

Η
ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ
ΤΗΣ
ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.
ΒΙΒΛΙΟΝ

ΔΙΗΡΗΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΜΕΡΗ ΔΥΟ,
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΔΙΑΛΟΓΙΚΟΝ.

Οἷς προσετέθησαν φράσεις καὶ παροιμίαι.

Πρὸς χρῆσιν τῶν σπουδαστῶν αὐτῆς.

Ἦ π ὁ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΜΑΤΖΩΔΟΥ.

ΑΘΗΝΗΣΙ.

ΤΥΠΟΙΣ Ι. Α. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ.

1848.

Πᾶν ἀντίτυπον, μὴ φέρον τὴν κάτωθι ὑπογραφὴν,
νομίζεται κλοπιμαῖον, καὶ ὑπόκειται εἰς τὴν νό-
μιμον καταδίωξιν.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Καθὼς οἰκοδόμος, ἂν δὲν συναθροίσῃ καὶ προετοιμάσῃ τὴν ἀναγκαίαν πρὸς οἰκοδομὴν ὕλην, δὲν δύναται νὰ κτίσῃ οἶκον, οὕτω καὶ ὁ σπουδάζων ξένην γλῶσσαν λαλουμένην ἂν δὲν συλλέξῃ πρῶτον εἰς τὸν νοῦν τοῦ ἀρκετὸν μέρος τῆς ὕλης αὐτῆς δὲν δύναται νὰ συγκροτήσῃ λογικὴν ἰδέαν καὶ ἐπομένως νὰ γράψῃ καὶ νὰ ὁμιλήσῃ αὐτήν. Ἀλήθεια ἀναντίρρητος, καὶ μ' ὅλον τοῦτο πολλοὶ παραγνωρίζουσιν αὐτὴν νομίζοντες, ὅτι διὰ μόνης τῆς μεταφράσεως συγγραφῶν καὶ διὰ γραμματικῶν κανόνων θέλουσιν ἐπιτύχει τὸν σκοπὸν των. Ὁ μαθητὴς ξένην γλῶσσαν δὲν πρέπει νὰ διδάσκηται αὐτὴν ὡς τὴν προγονικὴν του· οὔτε ὁ διδάσκων πρέπει νὰ μεταχειρίζεται ἐντελῶς ὃν τρόπον μεταχειρίζονται εἰς τὴν πατρίδα τῆς διδασκομένης γλώσσης, διότι ὁ μαθητὴς εἰς μὲν τὴν γλῶσσάν του γινώσκει τὴν σημασίαν πλείστων ἀντικειμένων, εἰς δὲ τὴν ξένην οὐδὲ λέξιν. Διὰ τοῦτο ὡς τὸ νήπιον ἀρχίσαν νὰ ἀρθρόνῃ τὴν φωνὴν του διδάσκηται ὑπὸ τῆς μητρὸς τὰς ἀναγκαιοτέρας καὶ ἀπλουστέρας φωνάς, οὕτω καὶ αὐτὸς πρέπει νὰ μάθῃ πρῶτον τὰ ἀναγκαιοτάτα τῆς ὁποίας διδάσκηται γλώσσης, ἀνάγνωσιν, λέγω, γραφὴν, προφορὰν καὶ λόγον· φυσικῶς οὕτως ἀρχόμενος ὁ μαθητὴς, βασιμώτερον μὲν βαδίζει καὶ φθάνει εἰς τὸν ἀληθῆ σκοπὸν του, ἐν ὀλίγῳ δὲ χρόνῳ ἔχει πρόχειρον ὕλην εἰς τὸ ἐκφράζεσθαι καὶ γράφειν· συνδιαλεγόμενος δὲ καὶ προφέρων αὐτὴν κομψῶς, ἡδύνεται καὶ αὐτὸς, ἡδύνει καὶ τοὺς ἀκούοντας αὐτὸν, καὶ προθυμότερος προχωρεῖ εἰς τὰ πρόσω. Ἀλλ' ὁ ῥιπτόμενος διὰ μιᾶς εἰς τὰ πελάγη τῆς γλώσσης σκοτίζεται καὶ ἐπομένως πνίγεται ὁ πρὸς τὴν πρόοδον πόθος

αὐτοῦ· οὕτω κατὰ δυστυχίαν ἀρχίζουσιν οἱ πλείστοι τὴν περὶ τὴν Γαλλικὴν σπουδὴν των, θέλοντες ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ νὰ συλλάβωσι καὶ καταπίωσιν ὅλην γλῶσσαν, καὶ διὰ τοῦτο στεροῦνται διὰ παντός τὸ λαλεῖν ἐν αὐτῇ, καὶ γράφοντες ἢ θεματογραφούντες ἀναγκάζονται νὰ θηρεύωσιν ἐκάστην λέξιν καὶ φράσιν εἰς τὰ λεξικά· ἐντεῦθεν προέρχεται ἡ ἀηδία καὶ ἐπομένως ἡ πρὸς τὴν πρόοδον ἀπελπισία των.

Ὁ θέλων νὰ μάθῃ π. χ. τὴν Γαλλικὴν (ὁ δὲ λόγος πρὸς τὸν ἐπιθυμοῦντα νὰ κατορθώσῃ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ὁμιλίας καὶ γραφῆς) ἄς μὴ ζητῇ εὐθὺς γραμματικὴν καὶ μετάφρασιν συγγραφέων, τὰ ὅποια πρέπει νὰ κάμῃ ἔπειτα. Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ διδαχθῇ καθαρὰν ἀνάγνωσιν, γραφὴν, προφοράν, καὶ νὰ ἀποταμιεύσῃ εἰς τὸν νοῦν του διὰ τῆς ἀποστηθίσεως ὅσα μανθάνει εἰς τὴν γλῶσσάν του συναναστρεφόμενος μετὰ τῶν γονέων καὶ λοιπῶν φίλων του.

Ἀλλὰ τὴν πρώτην καὶ ἀναγκαιοτέραν ὕλην γλώσσης ὁμιλουμένης δὲν δύναται ὁ μαθητὴς νὰ συλλέξῃ μεταφράζων συγγραφεῖς, διότι ἀπαντᾶται σποράδην, καὶ ἀπλῇ μελέτῃ τοῦ μαθήματος ἐλαφρὰν εἰς τὸν νοῦν του ἀφίνει ἐντύπωσιν. Ἐθεώρησα διὰ τοῦτο χρήσιμον εἰς τὴν νεολαίαν τὴν σύνταξιν βιβλίου, περιέχοντος τὴν πρωτίστην ὕλην τῆς Γαλλικῆς γλώσσης· εἰς τοῦτο ἐνησχολήθην πρό τιнос ἤδη καιροῦ καὶ ἀπαρτίσας τὸ παρὸν βιβλίον διήρῃσα εἰς δύο μέρη, ὀνομαστικὸν καὶ διαλογικόν.

Καὶ τὸ μὲν ὀνομαστικὸν ἔλαβον καὶ μετέφρασα ἀπὸ τινα τοιαῦτα ἐπὶ σκοπῷ ἀποστηθίσεως συντεταγμένα βιβλία Εὐρωπαϊκῶν, ἐπαυξήσας αὐτὸ, καὶ προσγράψας τὴν προφοράν τινων λέξεων. Τοὺς δὲ διαλόγους μετέφρασα ἐκ τινος γαλλοαγγλικοῦ καὶ ἐξ ἑτέρου γαλλοῖταλικοῦ διαλογικοῦ βιβλίου· φράσεις δὲ καὶ παροιμίαι τινές μετὰ τῆς μετα-

φράσεως αὐτῶν ἐλήφθησαν ὅπως ἔχουσιν ἐκ τοῦ γαλλο-
ελληνικοῦ λεξικοῦ. Ἐστοχάσθην ὠφέλιμον καὶ τὸ ἔκαμα
ὅσον ἡδυνήθην, νὰ μεταφράσω μὲν ἀκριβῶς τὸ κείμενον τῶν
διαλόγων, νὰ μὴν ἀπομακρυνθῶ δὲ ἀπὸ τοῦ ἰδίωματος τῆς ἡ-
μετέρας ὁμιλουμένης γλώσσης. Εἶναι δὲ διδακτικώτατοι
δι' ὃν τρόπον εἶναι συντεθειμένοι, καὶ τὸ πλεονέκτημα αὐ-
τῶν εἶναι ἡ ἐφ' ἑκάστον ἀντικείμενον ἑκτασις τοῦ λόγου
καὶ ὁ φιλοφρονητικὸς τρόπος τοῦ διαλέγεσθαι· εἰς ὅλους
δὲ διακρατεῖ τὸ εὐγενές, τὸ τερπνὸν καὶ ποικίλον τῆς φρά-
σεως.

Τοιοῦτον μὲν τι εἶναι τὸ παρὸν βιβλίον πρὸς ἀποστήθισιν
γενόμενον, οὕσαν τῆς πρώτης ἀνάγκης, τὴν ὁποίαν ὁ μα-
θητὴς ἐπὶ πολὺν χρόνον δύναται ἐπωφελῶς νὰ ἐξακολου-
θῇ, συλλογιζόμενος ὅτι, ἂν εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ ἀποστηθί-
ζῃ πλεῖστα τῶν μαθημάτων του, πολὺ περισσότερον πρέ-
πει νὰ κάμῃ τοῦτο εἰς ξένην γλῶσσαν ἀρχόμενος ἀπὸ τὰ
πρῶτα αὐτῆς. Ἀπανταχοῦ δὲ μετεχειρίσθην τὴν σαφήνειαν
διὰ σημειώσεων ὅπου ἐχρειάζετο.

Ἄλλ' ἂν τις τῶν μαθητευόντων ἀνοίξας τὸ βιβλίον τοῦ-
το ἴδῃ ὅτι ἐννοεῖ τὸ περιεχόμενον, μὴ κλείσας θέσῃ εἰς τὴν
βιβλιοθήκην στοχαζόμενος, ὅτι δύναται νὰ προσφέρῃ αὐτὰ
καὶ ἀπὸ στόματος συνδιαλεγόμενος μετὰ τινος. Διαφέρει
ἡ δύναμις τοῦ ἐννοεῖν τὰ ἀναγινωσκόμενα ἀπὸ τὴν δύνα-
μιν τοῦ ἐκφράζεσθαι· ἡ μὲν πρώτη εἶναι ἀπλὴ ἀνάμνησις
τῶν ἀπαντωμένων, ἡ δὲ δευτέρα ἀπαιτεῖται νὰ ᾔναι δεκα-
πλὴ οὕτως εἰπεῖν· καὶ διὰ νὰ ἀποκτηθῇ τοσαύτη, πρέπει
νὰ ἀποστηθίζῃ, νὰ γράφῃ, νὰ ἐπαναλάβῃ ὅσα ἀπεστήθισε,
νὰ κινή τὸ τέλος πάντων γλῶσσαν καὶ χεῖρας ἐπὶ πολὺ διὰ
νὰ ἐντυπωθῶσιν εἰς τὸν νοῦν του· καὶ ἡ μετὰ εἰδημόνων
τῆς γλώσσης συνδιάλεξις πολὺ πρὸς τὸν σκοπὸν συντελεῖ.

Ἴσως νομίζουσιν τινες περιττὸν νὰ ἐπασχολῶνται αὐτοὶ

καὶ οἱ διδάσκαλοι τῶν εἰς πράγματα μετεφρασμένα πιθανὸν δὲ καὶ νὰ εἰπωσιν ὅτι μόνοι τῶν κατ' ἰδίαν δύνανται νὰ κάμωσι τοῦτο ὅταν ἀποφασίσωσι καὶ εἰς καιροὺς εὐχερεστεροῦς. Ἄλλ' ὅμως ἐὰν ἐκ πρώτης ἀφετηρίας δὲν ὑποχρεώσωσιν ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἀποστήθισιν καὶ γραφὴν, αἰετοτε θέλουν ἀεροβατεῖ· διότι ὅχι μόνον δὲν θέλουν κάμει τοῦτο μετὰ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ κατ' ἰδίαν γενόμενον δὲν θέλει ἀποφέρει τόσον καρπὸν, ὅσον ὅταν γένη ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν διδασκάλων, οἵτινες δύνανται νὰ διευθύνωσι τὴν ἀποστήθισιν κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπὶ τὸ ὠφελιμώτερον, σρέφοντες τὸν λόγον διαφόρως ἐν τοῖς διαλόγοις πρὸς γύμνασιν τῶν μαθητῶν, ἀναγκάζοντες αὐτοὺς νὰ ὁμιλῶσι, διορθώνοντες αὐτοὺς ἀποκρινομένους καὶ πράττοντες ὅσα ἄλλα ἢ περὶ τὸν χρόνον τῆς παραδόσεως ἀκριβῆς ἀνάπτυξις ἀπαιτεῖ.

Τέλος πάντων ἐγὼ μὲν νομίζω ὅτι ὠφελίμως πῶς εἰργάσθην ἐπὶ τοῦ βιβλίου τούτου. ἐὰν δὲ φανῇ ὅτι δύναται νὰ παρέχῃ μικράν τινα ὠφέλειαν, ἢ ἐκ τούτου εὐχαρίστησίς μου θέλει εἶσθαι ἀμοιβή τῶν κόπων μου.

Ὁ συντάκτης.

Γ. Κ.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ κόσμου ἐν γένει	Σελ.	4
Περὶ τοῦ χρόνου καὶ τῶν ὥρων τοῦ ἔτους.	»	7
Αἱ ἡμέραι τῆς ἐβδομάδος καὶ οἱ μῆνες.	»	11
Αἱ κυριώτεραι ἐορτάσιμοι ἡμέραι.	»	11
Περὶ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος	»	13
Βαθμοὶ συγγενικοὶ	»	18
Κάλλη τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς.	»	22
Φυσικὰ ἐλαττώματα.	»	24
Ἀριθμοὶ ἀπόλυτοι.	»	27
Ἀριθμοὶ τακτικοί.	»	30
Ποιότητες τοῦ ἄρτου.	»	31
Ποιότητες τοῦ οἴνου.	»	32
Τροφά.	»	34
Τὰ φαγητά. ἢ δεῖπνα.	»	37
Ποιότητες φαγητῶν.	»	38
Τὰ πρὸς ἄρτισιν τῶν φαγητῶν ἀναγκαῖα.	»	39
Ἄγρα, κ. κυνήγι.	»	40
Λαχανικά.	»	41
Τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ὑπηρεσίαν τραπέζης.	»	43
Ποτά καὶ γλυκύσματα.	»	44
Τὰ μέρη τῆς οἰκίας.	»	45
Ἡ ὕλη (ἡ οἰκοδομική).	»	50
Τὰ μαγειρικὰ σκεύη	»	56
Περὶ ἀνδρικῶν ἐνδυμάτων.	»	58
Περὶ ἐνδυμάτων γυναικείων.	»	60
Ἀσχολίαι γυναικὸς.	»	62
Ὁ ἄνθρωπος	»	65
Τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου.	»	86
Ἡ φωνὴ τοῦ ἀνθρώπου.	»	89
Περὶ ζωγραφίας.	»	90
Συμβάντα.	»	90
Ἡ σπουδὴ.	»	92

Περὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν μερῶν αὐτῆς.	Σελ. 100
Ἡ ἐξοχή.	» 103
Περὶ ἀνθέων.	» 106
Δένδρα καρποφόρα καὶ οἱ καρποὶ τῶν.	» 108
Δένδρα μὴ καρποφόρα.	» 111
Περὶ σιτηρῶν καὶ ὀσπρίων.	» 112
Γεωργικὰ ἐργαλεῖα.	» 113
Περὶ τῆς ἐκκλησίας.	» 115
Διάφορα ἐκκλησιαστικὰ ἀξιώματα.	» 119
Ἱερατικὰ ἐνδύματα.	» 120
Ἀξιώματα κοσμικά.	» 121
Ἡ οἰκογένεια.	» 125
Ἐπικράττει καὶ πρωτεύουσαι πόλεις.	» 127
Ἔθνη.	» 129
Γλῶσσαι	» 130
Τὰ πρὸς γραφὴν ἀναγκαῖα.	» 131
Γεύσεις	» 132
Χρώματα.	» 132
Πανία, τσῶχαι, ὑφάσματα, δέρματα κτλ.	» 134
Ποιότητες ἵππου.	» 136
Ποιότητες κυνός.	» 138
Ζῶα τετράποδα.	» 139
Πτηνά.	» 142
Ἰχθῦς καὶ ὀστρακόδερμα	» 144
Ἐρπετὰ καὶ ἔντομα	» 146
Φωναὶ τῶν ζώων.	» 148
Διάφορα ὀχήματα.	» 148
Τὰ εὐρισκόμενα εἰς τὸ ἵπποστάσιον	» 150
Τὸ θέατρον.	» 151
Ὅργανα μουσικά.	» 152
Περὶ τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν.	» 153
Ἐπαγγέλματα.	» 154
Ἐργαλεῖα.	» 158
Ὀρυκτὰ, πέτραι, ῥητίναι.	» 159
Ἀρεταί.	» 161
Ἐλαττώματα, κακίαι.	» 164
Ἡ ψυχὴ.	» 168
Ἀσθένειαι	» 170

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΕΡΟΣ.

Διαλογικὰ προγυμνάσματα

Διὰ νὰ ζητήσῃ τις πράγμα τι.	Σελ. 181
Διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τις καὶ νὰ κάμῃ φιλοφρονήσεις.	» 182
Συμβουλευόμην, ἀμφιβάλλω, βεβαιῶ, ἀρνοῦμαι.	» 184
Κάμνω, ἀκούω.	» 187
Ἐννοῶ ἢ καταλαμβάνω.	» 189
Λέγω, ἡξεύρω.	» 190
Γνωρίζω, λησμονῶ, ἐνθυμοῦμαι.	» 195
Πορεύομαι, ἔρχομαι, ἐπιστρέφω.	» 197
Βλέπω.	» 199
Ὀμιλῶ.	» 201

ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Διὰ νὰ χαιρετήσῃ τις καὶ νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ὑγείας.	» 203
Πρὸ τοῦ νὰ πλαγιάσῃ τις καὶ ἀφοῦ πλαγιάσῃ.	» 206
Ἐγειρόμενος τὸ πρῶτ.	» 210
Διὰ νὰ ἐνδυθῇ τις.	» 211
Μεταξὺ μιᾶς παιδαγωγοῦ καὶ νεάνιδος.	» 219
Περὶ ἡλικίας, ζωῆς καὶ θανάτου.	» 227
Τὸ μαγειρεῖον	» 228
Τὸ πρόγευμα.	» 231
Πρόσκλησις εἰς γεῦμα.	» 234
Τὸ γεῦμα.	» 235
Ὁ περίπατος	» 239
Περίπατος εἰς πρασιὰν ἢ εἰς κήπον ἀνθέων.	» 244
Περὶ τοῦ καιροῦ.	» 245
Περὶ τῆς ὥρας.	» 248
Περὶ τῶν καιρῶν ἢ ὥρῶν τοῦ ἔτους.	» 249
Περαιούμενος εἰς τὸ σχολεῖον.	» 252
Ἐντὸς τῆς σχολῆς.	» 253
Διὰ νὰ κάμῃ τις τὸ πρῶτ ἐπίσκεψιν.	» 257
Περὶ βαπτίσματος, γάμου καὶ ἐνταφιασμοῦ.	» 258
Μεταξὺ δύο κυριῶν.	» 261
Περὶ εἰδήσεων.	» 263
Μεταξὺ ἀσθενοῦς, ἱατροῦ καὶ χειρουργοῦ.	» 266
Μεταξὺ τῶν αὐτῶν.	» 268
Διὰ νὰ γράψῃ τις ἐπιστολὴν	» 272
Μεταξὺ εὐγενοῦς, ῥάπτου καὶ ἐριουχοπώλου.	» 274

Μεταξὺ εὐγενοῦς καὶ ράπτου.	Σελ. 278
Μεταξὺ τῶν αὐτῶν.	» 279
Διὰ νὰ ὁμιλήσῃ τις πρὸς τὸν ὑποδηματᾶν.	» 281
Διὰ νὰ ἀγοράσῃ τις βιβλία.	» 282
Διὰ νὰ ὁμιλήσῃ τις γαλλικά.	» 283
Διὰ νὰ ἐνοικιάσῃ τις ἐν οἴκημα.	» 289
Διὰ νὰ ἐξετάσῃ τις περὶ τινος.	» 292
Διὰ νὰ ἀποχαιρετήσῃ τις τινα.	» 296
Διὰ νὰ κάμῃ ἀνταλλαγὴν.	» 297
Περὶ διασκεδάσεως εἰς τὴν ἐξοχὴν πρὸ πάντων περὶ θῆρας καὶ ἀλιείας.	» 299
Τὸ πῆδημα καὶ τὸ τρέξιμον.	» 302
Διὰ νὰ κολυμβήσῃ τις.	» 303
Διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν κωμωδίαν.	» 304
Ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις.	» 307
Διὰ νὰ παρακαλέσῃ τις τινα νὰ τραγουδήσῃ.	» 309
Διὰ νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς ὑπηρετὴν τοῦ ἵπποστασίου.	» 310
Ἡ ὁδοιπορία.	» 311
Ἐντὸς τοῦ ξενοδοχείου.	» 314
Διὰ νὰ ἐπιβῇ τις εἰς ταχύπλουν.	» 317
Ἡ συνάντησις δύο ξένων.	» 319
Διὰ νὰ εἰσάξῃ τις κύριόν τινα εἰς ὁμήγυριν.	» 320
Διὰ νὰ χαιρετήσῃ τις ἄρχοντα διαβαίνων ἀπὸ τὰ ὑποστατικά του.	» 322
Συνομιλία μετὰ τοῦ εἰρημένου ἄρχοντος.	» 323
Διὰ νὰ ἀποχαιρετήσῃ τις τὸν αὐτὸν ἄρχοντα.	» 324
Ὁ περίπατος.	» 325
Διὰ νὰ εὐχηθῇ τις τὸ νέον ἔτος.	» 329
Περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.	» 330
Φράσεις.	» 333
Παροιμίαι.	» 350

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΡΟΣ.

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ.

<u>Du monde en général.</u>	Περὶ τοῦ κόσμου ἐν γένει.
<u>Dieu.</u>	Ὁ Θεός.
Dieu le Père.	Θεὸς ὁ Πατήρ.
Jésus Christ (πρόφ. ερον, χρί).	Ἰησοῦς Χριστός.
Le Saint-Esprit.	Τὸ ἅγιον Πνεῦμα.
La Sainte Trinité.	Ἡ Ἁγία Τριάς.
La Sainte Vierge.	Ἡ Ἁγία Παρθένος.
<u>Les Anges.</u>	Οἱ Ἄγγελοι.
Les Archanges (πρόφ. arcan-ge).	Οἱ ἀρχάγγελοι.
Les chérubins.	Τὰ χερουβίμ.
Les Séraphins.	Τὰ σεραφείμ.
Les esprits célestes.	Τὰ οὐράνια πνεύματα.
<u>Le Créateur.</u>	Ὁ Δημιουργός, ὁ Ποιητής.
La créature.	Τὸ δημιουργήμα, τὸ ποίημα.
Les Saints.	Οἱ Ἄγιοι.
<u>Les bienheureux.</u>	Οἱ μακάριοι.
Les Martyres.	Οἱ μάρτυρες.
Les Patriarches.	Οἱ Πατριάρχαι.
<u>Les Apôtres.</u>	Οἱ Ἀπόστολοι.
Les vierges.	Αἱ παρθένοι.
<u>Le Paradis.</u>	Ὁ παράδεισος.
<u>L'enfer.</u>	Ὁ ᾄδης, ἡ κόλασις.
Les enfers.	Ἡ κατοικία τῶν ἀποθανόντων.
Le Purgatoire (1).	Τὸ καθαρτήριον (πῦρ).
<u>Les diables.</u>	Οἱ διάβολοι.
<u>Les damnés</u> (τὸ m ᾄφ.).	Οἱ κολασμένοι.
<u>Le firmament.</u>	Τὸ στερέωμα, ὁ οὐρανός.
<u>La nature.</u>	Ἡ φύσις.

(1) Παρὰ Ἀγένοις, ὅπου μεταβαίνουσαι αἱ ψυχαὶ μετὰ θάνατον καθαίρονται πρὶν κριθεῖν.

Σημ. Τὸ σημεῖον τοῦτο § ὅπου ἀπαντᾷται σημαίνει ἄλλη σημασία· τὸ δὲ κ κοινῶς.

La création de l'homme.

Le ciel, les cieux.

La terre.

L'air.

L'air atmosphérique.

Un air doux.

L'eau.

Une bulle d'eau.

Le feu.

Le soleil.

L'astre du jour.

La lune.

L'astre de la nuit.

Les planètes.

Les étoiles, les astres.

La lumière.

Les ténèbres.

Les rayons du soleil.

Les nues.

Le vent.

L'est, ἢ l'orient.

L'ouest, ἢ l'occident.

Le sud, ἢ le midi.

Le nord, ἢ le septentrion.

La pluie.

Une pluie battante.

La grêle

La neige.

Des flocons de neige.

Une pelote de neige.

La gelée.

La glace.

Le verglas,

La rosée.

Le brouillard.

Le chaud.

Une chaleur brûlante.

Une chaleur étouffante.

Les chaleurs de la canicule.

Ἡ πλάσις τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ οὐρανός, οἱ οὐρανοί.

Ἡ γῆ.

Ὁ ἀήρ.

Ὁ ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ.

Εὐκρατος ἀήρ, γλυκύς.

Τὸ ὕδωρ.

Πομφόλυξ, φουσκαλίδα τοῦ νεροῦ.

Τὸ πῦρ.

Ὁ ἥλιος.

Ὁ ἀστὴρ τῆς ἡμέρας, ὁ ἥλιος.

Ἡ σελήνη.

Ὁ ἀστὴρ τῆς νυκτός, ἡ σελήνη.

Οἱ πλανῆται.

Οἱ ἀστέρες, τὰ ἀστρά.

Τὸ φῶς.

Τὸ σκότος.

Αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου.

Αἱ νεφέλαι.

Ὁ ἄνεμος.

Ἡ ἀνατολή.

Ἡ δύσις.

Ἡ μεσημβρία, ἢ ὁ νότος.

Ἡ ἀρκτος.

Ἡ βροχή.

Ῥαγδαία βροχή.

Ἡ χάλαζ.

Ἡ χιών.

Νιφάδες χιόνος.

Νιφὰς χιόνος, κ. τουλούπα χιόνι.

Ὁ παγετός, ἡ παγωνιά.

Ὁ πάγος, ὁ κρύσταλλος.

Ἡ πάχνη, πάχνη παγωμένη (1).

Ἡ δρόσος, κ. δροσιά.

Ἡ ομίχλη, κ. καταχνιά.

Τὸ θάλλπος, κ. ἡ ζέστη.

Καύσων.

Πνιγνὰ ζέστη.

Τὰ κυνικά καύματα.

(1) Ἡ πεπηγυῖα ὑπὸ τοῦ ψύχους δρόσος, ἢ ψυχάλα ἐπεὶ εὐθύς παγώνει

Le froid.	Τὸ ψύχος.
Un froid pénétrant ἢ un froid perçant.	Ψύχος ὀξύ, διαπεραστικόν.
La vapeur.	Ὁ ἀτμός, ἡ ἀναθυμίασις.
L'arc-en-ciel.	Τὸ οὐράνιον τόξον, ἡ ἴρις.
Le tonnerre.	Ἡ βροντή. § ὁ κεραυνός.
Une lavasse καὶ une averse.	Ὁμβρος, ῥαγδαία βροχή (1)
Une pluie douce.	Ἡσυχος βροχή.
Une pluie drue et menue.	Πυκνὴ καὶ ψιλὴ βροχή.
L'éclair.	Ἡ ἀστραπή.
La foudre.	Ὁ κεραυνός.
Un orage.	Λαίλαψ, καταιγίς (2).
Une tempête.	Τρικυμία, κλύδων (ζάλη θαλάσ.).
Le tourbillon.	Ὁ τυφών, σφοδρὸς ἀνεμοστρόβιλος.
Un tremblement de terre.	Σεισμός.
La mer.	Ἡ θάλασσα.
L'océan.	Ὁ ὠκεανός.
La mer glaciale.	Ὁ πεπηγμένος ὠκεανός.
La mer pacifique.	Ὁ εἰρηναῖος ὠκεανός.
L'océan atlantique.	Ὁ ἀτλαντικὸς ὠκεανός.
La mer de sud.	Ὁ μεσημβρινὸς ὠκεανός.
La méditerranée.	Ἡ μεσίγειος (θάλασσα).
La mer rouge.	Ἡ ἐρυθρὰ θάλασσα.
La mer Baltique.	Ἡ βάλτικὴ θάλασσα.
La mer Noire.	Ἡ μαύρη θάλασσα.
La mer d'Azoph.	Ἡ ἄζωφικὴ θάλασσα.
La mer Caspienne.	Ἡ κασπία θάλασσα.
Un golfe.	Κόλπος.
Un détroit, ἢ un bras de mer.	Πορθμός (τῆς θαλάσσης).
Le pas de Calai.	Ὁ πορθμὸς τοῦ Καλαί.
Le canal de Bosphore.	Ὁ πορθμὸς τοῦ Βοσπόρου.
Une mer patouilleuse.	Θάλασσα κυματόεσσα.
Le courroux de la mer.	Ὁ θαλάσσιος κλύδων.
Le port.	Ὁ λιμὴν.
Le rivage.	Ἡ ἀκτὴ, τὸ παράλιον.
La vague, ἢ l'onde.	Τὸ κύμα.

(1) Βροχὴ σιφνίδιος καὶ ἄφθονος. Essuyer une averse, ὑπομένω ῥαγδαίαν βροχὴν. Il survint une averse. Ἐπῆλθεν ἡ συνέχῃ ῥαγδαία βροχή.

(2) Ουμβρος ῥαγδαία βροχὴ μὲ ἀνεμὸν ἢ ἀστραπήν, κ. μπόρα.

Le flot.	Τὸ κολόκυμα, τὸ ἐλαφρόν κύμα.
Un passage.	Δίοδος, πόρος, πέρασμα.
Un détroit.	Στενόν, στενά (τῆς ξηρᾶς).
Le pas des Thermopyles.	Τὸ στενόν τῶν θερμοπυλῶν.
Un fleuve.	Ποταμός (μέγας).
Une rivière.	Ποταμός.
Le canal de la rivière ἢ le lit de la rivière	Ἡ κοίτη τοῦ ποταμοῦ.
Un bras de rivière.	Κέρας, βραχίον ποταμοῦ.
L'écume.	Ὁ ἄφρός.
Une ravine ἢ un torrent.	Χεῖμαρρος. (1)
Un débordement.	Ἐκχυσίς. πλημμύρα, ξεχειλισμα (ὕδατων).
Le déluge.	Ὁ κατακλυσμός.
Une île.	Νῆσος.
Une petite île ἢ un îlot.	Νησίδιον, κ. νησάκι.
Un volcan.	Ίφαιστειον, πυρίπνοον ὄρος.
Une montagne.	Ὄρος, κ. βουνόν.
Le continent καὶ la terre fer- me.	Ἡ ἡπειρος, ἡ στερεά.
Une roche, ἢ Un rocher, ἢ un roc (πρόφ. rok).	Βράχος, σκόπελος, σπιλάς.
Un écueil.	Σκόπελος (ἐν θαλάσῃ).
Un doux zephyre.	Γλυκεῖα αὔρα.
Un vent frais.	Δάφρον, λαμπρόν πνεῦμα (2).
Un vent favorable.	Εὐδίας, οὐριος ἄνεμος.
Un vent de mer.	Ἐγκόπιος ἄνεμος.
Un vent de terre.	Ἀπόγειος ἄνεμος.
Vents variables.	Ἀκατάστατοι ἄνεμοι. (3)
Vents cardinaux.	Καθολικοὶ ἄνεμοι. (4)
Vents collatéraux.	Οἱ διάμεσοι, ἢ παράμεσοι ἄνεμοι.
Vents permanents ἢ constants	Τακτικοὶ, σταθεροὶ ἄνεμοι.
Vents réglés ἢ vents alizés.	Ἐτησῖαι, περιοδικοὶ ἄνεμοι.
Les moussons.	Οἱ ἔτησῖαι: εἰς τὰς ἰνδικὰς θαλάσ.
Vents particuliers.	Ἐγχώριοι, ἢ τοπικοὶ ἄνεμοι.
Un climat chaud, froid.	Κλίμα θερμὸν, ψυχρόν.
Le clair de la lune.	Τὸ σεληναῖον φῶς.

(1) Θρανητικὸς ῥοὺς ἀμυγδαλῶν ὕδατων.

(2) Θρανητικὸς, δυνατός ἄνεμος.

(3) Φυστῶντες ἀπὸ διαφορὰ μέρη.

(4) Οἱ πνέοντες ἀπὸ τὰ τέσσαρα πρῶτα σημεῖα τοῦ ἔριζοντες.

La clarté du soleil	Ἡ λάμψις τοῦ ἡλίου.
Le corps du soleil, et de la lune.	Ὁ δίσκος τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σεληνης.
La matière électrique.	Ἡ ἠλεκτρικὴ ὕλη.
L'influence des astres.	Ἡ ἐπιρροή τῶν ἀστέρων.
L'influence de la lune sur les eaux.	Ἡ ἐπιρροή τῆς σεληνης ἐπὶ τῶν ὑδάτων.
Le flux (τὸ κ δὲν προφ.), καὶ la haute marée.	Ἡ πλημμυρίς (1).
Le reflux (τὸ κ ἄφ.), καὶ la basse marée.	Ἡ ἀμπωτίς. (2)
Le flux et le reflux, ἢ la marée.	Ἡ καλλιόροια.
De toute marée.	Μετὰ πλημμύραν ἢ ἀμπωτὴν ἀδιαφόρως.
L'étoile polaire.	Ὁ πολικὸς ἀστήρ.
L'étoile du berger.	Ὁ πλαγκτὴς τῆς Ἀφροδίτης.
L'étoile du matin, ἢ l'étoile matinière.	Ὁ ἑωσφόρος, τὸ ἀστρὸν τῆς αὐγῆς. (3)
L'étoile du soir.	Ὁ ἑσπερος.
L'a canicule.	Ὁ σείριος ἀστήρ, ἢ ὁ κύων.
Une étoile chevelue.	Κομήτης ἀστήρ.
Une comète.	Κομήτης.
Une comète à barbe.	Πωγωνίας ἀστήρ.
La barbe d'une comète.	Αἱ ἔμπροσθεν τοῦ κομήτου ἀκτίνες.
Après l'apparition d'une comète.	Ἀφοῦ ἔπαυσεν ὁ κομήτης νὰ φαίνεται.
L'apparition d'une comète.	Ἡ ἐπιτολὴ κομήτου, ἢ ἀνατολὴ του.
Les étoiles fixes.	Οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες.
Une constellation.	Ἀστερισμός.
L'éclipse du soleil.	Ἡ ἔκλειψις τοῦ ἡλίου.
Une éclipse de lune.	Ἐκκλειψις σεληνης.
Une éclipse annulaire.	Δακτυλοειδὴς ἔκλειψις.
La voie lactée, ἢ la voie de lait.	Ὁ γαλαξίας.

(1) Ἡ ὕψωσις καὶ ἔκτασις τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ἀκτὴν.

(2) Ἡ ἀπόσυρσις τῶν ὑδάτων μετὰ τὴν πλημμύραν.

(3) Ταῦτὲν τῶν ἐσθλοῦν ἀστέρων.

Le zodiaque.	Ὁ ζωδιακός. (1)
Les douze maisons du soleil.	Τὰ δώδεκα σημεῖα τοῦ ζωδιακοῦ.
La lumière zodiacale.	Τὸ ζωδιακὸν φῶς. (2)
L'aurore boréale, australe.	Βόρειον, νότειον σέλας.
Le méridien.	Ὁ μεσημβρινός. (3)
La ligne équinoxiale, ἢ l'équateur (προφ. écouateur).	Ὁ ἱσημερινός. (4)
Les pôles.	Οἱ πόλοι.
L'axe de la terre (προφ. ἄξ).	Ὁ ἄξων τῆς γῆς.
La zone torride.	Ἡ διακεκαυμένη ζώνη.
La zone tempérée.	Ἡ εὐκρατος ζώνη.
La zone glaciale.	Ἡ κατεψυγμένη ζώνη.
Le globe terrestre ἢ μόνον le globe.	Ἡ ὑδρογείου σφαῖρα.
Les globes célestes.	Αἱ οὐράναι σφαῖραι, οἱ ἀστέρες.
Les deux grands luminaires	Οἱ δύο μεγάλοι φωστῆρες.
L'orbe.	Ἡ τροχία, δρόμος πλανήτου.
Le grand orbe de la terre.	Ἡ περὶ τὸν ἥλιον κίνησις τῆς γῆς.
Le mouvement diurne de la terre	Ἡ ἡμερουσία κίνησις τῆς γῆς.
La course du soleil, de la lune. καὶ le cours du soleil.	Ἡ φορὰ, ἡ περίοδος τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης.
Le point culminant.	Τὸ μεσουράνημα.
Les points verticaux.	Τὰ κατὰ κάθετον σημεῖα, (τὸ Zenith καὶ Nadir).
Le point vertical.	Τὸ κατὰκόρυφον σημεῖον (Zenith).
La meridienne.	Ὁ μεσημβρινός (τόπου τινός).
Le tropique du cancer.	Ὁ τροπικὸς τοῦ καρκίνου.
Les points équinoxiaux.	Τὰ σημεῖα τῆς ἱσημερίας.
Les points solsticiaux.	Τὰ σημεῖα τῶν δύο τροπῶν.
Les points cardinaux.	Τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ κόσμου.
La création de l'univers. ἢ la naissance du monde.	Ἡ κοσμογονία.
Le monde ἢ l'univers.	Ὁ κόσμος, τὸ πᾶν.

(1) Μέγιστος κύκλος εἰς τὸν ὁποῖον οἱ πλανῆται κινεῦνται.

(2) Φαινόμενον μετὰ τὴν δύσιν, ἢ πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου.

(3) Μέγας κύκλος τῆς γῆς διερχόμενος διὰ τῶν πόλων.

(4) Κύκλος ἀπέχων ἐπίσης τῶν δύο πόλων.

Du temps et des saisons.

Le chaos (πρόφ. χάος) καὶ πρὸ
φων. καόζ.

Le temps (τὸ ps ἄφωνον).

L'éternité.

Un siècle.

Un an, En un an.

Au bout de trois ans.

L'année bissextile.

Le jour intercalaire.

Un lustre (ποιητικῶς).

L'année courante.

Un mois, en un mois.

Le mois courant.

Le premier du mois.

Une semaine.

Un jour, en un jour.

Un jour de fête.

Un jour ouvrier.

Une journée.

Une heure.

Un quart d'heure.

Une demi heure.

Trois quarts d'heure.

L'heure après.

Le jour après.

L'année après.

Le cinq, le six du courant.

Une minute.

Περὶ τοῦ χρόνου καὶ τῶν
ὥρων τοῦ ἔτους.

Τὸ χάος. (1)

Ὁ χρόνος.

Ἡ αἰωνιότης.

Εἰς αἰών.

Ἐν ἔτος. ἐντὸς ἐνὸς ἔτους.

Μετὰ τρία ἔτη.

Ὁ βίσεκτος ἐνιαυτός.

Ἡ ἐμβόλιμος ἡμέρα (2).

Μία πενταετηρίς (3).

Τὸ τρέχον ἔτος.

Εἰς μὴν, εἰς ἓνα μῆνα.

Ὁ τρέχων μὴν.

Ἡ πρώτη τοῦ μηνός.

Μία ἐβδομάς.

Μία ἡμέρα, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.

Ἑορτάσιμος ἡμέρα.

Ἐργάσιμος ἡμέρα, καθημερινή.

Τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας (4).

Μία ὥρα.

Ἐν τέταρτον τῆς ὥρας.

Ἡμίσεια ὥρα.

Τρία τέταρτα τῆς ὥρας.

Ἡ ἀκόλουθος ὥρα.

Ἡ ἐπιούσα.

Τὸ ἐπόμενον ἔτος.

Τῇ 5, τῇ 6 τοῦ ἱσταμένου, τοῦ
τρέχοντος μηνός.

Ἐν λεπτόν. (5)

(1) Ἡ κατάστασις εἰς ἣν εὐρίσκοντο τὰ πράγματα κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημιουργίας.

(2) Ἡ προστιθεμένη εἰς τὸν Φεβρουάριον ἐκάστου βισεκτοῦ ἔτους.

(3) Διάστημα χρόνου πέντε ἔτων.

(4) Καὶ τὸ ἡμερήσιον ἔργον τοῦ ἐργάτου. § τὸ ἡμερομίσθιον καὶ μεροκάματον.

(5) Τὸ ἐξηκοστὸν μέρος τῆς ὥρας, καὶ τῆς μίρας,

Un moment, un instant.	Μία στιγμή. (1)
A cet instant.	Τὴν στιγμήν ταύτην.
En un moment, ἢ dans un moment.	Ἐν ἀκαρεῖ, εἰς τὴν στιγμήν.
Dans l'instant, ἢ à l'instant même.	Ἀμέσως, ταύτην τὴν στιγμήν.
Un instant.	Εὐθύς, ἀμέσως. (2)
Tout-à-l'heure.	Αὐθωρεῖ, ὅσον οὐπω, πρὸ ὀλίγου.
Anjourd'hui.	Σήμερον.
Hier, hier au soir.	Χθές, χθές τὸ ἑσπέρας.
Demain, le lendemain.	Αὔριον, τῇ ἐπαύριον.
Après demain.	Μεθούριον.
Avant hier (πρόφ. τὸ t).	Πρὸ χθές.
Le lendemain de son arrivée	Τὴν ὑστεραίαν τῆς ἀφίξεώς του.
<u>D'aujourd'hui en huit.</u>	Σήμερον ὀκτώ.
D'hier en huit.	Χθές ὀκτώ.
De lundi en quinze.	Δευτέρα δεκαπέντε.
Ce matin.	Σήμερον τὸ πρωί.
Demain matin.	Αὔριον τὸ πρωί.
Ce soir.	Σήμερον τὸ ἑσπέρας.
Tous les soirs.	Πᾶσαν ἑσπέραν.
Sur le soir, sur la brune.	Πρὸς ἑσπέραν, πρὸς τὸ ἑσπέρας.
Le midi.	Ἡ μεσημβρία, κ. τὸ μεσημέρι.
A midi.	Περὶ τὴν μεσημβρίαν.
Avant dîner.	Πρὸ τοῦ γεύματος.
Après diné.	Μετὰ τὸ γεῦμα, τὸ δειλινόν.
En plein midi.	Ἐν σταθερᾷ μεσημβρίᾳ.
La nuit.	Ἡ νύξ.
Une nuit claire.	Αἰθρία, λαμπρὰ νύξ.
Une nuitée.	Μία νυκτερεῖα, ἡ νυκτιά. (3)
A deux heures de nuit.	Δύω ὥρας νυκτός (4).
Après souper.	Μετὰ τὸ δεῖπνον.
Le minuit.	Τὸ μεσονύκτιον. (5)
A minuit.	Περὶ τὸ μεσονύκτιον.

(1) Τὸ ἐλάχιστον μέρος τοῦ καιροῦ.

(2) Ἔτοι περίμενον μίαν στιγμήν καὶ ἐρχομαι.

(3) Nous avons payé douze drachmes pour la nuitée, ἐπληρώσαμεν δώδεκα δραχμάς τὴν νυκτιάν.

(4) Τουτέστι μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.

(5) Il est midi, il était minuit. Εἶναι μεσημβρία, ἦτο μεσονύκτιον.

Καὶ

A minuit et demie.
 Le jour de devant.
 A trois mois d'ici.
 A deux mois de là.
 Long-temps avant.
 En ce temps là.
 D'ici là.
 Jusqu' ici.
 Soleil couchant.
 A soleil couché.
 Avant soleil couché.
 Le point du jour, ή la pointe
 du jour.
 Sur le point du jour.
 A la pointe du jour, ή à l'au-
 be du jour.
 A deux heures de jour.
 Le lever du soleil.
 Le coucher du soleil.
 Le matin.
 Grand matin, bon matin.
Matin et soir.
 Du matin au soir.
 A onze heures du matin.
 A deux heures après midi.
 Tous les deux jours.
 Toutes les deux heures.
 A toute heure, à toutes heures.
 A toutes les heures du jour.
 L'aube.
 L'aurore.
 Le lever de l'aurore.
 Le crépuscule.
L'entre chien et loup.

Εἰς τὴν μιστὴν μετὰ τὸ μεσονύκτ.
 Ἡ προτεραία ἡμέρα.
 Τρεῖς μῆνας ἀπὸ τοῦδε.
 Δύω μῆνας ἔπειτα, ἀπὸ τότε.
 Πολὺ πρότερον.
 Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν.
 Ἀπὸ τῶρα ἕως τότε.
 Μέχρι τοῦδε.
 Δύοντος τοῦ ἡλίου.
 Περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.
 Πρὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου.
 Ὁ ὄρθρος, ή τὰ χαράγματα.
 Περὶ ὄρθρον.
 Περὶ τὴν αὐγὴν, εἰς τὰ ξημερῶ-
 ματα.
 Δύω ὥρας ἡμέραν. (1)
 Ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου.
 Ἡ δύσις τοῦ ἡλίου.
 Ἡ πρωτὰ, ή αὐγὴ, κ. τὸ ταχὺ.
 Πολλὰ πρωτῇ, βαθὺς ὄρθρος.
 Πρωτὶ βράδυ.
 Ἀπὸ πρωτίας μέχρις ἐσπέρας.
 Εἰς τὰς ἑνδεκα πρὸ μεσημβρίας.
 Εἰς τὰς δύο ὥρας μετὰ μεσημ-
 εριαν.
 Ἀνὰ πάσας δύο ἡμέρας.
 Ἀνὰ πάσας δύο ὥρας.
 Πᾶσαν ὥραν.
 Καθ' ἐκάστην ὥραν.
 Ὁ ὄρθρος, ή αὐγὴ.
 Τὸ λυκαυγὲς, ή ἡώς, ὁ ὄρθρος,
 ή αὐγὴ.
 Ἡ ἀνατολὴ τῆς ἡμέρας, τὰ χα-
 ράγματα.
 Τὸ λυκαυγὲς.
 Τὸ λυκόφως (2).

(1) Τουτέστι μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου. — (2) Τὸ ἀμυδρὸν φῶς τῆς αὐγῆς ή τῆς ἐσπέρας ὅτε δὲν ξεχωρίζει τις τὰ ὑποκείμενα ὑποῦ θλίπει.

Le crépuscule du matin.	Ἡ ἀμφιλύκη, κ. τὰ γλυκοχαράγματα.
Le crépuscule du soir, ἢ la brune.	Ἡ δειλή, τὸ λυκαυγὲς τῆς ἐσπέρας.
Dans cet intervalle.	Ἐν τῷ μεταξύ.
Par <u>intervalle</u> .	Ἐκ διαλειμμάτων.
Le printemps.	Τὸ ἔαρ, ἢ ἀνοιξίς.
L'été.	Τὸ θέρος.
L'automne (τὸ μᾶζον).	Τὸ φθινόπωρον.
L'hiver.	Ὁ χειμὼν.
Le dérangement ἢ le dérèglement des saisons.	Ἡ ἀνωμαλία τῶν ὥρῶν τοῦ χρόνου.
L'équinoxe d'automne.	Ἡ φθινοπωρινὴ ἰσημερία.
L'équinoxe du printemps.	Ἡ ἐαρινὴ ἰσημερία.
Le solstice d'été.	Τὸ θερινὸν ἡλιοστάσιον.
Le solstice d'hiver.	Τὸ χειμερινὸν ἡλιοστάσιον.
Les jours caniculaires.	Αἱ κυνάδες ἡμέραι. (1)
La <u>moisson</u> , ἢ le temps de la moisson.	Τὸ θέρος ἢ ἡ ὥρα τοῦ θέρους.
La recolte.	Ὁ θερισμὸς, ἢ καρπολογία, ἢ συγκομιδὴ.
Le commencement d'Août.	Ἡ ἀρχὴ τοῦ Αὐγούστου.
La <u>mi-août</u> (à la mie août).	Τὸ δεκαπενταύγουστον.
Les vendanges.	Ὁ τρυγητὸς, ὁ καιρὸς τοῦ τρύγου.
En plein jour.	Καταμεσήμερα, ἡμέραν μεσημέρι.
En plein hiver.	Ἐν μέσῳ τοῦ χειμῶνος.
En plein été.	Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θέρους.
Après un intervalle de deux ans.	Μετὰ δύο ἔτη.
Une année bonne.	Εὐετηρία, καρποφόρος χρόνος.
Une année mauvaise, ἢ une année stérile.	Δυσετηρία.
Une année infructueuse.	Ἔτος ἄκαρπον.
Un cycle solaire.	Ἡλιακὸς κύκλος. (ἐτῶν 28).
Un cycle lunaire.	Σεληνιακὸς κύκλος (ἐτῶν 19).
Un cycle de l'indiction romaine.	Κύκλος 15 ἐτῶν.

(1) Αἱ μετὰ 24 Ἰουλίου καὶ 24 Αὐγούστου, ὅτε ἐπικρατοῦσι τὰ κυνικά καύματα.

L'an du monde.

L'an de grâce, ἢ l'an du salut,
ἢ l'an de notre Seigneur.

Le moyen âge.

La consommation des siècles,
du monde.

Ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἀπὸ κο-
σμογονίας.

Ἀπὸ τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως
τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ μεσαιών. (1)

Ἡ συντέλεια τῶν αἰώνων, τοῦ
κόσμου.

3

Les jours de la
semaine.

Lundi.

Mardi.

Mercredi

Jeudi

Vendredi.

Samedi.

Dimanche.

Mois de l'année.

Janvier.

Février.

Mars (πρόφερε τὸ s).

Avril.

Mai.

Juin.

Juillet.

Août (προφ. oût).

Septembre.

Octobre.

Novembre.

Decembre.

Les principaux
jours de fête.

Le nouvel an, καὶ l'an nou-
veau.

Αἱ ἡμέραι τῆς
ἐβδομάδος.

Δευτέρα.

Τρίτη.

Τετάρτη,

Πέμπτη.

Παρασκευή.

Σάββατον.

Κυριακή.

Μῆνες τοῦ ἔτους.

Ἰανουάριος.

Φεβρουάριος.

Μάρτιος.

Ἀπρίλιος.

Μάϊος.

Ἰούνιος.

Ἰούλιος.

Αὐγούστος.

Σεπτέμβριος.

Ὀκτώβριος.

Νοέμβριος.

Δεκέμβριος.

Αἱ κυριώτεραι ἐορτά-
σιμοι ἡμέραι.

Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἔτους, τὸ νέον ἔτος.

(1) Ἀπὸ τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου μέχρι τῆς ἀναγεννήσεως τῶν γραμ-
μάτων εἰ τὴν Ἰταλίαν.

La fête de la circoncision & le premier Jour de l'an.	Ἡ ἑορτὴ τῆς περιτομῆς, ἢ ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ ἔτους, κ. πρωτοχρονιά.
L'Épiphanie, & le jour des Rois.	Τὰ ἐπιφάνεια, τὰ Θεοφάνεια.
La chandeleur & la fête de la purification de la Vierge.	Ἡ Ὑπαπαντή.
Des jours gras.	Ἡμέραι κρεωφαγίας καὶ ἰδίως ἡ τυρινή.
Le carnaval.	Ἡ ἀπόκρεως, κ. ἀποκρέα.
Le mardi gras.	Ἡ τρίτη τῆς τυρινῆς.
Le jeudi gras.	Ἡ πέμπτη τῆς τυρινῆς.
✓ Le grand carême.	Ἡ μεγάλη τεσσαράκοστή.
Le jour des cendres, & le premier jour de carême.	Ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς νηστείας.
Le premier mardi du carême.	Ἡ καθαρὰ τρίτη.
La mi-carême, (à la mica-rème).	Τὸ ἡμιτεσσαράκοστον, (περὶ τὸ μισοσσαράκοστον).
Des jours maigres.	Νηστήσιμοι ἡμέραι.
✓ Le jour de de l'Annonciation.	Ὁ Εὐαγγελισμός.
Les Pâques fleuries & le jour des rameaux.	Ἡ Κυριακὴ τῶν Βατῶν.
La semaine sainte.	Ἡ μεγάλη ἐβδομάς.
Le jeudi saint.	Ἡ μεγάλη πέμπτη.
Le vendredi Saint.	Ἡ μεγάλη παρασκευή.
Le jour de Pâque & la Resurrection.	Ἡ ἡμέρα τοῦ Πάσχα ἡ Ἀνάστασις.
Le dimanche de quasimodo.	Ἡ Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ.
Le jour des Rogations.	Αἰτανεῖαι. (1)
Le jour de l'Ascension.	Ἡ ἡμέρα τῆς Ἀναλήψεως (τοῦ Χριστοῦ).
La Pentecôte.	Ἡ πεντηκοστή.
La Fête-Dieu.	Ἡ ἑορτὴ τῆς ἀγίας κοινωνίας, τοῦ Κυριακοῦ σώματος. (2)
L'Assomption.	Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.
La saint Jean.	Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου.
La Toussaints.	Ἡ ἑορτὴ τῶν Ἀγίων Πάντων.

(1) Παρὰ λατίνοις, ἔκαστοι τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἀναλήψεως. — (2) Ἑορτὴ παρὰ λατίνοις ἥτις γίνεται τῇ πέμπτῃ τῆς πρώτης ἐβδομάδος τῆς νηστείας τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων.

La Saint Martin.	Τοῦ ἁγίου Μαρτίνου.
Le jour des Trépassés.	Ἡ ἡμέρα τῶν κεκοιμημένων (τῶν ψυχῶν).
L'avent.	Τὸ τεσσαρακονθήμερον, κ. σα- ρανταήμερον.
La veille de Noël.	Ἡ παραμονή τῶν Χριστουγεν- νῶν.
La Noël, la nativité.	Τὰ Χριστούγεννα, τὰ γενέθλια τοῦ Χριστοῦ.
La Saint Etienne.	Τοῦ ἁγίου Στεφάνου.
Les innocens.	Οἱ ἀθῶοι.
Le massacre des innocens.	Ἡ παιδοκτονία τοῦ Ἡρώδου.
Les fêtes des Apôtres.	Αἱ ἐορταὶ τῶν Ἀγίων Ἀποστό- λων.
La Saint Marc, (πρόφ. τὸ c).	Τοῦ ἁγίου Μάρκου.
Les fêtes des Évangélistes.	Αἱ ἐορταὶ τῶν Εὐαγγελιστῶν.
Les fêtes mobiles.	Αἱ κινηταὶ ἐορταί. (1)
La dédicace d'une église.	Ὁ ἐγκαίνιασμός ναοῦ.
La nativité de la sainte vi- erge.	Ἡ γέννησις τῆς Θεοτόκου.
L'anniversaire de ma nais- sance.	Τὰ γενέθλιά μου.
L'anniversaire de la mort de son père.	Ἡ μνήμη, τὸ μνημόσυνον τοῦ ἔτους διὰ τὸν θάνατον τοῦ πα- τρός του.
Une fête annuelle.	Ἐπέτειος ἐορτή.
Le jour natal.	Ἡ γενέθλιος ἡμέρα, ἡ ἡμέρα τῆς γεννήσεως.
Les natals.	Τὰ γενέθλια.

4

De toutes les parties du corps humain.	Περὶ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ ἀνθρώπινου σώματος.
L'homme.	Ὁ ἀνὴρ.
La femme.	Ἡ γυνή.

(1) Ὡς ἡ τοῦ πάσχα, τῆς Ἀναλήψεως κτλ.

Un homme courbé de vieillesse.	Ἄνθρωπος βεβαρυμένος ὑπὸ τοῦ γήρατος.
Un vieillard.	Ἑπέργηρος, ἐσχατόγηρος.
Un vieillard courbé.	Κυρτός γέρων.
Un vieux.	Γέρων.
Une vieille.	Γραία.
Le corps.	Τὸ σῶμα.
L' âme.	Ἡ ψυχή.
La tête.	Ἡ κεφαλή.
Le sommet de la tête.	Ἡ κορυφή τῆς κεφαλῆς.
Le crâne.	Τὸ κρανίον.
Les cheveux.	Αἱ τρίχες, ἡ κόμη, κ. τὰ μαλλιά.
Le <u>cerveau</u> , καὶ la cervelle.	Ὁ ἐγκέφαλος.
La nuque, le chignon.	Ὁ αὐχὴν, κ. σθέρκος. (1)
Le visage, la face.	Τὸ πρόσωπον.
Le front.	Τὸ μέτωπον.
Les tempes.	Οἱ κρόταφοι κ. μελίγγια. (2)
Les sourcils (δὲν προφ. τὸ ls).	Αἱ ἱφρῦς.
Un oeil, les yeux.	Ὁφθαλμοί, οἱ ὀφθαλμοί.
Le globe de l' oeil.	Ὁ βολβός τοῦ ὀφθαλμοῦ.
La <u>prunelle</u> .	Ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ.
La paupière.	Τὸ βλέφαρον (3).
Le cil, la paupière.	Ἡ βλεφαρίς, τὸ ματοτσούναρον.
Le nez	Ἡ ρὶν, ἡ μύτη.
Les narines.	Οἱ μύκτῆρες, κ. ρουθούνια.
La joue, les joues.	Ἡ παρειά, τὸ μάγουλον, τὰ μάγουλα.
La fossette.	Ἡ κοιλότης τοῦ πηγουνίου, τῶν μαγουλῶν.
La bouche.	Τὸ στόμα.
La langue.	Ἡ γλῶσσα.
Le palais.	Ὁ οὐρανίσκος.
Les <u>gencives</u> .	Τὰ οὖλα, κ. γούλια.
La <u>mâchoire</u> .	Ἡ σιαγὼν, κ. σαγόνη.
La <u>mâchoire</u> supérieure.	Τὸ ἐπανωσάγωνον.
La <u>mâchoire</u> inférieure.	Τὸ κατωσάγωνον.

(1) Τὸ μεταξὺ τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ὤμων ἐπισθεν μέρος. — (2) Τὸ μεταξὺ τῶν ὠτίων καὶ ὀμμάτων διάστημα. — (3) Τὸ δέριμα τὸ σκεπάζον τὸν ὀφθαλμόν.

La dent, les dents.	Ὁ ὀδοῦς, οἱ ὀδόντες.
Les dents de lait.	Γαλαθινοὶ ὀδόντες, προτόβολοι ὀδόντες (1).
Les dents mâchelières ἢ les dents molaires.	Οἱ μυλόδοντες ἢ τραπεζίται.
Les dents canines.	Οἱ κυνόδοντες. (2)
Les dents incisives.	Οἱ τομεῖς, ἢ γελασίνοι.
Les dents de dessus.	Οἱ ἄνω ὀδόντες.
Les dents de dessous.	Οἱ κάτω ὀδόντες.
Les dents de devant.	Οἱ ἐμπρόσθιοι ὀδόντες.
Les dents de derrière.	Οἱ ὀπίσθιοι ὀδόντες.
Les lèvres.	τὰ χεῖλη.
La lèvre de dessus.	τὸ ἄνω χεῖλος.
La lèvre de dessous.	τὸ κάτω χεῖλος.
Le menton.	Ὁ πώγων, κ. πηγούνη.
La barbe.	τὰ γένεια.
Une oreille, les oreilles.	Ὡτίον, τὰ ὠτία.
Le cou.	Ὁ λαιμὸς, ὁ αὐχίν.
La gorge.	Ὁ λάρυγξ. § ὁ λαιμὸς.
Le noeud de la gorge.	Ὁ γαργαρεών, κ. τὸ καρύδι τοῦ λαιμοῦ.
Le gosier.	Ὁ φάρυγξ.
La luette.	Ἡ ἐπιγλωττίς, ὁ σταφυλίτης.
La poitrine.	τὸ στῆθος.
L'estomac (δὲν προφ. τὸ c).	Ὁ στόμαχος.
Le sein.	τὸ στήρνον, στῆθος. (3).
Les côtes.	τὰ πλευρά, ἢ αἱ πλευραὶ, (παγίδες).
Les côtés.	τὰ πλευρά, κ. τὰ πλάγια (4).
Le nombril (τὸ l, δὲν προφ.).	Ὁ ὀμφαλός.
Le bas-ventre.	τὸ ὑπογάστριον, κάτω κοιλία.
L'échine, l'épine du dos.	Ἡ ἄκανθα, κ. ῥαχοκόκκαλον.
Le dos.	Ἡ ῥάχη.
Le milieu.	Ἡ μέση.
Les fesses.	Οἱ γλουτοὶ, κ. κολομήρια.
Le derrière.	τὰ ὀπίσθια.

(1) Τὰ πρῶτα δόντια τὰ ὅποια ἔρχονται εἰς τὰ παιδία. — (2) Τὸ πλάγιον σουθλερὸν ὀδόντιον μεταξὺ τῶν μυλικῶν καὶ τομικῶν. — (3) Τὸ ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ μέχρι τοῦ στομάχου μέρος. — (4) Τὰ πλάγια μέρη.

Le ventre.	Ἡ κοιλία.
Les entrailles.	Τὰ σπλάγχνα, τὰ ἐντόσθια.
Le coeur.	Ἡ καρδία.
Le poumon.	Ὁ πνεύμων, κ. πλεμόνι.
Le foie.	Τὸ ἥπαρ κ. συκώτι.
La rate.	Ὁ σπλῆν, κ. σπλῆνα.
Les boyaux.	Τὰ ἔντερα.
La vessie.	Ἡ κύστις, οὐροδόχος φούσκα.
Le fiel.	Ἡ χολή.
La matrice.	Ἡ μήτρα, ἡ ὑστέρα. (1)
Le téton, ἢ la mamelle,	Ὁ μαστός, κ. θυζί.
Le mamelon, ἢ le bout de la mamelle.	Ἡ θηλή, ἡ ῥιζὴ τοῦ μαστοῦ.
Les épaules.	Οἱ ὄμοι.
Les bras.	Οἱ βραχίονες.
L' aisselle.	Ἡ μασχάλη.
Le coude.	Ὁ ἀγκών, κ. ἄγκωνας.
Le poignet.	Ὁ καρπός. (2)
Le poulx (προφ. πού).	Ὁ σφυγμός.
La main.	Ἡ χεὶρ.
La paume de la main ἢ le dedans de la main.	Ἡ παλάμη, τὸ θέναρ, κ. ἡ φού- χτα.
Le dessus de la main.	Τὸ μετακάρπιον τῆς χειρός.
La main droite.	Ἡ δεξιὰ χεὶρ.
La main gauche.	Ἡ ἀριστερά χεὶρ.
Un doigt, (τὸ gt ἄφωνον).	Δάκτυλος.
Les doigts.	Οἱ δάκτυλοι.
Le pouce ἢ le grand doigt.	Ὁ ἀντίχειρ (τὸ χονδρὸν δάκτυ- λον).
L'index (πρόφερε τὸ x), ἢ le second doigt.	Ὁ λιχανός, δεικτικός (3).
Le doigt du milieu, ἢ le troi- sième doigt.	Ὁ μέσος δάκτυλος, ὁ σφάκελος.
Le doigt annulaire. ἢ le qua- trième doigt.	Ὁ δακτυλιώτης (4).

(1) Τὸ μέρος ὅπου ὑπάρχει τὸ ἔμβρυον καὶ τρέφεται, καὶ τὸ ἔμμηνον αἷμα συναθροίζεται. — (2) Τὸ μέρος ὅπου ὁ βραχίον ἐνοῦται μετὰ τῆς χειρὸς, καὶ τίθενται τὰ βραχιόλια. — (3) Ὁ πλησιέστερος τοῦ ἀντίχειρος δάκτυλος.

(4) Ὁ παράμεστος δάκτυλος εἰς ὃν τίθεται ὁ δακτυλίας.

Le petit doigt.
La jointure des doigts.

Une ongle, les ongles.
L'aine.

La cuisse.
Le genou, les genoux.

La jambe.
Le gros de la jambe.

Un os (πρόφ. ο).

Un nerf, (les nerfs. τὸ ἑξῶν) Νεῦρον.
ἐπὶ πληθ.).

Un membre.

Une veine.

Une artère.

Le sang.

Le pied droit.

Le pied gauche.

La peau

Le teint.

Un poil, ἢ un cheveu.

Un muscle.

Une membrane.

Un tendon.

La chair.

Les reins.

La graisse.

La moelle.

Moelle alongée ἢ épinière.

La cheville (πρόφ. ὑγρῶς τὰ II).

Le pied.

Le cou-de-pied.

Ὁ ὠτίτης. κ. τὸ δακτυλάκι.
Τὰ ἄρθρα, ἢ αἱ κλειδώσεις τῶν
δακτύλων.

Ὄνυξ, οἱ ὄνυχες.

Ὁ θουδών, (1).

Ὁ μηρός.

Τὸ γόνο, τὰ γόνατα,

Ἡ κνήμη. (2).

Ἡ γαστροκνημία, κ. ἄντσα.

Ὅστον, κόκκαλον.

Νεῦρον.

Ἐν μέλος. (3)

Φλέψ, κοινῶς φλέβα.

Ἀρτηρία. (4).

Τὸ αἷμα.

Ὁ δεξιὸς ποῦς.

Ὁ ἀριστερὸς ποῦς.

Τὸ δέριμα.

Ἡ χροιά, ὅψις (τοῦ προσώπου).

Θρίξ, κ. τρίχα.

Μῦς, κ. ποντικὸς. (5)

Ἰμην, μεμβράνη. (6)

Τένων (7).

Ἡ σὰρξ, κ. τὸ κρέας.

Τὰ νεφρά, ἢ ὀσφύς.

Ἡ περιμελὴ, τὸ λίπος κ. τὸ πάχος.

Ὁ μυελός.

Ἀκανθώδης μυελός.

Τὸ σφυρὸν, ὁ ἀστράγαλος (τοῦ
ποδός).

Ὁ ποῦς.

Ὁ ταρσός, (τὸ ἄνω μέρος τοῦ
ποδός).

(1) Ἀκρομήριον, τὸ μεταξύ τοῦ ὑπογαστρίου καὶ τοῦ ἄκρου τοῦ μηροῦ μέρος.
— (2) Ὁ κάλαμος τοῦ ποδὸς ἀπὸ τοῦ γόνατος καὶ κάτω. — (3) Τοῦ σώματος,
καὶ ἰδίως αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες. — (4) Ἀγγεῖον ἀπὸ τῆς καρδίας εἰς τὸ σῶμα
μετοχετεύον τὸ αἷμα. (5) Μέρους τοῦ σώματος κρεατῶδες. — (6) Δέρμα λεπτὸν
περικαλύπτον τὰ μέλη, τὸν ἐγκέφαλον. — (7) Πᾶς τετωμένος δεσμός, ἐξαιρέ-
τως τὸ ἐν τῷ τραχήλῳ παχὺ νεῦρον.

alon.

Les doigts du pied ἢ les orteils

La plante du pied.

L'orteil.

Les pores du corps.

L'urine.

La morve.

La roupie.

La salive

Les larmes.

Ἡ πτέρνα.

Οἱ δάκτυλοι τοῦ ποδός. (1)

Τὸ πέλμα, κ. ἡ πατούνα.

Ὁ μέγας δάκτυλος (τοῦ ποδός).

Οἱ πόροι τοῦ σώματος.

Τὸ οὖρον, κ. κάτουρον.

Ἡ μύξα.

Ἡ μύξα (ἡ στάζουσα ἀπὸ τὴν μύτην).

Ὁ σίελος.

Τὰ δάκρυα.

5

Degrés de parenté.

Le père.

La mère.

Papa, (εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν παιδίων).

Maman (ἐπίσης)

La grand' maman.

Papa mignon.

Maman mignonne.

Mon chou ἢ mon chou-chou (οἷκ.).

Les parens, πληθ. (le père et la mère).

Un enfant.

Un enfant en maillot.

Un enfant au maillot.

Un enfant à la mamelle.

Un fils (πρόφ. φίς).

Un fils unique.

Βαθμοὶ συγγενικοί.

Ὁ πατήρ.

Ἡ μήτηρ.

Πάππας, πατήρ, κ. μπαμπάς.

Μάμμα, μήτηρ.

Μάμμη, κ. γιαγιά.

Πάπα, ἡ ἄττα) (2).

Μάμα.)

Πουλί μου (πρὸς βρέφη).

Οἱ γονεῖς (ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ).

Βρέφος, παιδίον. § τέκνον (3)

Παιδίον ἐν σπαργάνοις.

Παιδίον σπαργανούμενον.

Θηλάζον βρέφος, ὑπομάστιον βρέφος.

Υἱός.

Μονογενὴς υἱός.

(1) Il s'est levé sur ses orteils. Ἐτηκώθη εἰς τὰ δάκτυλα, εἰς τὰς ἄκρας (μύτας) τῶν δακτύλων. — (2) Υποκοριστικαὶ λέξεις τῶν παιδίων πρὸς τοὺς γονεῖς. — (3) Υἱὸς ἡ κόρη ὡς πρὸς τοὺς γονεῖς.

Un fille.

Un garçon.

Le grand-père ἢ l'aïeul.

La grande mère ἢ l'aïeule.

Les aïeuls.

L'aïeule paternelle.

L'aïeule maternelle.

Le bisaïeul.

La bisaïeule.

Le petit-fils, la petite-fille.

L'arrière-petit-fils.

L'arrière-petite fille.

Mon frère.

Ma soeur.

Soeur puinée

L'ainé, l'ainée.

Le cadet, la cadette.

Un jumeau une jumelle.

Mon oncle.

Ma tante.

La grand' tante.

Le neveu.

Le petit-neveu, ἢ arrière-neveu.

La nièce.

La petite-nièce.

Mon cousin, ma cousine.

Θυγάτηρ. § παρθένος, ἄγαμος νέα.

Παῖς, παιδίον τὸ ἄρρεν, κ. ἀγόρι.

§ ἄγαμος. § νέος, κ. παληκῆρι.

Ὁ Πάππος.

Ἡ προμήτωρ, ἢ γιαγιά, κυρούλα.

Οἱ προπάτορες, οἱ πάπποι.

Ἡ πατρομήτωρ.

Ἡ μητρομήτωρ.

Ὁ πρόπαππος (ὁ πατὴρ τοῦ πάππου).

Προμάμμη (ἡ μήτηρ τοῦ πάππου).

Ὁ ἐγγονος, ἡ ἐγγόνη.

Ὁ δισέγγονος, ἐξέγγονος.

Ἡ δισέγγονος, ἐξέγγονος.

Ὁ ἀδελφός μου.

Ἡ ἀδελφή μου.

Δευτερότοκος ἀδελφή (1)

Ὁ, ἡ πρωτότοκος, πρωτογενής.

Ὁ, ἡ δευτερότοκος (2). § ὁ, ἡ ὑστερότοκος (3).

Ὁ, ἡ διδυμος, κ. διδυμάς, ὅμη. (4)

Ὁ Θεῖός μου.

Ἡ θεία μου.

Ἡ μεγάλη θεία (ἡ ἀδελφή τοῦ πάππου).

Ὁ ἀδελφιδούς, ἀδελφόπαις κ. ἀνεψιός.

Ἐξαδελφιδούς, ἐξανεψιός (5).

Ἡ ἀδελφιδῆ, κ. ἀνεψιά.

Ἐξαδελφιδῆ, ἐξανεψιά.

Ὁ ἐξάδελφός μου, ἡ ἐξαδέλφη μ.

(1) Il est mon puiné. εἶναι νεώτερός μου. — (2) Ὁ μετὰ τὸν πρωτότοκον γεννηθείς ἀδελφός. Vous êtes mon cadet. εἶσαι νεώτερός μου. — (3) Ὁ ἔσχατος πάντων τῶν ἀδελφῶν. — (4) Elle accoucha de deux jumeaux Ἐγέννησε διδυμάς. (5) Υἱὸς τοῦ ἀνεψιοῦ ἢ ἀνεψιάς.

Cousins paternels.	Ἐξάδελφοι πρὸς πατρός.
Cousins maternels.	Ἐξάδελφοι πρὸς μητρός.
Cousin germain.	Πρῶτος ἐξάδελφος.
Cousine germaine.	Πρώτη ἐξαδέλφη.
Cousin issu de germain.	Δεύτερος ἐξάδελφος.
Cousine issue de germain.	Δεύτερα ἐξαδέλφη.
Frères germains.	Ἀδελφοὶ ὁμοπάτριοι καὶ ὁμομή- τριοι.
Soeurs germaines.	Ἀδελφαὶ ὁμοπάτριαι καὶ ὁμο- μήτριοι.
Les ancêtres, les aïeux.	Οἱ πρόγονοι, οἱ προπάτορες.
La postérité, ἢ les descendants	Οἱ ἀπόγονοι, οἱ μεταγενέστεροι.
Un parent paternel ἢ parent du côté du père.	Ὁ ἐκ πατρὸς συγγενής.
Une parente maternelle ἢ parente du côté de la mère.	Ὁ ἐκ μητρός συγγενής.
Les alliés.	Οἱ κηδεσταί. κ. συμπένθεροι.
Allié, ée.	Κηδεστής, κ. συμπένθερος.
Alliance spirituelle.	Πνευματικὴ συγγένεια.
Une parenté par ἢ d'alliance.	Ἐξ ἀγχιστείας συγγένεια, κ. συμπλητεριά.
Parent, te.	Συγγενής.
Les futurs époux.	Οἱ μελλόνυμφοι, οἱ ἀράαθωνι- σμένοι.
Le futur, la future.	Ὁ, ἡ μελόνυμφος.
Un fiancé.	Μνήστωρ, ἀράαθωνιαστικός.
Un mariage.	Συνοικέσιον, γάμος, ὑπανδρία.
Un riche parti, un bon parti.	Πλουσία νύμφη, καλὸς γαμβρός.
La noce ἢ les noces.	Ὁ γάμος, οἱ γάμοι.
Le marié ἢ le nouveau marié.	Ὁ νυμφίος, ἢ ὁ νεόνυμφος.
La mariée ἢ la nouvelle ma- riée.	Ἡ νύμφη, ἢ ἡ νεόνυμφος.
Premières, secondes, troi- sièmes noces.	Πρωτογαμία, δευτερογαμία, τρι- τογαμία.
L'époux, l'épouse.	Ὁ σύζυγος, ἡ σύζυγος.
La dot (προφ. τὸ t). ἢ le ma- riage.	Ἡ προίξ, ἡ προίκα.
Le mari.	Ὁ σύζυγος, ὁ ἀνὴρ.
La femme.	Ἡ σύζυγος, ἡ γυνή.

Le beau-père.	Ὁ πενθερός. § ὁ μῦτρυς.
La belle-mère.	Ἡ πενθερά. § ἡ μητρυνά.
Le beau-fils ἢ le gendre.	Ὁ γαμβρός. (ὧς πρὸς τοὺς πενθεροὺς
La belle fille ἢ la bru.	Ἡ νύμφη. (
Le beau-fils.	Ὁ προγονός.
Da belle-fille.	Ἡ προγονή.
Le beau-frère.	Ὁ ἀνδράδελφος § ὁ γυναικάδελ- φος § ὁ γαμβρός. (1)
La belle-soeur.	Ἡ ἀνδραδέλφη § γυναικαδέλφη, § ἡ νύμφη. (2)
Les proches, un proche parent	Οἱ συγγενεῖς, στενὸς συγγενής.
Le baptême (τὸ ρ ἔφωνον).	Τὸ βάπτισμα.
Le compère.	Ὁ ἀνάδοχος, σύντεκνος, κουμ- πάρος.
La commère.	Ἡ ἀνάδοχος, συντέκνισσα, κουμ- πάρα.
Le parrain	Ὁ νονός, ἀνάδοχος.
La marraine.	Ἡ νουνά, ἀνάδοχος.
Le filleul.	Ὁ ἀναδεκτός, κ. ὁ βαπτιστικός.
La filleule.	Ἡ ἀναδεκτή, κ. ἡ βαπτιστική.
L'héritier, ère.	Ὁ, ἡ κληρονόμος.
Un veuf, une veuve.	Χῆρος, χήρα.
Un tuteur, une tutrice.	Κηδεμών, ἐπιτροπος.
Le, la pupille (τὰ ἢ δὲν εἶναι ὕγρα).	Ὁ ἐπιτροπευόμενος (ὀρφανὸς ἄνηθος).
Un orphelin, une orpheline.	Ὁρφανός, ὀρφανή.
Une accouchée.	Λεχῶ, λεχοῦσα.
Une sage-femme, ἢ une ac- coucheuse,	Μαιεύτρια, μαμμή.
Un accoucheur.	Μαιευτής, μάμμος.
La nourrice.	Ἡ τροφός, βυζάστρα.
Le nourrisson.	Τὸ τιθήνημα, ὁ τρόφιμος (3).
Le père-nourricier.	Ὁ σύζυγος τῆς τροφῆς.
Un frère de lait, une soeur de lait.	Ὁμογάλακτος ἀδελφός ἀδελ- φή. (4)
Un fils naturel.	Γιὸς νόθος.
Un enfant naturel.	Παιδίον νόθον.

(1) Ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρὸς ἢ τῆς γυναικὸς. — (2) Νύμφη ἐξ ἀδελφοῦ ἢ ἀδελφῆς.

(3) Τὸ βυζανόμενον παιδίον. — (4) Τὸ παιδίον τῆς τροφῆς.

Un enfant adoptif, ἡ enfant d'adoption.	Παιδίον θετὸν, εἰσποιητόν.
Un enfant trouvé.	Ἐκθετὸν, εὐρεσιμαῖον παιδίον.
Ami, amie.	Φίλος, φίλη.
Mon mignon, ma mignonne.	Νηνί μου. (1)
Le mignon de la mère. (c'est le mignon de la mère).	Ὁ ἀγαπητὸς τῆς μητρός.
Rival, e.	Ἀντίζηλος.
Mon voisin, ma voisine.	Ὁ γείτων μου, ἡ γείτων μου.
Un compagnon, une compagne.	Συνόμιλος, σύντροφος.
Un hôte, une hôtesse.	Ὁ καταλύτης, ὁ ξένος, τουρκ. μουσαφίρης.
Le nom du baptême (τὸ ρ δὲν προφ.).	Τὸ ὄνομα τοῦ βαπτίσματος.
Un sobriquet.	Παραωνύμιον, (βαρβ. παρατζού-κλι).

6

Des beautés de l'homme et de la femme.	Κάλη τοῦ ἀνδρός καὶ τῆς γυναικός.
Un homme bien fait καὶ bien bâti.	Ἄνθρωπος εὐπρεπής, ἡ εὐηδής, καλοκαμωμένος.
Un homme bien facé.	Ἄνθρωπος εὐπρόσωπος.
Un brave garçon.	Καλὸς νέος, καλὸ παληκάρι.
Un homme bien fait de sa personne.	Ἀνθρωπος εὐειδής.
Un homme fort aimable de sa personne.	Ἀνθρωπος ἀξιέραστος.
Il a une démarche libre et majestueuse.	Ἐχει ἐλεύθερον καὶ μεγαλοπρεπὲς βᾶδισμα.
Il a bonne mine.	Ἐχει καλὴν ὄψιν, ἥτοι ὑγιή.
Il est bien pris dans sa taille.	Εἶναι μὲ καλὸν ἀνάστημα, καλοκαμωμένος, χυτὸς.
Il est privilégié par la nature.	Εἶναι ἐξόχως προικισμένος ἀπὸ τὴν φύσιν.

(1) Δείξις ὑποκριστικῆ διὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ, μικρόν μου, μικρά μου.

Un homme de bel air.

Ἀνθρώπος κομψός, πνέων εὐγένειαν.

Un joli cavalier.

Κομψὸς νέος.

Il a le corps bien conformé.

ἔχει τὸ σῶμα καλῶς σχηματισμένον.

Il est d'une riche taille.

Εἶναι εὐμόρφου ἢ μεγαλοπρεποῦς ἀναστήματος.

Il est bien constitué.

Εἶναι καλῆς κράσεως, ἢ καλῶς ὀργανισμένος.

Il est fait à peindre.

Εἶναι ζωγραφητὸς, κ. ζωγραφιστὸς, ἢ διὰ ζωγραφιάν, κάλλιστος.

Une jeune personne.

Νεᾶνις.

Une belle femme.

Ὠραία γυνή.

Une jolie personne, une belle personne.

Εὐειδῆς γυνή, ὦραία γυνή.

Cette femme est belle come le soleil.

Ἡ γυνή αὕτη εἶναι ὦραία ὡς ὁ ἥλιος.

Elle est pétrie de grâces.

Εἶναι χαρυτόβρυτος, πεφυρμένη μέ χάριτας.

C'est un prodige de beauté.

Εἶναι θαῦμα ὠραιότητος κ. τέρας.

Elle a beaucoup de grâce.

ἔχει πολλήν χάριν, εἶναι χαρίεστατή.

Elle a l'air d'une reine.

ἔχει ἥθος βασιλίσσης.

Elle est blanche comme la neige.

Εἶναι λευκή ὡς ἡ χιών.

Elle est faite au tour.

Εἶναι γλαφυρά, κομψή, κ. καλοκαμωμένη.

Elle a les bras faits au tour.

ἔχει τοὺς βραχίονας χυτοὺς (πεποιημένους ὡς ἀπὸ τόρνου).

Elle a bonne grâce.

Εἶναι εὐχαρις, χαρίεσσα.

Elle a un grand air.

Εἶναι μεγαλοπρεπής.

Elle a un air fripon.

ἔχει ἥθος πανούργου.

Elle a le sourire gracieux.

ἔχει τὸ μειδίαμα χαρίεν.

Elle a de beaux traits.

ἔχει ὠραίους χαρακτῆρας.

Elle a une belle carnation.

Εἶναι εὐχρους.

Elle a une beauté divine.

ἔχει ἐξάισιον κάλλος.

Elle a le visage mignon.

ἔχει τὸ πρόσωπον κομψόν.

Elle a une belle peau.

ἔχει καλὴν ἐπίδερμίδα.

Elle a un beau teint.	Ἔχει ὠραίαν χροίαν, ὄψιν (προσώπου).
Elle a le port noble.	Ἔχει τὸ σχῆμα (ἢ τὸ ἦθος) εὐγενές.
Elle a le port d'une deesse.	Ἔχει σχῆμα, ἢ ἀνάστημα θεᾶς.
Elle a le port d'une reine.	Ἔχει ἦθος βασιλίσσης.
Elle a la taille libre et dégagée.	Ἔχει τὸ ἀνάστημα ἐλεύθερον καὶ ὑψηλὸν ἢ ἔχει εὐδρομον ἀνάστημα.
Elle est une merveille de beauté.	Εἶναι τέρας ὠραιότητος.
Elle a de beaux cheveux.	Ἔχει καλὴν κόμην, ὠραῖα μαλλία.
Elle a des yeux charmans et fripons.	Ἔχει γοητευτικούς καὶ (πονηροὺς) διαβουλευμένους ὀφθαλμούς.
Elle a des lèvres de corail.	Ἔχει χεῖλη κοραλλίζοντα, ἢ κόκκινα ὡς τὸ κοράλλιον.
Elle a une belle denture.	Ἔχει ὠραίους ὀδόντας.
Elle a une gorge d'albâtre.	Ἔχει λαιμὸν (ἢ στήθη) ἀλβα-στροειδῆ. ἤτοι λευκὸν ὡς τὸν ἀλβάστρον.
Elle a les mains blanches et potelées.	Ἔχει τὰς χεῖρας λευκάς καὶ εὐτραφεῖς.
Elle est un abrégé de toutes les perfections.	Εἶναι σύννοφίς ἀρετῶν (ἢ, πλεονεκτημάτων).

7

Des imperfections naturelles.	Φυσικὰ ἐλαττώματα.
Un homme mal fait καὶ mal bâti.	Ἄνθρωπος δυσειδής, ἢ διάστροφος κ. κακοκαμωμένος.
Un homme gros.	Ἄνθρωπος βάνυστος, ἀπειρόκαλος, ἄκομψος, ἀγροῖκος κ. χωριάτης.
Cet homme n'a pas de grâce ἢ il a mauvaise grâce.	Οὗτος ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἄχαρις.
Il a une laideur épouvantable.	Ἔχει ἀσχημίαν φοβεράν.
Il a une taille grossière.	Ἔχει ἄχαρι ἀνάστημα.

Il a des traits grossiers.	Ἐχει θαναύρους χαρακτηρισ.
Il est richement laid.	Εἶναι δυσειδής, ἢ ἀσχημος καθ' ὑπερβολήν.
Il ressemble à un singe.	Εἶναι πιθηκόμορφος, κ. ὡς μαϊμού.
Il est petit et tout contrefait.	Εἶναι κοντός καὶ δύσμορφος.
Il a une physionomie patibulaire.	Τῆς ἀγχόνης ἄνθρωπος, κ. τοῦ σχοινοῦ καὶ τοῦ παλουκιοῦ.
Il est tout marqué de petites véroles ἢ il est couturé.	Εἶναι κατάστικτος ἀπὸ φλογιάν. κ. βλογιάρης.
Il est maigre, décharné, fluet.	Εἶναι ἰσχνός, λειπόσαρκος, λεπτός.
Il a de petits yeux enfoncés.	Ἐχει ὀφθαλμοὺς μικροὺς καὶ κοίλους.
Il a la vue courte ἢ la vue basse.	Εἶναι μύωψ, κ. κοντόφωτος. Κοντόφθαλμος.
Il est borgne.	Εἶναι ἐτερόφθαλμος κ. μονόφθαλμος.
Il est aveugle.	Εἶναι τυφλός.
Il a le nez écaché.	Ἐχει τὴν ῥίνα σιμὴν, κ. εἶναι πλατομούτης.
Il est sourd et muet.	Εἶναι κωφός καὶ ἄλαλος.
Il bégaié.	Εἶναι τραυλός, κ. τσεβδός.
Il a les dents gâtées.	Ἐχει τοὺς ὀδόντας ἐφθαρμένους.
Il a le goître.	Ἐχει βρογχοκήλην. κ. γούσαν.
Il est bossu.	Εἶναι κυφός, κ. καμπούρης.
Sourd et muet de naissance.	Κωφάλαλος ἐκ γενετῆς.
Il est gaucher.	Ἐπαρίστερος, κ. ζερβός.
Il a les jambes tortes, ἢ il a les jambes de travers.	Εἶναι ῥαιβός, κ. στραβοπόδης.
Il est boiteux.	Εἶναι χωλός, κ. κουτζός.
Il est d'un terrible aspect.	Τρομερὸς τὴν ὄψιν.
Elle a une laideur effroyable.	Ἐχει ὑπερβάλλουσαν ἀσχημίαν.
Maléficiée par la nature.	Ἠδικημένη ἀπὸ τὴν φύσιν, διάστροφος.
Il a la mine d'un vaurien.	Ἐχει μορφὴν μηδαμινοῦ ἀνθρώπ.
Il porte la mine d'un espion.	Ἐχει ἥθος κατὰσκοπού, ὁμοιάζει κατὰσκοπος.
Une femme d'une laideur monstrueuse.	Γυνὴ ὑπερφυῶς δυσειδής.

Il n'a que la peau et les os.	Εἶναι ἰσχνότατος, κ. πετσὶ καὶ κόκκαλο.
Il a le visage plat.	Ἐχει πλατὺ πρόσωπον, πλακωτόν.
Il a le nez plat.	Ἐχει ῥίνα σιμὴν, πλακωτήν.
Il a le nez-pointu.	Εἶναι ὀξύρρινος, ἔχει μύτην σουβλερὴν.
Il a le menton pointu.	Εἶναι σφηνοπώγων, κ. ἔχει σουβλερὸν πηγούνι.
Il a les yeux à fleur de tête	Εἶναι ἐξόφθαλμος, κ. γουρλομάτης.
Il a les pieds tortus.	Εἶναι στρεβλόπους.
Il a le nez tortu.	Εἶναι στρεβλόρριν, κ. στραβομούτης.
La chassie.	Ἡ λήμη, κ. τσίμπλα τῶν ὀφθαλμῶν.
Chassieux, euse.	Λημαλέος, κ. τσιμπλιάρης.
La cécité.	Ἡ τύφλωσις, τυφλότης.
La myopie.	Ἡ μυωπία.
Un myope.	Μύωψ, κ. κοντόφωτος.
Boiteux, euse.	Χωλός, κ. κουτσός.
Le clochement, la claudication.	Ἡ χωλότης.
Un nain, une naine.	Νάννος, κ. κοντός. τουρκοῦ. τζουτζές.
Une bosse.	Κύρτωμα, κύφωμα, κ. καμπούρα.
Estropié, ée.	Ἀνάπηρος, κ. μισερός. τουρκ. σακάτης.
Une loupe.	Γάγγλιον, (1)
Une excroissance.	Ἵπερσάρκωμα.
Une tumeur, une enflure.	Οἰδήμα, πρήσιμα, φούσκωμα.
Une verrue, un porreau ἢ poireau.	Τύλος, κ. κότζι. (2)
Des rousseurs.	Φύματα ἐρυθρὰ τοῦ προσώπου καὶ τῶν χειρῶν. κ. πιτσηλίδες.
Goitreux, euse.	Ὁ πάσχων ἀπὸ βρογχοκήλην.
Camus, se, camard, de.	Σιμός, κ. κουτζομύτης, πλατομύτης.

(1) φῦμα ἢ ὑπερσάρκωσις σκληρὰ καὶ ὀγκώδης, ἀπόστημα γινόμενον περὶ τὰ ἄρθρα καὶ τὴν κεφαλὴν. — (2) Συνήθως φούσκωμα εἰς τὰς χεῖρας.

Gaucher, ère.	Ἐπαρίστερος, κ. ζερβός. (1)
Bégué.	Τραυλός, κ. τσεβδός.
Un Manchot, une manchote.	Χειρόχωλος, κ. κυλός.
Chauve.	Φαλακρός.
La maigreur.	Ἡ ἰσχνότης, λειποσαρκία, κ. λιγνύδα.
La pâleur.	Ἡ ὠχρότης, κ. χλωμάδα.
Pâle.	ὠχρός, κ. χλωμός.
Une ride.	Ῥυτίς, κ. ζαρωματιά.
Une entorse.	Παράρθρημα, κ. στραγγούλιασμα
Une égratignure.	Ἀμυγή, κ. τσουγγρανιά.
Louche.	Παραβλώψ, κ. ἀλοίθωρος.
Pied-bot.	Στραβοπόδης.
Edenté, ée.	Νωδός, κ. κουτσοδόντης.
Une lentille.	Φακός, κ. ἐλλή.

8

Nombres cardinaux.

Un.	Ἔν.
Deux. (2)	Δύο.
Trois	Τρία.
Quatre.	Τέσσαρα.
Cinq. (3)	Πέντε.
Six. (4)	Ἑξ.
Sept. (5)	Ἑπτά.

(1) Ὁ ἐργαζόμενος μέ τήν ἀριστεράν χεῖρα τὸ ἀντίθετον αὐτοῦ droitier, ère δεξιόχειρ. — (2) Τὸ x πρὸ φωνήεντος ἢ πρὸ ἡ ἀφώνου προφέρεται ὡς ζ, πρὸ συμφώνου δὲ ἢ καὶ μόνου λεγομένου τοῦ ἀριθμοῦ, δὲν προφέρεται. — (3) Τὸ q προφέρεται ὅταν λέγεται μόνος ὁ ἀριθμὸς καὶ ὅταν ἔπεται φωνὴν ἢ ἡ ἀφώνον. Ἐπομένου δὲ συμφώνου δὲν προφέρεται. Ἐξαιροῦνται αἱ φράσεις un cinq de trèfle (πεντάριον, ἢ πέντε σπαθί, χαρτοπαίγ.), καὶ cinq pour cent (πέντε τοῖς ἑκατὸν), εἰς τὰς ὁποίας τὸ q προφέρεται. — (4) Λεγομένου μόνου τοῦ ἀριθμοῦ, τὸ x προφέρεται ὡς σ. ἐπομένου δὲ φωνήεντος ἢ ἡ ἀφώνου ὡς ζ, ἐπομένου δὲ συμφώνου δὲν προφέρεται. — (5) Τὸ p, προφέρεται ὡς καὶ εἰς τὰ μετ' αὐτοῦ τοῦ ἀριθμοῦ σύνθετα. τὸ δὲ τ λεγομένου τοῦ ἀριθμοῦ μόνου, ἢ ἐπομένου φωνήεντος, προφέρεται συμφώνου δὲ ἐπομένου, δὲν προφέρεται,

Huit. (1)	ὀκτώ.
Neuf. (2)	ἐννέα.
Dix. (3)	δέκα.
Onze.	ἑνδεκά.
Douze.	δώδεκα.
Treize.	δεκατρία.
Quatorze.	δεκατέσσαρα.
Quinze.	δεκαπέντε.
Seize.	δεκαἕξ.
Dix-sept.	δεκαεπτά.
Dix-huit.	δεκαοκτώ.
Dix-neuf (4)	δεκαεννέα.
Vingt. (5)	εἴκοσι.
Vingt-un (6)	εἴκοσι ἓν.
Vingt-deux.	εἴκοσι δύο.
Vingt-trois.	εἴκοσι τρία.
Vingt-quatre.	εἴκοσι τέσσαρα.
Vingt-cinq.	εἴκοσι πέντε.
Vingt-six.	εἴκοσι ἕξ.
Vingt-sept.	εἴκοσι ἑπτά.
Vingt-huit.	εἴκοσι ὀκτώ.
Vingt-neuf.	εἴκοσιεννέα.
Trente.	τριάκοντα.
Trente-un.	τριάκοντα ἓν.
Trente-deux.	τριάκοντα δύο.
Trente-trois.	τριάκοντα τρία.
Quarante.	τεσσαράκοντα.
Quarante-un.	τεσσαράκοντα ἓν.
Cinquante.	πεντήκοντα.
Ciquante-un.	πεντήκοντα ἓν.
Soixante. (7)	ἑξήκοντα.
Soixante-un.	ἑξήκοντα ἓν.
Soixante-dix.	ἑβδομήκοντα.
Soixante-onze.	ἑβδομήκοντα ἓν.

(1) Περὶ τοῦ ι ὥρα τὴν ἀνωτέρω σημείωσιν. — (2) Τὸ f δὲν προφ. πρὸ συμφώνου. πρὸ φωνήεντος προφέρεται ὡς ε. — (3) Οἷα τὴν σημείωσιν τοῦ dix. — (4) Τὸ x προφέρεται ὡς ζ. — (5) Τὸ gi δὲν προφέρεται ὅταν λέγεται μόνος ὁ ἀριθμὸς, ἡ ἵπεται σύμφωνον· ἐπομένῳ δὲ φωνήεντι ἢ h ἀφώνευ προφέρεται μόνον τὸ i. — (6) Τὸ i προφέρεται ὡς εἰς τὰ τριάκοντα Dailly. — (7) Τὸ x προφ. ὡς σ.

Soixante-douze.
 Soixante-treize.
 Soixante-quatorze.
 Soixante-quinze.
 Soixante-seize.
 Soixante-dix-sept.
 Soixante-dix-huit.
 Soixante-dix-neuf.
 Quatre-vingts.
 Quatre-vingt-un (1)
 Quatre-vingt-deux.
 Quatre-vingt-trois.
 Quatre-vingt-quatre.
 Quatre-vingt-cinq.
 Quatre-vingt-six.
 Quatre-vingt-sept.
 Quatre-vingt-huit.
 Quatre-vingt-neuf.
 Quatre-vingt-dix.
 Quatre-vingt-onze. (2)
 Quatre-vingt-douze.
 Cent.
 Cent-un (3)
 Cent-deux.
 Cent-huit.
 Cent-dix.
 Cent-onze
 Deux-cents.
 Trois-cents.
 Quatre-cents.
 Mille.
 Deux mille.
 Dix mille.
 Cent mille.
 Un million.
 Dix millions.

ἑβδομήκοντα δύο.
 ἑβδομήκοντα τρία.
 ἑβδομήκοντα τέσσαρα.
 ἑβδομήκοντα πέντε.
 ἑβδομήκοντα ἕξ.
 ἑβδομήκοντα ἑπτὰ.
 ἑβδομήκοντα ὀκτώ.
 ἑβδομήκοντα ἑννέα.
 ὀγδοήκοντα.
 ὀγδοήκοντα ἓν.
 ὀγδοήκοντα δύο.
 ὀγδοήκοντα τρία.
 ὀγδοήκοντα τέσσαρα.
 ὀγδοήκοντα πέντε.
 ὀγδοήκοντα ἕξ.
 ὀγδοήκοντα ἑπτὰ.
 ὀγδοήκοντα ὀκτώ.
 ὀγδοήκοντα ἑννέα.
 ἑννecήκοντα.
 ἑννecήκοντα ἓν.
 ἑννecήκοντα δύο καὶ τλ.
 ἑκατόν,
 ἑκατόν ἓν.
 ἑκατόν δύο.
 ἑκατόν ὀκτώ.
 ἑκατόν δέκα.
 ἑκατόν ἑνδεκά.
 Διακόσια.
 Τριακόσια.
 Τετρακόσια.
 Χίλια.
 Δύο χιλιάδες.
 Δέκα χιλιάδες.
 ἑκατόν χιλιάδες.
 ἓν ἑκατομμύριον.
 Δέκα ἑκατομμύρια.

(1) Τὸ τελικὸν τ τοῦ quatre-vingt δὲν προφ. πρὸ τοῦ un καὶ huit.
 Vailly. — (2) Τὸ τελικὸν τ τοῦ quatre-vingt δὲν προφέρεται πρὸ τοῦ onze. — (3)
 Τὸ τελικὸν τ τοῦ cent δὲν προφέρεται πρὸ τοῦ un, huit, onze. —

Cent millions.	Ἐκατὸν ἑκατομύρια.
Un milliard.	Ἐν δυσεκατομμύριον, διλλιούν.
Dix milliards.	Δέκα διλλιούνια.
Cent milliards.	Ἐκατὸν διλλιούνια.
Nombres ordinaux.	Ἀριθμοὶ τακτικοί.
Premier.	Πρῶτος.
Second (1).	Δεύτερος.
Troisième.	Τρίτος.
Quatrième.	Τέταρτος.
Cinquième.	Πέμπτος.
Sixième. (2)	Ἑκτος.
Septième. (3)	Ἑβδομος.
Huitième.	Ογδοος.
Neuvième.	Ἐννατος.
Dixième (4)	Δέκατος.
Onzième.	Ἐνδέκατος.
Douzième.	Δωδέκατος.
Treizième.	Δέκατος τρίτος.
Quatorzième.	Δέκατος τέταρτος.
Quinzième.	Δέκατος πέμπτος.
Seizième.	Δέκατος ἕκτος.
Dix-septième.	Δέκατος ἑβδομος.
Dix-huitième.	Δέκατος ὀγδοος.
Dix-neuvième.	Δέκατος ἔννατος.
Vingtième (5).	Εἰκοστός.
Vingt-unième.	Εἰκοστός πρῶτος.
Vingt-deuxième.	Εἰκοστός δεύτερος.
Vingt-troisième.	Εἰκοστός τρίτος.
Vingt-quatrième.	Εἰκοστός τέταρτος.
Vingt-cinquième.	Εἰκοστός πέμπτος.
Vingt-sixième.	Εἰκοστός ἕκτος.
Vingt-septième.	Εἰκοστός ἑβδομος.
Vingt-huitième.	Εἰκοστός ὀγδος.
Vingt-neuvième.	Εἰκοστός ἔννατος.
Trentième.	Τριακοστός.
Trente-unième.	Τριακοστός πρῶτος.
Quarantième.	Τεσσαρακοστός.

(1) πρόφ. τὸ c ὡς δύο γγ. — (2) Πρὸφ. τὸ x ὡς ζ. — (3) Τὸ p ἄφωρον. —
 (4) Πρὸφ. τὸ x ὡς ζ. — (5) Τὸ g εἶναι ἄφωρον, ὡς καὶ εἰς τὰ ἐπόμενα.

Quarante-unième.
 Cinquantième.
 Cinquante-unième.
 Soixantième.
 Soixante unième.
 Soixante dixième.
 Soixante-onzième,
 Quatre-vingtième.
 Quatre-vingt-unième.
 Quatre-vingt-dixième.
 Quatre-vingt-onzième.
 Quatre-vingt-douzième.
 Quatre-vingt-treizième.
 Centième.
 Millième.
 Millionième.

Τεσσαρακοστός πρῶτος.
 Πεντηκοστός.
 Πεντηκοστός πρῶτος.
 Ἑξήκοστός.
 Ἑξήκοστός πρῶτος.
 Ἑβδομηκοστός.
 Ἑβδομηκοστός πρῶτος.
 Ὀγδοηκοστός.
 Ὀγδοηκοστός πρῶτος.
 Ἐννεηκοστός.
 Ἐννεηκοστός πρῶτος.
 Ἐννεηκοστός δεύτερος.
 Ἐννεηκοστός τρίτος.
 Ἐκατοστός.
 Χιλιοστός.
 Ἐκατομυριοστός.

9

Qualités de pain.

Le pain.
 Du pain bien boulangé.
 Un pain bien cuit.
 Du pain frais.
 Du pain rassis.
 Du pain moisi.
 Du pain bis, du pain noir.
 Du pain blanc (τὸ εἰς ἄφωνον).
 Du pain chaud.
 Pain pateux.
 Pain de ménage, καὶ pain
 de cuisson.
 Pain de bourgeois, ἢ de mu-
 nition, ἢ pain bis.
 La baisure.
 Une tranche de pain.

Ποιότητες ἄρτου
 Ὁ ἄρτος, κ. τὸ ψωμί.
 Ψωμί καλοζυμωμένον.
 Ἐν ψωμίον καλοψημένον.
 Πρόσφατος, νωπὸς ἄρτος.
 Ἄρτος παλαιωθείς, μπαγιατιά-
 κος.
 Ψωμί μουχλιασμένον.
 Μέλας ἄρτος, ψωμί μαῦρον.
 Λευκὸς ἄρτος.
 Ζεστὸς ἄρτος.
 Ἄρτος ζυμώδης, ἄψητος.
 Ψωμί σπητικόν.
 Συγκομιστὸς ἄρτος, μαῦρον, πα-
 ζαρίσιον ψωμί.
 Ἡ ἐπκφή. (1)
 Ἐν τμήμα, κ. μία φέτα ψωμίου.

(1) Μέρος ὅπου δύο ἄρτοι εἰς τὸν κλίβανον ἐγγίσθησαν.

Un morceau de pain.

La croûte.

Une bouchée de pain.

La mie.

Une miette.

Le croûton.

Un biscuit.

Un pain d'épices.

Pain d'espagne.

Τεμάχιον ἄρτου κ. ἕνα κομμάτι ψωμί.

Τὸ κύταλον, κ. ἡ πέτζα τοῦ ψωμίου.

Βλωμός, κ. χαψιά ψωμίου.

Ἡ ψίζ κ. ψίχα.

Ψιχίον, κ. ψίχουλον.

Ἡ κώχη τοῦ ψωμίου.

Λίπουον, κ. παξιμάδι.

Ἀρτολάγανον, τουρ. τσουρέκι (1).

Ἀφρόψωμον κ. πανδεσπάνια.

10

Qualités de vin.

Le vin.

Du vingt excellent.

Vin d'ordinaire.

Du vin moelleux.

Vin pateux.

Du vin nouveau.

Du vin vieux.

Vin de deux feuilles, de trois feuilles.

Du vin rouge.

Du vin blanc, ἢ du vin paillet.

Vin muscat.

Du vin pur.

Du vin doux.

Vin du pays.

Du vin étranger,

Vin léger.

Ποιότητες τοῦ οἴνου.

Ὁ οἶνος.

Οἶνος ἐξάαιρετος.

Ὁ καθημερινὸς ἐπὶ τραπέζης οἶνος.

Οἶνος δυνατὸς καὶ νόστιμος.

Οἶνος πικτὸς (μὴ ἐντελῶς βρυστός).

Νεὸς οἶνος, (νεωστὶ καμωμένος).

Παλαιὸς οἶνος.

Διετὴς, τριετὴς οἶνος.

Λιθοῦς, ἢ ἐρυθρὸς οἶνος.

Κιρρὸς, ξανθὸς οἶνος.

Ανθοσμίας οἶνος, κ. μοσχάτον κρασί.

Ζωρὸς οἶνος, ἄκρατος, καθαρός.

Γλυκὺς, μελιηδὺς οἶνος.

Ἐγχώριος οἶνος, κ. ἐντόπιον κρασί.

Ξένος οἶνος.

Ἀυτόκρατος οἶνος, ἐλαφρὸν (ἐκ φύσεως) κρασί.

(1) Ἄριστος ἀπὸ ἀλευρον, μέλι, ἀρώματα, κτλ.

Vin gros ἢ vin qui a du corps.	Παχύς, ἢ πολυφόρος οἶνος, κ. δυ- νατόν ἢ χονδρόν κρασί.
Du vin bourru.	Ο πρῶτος πηκτός οἶνος, ὁ γλυ- κός. (1)
Vin coupé,	Ίδαρής, συγκερασμένος οἶνος.
Vin verdelet.	Οἶνος ὑπόξυνος, κ. ξυνούτσικος.
Du vin éventé καὶ du vin tourné.	Ἐκτροπίας, ἐξεστηκὼς οἶνος, κ. ξυνισμένον κρασί.
Du vin exécration.	Ἄθλιος, ἀποτρόπαιος οἶνος.
Vin fumeux.	Καρηβαρίτης, κεφαλοβαρής οἶ- νος (2).
Vin frêlaté.	Οἶνος καπηλευμένος, νοθευμέ- νος. (3).
Un vin pétillant.	Οἶνος πιτυλίζων (4).
Du vin piquant.	Οἶνος δριμύς.
Du vin qui a du déboire.	Οἶνος ἀηδής. (5)
Du vin brûlé.	Οἶνος βρασμένος
Vin de France.	Οἶνος τῆς Γαλλίας.
Vin de champagne.	Οἶνος καμπανίτης. (6)
Vin de Bourgogne.	Βουργονιακός οἶνος.
Vin de prunelles.	Προυνίτης οἶνος. (7)
Vin d'absinthe.	Ἀψινθίτης οἶνος (8)
Du vin rosat.	Ροδίτης οἶνος (9).
Du poiré.	Ἀπίτης οἶνος (10)
Le moût.	Ὁ γλυκός, ἰταλοβαρ. μούστος.
La lie du vin.	Ἡ τρυγία τοῦ οἶνου, κ. κατα- πάτι τοῦ κρασίου.
Ce vin a de l'évent.	Ὁ οἶνος οὗτος ἔχει ξυνίλαν.
Il sent l'évent.	Μυρίζει ξυνίλαν.
Il sent le fut.	Ἐχει ἰσμήν βαρελίου.
Il sent le moisi.	Ὄζει εὐρώτα, μούχλαν.
Il n'est point rassis.	Δὲν κατεστάλαξε διόλου.

(1) Οἶνος ὅστις δὲν ἔμεινεν εἰς τὸν κάδον διὰ νὰ βράσῃ, ὁ ἄβραχος. — (2) Οἶ-
νος ὅστις κυτῶ εἰς τὸ κεφάλι. — (3) Οἶνος δεδολωμένος μὲ χόρτα ἢ ἄλλοτι, διὰ νὰ
λάβῃ χρώμα ἢ γεῦσιν. — (4) Οἶνος ὅστις διὰ ἐκχέμενος πιτυλίξῃ, τινάσῃ μι-
κρὰς ῥανίδας, ἀφρίξῃ, ἢ πηδῇ. — (5) Ἀφένων κακὴν γεῦσιν πινόμενος. — (6)
Οἶνοι τῆς Γαλλίας ἐπώνυμοι τῶν ἐπαρχιῶν ὅπου κατασκευάζονται. — (7) Οἶνος κα-
τασκευασμένος μὲ προῦνα. — (8) Εἰς τὸν ὅποιον διεβράχῃ ἀψίνθιον. — (9) Εἰς
τὸν ὅποιον διεβράχῃσαν ῥόδα. — (10) Ἐξ ἀπίων κατεσκευασμένος.

Alimens.

La nourriture, l'aliment.

Des alimens legers.

Le potage, ή la soupe.

Une soupe aux haricots, aux lentilles. aux pois chiches.

Un potage au riz, aux lazagnes.

Un potage aux herbes.

Une soupe au lait.

Un bouillon.

Un bouillon trop fort.

Un bouillon nourrissant.

Un bouillon de poulet.

La croûte à potage.

Du gruau, καὶ des griots.

Un bouilli.

Le rôti.

Le hachis.

Des risolettes.

Une grillade.

Une fricassée.

De la viande cuite au four.

La farce.

De l'étuvée.

Un boudin.

La sauce.

Un ragoût.

La gelée.

Des rôtis à l'huile.

Des fritures à l'huile.

Τροφαί.

Η τροφή.

Τροφαί λεπταί.

Ρόφημα, ζωμός, κ. σούπα.

Ρόφημα φασολίων, φακῆς, ρεβιθίων.

Ρόφημα ρυζίου, λαζανίων.

Ρόφημα χόρτων.

Ρόφημα ἀπὸ γάλα.

Ζωμός, ζωμὸν κρέατος.

Ζωμός παχύτατος.

Ζωμός θρεπτικός.

Ζωμός πουλίου.

Φρυγανιὰ διὰ ζωμόν.

Χόνδρος τουρκ. πλιγούρι.

Βραστόν (κρέας).

Τὸ ὀπτὸν, τὸ ψητὸν κρέας.

Τὸ περίκομμα τουρκ. κιγμάς.

Φωκαί. (1)

Εσχαρόπεπτον, τὸ ψημένον εἰς ἐσχάραν.

Μῦμα, κ. τσιγαριστὸν φαγητόν. (2)

Κρέας ἐψημένον εἰς τὸν φούρνον.

Η ὀνύλευσις, τὸ παραγέμισμα.

Πνικτὸν, κ. στουφάτον.

Καρύκη, λουκάνικον χοίρειον (3).

Τὸ ἔμβαμμα, κ. περίχυμα, βαρβαροῦτ. σάλτσα.

Καρύκευμα, ἄρτυμα (4).

Η πηκτὴ (κρέατος ἢ ὀψαρίου).

Ψητὰ μὲ λάδι.

Τηγανιτὰ μὲ τὸ λάδι.

(1) Τεμάχια ἄρτου τηγατά, ἢ κοκκινισμένα μὲ κρέας. — (2) Κομμάτια κρέατος ἐψημένα, βρασμένα ταχέως μὲ βούτυρον, ἔλαιον ἢ πάχος. — (3) Ἐντερον γεμισμένον μὲ αἷμα, χοίρειον πάχος κτλ. — (4) Κάθε ἄρτυμα τῶν φαγητῶν διὰ ζωμοῦ, ὕψους λεμονίου, ὡοῦ καὶ ἀρωμάτων, κατασκευασμένον ἵνα διεγείρῃ τὴν ὄρεξιν.

Du lard.	Λίπος χοίρειον, λαρδί. (1).
Un oeuf frais.	Νωπὸν, ἔγκαιρον, αὐγόν.
Des oeufs au miroir, ἢ des oeufs pochés.	Αὐγὰ μάτια, τηγανιτά.
Des oeufs sur le plat.	Ὡὰ ἐν λεπάδι, αὐγὰ στὸ σαχάνι.
Un oeuf à la coque.	Ροφητὸν ὠόν.
Des oeufs brouillés.	Αὐγὰ κτυπητά.
Une omelette.	Στογγάτον. (2)
Des oeufs à la neige.	Αὐγὰ ἀφρώδη. (3)
Des oeufs de pâques.	Κόκκινα αὐγὰ, τὰ πασχαλινὰ αὐγὰ.
Les ailes de volaille.	Αἱ πτεροῦνται πτηνῶν. (4)
Un chapon bouilli.	Καπώνιον βραστόν.
Des poulets à la broche.	Ὀρνίθια, κ. κοττοπούλια εἰς τὴν σούβλαν.
Une poule.	Ὀρνις, κ. ὄρνιθα.
Foie de veau.	Συκώτι μοσχαρίου.
Ris de veau.	Θύμοι μύσχον, ἀδένες μό- σχου. (5)
De la cervelle de veau.	Μυελὸς μοσχαρίσιος.
Des cotelettes de veau.	Φλογίδες, κ. πυριζόλαι μοσχα- ρίσiai, (ἰταλ. κοτελέται).
Des animelles.	Ὀρχεῖς κριοῦ. (6).
Une couple de pigeons.	Ζευγὸς περιστερῶν.
Pieds de mouton.	Ποδαράκια, τουρκ. πατσᾶς.
Un dindon.	Ἰνδικὸς ἀλεκτροῦν, κ. κουρ- κάνος.
Un dindonneau.	Μικρὰ ἰνδικὴ ὄρνις, κ. κουρκάκι.
De grosse viande.	Κρέας τοῦ μακελείου.
Du boeuf.	Βόιον, βωδινὸν κρέας.
Du mouton.	Πρόβιον κρέας.
De l'agneau.	Ἀρνίσιον κρέας.
Du chevreau.	Ἐρίφειον, κρέας κατσικάκι.
Un cochon de lait.	Δελφάκιον, γουρουνάκι θυζαχτά- ρικον.

(1) Τὸ μεταξὺ τοῦ δέρματος καὶ τοῦ κρέατος τῶν χοίρων λίπος. — (2) Αὐγὰ κτυ-
πημένα καὶ τηγανισμένα με βούτυρον. — (3) Αὐγὰ κτυπημένα με σάκχαρι καὶ ἄν-
θρακον καὶ φαινόμενα ὡς χιών. — (4) Τῶν παρατιθεμένων εἰς τὴν τράπεζαν. — (5)
Αἱ εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ μοσχαρίου γαργαλῆθραι θεωρούμεναι ὡς ἐλαφρά καὶ νόστιμος
τροφή. — (6) Ἐσκευασμένοι μαγειρικῶς.

Du porc (τὸ ε δὲν προφ). ἢ du cochon.	Χοίρειον κρέας, κ. γουρουνίσιον.
Un quartier de mouton.	Τεταρτημόριον προβάτου.
Une éclanche de veau.	Μηρὸς μοσχαρίου, τουρκ. μπούτι.
Une longe de veau.	Πλευρίον. (1)
Une épaule de mouton.	Ἦμοπλάτη προβάτου.
Une poitrine.	Στήθος.
Un aloyau.	Ράχης βοεῖα, ράχη βοδινή. (2)
La cuisse.	Ὁ μηρός.
Un barboteur, ἢ un canard privé.	Νήσσα κατοικίδιος, ἡμερος πάπια.
Une oie.	Χήν, κ. χίνα.
Un gigot.	Μηρὸς (προβάτου), τουρκιστ. μπούτι.
De la viande salée.	Ταριχευτὸν, παστὸν κρέας.
De la viande fumée.	Καπνιστὸν, ἢ ταριχευτὸν κρέας.
Le jambon.	Ὁ κωλὴν, τὸ χοιρομήριον.
Un jambonneau.	Κωληνίσκος, κ. χοιρομηράκι.
Un saucisson.	Χορδὴ (εἶδος λουκανίκου χονδροῦ)
Des saucisses.	Ἀλλάντες, κ. λουκάνικα, εὐα- βοροῖτ. σαλιτισότα.
La fraise.	Ἔντερα μοσχαρίου, ἀρνίου κτλ.
Les rognons.	Οἱ νεφροὶ (τῶν ζώων).
Une salade.	Ὁ ξυφυλλὰς, ἰταλ. σαλάτα.
Une salade de concombres, de céleri, de pourpier.	Ὁ ξυφυλλὰς σικύων (ἀγγουρίων), σελίνων, ἀνδράκλας.
Des anchois.	Ἐγκαρσίχολοι, κ. ἀντζόιαι, χαψιά.
Des choux confits.	Λάχανον ξυνόν, κ. τουςσί.
Des cornichons.	Ἀγγουράκια ξυδάτα.
La purée.	Ἰὸ ἔτνος, κ. ἡ φάβα.
Une purée de pois.	Φάβα μπιζελίων.
Un plat d'asperges.	Ἐν πινάκι σπαράγγια.
La semoule.	Ὁ τράγος, τ. τραχανᾶς.
Un pâté.	Πλακοῦς, πῆτα (μὲ κρέας), κ. κρεατόπητα.
Un pâté de vénaison.	Πλακοῦς μὲ κρέας ἀγριμῶν.

[(1) Τὸ ἡμῶν τῆς ῥάχως ἀπὸ τῶν ὠμων μέχρι τῆς οὐρᾶς τοῦ ζώου, τὸ ἰποῖον παρατίθεται εἰς τὴν τράπεζαν. — (2) Παρατιθεμένη εἰς τὴν τράπεζαν.

Une tourte, un pâté de pigeon-neux.	Πλακοῦς ἀπὸ περιστέρια.
De petits pâtés.	Καπασάκια. (1)
Une dariole.	Εἶδος γαλατόπητας.
Un flan.	Στρεπτόν, πλακοῦς (2).
Un gâteau.	Πλακοῦς, κ. πίτα, ζυμαρικόν (3)
Une tourte de pommes.	Πλακοῦς, στρεπτός μήλων.
Du vermicelle (πρόφ. vermicelle).	Φιδές.
Du laitage.	Γαλακτερά.
Du lait caillé.	Πηκτόν γάλα, κ. γιαγούρτι.
La crème, le plisson.	Τὸ ἀφρόγαλα, ἀνθήγαλα, τουρκ. καϊμάκι.
Le fromage.	Ὁ τυρὸς, τὸ τυρίον.
Du fromage frais.	Χλωρὸς τυρὸς.
Du beurre frais.	Βούτυρον ἀνάλατον.
Le dessert, ἢ les fruits.	Τὰ τρωγάλια, τὰ τραγήματα (4).
Des friandises.	Νωγάλειμματα, πλακοῦντες, πέμματα, ζυμαρικά.
Un pouding.	Πουδίγκα. (5)
Des figues sèches.	Ἰσχάδες, κ. ξηρὰ σύκα.
Des raisins secs.	Σταφίδες.
Des amandes pelées.	Ἀμύγδαλα πεφλοῦσμένα, κ. ξεφλουδισμένα
Des biscuits καὶ des biscotins.	Ἀμυγδαλόπηκτα ἀμυγδαλόζυμα, ἰταλ. πισκοτίνια.
Du vin.	Οἶνος.
De la bière.	Ζύθος (μπέρα).
Une côte de melon.	Τμημα, φελὶ πεπονίου.

12

Les repas.

Le repas.

Τὰ φαγητά.

Ἡ τακτικὴ τροφή τῶν ἀνθρώπων, κ. φαγητόν.

(1) Εἶδος μικρῶν ἀρτοκρέων, κρεατοπηγῶν. — (2) Ζυμαρικόν ἀπὸ γάλα βούτυρον ὡς καὶ ἄλευρον. — (3) Ζυμαρικόν ἐξ ἁλείουρου βουτύρου καὶ αὐγῶν. — κτλ. (4) Τὰ ὀπωρικά καὶ γλυκύσματα, παρατιθέμενα εἰς τὴν τράπεζαν μετὰ τὸ φαγητόν. — (5) Σιεύσσις ἀγγλικήν, συγκαίμενον ἐν ψίχας ψωμίου, κρηθιτικῆς σταφίδος κτλ.

Les quatre repas.	Τὰ τέσσαρα φαγητά.
Le déjeuner, le dîner.	Τὸ πρόγευμα, τὸ γεῦμα.
Le goûter ἢ la collation.	Τὸ δειλινόν.
Le souper.	Τὸ δεῖπνον.
Un festin.	Εστίασις, εὐωχία, κ. συμπόσιον, τραπέζι.
Un repas prié, ἢ un dîner prié	Γεῦμα ἐπὶ προσκλήσει. (1)
Un repas ample.	ἄφθονον συμπόσιον.
Un repas maigre.	λεῖπνον νηστήσιμον (ὅπου δὲν παρατίθεται κρέας).
Un festin public.	Δημοθοινία.
Le premier service.	ἡ πρώτη παράθεσις, τὸ πρῶτον θέμα (2).
Le second service ἢ les entrées	ἡ δευτέρα παράθεσις (3).

13

Qualités des mets.	Ποιότητες φαγητῶν.
Des mets gras.	Καταλύσιμα, κ. κρεατερά φαγητά.
Des mets maigres.	Νηστήσιμα φαγητά.
Un mets.	ἔδεσμα, κ. φαγητόν.
Un mets délicat ἢ savoureux.	φαγητὸν νόστιμον.
Un mets appétissant.	ἔδεσμα ὀρεκτικόν.
Un mets insipide.	φαγητὸν ἀνοστον, ἀνούσιον.
Un mets qui n'a point de goût.	φαγητὸν παντελῶς ἀνούσιον.
Un mets indigeste.	φαγητὸν δύσπεπτον, κακοχώνευτον.
Nuisible à la santé.	βλαπτικὸν τῆς υἰείας.
Un aliment sain.	ἰγισινὴ τροφή.
Cette viande est coriace	Τοῦτο τὸ κρέας εἶναι τραχὺ, δυσμάσσητον.
De la viande qui est assez mortifiée.	Κρέας ἀρκετὰ τρυφερὸν, ἀπαλόν.
De la viande qui va se gâter.	Κρέας τὸ ὁποῖον ἐγγίζει νὰ χαλάσῃ.

(1) Γεῦμα διδόμενον εἰς ἀριθμὸν τινα ἀνθρώπων προσκεκλημένων. — (2) Ο,τι διὰ μιᾶς τίθεται, ἢ αἴρεται ἀπὸ τῆς τραπέζης. — (3) Φαγητὰ παρατιθέμενα μετὰ τὸ βραστὸν πρὸ τοῦ ἐψήτου.

Cette viande n'a ni goût, ni saveur.	Τοῦτο τὸ κρέας δὲν ἔχει νοστιμιάδα.
De la viande qui sent mauvais.	Κρέας τὸ ὁποῖον ὀζει, βρομαῖ.
Viande qui commence à sentir	Κρέας τὸ ὁποῖον ἀρχίζει νὰ βρομαῖ.
Un goût marécageux.	Γεῦσις ἐλοβίων πτηνῶν, ἢ ἰχθύων.
Une odeur pénétrante.	Ὅσμη διαπεραστική.
L'écot.	Ἡ συμβολή, κ. ῥεφενές.
La faim (πρόφ. fein).	Ἡ πείνα.
Une grosse faim.	Μεγάλη πείνα.
Une faim canine.	Βουλιμία, σφοδρὰ πείνα, κ. πείνα σκυλίτικη.
Une faim dévorante.	Δεινὴ πείνα, βουλιμία.
La soif.	Ἡ δίψα.
Une soif dévorante.	Φλογερὰ δίψα.
Une soif inextinguible.	Δίψα ἀσβεστος.
Je mange gras, ἢ je mange de la viande, ἢ je fais gras.	Κρεωφαγῶ, τρώγω κρέας.
Je fais maigre.	Νηστεύω, δὲν τρώγω κρέας.
Rompre le carême.	Καταλύω, κ. χαλῶ τὴν τεσσαρακοστήν.
Combien de repas faites vous par jour ?	Ποσάκις τρώγετε τῆς ἡμέρας ;

14

Ce qui sert pour assaisonner les mets.	Τὰ πρὸς ἄρτησιν τῶν φαγητῶν ἀναγκαῖα.
Du sel.	Ἄλας.
Du beurre.	Βούτυρον.
Du beurre noir.	Βούτυρον ἀναλελυμένον.
De l'huile.	Ἐλαιον.
Du vinaigre.	Ὄξος, κ. ξύδι.
Du verjus.	Ομφαξ, κ. ἀγουρίδα.
Des épiceries, des épices.	Ἀρωματικά.
Du poivre.	Πέπερι, κ. πιπέριον.
De la cannelle.	Κινάμωμον, κ. κανέλλα.

Des clous de jirofle.

De la noix muscate.

Du sucre.

De la moutarde.

Des câpres.

Une bigarade.

Un limon, un citron.

Une orange.

De la menthe.

De l'anis (πρόφ. ani).

Une botte d'oignons.

Du lait.

Du romarin.

Du laurier.

Du basilic (πρόφ τὸ ε).

Du sain-doux.

Du safran.

Du gingembre.

Γαρόφαλα, μοσχοκάρφια.

Μοσχοκάρυον.

Σάκχαρ, ζάχαρις.

Μυττωτὸς, χυδαῖοθ. μουστάρδα.

Κάππαρις (καρπός).

Χρυσόμηλον τὸ πικρὸν, κ. νε-
ράντζιον,

λειμώνιον, κ. λεμόνι.

Χρυσόμηλον, πορτοκάλιον.

Ήδύοσμος, κ. δυόσμος.

Άνισον, Γλυκάνισον.

Λέσμη κρομμύων.

Γάλα.

Λιθανωτίς, κ. δένδρολίθανον.

Δάφνη.

Ωκίμον, βασιλικός.

Πιμελή, πάχος χοίρινον.

Κρόκος, κ. ζαφουρά.

Γιγγίθερις. (1)

15

Du gibier.

De la vénaison.

Un cerf (τὸ f ἄφ.).

La biche (ἡ θηλεία τοῦ ἀνω-
τέρω).

Un fâon (πρόφ. φάν).

Un lièvre.

Un levraut.

Une perdrix.

Un perdreau.

Un faisau.

Un faisandeau.

Une bécasse.

Une bécassine.

Άγρια, κ. κυνήγι. (2)

Θήρα, κρέας ἀγριμύου.

Ὁ ἔλαφος.

Ἡ ἔλαφος.

Νεθρός, κ. μικρὰ ἔλαφος.

Λαγώς.

Λαγιδεύς.

Γέρδιξ.

Περδίχιον.

Φασσιανός.

Νεοσσός φασσιανοῦ.

Σκολόπαξ, κ. ξυλόκοτα.

Ξυλόκοτα μικρά.

(1) Ξηρὴ ἀρωματικὴ ρίζα ἀμύμου — (2) Τὰ θηρευόμενα ζῶα ἢ πτηνὰ.

Un canard sauvage.	Νῆσσα ἀγρία, κ. ἀγριοπάπια.
Une cercelle καὶ sarcelle.	Κερκιθαλλίς. (1).
Une macreuse.	Νῆσσα ἡ θαλασσία.
Une caille.	Ορτυξ, (ὁ), κ. ὀρτύκιον.
Une grive.	Κίχλα.
Des ortolans.	Κέγχραμοι, συκαλίδες. (2)
Des beccigues.	Συκαλίδες, κ. συκοφάγοι.
Des allouettes.	Κορυδαλοί.
Un sanglier.	Κάπρος, μονιός, ἀγριοχοίρος.
Un chevreuil.	Ζορκάς, κ. ζαρκάδι.
Un daim (πρόφ. dein).	Δόρκων (εἶδος ζαρκαδίου).
Un pluvier.	Καραδριός (3).
Un pinson.	Σπίζα, σπίνος.
Un étourneau.	Ψάρος, κ. ψαρῶν (4).
Une oie sauvage.	Ἀγρία χήν.
La tourterelle.	Ἡ τρυγών, κ. τρυγόνι.
Le merle.	Ὁ Κόσσυφος, κ. κοτσύφι.

16

Herbes potagères.	Λαχανικά.
Une légume.	Λάχανον, χόρτον.
La chicorée sauvage.	Πικρίς, κ. πικραλὶς.
La Chicorée.	Ἡ Κιχώρη, κ. τὸ ῥαδίκιον.
La laitue.	Ἡ θριδαῖς, μαϊούλιον ἢ μαρούλιον.
Le fenouil.	Τὸ μάραθρον.
Le porreau (les porreaux).	Τὸ πράσον.
Un oignon. (τὸ ἰ ᾗφ.)	Κρόμμυον, κ. κρομμύδι.
L'ail.	Τὸ σκόροδον, κ. σκόρδον.
Le persil (δὲν προφ. τὸ ἰ).	Ὁ μαϊτανός, μακεδονήσι.
La carotte.	Ὁ δαῦκος, κ. δαυκίον τουρκ. χαβούτσι.
Un artichaut.	Κινάρα, κ. ἀγκινάρα.
Les pois	Πίσα, κ. μπιζέλια.

(1) Πτηνὸν ποτάμιον, κ. ἀγριοπάπια. — (2) Εἶδος συκοφίγων. — (3) Πτηνὸν ἴσον μὲ την περιστερὰν καὶ ἐδώδιμον. — (4) Πτηνὸν ὅμοιον μὲ τὸν κόσσυφο.

Des haricots verts (τὸ ἡ δασύν).	Φάσιλοι (οἱ), κ. φασούλια χλωρά.
Un raifort, un radis.	Ράφανος, κ. ρεπάνι.
Une rave.	Γογγύλη, τουρκ. σαλγάμι.
Un navet.	Βουνιάς, τουρκ. σαλγάμι (1)
Un chou (les choux).	Κράμβη, κ. λάχανον.
Chou-cabus.	Κράμβη, κεφαλιτὸν λάχανον.
Un chou-fleur.	Ἀνθοκράμβη, κ. κωνοπίδι.
Le cardon.	Ὁ σκόλυμος, κ. ἀγριαγκινάρα.
La poirée.	Τὸ σεύτλον.
L'oseille.	Ἡ ὀξάλις, κ. ξυνίθρα.
Des asperges.	Ἀσπάραγοι, κ. σπαράγγια.
Le céleri.	Τὸ σέλινον.
Une échalotte.	Ἀσκαλωνίτις (2).
Des épinards.	Σπανάκια.
Une courge, une citrouille.	Κολοκύνθη, κ. κολοκύθι.
Des morelles ἢ des melongé-	Μελίτταιναι, κ. μελιτζάναι,
nes, ἢ des aubergines..	μαντζάναι.
Courge longue.	Μακρά κολοκύνθη, κ. μακροκο-
	λόκυθα.
Un melon.	Πέπων κ. πεπόνιον.
Un concombre.	Σικυδς, ἀγγούριον.
Un melon d'eau.	Ἵδροπέπων, κ. χειμωνικόν.
Des fraises.	Χαμοκέρασα, κ. φράγουλαι.
Des tomates.	Δομάται.
Salade de petites herbes.	Σαλάτα μικρῶν καὶ διαφόρων
	χόρτων.
Du cresson.	Συσύμβριον.
Cresson alénois.	Κάρδαμον.
La betterave.	Τευτλὶς ἢ πορφυρᾶ, κ. κοκκι-
	νογούλιον, (βαρβαρτ. παντζάρι.
Du coriandre.	Κορίαννον, κ. κολιάνδρον, μο-
	σχοσίταρον.
Du cumin.	Κύμινον.
Des champignons.	Ἀμανίται, κ. μανιτάρια.
Des cardes de poirée.	Καρδίαί σεύτλων.
Une carde.	Καρδία (βρώσιμος). (3).
Une gourde, ἢ une calebasse.	Νεροκολόκυθον, φλασχίον.
Des pommes de terre.	Γκιομήλη, βαρβαροῖτ. πατάται.

(1) Εἶδος γογγύλης. — (2) Ρίζα βολεβοειδής ὡς τὸ σκέρδον. — (3) Ὡς τῶν κινάρων καὶ τῶν τοιούτων.

Des fèves.	Κύαμοι, κοκκία.
Fèves ^ο dérochées.	Ἐκλελεπισμένοι, κ. ξεφλουδισμένοι κύαμοι.
Fèves trempées.	Βρεχτοκούκκια, παπούδια.
Les fèves, les légumes cuisent bien.	Οἱ κύαμοι, τὰ ὕσπρια εἶναι ἐφάναν, τέραμνα, κ. εὐκολόθραστα.
Ils ne cuisent pas bien.	Εἶναι ἀτέραμνα, κ. κακόθραστα.

17

Ce qui faut pour servir une table.	Τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ὑπηρεσίαν τραπέζης.
La vaisselle ἢ le service, ἢ le couvert.	Τὰ σκεύη τῆς τραπέζης, βαρελοῦτ. σερβίτζιον. (1)
La table.	Ἡ τράπεζα.
Une table somptueuse.	Πολυτελὲς τράπεζα.
Le linge de table.	Τὰ ὀθόνια ἢ παννὴ τῆς τραπέζης.
La nappe.	Ἡ ἐπιτραπέζιος ὀθόνη, κ. τραπέζομάνδυλον.
La serviette.	Τὸ περιζώμα, βαρβαροῦτ. πετσέτα.
Un couvert.	Παροφίς, πιάτον. (2)
Une assiette.	Πινάκιον, κ. πιάτον. (3)
Un plat.	Τριβλίον βαθύ, κ. πινάκι (4).
Un couteau.	Μάχαιρα, κ. μαχαίρι.
Une cuiller (πρόφ. τὸ r) καὶ cuillère.	Κοχλιάριον, κ. χουλιάρι.
Une fourchette.	Περὸνη, κ. περούνη.
La salière.	Τὸ ἀλατοδοχεῖον, κ. ἀλατερόν.
La poivrière.	Τὸ πεπεροδοχεῖον.
Une écuelle.	Γαβαθὸν (τὸ), κ. γαβάθα.
Le vinaigrier.	Τὸ ξυδερόν (ἀγγεῖον φέρον ὄξος).

(1) ὡς παροφίδες, χειρόμακτρα, μαχαιροπέρουννα κτλ. — (2) Συναντισσόμενον τοῦ περιζώματος καὶ τῶν μαχαιροπέρουνων, τὰ ὅποια τίθενται εἰς ἕκαστον τῶν συντραπέζων (3) Τὸ ὅποιον τίθεται ἔμπροσθεν ἑκάστου. καὶ τριβλίον βαθύ διὰ κένωμα (4) Εἰς τὸ ὅποιον βάλλουσι τὸ φαγητὸν καὶ τὸ φέρουσιν εἰς τὴν τράπεζαν. ὡς un plat d'entrée, de rôti.

L'huilier.

Le bouchon.

Une bouteille.

Le tirebouchon.

Une caraffe.

Le verre.

Une tasse

Une soucoupe.

Le buffet.

Τὸ λαδερὸν, (ἀγγαῖον φέρον ἑ-
λαιον.

Τὸ πῶμα κ. στούπωμα.

Βαύκαλις, (μπουκάλιον).

Ὁ ἐλκυστήρ. (1)

Φιάλη. κ. καράφα.

Ὁ κύαθος, ἡ κύλιξ, κ. ποτήριον.

Φιάλιον. (βαρβ.) φλυζάνιον.

Ἵποκρατήριον, δίσκος.

Ἀγγοθήκη, ἐρμάριον (2).

18

Boissons et confitures.

Du café au lait.

Des glaces.

Le chocolat.

Une tasse de chocolat.

Le thé.

Un verre d'orgeat.

Une orangeade.

Un verre de limonade.

Aigre de citron.

Du cidre.

Un verre de liqueur.

Eau de vie.

Vins de liqueur.

Du sirop (τὸ ρ ἄφ).

Du sorbet.

Des confitures sèches.

Des dragées.

Des fruits glacés ἢ des fruits
candis.

Ποτὰ καὶ γλυκύσματα.

Καφὲς μὲ τὸ γάλα. (3)

Παγωτά.

Ἡ σοκολάτα. (4)

Ἐν φλυζάνιον σοκολάτας.

Τὸ τέυ, κ. τζάι.

Ποτήριον ἀμυγδαλώματος, κ.
σουμάδας.

Πορτοκαλάδα.

Ποτήριον λειμωνάδος.

Ὁξύ λειμωνίου.

Μελίτης οἶνος, σίκερα.

Ἐν ποτήριον σίκερα. (5).

Οἶνόπνευμα, κ. ῥακί.

Γλυκὰ κρασιά. (6)

Σίραιον ἰταλ. σιρόπι.

Μελίκρατον, κ. σερμπέτι.

Ξηρὰ ἡδύσματα, ζαχαρικά.

Τραγήματα, σακχαρωτά, ἰταλ.
κουφέτα.Ζαχαροκρύσταλλα, καντιωτά ὀ-
πωρικά.

(1) Ἐργαλεῖον σιδηροῦν κοχλιοειδὲς μὲ τὸ ἑστὸν ἔξοτουμπόνου τὰ μπουκά-
λια — (2) Μέρη, ὅπου φυλάττονται τὰ σκεύη τῆς τραπέζης. — (3) Le marc du
café (marc προφ. mar). καταπίνει τοῦ καφέ. τουρκ. τελβέ; — (4) Μίγμα κατα-
σκευαζόμενον κυρίως ἀπὸ κίκας. — (5) Liqueurs ἰδίως λέγονται τὰ ποτὰ, τὰ
ἔχοντα οἶνόπνευμα. — (6) Ὡς τὸ μωσχάτον, κύπριον, κτλ.

Des marrons glacés.	Ζαχαροκρύσταλλα, καντιωτά κά- στανα.
Des amandes lissées.	Σακχαρωτά άμύγδαλα.
Du sucre candi.	Ζάχαρις κρυσταλλωτή.
Des confitures liquides.	Μελίπηκτα, κ. ρετζέλια.
De l'orangeat.	Χρυσομηλόπηκτον (1).
Du citronat.	Κίτρον (γλυκόν).
Une compote de pommes.	Μηλόπαστον (2).
Une marmelade.	Πόλτος (μελίπηκτος), κ. πελ- τές.
Confitures de cerises aigres.	Βύσινον (γλυκόν).
Confitures de rose.	Ή διάβροδος; κ. ροδοζάχαρη.
Du cotignac (τὸ τελικόν ε ἄφ.), ή confitures de coing.	Κυδωνόπαστον, διακυδώνιον, κυδωνάτον γλύκυσμα.
De la conserve.	Μελίπηκτον, ζαχαρόπηκτον γλύ- κυσμα (3).
Un pot de confitures.	Άγγεϊον γλυκοῦ, θαρβ. κεσές.

19

Les parties d'une maison.	Τὰ μέρη τῆς οἰκίας.
Un bâtiment.	Οικοδόμημα, κτίριον.
Un bâtiment de pierre de taille.	Λιθόκτιστος οικοδομή.
Un palais.	Άνάκτορα, άνακτόρια.
Une maison.	Οἰκία.
Une maison bien bâtie.	Οἶκος εὐκτιστος, κ. καλοκτισμ.
Une maison bien distribuée	Οἶκος καλῶς διηρημένος.
La distribution de la maison.	Ή διαίρεσις τοῦ οἴκου.
Une maison garnie.	Οἶκος ἐστρωμένος, ἐφοδιασμέ- νας μὲ ἐπιπλα.
Une maison bien ordonnée.	Οἰκία καλῶς διευθετημένη, κα- λοσυγύριστος.
Une maison bien tenue.	Οἰκία διακεκοσμημένη, καλλω- πισμένη.

(1) Γλύκυσμα ἀπὸ φλούδαν πορτοκαλίου, νεραντσίου. — (2) Γλύκυσμα ἐκ ζα-
χάρως καὶ μήλων. — (3) Ἀπὸ ὀπωρικῶν, ἄνθη, ῥίζας κτλ.

Une maison à deux étages, à trois étages.	Οἰκία διώροφος, τριώροφος, κ. δίπατος, τρίπατος.
Le premier, le second, le troi- sième étage.	Ἡ πρώτη, δευτέρα, τρίτη ὀρο- φή, (πάτωμα).
Une cabane.	Καλύβη.
Les décombres ἢ les ruines.	Τὰ ἐρείπια (1).
Un apprentis.	Παράπηγμα (2).
Une maison isolée.	Οἰκία μεμονωμένη.
La façade de la maison.	Τὸ πρόσωπον τῆς οἰκίας.
Les fondemens.	Τὰ θεμέλια.
Les murailles.	Οἱ τοῖχοι.
Un mur de refend.	Μεσότοιχον (3).
L'entrée de la maison.	Ἡ εἴσοδος τῆς οἰκίας.
L'issue, la sortie.	Ἡ ἐξοδος.
Un escalier.	Κλίμαξ, κ. σκάλα.
Un escalier dérobé.	Κρυπτὴ κλίμαξ.
Un escalier doux, aisé.	Κλίμαξ εὐκολος (εἰς ἀνάβασιν.)
Les degrés καὶ les marches.	Αἱ βαθμίδες κ. σκαλοπάτια.
Le seuil.	Ἡ φλιά, κ. κατώφλιον.
Une salle.	Αἴθουσα, παστάς, κ. σάλα.
Un salon.	Μεγάλη αἴθουσα.
Une salle à manger.	Δειπνητήριον, ἐξιατόριον.
Une salle riante.	Αἴθουσα τερπνὴ, κομψή.
Un salon raisonnant.	Αἴθουσα ἀντηχοῦσα.
Un appartement.	Οἶκημα, κατάλυμα. (4)
Un appartement de cinq piè- ces.	Οἶκημα ἐκ πέντε δωματίων.
Un appartement à rez de chaussée.	Κατάγειον ἢ ἰσόπεδον οἶκημα.
Un appartement meublé.	Συσκευασμένον οἶκημα, στολι- σμένον.
Un appartement qui regarde sur la rue.	Οἶκημα βλέπον εἰς τὴν ὁδόν.
Une chambre.	Θάλαμος, δωμάτιον.
Une chambre claire.	Φωτεινὸς θάλαμος.
Une chambre qui sent l'en- fermé.	Θάλαμος ὅστις ἔχει ἀποφορὰν κεκλεισμένου.

(1) Οἰκοδομῆς καταδαφισμένης. — (2) Κτίριον χαμηλόν, ἐρειδόμενον εἰς τὸν τοῖ-
χον ἄλλης οἰκοδομῆς καὶ ἔχον στέγην καταφερῆ μόνον πρὸς ἓν μέρος. — (3) Τοῖ-
χος διαιρῶν δύο δωμάτια. — (4) Οἶκημα συγκείμενον ἐκ πολλῶν δωματίων.

Une chambre plafonnée.	Θάλαμος φατνωτός, ἐστεγασμένος, βαρβ. ταβανωμένος.
Une chambre à manger.	Ἔστιατόριον.
Une chambre à coucher.	Κοιτών.
Une chambre à recevoir.	Ξενών, θάλαμος ὑποδοχῆς.
Un galetas, un grenier.	Υπερῶς, (1).
La bibliothèque.	Ἡ βιβλιοθήκη.
Le plafond, le lambris, le plancher d'en haut.	Τὸ φατνωμα, ἡ ὀροφή, ὁ οὐρανός, βαρβ. ταβάνι.
La cheminée.	Ἡ καπνοδόχη, § ἐστία, κ. γωνιά.
Le foyer.	Ἡ ἐστία, πυρραστία, γωνία.
Une cheminée qui fume.	Καπνοδόχη καπνίζουσα.
Une alcove.	Ὁ παστός. (2).
Un recoin.	Μυχός. (3)
Un balcon.	Ἐξώστεγον.
Une fenêtre.	Θυρίς, παραθύριον,
Les volets des fenêtres.	Αἱ δικλίδες, τὰ παραθυρόφυλλα.
Des volets brisés.	Παραθυρόφυλλα δίπτυχα. (4)
La croisée de la fenêtre ἢ le chassis de la fenêtre.	Τὸ πλαίσιον τοῦ παραθύρου (5).
Le chassis dormant.	Τὸ ἀκίνητον πλαίσιον τοῦ παραθύρου.
Une fenêtre grillée.	Κιγκλιδωτὸν ἢ καφασωτὸν παραθῦρον.
Les vitres.	Τὰ δίοπτρα, τὰ ὑαλία (6).
Le vitrage.	Τὸ ὑάλωμα. (7)
Une jalousie, un treillis.	Παραθῦρον καφασωτόν.
Une grille, un grillage (πρόφ. ὕγρως τὰ II).	Δικτυωτόν, τουρκ. καφάσι (παραθύρου).
Une balustrade καὶ une grille.	Κιγκλὶς, κ. κάγκελα.
La porte de la rue.	Ἡ θύρα τῆς ἐξόδου.

(1) Τὸ ἀμέσως ὑπὸ τὴν στέγην δωμάτιον. — (2) Κοίλωμα ἐντὸς τοῦ θαλάμου ὅπου τίθεται ἡ κλίνη. — (3) Μεγακρυσμένη γωνία κρύβει· καὶ ράμερος. — (4) τὰ ὁποῖα τζακίζονται εἰς δύο κομμάτια ἢ διπλώνονται. — (5) Τουρκ. τσερτεβίς ἔνθα ἐμβαίνουνσι τὰ ὑαλία. — (6) Τουρκ. τσάμια τῶν παραθύρων. — (7) Ὅλα τὰ ὑαλία, τσάμια οἰκοδομῆς τινος.

Le guichet.	Τὸ θυρίδιον, κ. παραπόρτι (1)
La sonnette.	Τὸ κρόταλον κ. κουδοῦνι.
Le marteau de la porte.	Τὸ ῥόπτρον. (2).
Les gonds.	Οἱ στροφεῖς, τουρκ. ῥεζέδες.
La barre.	Ὁ μοχλὸς, σύρτης.
La serrure.	Τὸ κλεῖθρον, κ. κλειδαριά.
La clef (τὸ f ἄφ.).	Ἡ κλεῖς, τὴ κλειδίον.
Un loquet.	Λύκος, μάνδαλος,
Un verrou.	Ὀχεὺς, μοχλὸς, κ. σύρτης (3)
Un cadenas.	Κρεμαστὸν κλεῖθρον. κ. κρεμα- στὴ κλειδαριά.
Le toit.	Ἡ στέγη, ὀροφή, κ. σκεπαστή.
Le paratonnerre.	Τὸ ἀλεξικέραυνον (4).
Une arrière-cour, uue basse- cour.	Ὀπισθαύλιον (5).
La gouttière.	Ἡ ὑδρορροή, ὑδροχόη (6).
Un cabinet.	Δωμάτιον, σπουδαστήριον.
Une galerie.	Στοά, παστὰς (7) § πάροδος, κ. μακρυναρί. (8).
Une garde-robe.	Ἰματοφυλάκιον (9) § ἀναγκαῖον (10).
Le plancher.	Τὸ ἔδαφος § ὁ ὀρόφος (11).
Un blancher carrelé.	Ἐδαφος ἐστρωμένον μὲ πλίνθους.
Un blancher plafonné.	Ὀροφος φατνωτός.
Le pavé.	Τὸ λιθόστρωτον ἔδαφος, ἡ λι- θόστρωσις.
Un pavé uni comme une glace.	Λιθόστρωσις ἴση ὡς ὕελος.
Un mur.	Τοῖχος.
Une terrasse.	Ἡλιακὸς, δῶμα (12).

(1) Θύρα μικρὰ ἀνοικυμένης τὸ φύλλον ἄλλης μεγαλητέρας. — (2) Τὸ σιδή-
ρον δι' οὗ κρούσμεν τὴν θύραν. — (3) Τουρκ. σουρμές, ζεμπερέκι. —
(4) Σιδηρὸν στήνόμενον εἰς τὰς στέγας διὰ νὰ παρεκκλίνῃ τὰς κεραυνούς.
— (5) Μικρὰ αὐλὴ ὀπίσω τοῦ οἴκου πρὶς ἐσωτερικὴν χρῆσιν τοῦ. αὐλὴ χωριστὴ
ὅπου κεῖται τὸ ὀρνιθοτροφεῖον, οἱ ἀχυρῶνες. τὰ ἀμαξοστάσια, τὰ μαγειρεῖα,
τὰ ταμῆα τῶν τροφῶν κτλ. — (6) Συλὴν εἰς τὴν στέγην πρὸς ἔκκρεσιν τῶν ὑ-
δάτων τῆς βροχῆς. — (7) Μακρὸς καὶ σκεπασμένος τόπος. — (8) Ἡ μεταξὺ
θαλάμων κοινωνία· ἐπὶ δὲ θεάτρου, θεωρεῖον, ὅθεν ἐλέπουν οἱ θεαταί. —
(9) Ὁ διωρισμένος θάλαμος, πρὸς ἀπόθεσιν τῶν ἐνδυμάτων, τῶν πανικῶν καὶ
ἄλλων τῶν φορεμάτων τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός. (10) Ὁ τόπος ὅπου τίθεται
ο ἄφοδευτήριος δίσκος, τὸ ἀγγεῖον διὰ τὴν φυσικὴν ἀνάγκην. (11) Ἡ λέξις plan-
cher σημαίνει τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω μέρος θαλάμου, αἰθούσης — (12) Ἡ στέ-
γη τῆς οἰκίας ὅταν εἶναι ἴση καὶ ἀσκήπτου· ὡς εἰς τὰς νήσους.

Un auvent.	Γείσωμα, προτέγισμα (1).
Une lucarne.	Διαύγιον, αεγγίτη.
Une girouette.	Ανεμοδείκτης, ανεμοστρόφιγξ.
Les lieux, les latrines, les commodités, les aisances, le privé.	Τὸ ἀνγκυλίον, τὸ ἀφοδευτήριον, ὁ ἀπόπατος, ἡ χρεία.
Une fosse d'aisance.	Ὁχλὸς, λάκκος ἀποπάτου.
La cuisine.	Τὸ ὀπτανεῖον, μαγειρεῖον.
L'office, la dépense.	Τὸ ὀβορυλάκιον, ταμεῖον.
Une citerne.	Κιστέρνα, δεξαμενή.
Un four.	Κλίβανος, φούρνος.
Un puits.	Φρέαρ, κ. πηγάδι.
La pompe.	Ἡ ἀντλία, βαρόβαρο, τουλούμπη.
La cave.	Ὁ οἶνον, κ. ὑπόγειον.
La glacière.	Ἡ παγοθήκη (2).
Un jardin.	Κήπος.
Le bucher.	Ἡ ξυλαποθήκη.
Un colombier.	Περιστερεῖον, περιστεροτροφεῖον.
Une voûte.	Κομάρη, θόλος.
Une écurie.	Ἱπποστάσιον, τούρκ. ἀχούρι.
Une écurie voûtée.	Ἱπποστάσιον θολωτόν.
Une remise.	Ἀμαξοστάσιον (3).
Un grenier à foin.	Χερτοθολών.
Un grenier à blé, & un dépôt de blés.	Μιτοβολών, σιταποθήκη.
Une étable.	Σταύλος, κ. ἀχούρι (4).
Le poulailler.	Ὁ ἐρνιθών. (5).
Une porte de derrière.	Οπισθία θύρα.
Une porte à deux battants.	Δικλὴς θύρα, κ. δίφυλλος.
Un corps de logis de derrière.	Ὁπισθόδομος.
Le dépôt des vins.	Ἡ οἶναποθήκη.
Les appartenances de la maison.	Τὰ προσκείμενα εἰς τὴν οἰκίαν (6).
La maison et ses dépendances.	Ὁ οἶκος καὶ τὰ προσκείμενα εἰς αὐτόν.

(1) Στέγη ἀπὸ (πίτρυκα) ξύλου, ἔξέχοντα ὑπερσθεν τινος τοίχου δ. ἢ ἀναφυλάττει ἀπὸ τὴν βροχὴν, καθὼς ἄνωθεν τῶν θυρῶν τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν ἐργαστηρίων. — (2) Ἀποθήκη ὅπου διατηρεῖται ὁ πάγος. — (3) Τὸ μέρος ὅπου ἐναποτίθενται αἱ ἀμαξαί.

(4) Κυρίως διὰ τοῦ βότα καὶ τοῦ χοίρου. — (5) Τίπος ὅπου κοιμῶνται αἱ ἐρνιθεῖς. — (6) Τὰ ἀνήκοντα εἰς μίαν οἰκίαν, ὡς σταῦλοι, κήποι κτλ.

La maison avec tout ce qui en dépend. | Ὁ οἶκος μὲ πᾶν τὸ προσκείμενον.
 Cette maison a de beaux points de vue. | Ἡ οἰκία αὕτη ἔχει καλὴν θέαν.

20

Les matériaux,
 Du bois de charpente.

Un chevron.

La poutre.

Une solive.

Un soliveau.

Une brique.

Une tuile.

Une latte.

Une planche.

Une pierre.

Une ardoise.

Une ardoise de plomb.

Le mortier.

La chaux.

Le sable.

Le plâtre.

La colle de poisson.

Colle de farine.

Ἡ ὕλη (ἡ οἰκοδομικὴ).

Ξύλα οἰκοδομήσιμα.

Ἀμείβων, πλαγία δοκός. (1)

Ἡ δοκός, κ. γρεντιὰ, δοκάρι.

Μεσόδμη, κ. πατερόν.

Δοκίς, μικρόν πατερόν.

Ἡ πλίνθος, κ. τοῦβλον.

Κεραμίς, κ. κεραμίδι.

Πέταυρον.

Σανίς, κ. σανίδι.

Πέτρα.

Ἀρδωσία (λίθος), (2).

Πλάξ μολυβδίνη (3).

Τὸ κεραμωτὸν, τουρκ. κορασά-
 νι. (4).

Ἡ ἄσβεστος.

Ἡ ἄμμος.

Ἡ γύψος.

Ἡ ἰχθυόκολλα, κ. ψαρόκολλα.

Ἀλευρόκολλα, (μαζαλὶς).

21

Des meubles d'une
 maison.

Les meubles.

Gros meubles.

Περὶ ἐπιπλῶν οἰκίας.

Τὰ ἐπιπλα. κ. στρωσίδια.

Χονδρά ἐπιπλα.

(1) Μικρὰ πατερὰ ἐφ' ὧν στηρίζονται τὰ λεπτὰ σανίδια, ἐπάνω εἰς τὰ ὅποια ἀρχιζόνται τὰ κεραμίδια τῆς στέγης. — (2) Λίθος μέλανωπὸς εὐκόλως σχιζόμενος εἰς πίδαλα, μὲ τὰ ὅποια σκεπάζουσι τὰς οἰκίας. — (3) πρὸς στέγασιν οἴκου. — (4) Μίγμα ἐκ χώματος, ἄμμου καὶ ἄσβεστου.

La garniture d'une chambre.	Ὅλα τὰ ἐπιπλα τοῦ θαλάμου.
La tapisserie.	Τὸ περιπέτασμα, ἡ αὐλαία. (1)
Un canapé.	Ἀνάκλιντρον, βαρβαρ. καναπές.
Une armoire.	Σκευοθήκη, τουρκ. δουλάπι.
La commode.	Ἡ ἀορτή, κ. σκρίνιο.
Une commode de noyer.	Σκρίνιον κάρυνον.
Des tableaux.	Πίνακες, εἰκόνες.
Des cartes.	Χάρται γεωγραφικοί.
Une table carrée, ovale.	Τράπεζα τετράγωνος, ὠσειδής.
Une table en bois de noyer massif.	Τράπεζα παγία ἀπὸ ξύλον καρυᾶς (2).
Un tapis.	Τάπη, πεύκι.
Un bureau.	Γραφεῖον (3).
Un tiroir.	Συρτοθήκη, κ. συρτάρι.
Un buffet.	Ἀγγοθήκη (4). § τραπεζαρεῖον.
Un coffre.	Κιβωτός. κ. σενδοῦκι, τουρκ. σεπέτι (5).
Une chaise.	Καθέδρα, κ. καθέκλα.
Un escabeau καὶ une escabelle.	Διφρίσχος. κ. σκαμνάκι.
Un carreau.	Προσκεφάλαιον. (6)
Une tablette.	Δέλτος, σημειωματάριον (7).
Un guéridon.	Μονοπόδιον (8).
La lanterne.	Φανός, φανάριον.
Une lanterne sourde.	Ἐτερόφανον, κ. κλεφτοφάναρν
Un chandelier.	Κηροπήγιον, κ. κανδηλέριον.
Une lampe de laiton.	Κανδήλα, λύχνος ὀριχάλκινος.
Un bassin, une cuvette.	Λεκάνη, χέρνιβον.
Une aiguière.	Προχύτης, κ. ἱμπρίκι.
Un essuie-main.	Χειρόμακτρον τουρκ. πεσκίρι.
Une toilette.	Τράπεζα κομμωτρῖς (9). § κόσμητρον (10).

(1) Σκέπασμα τῶν τοίχων ἀπὸ ὕψους. — (2) Ὀλακάρυνος καὶ ὄχι μόνον ἐπικαλυμμένη. — (3) Τράπεζα ἐφ' ἧς γράφομεν. — (4) Μέρους οἰκουμένης τὰ σκεῦη τῆς τραπέζης. — (5) Τὸ σκεπασμένον μὲ δέσμα. (6) ἐπὶ τοῦ ὁποίου κάθονται. — (7) Οἷον σημειοῦμεν ὅσα θέλομεν νὰ ἐνθυμηθῶμεν. — (8) τραπέζι μὲ ἓνα μόνον πόδα ἐπὶ τοῦ ὁποίου τίθενται αἱ λυχναίαι. — (9) Ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπάρχουσιν ὅλα τὰ καλλωπιστικὰ σκεῦη. — (10) Τὸ ὅλον τῶν σκευῶν ἢ ἐργείων, χρησιμευόντων εἰς τὸν καλλωπισμὸν τῆς γυναικός.

Un vase d'or massif.	Ἀγγεῖον ἐλάχρυσον, διάχρυσον.
Un vase en argent plaqué.	Ἀγγεῖον ἐπάργυρον.
Un miroir de Venise.	Καθρέπτης τῆς Βενετίας.
La bordure du miroir.	Ἡ στεφάνη, κορωνίς τοῦ καθρέπτου.
Une table dorée.	Κεχρυσωμένη τράπεζα.
Un assortiment de tableaux.	Συγκρότημα (τουρκ. τακίμι) εἰκόνων.
Le cadre, la bordure du tableau.	Ἡ στεφάνη τῆς εἰκόνης, κ. περὶ ἑξ.
Un paysage.	Γεογραφία, φυσιογραφία. (1)
Une marine.	Εἰκὼν θαλασσίων ἀντικειμένων.
Une perspective.	Σκηνογραφία (2).
Un sofa.	Σοφάς, ἀνάκλιτρον.
Un sofa de velours.	Σοφάς, ἀπὸ βελούδου, κατυφέν.
Un fauteuil, une chaise à bras.	Θρόνος, καθέδρα (3).
Un lustre de cristal.	Πολυέλεος κρυστάλλινος.
Un flambeau d'argent.	Λυχία, κανδηλέριον ἀργυροῦν.
Un chandelier de laiton.	Κανδηλέριον ὀρειχάλκινον (4).
Un paravent.	Παραπέτασμα (κατὰ τοῦ ἀνέμου).
Un écran.	Ἀλεξίπυρον (5).
Un parasol, un parapluie.	Σκιαδίων, ἀλεξίθεροχιον, ἰταλ. ὀμπρέλλα.
Un brasier de cuivre.	Πύριον, κ. μαγκάλι χάλκινον (6).
Une chaufferette.	Αἰθρανος, τουρκ. ταντούρι (7).
La bassinoire.	Τὸ στρωματοπόριον (8).
Un poêle (poêle, poale), καὶ un poile.	Βλῦθανος, θερμάστρα, βαρβ. σόμπα.
Le soufflet.	Ἡ φῦσα, κ. φυσοῦν.
Un fer à repasser.	Ὁμάλιστρον (9).

(1) Εἰκὼν φυσικῆς θέσεως. — (2) Εἶδος ζωγραφίας, ἥτις παριστάνει κήπους, πλοῖα, δένδρα κτλ ὡς μακρὸν φαινόμενα. — (3) Καθέδρα ἔχουσα πλαγίως καὶ ὀπίσθιν στήριγμα. — (4) Ἡ λυχία ὀρειχάλκινος, ἀπὸ πάφυλου. — (5) Παραπέτασμα κατὰ τῆς θέσεως τοῦ πυρός· εἰς τὰς ἐστίας τῶν αἰκίων. — (6) Πύριον, μαγκάλιον τὸ ὅποιον θέτουσιν εἰς τοὺς θαλάμους πρὸς θέρμανσιν. — (7) Σειλὸς πρὸς θέρμανσιν τῶν ποδῶν. — (8) Πύριον μὲ τὸ ὅποιον θερμαίνουσι τὰ στρώματα. — (9) Σιδηρον μὲ τὸ ὅποιον ἰσάζουσι τὰ νεσπῦτα ἢ νεύρραφαι ἐιδύματα.

Une chaise percée.	Λάσανον, κ. καθίκι (1).
Un pot de chambre.	Οὐροδόχον, κ. κατουροκούμαρον.
Le linge (περιληπτικῶς).	τὰ πανικά (2).
Un lit.	Κλίνη, κρεβάτι,
Les pieds de lit.	οἱ κλινήποδες, κ. τὰ ποδάρια τοῦ κρεβάτιου.
Le bois du lit.	ἡ ξύλωσις, τὰ ξύλα τῆς κλίνης.
La paille.	τὸ ἀχυρόστρωμα.
Un bon matelas.	καλὸν στρώμα.
Le drap (τὸ ῥᾶν).	ἡ σινδὼν, κ. σενδόνι.
Un drap de trois lés.	τρίπτυχον, τρίφυλλον σινδόνι.
Une couverture.	σκέπασμα, κάλυμμα, κ. πάπλωμα.
Une couverture de laine.	πάπλωμα μάλλινον.
Une couverture piquée.	σκέπασμα διεσάμμενον (3).
Un lit de plume.	στρώμα πτιλωτὸν, κ. πουπουλένιον στρώμα.
Une garniture de lit.	στρώματα, κ. κρεβάτοστρώση.
Un coussinet.	προσκεφαλίδιον.
Un coussin.	προσκεφάλαιον, κ. μαξιλάρι.
Le chevet, le traversin.	προσκεφαλᾶδα (4).
Un oreiller.	προσκεφάλαιον (τὸ μικρόν).
La taie d'un oreiller.	ἡ θίκη προσκεφαλαίου, τουρκ. κλίφι.
Le rideau (les rideaux).	παραπέτασμα, τουρκ. μπερδες.
Les colonnes du lit.	οἱ κίονες, οἱ στύλοι τῆς κλίνης.
La cousinière.	τὸ κωνωπεῖον, κ. κουνούπολόγος (τῆς κλίνης).
Le pavillon du lit, les ciels du lit.	ὁ οὐρανὸς τῆς κλίνης.
Une tringle.	ράβδος σιδηρὰ τῶν παρυπετασμάτων.
Les pommes.	τὰ μῆλα τῆς κλίνης.
La housse.	τὸ κάλυμμα, τὸ σκέπασμα (5).

(1) ἀφοδευτήριος δίσκος, τρυπημένον σκαμνίον. — (2) ὅνμαζι, σι, linge. οἱ γὰρ λαι ὅλα τὰ ἄσπρα ῥούχα ὡς ὑποκάμισα, ἐσώθερακα, σινδόνια κτλ. οἱ δὲ τουρκοὶ τσαμασίρ. — (3) κ. καταπιασμένον, ἐσθλαροτουρκ. τσατισμένον. — (4) ἡ ἐκτεταμένη καθ' ὅλον τὸ πλάτος τῆς κλίνης. — (5) σκέπασμα μὲ τὸ ὅποιον καλύπτεται τὰ στρώματα, τὰ πολυτελῆ ἐπιπλά.

Le soubassement.	Ποδιά τοῦ κρεβάτιοῦ (1).
Une échelle.	Κλίμαξ, κ. σκάλα (ἡ κινητή).
Un étui pour le chapeau.	Θήκη διὰ τὸ καπέλλον.
Une boîte.	Πυξίς, κ. κουτίον.
Un rasoir.	Τὸ ξυρὸν, κ. ξυράφι.
Le savon.	Τὸ σαπῶνιον.
La savonnette.	Σαπωνίδιον, σαπουνάκι.
Un poinçon.	Σουβλάκι.
Le peigne.	Ὁ κτεῖς, (ενός), κ. κτένι.
Un peigne de buis.	Κτένι πύξινον (ἀπὸ τσιμισίρι).
Un peigne de corne.	Κτένιον κεράτινον.
Un peigne d'ivoire.	Κτένιον ἐλεφάντινον, τουρκ. φίλ- τεσι.
La cure-oreille.	Η ὠτογλυφίς, τουρκ. χιλάλι.
Le cure-dent.	Η ὀδοντογλυφίς.
Les vergettes, la brosse.	Τὸ σάρωθρον (τῶν ἐδυμάτων) κόρηθρον (2).
Un décrottoire.	Κόρηθρον, κ. βούρτζα διὰ ξε- λάσπωμα.
Le balai.	Τὸ σάρωθρον, ἰταλ. σκούπα (3).
Une pipe.	Καπνοσωλήν, τουρκ. τσιμπούκι.
Un panier, ἢ une corbeille.	Κάνιστρον, κ. πανέρι.
Une montre.	Ὡρολόγιον (τοῦ κόλπου).
Un reveil-matin.	Διέγερτρον, ἐξυπνητήριον (4).
Une pendule.	Ὡρολόγιον ἐκχερμές.
L'aiguille.	Ὁ ὠροδείκτης.
Le sable καὶ le sablier.	Ἀμμόμετρον, ὠρολόγιον ἄμμου.
Un pupitre.	Ἀνωλόγιον. (5).
Un almanach.	Ημερολόγιον (6).
Un livre de prières.	Προσευχητάριον.
Les lunettes.	Οἱ ὀπτῆρες κ. ματογυάλια.
Une lunette d'approche, ἢ lunette de longue vue.	Τηλεσκοπίον, κ. κιάλι.

(1) Ταινία ἐκ μεταξωτοῦ, ἐριούχου ἢ σαγίου, προσκολλημένη εἰς τὸ χάτω μέρος τῆς κλίνης καὶ καταβαίνουσα ἕως εἰς τὴν γῆν. — (2) ἰταλ. σκούπα, κατεσκευασμένη ἀπὸ γουρουνότριχα ἢ ἀπὸ χόρτον λεπτόν. — (3) μὲ τὴν ὁποίαν καθαρίζομεν τὴν εἰκίαν. — (4) Εἶδος ὠρολογίου, τὸ ὁποῖον ἐξυπνίζει τὸν ἀνθρώπον εἰς τακτὰς ὥρας. (5) ἐπὶ τοῦ ὁποίου τίθενται τὰ βιβλία, ἡ μουσικὴ πρὸς προχειροτέραν ἀνάγνωσιν. — (6) Πρόφ. ἀλμανάκ ἔταν ἦναι μόνον καὶ ἐν. ἀριθμοῦ· εἰς δὲ τὸν πληθ. ἀριθμὸν ἡ ἐπομένης ἄλλης λέξεως ἀλμανά.

Un microscope.	Μικροσκόπιον. (1)
Une cage.	Κλωθός, κλωβίον, κ. κλουβίον.
Un berceau.	Κοιτίς, κ. κούνια.
Une chandelle.	Λαμπάς, (ιδίως ἡ στεατίνη) κ. ἀλειμματοκέρι.
Une bougie.	Κηρίον κ. ἀγιοκέρι.
Un mannequin.	Κοφίνιον (διὰ καρπούς).
Une manne.	Κάλαθος (διὰ τὰ σκευὴ τῆς τρα- πέζης).
Un chauffe-chemise καὶ un chauffe-linge.	Θερμαντήρ, κ. χαλόγηρος (2).
Un pot à fleur.	Γάστρα.
La cafetière.	Θερμορρόη (ἱμπρίκι τοῦ καφέ).
La chocolatière.	Ἀγγεῖον διὰ σοκολάταν.
Un coquemar.	Κοκκούμιον, ὑδροθερμαντήρ. (3)
Un tabouret.	Σκόλυθρος (4).
Un marchepied.	Ὑποπόδιον. (5)
Un banc (τὸ c ἄφ).	Ἔδρανον, κ. σκαμνίον, ἰταλ. πάγκα.
Un corbillon.	Κανίστριον, χαλάθιον.
Un tonneau.	Βαγένη, βουτσίον.
Un cercle.	Στεφάνη (βαρελίου).
Un entonnoir.	Χοάνη, κ. χωνεῖον.
Un perçoir.	Τρυπάνιον, κ. τρυβέλι.
Un baril (τὸ l ἄφ.)	Βαρέλιον.
Une caisse.	Κιβώτος, κιβώτιον.
Une cassette.	Κιβώτιον (διὰ πολύτιμα πράγ- ματα).
La malle.	Κιβώτιον (τοῦ ταξειδίου).
La natte.	Ἡ ῥίψ, ἡ ψάθος, κ. ψάθα.
Une besace.	Πήρα, κ. δισάκι.
Un bluteau, ἢ blutoir, un tamis, un sas (πρόφ. sà).	Κρησέρα, κ. κρησάρα, σήτα.

(1) Ὀργανον τὸ ὁποῖον μεγεθύνει τίσσον τὰ ἀντικείμενα, ὥστε διακρίνονται καὶ τὰ μικρότατα μέρη. — (2) Σκεῦος ὅπου στεγνόνουν τὰ ἐνδύματα. — (3) Ἀγγεῖον μὲ κοιλίαν ἀρμυρίδιον πρὸς θέρμανσιν ὕδατος. — (4) Σκαμνίον μὲ τέσσαρας πόδας χωρὶς στήριγμα ὀπισθεν ἢ εἰς τὰ πλάγια. — (5) χαμηλὸν σκαμνίον ἐκί τοῦ ὁποίου ἀκουμβᾷ τις τοὺς πόδας του, διὰ νὰ μὴ κρέμνεται δευτερεύοντι

La sarche.	Τὸ στεφάνι (τῆς κρησάραι).
La sébile.	Τὸ σκαφίδι (1).
La huche.	Ἡ σάφη (ἡ μεγάλη) (2).
Une éponge.	Σπόγγος, κ. σφουγγάρι.
La ratière, la souicière.	Μυάγρα, κ. ποντικιπαγίδα, δό- κανον.
Un moulin à bras.	Χειρόμυλος.
Un écouvillon.	Περίμακτρον, κ. πχτσούρα. (3).

22

Le batterie de cuisine.	Τὰ μαγειρικά σκεύη.
Une marmite.	Λέβης, κακκάδιον, τουρκ. τεν- τζερές.
Un couvercle.	Πῶμα, τουρκ. καπάκι.
Une chaudière.	Λέβης (μεγάλος), τουρκ. καζάνι.
Un chaudron.	Κακκάδιον, τουρκ. καζάνι.
Une chaudière malpropre.	Κακκάδιον ἄπαττρον.
Un chaudron propre.	Λεβήτιον καθρόν.
Une casserole.	Χύτρα, ἰταλ. κασσερόλα.
Une casserole bien étamée.	Χύτρα κασσιτερωμένη, κ. γα- νωμένη καλῶς.
Un pot.	Χύτρα, κ. τσουκάλι, βαρ. τεν- τζερές.
Une cuillère à pot.	Ἡ ἐτηήρυσις, κ. χουλιάραι.
Une chenet.	Πυριστάτης (4).
Un couvre-feu.	Πνιγεύς, σκέπασμα τοῦ πυρός.
La broche.	Ὁ ὀβελός, κ. σούδα.
La léchefrite.	Ἡ λιποδόχη (5).
Le tournebroche.	Ἡ μηχανὴ τοῦ ψητοῦ, τουρκ. δουλάπι.
Un gril (τὸ ἴξρι).	Ἰσχάρι, κ. σκάραι.
La rape.	Οτρύπτης, ρέντές (6).

(1) Ἀγγεῖον ὅπου τίθεται τὸ ζυμαρί ἀφ' οὗ ἐξυμῶθη ἡδὴ. — (2) Ἐντὸς τῆς ὁποίας ζυμῶνται τὰ ψωμί. — (3) Πανίον προσδεδεμένον εἰς τὸ ἄκρον ξύλου, διὰ τοῦ ὁποίου καθαρίζουσι τὸν φρενον τὸ δὲ ῥῆμα écouvillonner, καθαίρω διὰ τοῦ μακτροῦ. — (4) Εἶδος διπλῆς πυροστιλῆς, στηριζούσης τὰ ξύλα πρὸς ἐστίαν. — (5) Σκεῦος ἐντὸς τοῦ ὁποίου συναίγεται τὸ ἐκ τῶν ὀπτομένων κρεάτων ἀπαστάζον λίπος. — (6) Σκεῦος μὲ τὸ ὁποῖον τρίβουσι τυρὶ, ψωμί κτλ.

Un mortier de broze.	ἰγδίον ὀρειχάλκινον, (ἀπὸ προῦν- τζον).
Un pilon de fer.	Γουδοχέρι σιδηροῦν.
La poêle (πρόφ. poale).	Τὸ τήγανιον, κ. τηγάνι.
Un poêlon (πρόφ. poalon).	Τηγάνιον, κ. τηγανάκι.
Un rechaud.	Πύραυνον, τουρκ. μαγκάλι (1).
Un seau.	Κάδος, κ. κουβάς.
Des assiettes et des plats de faïence.	Πινάκια (πιάτα) καὶ τρυβλία φαγεντιανά.
Le hachoir.	Γὸ ἐπίκοπον, τουρκ. κιγματοχα- τασί (2).
Un tranchoir.	Ἐπίξηνον, ἐλεός (3).
Un trépied.	Τρίπους, πυρεστία.
Une tourtière.	Ἐψάνη, κ. ταψί (4).
Une étamine, une couloire.	Ἡθμός, κ. στραγγιστήρι.
La passoire καὶ la passette.	Ὁ ἡθητήρ, ὁ τρυπητήρ, κ. τρυ- πητή (5).
Une cuve.	Κάδος.
Une cruche.	Δάγηνος, στάμνος, κ. στάμνα.
La cruche à l'huile.	Τὸ ῥοῖ, τὸ λαδικόν.
Une pelle à feu.	Πτύον, κ. φτιάρι τοῦ πυρός.
Les pincettes (θηλ. πλ.) καὶ la pincette.	Ἡ πυράγρα, βαβαροτ. μασιά.
Une écumoire.	Ἡθητήριον, κ. ξαφριστήρι.
Un torchon.	Μάκτρον, πατσαβούρα.
Une lavette.	Ἀπομάκτρα, κ. πατσαβούρα (6).
Une allumette.	Θειοκηρίς, κ. θειοφοκέρι.
La mèche.	Ἡ θρυαλλίς, κ. φυτήλι.
Le lumignon ἢ le mouchon.	Ὁ μύκης, ἢ μύξα (7).
La boîte à fusil.	Τὸ κουτίον τῶν πυροβολικῶν.
Le fusil (τὸ ἄφ.) ἢ le briquet.	Ὁ χάλυψ, κ. τσακμάκι (8).

(1) Χρήσιμον εἰς τὸ νὰ ζεσταίνουσι τὰ φαγητά, καὶ εἰς ἄλλας χρείας — (2) Σανὶς ἐπὶ τῆς ὁποίας κόπεται τὸ κρέας διὰ νὰ γίνῃ κιγμάς. — (3) Ξύλον ἐπάνω τοῦ ὁποίου κόπεται τὸ κρέας. — (4) Εἰς τὸ ὁποῖον ψήνονται αἱ τούρται. — (5) Ἀγγεῖον τρυπητὸν, διὰ τοῦ ὁποίου στραγγίζουν καρπούς καὶ ἄλλα. — (6) Πατσαβούρα μικρά διὰ τὰ πιάτα. — (7) Τὸ καῦμενον μέρος τοῦ φυτίλιου. λέγεται δὲ lumignon καὶ τὸ ἀπομεινάριον τοῦ φυτίλιου. — (8) Τὸ ὁποῖον κτυπῶν τὴν πυροβολόπετραν γεννᾷ τοὺς σπινθῆρας.

La pierre à feu ἢ le caillou.	‘Ο χάλιξ, ἡ πυροβολόπετρα.
L'amadou καὶ la mèche.	Τὸ ἔναυσμα, ἡ ὕσκα.
Des allumettes chimiques.	Φωσφόρα, κ. σπέρτα.
Une étincelle, le feu.	Σπινθήρ, τὸ πῦρ.
La braise.	Ἡ ἀνθρακιά.
Un tison.	Δαυλός (μισοκαυμένον ξύλον).
La flamme, la fumée	Ἡ φλόξ, ὁ καπνός.
La suie.	‘Ο αἶθαλος, ἡ λιγνὺς, κ. καπνιά.
La cendre.	Ἡ σποδός, ἡ τέφρα, κ. στάκτη.
Du bois, καὶ bois de chauffage, καὶ bois à brûler.	Καυσόξυλα.
Du charbon.	Ἄνθρακες, κ. κάρβουνα.
Charbon de terre, minéral.	Γαιάνθρακες.
Charbon de bois.	Ξυλάνθρακες.

23

Des habits d'un homme.	Περὶ τῶν ἀνδρικῶν ἐνδυμάτων.
L'habillement.	‘Ο ἱματισμός, ἡ ἐνδυμασία.
Un vêtement.	Ἐσθῆς, ἐνδυμα.
Le chapeau.	Ὁ πῖλος, ἰταλ. καπέλον.
Un castor.	Πῖλος ἀπὸ καστόρειον δέρμα.
La perruque.	Φενάκη, ἰταλ. περρόυκα.
Une chemise.	χιτῶν, κ. ὑποκάμισον,
Un pantalon.	Περисκελίδες, βρακίον.
Les boutons.	Τὰ κομβία.
La boutonnière.	Ἡ θηλεία (τοῦ κομβίου).
Le gilet.	Ὁ ὑπενδύτης, κ. γελέκι.
La redingote.	Ὁ ἐπενδύτης, κ. σουρτοῦκον.
Un surtout.	Ἐπανωφόριον (πολὺ πλατὺ) (1)
Un fraque, ἢ frac, un habit.	Φράκον, κ. βελάδα
Une casaque.	Χλαίνα, ἐπανωφόριον, κ. καζάκη.
Une jaquette.	Ἐπενδύτης κοντός, κ. γιακέτα.
La culotte.	Ἡ ἀναξυρίς, τὸ βρακίον (2).

(1) Τὸ ὅποιον φοροῦσιν ἐπάνω εἰς ὅλα τὰ φορέματα. — (2) Culotte λέγεται τὸ βρακίον τὸ ὅποιον καταβαίνει ἕως εἰς τὰς κνήμας ὡς ἐκεῖνο τὸ ὅποιον φορεῖν εἰ βασιλικοὶ ὑπηρέται, οἱ τῶν εὐγενῶν.

Une pelisse.	Μηλοντή, χυδ. γούνα.
Une veste.	Ίπενδύτης, τουρκ. άντερί. (1).
Une veste de satin.	Ίπενδύτης από ατλάζι.
Une cravate.	Λαιμοδέτης.
Le collet.	Τὸ περιλαίμιον. (2)
La bourse.	Τὸ βαλάντιον (σακκούλα διὰ χρήματα).
Les bas.	Αἱ περικνημίδες, κ. κάλτσαι.
Bas drapés.	Πληκταὶ περικνημίδες, δηλ. ἄ- πλεκτοι.
Bas à tricot.	Πλεκταὶ κάλτσαι.
Des bas au métier.	Υφανταὶ περικνημίδες.
Bas de laine.	Μάλλιναι κάλτσαι.
Bas de coton.	Παμβασκραὶ κάλτσαι.
Bas de fil.	Λιναὶ περικνημίδες.
Bas de soie.	Μεταξωταὶ περικνημίδες.
Les bretelles.	Ἀναρτήρες. (τιράνται).
Les chaussettes.	Περιπόδια, τσουράπια, καλτσού- νια.
Les jarretières.	Αἱ σφενδόναι, κ. καλτσουδέται.
Le caleçon.	Τὸ ἐσώδρακον.
Les souliers.	Τὰ πέδιλα, κ. παπούτσια.
La semelle.	Τὸ πέλμα, κ. χνάρι.
La houle.	Ἡ πόρπη, κ. κόπτσα, θηλυκω- τῆρι.
Le mouchoir.	Τὸ ῥινόμακτρον, κ. μανδήλιον.
Le manteau.	Ὁ μανδύας, τὸ ἐπανωφόριον.
Un manteau usé.	Μανδύας μεσάτριβος.
Le bonnet.	Ὁ πῖλος, κ. σκούφος.
Un bonnet de nuit.	Νυκτικὸς πῖλος.
Une chemise de nuit.	Υποκάμισον νυκτικόν.
Une robe de chambre.	Κατοικίδιον ἱμάτιον, οἰκιακὴ ἐσθῆς.
Une chemise, une chemisette.	Ἐσωκάρδιον (3).
La manche.	Ἡ χειρὶς, κ. μανίκι (τοῦ φορέ- ματος).
Les gants.	Τὰ χειρόκτια.

(1) Μακρὸν ἢ μικρὸν φόρεμα ὑποκάτω τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἴδιον τῶν κατοίκων τῆς ἀνατολῆς — (2) Τὸ ἄνεργμα τοῦ φορέματος εἰς τὸν λαίμην. — (3) Καμίζολα τὴν δ-
ποίησιν ἔχουσιν ἐπὶ τοῦ ὑποκαμίσου.

L'épée.	Τὸ ξίφος, σπαθίον.
Le ceinturon.	Ὁ ζωστήρ. (1)
Les pantouffles.	Αἱ συρταὶ ἐμβάδες, συρτὰ παπούτσια.
La doublure.	Τὸ ὑπόρραμμα, κ. φόδρα, ἀστάρι.
La poche.	Ὁ κόλπος, κ. κόρφος, βαρβ. τζέπη.
Un cordon.	Κορδύλη, τουρκ. γαϊτάνι.
Un galon d'or, d'argent.	Σειράδιον (σειρίτι), κ. γαλόνι χρυσοῦν, ἀργυροῦν.
Une frange.	Θύσανος, κροσσός, κ. κρόσσι.
Une bague, un anneau.	Δακτύλιον, δακτυλίδιον.
La canne, le bâton.	Ἡ βακτηρία, ἡ ῥάβδος.
La montre.	Τὸ ὥρολόγιον (τοῦ κόρφου).
La tabatière.	Ἡ ταβακέρα.
Une ceinture.	Ζώνη.
Un baudrier.	Τελαμών. (2)
La botte, les bottes,	Τὸ ὑπόδημα, τὰ ὑποδήματα.
Une bottine.	Ἵποδημάτιον.
Un éperon.	Πτερνιστήρ.
Le fouet.	Ἡ μαστίξ, τουρκ. καμπσίκι.
Les pistolets.	Τὰ ἐπιστόλια, κ. πιστόλια.

24

Des habits d'une femme.

La cotte.	Περὶ ἐνδυμάτων γυναικείων.
Le cotillon.	Τὸ φουστάνι. (3).
La robe.	Κολόβιον, κ. κοντοφούστανον (4).
Le corset.	Ἡ ἐσθής, τὸ φόρεμα (ῥόμπα).
Un jupon.	Στηθόδεσμον, κ. στηθοπάνι.
Le falbala.	Ἡ μιφάριον, κ. μεσοφούστανον.
La jupe.	Κράσπεδον, ἀκροπρεπίδιον (5).
	Ἡ πτέρυξ (6).

(1) Ὁ τελαμών τοῦ ξίφους ὅταν ζώνῃ τὸ σῶμα. — (2) Τὸ λωρίον ὅθεν κρέματα τὸ ξίφος καὶ φερόμενον ἀπὸ τὸν δεξιὸν ὤμον πρὸς τὰ ἀριστερά. — (3) Κυρίως τῶν χωρικῶν γυναικῶν. — (4) Ἐνδυμα τῶν χωρικῶν γυναικῶν. — (5) Ταινία ὑφάσματος πολυπύχου, τιθεμένη εἰς τὸν γύρον τῶν ἐνδυμάτων, παραπετασμάτων κτλ. — (6) Τὸ μέρος τοῦ ἱματισμοῦ τῶν γυναικῶν ἀπὸ τῆς ζώνης μέχρι τῶν ποδῶν καταβαίνειν.

Le corps de la jupe.	Ὁ θώραξ (1).
Un vieux manteau.	Μανδύας τριμμένος, παλαιὸν μαντέλλον.
Des manchettes.	Περιχειρίδια, ἀκροπρεπίδια (2).
Un habit d'amazone..	Ἐσθῆς ἱππευτικὴ τῶν γυναικῶν (3).
Le tablier.	Τὸ περίζωμα, κ. ἐμπροσθέλα.
Une mantille de velours.	Πέπλος (μικρὸς) βελουδένιος.
Les pendans d'oreilles ἢ les boucles d'oreilles.	Τὰ ἐνώτια, κ. σκουλαρίκια.
Les bracelets.	Τὰ ψέλλια, κ. βραχιόλια.
Une chaîne d'or.	Χρυσῇ ἄλυσις (άλυσίδα).
Un collier.	Ὅρμος, περιδέραιον, τουρκ. γκι-ορδάνι.
Un collier de perles.	Ὅρμος μαργαριταρίων.
Un collier de perles fausses.	Περιδέραιον ψευδομαργαριταρίων,
Une croix de diamans.	Ἀδαμάντινος σταυρός.
Les pierreries.	Οἱ πολυτελεῖς λίθοι. (4)
Une aigrette de diamans.	Στλεγγίς ἀδαμαντίνη. (5)
Un joyau, un bijou.	Λιθοκόλλητος κόσμος, διαμαντικόν, τουρκ. τζοθαϊρικόν.
Une garniture de diamans, d'émérides, de rubis.	Συγκρότημα (τακίμι) ἀδαμάντων, σμαράγδων, ρουδινίων.
Un brillant.	Πολύεδρος ἀδάμας, περιλλάντι. (6).
Un poinçon.	Περώνη, κ. καρφιτζοβελόνη (7)
Une bague, un anneau.	Δακτυλίδιον.
Un étui d'or.	Θήκη χρυσῇ.
Une montre d'Angleterre.	Αγγλικὸν ὥρολόγιον.
Une tabatière de nacre.	Ταβακέρα ἀπὸ μαργαριταρόβριζαν (ἀπὸ σεδέφι).
Une agrafe.	Πόρπη, κ. θηλυκωτῆρι, κόπτσα.
La porte de l'agrafe.	Τὸ ἀνοιγμα τῆς πόρπης (8).

(1) Τὸ μέρος τοῦ ἐνδύματος ἀπὸ τοῦ τραχήλου μέχρι τῆς ζώνης, κ. τοῖσάκι.
 — (2) Πλέγματα τιθέμενα εἰς τὰ ἄκρα τῶν μανικίων πρὸς στολισμὸν. — (3) Elle est vêtue en amazone. — (4) Κόσμος διάλιθος, κ. τὰ διαμαντικά, τζοθαερικά.
 — (5) Τουρκ. σσελέγκι ἐξ ἀδαμάντων, κόσμος τῆς κεφαλῆς. — (6) Ὁ πανταχόθεν τετραμήνιος ἀδάμας, καὶ διὰ τοῦτο πολυτιμώτερος ἐκ τοῦ καθιστώμενος. — (7) Με πολυτίμον λίθον εἰς τὴν κεφαλὴν. — (8) Τὸ δακτυλίδιον ὅπου ἐμβαίνει ἡ κόπτσα.

Un lacet.	Ταργάνη, γαϊτάνιον (1).
Une coiffe.	Αναδέσμη, κεκρύφαλος, σκαύφωμα.
Une cornette.	Κεκρύφαλος κατοικίδιος.
Une coiffe noire.	Αναδέσμη μαύρη.
Le voile.	Η καλύπτρα, ή σκέπη (2).
Le busc (πρόφ. busque).	Επιστήθιον (3).
Un mouchoir de cou.	Μανδήλι τοῦ τραχήλου.
Dentelles.	Τρίχαπτα, ιταλ. δαντέλλα.
Un tour de cou.	Περιδέραιον.
Le ruban.	Η ταινία, κ. κορδέλα.
Les manchons.	Τὰ περιχίρια. (4)
Un chapelet.	Καμβολόγιον.
Les heures.	Τὸ δίδυλον τῆς πρόσφυχης. (5)
Le peignoir.	Η ὀθόνη (6).
La pommade.	Τὸ παχύμυρον, τὸ μανδήσιον, ιταλ. πομάδα.
Une mouche.	Φακός (τεχνητός). (7).
De l'huile rosat.	Ρόδινον ἔλαιον.
Eau de rose.	Ραδόσταγμα.
Des eaux de senteur.	Εὐσμα ὕδατα.
Les paremens, la garniture.	Τὰ εὐτρεπίσματα (τοῦ φορέματος).

25

Occupations d'une femme.

Une aiguille.	Άσכולία, γυναικός.
Un étui à aiguilles.	Ραφίς, θελόνη.
Une épingle (des épingles)	Βελονοθήκη.
	Καρφίς, κ. καρφίτζα.

(1) Με τὸ ἄποιν αἱ γυναῖκες σφίγγουσι τὴν θώρακα. — (2) ἡ σκεπάζουσα τὴν κεφαλὴν, τὸ πρόσωπον τῶν γυναικῶν. — (3) Διπλὸς σιδήρου, ἢ σχιδᾶς σιδήρου ἢ ἄσπευ φαλαίνης περιεχόμενος εἰς τὸ περιστήθιον τῶν γυναικῶν διὰ νὰ κρατῇ τὸ σῶμα εὐθὺ. — (4) Κυλινδροὶ ἐκ δορᾶς (γύνας), τοὺς ἑκατέρωθεν φέρουν αἱ γυναῖκες περὶ τὰς χεῖρας τῶν τὸν χειμῶνα. — (5) Τὸ περιέχον τὰς ὥρας. — (6) Ἐντὸς τῆς ὁποιᾶς κτενίζονται. — (7) Μικρὸν τεμάχιον σιρκιῶ ὑφάσματος, τὸ ἔποιν ἄλλοτε αἱ γυναῖκες προσεκλῶν εἰς τὸ πρόσωπόν των, ἢ διὰ νὰ καλύψωσιν ἐν ἐξάνθημα, ἢ διὰ νὰ κίχουσιν ἐλαίας.

Les ciseaux.	Ψαλὶς, κ. ψαλίδιον.
Une pelote.	Τοῦλπη, κ. κουβάρι.
Un peloton.	Άγελίς, κ. κουβαράκι. § μαζι- λαράκι διὰ τὰς καρφίτσας τῶν γυναικῶν.
Le fil.	τὸ νῆμα, κλωστή, ράμμα.
La soie, le dé.	Ἡ μετὰξην, ἡ δακτυλῆθρα.
Une broche à tricoter.	Βελόνη, κ. βελόνα τῆς κάλτζας.
La quenouille.	Ἡ ἡλακίτη, κ. ρόκα.
Le fuseau.	Ὁ, ἡ ἀπράκτος, κ. τὸ ἀδράχτι.
Un rouet à filer.	Ροδάκιον, μαγγάνιον, κ. τοι- κρίκι διὰ γνέσιμον.
Un dévidoir.	Τυλιγάδι.
La bobine.	Ὁ καλαμίσκος, κ. μασοῦρι (1).
Un mouilloir.	Ρυτὸν, λεκάνη, τουρκ. τάσι (2).
Un point.	Ἡ ἡ ραφή, κ. βελονιά.
Un point.	Ραφιδευτόν, ραπτὴν, κ. κεντη- τόν. (3).
Point d'Angleterre.	Ραπτὸν τῆς Ἀγγλίας.
Petit point.	Ἀπλοῦν ἢ μενομερές ραπτὸν. (4)
Gros points.	Μεπλοῦν ραφιδευτόν. (5).
Les ouvrages de point, ἡ ἀπλῶς les points.	Τὰ ποικίλματα, τὰ κέντηματα, ἡ τὰ κεντητά.
La broderie.	Ὁ ποικιλμὸς, κ. τὸ κέντημα. § ποικίλμα, κέντημα.
De la soie crue.	Ἄβραστον μετὰξι, ὠμόν.
Soie bouillie.	Βρασμένον μετὰξι.
Soie torse.	Κλωστόν μετὰξι, στρυφτόν.
Soie plate.	Ἀστρικτον μετὰξι.
Le levain.	Ἡ ζύμη, κ. προζύμι, τουρκ. μα- γιά,
La farine.	Τὸ ἄλευρον.
La pâte.	Τὸ φύραμα, ἡ ζύμη, κ. ζυμάρι.
Le savonnage.	Τὸ σαπῶνισμα.

(1) Ἐπὶ τοῦ ὁποῖου τυλίσσεται τὸ νῆμα. — (2) Ὅπου αἱ γυναῖκες ἐβρίχουν τὰ ἄκρα
τῶν δακτύλων ὅταν κλώθωσι μετὰξην, ἢ ὅταν γνέθωσιν. — (3) Πᾶν τὸ διὰ βελόνης
γινόμενον ἔργον, οἷον τάπητες, κεντήματα κτλ. — (4) Ὅταν ἡ βελόνη παίρῃ μίαν
μάκρην κλωστήν. — (5) Ὅταν ἡ βελόνη παίρῃ δύο ῥάμματα τοῦ ὑφάσματος ἐπὶ τοῦ
ὁποῖου γίνεται τὸ κέντημα.

La lessive.	Ἡ στακτὴ, κ. μπογάδα.
Eau de savonnage.	Σαπουνάδα.
Les balayures (θ. πλ.).	Τὰ σαρώματα, σκύβαλα, κ. σκουπίδια.
L'ajustement de la maison.	Ἡ διευθέτησις, τὸ συγύρισμα τῆς σιέας.
L'arrangement de la maison.	Ἡ εὐτρέπισις, ἡ διακόσμησις τοῦ οἴκου.
Pelotonner.	Τολουπεύω, κ. κουβαριάζω.
Pointer.	Στίζω, κ. μπιμπιλῶν τι διὰ νὰ μὴ σακκιάσῃ.
Broder.	Ποικίλλω, κ. κεντῶ.
Coudre.	Ράπτω.
Filer.	Νήθω, κλώθω.
Tricoter.	Χηλεύω, πλέκω (μὲ βελόνας).
Filer au rouet, au fuseau.	Γνέθω εἰς τὸ μαγγάνι, εἰς τὴν ῥόκαν.
Filer du chanvre.	Γνέθω καννάβι.
Couper.	Κόπτω (ῥούχα, ἐνδύματα).
Tisser.	Υφαίνω.
Pétrir.	Ζυμώνω.
Savonner.	Σμήχω, κ. σαπωνίζω.
Laver du linge.	Πλύνω πανία, ῥούχα.
Pétrir sur levain.	Πιάνω μαγιάν.
Lever (οὐδ).	Ζυμοῦται, κ. ἀναβαίνει (ἐπὶ ζύμης).
La pâte commence à lever.	Τὸ ζυμάρι ἤρχισε ν' ἀναβαίνει.
Chauffer le four.	Καίω τὸν φούρνον.
Le four chauffe (οὐδ).	Ὁ κλίβανος καίει, εἶναι ἀναμμένος,
Débraiser.	Περιμάσσω τὸν κλίβανον. (1).
Mettre le pain au four.	Φουρνίζω τὸ ψωμί.
Mettre une pièce à un habit.	Προσράπτω ἐπίβλημα εἰς ἐνδυμα, κ. βάλλω κομμάτι.
Mettre du linge au savonnage.	Σαπωνίζω πανία, ῥούχα.
Balayer.	Σαρόνω, κ. σκουπίζω.
Travailler en point de France.	Ραφιδεύω, βελονοποικίλλω, κεντῶ κατὰ τὸν γαλλικὸν τρόπον.

(1) Παραμερίζω τὴν ἀνθρακίαν τοῦ κλίβανου, τὸν καθαρίζω ἀπ' αὐτὴν.

Une ouvrière en point, ἡ une brodeuse (ἄρσ. brodeur).	ραφιδεύτρια, βελονοποιήτρια, κ. κεντήστρα.
Le point en est beau.	Ἡ ἐργασία, κ. ἡ δουλειά εἶναι καλὴ (δηλ. τῶν ραφιδευτῶν).
Le point n'en est pas beau.	Ἡ ἐργασία εἶναι κακὴ.
Enfiler un aiguille.	Περῶ κλωστήν εἰς βελόνην.
Défiler.	Ἐκβάλλω τὸ νῆμα, ξεπερνῶ.
Enfiler des perles.	Ορμαθίζω μαργαριτάρια.
Défiler des perles.	Ξεπερνῶ μαργαριτάρια.
Accomoder la maison, ἡ ajus- ter la maison; ἡ arranger la maison.	Βυτρεπίζω, διακοσμῶ τὸν οἶκον, τὸν συγυρίζω.
Il a dérangé toute ma cham- bre.	Συνετάραξεν, ἔφερεν ἄνω κάτω ὅλον τὸν θάλαμόν μου.
Faites accommoder vos che- veux, ἡ ἀπλῶς, faites-vous accommoder.	Εὐτρεπίσον τὴν κόμην σου, συ- γύρισε τὰ μαλλία σου, ἡ συ- γυρίσου.
Accommoder des viandes, des poissons.	Σκευάζω, ἀρτύω κρέατα, ἰχθῦς, τὰ μαγειρεύω.
Accommoder à dîner, à sou- per.	Ἐτοιμάζω γεῦμα, δεῖπνον.
Faire la cuisine.	Μαγειρεύω.
Savoir faire la cuisine.	Γνωρίζω μαγειρεῖον, ἡξεύρω νὰ μαγειρεύω. (1)

26

L'homme.

Un caractère doux et affable.	Ο ἄνθρωπος.
Affamé de gloire.	Ἡθος γλυκὺ καὶ προσηνές.
Un air de probité.	Ἀκόρεστος δόξης.
	Ἡθος, χαρακτήρ ἀγαθοῦ ἀνδρός.

(1) Οἱ ἀρχαῖοι πρέπει νὰ προσέχουν νὰ μὴ μεταχειρίζονται τὰς ἀρχομένας ἀπὸ ἀπαρεμφάτου φράσεις ὅπως τύχη· πρέπει λοιπὸν νὰ εἰπωσὶ· je sais faire la cuisine, ἡξεύρω νὰ μαγειρεύω ἢ il faut savoir faire la cuisine, πρέπει νὰ ἡξεύρη-
 τις νὰ μαγειρεύῃ· οὕτω καὶ εἰς τὰς ἀνωτέρω φράσεις, il faut accommoder
 à dîner, πρέπει νὰ ἐτοιμάσω γεῦμα. il fait la cuisine, μαγειρεύει κτλ. δηλ.
 ἡ πρέπει νὰ τρέπωσι τὸ ἀπαρέμφατον εἰς προσωπικὴν ἐγκλίσιν, ἢ νὰ ἐξαρτῶ-
 σιν αὐτὸ ἀπὸ ἄλλο βῆμα προσωπικῆς ἐγκλίσεως.

Un air de méchanceté.	Ηθός, χαρακτήρ μοχθηροῦ.
Un front d'airain.	Ἰνερυθρίαστον πρόσωπον, ἀναιδές.
Une manière aisée.	Ηθός εὐκολόν.
Amateur de la gloire.	φιλόδοξος.
Amoureux de la gloire.	Ἐραστής δόξης.
Un homme plein d'artifice.	Πολυμήχανος, πανοῦργος ἄνθρωπος.
Un artisan d'imposture.	Δολοπλόκος.
Un assemblage de vertus et de vices.	Σύγκραμα ἀρετῶν καὶ ἐλαττωμάτων.
Un homme d'un abord doux.	Ἀνθρωπος εὐπροσήγορος, προσηγνής.
D'un abord rude & fâcheux.	Δυσπροσήγορος, χαλεπός.
Un homme de facile accès.	Ἀνθρωπος εὐπρόσιτος, εὐέντευκτος.
De difficile accès.	Δυσπρόσιτος δυσέντευκτος.
Un homme d'accommodement.	Ἀνθρωπος συμβατικός, συμβιβαστικός.
Un assemblage de toutes sortes de gens.	Συρφετός, ἄθροισμα παντός εἶδους ἀνθρώπων.
Un homme qui a un regard assuré.	Ἀνθρωπος ἔχων βλέμμα ἀπτόητον, θρασύ.
Qui a un pas assuré.	Ἐχων βῆμα ἀσφαλές, στερεόν.
Un homme astucieux.	Ἀνθρωπος πανοῦργος.
Avide d'argent.	φιλοχρήματος.
Avide de gain, avide de gloire.	φιλοκερδής, δοξομανής.
Une personne babillarde.	Ἀνθρωπος ἀκριτόμυθος, μὴ φυλάττων μυστικόν.
Le bas peuple.	Ὁ κοινὸς λαός.
Un homme d'un secret impénétrable.	Ἀνθρωπος ἐχέμυθος,
Batteur de pavé, καὶ batteur d'estrade.	Πιλάνης, περίτριμμα τῶν ὁδῶν, βαρβι, σουρτούκης.
Un beau caractère.	καλὸς χαρακτήρ.
Un homme de bien.	ἠράρετός, ἀγαθὸς ἄνθρωπος.
Un homme bouffi d'orgueil, & d'arrogance.	Ἀνθρωπος πεφυστημένος, πλήρης ὑπεροφίας.
Un air boudeur.	Ηθός δυσχεραίνοντος.
Un vil bouffon.	Βωμολόγος.

Il y a du haut et du bas dans son humeur.	ἔχει χαρακτῆρα ἀνώμαλον, ἀκατάστατον.
Il a toute honte bue.	Ἀναίσχυρος.
Un homme bruyant.	Ἀνθρώπος ταραχώδης.
Un coeur calme.	Ἀπάραχος καρδιά.
Manières campagnardes.	Τρόποι ἀγροῖκοι.
Tête carrée.	Τετραγωνική κεφαλή, ἡ ὁρῶς σκεπτομένη.
Un grand causeur.	Ἀνθρώπος λαλίστατος.
Un homme aux airs cavaliers.	Ἀνθρώπος ἐλεύθερος τοὺς τρόπους.
Un cerveau creux.	Φαντασιοκόπος.
Un cerveau brûlé, καὶ une tête chaude.	Ἐξημμένη κεφαλή, κ. ἀναμμένον κεφάλι.
Un homme charmant en société.	Ἀνθρώπος τερπνὸς εἰς τὴν συναναστροφὴν.
Un fripon de première classe.	Ἀπαταιῶν πρώτης τάξεως.
Enclin à la colère.	Ὁξύθυμος.
Homme de coeur.	Εὐτολμος, γενναϊόφρων.
Homme d'un bon commerce.	Ομιλητικὸς ἄνθρωπος.
Homme de commun.	Ἰδιώτης, ἀγοραῖος, χυδαῖος, χωρὶς προτερήματα ἢ γνώσεις ἀνθρώπος.
Homme compassé dans tout ce qu'il fait.	Ἀνθρώπος ἐπιτηδευόμενος τάξιν καὶ ρυθμὸν καὶ προσοχὴν κατὰ πάντα ὅστις τὰ ἔχει ὅλα μετριμένα.
Homme composé.	Ὁ κατὰ προσποίησιν, ὑπόκρισιν σοβαρὸς, βαρὺς, σύννους.
Air composé.	Ἐπιτηδευόμενος τρόπος.
Homme concentré.	Κρυφίνους ἢ σύννους ἄνθρωπος.
Homme de condition.	Εὐγενὴς, εὐπατρίδης, ἐνδοξος.
Homme de basse condition.	Ἀγενὴς ἄνθρωπος.
Homme impénétrable.	Ἀνθρώπος ἀκατανόητος.
Homme de confiance.	Ἀξιόπιστος ἄνθρωπος (τὸν ὁποῖον ἐπιφορτίζομεν μὲ ὑποθέσεις).
Plein de confiance.	Οἰηματίας.
Une sagesse consommée.	Φρόνησις τελεία.
Un scélérat consommé.	Τέλεια κακοῦργος.

Homme contrariant.	Δύσκολος ἄνθρωπος, δύσκολον ἦθος.
Une personne contrariante.	Ἀνθρωπος φιλόνηκος.
Sous couleur d'amitié καὶ sous la couverture d'amitié.	ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς φιλίας.
Couvert de honte, de crimes.	Ἐμπλεὺς αἰσχύνης, ἐγκλημάτων.
Un homme couvert.	Ἀνθρωπος κρυφίνους.
Mots couverts.	Λόγοι αἰνιγματώδεις.
Couvert de gloire.	Περικλεής.
Un cerveau creux.	Κούφη κεφαλὴ, κ. κούφιο κε- φάλι, ἐλαφρόμυαλος.
Une parole, une réponse crue.	Λόγος, ἀπόκρισις τραχεῖα, ἀπό- τομος, σκληρά.
Curieux de nouvelles.	Φιλοπευθής, φιλόκαινος, ἀγαπῶν νὰ μανθάνη νέα.
Un homme dangereux.	Ἵποπτος ἄνθρωπος (εἰς τὸν ὁ- ποῖον δὲν πρέπει νὰ ἐμπιστευ- θῇ τις).
Homme décidé.	Ἄνὴρ εὐτολμος, θρασὺς, σταθερός.
Un air décidé.	Σχῆμα θαρρόλεον.
Un homme décrié.	Ἀνθρωπος δυσφημημένος, χωρὶς ὑπόληψιν.
Une personne délicate.	Ἀνθρωπος δύσκολος, δυσοικονό- μητος, δυσχερής.
Un homme au goût délicat.	Φιλόκαλος ἄνθρωπος.
Homme délicat sur le point. d'honneur.	Ἀνθρωπος εἰς ἄκρον φιλότιμος, εὐκόλως παροξυνόμενος καθ' ὅτι ἀφορᾷ τὴν τιμὴν.
Demi-savant.	Ημίσοφος, δοκησίσοφος.
Demi-talent.	Ἀνθρωπος μὴ ἔχων τοὺς χαρα- κτῆρας ἀληθοῦς εὐφυίας.
Une jeunesse dépravée.	Διεφθαρμένη νεότης.
Une âme dépravée.	Διεστραμμένη ψυχὴ.
Une vie déréglée.	Ἐκδεδιητημένη ζωὴ.
Objet de dérision.	Καταγέλαστος.
Une dérision amère.	Πικρὰ εἰρωνία.
Un homme désobligeant.	Ἀνθρωπος σκαιός, ἐάρβαρος.
Une réponse désobligeante.	Απόκρισις δυσάρεστος, ἐάρβαρος.
Une vie désordonnée.	Βίος ἐκδεδιητημένος.
Homme sans détour.	Ἀνθρωπος εὐθύς.

Un reproche détourné.	Πλαγία ἐπίπληξις.
Une louange détournée.	Πλάγιος ἔπαινος.
Un homme difficile.	Ἀνθρώπος δύσκολος (δυσκόλως εὐχαριστούμενος).
Homme difficultueux.	Ἀνθρώπος δύσκολος, ἀδιακόπως δυσκολίας προτείνων.
Digne de mort, digne de louange.	Ἀξιος θανάτου, ἀξιέπαινος.
Digne de foi, de croyance.	Ἀξιόπιστος.
Digne d'estime, de punition.	Ἀξιότιμος, ἀξιόποινος.
Digne de pardon, d'admiration.	Συγχωρητός, θαυμαστός.
Un digne sujet.	Ἀξιος ἄνθρωπος.
Un fils digne de son père.	Υἱὸς ἀντάξιος τοῦ πατρός.
Diseur de rien.	Φλύαρος, φληναφολόγος.
Un personnage de haute distinction.	Διάσημος ἄνθρωπος.
Un homme distingué.	Ἀνθρώπος διακεκριμένος, ἔξοχος, διαπρέπων.
Un air distrait.	Υφος ῥεμβῶδες, ὕψος ἀνθρώπου ἔχοντος τὸν νοῦν τοῦ ἄλλου.
Un homme montré au doigt.	Ἀνθρώπος δακτυλοδεικτούμενος.
Un homme qui aime la domination, ἢ qui aime à dominer.	Ἀνθρώπος φίλαρχος.
Paroles, manières dures.	Λόγοι, τρόποι τραχεῖς.
Une tête dure.	Βαρυκέφαλος.
Écervelé.	Ἀμυαλός, κ. ξεμυαλισμένος.
Une tête écervelée,	Εμπληκτός, ἄφρων, ἄνους.
Un jeune écervelé.	Ἀφρων νεανίας.
Un homme éclairé.	Ἀνθρώπος πεπαιδευμένος.
Un éclat de rire.	Γέλως προπετής, καγχασμός, κ. χάχλχον.
Un visage effaré.	Πρόσωπον ἄγριον.
Un air effaré.	Ἢθος ἄγριον.
Les égaremens de la jeunesse.	Λί ἀταξίαι τῆς νεότητος.
Un enfant bien élevé.	Παιδίον καλῶς ἀνατετραμμένον.
Un air emprunté.	Ἐπιτετραμμένον, προσποιητὸν ἦθος.
Homme endormi.	Ράθυμος, ἀνκίσθητος ἄνθρωπος.

Les ennuis de la vie.	Αἱ μέριμναι, αἱ θλίψεις τῆς ζωῆς.
Un homme ennuyant.	Ἀηδής, ἐπαχθὴς ἄνθρωπος.
C'est un ennuyeux.	Εἶναι ἐνοχλητικὸς, κ. κολτσίδα.
Les erreurs de la jeunesse.	Οἱ παραλογισμοὶ, αἱ παρεκτροπαὶ τῆς νεότητος.
Un causeur, un harangueur éternel.	Ἀδόλεσχος, ὁ ἀεὶ λαλῶν.
Un jeune homme évaporé.	Νέος κοῦφος.
Un homme d'expédition.	Ἀνθρωπος ταχύς, ὄξυς, δραστήριος.
Un homme d'une noble extraction.	Ἀνθρωπος εὐγενοῦς καταγωγῆς, εὐγενή, ἄνθρωπος.
Un fabricant de calomnie.	Συκοφάντης, ψευδολόγος.
Homme facétieux.	Ἀνθρωπος ἀστεῖος, χαριεντιστής, γελοιαστής.
Homme fâcheux.	Ἀνθρωπος ὀχληρὸς, βαρετός.
Une humeur fâcheuse.	Δύσκολος, παράξενος διάθεσις.
Homme fastidieux.	Ἀνθρωπος ἐνοχλητικὸς.
Une compagnie fatigante.	Συντροφία ἀηδής, ὀχληρά.
Homme de fatigue.	Φερέπινος ἀνὴρ.
Une tête de fer.	Ἀνθρωπος ἀμετάπειστος, ισχυρογνώμων (σιδηρέσιον κεφάλι).
Homme bien fêté.	Ἀνθρωπος τὸν ὅποιον δέχονται παντοῦ καλὰ, προθύμως.
Une finesse cousue de fil blanc.	Δολιότης εὐκόλως ἀνυκαλυπτομένη.
Une baillerie fine.	Ἀστεῖον περίπαιγμα, ἐπιτήδειον σκῶμμα.
Un flaireur de cuisine, ἢ un flaireur de table.	Παράσιτος.
La fleur de la jeunesse.	Ἡ ἀκμὴ τῆς νεότητος.
La fleur de beaux esprits.	Τὸ ἄνθος, οἱ ἀριστοὶ τῶν χαριέντων, τῶν λογοδαιδάλων, τῶν εὐφυῶν.
Caractère flexible.	Χαρακτήρ εὐκίνητος εἰς συμπάθειαν.
Forgeur de nouvelles.	Λογοποιὸς, πλάττων νέα.
Enfant frétilant.	Παιδίον ἀνήσυχον, ἀεικίνητον.

Personne frugale (vie—).	Ἀνθρωπος ὀλιγαρκής, (εἶος —).
De bonnes gens.	Καλοὶ ἄνθρωποι.
Deux braves gens.	Δύο καλοὶ ἄνθρωποι.
Tous les honnêtes gens.	Ὅλοι οἱ τίμιοι ἄνθρωποι.
Un visage de glace.	Ψυχρὸν πρόσωπον.
Un air de glace.	Τρόπος ψυχρὸς, συμπεριφορὰ ψυχρά.
Avec beaucoup de grâce.	Χαριέστατα.
D'une manière gracieuse.	Χαριέντως.
Le grand monde, la grande société.	Ἡ ἄνωτέρα κοινωνία.
De grands airs.	Τρόποι ὑπεροπτικοί.
Un gros lourdaud, un gros animal, un gros brutor, une grosse bête.	Ἀγροῖκος, ζῶον, χωριάτης, ἀπρακτος, ἄνθρωπος χονδρός.
Un gros fin (oiz.).	Κουτοπόνηρος.
Des yeux gros.	Κυλοιδιδῶντες ὀφθαλμοί, κ. πρησμένα μάτια.
Gros rire.	Καγχασμός, κ. χάχλανον.
Gros mots.	Χονδραὶ λέξεις, ὕβρεις.
Gros jurons.	Βάναυσοι βλασφημίας.
Grosses vérités.	Πικραὶ ἀλήθειαι, χονδραὶ ἀλήθειαι.
Une faute, une erreur grossière.	Ἀπάτη δεινὴ, μεγάλη.
Un mensonge grossier.	Μέγα καὶ ἀνεπιτήδειον ψεῦδος, κ. χονδρὸν ψεῦμα.
Une grossièreté, des grossièretés.	Ἀπρεπεῖς λέξεις, κ. χωριατιάς.
Habillé à la française.	Γαλλικῶς ἐνδεδυμένος.
Une haute naissance.	Εὐγενὴς καταγωγή, λαμπρὸν γένος.
Une haute réputation.	Ἰπόληψις λαμπρά, μεγάλη.
Homme de néant.	Οὐτιδανός, ποταπός, μηδαμινός ἄνθρωπος.
Homme de naissance.	Εὐγενὴς, εὐπατρίδης.
Homme d'exécution.	Ἀνθρωπος δραστήριος, ρέχτης.
Un homme qui est de bonne humeur.	Ἰλαρὸς, παιδρὸς, εὐθυμος.

Qui est de mauvaise humeur.	Κατηφής, σκυθρωπός, δύσθυμος, κακοδιάθετος.
Un air hypocrite.	Ήθος πλαστόν, προσποιητόν.
Des sentimens ignobles.	Άγενή αισθήματα.
Un rire immodéré.	Άσβεστος γέλως.
Un homme immodéré.	Άνθρωπος άσεμνος.
Une haine immortelle.	Άθάνατον, άσβεστον μῖσος.
Une mine impérieuse.	Ήθος υπερέφανον.
Un ton impératif.	Υφος έπιτακτικόν.
Une proposition impertinente	Πρότασις τολμηρά, αυθάδης.
Un caractère impétueux.	Χαρακτήρ ευερέθιστος, όρμη- τικός.
Une colère impétueuse.	Θυμός παράφορος.
L'impétuosité de la jeunesse.	Η όρμη της νεότητος.
Des paroles impies.	Άσεβείς λόγοι.
Un acte d'impiété.	Άσέβημα.
Un ennemi implacable.	Άσπονδος έχθρός.
L'impétuosité du zèle.	Η θερμότης του ζήλου.
Une haine implacable.	Αδιάλλακτον μῖσος.
L'impolitesse de ses manières.	Τό άγροϊκόν τών τρόπων του.
Un homme d'importance καὶ un homme important.	Άνθρωπος έπίσημος, κ. σημαν- τικός.
Une chose de grande impor- tance.	Σπουδαϊόν πράγμα, πολλοῦ λό- γου άξιον, κ. σημαντικόν.
D'aucune importance.	Οὔδενός λόγου άξιον, κ. άσή- μαντον.
Un spectacle imposant.	Καταπληκτικόν θέαμα.
Homme impraticable.	Άνθρωπος δυσύμβολος, άνοικο- νόμητος, (με τόν όποιον δέν δύνατχι τις νά συναναστραφῇ διά τήν παραξενίαν του).
Un homme impudent.	Άνθρωπος άναιδής.
Une action impudente.	Πράξις άναιδής.
Des discours impudiques.	Αίσχρολογίαι.
Des moeurs impures.	Ακόλαστα ήθη.
Homme inabordable καὶ hom- me inaccessible.	Άνθρωπος δυσέντευκτος, δυσξύμ- βολος, άπρόσιτος.
Caractères inaccordables.	Άσυμβίβαστοι χαρακτήρες, μή συμβιβαζόμενοι μεταξύ των.
Un bienfait inappréciable.	Άνεκτίμητος ευεργεσία.

Un homme incapable.	Ἀνθρωπος ἀνίκανος, ἀνευ ικανότητος
Un homme incivil.	Ἀνθρωπος ἀπολίτευτος.
Une inclination au mal.	Κλίσις πρὸς τὸ κακόν.
Un voisin incommode.	Γείτων ὀχληρὸς. κ. πειρακτικός.
Un homme incongru.	Ἀνθρωπος ἀτόπου συμπεριφορᾶς.
Avec inconsideration.	Ἀπερισκέπτως, κ. ἀσυλλόγιστα.
Une réponse inconvenable.	Ατοπος ἀπόκρισις.
Une merveille incroyable.	Θαῦμα ἀπίστευτον.
Un caractère indéfinissable.	Ἀνεξήγητος χαρακτήρ.
Un homme indéfinissable.	Ἀνθρωπος ἀνεξήγητος.
Un plaisir indicible.	Ἡδονὴ ἄφραστος, ἄφατος.
Indigne d'affection.	Ἀνάξιος ἀγάπης.
Une action indigne.	Πρᾶξις αἰσχρά.
Quelle indignité!	Τί αἰσχρότης!
Homme inébranlable.	Ἀνθρωπος ἀμετάπειστος.
Une résolution inébranlable.	Ἀπόφασις ἀμετάθετος, ἀμετάτρεπτος.
Une joie ineffable.	Χαρὰ ἀνέκφραστος.
Homme inestimable.	Ἀνθρωπος ἀνεκτίμητος.
Bonté inépuisable.	Ἀγαθότης ἄπειρος, ἀνεξάντητος.
Soucis cuisans.	Ἄλμυραὶ φροντίδες.
Des discours en l'air & de vains discours.	Μάταιοι λόγοι.
Une faim épouvantable.	Πεῖνα φοβερὰ.
Une fausse honte.	Αἰδῶς ἄτοπος, παράλογος.
Accablé de fatigue.	Κατάκοπος, ὑπέρκοπος.
Accablé de vieillesse.	Βεβαρυμένος ὑπὸ τοῦ γήρους.
Les plaisirs accompagnés de décence.	Αἱ μετὰ σεμνότητος ἡδοναί.
Acte de vertu.	Ἐνάρετον ἔργον.
Des contes en l'air.	Λόγοι ἀνεμῶλιοι, μάταιοι.
Des espérances en l'air.	Ἐλπίδες ἀνεμῶλιοι, μάταιαι.
Des projets en l'air.	Διαδούλια ἄκαιρα, ἀνεμῶλια, μάταια.
Un air majestueux.	Μεγαλοπρεπές τι.
Des gens de bel air.	Ἀνθρώποι κοῦφοι, ἐπιτετηδευμένοι.

Ami jusqu' aux autels.	Φίλος μέχρι βωμοῦ,
Ami de la vérité.	Φίλος τῆς ἀληθείας.
Juste appréciateur du mérite.	Δίκαιος κριτὴς τῆς ἀρετῆς.
Un air, un langage apprêté.	Πθος, ἐμιλία ἐπιτετηδευμένη.
Avancé en âge.	Προβεβηκώς (εἰς ἡλικίαν), γέρων.
Une obéissance aveugle.	Τυφλὴ ὑπακοή, ἥτοι ἀπεριόριστος.
A l'aveugle, ἢ en aveugle.	Εἰς τὰ τυφλά.
Diseur, ἢ diseuse de bonne aventure.	Χρησιμολόγος, κ. γύφτισα.
Des sentimens bas.	Μικροπρεπῆ αἰσθήματα, ταπεινά φρονήματα.
Un beau monsieur.	Κομφὸς (τὰ ἐνδύματα) κύριος.
Le beau sexe.	Τὸ ὥραιον φύλον, τὸ γυναικεῖον φύλον.
Le beau monde.	Οἱ κορμποί, οἱ ἀστεῖοι, ἡ ἐκλεκτὴ κοινωνία, ἡ ἀνωτέρα συναναστροφή.
La beauté des sentimens.	Τὸ ὕψος, ἡ εὐγένεια τῶν αἰσθημάτων.
Une beauté célèbre.	Γυνὴ περίφημος διὰ τὴν ὥραιότητά της.
Toutes les beautés de la ville.	Οἷαι αἱ ὥραιαι τῆς πόλεως.
Des propos bêtes.	Λόγοι εὐήθεις.
Homme aux cheveux blancs.	Πολὺς, λευκόθριξ.
Le brisement du coeur.	Ἡ συντριβὴ τῆς καρδίας.
Un coeur brisé.	Συντετριμμένη καρδιά.
Camarade de chambre.	Σύνοικος.
Camarade de table.	Συντράπεζος.
Ami de collège.	Συμμαθητής.
De pied en cap.	Ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, κ. ἀπὸ τὴν κορυφὴν ὡς τὰ νύχια.
Défaut capital.	Κύριον, πρῶτιστον ἐλάττωμα.
Du caquet de femmes.	Λόγια γυναικῶν.
Les caquets de la ville.	Οἱ κατὰ τὴν πόλιν λόγοι, κ. τὰ λόγια τοῦ κόσμου.
Un casseur d'assiettes.	Φιλοτάραχος.
Une querelle chaude.	Ζωηρὰ ἔρις.
Les diverses classes de la société.	Αἱ διάφοροι τάξεις τῆς κοινωνίας.

Compagnon de table.	Συνέστιος, ὁμοτράπεζος.
Compagnon d'étude.	Συμμαθητής.
Compagnon de voyage.	συνοδίτης συνοδοιπός.
Homme de condition.	Εὐγενής, εὐπατρίδης, ἐνδοξος.
Homme de basse condition.	Ἀγενής ἄνθρωπος.
Le cri de la conscience.	Ἡ φωνή τῆς συνειδήσεως.
Enigme inexplicable.	Ἀίνυγμα ἀνεξήγητον, ἄλυτον.
Une conduite inexplicable.	ἀνεξήγητος διαγωγή.
Un rire inextinguible.	Ἄσβεστος γέλως.
Un labyrinthe inextricable.	Δαβύρινθος ἀδιέξοδος.
Des difficultés inextricables.	Δυσκολίαι ἀδιάλυτοι.
Un homme infâme.	Ἄνθρωπος ἄτιμος.
Une conduite infâme.	αἰσχρά διαγωγή.
Une avarice infâme.	αἰσχρά φυλαργυρία.
Ami infidèle.	φίλος ἄπιστος.
Domestique infidèle.	Ἄπειστος δούλος.
Les infirmités de l'âge.	Αἱ ἀσθένειαι τοῦ γήρους.
Une vertu inflexible.	Ἄρετή ἀκαμπτος, σταθερά.
Homme d'influence.	Ἄνθρωπος ἔχων βαρύτητα, δυνάμενος.
Homme ingénieux.	Ἄνθρωπος εὐφυής.
Parole injurieuse.	Δέξις ὕβριστική.
Homme injuste.	Ἄνθρωπος ἀδικος.
Un supçon injuste.	Υποψία ἀδικος.
Homme inquiet.	Ἄνθρωπος ἀνήσυχος.
des regards inquiets.	ἀνήσυχα βλέμματα.
Paroles insensées.	Μωρολογίαι.
Une entreprise insensée.	Αφρων ἐπιχειρήσεις.
Insatiable de gloire, d'or.	Ἀκόρεστος δόξης, χρυσοῦ.
Insensible aux douleurs d'autrui.	Ἀνάληγτος, ἀναίσθητος εἰς τὰς θλίψεις τῶν ἄλλων.
Insensible à nos larmes.	Ἀσυμπαθής πρὸς τὰ δάκρυά μας.
Insensible aux reproches.	Ἀδιάφορος πρὸς τὰς ἐπιτιμήσεις.
Amis inséparables.	Φίλοι ἀχώριστοι.
Voleur insigne.	Περιφανῆς κλέπτης.
Homme insignifiant.	Ἀνθρωπος ἄσημος, ἀσήμαντος.
Homme insipide.	Ἀνθρωπος ἄχαρις, ψυχρὸς, ἄνοστος.
D'un air insolent.	Προπετῶς, μὲ προπετὲς ἦθος.
Un homme instruit.	Ἀνθρωπος πεπαιδευμένος,

Un homme sans instruction	Ἀνθρωπος ἀπαίδευτος.
ή un homme non instruit.	
Une réputation intacte.	Ἀμόλυτος ὑπόληψις.
Un homme intact.	Ἀκέραιος ἄνθρωπος (ἀμέμπτου χαρακτήρος).
Intempérance de langue.	Ἀθυροστομία.
Bien intentionné.	Εὖνους, καλῶς διατεθειμένος πρὸς τινα.
Mal intentionné.	Δύσνους, δυσμενής, κακῶς διατεθειμένος.
Personne intéressée.	Ἀνθρωπος φιλοκερδής, προσκείμενος εἰς τὰ ἑαυτοῦ συμφέροντα.
Amitié intime.	Σχέσις, φιλία στενή.
Persuasion intime.	Ἐνδόμυχος πεποίθησις.
Homme bien intrigué.	Ἀμήχανος, ἐμπεριδευμένος ἄνθρωπος.
Un obstacle invincible.	Ἐμπόδιον, δυσκολία ἀνυπέρβλητος.
Les mœurs italiennes.	Τὰ ἰταλικά ἥθη.
Les usages italiens.	Τὰ ἰταλικά ἔθιμα.
Un propos léger.	Λόγος κοῦφος, ἀπερίσκεπτος.
Des légèretés.	Ἀπερίσκεπτοι πράξεις.
Une réponse, un propos leste	Ἀπάντησις, λόγος πρόχειρος, ἀ-
(μεταφ.)	περίσκεπτος.
Un homme leste dans ses	Ἀνθρωπος ἀκριτόμυθος, ἄβουλος,
propos (μεταφ.).	ἀλόγιστος.
La liberté de la conscience.	Ἡ ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως.
Liberté de penser ή de parler.	Παῤῥησία.
Un homme libertin.	Ἀνθρωπος ἐκδεδιητημένος.
Une femme libertine.	Γυνή ἐκδεδιητημένη.
Libre de soins.	Ἐλεύθερος φροντίδων, ἀφροντις.
Libre de tout préjugé.	Ἀπρόληπτος.
Paroles libres.	Ἀσεμνολογία.
La lie du peuple (μεταφ.).	Ὁ συρφετώδης ὄχλος.
La lie du genre humain.	Τὸ ἐξουθένημα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.
Un fou à lier.	Τρελλὸς διὰ δέσιμον.
Pieds et poings liés.	Δεμένος χεῖρας καὶ πόδας, κ. χειροπόδαρά.

Mauvais lieux.	Κακοίθεις διατριβαί, χαμαιτο- πεια
Un homme de noble lignée.	Ἄνθρωπος εὐγενοῦς καταγωγῆς.
Homme qui n'a ni feu ni lieu.	Ἄνθρωπος ἀνέστιος, τυχοδιώκτης.
La loi du plus fort.	Ὁ νόμος τοῦ ἰσχυροτέρου.
A loisir.	Ἐπ' ἀδείας, κ. μετὰ τὴν ὑποβο- νήν.
Un maigre divertissement.	Ἄχαρις διατριβή, τέρψις.
Un homme de main.	Ἄνθρωπος τολμητικίας, τολμηρός.
Un homme, une femme de bonne maison.	Ἄνθρω, γυνή, καταγόμενος (—νη) ἐξ οἴκου εὐγενοῦς, κ. ἀπὸ κα- λὸν σπήτι.
Un maître fou, ἢ un maître sot.	Ἀρχιμωρός, ἢ μωρότατος, πρῶ- τος τῶν μωρῶν.
Une mémoire malheureuse.	Ἀμβλὺ μνημονικόν.
Homme, action malhonnête.	Ἄνθρωπος, πράξις ἄτιμος.
Un homme sans malice.	Ἄκακος ἄνθρωπος.
Proposition malsonnante.	Πρότασις ἀσεβῆς, ἢ προσβάλ- λουσα τὴν ἡθικὴν.
Un homme qui a la manie des chevaux.	Ἱππομανής.
D'une manière indécente.	Ἀναιδῶς.
D'aucune manière.	Κατ' οὐδένα τρόπον.
De toute manière.	Παντοιοτρόπως.
Homme de bonnes manières.	Ἀνθρωπος εὐσχήμων, κόσμιος, κομψός.
Manque de respect.	Ἀσέβεια
Écumeur de marmites.	Παράσιτος,
Marque d'honneur.	Ἐνδειξις τιμῆς.
Homme de marque.	Ἀνθρωπος ἐπίσημος, ἐπιφανής.
Des marques de bienveillance.	Δείγματα εὐνοίας.
Un homme qui est marié.	Ἐγγαμος.
Qui n'est pas marié.	Ἀγαμος.
Qui est à l'âge de se marier.	Ἐπίγαμος, ὁ εἰς ὥραν γάμου.
Un homme qui est marqué.	Ἀνθρωπος σημειωμένος.
Il est né marqué.	Ἐγεννήθη σημειωμένος.
Une intention marquée.	Πρόθεσις προφανής, πρόδηλος.
Un mauvais plaisant.	Ἀκριτόμυθος, ὁ λέγων ἀστεϊ- σμούς ἀκρίτους καὶ ἀνοήτους.

Un mauvais garnement ή un mauvais sujet.	Κακοήθης, ἐκδεδιγμένους, κ. παραλυμένους.
Une physionomie méchante.	Φυσιογνωμία ἐμφαίνουσα κακίαν.
Une méchante langue.	Κακή γλῶσσα, κακολόγος.
D'un air menaçant, ή d'une manière menaçante.	Ἀπειλητικῶς.
Menaces en l'air.	Μάταιαι ἀπειλαί.
Reproches mérités.	Ἐπιπλήξεις τὰς ὑποίας ἀξίζει τις.
Les sept merveilles du monde	Τὰ ἑπτὰ θαύματα τοῦ κόσμου.
Chose merveilleuse à voir.	Θαῦμα ιδέσθαι.
Homme merveilleux.	Παράδοξος ἄνθρωπος.
Une mine misquine.	Αἰλιον, εὐτελὲς ἐξωτερικόν.
Expression mesurées.	Περὶσκεμμέναι φράσεις.
Action miraculeuse.	Πράξεις ἐξαισία.
Le beau monde.	Οἱ ἀστέροι, οἱ κορυφαίοι.
Le petit monde.	Ἡ μικρὰ τάξις τῶν ἀνθρώπων, οἱ κοινοὶ ἄνθρωποι.
Un ris moqueur.	Χλευαστικὸς γέλως.
La moralité d'une personne.	Τὸ ἠθικὸν τοῦ ἀνθρώπου, τὰ ἦθη του, ἡ διαγωγή του.
Mordu par les puce.	Ψυλλόβρωτος, ψυλλοφαγωμένος.
Une éducation molle.	Ἀγωγή τρυφερή.
Un homme mou et efféminé.	Ἀνθρωπος τρυφηλὸς καὶ θηλυπρεπής.
Homme mou.	Νωθρὸς, ἀδρανὴς, μαλθακὸς ἄνθρωπος.
Tête moutonnée.	Οὐλόθριξ κεφαλὴ, κ. σγουρομάλης.
Un mouvement d'équité, de piété, de miséricorde.	Αἴσθημα ἐπιεικίας, οἰκτου, ἐλέου.
Par un bon mouvement.	Ἀπὸ καλὸν αἴσθημα, ἀπὸ καλὴν διάθεσιν.
Un homme mûr.	Ἀνθρωπος πέπειρος, τέλειος.
Une mûre délibération.	Οριμὸς σκέψις.
Une femme mûre.	Γυνὴ ἐπίγαμος, ἐν ὥρᾳ γάμου.
Une beauté naïve.	Κάλλος ἀπλαστον.
Les grâces naïves de l'enfance	Αἱ φυσικαὶ χάριτες τῆς παιδικῆς ἡλικίας.
État de pure nature.	Φυσικὴ, ἀγρία κατάστασις τῶν

	ἀνθρώπων, χωρὶς νόμους καὶ κοινωνίαν.
Il est naturellement colère.	Εἶναι ἐκ φύσεως θυμώδης.
Les nécessités de la nature.	Αἱ χρᾶται τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, τὸ φαγεῖν καὶ πιεῖν.
Un coeur noble.	Γενναϊόψυχος, γενναϊόκαρδος.
La noblesse de l'état.	Τὸ ἀρχοντολόγιον τῆς ἐπικρατείας.
Homme noté.	Δυσφημημένος ἄνθρωπος.
Homme noyé.	Χαμένος, ἀφανισμένος ἄνθρωπος.
Noyé de dettes.	Κατὰχρεως.
Homme nul.	Μηδαμινὸς ἄνθρωπος.
Cet homme est d'une parfaite nullité.	Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι μηδαμινός.
C'est un homme fort occupé.	Εἶναι πολυάσχολος.
Discours oiseux ἢ paroles oiseuses.	Αργολογία.
Questions oiseuses.	Ἀνόητα ἐρωτήματα.
Homme ordinaire.	Πρόστιχος ἄνθρωπος.
Homme original.	Παράξενος ἄνθρωπος.
C'est un original.	Εἶναι ἰδιότροπος, δύσκολος ἄνθρωπος.
Intrigant jusque dans la moelle des os.	Ραδιοῦργος εἰς ὑπερβολήν.
Il a l'ouïe fine.	Ἕχει ὀξεῖαν τὴν ἀκοήν.
Il a l'ouïe dure.	Βαρυκοεῖ, εἶναι βαρυήκοος.
C'est un ours.	Εἶναι σκαιὸς, ἀγριάνθρωπος.
Un outrage à la morale.	Προσβολὴ κατὰ τῆς ἠθικῆς.
Un homme outré.	Ἀνθρωπος εἰς ὅλα του ὑπερβολικός.
Outré de douleur.	Περὶλυπος.
Outré de dépit.	Ὅλος πείσμα.
Outré de colère.	Πνέων θυμόν.
Un caractère paisible.	Χαρακτὴρ φιλήσυχος.
Vie paisible.	Βίος ἀπερίσπαστος.
Sa conscience est en paix.	Ἡ συνείδησίς του εἶναι ἡσυχος.
Un panier percé.	Ἀνθρωπος ἄσωτος, κ. τρυποχέρης.
C'est un panier percé.	Εἶναι πῖθος Δαναίδων, κ. ἡ τσέπη του εἶναι τρύπια.

Des regards parlans.	Ζωηρά βλέμματα.
Beau parleur.	Εὐγλωττος.
Un homme passif.	Ἀνθρώπος ἀδρανής.
Obéissance passive.	Τυφλή ὑποταγή.
La passion des richesses.	Ἡ φιλοπλουτία.
La passion de la gloire.	Ἡ φιλοδοξία.
Une vérité patente.	Προφανής ἀλήθεια.
Amour paternel.	Πατρική στοργή, φιλοστοργία.
Les soins paternels.	Πατρικαὶ φροντίδες.
Pauvre d'esprit.	Πτώχος τῷ πνεύματι.
Un pauvre homme.	Ἀθλιος, ἀνίκανος ἄνθρωπος.
Un vieux pécheur.	Ὁ ἐν κακοῖς γηράσας.
Des airs penchés.	Θρύψεις, κ. τσακκίσματα.
Pénétré de joie.	Κάτοχος, κυριευμένος ὑπὸ χαρᾶς, περιχαρής.
Pénétré de sueur.	Κάθιδρωος, κ. καταῖδρωμένος.
Pénétré de douleur.	Περίλυπος, κυριευμένος ὑπὸ λύπης
Un homme bien pensant.	Ἀνθρώπος εὐφρων.
Une femme bien pensante.	Γυνή εὖ φρονούσα.
Mal pensant, e.	Κακῶς φρονῶν, κακόβουλος.
Chose bien pensée.	Πρᾶγμα καλῶς βεβουλευμένον, ἐσκεμμένον.
Des yeux perçans.	Ὄφθαλμοι ὀξεῖς, ὀξυδερκεῖς.
Un homme perdu.	Φαυλόβιος, ἐκδεδιητημένος.
Un homme perdu, une femme perdue.	Ἐξώλης, κ. χαμένος, ἀπληπτισμένος, ἀμήχανος.
Persévérance dans le malheur.	Καρτερία.
Le don de la persévérance.	Τὸ χάρισμα τῆς καρτερίας.
Une personne de mérite.	Ἀνθρώπος ἄξιος.
Une personne de condition.	Ἀνθρώπος εὐκατάστατος.
Les personnes fort éclairées.	Οἱ λίαν πεπαιδευμένοι.
Les personnes d'esprit.	Οἱ νοήμονες.
Perturbateurs du repos public.	Ταραττοντες τὴν κοινὴν ἡσυχίαν, ἀνατροπεῖς τῆς κοινῆς ἡσυχίας.
Des sentimens pestilentieux.	Φρονήματα ὀλέθρια, φθοροποιά.
Le petit peuple,	Ὁ χυδὴν λαός.
Le petit monde.	Οἱ κατωτέρας τάξεως ἄνθρωποι.
Une petite quantité de gens	Ὀλίγοι ἄνθρωποι.
U vit petitement.	Ζεῖ πενιχρῶς.

Il est logé petitement.	Κατοικεῖ εἰς μικρὰν οἰκίαν.
Il a du bien petitement.	ἔχει μικρὰν περιουσίαν.
Il vit petitement.	Ἀποζῇ.
Petitesse de coeur.	Εὐτέλεια, ἐξευτελισμός, ποταπότης.
Petitesse d'âme.	Μικροψυχία.
Un homme pétri de bonté, ἢ pétri d'orgueil.	Καλοῦ φυράματος ἄνθρωπος, ἢ ὑπερηφάνου φυράματος.
Des amitiés tiédes et peu du- rables.	Φιλίαι ἀδύνατοι καὶ ὄχι πολλὰ διαρκεῖς.
Un homme de peu.	Μικρὸς, εὐτελής, ποταπὸς ἄν- θρωπος.
A grands seigneurs peu de paroles.	Πρὸς τοὺς μεγάλους ὀλίγα λό- για.
Paix et peu.	Ὀλίγα πράγματα καὶ ἡσυχία.
Un homme de piété.	Εὐσεβὲς ἄνθρωπος.
Il est plaintif, (ive).	Εἶναι φιλαίτιος, μεμφίμοιρος, κ. παραπονιάρης.
Les plaisirs de la campagne.	Αἱ ἀγροτικά ἡδοναί.
Un homme de plaisir.	Ἀνθρώπος φιλήδονος, ἡδονικός.
Un homme plein d'esprit.	Ἀνθρώπος πλήρης εὐφυΐας, με πολλὴν εὐφυΐαν.
Un homme plein de difficul- tés.	Ἀνθρώπος ὅστις κάμνει ὅλον δυσκολίας.
Cet homme est plein d'ex- pédiens.	Ἀνθρώπος εὐπορῶν μηχανῶν, με- θόδων.
Un homme plein de lui-même.	Ἀνθρώπος οἰηματίας, φρονῶν με- γάλα περὶ ἑαυτοῦ.
La pomme de la discorde.	Τὸ μῆλον τῆς ἔριδος.
Un fou pommé.	Τρελλὸς ἕως εἰς τὴν κορυφήν.
Une sottise pommée.	Ἀνοησία τελεία, ἐντελής.
Homme d'une grande pon- tualité	Ἀνθρώπος ὑπερακριβής.
La portée de l'esprit humain.	Ἡ ἀνθρωπίνη κατάληψις.
Porteur de bonnes nouvelles, de mauvaises nouvelles.	Ἀγγελος καλῶν, ἄγγελος κακῶν εἰδήσεων.
Homme praticable.	Ἀνθρώπος εὐκολος, εὐμεταχεί- ριστος.
Homme précipité.	Προπετής ἄνθρωπος.
Course précipitée.	Ταχὺς δρόμος.

Sans préméditation.

Avec préméditation.

Un dessein prémédité.

Un homme pris de vin.

Une affaire pressante.

Besoin pressant.

Une lettre pressée.

Une affaire pressée.

Une réponse preste.

Prestesse de main.

Prétendu sage.

Un homme à prétentions.

Il a des prétentions de savoir.

Sans prétexte.

Mauvais prétextes.

Homme de probité.

Acte de probité.

Une conduite problématique.

Il a de bons procédés.

Une profonde révérence.

Un homme profond.

Profondement affligé.

Le progrès du genre humain.

La progression de l'esprit hu-
main.

La terre promise, η la terre
de promission.

Prompt à tout.

Prompt retour.

Prophète de malheur.

Des propos joyeux.

Des propos de fou.

Des propos en l'air.

Hors de propos.

Proprement mis.

Άπρομελετήτως.

Προμελετημένως εκ προπαρχ-
σκευής.

Σκοπός προμελετημένος.

Ανθρωπος οίνωμένος, μεθυσμένος.

Ύποθεσις κατεπείγουσα.

Έπικειμένη χρεία.

Γράμμα σπουδαῖον.

Σπουδαία υπόθεσις.

Έτοιμότης, εὐστοχία, έτοιμο-
λογία.

Εὐχειρία. ὄξυχειρία.

Δοκισίσοφος.

Οἰηματίας, κ. φαντασμένος.

Εἶναι δοκισίσοφος

Άπροφασίστως.

Προφάσεις εν ἁμαρτίαις.

Ανθρωπος εὐθύς, τίμιος.

Πρᾶξις τιμία.

Διαγωγή διφορούμενη, ὑποπτος.

Έχει τρόπους καλούς (διαγωγής).

Βαθεῖα, ἐδαφιαία υπόκλισις, χαι-
ρετισμός.

Ανθρωπος ἐχέφρων, βαθύς.

Τεθλιμμένος θαθέως.

Η πρόοδος τοῦ ἀνθρωπίνου
γένους.

Η πρόοδος τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύ-
ματος.

Η γῆ τῆς ἐπαγγελίας.

Πρόθυμος εις ὅλα.

Ταχεῖα ἐπιστροφή.

Μάντις κακῶν.

Εὐθυμοι λόγοι.

Μωρολογίαι.

Έπεα πτερόεντα, μάταιοι λόγοι.

Ατόπως, παραλόγως.

Εὐσχήμως ἐνδεδυμένος, κ. κα-
λοφορεμένος.

Dans un temps plus prospère.	Εἰς αἰσιωτέρους καιρούς.
La providence divine.	Ἡ θεία πρόνοια.
Un homme qui a de la pudeur.	Αἰδήμων ἄνθρωπος.
Qui est sans pudeur.	Ἄναιδής.
Tout mangé par des puces.	Ψυλλόβρωτος, ψυλλοφαγώμενος.
L'âge puéril.	Ἡ παιδική, ἡ βρεφικὴ ἡλικία.
Raisonnement puéril.	Συλλογισμὸς παιδαριώδης.
Puissant en fonds.	Πλούσιος εἰς μετρητά.
Il est puissamment riche.	Εἶναι ὑπέρπλουτος.
Une personne qualifiée.	Ἄνθρωπος ἐπίσημος.
Les personnes les plus qualifiées.	Οἱ ἐπισημότεροι.
Un homme, une femme de qualité.	Ἄνθρω, γυνὴ ἐπίσημος, εὐγενής.
Une querelle d'allemand.	Φιλονεικία ἀναίτιος, περὶ ὄνου σκιᾶς.
Un goût raffiné.	Λεπτὴ, καθαρὰ αἴσθησις τοῦ καλοῦ.
Raillerie délicate.	Χαριεντισμὸς, ἀστεϊσμὸς.
Raillerie amère.	Σαρκασμὸς, κερτομία.
Raillerie à part, ἢ sans raillerie.	Σπουδαίως.
Une rare beauté.	Σπανία ὠραιότης.
Ravi de joie.	Ἐμπλεως χαρᾶς.
Rayonnant de joie.	Περιχαρής.
Rayonnant de gloire.	Περίδοξος.
Un visage rayonnant.	Διαλάμπων πρόσωπον.
Le rebut du genre humain.	Τὸ σκύβαλον τῆς ἀνθρωπότητος.
Le rebut de tout le monde.	Ἀπόπτυστος.
Opinion peu réfléchie.	Ἀπερίσκεπτος γνώμη.
Homme réfléchi, καὶ homme de réflexion.	Περισκεμμένος ἄνθρωπος.
Un homme regretté.	Ἄνθρωπος ἐπιθυμητός, (τοῦ ὁποίου ἡ στέρξης προξενεῖ λύπην).
Une figure rejouie.	Εὐθυμον πρόσωπον.
Un homme remarquable.	Ἐπιφανής ἄνθρωπος.
Un courage remarquable.	Ἀξιόλογος γενναϊότης.
Air rembruni.	Ἵφος σκυθρωπὸν.

Un homme rembli de soi-même.	Ἐπηρμένος.
Une personne qui remue.	Ἄνθρωπος φιλοτάραχος, ταραξίας.
Homme rendu.	Ἄνθρωπος ἀπηυδηκώς, ἀποκαμωμένος.
Homme de renom, ἢ homme de grand renom.	Ἀνθρωπος περιώνυμος, περίφημος.
Homme de bon renom.	Ἀνθρωπος ἔχων καλὴν ὑπόληψιν, καλὸν ὄνομα.
Bonne renommée.	Καλὴ ὑπόληψις.
Un homme qui se repaît de sang.	Ἀνθρωπος αἰμοδόρος.
Homme repandu.	Ἀνθρωπος ἔχων πολλὰς σχέσεις.
Un homme sans reproche.	Ἀνθρωπος ἄμεμπτος, ἀνεπίληπτος.
Bonne, mauvaise reputation.	Καλὴ, κακὴ ὑπόληψις.
Une conduite réservée.	Διαγωγὴ αἰδήμων.
Homme de résolution.	Ἄνθρωπος εὐτολμος.
Digne de respect.	Ἄξιος σεβασμοῦ.
Des sentimens de respect.	Αἰσθήματα σεβασμοῦ.
D'un air respectueux.	Μὲ αἰδήμονα τρόπον.
Deux hommes ressemblants.	Δύο ἄνθρωποι ὅμοιοι μεταξὺ των.
Fort retenu.	Πολὺ σώφρων, σεμνὸς, συνεσταλμένος.
Un homme retors (μεταφ.).	Παμπόνηρος ἄνθρωπος, πανούργος.
Un rire immodéré.	Γέλως πλατὺς, ἄσβεστος.
Coeur de roche.	Σκληροκάρδιος ἄνθρωπος.
Rompu par la fatigue.	Κατάκοπος καταβεβαρυμένος ἀπὸ τὸν κόπον.
Moeurs rudes.	ἦθη ἄγρια, βάρβαρα.
Ruses innocentes.	Πανουργίαι, τεχνάσματα, κ. διαβολιαῖς χωρὶς κακὸν σκοπὸν.
Un gros rustaad (θηλ. rustau-de).	Χονδρὸς, χωριάτης, βάρβαρος.
Homme de sang.	Αἱματοχαρὲς, μισαίνωνος ἄνθρωπος.
Une exactitude scrupuleuse.	Ἀκρίβεια ὑπὲρ τὸ δέον αὐστηρά.
Une recherche scrupuleuse.	Ἐρευνα διηκριβωμένη.
Un homme séditieux	Ἀνθρωπος φιλοτάραχος, στασιαστής.
Une vie sensuelle.	Ἡδυπάθεια.

Plaisirs sensuels.	Σωματικά, δοναί.
Visage serein.	Πρόσωπον γαλήιον.
Une obéissance servile.	Ἰπακοή τυφλή, ἢ δουλική.
Une éducation servile.	Ἀγωγή ἀνδραπώδης, ἀνελεύθερος.
Prompt à servir.	Ἰπηρετικός.
Une réprimande sévère.	Αὐστηρά ἐπίπληξις.
Une dévotion simulée.	Εὐλάβεια ὑποκεκρυμμένη.
Un domestique peu soigneux.	Ἰπηρετής ἀπρόσεκτος, ἀσυλλόγιστος.
Un homme de-votre sorte.	Ἀνθρωπος ὡς σύ. (περιφρο-)
Un homme de sa sorte.	Ἀνθρωπος ὡς ἐκεῖνος (νητικῶς.
Vue subtile.	Ὁξυδέρκεια.
Homme superficiel.	Ἐπιπόλαιος ἄνθρωπος, ἔχων ἀτελεῖς ἰδέας τῶν πραγμάτων.
Voilà une réponse bien tapée.	Ἴδου ἀπόκρισις εὐστοχος, ἐπικαιρος.
Tempérament violent.	Βίαιος χαρακτήρ.
Homme tempéré.	Ἀνθρωπος σώφρων, ἐγκρατής.
Une âme tendre.	Ἀπαλή ψυχή.
Imagination vive et tendre.	Ὁξεῖα καὶ εὐέξαπτος φαντασία.
Tête frisée.	Οὐλαι τρίχες, κ. σγουρά μαλλία.
Un homme de tête.	Ἀνθρωπος νουνεχῆς, συνετός.
Une tête légère.	Κουφόνους.
Tête sans cervelle.	Ἀμυαλος.
Une amitié tiède.	Φιλία χαύνη.
Un zèle tiède.	Ζῆλος χαῦνος.
Une cervelle mal timbrée.	Ἐμπληκτος, κ. ξεμυαλισμένος.
Tison de la discorde.	Ταραξίας.
Un fripon en titre d'office.	Ἀπατεῶν ἐξ ἐπαγγέλματος.
D'un ton de maître.	Δεσποτικῶς.
D'un ton impérieux.	Ἐπιτακτικῶς.
Un ton suppliant.	Ἰκετικὸν σχῆμα.
Un homme de bon ton.	Ἀνθρωπος εὐκοσμος, εὐσυμπερίφορος.
C'est un tonnerre (μεταφ.).	Βροντόφωνος.
Homme tranchant.	Ἀνθρωπος ἀπότομος, τραχύς.
Transport de joie.	Χαρά ὑπέρμετρος.
Un homme plein de travers.	Ἀνθρωπος δυστροπώτατος.

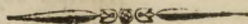
Homme uni.	Ἄνθρωπος ἀφελής, χωρὶς προσποίησιν.
Conduite unie.	Διαγωγή ἀφελής.
Corps usé par le travail.	Σῶμα ὑπὸ τοῦ πόνου τετραχωμένον.
Homme variable dans ses opinions.	Ἄνθρωπος παλίντροπος, παλίνδοξος.
Langue vénimeuse.	ἰοβόλος, κακὴ γλῶσσα.
Rempli de vices.	Γεμάτος ἀπὸ κακίας.
Un enfant fort vif.	Παιδίον πολὺ σερπετόν.
Enfant volontaire.	Παιδίον ἀνάγων, ἀπειθές, τὸ ὅποιον κάμνει τοῦ κεφαλιοῦ του.
Bonne volonté.	Εὖνοια.
Mauvaise volonté.	Δυσμένεια, ἐθελοκακία.
Des complimens à perte de vue.	Ἀτελείωτοι φιλοφρονήσεις.
A vue d'oeil.	Ὁφθαλμοφανῶς, φανερά.
Cheveux crépés.	Οὐλὴ κόμη, σγουρά μαλλία.
Qui a des cheveux crépus.	Οὐλόθριξ, κ. σγουρομάλλης.

27

Lesprit de l'homme.	Τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου.
Un tour d'adresse.	Πανουργία, μηχανεῖμα, διαβολία.
Affaissement de l'esprit.	Κατὰπτωσις τοῦ νοῦς (ὡς ἐκ τοῦ κόπου).
Un esprit aisé.	Νοῦς ὀξύς, εὐχερής.
Esprit aride,	Πνεῦμα ἄγονον.
Un bel esprit.	Λογοδαίδαλος, ἄνθρωπος καλλιεργημένου πνεύματος.
Un beau génie.	Μεγαλοφυΐα.
Un esprit bicornu.	Διάστροφον πνεῦμα, κ. στραβὸν κεφάλι.
Un esprit bouché.	Ἀμβλὺ πνεῦμα.
Un esprit sans arrêt.	Ἄνθρωπος κοῦφος, πνεῦμα ἄστατον.
Un esprit caché.	Κρυφίνοια.
Capacité d'esprit.	Δεξιότης πνεύματος.

Un esprit chimérique.	Πνεῦμα ματαιόφρον, πλήρες κενῶν ἰδεῶν.
Conceptif, ive.	Ἀντιληπτικός.
La conception.	Ἡ ἀντίληψις, νόησις, ἀντιληπτικός.
Un esprit contrariant.	Πνεῦμα ἀντιλογίας.
Accablement d'esprit.	Ἀπονάρκωσις νοός.
Un esprit creux.	Νοῦς κοῦφος.
Un esprit délié.	Ὁξυδερκὲς (διαβολεμένον) πν. ὕμα.
Un esprit de domination.	Φίλαρχον πνεῦμα.
Un égarement d'esprit.	Παραλογισμός. § ἔκστασις λογισμῶν, παραφροσύνη.
Un esprit bien élevé.	Νοῦς πεπαιδευμένος.
Esprit brillant, stérile.	Νοῦς λαμπρὸς, ἄγονος.
Bel esprit.	Κομφὸς, πνευματώδης, λογοδαΐδαλος.
Les beaux esprits.	Οἱ κομφοί, οἱ χαρίεντες.
Un faux esprit.	Κουφόνοια.
Les faux esprits.	Οἱ κουφόνοες.
Un esprit doux.	ἥθος ἡμερον.
Esprit turbulent, remuant, inquiet	ἥθος φιλοτάραχον, ἀνήσυχον.
Esprit de discussion, de discorde.	Πνεῦμα φιλονεικίας, διχονοίας.
Il a l'esprit pesant, lourd.	Εἶναι βαρύνους, δύσνους.
Il a l'esprit vif.	ἔχει ὀξύνοϊαν.
Esprit sublime.	ὑψίνοια.
Esprit de vengeance.	Πνεῦμα ἐκδικήσεως.
Une petite étincelle de génie.	Σπινθήρ εὐφυΐας.
Un génie étroit, un esprit étroit.	Μικρὸς νοῦς.
Un esprit évaporé.	Νοῦς κοῦτος.
L'excellence du génie.	Τὸ ἐξοχὸν τοῦ νοός.
Esprit fécond, & fertile.	Γεννητικὸν πνεῦμα, γόνιμον.
Esprit flexible.	Πνεῦμα δεχόμενον εὐκόλως ἐντυπώσεις.
Esprit frauduleux.	Ἀπατηλὸν, δολερὸν πνεῦμα.
Un pauvre génie, un petit génie.	Μικρόνοια, ἄνθρωπος μικρόνους

Un homme de génie, un grand génie, un beau génie, un génie supérieur.	Ἄνθρωπος μεγαλοφυής.
Gentillesse d'esprit.	Εὐτραπελία, χαρνετισμός, κ. νοστιμάδα.
Un esprit grossier.	Παχυλὸς νοῦς.
Un esprit hâtif, c'est un esprit précoce.	Πρόωρος νοῦς.
Esprit inculte.	Πνεῦμα ἀκαλλιέργητον.
Esprit inerte.	Πνεῦμα ἀδρανές.
Esprit infécond.	Πνεῦμα ἄγονον.
Esprit inquiet.	Πνεῦμα ἀνήσυχον, θορυβῶδες.
Qui a l'esprit lent.	Βραδύνους.
Lenteur d'esprit.	Βραδύνοια.
La maturité de l'esprit.	Ἡ ὠριμότης τοῦ πνεύματος.
L'esprit humain mollit.	Ὁ ἀνθρώπινος νοῦς χαυνοῦται.
Cet homme a du mordant dans l'esprit.	Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἔχει πνεῦμα δηκτικόν.
Il a l'esprit obtus.	Εἶναι ἀμβλύρους.
Paresse d'esprit.	Ἀδράνεια τοῦ νοός.
Esprit particulier.	Πνεῦμα ιδιότροπον.
Esprit pénétrant.	Νοῦς ὀξύς, διαβατικός, ἀγχίνοια.
Pesanteur d'esprit.	Δύσνοια, ἀφυΐα, νωθρότης τοῦ νοός, κ. κακοκεφαλία.
Petitesse d'esprit.	Μικρόνοια, κ. κακοκεφαλία.
Un génie privilégié.	Ἐξοχος εὐφυΐα.
Esprit prompt.	Γοργόν πνεῦμα.
Un esprit remuant.	Φιλοτάραχον, στασιῶδες πνεῦμα, παραξίας.
Esprit serein.	Νοῦς ἀτάραχος, ἥσυχος.
Esprit subtil.	Πνεῦμα ὀξύ.
Esprit tempéré.	Νοῦς μέτριος.
Un esprit tortu.	Διάστροφος νοῦς, στρεβλός, διεστραμμένος.
Esprit vague,	Πνεῦμα ἀκατάστατον.

La voix de l'homme.	Ἡ φωνὴ τοῦ ἀνθρώπου.
Accords plaintifs.	Θρηνηδία.
Un accord harmonieux.	Μελωδία.
Apreté de voix.	Τραχύτης φωνῆς.
Une voix argentine.	Λιγυρά φωνή.
Une voix articulée.	Ἐναρθρος φωνή.
Une voix brillante, καὶ une voix claire.	Φωνὴ λαμπρά.
Une voix caverneuse.	Φαρυγγώδης, βαθεῖα φωνή.
Le corps de la voix.	Ἡ δύναμις τῆς φωνῆς.
Une voix dure.	Φωνὴ τραχεῖα.
Un éclat de voix.	Ἦχος φωνῆς, μέγας ἤχος φωνῆς.
Élevation de voix.	Ύψωσις φωνῆς.
L'étendue de la voix.	Ἡ τάσις τῆς φωνῆς.
Voix flexible.	Εὐστροφος φωνή.
Une voix glapissante.	Φωνὴ κνυζῶσα, διάτορος, διαπεραστική, κ. σουβλερή.
Voix grêle.	Ἰσχνή, λεπτή φωνή.
Un homme qui a la voix grêle.	Ἀνθρώπος ἰσχνόφωνος.
Une grosse voix.	Χονδρὴ φωνή.
Voix mélodieuse.	Μελωδική φωνή.
Une voix moelleuse.	Φωνὴ λιγυρά, γλυκεῖα.
Cette voix a du mordant.	Ἡ φωνὴ αὕτη εἶναι ὀξεῖα, διάτορος, κ. διαπεραστική.
Voix muée.	Φωνὴ τραχεῖα, κ. τραγανή.
Voix nette.	Λαμπρά φωνή.
Une voix pénétrante.	Φωνὴ διάτορος, ὀξεῖα, διαπεραστική.
Une voix perçante.	Τρανὴ φωνή.
Une voix feminine.	Φωνὴ θηλυπρεπής.
Une voix pitoyable.	Φωνὴ ἀθλία, κ. κακοῤροΐζικος.
Voix résonnante.	Ἠχητικὴ φωνή.
Voix sépulcrale.	Φωνὴ βραγχώδης, κ. πνιγμένη.
Voix stentorée.	Φωνὴ στεντόρειος.
Voix traînante.	Φωνὴ ἀδύνατος, ἰσχνή.
Voix voilée.	Φωνὴ ἰσχνή, ἀμυδρά.

De la peinture.

Pinceau amoureux.
 Une peinture arrêtée.
 Un peintre de première classe.
 Le dessein de ce tableau est noble et hardi.
 Légèreté de pinceau.
 Maniement de pinceau.
 Peindre en miniature.
 Peindre sur bois.
 Peindre une galerie, une chambre.
 Un peintre de portraits.
 Donner le dernier coup de pinceau à un tableau.
 Ce peintre a un beau pinceau, & un pinceau agréable.
 La dégradation des plans.

Les plans sont bien ou mal observés dans ce tableau.

Ce tableau n'est pas dans son point de vue.

Un tableau fait précieusement.

Ce peintre a le pinceau tendre.

Ce tableau est bien touché.

Περὶ ζωγραφίας.

Γραφή γλυκεῖα καὶ ἐπαφροδίτος.
 Ζωγραφία ἀποπερατωμένη.
 Ζωγράφος πρώτης τάξεως.
 Τὸ σχέδιον τοῦ πίνακος τούτου εἶναι εὐγενὲς καὶ τετολμημένον.
 Εὐκολία γραφίδος.
 Τρόπος τῆς γραφίδος.
 Λεπτογραφῶ.
 Εὐλογραφῶ.
 Ζωγραφίζω στοὰν, θάλαμον.

Εἰκονισματογράφος.
 Ἐξεργάζομαι, τελειοποιῶ τὸν πίνακα.
 Ὁ ζωγράφος οὗτος ἔχει καλὴν μέθοδον, χαρίεσσαν μέθοδον.
 Ἡ ἀπαύξεις τῶν ἀντικειμένων, ἡ σμίκρυνσις αὐτῶν ἀναλόγως μετὰ τὴν ἀπ' ἀλλήλων διάστασιν.

Φυλάττεται καλῶς ἢ κακῶς ἡ ἀναλογία τοῦ μεγέθους εἰς αὐτὸν τὸν πίνακα.

Ἡ εἰκὼν αὕτη δὲν εἶναι πρὸς αὐγὰς.

Εἰκὼν φιλοτέχνως κατασκευασμένη.

Ὁ ζωγράφος οὗτος ἔχει γραφίδα ἀπαλὴν, λεπτὴν.

Εἰκὼν εὐγραμμος, εὐγραφής.

Événements.

Un reproche accablant.

Un accablement d'âme.

Συμβάντα.

Βαρεῖα ἐπίπληξις.

Θλίψις ψυχῆς.

Un accès de colère, de fureur.	Ὀρμή ὀργῆς, μανίας.
Un heureux accident.	Ἀγαθὴ συγκυρία.
Une réprimande aigre.	Δριμύτῃ ἐπίπληξις.
Une joie anticipée.	Χαρὰ πρόωρος, παράκαιρος.
Une inquiétude anticipée.	Ἰνησυχία πρόωρος.
Dans les premiers bouillons de sa colère.	Εἰς τὸν πρῶτον βρασμὸν τοῦ θυμοῦ του.
Une calamité publique.	Κοινὰ παθήματα, κοινὰ συμ- φοραί.
Les caprices du sort.	Αἱ τροπαί, τὸ ἀγχίστροφον, ἡ πάλιντροπία τῆς τύχης.
Caresses de la fortune.	Εὐμένεια τῆς τύχης.
En cas de malheur.	Ἐν περιπτώσει δυστυχίας.
En tout cas.	Εἰς πᾶσαν περίστασιν.
Revenus casuels ἢ parties casuelles.	Τυχερὰ εἰσοδήματα.
Les casuels.	Τὰ τυχερά.
La chaîne des événemens.	Ἡ διαδοχὴ τῶν συμβάντων.
Le comble du malheur.	Ἡ ἐσχάτη συμφορὰ, δυστυχία.
Par comble de bonheur.	Πρὸς ἐπίμετρον εὐτυχίας, καθ' ὅ- περβολικὴν εὐτυχίαν.
Le comble de la gloire, de la fortune.	Ὁ κολοφὸν τῆς δόξης, τῆς εὐ- δαιμονίας.
Le comble des plaisirs.	Ἡ ἀκμὴ τῶν ἡδονῶν.
Parvenu au comble de la sa- gesse.	Εἰς ἄκρον σοφίας ἐληλακώς.
Arrivé au comble de ses dé- sirs, ἢ vœux.	Εἰς τὸ πέρας τῶν εὐχῶν τοῦ ἀφι- κόμενος.
Une nouvelle consolante.	Παρηγορητικὴ ἀγγελία.
Des nouvelles accablantes.	Εἰδήσεις θλιβεραί.
Un temps calamiteux.	Δυστυχὲς χρόνος.
Une fortune adverse.	Τύχη ἐναντία.
La cruauté du sort.	Ἡ χαλεπότης τῆς τύχης.
Un destin cruel.	Τύχη χαλεπή.
Un événement désastreux.	Συμφορὰ.
L'éclat de la fortune, des dignités.	Ἡ λαμπρότης τῆς τύχης, τῶν ἀ- ξιοματίων.
Un accident fâcheux.	Συμβάν δυσάρεστον, λυπηρόν.
La fragilité de la fortune, des choses humaines.	Τὸ εὐμετάβολον τῆς τύχης, τῶν ἀνθρωπίνων συμβάντων.

Un gouffre de malheurs.	Ἄβυσσος δεινῶν.
Une aventure impayable.	Θαυμάσιον συμβάν (διὰ τὸ παράδοξον αὐτοῦ).
Une nécessité impérieuse.	Κατεπείγουσα ἀνάγκη.
Un malheur insigne.	Ἐξοχος δυστυχία.
Malheureuse rencontre.	Δυστυχῆς συνάντησις.
Une fin malheureuse.	Ἀπαίσιος θάνατος.
Malheureux augure.	Ἀπαίσιος οἰωνός.
La malignité du sort.	Ἡ ἐθελοκακία τῆς τύχης.
Un mauvais présage.	Κακός, ἀπαίσιος οἰωνός.
Une aventure très-particulière.	Παραδοξότατον συμβάν.
Cet événement fâcheux me perce l'âme.	Τοῦτο τὸ δυστυχὲς συμβεβηκὸς μου δάκνει τὴν ψυχὴν, μὲ κατάρχει.
Ces signes-la sont les pré-curseurs de quelque grand événement.	Τὰ συμπτώματα ταῦτα εἶναι προμηνύματα μεγάλων συμβεβηκότων.
Des prospérités.	Εὐτυχήματα, εὐτυχῇ συμβάντα.
Cette terre est tombée au cadet en partage.	Ἡ γῆ αὕτη ἔλαχεν εἰς τὸν μικρότερον.
Le sort est tombé sur lui.	Ὁ κλῆρος ἔπεσεν ἐπ' αὐτόν.
Cela m'est tombé par le sort entre les mains.	Τοῦτο περιέπεσεν εἰς χεῖράς μου κατὰ τύχην.
Un lui a jeté un sort.	Τοῦ ἔκαμαν μάγια.
Tirer au sort.	Κληρῶ, κ. ῥίπτω λαχόν.
Obtenir par le sort.	Λαμβάνω τι διὰ κλήρου.

31

L'étude.	Ἡ σπουδὴ.
Une langue vivante.	Διάλεκτος ζῶσα, καθομιλουμένη γλῶσσα.
Langue morte.	Ἀρχαία γλῶσσα, (ἡ μὴ ομιλουμένη πλέον).
Langue mère ἢ langue primitive.	Πρωτότυπος γλῶσσα.
Langue vulgaire.	Χυδαία, καθομιλουμένη διάλεκτος.

Les belles lettres.	Ἡ φιλολογία.
Les sciences et les arts.	Αἱ ἐπιστῆμαι καὶ αἱ τέχναι.
Les arts libéraux.	Αἱ ἐλευθέριοι τέχναι (1).
Les beaux arts.	Αἱ ὠραῖαι τέχναι (αἱ πρὸς τέρψιν).
Les lettres humaines, ἢ les humanités.	Τὰ ἀνθρωπικὰ γράμματα, τὰ γραμματικὰ, ἢ φιλολογία (2).
La chrestomathie.	Ἡ Χρηστομάθεια, ἐγκυκλοπαιδεία (3).
Un ouvrage maigre.	Πόνημα ξηρόν.
Un livre misérable.	Βιβλίον ἄθλιον.
Un ouvrage périodique.	Σύγγραμμα περιοδικόν.
Un livre savant.	Βιβλίον σπουδαῖον.
Un ouvrage volumineux.	Σύγγραμμα πολύτομον, ἢ ὀγκώδες.
Un volume in folio.	Βιβλίον δίπτυχον.
Un volume in quarto.	Βιβλίον τετράπτυχον.
Un volume in octavo.	Βιβλίον ὀκτάπτυχον.
Les annales.	Τὰ χρονικά, ἢ ἱστορία.
Un calendrier, un almanach	Ἡμερολόγιον, καλινδάρη.
Un calendrier perpétuel.	Ἡμερολόγιον παντοτεινόν (4).
La lettre dominicale.	Τὸ κυριακὸν γράμμα (5).
Un maître de langue.	Διδάσκαλος διαλέκτου τινός.
Un habile poète.	Δεινὸς ποιητής.
Un auteur clair.	Σαφὴς συγγραφεὺς.
Un auteur correct.	Συγγραφεὺς ἀκριβής.
Un auteur inimitable.	Συγγραφεὺς ἀμίμητος.
Un malheureux auteur, ἢ un auteur misérable.	Ἄθλιος συγγραφεὺς.
Un harangueur.	Δημηγόρος, ῥήτωρ.
Un orateur animé.	Σφοδρὸς ῥήτωρ.
La poésie.	Ἡ ποίησις, ἢ ἡ στιχουργία.
La prose.	Ὁ πεζὸς λόγος.
Une poésie mâle.	Ἀρρενωπὸς ποίησις.

(1) Εἰς αὗτ' ἀσχολεῖται ἰδίως ὁ νοῦς· αἱ ἀπαιτοῦσαι μᾶλλον τὴν ἐργασίαν τοῦ νοῦς παρὰ τὴν τῆς χειρὸς, κατ' ἀντίθεσιν τῶν μηχανικῶν τεχνῶν.

(2) Τουτέστιν, ἡ γραμματικὴ, ἡ ἱστορία, ἡ ποίησις, ἡ ῥητορικὴ, ἡ ἀρχαιολογία. δηλ. ὅσα μαθήματα διδάσκονται εἰς τὰ σχολεῖα, ἐκτὸς τῆς φιλοσοφίας.

(3) Συλλογὴ παιδικῶν μαθημάτων. — (4) Τὸ προσδιορίζον τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσης. — (5) Τὸ σημειοῦν τὴν κυριακὴν γράμμα εἰς τὸ ἡμερολόγιον.

Un poème.	Ἐν ποίημα.
Un poème en prose.	Πεζὸν ποίημα.
La marche d'un poème	Ἡ διασκευή, ἡ οἰκονομία ποιή- ματος.
Les vers, (faire des vers).	Οἱ στίχοι, (στιχουργῶ).
Vers métriques.	Ἑμμετροὶ στίχοι.
oésie bucolique.	Βουκολικὴ ποίησις.
Une pièce bien intriguée.	Δράμα καλῶς ὠκονομημένον, διεσκευασμένον.
La licence poétique.	Ἡ ποιητικὴ ἄδεια, ἐλευθερία.
Un journal, des journaux.	Ἐφημερίς, ἐφημερίδες.
Une lettre.	Ἐπιστολή.
Un billet d'invitation.	Προσκλητήριον.
Un billet de visite, ἢ une carte de visite.	Ἐντευξίδιον, ἐπισκεπτήριον.
Un billet d'entrée, ἢ une carte d'entrée.	Εἰσιτήριον.
Une série de propositions mathématiques.	Σειρὰ μαθηματικῶν προβλημά- των.
L'arithmétique mémoriale.	Ἡ ἐκ μνήμης ἀριθμητική.
Un problème insoluble.	Ἄλυτον πρόβλημα.
Une traduction fidèle.	Πιστὴ, ἐντελής μετάφρασις.
Une traduction servile.	Μετάφρασις κατὰ γράμμα.
Le champ des lettres.	τὸ στάδιον τῶν γραμμάτων.
Une explication claire.	καφής ἐξήγησις.
La harangue.	Ἡ δημηγορία, ὁ λόγος.
Une éloquence tempérée.	Εὐγλωττία μέση.
Une éloquence impétueuse.	Σφοδρὰ εὐγλωττία.
Une éloquence entraînante.	Εὐγλωττία ἐπαγωγός.
Le discours écrit.	Ὁ ἐγγράφος λόγος.
Une oraison, un discours.	λόγος, δημηγορία.
Une oraison funèbre.	Ἐπιτάφιος λόγος.
Un petit discours.	Λογίδριον.
Le fil du discours.	Ἡ σειρὰ τοῦ λόγου.
Un discours d'apparat.	Ἐπιδεικτικὸς λόγος.
Un discours ample.	Λόγος ἐκτεταμένος, μακρός.
Un discours aride.	Ξηρὸς λόγος.
Un discours plein de cas- cades (μεταφ.).	Λόγος ἀπότομος, ἀσύνδετος.
Un discours plein de chaleur.	Διάπυρος λόγος.

Un discours chaud.	Ζωηρὸς, θερμὸς λόγος.
Un discours bref & concis.	Βραχύς, σύντομος λόγος.
Un discours trainant.	Λόγος μακροσκελής.
Un discours plein de clinquant.	Κεχωσμένος λόγος (1).
Un discours fastidieux.	Λόγος ἐνοχλητικός.
Un discours moelleux.	Ουσιώδης λόγος.
Un discours savant.	Λόγος σπουδαῖος.
Un discours travaillé.	Λόγος διαπεπονημένος, λίαν ἐξεργασμένος.
Un discours peigné.	Λόγος καταπεπονημένος, ἐξωνυχισμένος, κ. κτενισμένος.
Un discours insipide.	Λόγος ἄχαρις, ἀνούσιος, ψυχρὸς.
Un vain discours.	Ματαιολογία.
La beauté des pensées.	Τὸ κάλλος τῶν ιδεῶν.
Des pensées usées.	Τετριμμένοι ιδεαί.
Une pensée vague.	Ἰδέα συγκεχυμένη, ἄσκοπος.
Idées embrouillées.	Συγκεχυμένοι ιδεαί.
Une idée brillante.	Ἰδέα λαμπρά.
Des idées étroites.	Ἰδέα μικραί, περιορισμένοι.
Une pensée hardie.	Τολμηρά ιδεαί.
Une expression hardie.	Τολμηρά ἔκφρασις.
Un style peiné.	Ἵφος διαπεπονημένον, κατάπονον
Un style sublime.	Χαρακτήρ λόγου ὑψηλός.
Un style tempéré.	Ἵφος μέσον (τὸ μεταξύ ἀπλοῦ καὶ ὑψηλοῦ).
Un style terne.	Ἵφος σκοτεινόν.
Un style tendu.	Ἵφος σκληρὸν, κατάπονον,
Un style sévère.	Ἵφος ἀπέριττον, ἀφελές.
Un style soutenu.	Λόγος σύντομος, λαμπρὸς, μεγαλοπρεπὲς χαρακτήρ.
Un style trainant.	Ἵφος μαλακόν, ἄτονον.
Un style bigarré.	Φράσις ἀνώμαλος.
La bigarrure du style.	Ἡ ἀνωμαλία τῆς φράσεως.
Un style qui va par sauts et par bonds.	Ἵφος ἀνώμαλον, ἄτακτον.
Un style bouffi.	Οἰδαίνουσα, ὀγκώδης λέξις.
La bouffissure du style.	Ὁ ὄγκος τοῦ ὅφους, τοῦ λόγου.

(1) Ὁ ἔχων πολυχρότους λέξεις καὶ ὀλίγας ἐννοίας.

La beauté du style.	Ἡ καλλονή, ἡ χάρις τοῦ ὕφους.
Style boursoufflé.	Ὑφος ἐξιδιόκως.
Un style brillanté.	Φράσεις λαμπρά, ἀλλὰ κενὴ ἰδεῶν.
Style concis.	Σύντομος φράσις.
Style châtié.	Διαπεπονημένη φράσις.
La clarté du style.	Ἡ σαφήνεια τῆς φράσεως.
Du faux brillant dans le style.	Χρώματα τῆς φράσεως.
Élevation dans le style.	Ὑψος λόγου.
Un style entraînant.	Ὑφος ἐλκυστικόν, ἐπαγωγόν.
Un style décoloré.	Ἀσθενὴς φράσις.
Un style décousu.	Ἀσυνάρτητος φράσις.
Une enflure de style.	Ὀγκος ῥημάτων.
Un style figuré.	Μεταφορικὴ φράσις, πλήρης εἰκόνων.
Les grâces du style.	Αἱ χάριτες τοῦ λόγου, τοῦ ὕφους.
Un style inégal.	Ὑφος ἀνώμαλον.
Un style animé.	Παθητικὸς λόγος.
Un style approprié au sujet.	Ὑφος κατάλληλον, εἰς τὴν ὑπόθεσιν.
Apreté de style.	Τραχύτης ὕφους (γραφικοῦ).
La pompe d'un style, des expressions, d'un discours.	Ὁ κόμπος, τὸ πομπῶδες τοῦ ὕφους, τῶν ἐκφράσεων, τοῦ λόγου, ἡ μεγαλιγορία.
Un style pompeux.	Ὑφος στομφαστικόν, ὀγκηρὸν, πομπῶδες.
Un style rampant.	Ὑφος ποταπὸν, ταπεινόν.
Un style réondant.	Ὑφος πλεονάζον, ἔχων πλεονασμούς.
Les mouvemens du style.	Τὰ σχήματα τοῦ λόγου.
Un style noble.	Μεγαλοπρεπὴς χαρακτήρ λόγου.
Un style nourri.	Χαρακτήρ λόγου λαμπρός (1).
La chaleur du style.	Ἡ θερμότης τοῦ λόγου.
Style plein et nourri.	Ὑφος πλούσιον, γόνιμον καὶ τροφοιμον ἰδεῶν.
Un style peigné.	Ὑφος καταπεπονημένον, ἐξωνυχισμένον, κ. κτενισμένον.

(1) Τὸ μέγξ καὶ σεμνὸν καὶ περιττὸν ἐν τῇ λέξει.

Style décharné.	Φράσις ξηρά.
Style, discours périodique.	Χαρακτήρ, λόγος ἐμπερίοδος (1).
La magnificence du style	Ἡ λαμπρότης, ἡ μεγαλοπρέπεια τοῦ ὅρους.
La majeste du style.	Ἡ μεγαληγορία, ἡ μεγαλοπρέπεια τοῦ ὅρους.
Un style mâle et nerveux.	Ἄθροπτος καὶ νευρώδης χαρακτήρ λόγου.
La maturité du style.	Ἡ ἐρῶδήςια τοῦ ὅρους.
La mélodie de son style.	Ἡ μελωδία, ἡ γλαφυρότης τοῦ ὅρους του.
Un ouvrage, un livre.	Ἐν σύγγραμμα, ἐν βιβλίον.
Lettres d'apparat.	Κεφαλαῖα γράμματα (2).
Une page.	Σελίς (βιβλίου).
Un feuillet.	Φύλλον χαρτίου.
Un paragraphe.	Παράγραφος.
La marge.	Τὸ περιθώριον (3).
Une note.	Σημείωσις (σχόλιον βιβλίου).
Une note marginale.	Σημείωσις εἰς τὸ περιθώριον.
Les tablettes.	Τὰ ἀβάκια.
Blanc de craie. ἡ la craie.	Κρητικὴ γῆ, λευκίτις, τουρκ. τε-πεσ-ήρι.
Une lettre.	Στοιχείον, γράμμα.
Une syllabe, un mot.	Συλλαβή, λέξις.
Une phrase, une période.	Φράσις, περίοδος (γραμμ.).
L'écriture.	Ἡ γραφή. § χαρακτήρ τοῦ γραφειν, κ. γράψιμον.
Une sentence.	Γνώμη, ἀξίωμα, γνωμικόν.
Un sujet.	ὑποκείμενον, ὕλη, ὑπόθεσις ὁμολίας, ἡ συγγραφῆς.
Un argument.	Περίληψις, ὑπόθεσις κατὰ περίληψιν.
Une préface.	Πρόλογος. § προοίμιον.
La dédicace.	Ἡ ἀφιέρωσις, προσφωνήσις (βιβλίου).
Le texte.	Τὸ κείμενον (συγγραφῆς τινός).
Le thème.	Τὸ θέμα (4).

(1) Ὁ ἔχων μακρὰς καὶ καλὰς περιόδους.

(2) Τὰ τιθέμενα εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου ἢ τῶν τμημάτων.

(3) Τοῦ βιβλίου ἢ τοῦ γεγραμμένου καταβατόν.

(4) Ἡ μετάφρασις εἰς τὴν ἰδίαν ἢ εἰς ἄλλην γλῶσσαν γινόμενη παρὰ τοῦ μεταφραστοῦ.

La tache, la leçon.	Τὸ ἔργον (1), τὸ μάθημα.
Une leçon de philosophie.	Μάθημα φιλοσοφίας.
Une leçon de grammaire.	Μάθημα γραμματικῆς.
Une lettre manuscrite.	Χειρόγραφος ἐπιστολή.
La texture d'un ouvrage de littérature, d'une pièce de théâtre.	Ὁ σύνδεσμος, ἡ διάθεσις φιλολογικοῦ τινος συγγράμματος, δράματος.
Le tissu d'un discours, καὶ la tissure du discours.	Ἡ ὑφή τοῦ λόγου, ἡ διάθεσις, ἡ διασκευή.
L'arrangement d'un discours.	Ἡ διάθεσις τοῦ λόγου.
L'artifice d'un discours.	Ἡ ἐντεχνος τοῦ λόγου κατασκευή.
L'association des idées.	Ὁ σύνδεσμος τῶν ιδεῶν.
Les beautés de l'auteur.	Αἱ καλλοναί, τὰ ὠραιότατα τοῦ συγγραφέως χωρία.
Passage obscur.	Περινενοημένον, δυσνόητον χωρίον.
Une phrase intelligible.	Φράσις εὐκατάληπτος, εὐληπτος.
Une phrase inintelligible.	Φράσις ἀκατανόητος.
Une belle maxime.	Ὡραῖον ἀξίωμα.
Une composition libre.	Ἀκόλυστος γραφή.
Un sujet maigre.	Ἰπὸθεσις ἄγονος, ξηρά.
Une phrase, une expression louche.	Φράσις ἐπαμφοτερίζουσα, διφορούμενη, ἀμφίβολος.
Le sens littéral.	Ἡ κατὰ γράμμα ἐννοία.
Un jugement dépravé.	Διστραμμένη, στρεβλή κρίσις.
Un passage difficile.	Δεινὸν, δύσκολον χωρίον (βιβλίου)
Difficile à expliquer.	Δυσεξήγητον.
Difficile à comprendre.	Δυσνόητον.
Un comte facétieux.	Διήγημα ἀστεῖον.
Défaut de clarté.	Ἀσάφεια.
Qui manque de clarté.	Ἀσαφής,
Un vain savoir.	Ματαιοσοφία.
Demi-savoir.	Ἡμιμάθεια.
Bassesse d'expression.	Φράσις δημώδης, χυδαῖσμός.
Le génie de la langue.	Τὸ πνεῦμα τῆς γλώσσης.
Lettres cursives, ἢ une écriture cursive.	Ταχυγραφία, σύνηδες, τρεχάτον γράψιμον.
Le dos d'un papier écrit.	Τὸ ὀπισθεν τοῦ ἐγγράφου.

(1) Ἡ ἐργασία τὴν ὁποίαν δίδομεν εἰς τινὰ νὰ τελειώσῃ ἐντὸς ὁρισμένου καιροῦ.

Une lecture fatigante.	Ἀνάγνωσις ἀηδής, ὀχληρά.
Un diplôme d'université, de collège.	Ἀπολυτήριον δίπλωμα πανεπιστημίου, γυμνασίου.
Une écriture mal aisée à lire	Γραφή δυσανάγνωστος.
Une écriture affamée.	Φιλογραμμία, λεπτογραμμία.
Les étudiants de l'université.	Οἱ φοιτηταὶ τοῦ πανεπιστημίου.
Homme de lettres.	Λόγιος.
La puissance intellectuelle ἢ l'intellective. καὶ	Ἡ νοητικὴ δύναμις, ἡ νοερά δύναμις.
La faculté intellectuelle.	Ἡ ἀνθρωπίνη διάνοια.
L'intelligence humaine.	Ἡ δημοσία ἐκπαίδευσις.
L'instruction publique.	Ἡ ἀλληλοδιδασκική.
L'enseignement mutuel.	Μεταβάλλω, μεταμορφώνω ιδέαν, τὴν διαστρέφω.
Travestir une pensée.	Διαστρέφω τὴν ἔννοιαν, χωρίου.
Pervertir le sens d'un passage.	Ὁ ποιητής οὗτος εἶναι διαγραφικώτατος.
Ce poète est un grand peintre.	Τὸ ὕφος τοῦ εἶναι πολλὰ καλλωπισμένον.
Il y a trop de pompon dans son style.	Ἄχαρι σύγγραμμα.
Il n'y a ni goût ni saveur dans cette composition d'esprit.	Ὁ λόγος, τὸ εἰδὼν ἔχει τοῦτο ὑποκαίμενον, ὑπόθεσιν.
Le discours, le livre roule sur cette matière.	Ἀρμόζω τὸν λόγον πρὸς τὴν κατάληξιν τῶν ἀκροατῶν.
Proportionner le discours à l'intelligence des auditeurs.	Μεταχειρίζομαι ἐκφράσεις ἀναλόγους πρὸς τὰ ἀντικείμενα τοῦ λόγου μου.
Se proportionner à son sujet.	Ἐτοιμάζω, ἢ μελετῶ λόγον.
Préparer un discours.	Ἀπαρασκευάστος, ἀπρομελέητος, αὐτοσχέδιος.
Sans préparation.	Ἐπεξεργάζομαι λόγον, πόνημα.
Polir un discours, un ouvrage. καὶ	
Mettre, ἢ donner la dernière main à un ouvrage.	

La faculté de parler, d'écrire.	Ἡ εὐκολία τοῦ διμλεῖν, τοῦ γράφειν.
Traduire servilement.	Μεταφράζω κατὰ γράμμα.
Mettre du latin en français.	Μεταφέρω ἀπὸ τὸ λατινικὸν εἰς τὸ γαλλικόν.
Mettre un comte en vers.	Μεταφέρω εἰς στίχον τὸ διηγημα, τὸ κάμνω διὰ στίχων.
Mettre une idée par écrit.	Γράφω τὴν ιδέαν, κ. τὴν περνεῖ στο κονδύλι.
Mettre des vers en musique.	Ψάλλω στίχους, τοὺς ἐάλλω εἰς μέλος.
Mettre en musique.	Μελοποιῶ.
La parafe ἢ parapher.	Μονογραφία (1).
Parafer ἢ parapher.	Μονογραφῶ (2).

32

De la ville et de ses parties.	Περὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν μερῶν αὐτῆς.
Une ville.	Μία πόλις.
Une petite ville.	Πολίχινον, πόλισμα.
La ville capitale καὶ la capitale.	Ἡ μητρόπολις, ἡ πρωτεύουσα (3).
Le chef-lieu (πρόφ. cheslieu).	Ἡ πρωτεύουσα (δήμου, ἐπαρχίας, νομοῦ).
Une ville peuplée.	Πολυάνθρωπος πόλις.
Une ville marchande.	Ἐμπορικὴ πόλις, ἐμπορεῖον.
Une ville remarquable.	Πόλις ἐπίσημος, ἐπιφανής.
Une ville misérable.	Ἀθλία πόλις.
Une ville bien située.	Πόλις καλῶς κειμένη (4).
Une ville assise sur une colline.	Πόλις κειμένη ἐπὶ λόφου.
Une ville murée.	Πόλις τετειχισμένη.
Un palais magnifique.	Ἀνάκτορα μεγαλοπρεπῆ.
Une maison.	Οἶκος, οἰκία.
L'allée de la maison.	Ἡ δίοδος, ὁ διάδρομος (5).

(1) Γράμματα μὴα τῆς ὑπογραφῆς ἀντ' αὐτῆς συντόμως γραφόμενα. — (2) Ὑπογράφω διὰ μονογραφίας. — (3) Ἡ καθέδρα ἀρχαίου, ἐπαρχίας. — (4) Εἰς καλῶς τοποθεσίαν κειμένη. — (5) Πέρασμα μετὰ δὲ τῶν ταίχων πρὸς μίαν οἰκίαν.

L'avenue.	Ὁ ὄρχος (1).
Un quartier.	Συνοικία, κ. γειτονιά.
La juiverie.	Ἡ συνοικία τῶν Ἰουδαίων, ἡ ἑβραϊκή.
Une rue.	Ῥύμη, ἀγυιά, ὁδός.
Une petite rue, ἢ une ruelle.	Στενωπός, μικρά ὁδός.
Une grande rue.	Πλατεῖα ὁδός.
Une rue propre.	Ὁδός καθαρὰ, παστρικῇ.
Une rue malpropre.	Ὁδός ἀκάθαρτος, κ. ἀπαστρος.
Une rue très-fréquentée.	Ὁδός πολυδιάβατος.
Les avenues de la rue.	Αἱ εἰσοδοί, αἱ πάροδοι τῆς ἀγυῖας (ὅθεν ἔρχεται ἢ περὶ τις).
Un cul-de-sac.	Ἀδιέξοδος στενωπός.
Une église voutée.	Θολωτὴ ἐκκλησία.
Une église fort vaste.	Ναὸς πολὺ εὐρύχωρος.
Une paroisse (πρόφ. paroace).	Ἐνορία (ἐφημερίου).
L'hotel de ville καὶ la mairie.	Τὸ δῆμαρχεῖον, ἡ δημαρχία.
L'hotel des monnaies.	Τὸ νομισματοκοπεῖον.
Un hotel des invalides.	Κατάστημα τῶν ἀπομάχων.
Un hospital, ἢ un hotel dieu.	Νοσοκομεῖον.
Un hotel garni.	Κατάλυμα μὲ ἐπιπλα.
Un auberge, une hotellerie.	Ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Un collège renommé.	Σχολεῖον, γυμνάσιον διάσημον.
Un couvent, ἢ un monastère très-riche.	Μοναστήριον πλουσιώτατον.
Un beau bâtiment	Ὡραῖον κτίριον.
Un édifice superbe.	Οἰκοδομὴ μεγαλοπρεπῆς, κτίριον λαμπρόν.
Les bâtimens publics.	Τὰ δημόσια οἰκοδομήματα.
Une boutique bien achalandée.	Πολυφοίτητον ἐργαστήριον.
Un magasin.	Ἀποθήκη, κ. μαγαζί.
Un établissement central.	Κεντρικὸν κατάστημα (2).
Une place carrée.	Πλατεῖα τετράγωνος.
La grande place.	Ἡ μεγάλη πλατεῖα.
La place d'armes.	Ἡ πλατεῖα τοῦ στρατῶνος.
Le pont, la porte.	Ἡ γέφυρα, ἡ πύλη.
La foire.	Ἀγορά, πρατήριον, τουρ. παζάρι (3)

(1) Σιερὰ δένδρεον φέρουσα εἰς τὴν οἰκίαν. — (2) Τὸ ἀνώτατον, τὸ ὡς κεντρικὸν ὅλων κατωτέρων θεωρουμένων. — (3) Τὸ πανηγύρι τὸ ἐπὶ τῷ γίνεται εἰς προεδρίαν

La prison.	Ἡ εἰρκτή, ἡ φυλακή.
Le château d'eau.	Τὸ ὑδροστάσιον, κ. ζύγια τοῦ νεροῦ (1).
Un carrefour.	Τρίδος, τετραδίδιον, κ. σταυροδρόμι.
Un rang de maisons.	Σειρὰ οἰκιῶν.
Le marché.	Ἡ ἀγορὰ, τουρκ. παζάρι.
La bourse.	Τὸ χρηματιστήριον (2).
Une maison bâtie à mi-côte.	Οἰκία κτισμένη ἐπὶ κατωφεροῦς.
Une école.	Σχολεῖν.
Une école primaire.	Προπαιδευτικὸν σχολεῖον, ἡ δημοτικόν.
Une école publique.	Σχολεῖον δημόσιον.
L'université.	Τὸ πανεπιστήμιον.
La poste.	Τὸ ταχυδρομεῖον.
Les petites maisons.	Τὸ φρενοκομεῖον.
Une maison de correction.	Σωφρονιστήριον, σωφρονιστικὸν κατάστημα.
Un café.	Καφενεῖον.
Un cabaret.	Καπελεῖον, οἶνοπωλεῖον.
Une rôtisserie.	Ὀπτανεῖον, τουρκ. κεμπασπίδικο.
La boucherie.	Τὸ κρεωπωλεῖον, τουρκ. κασκητό.
La tuerie.	Τὸ μακελεῖον (3).
La poissonnerie ἢ le marché de poissons.	Τὸ ἰχθυοπωλεῖον, κ. ψαράδικα.
La douane.	Τὸ τελωνεῖον.
Un théâtre.	Θέατρον.
L'horloge.	Τὸ ὥρολόγιον.
Un horloge solaire, καὶ cadran solaire.	Ἡλιακὸν ὥρολόγιον, ἡλιοτρόπιον.
Une manufacture de soie.	Μεταξουργεῖον.
Une fabrique, une manufacture un atelier.	Ἔργοστάσιον, ἐργαστήριον.
Un atelier de ver à soie.	Βομβυκοτροφεῖον (4).
Une allée.	Στοιχάς, δένδροστοιχία (5).

ρισμένον τινὰ καιρὸν, εἰς τὸ ὅποιον συνέρχονται ἐκ διαφόρων μερῶν οἱ ἄνθρωποι πρὸς πώλησιν καὶ ἀγοράν.

(1) Διεξαμενὴ ὅθεν διανέμεται τὸ ὕδωρ. — (2) Μέρος ὅπου συναρχόμενοι οἱ ἔμποροι συσκέπτονται περὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων. — (3) Τόπος ὅπου σφάζουσι τὰ ζῷα.

(4) Οἴκος ὅπου τρέφονται οἱ σκώληκες τῆς μεταξῆς.

(5) Περίσπαστος μὲ δένδρα ἐκατέρωθεν.

Un manège.
Les murailles de la ville.

Les remparts.

Une citadelle.

Une forteresse καὶ un fort.

Un château.

Un faubourg (τὸ γ ᾠφ.).

ἵπποδρόμιον (1).
τὰ τεῖχη τῆς πόλεως, τὸ τοι-
χόκαστρον.
τὰ ὀχυρώματα, τὰ περιτοιχί-
σματα.
Ἀκρόπολις.
Προμαχῶν, τοῖχος, φρούριον.
φρούριον (2).
Προάστειον.

33

La campagne.

L'aspect d'une campagne.

Un chemin uni.

Un chemin impraticable.

Un chemin pateux.

Un chemin raboteux et inégal

Un chemin pénible.

Un chemin rocailleux.

Un chemin qui va en serpen-
tant.

Un chemin écarté.

Un sentier.

Un chemin de traverse.

Un chemin de voitures.

Un chemin de fer.

Un moulin à eau.

Un moulin à vent.

Un moulin à huile.

Un moulin à tabac.

Une maison de plaisance.

Une maison de campagne.

Une maison des camps.

Un jardin tout-à-fait char-
mant.

Ἡ ἐξοχή.

Ἡ ὄψις, ἡ θέα πεδιάδος.
Ὁδὸς λεία, δρόμος ἴσος.
Δρόμος ἄβματος, ἀδιάβματος.
Ὁδὸς σπηλιώδης, λασπώδης.
Δρόμος τραχὺς καὶ ἀνώμαλος.
Ὁδὸς δυσχερὴς, δύσκολος.
Δρόμος γεμάτος ἀπὸ χαλίκια.
Ὁδὸς ἐλικοειδής.
Ὁδὸς ἔρημος, ἀπομεμακρυσμένη.
Ἀτραπὸς, τρίβος, κ. μονοπάτι.
Ἀτραπὸς, κ. παραδρόμι.
Ἀμαξητὸς δρόμος.
Σιδηρὰ ὁδός.
Ἰδρόμυλος, κ. νερόμυλος.
Ἀνεμόμυλος.
Ἐλαιοτριβεῖον.
Ταβακόμυλος.
Ἐνηθητήριον, ἐξοχή (3).
Οἶκος ἐξοχῆς.
Ἀγροικία, ἀγροτικὴ οἰκία.
Κήπος ὅλως διόλου τερπνός.

(1) Μῆρος ὅπου οἱ ἵπποι γυμνάζονται. — (2) Τὸ περιστοιχισμένον ἀπὸ χιόδα-
κας καὶ χονδρὰ τεῖχη ὀχυρωμένα. — (3) Τόπος ὅπου δύναται τις νὰ χαρῇ καὶ
νὰ εὐφρανθῇ.

Une pépinière.	Φυτώριον, φυτωρεῖον (1).
Un plant d'arbres.	Δενδρόφυτον, δενδροφυτεῖα.
Une treille.	Σκιὰς, ἀναθενδράς, κληματαριά.
Une promenade gracieuse.	Περίπατος εὐάρεστος.
Une allée magnifique.	Στοιχὰς ἢ δενδροστοιχία μεγαλοπρεπής, λαμπρά.
Une belle fontaine.	Πηγὴ ἢ βρύσις ὡραία.
Un bassin de marbre.	Δεξαμενὴ μαρμαρίνη.
Un ruisseau qui coule lentement.	Ρύαξ ῥέων βραδέως.
Un gazon.	Χλόη, χορταράκι. § πρασιά (2).
Une terre infertile, ἢ une terre stérile.	Γῆ ἄφορος.
Une terre exploitable.	Γῆ καλλιεργήσιμος.
Une terre légère.	Λεπτὴ γῆ.
Une terre labourable.	Γῆ ἀρώσιμος, εὐγώρητος.
Un terrain cultivable.	Γεωργήσιμος γῆ.
Un terrain fangeux.	Τόπος, χώρα ἐρρορώδης.
Une terre productive.	Γῆ παραγωγὸς, εὐφορος.
Un champ de blé.	Ἀγρὸς σιτοφόρος.
Un champ bien labouré.	Ἀγρὸς καλῶς γεωργημένος, ὠργόμενος.
Un champ infécond.	Ἄφορος ἀγρὸς.
Un sillon.	Αὐλάξ, κ. αὐλάκι (3).
Un guéret.	Ἄρουρα, γῆ πρὸ ὀλίγου γεωργηθεῖσα, σπαρθεῖσα.
Une jachère (c'est une jachère).	Νεατὴ, γῆ ἀφινόμενη νὰ ἀναπαυθῇ.
Un clos.	Περίφρακτος τόπος γεωργημένος.
Une clôture.	Περίφραγμα, φραγμὸς (διὰ τοίχου).
Un fossé.	Τάφος, κ. χανδάκι.
Une vallée fertile en blé.	Κοιλὰς εὐφορος εἰς σῖτον.
Un lieu planté d'arbres.	Δενδρῶν, τοπος δενδρόφυτος.
Une colline toute plantée de vignes.	Δόφος κατὰφυτος ἀμπέλων.
Une plaine qui est à perte de vue.	Πεδιὰς ἀπέραντος.

(1) Μέρους τοῦ κήπου ὅπου σπεῖρονται οἱ κόκκοι διαφόρων δένδρων, διὰ νὰ μεταφυτευθῶσιν ἄλλαχεῖ. — (2) Μέρους γῆς τετραγώνου σκεπασμένης ἀπὸ χλόης.

(3) Τῆς γῆς, γινόμενον διὰ τοῦ ἀρότρου.

Un prè καὶ une prairie émail- lée de mille fleurs.	Λιβάδιον, λειμὼν ἡνθισμένος ἀπὸ ἄπειρα ἄνθη.
Une rivière poissonneuse.	Ποταμὸς πολὺῖχθους.
Une haie fort épaisse.	Αἰμασιά, φραγμὸς, κ. φράκτης πολὺ πυκνός (1).
Un jeune plant, ἢ un nouveau plant.	Νεόφυτος ἄμπελος, κ. νέα φυ- τεία.
Un lac (πρόφ. lak).	Λίμνη.
Un étang.	Λίμνη. § ἰχθυοτροφεῖον.
Un marais καὶ un marécage.	Ἔλος, βάλτος.
Un coteau.	Ράχης, λόφος, λοφίσκος.
Une vallée.	Κοιλιάς.
Un vallon.	Αὐλὼν, κοιλάδιον, μικρὰ κοιλάς.
Une caverne καὶ une grotte.	Ἄντρον, σπήλαιον.
Des congélations pierreuses.	Σταλακτῖται λίθοι (2).
Une pétrification.	Ἀπολίθωσις. § ἀπολίθωμα.
Un penchant ἢ une pente.	Τὸ πρηνές, ὁ κατήφορος (ὄρους, λόφου).
Une montée.	Τὸ ἀναντες, ἀνωφερές, κ. ἀνή- φορος.
Une forêt καὶ un bois.	Δάσος.
Un bosquet καὶ un bocage.	Ἄλσος, μικρὸν δάσος.
Une montagne haute et es- carpée.	Ὄρος ὑψηλὸν καὶ ἀπόκρημνον.
Le pied de la montagne.	Ἡ ὑπώρεια, κ. ἡ ποδιά τοῦ βου- νοῦ.
La côte de la montagne.	Ἡ κατήφορος τοῦ ὄρους. κ. τὸ πλάγι τοῦ βουνοῦ.
Le sommet de la montagne.	Ἡ ἀκρόρεια, ἡ κορυφή τοῦ βου- νοῦ.
Un bosquet délicieux.	Δασάκι νόστιμον, τερπνόν.
Une forêt impénétrable.	Δάσος ἀδιάβατον, ἀδιαπέραστον.
Un bois fourré.	Δάσος ἀκκνηθῶδες.
Un bois bien fourni.	Δάσος πυκνόν.
Un pays fourré.	Τόπος δασύς, σύνδενδρος.
Un buisson.	Θάμνος. § βάτος. § θαμνών, τό- πος βατώδης.
Un pays de plaine.	Τόπος πεδινός, ἐπίπεδος.

(1) Τῶν ἀμπελίων ἢ τῶν περιβολίων φράκτης. — (2) Ἀπολίθωματα γυφώδη, ἐλαθραστρώδη, φύρδην κρυσταλλωμένα εἰς τὰ σπήλαια.

Un bourbier.	Βόρβορος, τόπος ὅπου συσφραύεται λάσπη.
Un village riant.	Κώμη, χωρίον εὐάρεστον.
Un bourg.	Κωμόπολις.
Un bourg assez considérable.	Κωμόπολις πολὺ ἀξιόλογος.
Une hôtellerie.	Ξενοδοχεῖον.
Un hameau.	Χωρίδιον, κ. χωριδάκι.
Une ferme.	Ἐπαυλις, ἀγροικία, ὑποστατικὸν ἐκμισθούμενον.
Une métairie.	Ἀγροικία, ἔπαυλις ἐνοικιασμένη (1).
Une cabane couverte de chaume	Καλύβη ἀχυροσκεπῆς, καλαμόστεγος.
Une grange.	Χορτοβολών, ἀποθήκη (2).
Une aire.	Ἄλως, ἀλώνι.
Une saunerie, ἢ une saline.	Ἀλατοπηγεῖον, ἀλική.
Une bande de voleurs.	Συμμορία, σπαίρα ληστῶν.

54

Des fleurs.	Περὶ ἀνθέων.
La jacinthe καὶ hyacinthe.	Ἰάκινθος (3).
Un narcisse.	Νάρκισσος (ἔαρινὸν ἄνθος).
Le passe-velours.	Εἶδος ἀμαράντου.
Une amaranthe.	Αμαράντος.
Une anémone.	Ἀνεμώνη (ἄνθος ἔαρινόν).
La tulipe.	Τὸ λείριον, τουρκ. λαλές.
La violette.	Τὸ ἶον, ἢ ἱάνθον, τουρκ. μενεξές.
Un oeillet.	Γαρούφαλον (ἄνθος καὶ τὸ φυτόν).
Une giroflée.	Δενδρόϊον, κ. δενδρόϊα (ἰταλ. βιάλα).
Le lis (πρόφ. τὸ s).	Τὸ κρίνον, ὁ κρίνος.
Le martagon.	Εἶδος κρίνου.
Le jasmin.	Ἡ ἰάσμη, ἰάσμινον, κ. γιασουμί.
Une rose.	Ῥόδον, κ. τριαντάφυλλον.
Un rosier.	Ῥοδῆ, κ. τριανταφυλλιά.

(1) Ἰδίως ἐπὶ ὑποχρεώσει νὰ δίδῃ ὁ ἐνοικιαστὴς ἀνάλογόν τι μέρος εἰς τὸν ιδιοκτήτην — (2). Εἰς τὴν ὁποίαν φυλάττονται καὶ κοπανίζονται οἱ σπέρμεις.

(3) Ἄνθος τοῦ ὅποιου τὸ φυτόν εἶναι βολβώδες.

La renoncule.	Τὸ βατράχιον.
La jonquille. (πρόφ. ὑγρῶς τὰ ll).	Νάρκισσος ὁ κίτρινος (ἐαρινὸν ἄν- θος).
Une marguerite.	Λευκάνθημον (ἄνθος τῶν ἀγρῶν).
Une tubéreuse.	Ἰνδικὸς ὑάκινθος (ἄνθος εὐρύσμον).
Le basilic (πρόφ. τὸ c ὡς κ)	Τὸ ὠκίμον, ὁ βασιλικός.
Le pavot.	Ἡ μήκων, κ. παπαρούνα.
Un souci.	Χρυσάνθεμον (ἄνθος τι κίτρινον).
La pensée.	Ἰόν, φλόγιον, τουρκ. ρέζαϊ με- νεζές.
La marjolaine.	Μάρον, κ. μαντσουράνα, (ἐκ τοῦ (λατιν.).
La lavande.	Ἡ νάρδος, ἡ λαβαντὶς, κ. λε- βάνδα.
Lesoleil fait éclore les fleurs.	Ὁ ἥλιος ἀνοίγει τὰ ἄνθη.
Cette rose est prête à éclore	Τοῦτο τὸ ρόδον εἶναι ἔτοιμον νὰ ἀνοίξῃ.
Ces fleurs sont écloses cette nuit.	Τὰ ἄνθη ταῦτα ἤνοιξαν τὴν νύ- κτα.
Cet oeillet sent bon.	Τοῦτο τὸ γαρούφαλον εὐωδιάζει.
Cette renoncule commence à s'épanouir.	Τοῦτο τὸ βατράχιον ἀρχίζει νὰ ἀνοίγῃ (νὰ βλαστάνῃ).
Cette anémone n'a point d' odeur.	Αὕτη ἡ ἀνεμώνη δὲν ἔχει οὐ- δόλως ὀσμὴν.
Cette jonquille m'entête.	Ὁ κιτρινονάρκισσος οὗτος μὲ ζα- λίζει. (ἔγουν ἡ μυρωδιά του μὲ κτυπᾷ εἰς τὴν κεφαλὴν).
Cette fleur rend une bonne odeur.	Τὸ ἄνθος τοῦτο ἐκπέμπει καλὴν ὀσμὴν.
Cette giroflée exhale une odeur fort douce.	Ἡ δενδροῖα αὕτη ἐκπέμπει ὁ- σμὴν πολὺ ἡδέϊαν.
Cette tulipe est charmante par la variété de ses cou- leurs.	Τοῦτο τὸ λείριον εἶναι γοητευ- τικὸν διὰ τὴν ποικιλίαν τῶν χρωμάτων του.
Ces jacinthes sont belles.	Οἱ ὑάκινθοι οὗτοι εἶναι ὡραῖοι.
Ce lis est blanc comme le lait.	Οὗτος ὁ κρίνος εἶναι λευκὸς ὡς γάλα.
Ces marguerites sont toutes fanées.	Τὰ λευκάνθημα ταῦτα εἶναι ὅλως διόλου μαραμμένα.

Ces violettes doubles ont une odeur charmante.	Τὰ διπλᾶ ταῦτα ἴα ἔχουν ὁσμὴν τερπνὴν.
Ce jasmin d'Espagne est bien hâtif.	Τὸ Ἰσπανικὸν τοῦτο ἰάσμινον εἶναι πολὺ πρῶϊμον.
Ce bouquet de jasmin repand une odeur agréable par toute la chambre.	Τοῦτο τὸ δεμάτιον τῶν ἰασμίνων διαχέει ὁσμὴν εὐάρεστον καθ' ὅλον τὸν θάλαμον.
Cette tubéreuse a une odeur bien forte.	Οὗτος ὁ ἰνδικὸς ὑάκινθος ἔχει ὁσμὴν πολὺ θαρεῖαν.
Ce basilic commence à fleurir.	Ὁ βασιλικὸς οὗτος ἀρχίζει νὰ ἀνθῇ (νὰ ἐκβάλλῃ ἄνθη).
Le narcissé est une fleur printanière.	Ὁ νάρκισσος εἶναι ἄνθος ἐαρινόν.

35

Arbres fruitiers avec leurs fruits.	Δένδρα καρποφόρα καὶ οἱ καρποὶ τῶν.
Un arbre fruitier.	Δένδρον καρποφόρον.
Un fruit juteux.	Καρπὸς χυλώδης, πολύχυλος.
Un abricotier.	Ἀρμενιακὴ μηλέα, βερυκοκκέα, τουρκ. καϊσιά.
Un abricot.	Ἀρμενιακὸν μῆλον, βερύκοκκον, τουρκ. καϊσί.
Un poirier.	Ἄπιος, (ή), κ. ἀπιδιά.
Une poire.	Ἄπιον, κ. ἀπίδι.
Un pommier.	Μηλέα, κ. μηλιά.
Une pomme.	Μῆλον.
Un pêcher.	Ροδακινέα, περσικὴ μηλέα, ἢ περσεμηλέα.
Une pêche.	Ροδάκινον, περσικὸν μῆλον.
Un prunier.	Κοκκυμηλέα, δαμασκηνέα.
Une prune.	Κοκκύμηλον, δαμάσκηνον, κ. κορόμηλον.
Un olivier.	Ελαία.
Une olive.	Ελαία, κ. ἐλιά.
Un noyer.	Καρύα, κ. καρυδιά.
Une noix.	Κάρυον, κ. καρύδι.

Un noisetier, un coudrier.	Λεπτοκαρύα, εἴτε ποντική καρύα, κ. φουντουκιά.
Une noisette.	Λεπτοκάρυον, κ. φουντούκι.
Un amandier.	Ἀμυγδαλή, κ. ἀμυγδαλιά.
Une amande.	Ἀμύγδαλον.
Un jujubier, une jujube.	Ζίζυφος, ζίζυφον ὁ καρπός.
Un cerisier.	Κέρασος (ὁ, ἡ), κ. κερασιά.
Une cerise.	Κεράσιον.
Une cerise aigre.	Βύσινον.
Un figuier, une figue.	Συκέα (συκῆ), σύκον.
Un néflier, un nefle.	Μεσπιλέα, μέσπilon.
Un pin.	Πίτυς, πεύκη, κ. πεῦκος, ἢ ἀγριοκουκουναριά, τουρκ. τσάμι.
Une pomme de pin.	Στρόβιλος, πιτυοστρόβιλος, κ. κουκουνάρα.
Un pignon.	Πιτυόνιον, κ. κουκουνάριον.
Un pistachier,	Πιστάκη.
Une pistache.	Πιστάκιον, κ. φιστίκι.
Un palmier.	Φοίνιξ, φοινικιά, τουρκ. χουρμαδιά.
Une datte.	Δάκτυλος, φοινικοθάλαμος, τουρ. χουρμάς.
Un grenadier.	Ῥοιά, κ. ῥοδιά.
Une grenade.	Ῥοιά, κ. ῥώδιον, ῥόδι.
Un groseillier.	Ῥιβισία, κ. φραγκοσταφυλιά.
La groseille.	Τὸ ῥιβίσιον, κ. φραγκοστάφυλον.
Un oranger.	Χρυσομηλέα, κ. πορτοκαλιά.
Une orange.	Χρυσόμελον, πορτοκάλιον.
Un giroflier.	Καρυοφυλλαία (1).
Un limonier, un citronnier.	Λειμωνόδενδρον, κ. λειμονιά.
Un limon, un citron.	Λειμώνιον, κίτριον, κ. λεμόνι.
Un châtaignier.	Κασταναία, κ. καστανιά.
Une châtaigne.	Κάστανον.
Un cognassier, un coing.	Κυδωνία, κυδώνιον.
La vigne.	Ἡ ἄμπελος. § ἄμπελών.
Le raisin.	Ἡ σταφυλή, κ. σταφύλι.
Un sorbier ἢ un cormier.	Ὅα, (ἡ), κ. σουρβιά.
La sorbe, la corme.	Τὸ ὄον, κ. σοῦρβον (ὁ καρπός).
Un fraisier.	Χαμοκέρασος, φραγουλιά.

(1) Ἀρωματικὸν δένδρον τῶν Ἰνδιῶν φέρον τὰ μέσχοκάρφια.

La fraise.	Τὸ χαμοκέρασον, κ. φράγουλον. §. κόμαρον, κ. κούμαρον.
Un mûrier.	Συκαμινέα, κ. συκαμινιά, μουριά.
La mûre.	Τὸ συκάμινον.
Un mûrier des haies.	Βάτος, κ. βατσινιά.
Une mûre sauvage.	Βάτον, κ. βάτσινον.
La queue de la pomme, de la poire, de la feuille.	Ὁ μίσχος, κ. τὸ τσούνι ἢ κουτσάνι τοῦ μήλου, ἀπιδίου, φύλου.
La peau ἢ la pelure des fruits.	Τὸ κέλφος, ἐξώφλοιο, κ. φλούδα τῶν καρπῶν.
Le trognon.	Ἡ καρδία, ψίχα (1).
La graine.	Τὸ σπέρμα, ὁ σπόρος (τῶν φυτῶν).
Le pepin.	Ὁ κόκκος, κ. κουκούτσι (2).
La coque καὶ la coquille.	Τὸ κέλφος, κ. τσέφλι (3).
Le noyau ἢ l'amande.	Ὁ πυρήν, κ. κουκούτσι (4).
L'écorce de la grenade.	Ὁ φλοιὸς τοῦ ῥωδίου.
Un rameau, une petite branche.	Κλὼν, (ὁ), κ. κλωνάρι.
Un rejeton, un rejet, une pousse.	Βλαστὸς, ἐλάστημα, κ. ἐλασάρι, φύτρα.
Pousse précoce.	Πρωτόβλαστία.
La branche.	Ὁ κλάδος.
La tige, ἢ le tronc.	Ὁ στέλεχος, κ. κορμὸς δένδρου (5).
Bourgeons de vigne.	Ὀφθαλμοί, ὀμμάτια ἀμπέλου.
Un bouton.	Κάλυξ, (ἡ), κ. πουμπούκι (6).
La grappe.	Ὁ βότρυς, κ. τσεμπί.
Un grappillon.	Βοτρυδίου, μικρὸν τσεμπί.
Un grain de raisin.	Ῥάξι, (ἡ), κ. ῥόγα σταφυλῆς.
La nille (πρόφ. ὑγρῶς τὰ II)	Ἡ ἐλιξ, βόστρυξ, κ. φαλίδα (τῆς ἀμπέλου).
La chevelure des arbres.	Ἡ κόμη τῶν δένδρων (τὰ φύλλα τῶν).

(1) Ἡ ἐντεριώνη, τὸ μέσον τοῦ καρποῦ. ὀσπρίου, κράμβης. — (2) Τὸ κουκούτσι τῶν καρπῶν ὡς τοῦ μήλου, κυδωνίου, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τῆς σταφυλῆς, τῆς πορτοκαλέας, κτλ. — (3) Τὸ στερεὸν ἐξώφλοιο, ὡς τῶν καρυδίων, ἀμυγδαλῶν κτλ.

(4) Ὡς τῶν φοινίκων ῥοδακινῶν, κερασίων. — (5) Tronc, πρέφ. tron. πρὸ δὲ φωνήεντες tronk. — (6) Τευρχ. γοντσές τῶν ἀνθέων.

Le petiole (πρόφ. τὸ ἰὼς σ).	Ὁ μίσχος, κ. τὸ τσούνι, ἡ οὐ- ρά τοῦ φύλλου.
Le pédoncule.	Ἡ σπάθη, ὁ μίσχος (τοῦ ἄνθους καὶ τοῦ καρποῦ).
La sève.	Ὁ ὀπὸς, ὁ χυμὸς (τῶν δένδρων).
La racine, la plante.	Ἡ ῥίζα, τὸ φυτόν.
La greffe.	Ἡ ἐμβολὰς, ἐμβόλιον, ὀφθαλ- μός. § ἐμφύτευσις, ἐγκέντρι- σις, κ. φέλιασμα.
Un arbrisseau.	Δενδρύλλιον, κ. δενδράκι.

36

Des arbres qui ne sont pas fruitiers.	Δένδρα μὴ καρποφόρα.
Les arbres verts.	Τὰ ἀειθαλῆ δένδρα.
Un orme.	Πτελέα, φτελιά.
Un ormeau.	Μικρὰ πτελέα.
Un sapin.	Ἐλάτη κ. ἔλατος.
Un cyprès.	Κυπάρισσος κ. κυπαρίσσιον.
Un laurier.	Δάφνη.
Un laurier-rose ἢ laurose.	Νήριον, ῥοδοδάφνη.
Un buis.	Πύξος, κ. τσιμισίρι.
Un chêne.	Δρυς, κ. βαλανιδιά.
Un saule.	Ἰτέα, κ. ἰτιά.
Un sureau.	Χαμαιάκτη, κ. κουφοξυλιά.
Un peuplier.	Αἰγείρος, λεύκη, βαρβαροτ. κα- βάκι.
Un tilleul.	Φιλύρα, κ. φιλουριά ἢ φλαμου- ριά.
Un myrte.	Μύρτος κ. μυρσίνη.
Un hêtre καὶ un fayard.	Φηγός. (ἡ).
Un frêne.	Μελία, μέλεγος.
Un plane ἢ un platane.	Πλάτανος.
Un aune.	Κληθρα, κληθρος (1).
Un érable.	Σφένδαμνος.
Un cèdre.	Κέδρος (δένδρον εὐῶδες).

(1) Δένδρον φυτόμενον παρὰ τοὺς ποταμοὺς καὶ τοὺς ῥύακας.

Un genévrier, καὶ genièvre.	Ἄρκευθος (ὁ), κέδρον ἢ κέντρον.
Un chèvre-feuille.	Περικλύμενον, κ. αἰγόκλημα, αἰγόκλημα.
Une aubépine.	Λευκάκανθα (1).
Le genêt,	Σπάρτος (ὁ, ἡ), σπάρτον (2).
Le lierre.	Ὁ κισσός.
La réglisse.	Γλυκύριζα κ. γλυκόριζα.
Le jonc (τὸ ε ἄφ. πρὸ δὲ φων. πρόφ. ὡς κ.).	Τὸ ἐρύλλον, κ. βοῦρλον.
La sauge.	Ὁ ἐλελίφασκος, κ. ἀλιφασκιά.
Le roseau.	Ὁ κάλαμος, κ. καλάμι.
Le thim, ἢ thym.	Ὁ θυμός, κ. θυμάρι.
L'absinthe (θηλ.).	Ἡ ἄψινθος, τὸ ἀψίνθιον.
Un ortie.	Ἀκαλήφη, κνίδη, κ. τσουκνίδα.
La fougère.	Πτέρις, κ. φτέρη.
La ciguë (πρόφ. sigù).	Τὸ κώνειον.
Un églantier.	Κυνόσδατος (ὁ), κ. ἀγριοτριανταφυλλιά.
Une églantine.	Κυνόρροδον, ἀγριοτριαντάφυλλον.
La mauve.	Ἡ μαλάχη, κ. μολόχι.
La mauve en arbre.	Ἡ δενδρομαλάχη, κ. δενδρομολόχα.

37

Des blés et des légumes.	Περὶ σιτηρῶν καὶ ὀσπρίων.
Le blé, le froment.	Ὁ σῖτος κ. σιτάρι.
L'orge (θηλ.).	Ἡ κριθή.
Blé de Turquie, ἢ maïs (πρόφ. τὸ s).	Τραγόπυρος, κ. ἀρχποσίτιον.
L'avoine.	Ἡ ἐρόμη, τὸ ἐρόμι.
Du méteil, ἢ blé méteil ἢ du conseigle.	Συμφορητὸς, συμμιγῆς σῖτος, κ. σμιγάδι (3).
L'avoine.	Ἡ ἐρόμη, τὸ ἐρόμι.
Du seigle.	Ἡ ὄλυρα, βρίζα, κ. σίκαλη.
La lentille.	Ὁ φακός, κ. φακή.
Les pois-chiches.	Οἱ ἐρέβινθοι, κ. ῥεβίθια.

(1) Θάμνος ἀκανθώδης, φέρων ἄνθη λευκὰ ὑπέρυθρα, ἀστεροειδῶς συμφοῦ-
μενα καὶ εὐρομα. — (2) Εὐροσμον φυτὸν τῶν ἐρίων. — (3) Μίγμα σίτου καὶ
ἐρύκης.

Le mil πρόφ. ὑγρῶς τὸ I, καὶ le millet.	Ο, ἡ κέγχρος, κ. κεχρί.
Le ris, ἢ riz, ἢ ryz.	Ἡ ὀρυζα (ης), κ. τὸ ρύζι.
Les pois.	Τὰ πῖσα, κ. μπιζέλια.
Les haricots.	Οἱ φάσιλοι κ. φαρούλια.
Les fèves.	Οἱ κύαμοι, κ. κουκκία.
L'ivraie, ἢ l'ivroie.	Ζιζάνιον, αἶρα, κ. ἥρα.
Un épi.	Στάχυς.
Les barbes d'épis.	Οἱ ἀθήρες, ἀνθήρικες, ἄγανα (στα- χύων).
La paille.	Τὸ ἄχυρον.
Le chaume, le tuyau, le cha- lumeau.	Ἡ καλὰμη (τοῦ σίτου), κ. καλα- μῖα.
Une gerbe.	Δράγμα, δέσμη (1).
Un monceau de gerbes.	Σωρεία, ἢ σωρὸς δεμάτων.
Un tas.	Θημῶν, κ. θημωνία (σίτου ἢ ἐρόμου).
La semence, ἢ du blé de se- mence.	Ὁ σπόρος, σῖτος διὰ σπόρον.
Une meule.	Θημονιά (χορταρίου).
Le fumier.	Ἡ κόπρος, ἢ κοπρία.
Fruits en cosse.	Ἑλλοβοὶ καρποὶ.
La cosse ἢ la gousse.	Ὁ λοβὸς, τὸ λέπυρον (2).

38

Instrumens aratoires.	Γεωργικὰ ἐργαλεῖα κτλ.
La charrue, le joug.	Τὸ ἄροτρον, ὁ ζυγός.
Le soc.	Ὁ, ἡ ὕνις, (εως), κ. τὸ ὕνι.
Un aiguillon (πρόφ. τὸ u).	Βούκεντρον, βουκέντρι.
Une cognée, la hache.	Ἡ ἀξίνη, ὁ πέλεκυς.
Une cognée à deux biseaux.	Πέλεκυς δίστομος.
Une faux.	Δρέπανον (μέγα) (3).
La faucille. (πρόφ. ὑγρῶς τὰ II)	Τὸ δρέπανον (θεριστικὸν τῶν σίτων).
Un sarceloir.	Πόαστρον, σκαλιστήριον.

(1) Διὰ τὴν ἀσταχύων κομμένων — (2) Τὸ κάλυμμα τῶν ὀσπρίων.

(3) Ἐργαλεῖον χρήσιμον εἰς τὸ κόσσισμα τῶν λιθαδίων, πλατὺ τριῶν περίπου
δακτύλων, κυρτὸν καὶ πρῶτον μὲν εἰς τὴν ἀκρὰν μακροῦ ἐξέλαι.

La serpe.	Τὸ κλαυδευτήριον.
Une serpette.	Μικρὸν κλαυδευτήριον.
La bêche.	Ὁ λίσγος, κ. λισγάριον.
La houe.	Μάκελλα, κ. τσάπα, ἢ ἀξυνογύρι, τουρκ. καζμάς.
Un rouleau.	Κύλινδρος.
La herse.	Ἡ ἄμη, κ. τρικράνι (1). § βωλοκόπος.
La fourche.	Τὸ δίκρανον, τρίκρανον.
Le hoyau.	Λίσγος (μὲ δύο ὀδόντας).
Une serfouette.	Σκαλὶς, κ. σκαλιστήρι.
Un échalas.	Χάραξ (ἡ), κ. παλούκι (2).
Un fléau:	Τυκάνη, ἢ τυτάνη (3).
Le fauchet, le râteau.	Ὁ κτεῖς, κ. κτένι, δίκρανον, τσουγκράνα (4).
Un van.	Λικμὸς, πτύον, λικνιστήριον (5).
Le crible.	Τὸ κόσκινον.
Un pressoire.	Ληνὸς, κ. πατητήρι. § πιεστήρ, μάγγανον (6).
L'exploitation.	Ἡ καλλιέργεια.
L'exploitation des bois.	Ἡ δενδροτομία.
Exploiter.	Καλλιεργῶ (ἐπὶ γαιῶν).
Exploiter des bois.	Δενδροτομῶ.
Exploiter une forêt.	Ἰλοτομῶ.
Exploiter une mine.	Ἐξορύττω μεταλλεῖον.
Un exploitateur.	Καλλιεργητής. § ἐξορύκτης. § ὑλοτόμος.
Cultiver un jardin, Un champ	Γεωργῶ ἢ καλλιεργῶ κῆπον, ἀγρόν.
Un cultivateur.	Γεωργός (7).
La cultivation, la culture.	Ἡ γεωργία, ἡ γεωπονία.

(1) Κτίνας κηπουρικοί, ἐργαζέον διὰ τοῦ ὁπίου ἐφίλκουσι τὴν γῆν διὰ νὰ καλύψῃ τὸν σπόρον.

(2) Διὰ τὰ κλήματα τῆς ἀμπέλου

(3) Ῥάβδος πρὸς ἀπορρίψασιν τοῦ σίτου, ἀλωνιστικὸν ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον κοπανίζουσι τὸν σῖτον ἀντὶ νὰ τὸν ἀλωνίσουν.

(4) Τσουγκράνα μὲ τὴν ὁποίαν μετακινεῦσιν ἢ συνάγουσι τὸ κοσισμένον χόρτον.

(5) Ἐργαλεῖον δι' οὗ καθαρρίζουσιν εἰς τὰ ἀλώνια τοὺς καρποὺς ἀπὸ τὰ ἀχυρά.

(6) Δι' οὗ πιέζουσιν τὰς σταφυλάς.

(7) Ὁ ἀμέσως αὐτὸς ἢ καὶ δι' ἄλλων ἐνεργῶν τὴν γεωργίαν.

Faire valoir une terre.

Sarcleur, euse.

Sarcler.

La salclure.

Vendanger.

L'ébranchement.

Ébrancher, élaguer.

La taille.

Tailler.

Fouir.

Le fouissement.

Fouiller.

La fouille.

Serfouetter.

Καλλιεργῶ κτῆμα.

Σκαλιστής, ποαστής.

Σκαλίζω, ποάζω.

Τὸ σκάλευμα (1).

Τρυγῶ.

Τὸ κλάδευμα (δένδρου).

Κλαδεύω (δένδρον).

Τὸ κλάδευμα (δένδρων, ἀμπέλου).

Κλαδεύω, (δένδρον, ἄμπελον).

Ὀρύσσω, σκάπτω (τὴν γῆν).

Ἡ ὄρυξις, τὸ σκάψιμον.

Ἀνασκάπτω, σκαλίζω τὴν γῆν.

Ἡ ἀνασκαφή, τὸ ὄρυγμα (2).

Σκαλεύω, σκαλίζω.

39

De l'église.

Une église ancienne.

Une église métropolitaine καὶ
église cathédrale.

Une chapelle.

La façade de l'église.

Le portail de l'église.

La nef (πρόφ. τὸ f).

La chaire, l'autel.

Le maître autel.

La tribune des musiciens ἢ
le choeur (τὸ h ἄφ.).

Le sanctuaire.

Περὶ τῆς ἐκκλησίας

Ἐκκλησία, ναὸς ἀρχαῖος.

Ἐκκλησία τῆς μητροπόλεως, ναὸς
μητροπολιτικός.

Παρεκκλήσιον, ναΐδιον.

Τὰ ἐνώπια, τὸ πρόσωπον τῆς ἐκ-
κλησίας.

Ὁ πυλῶν, ἡ μεγάλη πόρτα τῆς
ἐκκλησίας. § οἱ πυλῶνες, τὰ
προπύλαια (3).

Ὁ νάρθηξ, τὸ προαύλιον

Ὁ ἄμβων, τὸ θυσιαστήριον.

Τὸ πρῶτον θυσιαστήριον (4).

Ὁ χορὸς, ἡ χοροστασία (5).

Τὸ ἅγιον βῆμα (6).

(1) Τὰ ἐκτιζόμενα διὰ τοῦ σκαλίσματος φυτὰ.

(2) Ἀναγма τῆς γῆς διὰ θεμέλιον, διώρυγα, κτλ.

(3) Ολον πρὸ μέτωπον τῆς ἐκκλησίας.

(4) Οπου τελεῖται ἡ πρώτη λειτουργία.

(5) Μέρος τῆς ἐκκλησίας οπου ἴστανται οἱ ψάλται.

(6) Οπου ὑπάρχει τὸ πρῶτον θυσιαστήριον, καὶ τὸ ὅποιον εἶναι περιφραγμένον διὰ κυκλίδων μὲν παρὰ λατίνοις, παρ' ἡμῶν δὲ διὰ τεμπλῶν.

Le dôme.	‘Ο θόλος, τοῦρλος (ιδίως ἐκκλησιῶν).
La sacristie, καὶ le revestiaire.	Τὸ σκευοφυλακεῖον, ἱεροφυλακεῖον (1)
Le clocher.	Τὸ κωδωνοστάσιον.
La cloche.	‘Ο κώδων, ἰταλ. καμπάνα.
Un clocheton ἢ clochette.	Κωδωνίσκος, ἢ κωδώνιον.
Un horloge.	Ὡρολόγιον.
Le confessional.	Τὸ ἐξαγορευτήριον (2).
Les orgues.	Τὸ ὄργανον, καὶ ὁ τόπος ὅπου κεῖται.
La croix (τὸ x ἄφ.).	‘Ο σταυρὸς (τοῦ Χριστοῦ).
Un crucifix (τὸ x ἄφ.).	Σταυρὸς (ἐφ’ οὗ ὁ Χριστὸς ἐσρωμένος).
Un dais.	Σκιὰς, οὐρανὸς χειροποίητος (3).
Un poêle (πρόφ. poal).	Νεκρικὴ σινδών (4).
Le bassin.	Ἡ λεκάνη, ὁ νιπτήρ.
Les burettes.	Αἱ φιάλαι (5).
Un calice de vermeil.	Ποτήριον (τὸ ἱερὸν), κ. δισκοπότηρον χρυσεμένον (6).
Un voile brodé en or.	Κάλυμμα διάχρυσον ἢ χρυσοκέντητον.
Un corporal.	Ἄρ (7).
Un purificateire.	Σπόγγος (8).
La patène.	Τὸ δισκάριον (9).
Une hostie.	Ἄγιος ἄρτος (10).
Les fonts de baptême (τὸ p ἄφ.), ἢ les fonts baptismaux (πρόφ. τὸ p).	Ἡ κολυμβηθρα.

(1) Τύπος ὅπου φυλάττονται τὰ ἱερά σκεύη καὶ ἄμφια τοῦ ναοῦ, ὅπου ἐνδύονται οἱ ἱερεῖς καὶ διάκονοι.

(2) Μέρος περιφρακτον ὅπου καθήμενος ὁ ἱερεὺς ἐξομολογεῖ.

(3) Στέγασμα ἀπὸ ὑφασμα στολισμένον μὲ κρῶσσια ἐπάνω θρόνου κατ.

(4) Ἡ τιθεμένη ἐπὶ τοῦ κραββάτου εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

(5) Ἐν αὗτῃ τίθεται ὁ εἶνος καὶ τὸ ὕδωρ διὰ τὴν λειτουργίαν.

(6) Δηλ. ἀπὸ ἀργυρον χρυσεμένον.

(7) Πανίον ἐπὶ τοῦ ὁποίου τίθεται τὸ δισκοπότηρον εἰς τὴν ἁγίαν λειτουργίαν.

(8) Ὑφασμα μὲ τὸ ὁποῖον οἱ ἱερεῖς σπογγίζουσιν τὸ ποτήριον μετὰ τὴν μετάδοσιν.

(9) Μὲ τὸ ὁποῖον σκεπάζουσι τὸ ποτήριον εἰς τὴν λειτουργίαν οἱ καθολικοί.

(10) Ἡ ἑστία, τὸ ἄχυμον τὸ ὁποῖον μεταχερῖνται οἱ λατῖνοι εἰς τὴν λειτουργίαν.

Une lampe d'argent.	Λύχνος, κανδήλα ἀργυρά.
Un lutrin.	Ἀνωλόγιον.
Le tabernacle.	Ἡ προσκομιδὴ, παστὸς περιέχων τὸ ἄρτοφόριον (1).
Le ciboire.	Τὸ κιβώριον, ἄρτοφόριον (2).
Un encensoir, l'encens.	Θυμιατήριον, τὸ θυμίαμα.
La navette.	Ἡ λιβανωτρίς, ἡ λιβανοθήκη (3).
L'aspersoir.	Τὸ ῥάντιστρον, κ. ἁγιαστήρα.
Un cierge.	Λαμπάς (κηρίου) (4).
La canne, l'éteignoir.	Ὁ κάλαμος (5), ὁ σβεστήρ (6).
L'administration des sacre- mens.	Ἡ μετάδοσις τῶν ἀχράντων μυ- στηρίων.
Administrier les sacremens.	Μεταδίδωμι τῶν ἀχράντων μυ- στηρίων.
Administrier un malade.	Κοινωνῶ ἀσθενῇ.
Les cantiques en l'honneur de la vierge.	Οἱ οἵκοι, οἱ χαιρετισμοὶ τῆς Πα- ναγίας.
Le bénédictionnaire.	Τὸ εὐχολόγιον.
Les dix commandemens, ἡ le décalogue.	Ὁ δεκάλογος, αἱ δέκα ἐντολαί.
Un entiphonier, ἡ un anti- phonaire.	Ἀντιφωνάριον (7).
Un missel, un bréviaire.	Λειτουργία (8), σύνοψις.
L'écriture sainte ἡ la Bible. καὶ	Ἡ Ἁγία γραφή. καὶ
Le vieux et le nouveau tes- tament.	Ἡ παλαιὰ καὶ καινὴ διαθήκη.
L'Evangile.	Τὸ Εὐαγγέλιον,
Un verset.	Στίχος (Ψαλμῶν) (9).

(1) Ἔργον ἐκ ξύλου ἢ μαρμάρου γλυπτῷ εἰς σχῆμα νατακι, τιθεμένου ἀνωθεν τῆς ἁγίας τραπέζης, εἰς ὃ περικλύουσι τὸ ἄρτοφόριον παρ' Ἰουδαίους δέ, ἡ αἰκὴν ὅπου ἔκειτο ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης.

(2) Πυξὶς ὅπου τίθεται ὁ ἱερὸς ἄρτος.

(3) Ἀγγεῖον ὅπου βάλλουσι τὸ θυμίαμα.

(4) Ἐν γρησεί εἰς ἐκκλησιαστικὰς τελετάς.

(5) Μέ τὸν ὅποιον ἀνάπτουσι τὰς λαμπάδας.

(6) Κῶνος μικρὸς κίλλος, τιθέμενος εἰς τὸ ἄκρον τοῦ φωτὸς διὰ νὰ σβύσῃ.

(7) Μουσικὸν βιβλίον τῶν ἀντιφώνων.

(8) Βιβλίον περιέχον τὰς διαφορὰς λειτουργίας κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν.

(9) Τμήμα τῆς ἁγίας Γραφῆς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς δύο ἢ τρεῖς ἀράδας.

Le cérémonial.	Τὸ τυπικόν (1).
Un psaume, un chapitre.	Εἰς ψαλμὸς, ἐν κεφάλαιον.
Les actes des Apôtres.	Αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων.
Un sermon.	Διδαχὴ, ὁμιλία.
Une prière.	Δέησις, παράκλησις. § εὐχή.
Le chrême (τὸ ἡ ἁφ.).	Τὸ χρίσμα, τὸ ἅγιον μύρον.
Le signe de la croix.	Τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ.
La chrismation.	Ἡ χρίσις, μύρωσις.
Une fête chômable.	Ἑορτὴ ἔχουσα ἀργίαν.
Le chômage.	Ἡ ἀργία (κατὰ τὰς ἑορτάς).
Chômer un saint.	Ἑορτάζω ἅγιον.
Chômer une fête.	Ἑορτάζω ἡμέραν.
Célébrer.	Ἑορτάζω.
Célébrer un mariage.	Τελῶ γάμον.
Célébrer la messe, (ἢ μόνον)	Τελῶ ἱεροπραξίαν, ἱερουργῶ, λει-
célébrer.	τουργῶ
Le chant d'église.	Ἡ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ, ἡ ψαλμωδία, κ. τὸ ψάλσιμον.
Un air, un chant.	Μέλος, ἦχος, ᾄσμα.
Le baptême par immersion.	Τὸ διὰ καταδύσεως βάπτισμα, ὡς τὸ τῶν Ἀνατολικῶν.
Le baptême par aspersion.	Τὸ διὰ ραντίσματος βάπτισμα, ὡς τὸ τῶν Δυτικῶν.
La bénédiction nuptiale.	Ἡ εὐλογία τοῦ γάμου, τὸ στεφάνωμα.
Donner la bénédiction nuptiale, ἢ bénir les époux.	Νυμφεύω, εὐλογῶ, στεφανώνω.
Eau bénite.	Ἀγίασμα.
La célébration.	Ἡ τελετὴ, ἡ ἐορτασις.
La célébration de la messe.	Ἡ ἱεροπραξία, ἱερουργία.
Une cérémonie.	Τελετὴ.
Une chässe.	Λειψανοθήκη, κ. κουτί (2).
Un chef.	Κεφαλὴ, κάρα (ἀγίου).
La confesse.	Τὸ ἐξαγόρευμα, ἡ ἐξομολόγησις.
Confesser.	Ἐξομολογῶ τινα.
Se confesser.	Ἐξαγορεύομαι, ἐξομολογοῦμαι.
Consacrer une église.	Ἐγκαινιάζω ἐκκλησίαν.

(1) Βιβλίον περιέχον τοὺς κανόνας τῶν ἐκκλ. τελετῶν.

(2) Κιβώτιον περιέχον ἅγια λείψανα.

Communier. (ἐνεργ. καὶ οὐδ.).	Κοινωνῶ, μεταλαμβάνω ἐκ τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ. § μεταδίδωμι ἐξ αὐτῶν εἰς ἄλλους.
La communion.	Ἡ μετάδοσις τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ. § τὸ κοινωνικὸν ἢ ἀντίφωνον (1).
La chérubique.	Τὸ χερουβικόν (2).
Le cercueil, ἢ la bière.	Τὸ φέρετρον, τὸ ξυλοκράββατον.
Les obsèques, θ. πλ. les funérailles, θ. πλ.	Ἡ κηδεία, ἡ ἐκφορά.
L'enterrement.	Ὁ ἐνταφιασμός, ἡ ἐκφορά.
Le cimetière.	Τὸ κοιμητήριον, τὸ νεκροταφεῖον.
Le sépulcre, le tombeau, la fosse.	Ὁ τύμβος, ὁ τάφος.
Les ossements.	Τὰ ὀστᾶ, κ. τὰ κόκκαλα τῶν ἀποθνήσκοντων.
Le charnier.	Ἡ στοὰ τοῦ νεκροταφείου. § ἡ ὀστεαποθήκη (3).

40

Différentes dignités dans l'église.	Διάφορα ἐκκλησιαστικὰ ἁξιώματα.
Le patriarche.	Ὁ πατριάρχης.
Le pape, le souverain pontif	Ὁ πάπας, ὁ πρῶτος ἀρχιερεὺς (παρὰ λατίνοις).
Un cardinal.	Καρδινάλιος (4).
Un archevêque, un évêque.	Ἀρχιεπίσκοπος, ἐπίσκοπος.
Un prélat.	Ἱεράρχης, προεστώς.
Un vicaire.	Ἐξάρχος (5). § ἐφημέριος, ἀναπληρωτικὸς ἱερεὺς (6).
Un abbé.	Ἀββᾶς, ἡγούμενος.
Un archiprêtre.	Πρωτοπρεσβύτερος, πρωτοπαπᾶς

(1) Τὸ ψαλλόμενον ὅταν ὁ ἱερεὺς μεταδίδῃ τῶν μυστηρίων (ὡς τοῦ δειπνεῖν σου τοῦ μυστικοῦ. — (2) Μέρεις τῆς λειτουργίας.

(3) Μέρεις ὅπου συλλέγονται τὰ ὀστᾶ ἐκ τῶν τάφων.

(4) Μέλος τοῦ συμβουλίου τοῦ Πάπα, ἀνώτατος ἐκκλησιαστικὸς βαθμὸς εἰς τοὺς λατίνοις. — (5) Ὁ στελλόμενος παρὰ τοῦ πάπα εἰς μακρυνὰς ἐπαρχίας ὡς ἐπίτροπος. — (6) Ὁ βοηθῶν ἢ ἀναπληρῶν ἄλλον ἑπὶ τῶν ἀποστολῶν.

Un prêtre.	Ἱερεὺς.
Un archidiacre.	Ἀρχιδιάκονος,
Un diacre, un sous diacre.	Διάκονος, ὑποδιάκονος.
Un ministre, un prédicateur.	Λειτουργὸς, ἱεροκέρυξ.
Le confesseur.	Ὁ πνευματικὸς, ἐξαγορευτής.
Un missionnaire, un hermite.	Ἱεραπόστολος, ἐρημίτης.
Un moine, ἢ un religieux, euse.	Μοναχὸς, κ. καλόγηρος.
Un curé	Ἐφημέριος.
Un chapelain.	Ἐφημέριος (παρεκκλησίου).
Un chanoine.	Προεστῶς (1).
Un marguillier.	Ἐπίτροπος ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων.
Un sacristain.	Ἱεροκόμος, σκευοφύλαξ ἐκκλησίας, νεωκόμος.
Un lecteur.	Ἀναγνώστης (ἐκκλ. ἀξιωμα).
Un chantre.	Ψάλτης.
Le chœur.	Ὁ χορὸς (2), ἡ συμφωνία (3).
Un enfant de chœur.	Παῖς χοροστατῶν.
Un capucin,	Καπουσίνος (4).
Un jésuite.	Ἰησουΐτης (5).
Un jacobin.	Ἰακωβίνης (6).
Un augustin.	Αὐγουστίνος (7).
Un Bénédictin.	Βενεδικτίνος (τάγμα μοναχῶν).
Un acolyte.	Ἀκόλουθος (8).
Un primat.	Μητροπολίτης (9).
Un doyen du sacré collège.	Πρωτόθρονος, τῆς συνόδου (10).
Un clerc (τὸ ε ἄφ.).	Κληρικὸς.
Le clergé.	Ὁ κληρὸς, τὸ ἐκκλησιαστικόν τάγμα
Vêtemens sacerdotaux.	Ἱερατικὰ ἐνδύματα.
L'aube.	Τὸ στιχάριον, λευκὸς χιτῶν.

- (1) Ἱερεὺς ἀπολαμβάνων ἐκκλησίας τινὸς τὰ εἰσοδήματα.
 (2) Τὸ πλῆθος τῶν μουσικῶν ψαλλόντων ἑαυτοῦ. — (3) Τὸ ὑπὸ πολλῶν ψαλλόμενον ἄσμα. — (4) Μοναχὸς τοῦ τάγματος τοῦ ἁγίου Φραγκίσκου. — (5) Τάγμα ἡδη καταργηθέν. — (6) Ἐκ τοῦ τάγματος τῶν Δομινικανῶν. — (7) Μοναχὸς τοῦ ἁγίου Αὐγουστίνου. — (8) Κληρικὸς ἀναλαθὼν τὸ τοῦ ἀκολούθου ἄξιωμα.
 (9) Ἐκκλησιαστικὸς ἀνώτερος τοῦ ἀρχιεπισκόπου. — (10) Δηλ. τοῦ συνεδρίου τῶν καρδινάλιων.

La ceinture, le manipule.

Une étole.

La chasuble, la chape.

La dalmatique.

Le bonnet carré.

Les habits pontificaux.

Le pallium.

La mitre.

La crosse.

Ἡ ζώνη, τὸ ὑπομάνικον.

Περιτραχήλιον, κ. πετραχήλι.

Τὸ φελώνιον, ὁ μανδύας.

Τὸ στιχάριον (τῶν ἱεροδιακόνων).

Ὁ τετράγωνος πῖλος.

Τὰ ἀρχιερατικὰ ἐνδύματα.

Ὁ φάρος (ἐνδυμα τῶν ἐπισκόπων).

Ἡ μίτρα (τοῦ ἀρχιερέως).

Ἡ ποιμαντικὴ ῥάβδος, κ. πατερίτζα.

41

Dignités temporelles.

L'empereur, l'impératrice.

Le roi, la reine.

Un prince, une princesse.

Un prince souverain.

Prince de sang.

Prince royal.

Le dauphin.

Le duc (πρόφ. τὸ εὖως κ).

La duchesse.

L'archiduc.

L'archiduchesse.

Le vice-roi.

La vice-reine.

Ἀξιώματα κοσμικά.

Ὁ αὐτοκράτωρ, ἡ αὐτοκρατορίσσα.

Ὁ βασιλεὺς, ἡ βασίλισσα.

Ἡγεμὼν, ἡγεμονίς (1).

Ἡγεμὼν κυριάρχης.

Βασιλόπαις, χυδ. βασιλόπουλον.

Διάδοχος.

Ὁ δελφίν (2).

Ὁ δούξ (3).

Ἡ δούκισσα (4).

Ὁ ἀρχιδούξ (5).

Ἡ ἀρχιδουκίς, ἀρχιδούκισσα (6).

Ὁ ἀντιβασιλεὺς (7).

Ἡ ἀντιβασίλισσα (8).

(1) Ὁ καταγόμενος ἀπὸ βασιλικὸν οἶκον, ἢ ὁ κεκτημένος ἐπικράτειαν.

(2) Προσηγορία, τίτλος τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας, ἡ δὲ σύζυγός του dauphine.

(3) Ἀξίωμα πρῶτον μεταξὺ τῶν εὐγενῶν τῆς Γαλλίας· ὀνομάζονται οὕτω καὶ τινες ἡγεμόνες κυριάρχαι.

(4) Σύζυγος δουκός, ἡ γυνὴ περιβεβλημένη μὲ τοιοῦτον ἀξίωμα.

(5) Τίτλος τῶν ἡγεμόνων τοῦ Αὐστριακοῦ οἴκου.

(6) Σύζυγος τοῦ ἀρχιδουκός, ἡ ἡγεμονίς περιβεβλημένη μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦτο.

(7) Διοικητὴς χώρας ἐχούσης βαθμὸν, ὄνομα βασιλείου.

(8) Γυνὴ τοῦ ἀντιβασιλέως.

Le lieutenant général du roy-	Ὁ ὑπαρχος, ὁ ἀντιβασιλεύς.
aume.	
L'électeur.	Ὁ ἐκλέκτωρ (1).
L'électrice.	Ἡ σύζυγος τοῦ ἐκλέκτορος.
Un baron (une baronne).	Βαρόνος (2).
Un comte, une comtesse.	Κόμης (3), κόμησης.
Un vicomte (πρόφ. viconte).	Ἀντικόμης (4).
Une vicomtesse.	Ἀντικόμησης (γυνὴ τοῦ ἀντικόμης).
Un marquis.	Μαρκέσιος (5).
Une marquise.	Μαρκεσία (γυνὴ τοῦ Μαρκεσί- ου).
Un chevalier.	Ἱππότης (6).
La chambre des paires.	Ἡ βουλὴ τῶν ὁμοτίμων.
La chambre des communs ἢ	Ἡ βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων.
des députés.	
Le sénat.	Ἡ γερουσία, ἡ σύγκλητος.
Le sénateur.	Ὁ γερουσιαστὴς.
Les représentans du peuple.	Οἱ παραστάται, οἱ ἀντιπρόσω- ποι τοῦ λαοῦ.
Les employés civils et mili- taires.	Οἱ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι.
Le ministère.	Τὸ ὑπουργεῖον.
Le ministre de l'intérieur.	Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν.
Le ministre de l'instruction publique et des cultes.	Ὁ ὑπουργὸς τῆς δημοσίου παι- δείας καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν.
Le ministre de la guerre.	Ὁ ὑπουργὸς τοῦ πολέμου.
Le ministre des travaux pu- blics.	Ὁ ὑπουργὸς τῶν δημοσίων ἔρ- γων.
Le ministre des finances.	Ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν.
Le ministre de la justice.	Ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης.
Le ministre de la marine.	Ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν.
Ministre d'état pour les affai- res étrangères, ἢ le ministre des affaires étrangères.	Ὁ ὑπουργὸς τῆς ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων.

(1) Τίτλος τῶν ἡγεμόνων οἵτινες ἔχουσι ψῆφον εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν αὐτοκρατόρων.

(2) Τίτλος, προσηγορία εὐγενείας, ἀξιώματος.

(3) Ἀξίωμα ἀνώτερον τοῦ βαρόνου· Κόμης, κακτημένος γῆν φέρουσαν τὸν τίτλον τοῦ κομητάτου.

(4) Ἀρχὸν γῆς, ἐχούσης τὸν τίτλον τοῦ vicomté.

(5) Τίτλος ἐπίσημος, κατώτερος τοῦ δουκὸς, ἀνώτερος δὲ τοῦ κόμητος.

(6) Ὁ λαβὼν παράσημον ὑπὸ τινος βασιλέως, χορηγοῦντος τὸν τίτλον τοῦτον.

Ministre plénipotentiaire.	Πληρεξούσιος ὑπουργός.
Le chancelier du royaume.	Ὁ ἀρχιγραμματεὺς, ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τῶν ὑπουργῶν.
Le garde-des sceaux.	Ὁ σφραγιδοφύλαξ (ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης).
Le secrétaire d'état.	Ὁ γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας.
L'ambassadeur καὶ le ministre.	Ὁ πρέσβυς.
L'ambassadrice.	Ἡ γυνὴ τοῦ πρέσβεως.
Le résident; ἢ l'envoyé.	Ὁ ἀντιπρέσβυς (1).
La résidente, ἢ l'envoyée.	Ἡ σύζυγος τοῦ ἀντιπρέσβεως.
Maréchal de France.	Πολέμαρχος, στρατάρχης (εἰς τὴν ἱαλλίαν).
Maréchal de cour.	Αὐλάρχης.
Maréchal des logis.	Καταλυματίας τῆς αὐλῆς.
Maréchal de camp.	Ἵποστράτηγος.
Le grand vénéur.	Ὁ ἀρχικυνηγός.
Un commandant.	Στρατηγός, ἀξιωματικὸς διοικῶν στρατὸν ἢ μέρος στρατοῦ.
Commandant, ἢ commandant de place.	Φρούραρχος.
Le général en chef.	Ὁ στρατάρχης.
Le général.	Ὁ στρατηγός.
Le lieutenant général.	Ὁ ἀντιστράτηγος.
Un général major.	Ἵποστράτηγος.
Un calonel.	Συνταγματάρχης, χιλίαρχος.
Un lieutenant colonel.	Ἀντισυνταγματάρχης.
Le colonel général de la cavalerie.	Ὁ ἀρχηγὸς ὄλου τοῦ ἵππικοῦ.
Un commandant καὶ un chef de bataillon	Ταγματάρχης.
Les officiers généraux.	Οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ (τοῦ στρατοῦ).
Les officiers de l'état major.	Οἱ ἐπιτελεῖς.
Un capitaine.	Λοχαγός (διοικητὴς λόχου).
Un lieutenant.	Ἵπολοχαγός.
Un sous-lieutenant.	Ἀνθυπολοχαγός.
Un capitaine de gendarmerie.	Μοίραρχος.

(1) Τακτικὸς ἀπεσταλμένος μὲ βαθμὸν κατώτερον τοῦ πρέσβεως.

Chef d'escadron.	Ἰλαρχος.
L'intendant militaire.	‘Ο ἐπιμελητής.
Le sous intendant militaire.	‘Ο ὑποεπιμελητής.
Quartier maître.	Καταλυματίας (1).
Officier rapporteur.	Ἀξιωματικὸς εἰσηγητής.
Les officiers subalternes.	Οἱ ὑπαξιωματικοί.
Les officiers de la marine.	Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ.
L'amiral.	‘Ο ναύαρχος.
La grand amiral.	‘Ο ἀρχιναύαρχος.
Le contre-amiral.	‘Ο ἀντιναύαρχος.
Un vice-amiral.	‘Υποναύαρχος.
Un capitaine de vaisseau.	Πλοίαρχος πρώτης τάξεως.
Le gouverneur.	‘Ο διοικητής (ἐπαρχίας).
La gouvernante.	Ἡ γυνὴ τοῦ διοικητοῦ.
Les officiers de justice.	Οἱ δικαστικοί.
Les officiers de police.	Οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι.
Les juges, le président.	Οἱ δικασταί, ὁ πρόεδρος.
Le juge de paix.	‘Ο εἰρηνοδίκης.
Le procureur du roi.	‘Ο εἰσαγγελεὺς, βασιλικὸς ἐπί- τροπος.
Le procureur général.	‘Ο εἰσαγγελεὺς τοῦ ἀρείου πά- γου.
Le substitut du procureur général.	‘Ο ἀντεισαγγελεὺς.
Le vice-président.	‘Ο ἀντιπρόεδρος.
Le notaire.	‘Ο συμβολαιογράφος.
Un clerc (τὸ c αῖφ.).	Γραμματεὺς (συμβολαιογράφου, δικηγόρου κτλ).
Un copiste.	Ἀντιγραφεὺς.
L'huissier.	‘Ο κλητήρ.
L'huissier audiencier.	‘Ο κλητήρ τοῦ ἀκροατηρίου.
Un concierge de prison.	Δεσμοφύλαξ.
Le consul.	‘Ο πρόξενος.
Chancelier de consulat.	Γραμματεὺς προξενείου.
Le maire.	‘Ο δήμαρχος.
La mairie.	‘Η δημαρχία. § ἡ δημαρχία, ἡ διάρκεια τοῦ δημάρχου.
Le conseil municipal.	Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον.

(1) Ὁ ἐπιτετραμμένος τὸ λογιστικὸν εἰς τὰ στρατεύματα.

Le trésorier.	Ὁ ταμίας, θησαυροφύλαξ.
Le trésorier général.	Ὁ γενικός ταμίας.
Le conseiller.	Ὁ σύμβουλος.
Le chef du bureau.	Ὁ διεύθυντης τοῦ γραφείου.
Un subalterne.	Ἐποδεὴς υπάλληλος (ὁ ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἄλλου διατελῶν).
L'officier de l'état civil.	Ὁ ληξιαρχος.
Les livres de l'état civil.	Τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία.
Le garde-bois.	Ὁ δασοφύλαξ.
Un porteur de lettres.	Ὁ γραμματοκομιστής (1).
L'exécuteur de la haute justice, ἢ le maître des hautes oeuvres, ἢ le bourreau.	Ὁ δῆμιος.

42

La Famille.

La famille royale.	Ἡ οἰκογένεια.
La maison royale.	Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια (2).
Un valet de chambre.	Ἡ συγγένεια τοῦ βασιλέως.
Une femme de chambre.	Θαλαμηπόλος.
Le maître valet.	Θαλαμηπόλος (καμαριέρα).
Un page.	Ὁ οἰκονόμος, ὁ πρῶτος ὑπηρε-
L'échanson.	της (3).
Une fille d'honneur.	Ἀκόλουθος (4).
Les dames d'honneur.	Ὁ ἀρχιοινοχόος (ἡγεμόνος, βασι-
Le maître des cérémonies.	λέως).
La chapelle.	Ἀκόλουθος τῶν βασιλίδων.
Le maître de chapelle.	Αἱ κυραὶ τῆς αὐλῆς.
	Ὁ ἐπὶ τῆς εὐταξίας, ἢ ὁ τελε-
	τάρχης, κοσμήτωρ τῶν πομπῶν).
	Οἱ ἱερεῖς, οἱ μουσικοὶ τοῦ βα-
	σιλικοῦ παρακλησίου.
	Ὁ ἀρχιμουσικός.

(1) Ὁ διανέμων τὰ γράμματα τοῦ ταχυδρομείου.

(2) Οἰκογένεια ζῶντος ἢ ἀποθανόντος βασιλέως, συγκατεμένη ὑπὸ παιδίων καὶ ἐγγόνων.

(3) Ὁ ἔχων ἐξουσίαν τινὰ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὑπηρετῶν.

(4) Εὐγενὴς παῖς ὑπηρετῶν βασιλέα ἢ ἀρχοντα.

Le maître des requêtes,	‘Ο ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν.
Le maître des comptes.	‘Ο ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ (εἰς τὴν βασιλικὴν αὐλὴν.
Les gardes de porte.	Οἱ θυρωροὶ (τοῦ βασιλέως).
Le premier portier.	‘Ο πρῶτος θυρωρός.
Le pourvoyeur.	‘Ο ὀψώνης, ὁ προνοητής, ὁ προμηθευτής.
Un écuyer tranchant.	Κρεαδαίτης (1).
Les officiers de la bouche.	Οἱ ὑπηρετοῦντες τὰ περὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως.
Les officiers de gobelet.	Οἱ οἰνοχόοι τοῦ βασιλέως.
Le chambellan.	‘Ο κλειδοῦχος (ὁ θαλαμηπόλος τοῦ βασιλέως).
L'écuyer.	‘Ο ἵπποκόμος (ἡγεμόνος).
Un écuyer de cuisine.	Ἀρχιμάγειρος (ἡγεμόνος).
Une famille.	Οἰκογένεια (κυρίως γονεῖς καὶ τέκνα).
Un père de famille.	Πατὴρ οἰκογενείας, ἀρχηγέτης οἰκογενείας.
Un gentilhomme (πρόφ. ὑγρῶς τὸ l).	Εὐγενής, εὐπατρίδης (2).
Les gentilshommes (τὸ l ἄφ).	Οἱ εὐγενεῖς, οἱ εὐπατρίδαι.
Un bourgeois. e.	Πολίτης (3).
Le maître de la maison.	‘Ο οἰκοδεσπότης.
La maîtresse de la maison.	‘Η οἰκοδέσποινα.
Le gouverneur.	‘Ο παιδαγωγός (4).
La gouvernante.	‘Η παιδαγωγίς.
Un maître d'hotel, ἢ un majordome.	Ἐπιστάτης τοῦ οἴκου (5).
Un intendant de maison.	Οἰκονόμος, ἐπιστάτης οἰκίας.
Un domestique.	‘Υπηρέτης, δούλος.
Une servante.	‘Υπηρέτρια, δούλη.
Un cuisinier, une cuisinière.	Μάγειρος, μαγείρισσα.
Le marmiton.	‘Ο παραμάγειρος.
Le cocher.	‘Ο ἀμαξηλάτης.

(1) Ὁ κόπτων τὰ κρέατα εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ ἡγεμόνος.

(2) Ὁ εὐγενής τὴν καταγωγὴν.

(3) Ἀπλοῦς πολίτης κατ’ ἀντίθεσιν τοῦ εὐγενοῦς.

(4) Ὁ ἐπιφορτισμένος τὴν ἐκπαίδευσιν νέου ἡγεμόνος, νέου κυρίου.

(5) Τῶν πλουσίων καὶ τῶν με ἄλλων ἀνθρώπων.

Un valet de pied ἢ un laquais.	Ἀκόλουθος, θεράπων (1).
Un palefrenier.	Ἱπποκόμος (τουρκ. σελῆς)
Un valet d'écurie.	Ἱππωνοκόμος (ὁ καθαρίζων τοὺς σταύλους).
Le portier.	Ὁ θυρωρός.
Un jardinier.	Κηπουρός.
Un valet de cour.	Αὐλοκόμος (2).

43

États et villes capitales.	Ἐπικράτεια καὶ πρωτεύουσαι πόλεις.
L'Europe, l'Asie.	Ἡ εὐρώπη, ἡ Ἀσία.
L'Afrique, l'Amérique.	Ἡ Ἀφρική, ἡ Ἀμερική.
L'Océanie.	Ὁ Ὠκεανίνη.
Un état bien policé.	Ἐπικράτεια, κράτος καλῶς πολιτευόμενον.
Un royaume.	Ἐν βασιλείον.
Un empire.	Αὐτοκρατορία (εὐρύχωρον βασιλείον).
Une vice-royauté.	Ἀντιβασιλείον (χώρα ἔχουσα τίτλον βασιλείου).
Une république.	Δημοκρατία.
Une principauté.	Ἡγεμονία.
Un duché.	Δουκάτον.
Un comté (próf. conté).	Κομητάτον (3).
Un marquisat.	Μαρκεσάτον (ἡ γῆ τοῦ Μαρκεσίου).
Une baronnie.	Βαροννία (4).
Une seigneurie.	Γῆ δεσπότη (ἄρχοντικόν).
Un archevêché.	Ἀρχιεπισκοπή.
Un évêché, un diocèse.	Ἐπισκοπή, χώρα ἐπισκόπου.
La France (πρωτεύουσα Paris).	Ἡ Γαλλία (Παρίσια).
L'Espagne (Madrid).	Ἡ Ἰσπανία (Μαδρίτη).

(1) Ὑπηρετὴς διορισμένος νὰ ἀκολουθῇ τὸν κύριόν του ἢ τὴν κυρίαν του.

(2) Ὁ καθαρίζων τὴν αὐλὴν καὶ φροντίζων περὶ τῶν ἐν αὐτῇ ζώων.

(3) Γῆ ἀπὸ τῆς ὁποίας λαμβάνει τὸν τίτλον ὁ κόμης.

(4) Τίτλος γαιῶν ὅθεν λαμβάνουσι τὴν προσηγορίαν οἱ κατέχοντες αὐτὴν βαρόναι.

Le Portugal (Lisbonne).	Ἡ Πορτογαλία (Λισαβῶνα).
L'Angleterre (Londres).	Ἡ Ἀγγλία (Λονδίνον).
L'Écosse (Édinbourg).	Ἡ σκοτία (Ἐδιμβούργη).
L'Irlande (Dublin).	Ἡ Ἰρλανδία (Δουβλίνον).
La Hollande (Amsterdam).	Ἡ Ὑλανδία (Ἀμστελῶδαμον).
La Belgique (Bruxelles πρόφ. τὸ x ὡς σ).	Τὸ Βέλγιον (Βρυξέλλαι).
L'Allemagne.	Ἡ Γερμανία.
La Prusse (Berlin).	Ἡ Πρωσσία (Βερολῖνον).
Le Danemarch Copenhague)	Ἡ Δανιμαρκία (Κοπενάγη).
La Saxe (Dresde).	Ἡ Σαξωνία (Δρέσδη).
La Suède (Stocholme).	Ἡ Σουηκία ἢ Σβεκία (Στοκχόλ- μη).
La Norvège (Cristiana).	Ἡ Νορβηγία (Χριστιανία).
La Pologne (Barsovie).	Ἡ Πολωνία (Βαρσοβία).
La Bavière (Munich).	Ἡ Βαυαρία (Μόναχον).
L'Autriche (Vienne).	Ἡ Ἀουστρία (Βιέννη).
La Hongrie (Presbourg).	Ἡ Οὐγγρία ἢ Οὐγγαρία (Πρε- σβούργη).
La Bohème (Prague).	Ἡ Βοημία (Πράγα).
La Servie (Belgrade).	Ἡ Σερβία (Βελιγράδιον).
La Valachie (Bucharest).	Ἡ Βλαχία (Βουκορέστιον).
La Moldavie (Jassy).	Ἡ Μολδανία (Ιάσιον).
La Russie (Saint-Péters- bourg).	Ἡ Ῥωσσία (Πετρούπολις).
La Suisse (Berne).	Ἡ Ἐλβετία (Βέρνη).
L'Italie.	Ἡ Ἰταλία.
La Savoie (Chambery).	Ἡ Σαβοΐα (Σιαμπερῆ).
Le Piémont.	Τὸ Πεδεμόντιον.
La Toscane (Florence).	Τοσκάνα (Φλωρεντία).
L'État de l'Eglise ἢ du Pape (Rome).	Ἡ ἐπικράτεια τοῦ Πάπα (Ῥώμη).
Le royaume de Naples (Na- ples).	Τὸ βασίλειον τῆς Νεαπόλεως (Νεάπολις).
La Sardaigne (Turin).	Ἡ Σαρδινία (Τουρίνον).
Gènes.	Γένοβα.
Vénise.	Βενετία.
Genève.	Γενεύη.
La Turquie (Constantinople).	Ἡ Τουρκία (Κωνσταντινούπολις).
La Grèce (Athènes).	Ἡ Ἑλλάς (Ἀθῆναι).

La Perse (Téherane).	Ἡ Περσία (Τεχεράνη).
Les Indes.	Αἱ Ἰνδίαι.
Les Indes Orientales, Occidentales.	Αἱ Ἀνατολικάι, Δυτικάι Ἰνδίαι.
La Chine (Pekin).	Ἡ Κίνα (Πεκῖνον).
Les Etats Unis.	Αἱ ἡνωμένοι ἐπικράτειαι.
Le mexique.	Τὸ Μεξικόν.
L'isthme de Panama.	Ὁ Ἰσθμὸς τῆς Πανάμας.
Les limites, les confins, les frontières.	Τὰ ὅρια, τὰ σύνορα.
Les lieux circonvoisins.	Οἱ παρακείμενοι τόποι.
Les peuples circonvoisins.	Οἱ ὅμοροι, οἱ περίοικοι λαοί.
Une province, une ville frontière.	Ἐπαρχία, πόλις ὁμορος, γείτων.

Nations.	Ἔθνη.
Un européen, ne.	Εὐρωπαϊός, αἰά.
Un asiatique.	Ἀσιανός, ή.
Un africain, e.	Ἀφρικανός, ή.
Un américain, e.	Ἀμερικανός, ή.
Un français, e.	Γάλλος, ἱς.
Un espagnol, e.	Ἰσπανός, ἱς.
Un portugais, e.	Πορτουγάλλος, ἱς.
Un anglais, e.	Ἄγγλος, ἱς.
Un écossais, e.	Σκώτος, ἱς.
Un Irlandais, e.	Ἰρλανδός, ή.
Un hollandais, e.	Ὀλλανδός, ή.
Un allemand, e.	Γερμανός, ἱς.
Un autrichien, ne.	Αὐστριακός, ή.
Un bavarois, e.	Βαυαρός, ἱς.
Un bohémien, ne.	Βοεμός, ή.
Un saxon, ne.	Σάξων, ἱς.
Un hongrois, e.	Οὐγγρος, οὐγγαρίς.
Un polonais, e.	Πολωνός, ἱς.
Un danois, e.	Δανός, ἱς.
Un suédois, e.	Σουηδός, ή.
Un suisse.	Ἑλβετός, ἱς.

Un savoyard, e.	Σαβοΐός, ία.
Un piémontais, e.	Πεδεμόντιος, ίς.
Un génois, e.	Γενοῦσιος, ία.
Un venitien, ne.	Ένετός, ή.
Un toscan, e.	Τυρρηνός, ή.
Un florintin, e.	Φλωρεντινός, ή.
Un romain, e.	Ρωμαΐος, αία.
Un napolitain, e.	Νεαπολίτης, ις.
Un sicilien, ne.	Σικελιώτης, ις.
Un italien, ne.	Ίταλός, ις.
Un sarde.	Σαρδινός, ή.
Un moscovite ή russe.	Μόσχοβος, 'Ρώσος, ις.
Un grec, une grecque.	Έλλην, ις.
Un turc, une turque.	Τοῦρκος, μωαμεθανός, ή.
Un arménien, ne.	Αρμένιος, ία.
Un égyptien, ne.	Αιγύπτιος, ία.
Un persan, e.	Πέρσης, ις.
Un indien, ne.	Ίνδός, ή.
Un chinois, e.	Σινός, ή (κάτοικος τῆς Κίνας).
Un japonais, e.	Ίάπων, ις.
Un tartare.	Τάρταρος, ταρτάρα.
Un arabe.	Άραψ.
Un juif, ive.	Ιουδαΐος, αία.

45

Langues.	Γλώσσαι.
L'hébreu, l'arabe.	Η έβραϊκή, ή άραβική.
Le chaldéen (τὸ ἡ ᾠφ.).	Η Χαλδαιική.
Le grec, le latin.	Η ελληνική, ή λατινική.
Le français, l'italien.	Η γαλλική, ή ιταλική.
L'espagnol, l'allemand.	Η ισπανική, ή γερμανική.
L'anglais, le turc.	Η άγγλική, ή τουρκική.
Le persan, le syriaque.	Η περσική, ή συριακή.

Handwritten signature and flourish at the bottom of the page.

Ce qui est nécessaire
pour écrire.

Une plume.

Une plume bien taillée.

Une plume qui écrit trop gros
trop fin.

De l'encre, du papier.

Du papier qui boit.

Une main de papier.

Une rame de papier.

Papier doré.

Une feuille de papier.

Un cahier.

La poudre & le sable.

Le poudrier, le sablier.

Un transparent.

Le canif.

La règle.

La cire d'espagne.

Un bâton de cire d'espagne.

Un pain à cacheter.

Le plioir.

Le cachet.

Un sceau (πρόφ. σῶ).

Le crayon.

Τὰ πρὸς γραφὴν ἀναγκαῖα.

Γραφίς, κάλαμος, κ. κονδύλι.

Κονδύλι καλοκομμένον.

Κάλαμος ὅστις γράφει πολὺ
χονδρὰ, πολὺ λεπτά.

Μελάνη, χαρτίον.

Χαρτίον ἀπορρόφοῦν (τὸ ὁποῖον
πίνει).

Ἐν χειρόβολον χάρτου (1).

Δεσμὶς χαρτίου (ἐκ 500 φύλ-
λων).

Χαρτίον χρυσωμένον.

Ἐν φύλλον χαρτίου.

Τετράδιον, φυλλάδιον.

Ἡ ἄμμος (διὰ τὸ γράψιμον).

Τὸ ἀμμοδοχεῖον.

Ἵπογραμμός (2).

Ἡ καλαμογλυφίς, κ. κονδυλο-
μάχαιρον.

Ὁ κανὼν, ὁ γνώμων (3).

Κηρὸς σημαντήρ, κ. βουλοκέρι.

Ῥάβδος κηροῦ σημαντήρος, κ.
βέργα βουλοκέρι.

Σημαντρίς, κ. βουλίνη, ἰταλ. δ-
στια.

Τὸ πτύχανον (4).

Ἡ σφραγίς (ἡ μικρά).

Σφραγίς (ἡ μεγάλη) (5).

Ὁ χρωστήρ, κ. τὸ μολυβοκόνδυ-
λον.

(1) Ἡ ἐν τέτραδον χάρτου (ἐξ 25 φύλλων) ἰταλ. καδέρνο. εἰς δὲ τὸ Γαλλοελλην.
λεξικ. ῥαγκαθῇ εἶναι ἐξηγημένον, τέταρτον δεσμίδος

(2) Χαρτίον μὲ γραμμάς μαύρας, διὰ νὰ συνεθίσῃ ὁ γράφων νὰ γράφῃ ἴσα.

(3) Ἵταλ. ῥίγα, ἐργαλεῖον δι' οὗ ἄγομεν εὐθείας γραμμάς.

(4) Ἐργαλεῖον ἐξ ἐλέφαντος ἢ ἄλλου, δι' οὗ διπλοῦσι καὶ κόπτουσι τὸ χαρτίον.

(5) Σφραγίς κράτους, ἡγεμόνος, κοινότητος, ἀρχόντος.

Le tuyau.

La taille.

Une enveloppe.

L'enveloppe d'une lettre d'un paquet

Ὁ κάλαμος (τὸ κούριον μέρος τῶν πτερῶν).

Τὸ χάρισμα, τὸ κόψιμον (τοῦ κονδυλίου).

Περικάλυμμα, τύλιγμα.

Τὸ περικάλυμμα ἐπιστολῆς, φακέλλου.

47

G o ū t s.

Doux, douceur.

Doucereux, euse, ἢ doucet, ette.

Adoucir, aigrir.

Aigre, aigre-doux.

Aigreux, ἢ acidité.

Acidule.

Aciduler.

Amer, e, amertume.

Brasque, vin brusque.

Salé, saler, la salure

Acerbe, acerbité.

Γεύσεις.

Γλυκὺς, γλυκύτης.

Ἵπόγλυκος, γλυκερὸς, κ. γλυκούτσικος.

Γλυκαίνω, ξυνίζω.

Εὐνός, ὀξύγλυκος.

Ὄξύτης, ξυνάδα.

Ἵπόξυνος, ξυνούτσικος.

Ἵποξύνω, ξυνίζω.

Πικρὸς, πικρία.

Ὄξύς, δυνατὸς οἶνος.

Ἀλμυρὸς, ἀλατίζω, ἀλμυρότης-
Στυφὸς, στυφάδα.

48

C o u l e u r s.

Le blanc, le noir.

Le bleu, le vert.

Le brun.

Le jaune, le rouge.

Le bleu-celeste, ἢ bleu de ciel.

Le gris.

Le blond.

Couleur azurée.

Bleu-foncé, ἢ gros-Bleu.

Gris-blanc.

Χρώματα.

Τὸ λευκόν, τὸ μαῦρον (χρῶμα).

Τὸ κυανοῦν, τὸ πράσινον.

Τὸ φαιόν, κ. μαυρειδερὸν.

Τὸ κίτρινον, τὸ ἐρυθρόν.

Τὸ οὐρανόχρουν, κ. οὐρανέ.

Τὸ λευκόφαιον, στακτερόν.

Τὸ ξανθὸν (χρῶμα).

Κυανοῦν χρῶμα.

Βαθὺ κυανοῦν, γαλάζιον.

Λευκόφαιον.

Gris-cendré.	Σποδιαῖον, κ. στικτερόν.
Gros-vert.	Βαθὺ πράσινον.
Feuille-morte.	Χρῶμα ξηροῦ φύλλου.
Gris de lin.	Λινόχρουν (1).
Le pourpre.	Τὸ ἀλουργόν, πορφυροῦν, κ. κόκκινον χρῶμα.
La safrande.	Τὸ κρόκινον χρῶμα (τοῦ ζαφουρά).
Vert-pâle.	Ἀνοικτὸν πράσινον.
Brun-rouge.	Ἐρυθρόφαιον.
Blond-ardent.	Τὸ πυρρὸν χρῶμα.
Rouge-clair.	Ἐπέρυθρον, ἐρυθρὸν ἀνοικτόν.
Couleur de rose.	Ῥοδόχρουν.
Couleur de feu.	Πυρίχρουν, πυροειδές χρῶμα.
Couleur grise.	Φαίόχρουν.
Couleur noire.	Μελανόχρουν.
Couleur blanche.	Λευκόχρουν.
Une couleur claire.	Λαμπρόν, ἀνοικτὸν χρῶμα (τὸ μὴ βαθύ).
Une couleur foncée, ἢ couleur chargée.	Βαθὺ χρῶμα.
Couleur matte, ἢ couleur morne.	Χρῶμα ἀμαυρόν, θαμβόν, σκοτεινόν.
Couleur merde d'oie.	Χρῶμα κιτρινοπράσινον.
Couleur pâle.	Χρῶμα ὠχρόν, ἀμαυρόν, ἀσθενές.
Une couleur brillante.	Χρῶμα λαμπρόν.
De belles couleurs.	Ὠραῖα χρώματα.
Couleur de pensée.	Ἰοειδές χρῶμα (τοῦ μενεξέ χρῶμα).
Bleu de perse.	Κυανοῦν πρασινοειδές.
Bleu-mourant.	Κυανοῦν ἀμαυρόν.
Blanc, che, blond, e.	Λευκός, ἢ. ξανθός, ἢ.
Blanchâtre.	Λευκοειδής, κ. ἀσπρουλιάρικος.
Bleuâtre.	Κυανόλευκος (2).
Brun, e.	Φαίος, κ. μελαχροινός.
Rougeâtre.	Ἐρυθρωπός, κοκκινωπός.
Rouge, noir, e.	Ἐρυθρός, μαῦρος,
Olivâtre.	Ἐλκινόχρους (ἐπὶ δέσματος).

(1) Χρῶμα ὁμιάζον μὲ τὸ ἄνθος τοῦ λιναρίου.

(2) Πλησιάζον εἰς τὸ γαλάζιον.

Noiràtre.	Μελαγχρινός, κ. μαυριδερός.
Grison, onne.	Λευκόφασις, ψαρός (ἐπὶ τριγῶν).
Grisâtre.	Ψαρός (1).
Moreau.	Παμμέλας, κ. κατ'άμαυρος (ἐπὶ ἵππου).
Palot, tte.	Ἵποχρος, κ. χλομούτσος.
Pourpré, ée.	Πορφυρόχρους, ἀλουργίς, κ. κόκκινος.
Verdâtre. ½ verdelet, tte.	Ἵποπράσινος, κ. πρασινούτσικος.
Vert, e.	Χλωρός, πράσινος.
Cheveux châtains.	Καστανόχρους κόμη, κ. καστανάτα μαλλία.
Cheveux bruns-clairs.	Ἵπόξανθοι τρίχες.
Des cheveux blonds.	Ξανθή κόμη, κ. ξανθὰ μαλλία.
Femelle claire.	Πτερὰ στρούθου, ὅπου ἐπικρατεῖ τὸ λευκὸν εἰς τὸ μέλαν χρῶμα.
Femelle-obscure.	Πτερὰ ὅπου περισσεύει τὸ μέλαν ὡς πρὸς τὸ λευκόν.
Alezan.	Πυρρός (ἐπὶ ἵππου).
Un cheval alezan, ½ un alezan	Πυρρόθριξ ἵππος.
Variété de couleurs.	Ποικιλόχροια, τὸ ποικιλόχρουν.
Teindre, le teint.	Βάφω, ἢ βαφή.
Safraner.	Βάφω μὲ κρόκον (κίτρινον).
La couleur de cette étoffe est devenue pâle.	Τὸ ὕφασμα τοῦτο ἐμαράνθη, κ. ἐξεθώριασεν.
Les couleurs se passent.	Τὰ χρώματα γίνονται ἐξίτηλα, μαραίνονται.
Cette étoffe a perdu sa couleur	Ἡ ἐσθῆς αὕτη ἐξήνθησε, κ. ξέβαψε.

49

Des toiles, draps, étoffes, peaux et cuirs.	Πανία, τσῶχαι, ὑφάσματα, δέρματα, βύρσαι.
Une toile.	Ὀθόνη, ὕφασμα, κ. πανίον.
Toile de lin.	Λίνον, κ. λινὸ πανί.
Toile de coton.	Βαμβακηρὸν πανί.
Toile cirée.	Κηρωτὸν, βαρβ. μουσαμᾶς.

(1) Λευκὸς κλίγων πρὸς τὸ λευκόφασιον.

Toile fine.
Toile grossière.
Toile d'Hollande.
Indienne καὶ toile peinte.

De la mousseline.
Du canevas.
Du treillis.
Du drap, τὸ p. ἄφ.).
Du drap grossier.
Une pièce de drap.
Un coupon de drap.
Drap d'Angleterre.
De l'écarlate.
Une étoffe.
Une étoffe de laine, de soie.
Une étoffe d'or.
Une étoffe vergée.

Une étoffe marbrée.
Le bon biais, le mauvais
biais.
De la serge.
De l'étamine.
De la futaine.
De la flanelle.
Du camelot.
Un brocart.

Un damas (τὸ s ἄφ.).
Du satin.

Du satin à fleurs.

Λεπτὸν ὕφασμα.
Χονδροειδὲς ὕφασμα.
Πανὶ ὀλλανδικόν.
Ἰνδὸστικτον ὕφασμα, ἰνδικου-
γὲς, κ. τσίτι, μπασμάς.
Μουσελίνα (1).
Κάνναβος (καννάβινον πανί).
Χονδρόν κανναβόπανον.
Ἐριούχον, κ. τσώγα.
Χονδροειδὲς ἐριούχον.
Ἐν κομμάτι ἐριούχου (2).
Τεμάχιον ἐριούχου (3).
Ἐριούχον ἀγγλικόν.
Ὑφασμα κοκκινοθαφές.
Ὑφασμα, κ. κουμάσι.
Μάλλινον, μεταξωτὸν ὕφασμα.
Χρυσόπαστον, κ. στόφα.
Ἐβαδωτὸν ὕφασμα (ὡς ὁ ἀλα-
τζίς).
Μαρμαρωτὸν ὕφασμα (4).
Ἡ καλὴ, ἡ ἀνάποδη τοῦ ὑφά-
σματος.
Σαγὴ (ὕφασμα ἐξ ἐρίου).
Κιλίκιον (5).
Βαμβακόλινον (6).
Φλανέλα ἢ φανέλα.
Καμηλωτὴ, ἰταλ. καμλότον (7).
Διηνησιμένον, διάχρυσον ἢ διάρ-
γυρον μεταξωτὸν ὕφασμα (χρυ-
σοῦφαντόν τι).
Δαμασκητὸν ὕφασμα μὲ ἀνθη.
Ὀλοστηρικόν, μεταξωτὸν, βαρ-
βαροτ. ἀτλάζι.
Διηνησιμένον μεταξωτόν.

(1) Πανὶ βμβακκὸν λεπτότατον

(2) Βαρβαροτ. ἓνα τόπι τσόχας. — (3) Κομμάτιον ἐριούχου μεῖναν ἀπὸ τὴν κα-
τασκευὴν τοῦ ἐνδύματος.

(4) Παποικιλμένον ἐν εἴδη μαρμαρόν.

(5) Ὑφασμα ἀραιὸν ἐκ τριχὸς, μετάξης κτλ. χρησιμεῖον εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν
κοσκίνων. — (6) Ὑφασμα πατημένον ὡς μὲ βελώνην ἀπὸ τὸ ἐν μέρος.

(7) Ὑφασμα ἐξ αἰγίων τριχῶν.

Une moire.

Une moire onnée.

Du taffetas.

Du taffetas glacé.

Le crêpe.

Un velours.

Velours à trois poils, à quatre poils.

Velours plein.

Velours figuré.

Velours ras.

Du basin.

Une peau.

Peau de chevreau.

Peau de renard.

Peau de lion.

Peau de boeuf.

Peau de chevre.

Peau de monton.

Peau de léopard.

Peau de buffle.

Peau de chagrin.

Peau crue ή verte.

Un cuir.

Un cuir vert.

Un maroquin.

Un roussi.

Μεταξωτὸν ὡς τὸ τουρκ. τζαμ-
φέςι.

Μεταξωτὸν κυματῶδες.

Ταφετᾶς (1).

Ταφετᾶς ἐστιλθωμένος.

Πενθιρόν (2).

Μεταξόπτιλον, ὀλοσηρικόν, κ. ἑ-
λοῖδον κατυφές.

Ὀλοσηρικόν τρίμιτον, τετράμι-
τον.

Ὀμαλὸν μεταξόπτιλον.

Ἀθοποίκιλον μεταξόπτιλον.

Ψιλὸν μεταξόπτιλον.

Ἰφασμάτι βαμβακινόν.

Δέρμα, κ. πετσί.

Ἐρίφειον δέρμα.

Ἀλωπεκῇ, δέρμα ἀλώπεκος.

Λεοντῇ, δέρμα λέοντος.

Βύρσα, κ. τομάρι.

Αἰγίς, δέρμα αἰγός.

Μηλωτῇ, κ. προβιά.

Παρδαλῇ.

Βουβαλῇ, κ. βουβαλιά.

Δέρμα ὀνάγρου, ὄνου, ἢ ἵππου
ἐξεργασμένον.

Ἀκατέργατος βύρσα.

Βύρσα, δέρμα, κ. πετσί (3).

Ἀβυρσοδέψητον δέρμα.

Αἰγόβυρσα, μαροκίνον δέρμα (4).

Δέρμα ῥωσσικόν, ἢ βυρσοδέψη-
μένον ῥωστικῶς.

Qualités d'un cheval.

Ποιότητες ἵππου.

Un bon cheval.

Καλὸς ἵππος.

(1) Πεπεινημένη λέξις· λεπτὸν ὕφασμα ἀπὸ μέταξαν.

(2) Ὑφασμα ἐλαφρόν καὶ ὥς ἐπὶ τὸ πλείστον μέλαν, τὸ ὅποιον φοροῦσιν ἐν και-
ρῷ πένθους.

(3) Κυρίως τὸ ἐργασμένον καὶ χρήσιμον εἰς διαφόρους τέχνας.

(4) Δέρμα κατεργασμένον ὡς τὸ εἰς Μαρὸκον γινόμενον· τουρκ. σαχτιάνι.

Une rosse,	Καβάλλης, (ὁ), κ. παλιάλογον (1).
Un cheval qui est d'un beau poil.	Καλλιθριξ ἵππος.
Un cheval pommelé.	Ἴππος στικτός, ἢ λευκόστικτος.
Un cheval tigre.	Ψαρός ἵππος.
Un cheval ombrageux.	Σκιόφοβος ἵππος.
Un cheval chatouilleux.	Ἴππος εὐερέθιστος.
Un cheval courtaud.	Ἴππος κολοβός (2).
Un cheval hargneux.	Θυμοειδής ἵππος.
Un cheval à bouche sensible.	Εὐστομος ἵππος.
Un cheval à bouche dure.	Σκληρόστομος ἵππος.
Un cheval rouan cavecé de noir.	Ἴππος λευκόφαιος μὲ κεφαλὴν μαύρην.
Un cheval de carrosse, καὶ un cheval de train.	Ζευγίτης ἵππος.
Un cheval de selle.	Κέλης ἵππος (3).
Un cheval de bataille.	Μάχιμος, πολεμιστήριος ἵππος.
Un cheval de louage.	Ἴππος μισθωτικός.
Deux chevaux de train.	Ἴππων ξυνωρίς, ζεύγος.
Ce cheval n'a point de train.	Ὁ ἵππος οὗτος βαδίζει ἄτακτα.
Il se cabre, il boite.	Ὁρθοῦται, χωλαίνει.
Il bronche.	Προσκόπτει, κ. σκοντάπτει.
Il est dure à l'éperon.	Ἀναίσθητος εἰς τὸ κέντρον.
Il n'a ni bouche ni éperon.	Οὔτε εἰς τὸν χαλινὸν οὔτε εἰς τὸν πτεριστήρα εὐαίσθητος.
Il est vif.	Εἶναι ζωηρός, ὀξύς.
Un cheval vicieux.	Φαυλοήθης ἵππος, ἔχων κακὰς ἔξεις.
Il mord, il rue.	Δαγκάνει, λακτίζει.
Il va au galop (τὸ p. ἄφ.), ἢ il va le galop.	Καλπάζει (4).
Il va au trot (τὸ t. ἄφ.), ἢ il va le trot.	Διατροχάζει, πορεύεται διὰ τριποδίας (5).

(1) Ἰσχνός καὶ κατεσκληνός, ἢ γέρον καὶ κακοπαθημένος ἵππος.

(2) Τοῦ ὁποίου ἔκοψαν τὴν οὐράν· τὸ δὲ ῥῆμα courtauder un cheval, κολεθόνω ἵππον.

(3) Ὁ κέλης, τοῦ ὁ πρὸς ἵππασίαν ἵππος.

(4) Βάδισμα πηδητικόν, περιπάτημα ἵππου τρέχοντος εἰς τὰ τέσσαρα.

(5) Ὁ μεταξὺ τοῦ βήματος καὶ τοῦ καλπασμοῦ δρόμος τοῦ ἵππου.

Il va le pas.	Πορεύεται βιάδην (1).
Il va l' amble.	Πορεύεται πέδην (2).
Un bidet.	Ἰννος, μικρὸς ἵππος, τουρκ. μυ- τιλί.
Une jument.	Φορβάς, φοράς, κ. φοράδα.
Une jument pleine.	Ἐγκυὸς ἵππος.
Un poulain.	Πῶλος, κ. πουλάρι.
Un étalon, καὶ	Ὅχειον, κ. θαρβάτον ἄλογον.
Un cheval entier.	Ἴππος ἑνορχίς, ὄχειον, τουρ. ἄτι.
Un cheval hongre.	Τομίας, ἑκτομίας, εὐνουχισμέ- νος (3).

54

Qualités, d' un chien.	Ποιότητες κυνός.
Un chien.	Κύων, κ. σκύλος.
Un chien fidèle.	Κύων πιστός.
Un petit chien.	Κυνίδιον, κ. σκυλάκι.
Un chien de cour.	Οἰκουρὸς κύων.
Un chien de chasse.	Θηρευτικὸς κύων.
Un chien de berger.	Ποιμενικὸς κύων, κ. μανδρόσκυ- λον.
Un chien de bonne garde.	Κύων ὁ ὁποῖος εἶναι καλὸς φύ- λαξ.
Un chien hargneux.	Κύων χαλεπός, κ. δαγκανιάρης.
Un chien courtaud.	Κύων κολοβός (4).
Un chien babillard.	Σκύλος γαυγιζὼν πολὺ.
Un chien tigre.	Ψαρός σκύλος.
Un chien enragé.	Κύων λυσσώδης, λυσσασμένος.
Un chien dressé.	Κύων γεγυμνασμένος.
Un chien couchant.	Κύων ὁ ὀρνηθοθήρας.
Un chien courant.	Δρομὰς κύων (5).
Un lévrier.	Λαγωνικὸν, τουρκ. ζαγάρι (6).

(1) Τὸ βραδὺ θῆμα τοῦ ἵππου. — (2) Τὸ μεταξὺ τοῦ pas καὶ trot περιπάτημα τοῦ ἵππου.

(3) Hongre ἐπὶ ἵππου μόνον λέγεται.

(4) Τοῦ ὁποῖου ἐκοψαν τὴν οὐράν.

(5) Ὁ τρέχων κατόπιν τοῦ κυνηγέου.

(6) Τὸ δὲ θῆλυ τοῦ λαγωνικοῦ λέγεται lèvrette.

Un barbet, une barbette.	Κύων οὐλόθριξ (1).
Un matin.	Οικοφύλαξ, σκύλος διὰ φύλαξιν.
Un épagneul.	Ισπανικὸς κύων (2).
Un basset.	Κύων βραχύκωλος κυνηγετικός (3).
Ma chienne est en chaleur.	Ἡ σκύλα μου εὐρίσκεται εἰς τὰς ὁρμὰς της.
Cette chienne est pleine (4)	Ἡ σκύλα αὕτη εἶναι ἔγκυος.
Elle mettra bas dans deux jours (4).	Θέλει γεννήσει ἐντὸς δύο ἡμερῶν.

52

Animaux quadrupèdes (πρόφ. κουα—).	Ζῶα τετράποδα.
Des bêtes fauves.	Ἀγριμαῖα, ἀγρίμια (5).
Une bête sauvage.	Ζῶον ἄγριον, κ. ἀγρίμιον.
Une bête privée.	Ζῶον τιθασσόν, ἡμερον.
Une bête de somme καὶ une bête de charge.	Ἀχθοφόρον ζῶον, φορτηγὸν ζῶον.
Les bêtes à corne.	Τὰ κερασφόρα ζῶα.
Menu bétail.	Μικρὰ κτήνη (6), ποιμνιον.
Gros bétail.	Μεγάλα κτήνη (7), ἀγέλη.
Le bétail, ἐν. les bestiaux, πλ.	Τὰ κτήνη, τὰ θρέμματα, κ. τὰ ζωντανά (8).
Une monture.	Κτῆνος, ζῶον, κ. καθάλλα (9).
Un boeuf (πρόφ. τὸ f. εἰς δὲ τὸν πληθ. εἶναι ἄφ.).	Βοῦς, κ. βόδι.
La vache.	Ἡ βοῦς, ἀγελάς, κ. ἀγελάδα.
Un taureau.	Ταῦρος.
Un veau.	Μοσχάριον, κ. δαμάλιον.
Un chameau.	Κάμηλος, κ. καμήλα.

- (1) Ὁ ἔχων κατασφραγισμένα τὰ μαλλία καὶ πλέων εἰς τὸ ὕδωρ.
 (2) Κύων μὲ μακρὸν μαλλίον ἐπιτήδειος εἰς θήραν.
 (3) Ὁ ἔχων πόδας πολὺ κοντοὺς καὶ στραβοὺς.
 (4) Μόνον ἐπὶ ζῶων λέγεται αὕτω.
 (5) Λέγουσι bêtes fauves τὰς ἐλάφους καὶ τὰ ζωρκάδια.
 (6) Ὡ; πρόβατα κτλ. — (7) Ὡ; βόες κτλ.
 (8) Ὡ; βόες, πρόβατα, αἴγες· μόνον ἐπὶ τοιούτων εἰδῶν ζῶων λέγονται αἱ λέξεις αὗται. — (9) Ζῶον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀναβαίνει τις.

La brebis.	Ἡ ἀμνὰς, κ. προβατίνη.
Le mouton.	Τὸ πρόβατον.
Le bélier.	Κριὸς, τὸ ἄρσεν. πρόβατον.
Un agneau.	Ἀμνὸς, ἀρνίον.
Un bouc (πρόφ. τὸ ε ὡς κ.).	Τράγος.
Une chèvre.	Αἶξ, κ. γίδα.
Un chevreau.	Ἐριφος, κ. κατσικάκι.
Un âne.	ὄνος, κ. γάδαρος.
Une ânesse.	ὄνος, κ. γαδούρα.
Un ânon.	Ὀνάριον, κ. γαδουράκι.
Un mulet (τὸ ἀρσενικόν). }	Ἡμίονος, κ. μουλάρι.
Une mule (τὸ θῆλυ). }	
Un cochon, un porc (τὸ c. ἄφ.)	Χοῖρος, κ. γουρούνι (1).
Un verrat.	Χοῖρος ἀρσενικός.
Une truie.	Υς, γρομφάς, κ. γουρούνα.
Un buffle, une bufflonne.	Βούβαλος, βουβάλα.
Un bufflin.	Βουβάλιον, κ. βουβαλάκιον.
Un chat, ἄρσ. une chatte, θηλ.	Γαλῆ, κ. γάτα.
Un chaton.	Γαλιδεὺς, κ. γατουδάκι.
Un lapin.	Λαγιδεὺς, δασύπους, κ. κουνέλι.
Un lapereau.	Μικρὸς δασύπους.
Un rat.	Μῦς, κ. ποντικός.
La souris (μικρότερος τοῦ ἀνω- τέρω).	Μῦς, ποντικός.
Un souriceau.	Μυάριον, κ. ποντικᾶκι.
Une taupe.	Ἀσπάλαξ, κ. τυφλοπόντικον.
Un lion, une lionne.	Λέων, λέαινα.
Un lionceau.	Λεοντιδεὺς.
Un éléphant.	Ἐλέφας.
Le léopard.	Ἡ λεοπάρδαλις.
Le tigre, la tigresse.	Ἡ τίγρις.
La licorne.	Ὁ μονόκερος.
Un loup (τὸ p. ἄφ.), une louve.	Λύκος, λύκαινα.
Un louveteau.	Λυκιδεὺς, κ. λυκόπουλον.
Un loup-doré.	Θῶς, τουρκ. τσακάλι.
Un ours (πρόφ. τὸ s).	Ἄρκτος κ. ἀρκούδα.
Une ourse.	Θηλεία ἄρκτος.
Un ourson.	Ἀρκτύλος, κ. ἀρκουδίτσα.

(1) Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ cochon καὶ pourceau εἶναι ἐπὶ τὸ μὲν πρῶτον λέ-
γεται ἐπὶ πάσης ἡλικίας τοῦ ζώου. τὸ δὲ δεύτερον, μόνον ἐπὶ μεγάλου χοίρου.

Un renard, une renarde.

Un renardeau

Un singe.

Un guenon.

Un magot.

Un écureuil.

Un bellette.

Un bièvre.

Un castor.

Le hérisson.

La peau.

La laine.

La corne.

La loupe.

Les coins du cheval.

La corne de pied.

La patte, la crinière.

La queue.

Le museau, le groin.

Un chevrier.

Un berger, (une bergère).

La houlette.

Un porcher.

Une bergerie.

Vêler (ἐπὶ ἀγελάδος).

C'est une vache qui n' a pas
encore vêlé.

Ἀλώπηξ, κ. ἀλεποῦ.

Μικρὰ ἀλώπηξ.

Πίθηξ, βαρβαροτοῦρ. μαῖμοῦ.

Πίθηξ ὁ θῆλυς.

Μεγάλη μαῖμοῦ.

Σκίουρος (1).

ἰκτίς, μυγαλῇ, κ. νυφίτσα.

Κάστωρ τῆς Γαλλίας.

Κάστωρ.

Ὁ ἐχῖνος, ἀκανθόχοιρος, κ. σκαν-
τσόχοιρος.

Τό δέρμα, κ. πετσό.

Τὸ ἔριον, μαλλίον (2).

Τὸ κέρας, κ. κέρατον.

Ὁ ὕβος (3).

Οἱ κυνόδοντες τοῦ ἵππου (4).

Ἡ ὀπλή, κ. ὀνύχι (5).

Ὁ ποῦς (6), ἡ χαίτη (7).

Ἡ οὐρά.

Τὸ ρύγχος (8).

Λιπόλος, κ. γιδοβοσκός.

Ποιμήν, βοσκός, (ποιμενίς).

Ἡ καλαῦροψ, κ. ματσούκα.

Συφορβός, χοιροβοσκός.

Μάνδρα.

Τίχτω,

Ἡ ἀγελάδα αὕτη δὲν ἔκαμεν ἀ-
κόμη μοσχάρι.

(1) Ζωάριόν τι τετράπουν ὅμοιον μέ την νυφίτσαν.

(2) κυρίως τῶν προβάτων.

(3) Φυσικὸν κύρωμα ὡς τὸ τῆς καμήλου.

(4) Ο σφηνοειδεῖς ὀδόντες τῶν ἵππων φερόμενοι περὶ τὸ τέταρτον καὶ ἕμισυ τῆς
ἡλικίας ἔτος.

(5) Ὡς τὸ νύχι τοῦ ἵππου, ἡμιόνου, ὄνου κτλ.

(6) Λέγεται patte ὁ ποῦς τῶν τετραπόδων ζώων, ἔχων δάκτυλα καὶ ἔνυχας
καὶ ὀλων τῶν πτηνῶν πλὴν τῶν σαρκοφάγων καὶ τινων ἐντόμων.

(7) Τὰ ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ μαλλία ἵππου, λέοντες.

(8) Museau μὲν λέγεται τὸ ρύγχος (μούτσουνον) τοῦ κυνὸς καὶ τινων ἄλλων
ζώων· groin δὲ τὸ τοῦ χοίρου, ἡ μέρη τοῦ χοίρου.

Oiseaux.

La volaille (1).
 Un coq (πρόφ. τὸ q)
 Une poule.
 Une poule qui couve.
 Un chapon.
 Un poulet.
 Un poussin.
 Une poularde.
 Un coq d'inde (τὸ q ἄφ.) καὶ
 un dindon.
 Une poule d'inde καὶ une
 dinde.
 Un dindonneau.
 Une cie.
 Une oison.
 Un canard
 Une cane.
 Un pigeon, un pigeonneau.
 Le paon (πρόφ. pan).
 La paonne (πρόφ. panne).
 Un oiseau de proie.
 La cigogne.
 Un cigogneau.
 Un oiseau de passage, oi-
 seaux passagers.
 Un cygne.
 Un plongeon.
 Un milan.
 Une gélिनotte.
 Un moineau, ἢ un passereau.
 Un perroquet.
 La pie, le corbeau.

Πτηνά.

Τὰ πτηνὰ, τὰ πουλτα.
 Ἀλέκτωρ, κ. πετεινός.
 ὄρνις, κ. ὄρνιθα.
 ὄρνις ἐπωάζουσα, κ. κλωσσῶσα.
 Ἐκτομίας, κάπων, κ. καπώνιον.
 Ὀρνίθιον, κ. ὄρνιθοπούλι, κοτο-
 πουλι.
 Νεοσσός, πουλάκι (τῆς κλώσσας).
 Ὀρταλῖς, κ. πουλάδα (2).
 Μελεαγρίς, κ. κοῦρκος, κουρκά-
 νος.
 Ἰνδικὴ ὄρνις, κ. κούρκα, γάλ-
 λισσα.
 Μικρὰ Ἰνδικὴ ὄρνις, κ. κουρκάκι.
 Χήν, κ. χήνα.
 Χηνιδεύς, κ. χηνάκι.
 Νίσσα, κ. πάπια.
 Νήσσα θηλυκή.
 Περιστερὰ, περιστερίδιον.
 Ὁ ταώς, κ. παγώνι.
 Ὁ θηλυκὸς ταώς.
 Σαρκοφάγον ὄρνεον.
 Ὁ πελαργός, τουρκ. λειλέκι.
 Πελαργιδεύς.
 Ἀποδημητικὸν πτηνόν, ἀποδη-
 μητικὸν, παροδικὰ πτηνὰ.
 Κύκνος (πτηνὸν ἐνυδρον).
 Δύτης, τουρκ. καραμπατάκι (3).
 Κίρκος (4).
 Ἀγριόρνις, (εἶδος πέρδικος).
 Στρουθός, (ὁ) ἢ πυργίτης στρου-
 θός, κ. σπουργίτης.
 Ψιττακός, κ. παπαγάλος.
 Ἡ κίσσα, ὁ κόραξ.

(1) Περιληπτικὸν ὄνομα σημαίνον τὰ τρεφόμενα εἰς τὴν οἰκίαν.

(2) Κότεα νέα καὶ παλαιά.

(3) Πτηνὸν νηκτόν. — (4) Εἶδος ἱέρακος μικροῦ καὶ πολυποικίλου.

La hochequeue.	Σεισοπυγίς, κ. σουσουράδα.
Un aigle, un aiglon.	Ἀετὶς, ἀετιδύς.
Un faucon, un fauconneau.	Ἰέραξ, κ. γερτζι. ἱερακίσκος.
La grue, le héron.	Ὁ γερανός, ὁ ἐρωδιός.
Le coucou.	Ὁ κόκκυξ, κ. κοῦκκος.
Un roitelet huppé.	Τροχίλος λοφωτός.
Le hibou.	Ὁ ἑύας, κ. μποῦφος (1).
Un rouge-gorge.	Ἡ πυραλίς, ἡ πυρρόουλας.
Un chat-huant	Νυκτιβόαξ ἢ νυκτικόραξ.
Une chouette.	Αἰγωλίς (2).
Le vautour, le griffon.	Ὁ γρύψ, ὁ γρύψ (σαρκοφ. ὄρνις).
Un autruche.	Στρουθός, στρουθοκάμηλος.
La mouette, ἢ le goéland.	Λάρος, κ. γλάρος.
Un martin-chasseur.	Ἀλκυὼν ἢ ὑλόξιος.
Un pélican.	Πελεκάν, κ. πελεκάνος.
Une hirondelle.	Χελιδών, κ. χελιδόνι.
La chauve-souris.	Ἡ νυκτερίς.
Un rossignol, un pinçon.	Ἀηδών, σπίνος.
Un chardonneret ἢ un sizain.	Ἀκανθυλλίς, κ. καρδερίνα.
Une alouette, un roitelet.	Κορυδαλός, τροχίλος.
Une calandre, un mésange.	Καλάνδρα, μελισσοφάγος.
Un tarin.	Ἀκανθίς, κ. σπαθί (μικρόν πτηνόν).
Un merle.	Κόσσυρος, κ. κοτσύρι.
Un serin de canari, καὶ un canari, ἢ un canarin.	Ἀκανθίς ἢ καναρία, τὸ κ. κανάρι.
Oiseaux funèbres.	Νυκτονόμα πτηνά (3).
L'aile, la queue.	Ἡ πτέρυξ, ἡ οὐρά.
Une plume.	Ἐν πτερόν.
Le duvet.	Τὸ πτίλον, κ. πούπουλον.
Le croupion.	Τὸ ὀρθόπυγιον, κ. κολοκούκουρον (4).
Un ergot.	Πληκτρον (πετεινοῦ κλπ.).
La crête du coq.	Ὁ λόφος, ἡ κυρδοασία (5).
Le bec (πρόφ. τὸ εὖς κ).	Τὸ ῥάμφος, κ. μύτη.

(1) Ἡ νυκτοπούλι· ἀλλ' ἡ λέξις ἐγενικεύθη καὶ σημαίνει τὴν γλαῦκα, κ. κουκουβάγια.

(2) Γένος πτηνῶν.

(3) Ὡς ἡ γλαῦξ, ὁ αἰγωλίς, ὁ νυκτιβόαξ.

(4) Τὸ μέρος τοῦ πτηνοῦ ὅθεν φύονται τὰ πτερὰ τῆς οὐράς.

(5) Κ. τὸ καπατσούλι τοῦ πετεινοῦ.

La griffe.	Ὁ ὄνυξ (1).
Le jabot (τὸ τ ᾱφ.).	Ὁ πρόλοβος, κ. γούσα, σγάρα.
Un nid (τὸ δ ᾱφ.).	Καλιὰ, φωλεά.
Un oeuf couvi.	Οὔριον ὠόν, κ. κλούβιον.
La coque d'oeuf.	Τὸ κέλυφος, τὸ ἐξώφλοιον τοῦ αὔγου.
La couvaison.	Ἡ ἐπώασις (2).
Une couvée.	Νεοσσία (3).
Mettre une poule couver.	Βάλλω τὴν ὄρνιθα νὰ καθίσῃ.
Une couveuse.	Ὅρνις ἐπωάζουσα, κ. κλώσσα.
Un oiseleur.	Ὅρνιθοθήρας, ἱξευτής (4).
De la glu.	ἱξός.
Un gluau.	Κάλαμος ἱξευτικός, κ. ἱξόβεργα.

54

Poissons et coquillage.	Ἰχθὺς καὶ ὀστρακόδερμα.
Un monstre marin.	Θαλάσσιον τέρας.
Un poisson de mer.	Θαλάσσιος ἰχθύς.
Poisson d'eau douce.	Ἰχθύς γλυκεὸς ὕδατος.
La baleine.	Ἡ φάλαινα, βαλαίνα (5).
Un daufin.	Δελφίν (6).
Un marsouin.	Φώκαινα, κ. φώκια.
Un cheval-marin.	Ἰππόκαμπος, ἱπποκάμπη.
Un veau-marin, ἢ veau de mer.	Φώκη (ἢ διάφορα εἶδη φώκης).
Un thon.	Θύννος (7).
Un vairon.	Κωβίδιον, κ. γούπα.
Un synagre.	Συναγρίς, κ. συναγρίδα.
Des sélagues. (θ. πλ.).	Σελάχη, κ. σαλάχι.
Un turbot.	Ῥόμβος, σύαξ, κ. συάκι.
Une raie.	Βάτος, ῥίνη (8).

(1) Ὁ ὄξυς ὄνυξ τῶν ζώων καὶ πτηνῶν.

(2) Ὁ καιρὸς τῆς ἐπώασεως, κ. τοῦ κλωσσίματος.

(3) Τὸ ὅλον τῶν ὠῶν ἢ τῶν ὄρνιθίων τὰ ὅποια εὐγάλλει ἡ κλώσσα.

(4) Κ. πουολόγος, ὅστις μεταχειρίζεται τὰ ἱξόβεργα.

(5) Κῆτος τὸ μέγιστον τῶν ζώων.

(6) Γένος μαστοφόρων ζώων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν κητωδῶν.

(7) Εἶδος σκόμβρου μεγάλου.

(8) Εἶδος ἀκανθωτοῦ ἰχθύος.

Un merlan.	Γαλλαρίας, κ. γαϊδουρόψαρον.
Une sole.	Βούγλωσσον κ. γλώσσα.
Une sèche.	Σηπία, κ. σουπιά.
Un maquereau.	Σκόμβρος, σκομβρίαν.
Une sardine.	Σάρδα, κ. σαρδέλλα.
Un rouget.	Έρυθρίνος, κοκκινόψαρον.
La truite & la troute.	Ό τρώκτης κ. πέστροφα.
Un nigroil & négueil.	Μελάνουρος, κ. μελανούρι.
Un brochet.	Άνθίας, λύκος (1).
Une tanche.	Ψύλλων & τύλλων, κ. τίγκα.
Un barbeau.	Τρίγλη, κ. μπαρμπούνι.
Une carpe.	Κυπρίνος, κ. γρεβάδι (τουρκ. σά-ζάνι).
Une alose.	Θρίσσα (2).
Un saumon.	Άτακεύς & σαλομός (3).
Une lamproie.	Γαλές & γάδος, μύραινα.
Un goujon.	Κωθίς, κ. γουείδι.
Un merluche, & merlu.	Γάδος ταριχευτής, κ. βακαλάος.
Une morue & un esturgeon.	Άντακαίος, βαρβ. μουρούνα.
La hareng (τὸ g ἄφ.).	Η άφήνη (χαρίγγα).
Un carrelet.	Πλευρονήκτης ρόμβος.
Un anchois.	Μαίνις, έγκαρσίχολος, κ. άντσόϊα.
Une anguille (ύγρως τὰ II).	Έγχελυς, κ. χέλι.
Une langouste.	Γαρίς (μαλακόστρ. θαλάσ.).
Un crabe.	Καρκίνος, πάγουρος, κ. παγούρι.
Un cancre.	Καρκίνος θαλάσ. κ. τσαγανός.
Une huitre (τὸ h ἄφ.).	Όστρεον, κ. στρείδι.
Un peigne.	Κτείς, κ. κτένι (όστρακον).
Un limaçon de mer.	Κοχλίας θαλάσσιος.
Une chevrette & crevette.	Καρίς, κ. καρίδα.
Une écrevisse.	Καραβίς, κ. караβίδα.
Une tortue.	Χελώνη.
Les ouïes, θηλ. πληθ.	Τὰ βρόγχια (4).
Les nageoires, θηλ.	Τὰ πτερύγια (τῶν ιχθύων).
Les écailles, θηλ.	Αί λεπίδες, κ. λέπια.
L'arête.	Η άκανθα, κ. ψαροκόκκαλον.

(1) Ίχθς τῶν ποταμῶν.

(2) Ίχθς ἀναπλέων τοὺς ποταμοὺς περὶ τὸ έαρ.

(3) Ίχθς εἰς τὰς βορείους θαλάσσας.

(4) Τῶν ιχθύων τὰ μέρη ὅθεν ἀναπνέουσι.

Les oeufs (τὸ fs ἄφ.).
 Le museau d'un poisson.
 Une écaille ἢ la coquille.
 Une écaille de tortue.
 Un frotin.
 La pêche.
 Un pêcheur.
 Un filet, une ligne.
 La canne.
 Un hameçon.
 L'appât ἢ l'amorce.

Τὰ αὐγά.
 Τὸ ρύγχος τοῦ ἰχθύος.
 Τὸ ὄστρακον (1).
 Χελώνειον, ὄστρακον χελώνης.
 ἰχθύδιον, μικρὸν ὀψάριον.
 Ἡ ἀλιεία, κ. ψάρευμα.
 Ἀλιεύς. κ. ψαράς.
 Δίκτυον· ὀρμιά (2).
 Ὁ κάλαμος, ἢ ἡ καλαμὶς (3).
 Ἀγκιστρον, κ. ἀγκίστρι.
 Τὸ δέλεαρ, κ. γέμι.

55

Reptiles et insectes.
 Un reptile, un insecte.
 Un serpent, un serpent ailé.
 Un serpent à sonnet.
 Un serpent à tête de chien.
 Un serpent d'eau.
 Une vipère.
 Un vipereau.
 Un scorpion, une grenouille.
 Un lézard.
 Un limaçon.
 Un escargot.
 Un ver, un ver solitaire.
 Vers intestinaux ἢ vers intestins.
 Un ver à soie.
 Un ver luisant.

Ἑρπετὰ καὶ ἔντομα.
 Ἑρπετὸν (4), ἔντομον (5).
 Ὄφις, ὄφις ὑπόπτερος.
 Κρόταλος (ὄφις).
 Ὄφις ὁ κυνοκέφαλος.
 Ὑδρα (νερορίδι).
 Ἐχίδνα, κ. ὀχειά.
 Ἐχίδνιον, μικρὰ ἔχιδνα.
 Σκορπίος, βάτραχος.
 Σαύρα, κ. σαμμιαμύθι, ἢ γου-
 στερίτζα.
 Κοχλίας, κ. σάλιαγχος.
 Ἐλιξ ὁ χερσαῖος, σάλιαγχος.
 Σκώληξ, ταινία.
 Ἐλμινθες, κ. λεβίθες.
 Βόμβυξ, μεταξοσκώληξ.
 Πυγολαμπτὶς, κ. κωλοφωτιά.

- (1) Τῶν ὀστρακοδέρμων ζώων.
 (2) Τὸ σχεινάκιον τὸ ὁποῖον βάλλουν εἰς τὰ καλάμια διὰ νὰ ψαρεύουν.
 (3) Εἰς τὴν ὁποίαν ἐξαρτῶσι τὴν ὀρμιά.
 (4) Πᾶν ζῶον τὸ ὁποῖον ἔρπει, σύρεται μὲ τὴν κοιλίαν κατὰ γῆς.
 (5) Ἐντομα, ὅσα εἶναι λεπτότατα μεταξὺ τοῦ στηθεοῦ καὶ τοῦ ἄλλου σώματος
 τῶν, ὥστε φκίνονται ὡς νὰ ἦναι ἐκθίως κομμιμένον τὸ εἶδος τῶν ἐκεί.

Une araignée.	Ἀράχνη, κ. ἀνυφαντής.
La fourmi.	Ὁ μύρμηξ, κ. μυρμήγκι.
Un artison ἢ artuson ἢ artoison.	Τερηδών (ἡ), κ. βότρυς (1).
La cigale.	Ὁ τέττιξ, κ. τσίντσιρας.
La sauterelle.	Ἡ ἀκρίς, κ. ἀκρίδα.
Un crapaud, une chenille.	Φρύνος (2), κάμπη (3).
Un grillon.	Γρύλλος, κ. τσιρόνι (4).
Une teigne.	Σῆς, κ. βότρυδα, σάρακας.
Un pou (des poux).	Ὁ φθεῖρ, κ. ψεῖρα.
Une lente.	Κόνις, κ. κόνιδα (5).
La puce.	Ἡ ψύλλα, (ἡς), ὁ ψύλλος.
La punaise.	Ὁ κόρις (εως), κ. κόριζα.
Le couvain des punaises.	Ὁ σπόρος τῶν κόρων.
Le hameton.	Ἡ μηλόνη, ὁ χρυσοκάνθαρος (6).
La mouche.	Ἡ μύια, κ. μύγα.
Un papillon.	Χρυσάλλις, κ. πεταλούδα.
Un escarbot ἢ cerf-volant. (τὸ f. ἄφ.).	Κάνθαρος.
Le moucheron.	Ὁ σκνίψ, κ. σκνίπα (7).
Un cousin.	Κώνωψ, κ. κουνούπι.
La sangsue (πρόφ. sansu).	Ἡ βδέλλα.
La guêpe.	Ὁ σφήξ, κ. σφήκα.
Une abeille ἢ une mouche à miel,	Μελίσσα.
Une abeille mâle ἢ un bourdon.	Ἡ ἀρσενική ἢ μέλισσα, κηφήν.
Une abeille ouvrière.	Ἐργάτις μέλισσα.
Un aiguillon.	Κέντρον, ἀγκάθι (μελίσσης, σφηκός).
Un rucher.	Μελισσῶν, μελισσοτροφεῖον.
La ruche.	Ἡ κυψέλη, κ. γυψέλι, κουβέλι μελισσῶν.

(1) Βαρβ. σαρὰκι· σκώληξ φθεύρων τὰ ἱμάτια, τὰ ζῦλα κτλ.

(2) Εἶδος ἑρπετοῦ ἰσθόλου ὁμοιάζοντος τὸν θάτραχον, κ. ζάμπα.

(3) Εντομον τὸ ὅποιον τρώγει τὰ φύλλα καὶ τὰ ἄνθη τῶν φυτῶν.

(4) Εντομον μικρὸν, εἶδος τέττιγος εἰς θερμοὺς τόπους διαιτώμενον καὶ ἔχον ἐξέιν καὶ διαπεραστικὴν φωνήν.

(5) Ἐξ ἧς γεννᾶται ἡ ψεῖρα. — (6) Μετὰ τὸν ὅποιον παίζουν εἰ παῖδες.

(7) Μικρὰ μύια, ὅποια ἡ ἰμβραίνουσα εἰς τὴν ὀφθαλμόν.

Un essaim (πόφ. écein), ἢ une	Σμηῆνος, κ. μελίσσιον (1).
ruchée.	
La dépouille d' un serpent.	Ἡ λεβηρίς, κ. τὸ ὑποκάμισον τοῦ ὄφεως.
Une fourmilière.	Μυρμηκιά.
Une toile d'araignée.	Ἀράχνη, κ. ἀραχνιά.

56

Voix des animaux.

Le cheval hennit.	Φωναὶ τῶν ζώων.
L'âne brait.	‘Ο ἵππος χρεμετᾷ, ἢ χρεμετίζει.
Le chien aboie.	‘Ο ὄνος ὀγκᾷται, κ. γκαρίζει.
Le chat miaule.	‘Ο κύων ὕλακτεῖ, κ. γαυγίζει.
Le coq chante.	‘Ο γάτος κρίζει, κ. νιαουρίζει.
La poule glousse.	‘Ο ἀλέκτωρ ᾄδει.
Le cochon grogne.	Ἡ ὄρνιθα κλώζει (2).
Le mouton bêle.	‘Ο χοῖρος γρύζει ἢ γρυλλίζει.
	Τὸ πρόβατον βληχᾷται, κ. βελάζει.
La tourterelle gémit.	Ἡ τρυγὼν γογγύζει.
Le boeuf meugle ἢ beugle.	‘Ο βοῦς μυκᾷται, κ. μουγκρίζει.
Le lion rugit.	‘Ο λέων βρυχᾷται, κ. οὐρλιάζει.
Le renard glapit.	Ἡ ἀλώπηξ κνυζᾷ, γαυγίζει.
Le loup hurle.	‘Ο λύκος ὠρύεται, κ. οὐρλιάζει.
Le corbeau croasse.	‘Ο γρόαξ κρώζει.
La grenouille coasse.	‘Ο βάτραχος κοάζει.
Le serpent siffle.	‘Ο ὄφας συρίζει, κ. σφυρίζει.

57

Différentes voitures.	Διάφορα ὀχήματα.
Une voiture.	Ὀχημα, ἄρμα, ἄμαξα (3).
Un carrosse.	Ἀρμάμαξα (4).

(1) Κοπάδιον μελισσῶν νέων.

(2) Ὡς φωνάζει ὅταν κλωσσᾷ.

(3) Ἡ μεταφέρουσα ἀνθρώπους καὶ πράγματα.

(4) Τετράτροχος καρέτα πανταχόθεν κλειστή καὶ κρεμαστή.

Un carrosse doux.	Ἀρμάμαξα ἥσυχος.
Un carrosse majestueux.	Ἀρμάμαξα μεγαλοπρεπής.
Une berline.	Ὀδοιπορικὴ ἄμαξα.
Un phaéton.	Φαέτων (1).
Un carrosse à six chevaux.	Ἄμαξα μετ' ἑξ ἵππους.
Une litière.	Φορεῖον, τουρκ. τσεκερέ (2).
La diligence.	Ἡ ταχυπόρος.
Un carrosse de louage.	Ἄμαξα μισθωτική.
Un chariot.	Ἄμαξα φορτηγός (τετράτροχος).
Une charrette.	Ἀμάξιον φορτηγὸν δίτροχον (3).
Un charretin.	Ἀμαξάριον (εἶδος μικρᾶς ἀμάξης).
Une chaise de poste.	Ταχυδρομικὴ ἄμαξα.
Une chaise à porteurs.	Φορεῖον κομιστόν (4).
Un traîneau.	Ἐλκυθρον, κ. σάνια (5).
Un brancard.	Φορεῖον τῶν ἀρρώστων (6).
L'impérial du carrosse.	Τὸ ἐπιστέγασμα τῆς ἀρμαμαξίης.
Les glaces.	Οἱ ὕελοι (τῶν παραθύρων τῶν ὀχημάτων).
La portière.	Τὸ θυρίδιον (7). § τὸ θύρωμα (8).
Les barres.	Οἱ μοχλοί, οἱ σύρται.
La roue.	Ὁ τροχός.
Les rais, (én. le rais).	Αἱ ἀκτῖνες, κ. ἀδράκτια (9).
Le moyeu.	Ἡ χοινίκη, ἡ χοινικίς (10).
L'essieu.	Ὁ ἄξων (τῶν τροχῶν).
Le timon.	Ὁ ῥυμός, κ. τὸ τιμόνι (11).
Le siège du cocher.	Ὁ δίφρος τοῦ ἀμαξηλάτου.
Les grands sangles.	Οἱ μεγάλοι ἱμάντες (12).

(1) Μικρὰ καλιάσκα δίτροχος, ἀσκεπὴς καὶ πολλὰ ἐλαφρά.

(2) Εἶδος ὀχήματος σκεπαστοῦ, φερομένου ἐπὶ δύο μακρῶν ξύλων μεταξὺ τῶν ὁποίων ζεύγουσι δύο ἡμίονους τὸν ἓνα ἔμπροσθεν, καὶ τὸν ἕτερον ὀπίσθεν.

(3) Τὸ ἔχον δύο ῥυμούς καὶ δύο πλευράς διὰ νὰ ἐμποδίσῃσι τὸ φορτίον τοῦ νὰ πέσῃ — (4) Δίφρος σκεπαστὸς διὰ τοῦ ὁποίου φαίνεται τις ὑπὸ δύο ἀνθρώπων.

(5) Εἶδος ἀμάξης ἄνευ τροχῶν εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβαίνουν τις σύρεται ἐπὶ τῆς χιόνος.

(6) Διὰ τοῦ ὁποίου μετακομίζουσι τοὺς ἀρρώστους.

(7) Κ. ἡ πόρτα τῆς ἀμάξης.

(8) Κ. τὸ κινᾶτι τῆς πόρτας τοῦ ἀμαξιτοῦ.

(9) Τὰ ξύλα τοῦ τροχοῦ τὰ ἐνόνοντα τὸν γύρον αὐτοῦ μετ' τὴν μέσσην.

(10) Τὸ μέσον τοῦ τροχοῦ ὅπου ἐμβαίνουσιν αἱ ἀκτῖνες καὶ ὁ ἄξων.

(11) Ξύλον μακρὸν χωρίζον τοὺς συνεζευγμένους ἵππους εἰς τὴν ἄμαξαν.

(12) Οἱ τελαμώνες, ἢ τὰ διαζώματα, περιζώματα, ἵπποδίσματα, τουρκ. κολάνια.

Les boucles.
Les agrafes.
Les traits.
Les rênes.

Αἱ πόρπαι (1).
Τὰ ἀρπάγια, θηλυκωτήρια (2).
Οἱ ρυτῆρες, οἱ ρυταγωγεῖς (3).
Τὰ ἡνία, τὰ λωρία τοῦ χαλινοῦ.

58

Ce qu'on trouve dans
l'écurie.
Le foin, la paille.
L'avoine, le son.
La mangeoire, la crèche.
Le peigne, la cheville.
Le crible, la bride.
La têteière.
Le mors (τὸ σ ἄφ.), ἢ le frein.
La gourmette, les branches.
Un licol ἢ licou.
Le poitrail.
L'étrille.
Le bât.
La selle.
L'arçon.
Les étriers.
Les étrivières.
La housse.

Τὰ εὐρισκόμενα εἰς τὸ
ἵπποστάσιον.
Ὁ χόρτος (4). τὸ ἄχυρον.
Ἡ βρόμη, τὸ πίτυρον.
Ἡ φάτνη, τὸ παχνί.
Τὸ κτένιον, ὁ πάσσαλος.
Τὸ κόσκινον, ὁ χαλινός.
Ἡ κορυφαία (5).
Ὁ κημὸς, τουρκ. γκέμι (6).
Τὸ ψέλλιον (7), τὰ πτερύγια (8).
Ρυτῆρ, ἀγωγεὺς, κ. καπίστρι.
Τὸ προστερνίδιον (9).
Εὐστρα (διὰ τὸν ἵππον).
Τὸ σάγμα, κ. σαμάρι.
Τὸ ἐφίππιον, κ. σέλλα.
Ἡ ἀστράβη (10).
Οἱ ἀναβολεῖς, κ. σάλαι, τουρκ.
τζεγκιά.
Οἱ ἱμάντες, οἱ λῶροι (11).
Ὁ κάσας, (ου), τὸ ἐπίβλημα (12).

- (1) Αἱ ὁποῖαι ἔχουν εἰς τὸ μέσον ἓν σιδηράκι.
(2) Τὰ ὁποῖα ἐμβαίνουν εἰς κρίκον καὶ ἐνόνουσι δύο μέρη.
(3) Τὰ λωρία διὰ τῶν ὁποίων οἱ ἵπποι σύρουσι τὴν ἀμαξάν.
(4) Χορτάρι κοσσισμένον ἢ μὴ λεγεται foin.
(5) Μέρος τοῦ χαλινοῦ τὸ ὁποῖον περικαλύπτει τὴν κεφαλὴν καὶ κρατεῖ τὸν κημόν.
(6) Τὸ σιδηρὸν τὸ ὁποῖον ἐμβαίνει εἰς τὸ στόμα τοῦ ἵππου.
(7) Ἡ ὑποσφίγγουσα τὸ κάτω χεῖλος τοῦ ἵππου ἄλυσσος.
(8) Τὰ ἐκ τῶν δύο γωνιῶν ἐξερχόμενα σιδήρα, ὅπου προσάπτονται τὰ ἡνία.
(9) Τὸ προστηθίδιον. τὸ μέρος τῶν χαλινῶν, τὸ ὁποῖον καλύπτει τὸ στῆθος τοῦ ἵππου. — (10) Τὸ ἐμπρόσθιον καὶ ὀπίσθιον ξύλον τοῦ ἐφίππιου.
(11) Τὰ λωρία εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι προσσητημέναι οἱ ἀναβολεῖς.
(12) Καὶ κασᾶς, τουρκ. χασᾶς τοῦ ἀλόγου.

Les pistolets d'arçon.

Πιστόλια ὀστράβης, ἡ ἐπίπια
πιστόλια.

La croupière.

Ἡ ὑπουρίς, ὀπισθία, κ. πισθία.

Le caveçon.

Ὁ κημὸς, κ. χαβιά (1).

Le harnais d'un cheval.

Ἡ ἵπποσκευή, τουρκ. τακίμι
τοῦ ἀλόγου.

59

Le théâtre.

Τὸ θέατρον.

Un théâtre très-vaste.

Θέατρον εὐρυχωρότατον.

La salle de spectacle.

Ἡ αἴθουσα τοῦ θεάματος.

La décoration.

Ἡ σκηνογραφία (2).

Une orchestre (πρόφ. orkes-
tre).

Ὁρχήστρα (3).

Le parterre.

Ἡ κονίστρα, πλατεῖα τοῦ θεά-
τρου.

Les premières, secondes,
troisièmes loges.

Τὰ πρῶτα, δεύτερα, τρίτα θεω-
ρητήρια (ἰταλοβαρ. πάλκα).

Le paradis.

Τὸ ὑπερῶν (τοῦ θεάτρου).

Les loges des actrices.

Τὰ δωμάτια τῶν ὑποκριτῶν.

Les acteurs, les actrices.

Οἱ ὑποκριταί, αἱ ὑποκρίτριαι.

Le changement de la déco-
ration.

Ἡ ἀλλαγὴ τῆς σκηνογραφίας.

Le claquement des mains

Ὁ κρότος τῶν χειρῶν.

Le battement des mains ἢ
l'applaudissement.

Τὸ κτύπημα τῶν χειρῶν, ἡ χει-
ροκρότησις.

Une pièce de théâtre bien ἢ
mal nouée.

Δράμα καλῶς ἢ κακῶς περιπε-
πλεγμένον.

La chute d'une pièce de thé-
âtre.

Ἡ ἀποτυχία δράματος.

Siffler un acteur.

Ἐκσυρίττω ὑποκριτὴν.

La scène change.

Ἡ σκηνὴ μεταβάλλεται, ἥτοι ἡ
σκηνογραφία.

(1) Εἶδος χαλινοῦ κρατοῦντος κεκλεισμένον τὸ στόμα τοῦ ἵππου καὶ θαμάζοντος αὐτὸν εὐκόλως.

(2) Ἡ παράστασις τοῦ τόπου ὅπου ὑποτίθεται ὅτι συνέβη ἡ πρᾶξις.

(3) Τόπος τῶν μουσικῶν εἰς τὸ θέατρον.

το διαμα μου χειροκροτήν εἰς τὴν αὐτὴν
 κωρὴν εἶδε νῦν μὲν ἔτι οὐδὲ
 εἰς ἀντιμετώπιον (152) (φωνήας

Cette scène fut applaudie à
 tout rompre.

Mettre une pièce de théâtre
 en scène.

Ἡ σκηνὴ αὕτη ἐχειροκροτήθη τὰ
 μέγιστα.

Παριστῶ τὸ δράμα ἐπὶ σκηνῆς.

Ἰνструментъ въ 2, 4, 16 струнъ 16 струнныхъ инстру-
 ментовъ

Instrumens de musi-
 que.

Ὅργανα μουσικά.

Un instrument à quatre cor-
 des.

Τετράχορδον ὄργανον.

Instrumens à vent.

Ἐμπνευστὰ ὄργανα.

Instrumens à cordes.

Ἐντατὰ ὄργανα.

Instrumens à clavier.

Ὅργανα πληκτοφόρα.

Un clavecin.

Κύμβαλον, ἰταλ. κλαβίριον.

Le clavier d'un clavecin, d'
 une épinette.

Ὁ πληκτοφόρος τοῦ κυμβάλου (1).

Les touches (ἰταλ. τάστι).

Οἱ κανόνες, οἱ ἀρμοστῆρες (2).

Une épinette.

Εἶδος μικροῦ κλαβισινίου.

Un piano-forté ἢ forté-piano.

Κύμβαλον, βαρβαροῦτ. πιάνο.

Le violon.

Ἡ βάρβιτος, κ. τὸ βιολί.

Le manche.

Τὸ στειλεόν (χέρι ἐντατοῦ ὄργα-
 νου).

Les cordes du violon.

Αἱ χορδαὶ τοῦ βιολίου.

Les chevilles du violon.

Οἱ κόλλαβοι, κ. τὰ κλειδιά τοῦ
 βιολίου.

L'archet.

Τὸ πληκτρον, τόξον (3).

La chanterelle.

Ἡ ὑπάτη (4).

Le chevalet du violon.

Τὸ ζυγόν τοῦ βιολίου (5).

La sourdine.

Τὸ κωφωσίηχον (6).

Un orgue (les orgues θ. πλ.).

Ἐντατοςύριγξ (7).

(1) Το μέρος τοῦ κυμβάλου τὸ περιέχον τὰ πληκτρα, ἡ σειρά τῶν ξύλων τοῦ ὀρ-
 γάνου — (2) Τὰ διατεταγμένα τὴν λαβὴν τῆς κιθάρας ἢ ἄλλων τοιούτων μουσικῶν
 ὀργάνων ξυλάρια ἢ τὰ ἐβενώδη ἢ ἐλεφαντουργητῆς τετραγώνια τμήματα τοῦ κυμβά-
 λου κτλ. τὰ ὁποῖα ἐβρίσκονται τὰς φωνὰς ὅτε πίπτουσιν οἱ δάκτυλοι ἐπ' αὐτῶν.

(3) Κ. τὸ δοξάρι ἢ λυράκι, τοῦ βιολίου.

(4) Ἡ ἀνωτάτη χορδὴ τῶν μουσικῶν ὀργάνων.

(5) Κ. ἡ καμπύλα, τὸ μαγαδίον τοῦ βιολίου, τὸ ὑπὸ τὰς χορδὰς τιθέμενον ξυλάριον.

(6) Ὅπερ τίθεται εἰς τὰ μουσικά ὄργανα, διὰ νὰ ἀμείλυνῃ τὸν ἦχον.

(7) Ὅργανον τὸ μέγιστον καὶ εὐρυχωρότατον τῶν μουσικῶν ὀργάνων.

Les tuyaux de l'orgue.

Le soufflet.

Une guitare.

Les timbales.

La trompette, la flute.

Le haut-bois ἢ le basson.

La cornemuse.

Le luthe (πρόφ. lute).

Une mandore.

La viole.

La basse ἢ le violoncelle.

Αἱ σύριγγες, οἱ σωλῆνες τοῦ ὄργανου.

Ἡ φύσα, κ. τὸ φυσούνι.

Κιθάρα.

Τὰ τύμπανα.

Ἡ σάλπιγξ, ὁ αὐλός.

Ὁ βαρύσαυλος.

Ὁ ἄσκαυλος, χυδ. γάιδα (1).

Ἡ χέλυσ (υος), κ. λαούτο.

Τετράχορδον (εἶδος κιθάρας).

Ἡ κινύρα (2).

Ἡ βαρυβάριτος (3).

61

Des arts et des sciences.

Une science, un art.

Un métier.

Les arts mécaniques.

La mécanique.

La grammaire.

La rhétorique.

La philosophie, la morale.

La logique, la théologie.

La physique, la chimie.

La métaphysique, la musique.

La médecine, la chirurgie.

L'anatomie, la peinture.

Les mathématiques.

Περὶ τεχνῶν καὶ ἐπιστῆς
μὴν.

Ἐπιστήμη, τέχνη.

Τέχνη βάναντος, μηχανική.

Αἱ μηχανικαὶ ἢ βάναντοι τέχναι (4).

Ἡ μηχανική (5).

Ἡ γραμματική (6).

Ἡ ῥητορική (τέχνη).

Ἡ φιλοσοφία, ἡ ἠθική.

Ἡ λογική, ἡ θεολογία.

Ἡ φυσική, ἡ χημεία.

Ἡ μεταφυσική, ἡ μουσική.

Ἡ ἰατρική, ἡ χειρουργία.

Ἡ ἀνατομία, ἡ ζωγραφική.

Τὰ μαθηματικά.

(1) Ἀγροτικὸν μουσικὸν ὄργανον.

(2) Ὅργανον μὲ 4—7 χορδὰς.

(3) Εἶδος μεγάλης βαρυίτου.

(4) Αἱ ἐχουσαι κυρίως ἀνάγκην τῆς ἐργασίας τῶν χειρῶν.

(5) Ἐπιστήμη ἀντικειμένη ἐχουσα τοὺς νόμους τῆς κινήσεως καὶ τῆς ἐκταθμίας.

(6) Ἡ τέχνη καὶ τὸ διδόν.

L'arithmétique.	Ἡ ἀριθμητική.
La géométrie, l'algèbre.	Ἡ γεωμετρία, ἡ ἀλγεβρα.
La sculpture (τὸ p. ἄφ.).	Ἡ ἐρμογλυφική, γλυπτική.
L'architecture.	Ἡ ἀρχιτεκτονική, ἡ τεκτονική.
L'optique, la marine.	Ἡ ὀπτική (1), ἡ ναυτική.
L'astronomie.	Ἡ ἀστρονομία (2).
L'astrologie.	Ἡ ἀστρολογία (3).
La cosmographie.	Ἡ κοσμογραφία (4).
La géographie.	Ἡ γεωγραφία.
La topographie.	Ἡ τοπογραφία (5).
L'hydrographie.	Ἡ ὑδρογραφία (6).
Le droit.	Τὸ δίκαιον, τὰ νομικά.
Le droit civil.	Τὸ ἀστυκὸν δίκαιον.
Le droit canon.	Τὸ κανονικὸν ἢ ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον.
Le droit coutumier.	Τὸ δίκαιον τῶν ἐθίμων.
La jurisprudence.	Ἡ νομοδιδασκαλία, ἡ νομικὴ ἐπιστήμη.
L'imprimerie.	Ἡ τυπογραφία (7).
La perspective.	Ἡ σκηνογραφία, ἡ σκηνογραφικὴ τέχνη (8).
La joaillerie.	Ἡ τέχνη, τὸ ἐμπόριον τοῦ λιθοκολλητοῦ, τοῦ χρυσοχοῦ.

62

Professions.

Un théologien, un orateur.	Ἐπαγγέλματα. Θεολόγος, ῥήτωρ.
Un prédicateur, un juge.	Ἱεροκέρυξ, δικαστής.
Un philosophe, un physicien.	Φιλόσοφος, φυσικός (9).
Un naturaliste, un avocat.	Φυσιολόγος, δικηγόρος.
Un métaphysicien.	Φιλόσοφος, μεταφυσικός.

(1) Ἐπιστήμη πράγματευσμένη περὶ φωτός καὶ τῶν νόμων τῆς ὁράσεως.

(2) Ἡ γνώσις τῶν νόμων τῶν οὐρανίων φαινομένων.

(3) Ὑποθεθεμένη τέχνη τοῦ προλέγειν τὰ μέλλοντα διὰ τῶν ἀστέρων.

(4) Περιγραφὴ οὐλοῦ τοῦ κόσμου.

(5) Περιγραφὴ ἰδίου τινὸς τόπου.

(6) Γνώσις τῶν πλευστῶν τῆς θαλάσσης μερῶν.

(7) Ἡ τέχνη, τὸ σύνολον τῶν ἐργαλείων καὶ τὸ κατ'ἀστημα.

(8) Ἡ παρίστωσις ἐπὶ ἐπιπέδου τὰ ὁρατὰ ἀντικείμενα ὅποια φαίνονται ἐν διαστάσει μήκους ἢ ὕψους. — (9) Ὁ γινώσκων τὴν φυσικὴν.

Un jurisconsulte, un poète.	Νομοδιδάσκαλος, ποιητής.
Un docteur en droit.	Διδάκτωρ τῆς νομικῆς.
Un médecin, un chirurgien.	Ἰατρός, χειρουργός.
Un médecin-vétérinaire.	Κτηνιατρός.
Un chimiste, un peintre.	Χημικός, ζωγράφος.
Un sculpteur (τὸ p. ἄφ.).	Ἑρμογλύφος, λιθοξόος.
Un architecte, un ingénieur.	Ἀρχιτέκτων, μηχανικός.
Un astronome, un historien.	Ἀστρονόμος, ἱστορικός.
Un mathématicien.	Μαθηματικός.
Un arithméticien.	Ἀριθμητικός (1).
Un géomètre, un astrologue.	Γεωμέτρης, ἀστρολόγος.
Un maître, une maîtresse d'école.	Διδάσκαλος, διδασκάλισσα.
Un sous-maitre.	ὑποδιδάσκαλος.
Un maître de danse.	Χοροδιδάσκαλος.
Un écuyer, un musicien.	Ἱππογυμναστής, μουσικός.
Un empirique.	Ἐμπειρικός (ἱατρός).
Un computiste.	Χρονολόγος, καὶ μηνολογιογράφος.
Un négociant.	Μεγαλέμπορος.
Un marchand.	Ἐμπορος πραγματευτῆς (2).
Un marchand drapier.	Ἐριουχοπώλης (τσαχατζής).
Un marchand de vin.	Οἶνοπώλης.
Un marchand de bric-à-brac (χυδ.).	Παλαιοπώλης.
Un libraire, un relieur.	Βιβλιοπώλης, βιβλιοδέτης.
Un marchand de cire.	Κηροπώλης.
Un marchand en détail.	Κοτυλιστής, μεταπωλητής, μεταπράτης.
Un marchand forain.	Ἐμπορος ἔξωθεν ἐρχόμενος (3).
Un mercier, ère.	Γελοπώλης, τουρκ. ἀχτάρης. § πραγματευτῆς πωλητῆς (4).
Un parfumeur.	Μυροπώλης, μυρεψός.
Un fripier, ère.	Γρυτάρης, γρυτοπώλης (5).
Un colporteur.	Πραγματευτῆς πωλῶν εἰς τὰς ὁδοὺς.

(1) Ὁ περὶ τὴν ἀριθμητικὴν ἀσχολούμενος. (2) Ἰδίως ὁ μικρὸν ἐμπόριον ἀσκῶν.

(3) Ὁ πωλῶν εἰς μίαν πανήγυριν ὅτι ἡγόρασεν εἰς ἄλλην.

(4) Ὁ περιφερόμενος εἰς τὰ χωρία καὶ τὰς πόλεις φέρων τὰς πραγματείας του εἰς τὸν ὄμιον.

(5) Πραγματευτῆς παλαιῶν καὶ τριμμένων πραγμάτων ὡς ἐνδυμάτων, ἐπιπλῶν, τὰ ὅποια περιληπτικῶς καλοῦνται friperie.

Un joaillier, èρε.	Λιθοκολλητής, τουρ. τζοβαερτζής.
Un orfèvre.	Χρυσοχόος κ. χρυσικός.
Un imprimeur.	Τυπογράφος § πιεστής (1).
Un graveur.	Χαράκτης, γλύπτης.
Graveur sur pierres fines.	Λιθοχαράκτης.
Graveur sur acier.	Χαλκογράφος.
Graveur sur bois.	Ξυλογράφος.
Un barbier, un horloger.	Κουρέυς, ώρολογοποιός.
Un marchand de poterie.	Κεραμιοπώλης.
Un perruquier.	Πλαστοκόμος, κ. περρόικιέρης.
Un monnayeur.	Νομισματοκόπος.
Un quincaillier.	Σιδηροπώλης (2)
Un vitrier.	Διοπτροκολλητής, κ. τζαμτζής.
Un verrier.	Ύαλουργός § ύαλοπώλης.
Un chandelier.	Κηροποιός, κηροπώλης (3).
Un ciergier, un cirier.	Λαμπαδοποιός, κηροποιός.
Un tailleur, une couturière.	Ράπτης, ράπτρια.
Un tapissier, èρε.	Θαλαμοστόλος, κ. Ταπισιέρης (4).
Un gantier, èρε.	Χειριδοποιός, χειριδοπώλης (5).
Un linge, èρε.	Όθονοποιός, όθονιοπώλης κ. πανάς.
Un coiffeux, euse.	Κομμωτής, κομμώτρια (6).
Un blanchisseur, euse.	Πλύστης, πλύστρια.
Un armurier, un courier.	Όπλοποιός, ταχυδρόμος.
Un coutelier.	Μαχαιροποιός και μαχαιροπώλης.
Un fourbisseur.	Αποσμήκτης (7).
Un potier.	Κεραμεύς, κ. τσουκαλάς.
Un potier d'étain.	Κασσιτερουργός.
Un chaudronnier.	Χαλκουργός, χαλκεύς.
Un forgeron, un bonnetier.	Σιδηρουργός, πιλοποιός.
Un serrurier.	Κλειθροποιός, τουρκ. τσιλιγκιέρης.
Un maréchal ferrant ή un maréchal.	Πεταλωτής.
Un sellier.	Σελλοποιός § άμαξοποιός.

(1) άσχελούμενος ιδίως εις την πίεσιν, τύπωσιν τής στοιχειοθετήσεως ύλης.

(2) Ό πωλών σιδηρικά ώς μαχάκια, ψαλίδες κτλ.

(3) Ίδιω άλείμματοκρήων.

(4) Ό στολίζων τούς θαλάμους μέ παραπετάσματα.

(5) Ό κατασκευάζων ή πωλών χειρόκτια.

(6) Ό κτενίζων ή ή κτενίζουσα και διορθόγουσα τά μαλλία τών γυναικών.

(7) Όστις καθαρίζει, παστρεύει τά ύπλα.

Un vannier, un tonnelier.	Καλαθᾶς, βαγενᾶς.
Un cordonnier.	Ἐμβαδοποῖος, κ. παπουτζῆς.
Un savetier.	Σκυτεὺς, κ. παλαιοπαπουτζῆς.
Un tourneur.	Τορνευτής.
Un charpentier.	Τέκτων, ξυλουργός.
Un menuisier, un maçon.	Λεπτοϋργός, κτίστης.
Les maçons et leurs manoeuvres.	Οἱ κτίσται καὶ οἱ ἐργάται τῶν.
Un maître-maçon.	Ἀρχικτίστης.
Un aide-maçon.	Ἐργάτης.
Un couvreur, un paveur.	Στεγαστής (1), λιθοστρώτης.
Un tailleur de pierres.	Λιθοτόμος.
Un meunier.	Μυλωθρός, κ. μυλωνᾶς.
Un boulanger, ère.	Ἀρτοποιός, κ. ψωμάς.
Un patissier, ère.	Πλακουντοποιός, ζαχαροπώλης.
Un rotisseur, euse.	Ὀπτανεύς, τουρκ. κερκαπτής.
Un boucher.	Κρεωπώλης, τουρκ. κασάπης.
Un poissonnier ère.	Ἰχθυοπώλης, κ. ψαράς.
Un brasseur, euse.	Ζυθοποιός.
Un cabaretier, ère.	Οἰνοπώλης, κάπηλος.
Un messenger.	Ἄγγελος, ἀγγελιοφόρος, γραμματοκομιστής.
Un postillon.	Δρομεύς, εὐρεῖαρ. σουρουτζῆς.
Un batelier.	Πορθμεύς, τουρκ. καϊκτῆς.
Un bahutier.	Κιβωτοποιός (2).
Un cardeur, euse.	Ξάντης (ἐρίων κτλ.).
Un passementier, ère.	Λωματοπώλης, λωματοπλόκῃς (3).
Un tisserand.	Ψφάντης, κ. ἀνυφαντής.
Un ouvrier en soie.	Μεταξουργός.
Un teinturier.	Βαφεύς, εὐρεῖ. μ.πογιάτῆς.
Un charbonnier, ère.	Ἀνθρακεύς, κ. καρβουνάρης.
Un marchand de bois.	Ξυλοπώλης.
Un pelletier.	Διπθερουργός κ. γουναρῆς.
Un peaussier.	Βυρσοδέψης (4).

- (1) ὁ σκεπάζων τὰς στέγας τῶν οἰκίων μὲ κεραμίδια ἢ πλάκας.
 (2) ὁ κατασκευάζων μπαούλα, τὸ δὲ μπαούλον λέγεται bahut.
 (3) ὁ πλέκων ἢ πωλὼν σειρίτια.
 (4) ὁ ἐργαζόμενος δέρματα χρήσιμα εἰς χειρόνια, πουργία, καὶ εἰς τὴν βυρσοδετικήν.

Un corroyeur.	Δερματοουργός, δερματομαλάκτης (1).
Un tanneur.	Σκυτοδέψης, βυρσοδέψης (χονδρῶν δερμάτων).
Un cordier.	Σχοινοπλόκος, κ. σχοινᾶς.
Un épinglier.	Καρφιδοποιός, καρφιδοπώλης.
Un fondeur.	Χωνευτής μετάλλων, χαρρακτῆρων (στοιχειοχύτης).
Un foulon.	Γναφεύς, πυκνωτής ρούχων.
Un lanternier.	Φανοπώλης, πωλῶν φανάρια.
Un cocher.	Ἀμαξηλάτης.
Un porte-faix.	Ἀχθοφόρος, κ. βαστάζος, τουρκ. χαμάλης.
Un cureur de puits, de fosses, d'aisances.	Καθάρτης φρεάτων, λάκκων, ἀναγκαίων.
Un porteur de chaise.	Φορειαφόρος (2)
Un porteur d'eau.	Ύδροφόρος, κ. νεροκουβαλητής.
Un mandiant, ante, και un gueux, euse.	Ἐπαίτης, κ. ζήτουλας, ζητιάννα.

63

Instruments ἢ outils.	Ἔργα λεία.
La vrillerie.	Σιδηρικά (3)
Un vrillon.	Τρυπάνιον, κ. τρυβελάκι.
Une vrille.	Ἄρις, τρύπανον, κ. τρυβέλι.
Un marteau.	Σφύρα, σφυρίον.
Un mail ἢ maillet.	Σφυρί (τῶν λιθωρύχων ἢ ἄλλων τεχνιτῶν).
Une tenaille.	Λαβίς, ἴταλ. τανάλια.
Une lime.	Ῥίνη, κ. ῥινί.
La scie.	Ὁ πρίων, κ. πριόνιον.
Une enclume.	Ἄκμων, κ. ἀμώνι.
La hache.	Ὁ πέλεκυς, τουρκ. μπαλταῶς.
Une cognée.	Ἀξίνη, πέλεκυς.
Un rabot.	Ῥυκάνη, κ. ῥόκανον ῥαδάμας (4).

(1) Ὁ λειαινὼν τὰ δέρματα μετὰ τὴν βυρσοδεψίαν καταχρ. βυρσοδέψης.

(2) Ὁ σηκόνων τὸ φορεῖον, τὴν σέδιαν.

(3) Μικρὰ σιδηρὰ ἔργα λεία διαφόρων τεχνῶν, εἶον ψαλίδι, ἀκμῶνα, σφυρία, γλύφανα κτλ.

(4) Ὁ ῥαδάμας τῶν ὑελοργῶν μετὰ τὸν ὀπίσθιον κόπτειν τὰ ὑελία.

Un ciseau.	Σμίλη, γλυφεῖον (τοῦ λιθοξόου).
La smille.	Ἡ σφύρα, σμίλη (1).
Un burin, les forces.	Γλυφίς (2). ψάλις μεγάλη (3).
Un perçoir, une tarière, un foret.	Τρυπάνιον, κ. τρυβέλι.
Une truelle.	Ἰπαγωγεὺς, μυστήριον.
Un coin.	Γόμφος, σφήν, κ. σφήνα.
La hie καὶ la demoiselle.	Κόπανον, κοπανιστήριον (4).
Un chassoir.	Σφήν (τοῦ θαραλοποιῦ).
Un battoir.	Κόπανος (τῆς πλύστρας).
Une alène.	Ὀπήτιον, κεντητήριον, κ. σου- βλί, τζαγκαροσουβλί.
Un tranchet.	Ἄρβηλος, τομεὺς (5).
Une forme.	Καλόπους, καλαπόδιον. § τύπος, χυτήριον, καλούπι.
Un pinceau.	Γραφίς, χρωστήρ (6).
Une rame.	Κώπη, κ. κουπί.
Un compas.	Διαβήτης, κ. περγέλι.

64

Minéraux, pierres, rési- nes.	Ὅρυκτά, πέτραι, ῥητίναι.
L'or, l'argent, le cuivre.	Ὁ χρυσός, ὁ ἄργυρος, ὁ χαλκός.
Le laiton.	Ὁ ορείχαλκος, κ. πάφυλας.
Le mercure, le fer.	Ὁ ὑδράργυρος, ὁ σίδηρος.
L'acier (τὸ r. ἄφ.).	Ὁ χάλυψ, τουρκ. τζιλίχι.
L'étain.	Ὁ κασσίτερος, κ. καλάι.
Le fer-blanc.	Λευκοσίδηρος, κασιτερωτός σί- δηρος, κ. λευκὸς πάφυλας, τουρκ. τενεχές.

(1) Διὰ τὰς πέτρας τῶν οἰκοδομῶν.

(2) Τὸ ἐκ χάλυβος ἐργαλεῖον τοῦ χαλκογράφου.

(3) Εἶδος ψαλιδίων μεγάλων, τῶν ὁποίων ὁ εἰς διχαστὴρ μένει ἀκίνητος· χρη-

σιμεύουσι δὲ εἰς κοπὴν μεταλλίνων πετάλων.

(4) Ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον κτυποῦσι καὶ στερεοῦσι τὰ λιθοστρωτῶν.

(5) Κοπίδι· τῶν ὑποδηματοῤῥάφων.

(6) Ἡ βούρτζα τῶν ζωγράφων συγκεκλιμένη ἐκ τριῶν σκιούρου, ἱκτῖνος κτλ.

Le blomb (τὸ τελικόν b. ἄφ.).	Ὁ μόλυβδος κ. μολύβι.
L'antimoine.	Ἀντιμόνιον (1).
Le soufre.	Τὸ θεῖον, κ. θειάφι.
L'alun.	Ἡ στυπτηρία, κ. στύψη.
Le vitriol.	Ἡ χαλκιάνη, τουρκ. καράμπογια.
L'aimant, le sel.	Ὁ μαγνήτης, τὸ ἄλας.
L'arsenic, (πρόφ. τὸ ε ὡς κ.).	Ἀρσενικόν, κ. ποντικοφάρμακον.
L'orpiment, ἢ orpin.	Θειαρσενικόν θειοῦχον ἢ ἐνθειον ἀρσενικόν κίτρινον, (βαφὴ κίτρινη) ὄχρα (2).
Ocra (θηλ.).	Ἡ χρυσόκολλα, εἶδος ἁλατος.
Le borax (πρόφ. τὸ x ὡς ξ).	Ἡ ἄσφαλτος, κ. κατράμι.
Le bitume.	Τὸ νίτρον, νιτρικὴ πότασα, τουρκ. γκιουβερζελές.
Le nitre.	Ἡ πίσσα.
La poix (τὸ x. ἄφ.).	Ὁ πυρίτης λίθος.
La marcassite.	Σχιστόλιθος, ἀρδωσία λίθος (3).
L'ardoise.	Μυλίτης λίθος, μυλόπετρα.
Pierre de meule ἢ pierre molière.	Ἀκόννη.
Pierre à aiguiser.	Κίσσηρις, ἐλαφρόπετρά.
Pierre-ponce.	Βάσανος, λυθία λίθος (4).
Pierre de touche.	Σαρκοφάγος λίθος, κ. πέτρα τῆς κολάσεως.
Pierre infernale.	Πολυτελεῖς λίθοι.
Pierres précieuses ἢ pierres fines.	Ψευδεῖς λίθοι.
Pierres fausses.	Ἀδάμας, κ. διαμάντι.
Un diamant.	Ἄνθραξ, κ. ρουβίνι.
Un rubis.	Ἀμέθυστος, λίθος πολύτιμος.
Une améthyste.	Σμάραγδος.
Une émeraude.	Μαργαρίτης, κ. μαργαριτάρι.
Une perle.	Ἀχάτης, εἶδος λίθου.
Une agate.	Ὁ κρύσταλλος τὸ μάρμαρον.
Le cristal, le marbre.	Τὸ κόμμι, κ. κόλλα.
La gomme.	Ἀραβικόν κόμμι.
Gomme arabique.	

(1) Μίταλλον εὐθραστον ὅμοιον μὲ τὸν κασσίτερον.

(2) Μεταλλικὴ γῆ διαφόρων χρωμάτων.

(3) Ἰδ. σελ. 50, σημ. 2.

(4) Πέτρα ἐπὶ τῆς ὁποίας τρίβοντες δοκιμάζομεν τὸν χρυσὸν καὶ ἄργυρον.

Gomme élastique.	Ἐλαστικὴν κόμμι.
La résine.	Ἡ ῥητίνη.
La térébenthine.	Τερεβενθίνη, κ. τρεμεντίνα (1).
Du baume.	Βάλαμμον (2).
Ambre jaune & sucin.	Ἡλεκτρον, τουρκ. κεχριπάρι.
La myrrhe.	Ἡ μύρρα, σμύrna, κ. μοσχο- λίβανον (3).
L'encens.	Ὁ, ἡ λίβανωτός, τὸ θυμίαμα.
La cire.	Ὁ κηρός, κ. ἀγιοκέρι.
Le suif.	Τὸ στέαρ, λίπος, ἄλειμμα (4).

65

Virtus.	Ἀρεταί.
Une vertu morale.	Ἡθικὴ ἀρετή (5).
Une vertu chrétienne.	Χριστιανικὴ ἀρετή.
Les quatre vertus cardinales, savoir, la prudence, la justice, la force, la tempérance.	Αἱ τέσσαρες κύριαι ἀρεταί, ἧτοι ἡ φρόνησις, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀν- δρεία, ἡ ἐγκράτεια.
Les trois vertus divines ou théologiques, savoir la foi, l'espérance, la charité.	Αἱ τρεῖς θεῖαι ἢ θεολογικαὶ ἀρε- ταί, ἧτοι ἡ πίστις, ἡ ἐλπίς, ἡ ἀγάπη.
Vertueux, euse.	Ἐνάρετος.
Tempérent, e.	Ἐγκρατής.
La bonté.	Ἡ ἀγαθότης, ἐπιείκεια.
La piété, pieux, euse.	Ἡ εὐσέβεια, εὐσεβής.
La sobriété.	Ἡ νηφαλιότης, ἐγκράτεια, σω- φροσύνη (6).
Sobre.	Νήφων, ἐγκρατής (7).
La continence.	Σωφροσύνη, ἐγκράτεια (σαρκικῶν πάθῶν).

(1) Ὑγρὸν ῥέον ἐκ τῆς τερεβινθοῦ, δένδρου ῥητινώδους.

(2) Ῥητινώδης εὐσμος χυμὸς ἐκρέων ἀπὸ τινος δένδρου.

(3) Ῥητίνη ἢ κομμιοσιδὴς χυλὸς τῆς μύρτου, δένδρου τῆς Ἀραβίας καὶ Αἰθιοπίας.

(4) Ἐξ αὐτῶν τῶν ἀλειμματοκερίων.

(5) Πρὸς ἀντιδιαστολήν τῆς χριστιανικῆς.

(6) Ἀποχὴ ποτῶν καὶ βρωμάτων.

(7) Ὀλιγοφάγος· ἀντίκειται τῷ gourmand (λαίμαργος).

Continent, e.
L'honnêteté.

Honnête.
La chasteté.

Chaste.

La modestie.

Modeste.
La pudeur.
Pudique.
La honte.

Honteux, euse.

L'humilité.
La libéralité.
Libéral, e
La générosité.

Généreux, euse.

La frugalité.
Frugal, e.

L'économie.
Économe.
L'épargne.
Épargnant, e.
La vérité.
Véritable.

L'industrie.

Σώφρων, ἐγκρατής.
Ἡ φιλοκαγαθία, χρηστότης. §
τιμιότης. § εὐγένεια.
Χρηστός. § τίμιος. § εὐγενής.
Ἡ ἀγνότης, σεμνότης. § σωφρο-
σύνη, ἀποχή (ἀπὸ σάρκεως ἡ-
δονάς).
Ἀγνός, σεμνός (τὰ ἥθη τὴν φύ-
σιν). § σώφρων.
Ἡ μετριοφροσύνη, κοσμιότης, φρό-
νησις.
Μετρίοφρων, κόσμιος.
Ἡ αἰδώς.
Αἰδήμων, σώφρων, σεμνός.
Ἡ αἰσχύνη, αἰδώς, ἐντροπή. §
αἴσχος, ἀτιμία.
Αἰδήμων αἰσχυντιλός, κ. ἐντρο-
παλός. § αἰσχροί, ἀτιμοί.
Ἡ ταπεινώσις, ταπεινοφροσύνη(1)
Ἡ ἐλευθεριότης, μεγαλοδωρία.
Ἐλευθέριος, μεγαλόδωρος.
Γενναιότης, γενναιοψυχία, με-
γαλοψυχία. § ἐλευθεριότης.
Γενναῖος μεγαλόψυχος. § ἐλευ-
θέριος.
Ἡ λιτότης, ἐγκράτεια.
Λιτοδίαιτος, ὀλιγαρκής. § λιτός,
ἀπλοῦς.
Ἡ οἰκονομία, ἡ διοίκησις οἴκου.
Οἰκονόμος, φειδωλός (2).
Ἡ φειδωλία, οἰκονομία.
Φειδωλός, οἰκονόμος.
Ἡ ἀλήθεια.
Ἀληθής, φιλαλήθης. § δίκαιος,
εὐθύς.
Ἡ φιλεργία, φιλοτεχνία.

(1) Humilité, ἡ ὁρετὴ τῆς ταπεινότητος· τὸ δὲ humiliation, ταπεινότης, τα-
πεινώσις, πᾶν τὸ ταπεινοῦν ἢ ἡ κατάστασις τοῦ τεταπεινωμένου· καὶ τὸ ἐπίθετον
humiliant, e. ταπεινῶν, κατασχόνων, ἀτιμωτικῶς.

(2) Il est extrêmement économe· εἶναι πολλὰ οἰκονόμος.

Industrieux, euse.

La docilité.

Docile.

La patience.

Patient, e.

La constance.

Constant, e.

L'amitié.

Ami, amie.

La concorde.

La sagesse.

Sage.

La reconnaissance, la grati-
tude.

Reconnaissant, e.

La fidélité.

Fidèle.

Le courage.

Courageux, euse.

L'humanité.

Humain, e.

La grâce.

Gracieux, euse.

L'hospitalité.

La pureté des mœurs, la pu-
reté virginale.

Une vierge pure.

La propreté.

Propre.

La miséricorde.

Miséricordieux, euse.

La pitié, la compassion.

Compatissant, e.

Φίλεργος, φιλοτέχνης.

Ἡ εὐπείθεια, εὐαγωγία, εὐμάθεια.

Εὐπειθής, εὐάγωγος, εὐμάθης.

Ἡ ὑπομονή.

Ὑπομονητικός, καρτερικός.

Ἡ σταθερότης, καρτερία.

Εὐσταθής, ἐπίμονος, αμετάβλη-
τος.

Ἡ φιλία, ἀγάπη.

Φίλος, φίλη, κ. φιλενάδα.

Ἡ ὁμόνοια, ὁμογνωμοσύνη.

Ἡ σοφία· § σύνεσις· § σωφρο-
σύνη, τιμιότης.

Σοφός· § νουνεχής, συνετός· §
σώφρων, κόσμιος.

Ἡ εὐγνωμοσύνη.

Εὐγνώμων.

Ἡ πίστις, ἐμπιστοσύνη· § εἰλι-
κρίνεια.

Πιστός.

Ἡ ἀνδρεία, γενναιότης, θάρρος.

Ἀνδρεῖος, γενναῖος, εὐθαρσύς.

Ἡ φιλάνθρωπία.

Φιλάνθρωπος, εὐμενής.

Ἡ χάρις, κομψότης.

Χαρίεις, εὐχαρις.

Ἡ φιλοξενία.

Ἡ ἀγνεία τῶν ἡθῶν, ἡ πάρθε-
νικὴ ἀγνεία.

Ἀγνή παρθένος.

Ἡ καθαριότης, κ. πάστρα.

Καθαρός, κ. παστρικός.

Τὸ ἔλεος, ἡ ἐλεημοσύνη.

Ἐλεήμων, εὐσυμπάθητος.

Ὁ οἶκτος, ἡ συμπαθεία.

Οἰκτίρων, συμπαθής.

Vices.	Ἐλαττώματα, κακίαι.
Le vice.	Ἡ κακία, πονηρία.
Vicieux, euse.	Φαυλοθήης, πονηρός, ἀκόλαστος.
La haine.	τὸ μῖσος, ἡ ἀπέχθεια.
Haineux, euse.	Μνησικάκος, κακεντρεχής.
La malice.	Ἡ κακεντρέχεια, ἐθελοκακία. § πανουργία, πονηρία.
Malicieux, euse.	Κακεντρεχής, ἐθελόκακος. § πονηρός, πανούργος.
L'imprudence.	Ἡ ἀβουλία, ἀπερισκεψία, ἀφροσύνη.
Imprudent, e.	Ἄβουλος, ἀπερίσκεπτος, ἄφρων.
L'indiscrétion.	Ἡ ἀδίκρισις. § ἀπερισκεψία (περὶ τὸ λέγειν), ἡ μὴ ἐχεμύθεια.
Indiscret, ette.	Ἀδιάκριτος. § ἀπερίσκεπτος (περὶ τὸ λέγειν), φλύαρος.
L'injustice, injuste.	Ἡ ἀδικία, ἀδικος.
La lâcheté.	Ἀνανδρία. § ἀδράνεια, ῥαθυμία. § πρᾶξις αἰσχυρά, φαύλη.
Lâche.	Ἄνδρος, εὐτελής. § ἀδρανής. § ἀγενής, ἄτιμος, ἡ ἀφιλότιμος.
La poltronnerie.	Δειλία ἀνανδρία.
Poltron, onne.	Ἄνδρος, δειλός, ἄκαρδος.
L'intempérance.	Ἡ ἀκράτεια ἀκρασία.
Intempérent, e.	Ἀκρατής, ὁ μὴ ἐγκρατής.
L'incrédulité.	Ἡ δυσπιστία. § ἡ ἀπιστία (πρὸς τὰ θεῖα).
Incrédule.	Δύσπιστος. § ἄπιστος (πρὸς τὰ θεῖα).
La finesse.	Ἡ πανουργία, δολιότης.
Fin, fine, rusé, ée.	Δόλιος, πανούργος, πονηρότατος.
La ruse, la fraude.	Ἡ ἀπάτη, ὁ δόλος.
Frauduleux, euse.	Δολερὺς, ἀπάτηλος.
La tromperie.	Ἡ ὑπαγωγή, ἀπάτη.
Trompeur, euse.	Ἀπαταιών.
L'envie, envieux, euse.	Ὁ φθόνος, φθονερός.
La friponnerie.	Ὁ δόλος, ἡ πανουργία, ἔργον κλέπτου.

Fripou, onne,	Ἀπαταιῶν, κλέπτης ἐπιτήδειος· § πανούργος, δόλιος, διαβολε- μένος.
La gourmandise.	Ἡ λαίμαργία.
Gourmand, e.	Λίχνος, κ. φαγᾶς· § λαίμαργος.
L'ivrognerie.	Ἡ οἶνοφλυγία, μεθοκόπημα.
Ivrogne (une ivrognesse, θηλ.)	Οἰνόφλυξ, οἶνοπότης, μεθυσος.
L'ivresse, ivre.	Ἡ μέθη, μεθυσμένος.
Le luxe.	Ἡ πολυτέλεια.
La lascivité, l'impudicité.	Ἡ ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Lascif, ive. impudique.	Λάχνος, ἀκόλαστος, ἀσελγής.
La luxure.	Λαγνία, θηλυμανία, καὶ ἐν γένει ἀκολασία.
Luxurieux, euse.	Λάχνος, ἀκρατής, ἀκόλαστος.
La convoitise.	Ἡ διάπυρος, ἡ ἀπληστος ἐπι- θυμία (κτηνιάτων, πλούτου, τιμῆς).
Un oeil de convoitise.	Ἐποφθαλμιάσις (ὀμμάτιον ἐπι- θυμίας).
Convoiteux.	Ἐπιθυμῶν.
La fornication.	Ἡ πορνία.
Fornicateur, trice.	Πόρνος, πόρνη.
L'adultère.	Ἡ μοιχεία.
Adultère, adultéresse.	Μοιχὸς, μοιχαλὶς.
L'orgueil, la fierté.	Ἡ ἀλαζονεία, ὑπερηφάνεια.
Orgueilleux, euse, fier, e.	Ἀλαζών, ὑπερήφανος.
L'ambition.	Ἡ φιλοδοξία, φιλοτιμία.
Ambitieux, euse.	Φιλόδοξος, φιλότιμος.
Le mensonge, menteur, euse.	Τὸ ψεῦδος, ψεύστης.
Mensonger, ère.	Ψευδής, ἀπατηλός.
Le parjure.	Ἡ ἐπιορκία· § ὁ ἐπιόρκος.
Le babil (τὸ l. πρὸφ. ὑγρῶς), le caquet.	Ἡ φλυαρία, ἡ πολλυλογία.
Babillard, e, caqueteur, euse.	Ἀδόλεσχος, φλύαρος, λάλος.
La prodigalité.	Ἡ ἀσωτία.
Prodigue (l'enfant prodigue).	Ἄσωτος (ὁ ἄσωτος υἱός).
L'avarice.	Ἡ φυλαργυρία· § φειδωλία, γλι- σχρότης.
Avare.	Φιλάργυρος· § γλίσχρος, οἰκονό- μος, φειδωλός.

Avaricieux, euse.	Δαπανόφοβος, μικρολόγος.
La témérité.	Ἡ θρασύτης, τόλμη, προπέτεια.
Téméraire.	Προπετής, θρασύς, τολμητής.
La paresse.	Ἡ ὀκνηρία, ῥαθυμία.
Paresseux, euse.	Ὀκνηρὸς ῥαθυμος.
L'impertinence, l'insolence.	Προπέτεια αὐθάδεια.
Impertinent, e, insolent, e.	Προπετής, αὐθάδης.
Des insolences, des impertinences.	Προπετεῖς, αὐθάδεις λόγοι.
La négligence.	Ἡ ἀμέλεια, ῥαθυμία, ἀφρον- τισία, ὀλιγωρία.
Négligent, e.	Ἀμελής.
Une humeur volage.	Ἄστατος, διάθεσις.
L'inconstance, inconstant, e.	Ἡ ἀστασία, ἄστατος.
L'obstination, l'opiniâtreté, le dépit.	Ἡ ἰσχυρογνώμοσύνη, τὸ πείσμα, ἡ πεισμονή.
Obstiné, ée, opiniâtre.	Ἰσχυρογνώμων, ἐπίμονος κ. πει- σματάρης.
La discorde, l'ingratitude.	Ἡ διχόνοια, ἡ ἀχαριστία.
Ingrat, e.	Ἀγνώμων, ἀχάριστος.
L'infamie.	Ἡ ἀτίμως, δυσφημία. § αι- σχρότης, αἰσχροπραξία, αἰσχρο- λογία.
Infâme.	Ἄτιμος, δύσφημος, αἰσχρός.
La méchanceté.	Ἡ κακία, κακεντρέχεια.
Méchant, e.	Κακὸς, κακεντρεχής.
L'impiété, impie.	Ἡ ἀσεβεία, ἀσεβής.
Un meurtre, un homicide.	Φόνος.
Meurtrier, ère.	Φονεύς.
Un larcin.	Κλοπή (ἐπιτηδεύα). § τὸ κλέμ- μα, τὸ κλεμμένον πρᾶγμα.
Une rebellion, une révolte.	Ἀνταρσία, ἐπανάστασις.
Un rebelle, un revolté.	Ἐπαναστάτης, ἀντάρτης.
Une trahison.	Προδοσία, § ἐπιβουλή.
Traître, esse.	Προδότης, ἐπίβουλος.
La cruauté, cruel, elle.	Ἡ ὀμότης, ὀμὸς, σκληρός.
La chicane, une chicanerie.	Ἡ στρεψοδικία, στρεψοδικημα.
Chicaneur, euse.	Στρεψοδικῆς. § ῥαδιοῦργος (πρὸς βλάβην τινός.
Un vau-néant, un vaurient.	Κοκοήτης, κ. κατεργάτης.

Une polissonnerie.	Άσχημοσύνη.
Un polisson.]	Περίδρομος νέος, κακοήθης νέος, τουρκ. τσαπκίνι.
Le vol, voleur, euse.	‘Η κλοπή, κλέπτης, ις, ιδος.
Le recélement.	‘Η κλεπταποδοχή.
Recéleur, euse.	Κλεπταποδόχος.
Le brigandage.	‘Η ληστεία. § διαρπαγή (1).
Un brigand.	Ληστής.
Une coquinerie.	Πράξις ἀχρείου ανθρώπου.
Coquin, ine.	Άχρεῖος ἄνθρωπος, περίτριμμα, κ. κατεργάρης.
Un coquinet.	Κλεφτάκος, μικρὸς κλέπτης.
La coquinaille.	Πλῆθος ἀχρείων.
Rustre, rustique.	Άγροίκος, βουνήσιος (ἄνθρωπος).
La sorcellerie.	‘Η μαγεία, γοητεία, κ. τὰ μά- για. § τερατοποιία, θαυματο- ποιία.
Un sorcier, ère.	Φαρμακεὺς, ις, μάγος, ισσα.
La scélératesse.	‘Η μοχθηρία, κακία.
Scélérat, e.	Παγκάκιστος, ἀποτρόπαιος, κα- κοῦργος.
Un assassinat, un assassin.	Δολοφονία, δολοφόνος.
Un incendie, un incendiaire.	Πυρκαϊά, ἐμπρηστής.
L'inimitié. ennemi, ie.	‘Η ἔχθρα, ἐχθρὸς.
La perfidie.	‘Η ἀπιστία, ὁ δόλος, τὸ ψεῦδος.
Perfide.	Άπιστος, ψευδής.
La brutalité.	Τὸ κτηνῶδες πάθος. § ἀγροικία, κ. χωριατιά.
Brutal, e.	Κτηνῶδης. § σκαιὸς, βάρβαρος, κ. χωριάτης
Une faquinerie.	Ἔργον οὔτιδανου ἀνθρώπου.
Un faquin.	Βαστάζος, μεταφ. ἄτιμος, οὔ- τιδανός.
La cupidité.	‘Η πλεονεξία, φιλοκέρδεια.
Cupide.	Πλεονέκτης, φιλοκερδής.
Le tumulte.	Ὁ θόρυβος, ἡ ταραχή.
Tumultueux, euse.	Ταραξίας, φωνακλᾶς.
La vanterie.	‘Ο κομπασμὸς, ἡ καυχησιλογία.
Un vanteur.	Κομπαστής, καυχησίλογος.

(1) Κατάχρησις ἀπὸ μέρους τῶν ἀρχόντων.

Un aventurier, èρε.	Τυχοδιώκτης, ἀλύτης. § ῥαδι- οὔργος, ἀγύρτης, πανοὔργος.
La gloutonnerie.	Ἡ λαίμαργία.
Glouton, onne ἢ goulu, ue.	Λαίμαργος.
La friandise.	Ἡ λιχνεία, κ. λιχουδία.
Friand, e.	Λίχνος, κ. λιχουδής.
La fainéantise.	Ἡ ἀργία, ὀκνηρία, ἀμελεία.
Fainéant, e.	Ἀργός, ὀκνηρός, ἀμελής.
La colère. § colère, ἐπίθ.	Ὁ θυμός, ἡ ὀργή. § θυμώδης.
Le courroux.	Ἡ ἀγανάκτησις, ὀργή.
Imposture.	Ἀπάτη, δόλος, συκοφαντία.
Imposteur.	Ἀπατεών. § συκοφάντης. § δο- λερός.
Inapplication.	Ἀμελεία, ῥαθυμία.
Inappliqué,ée.	Ἀμελής, ῥάθυμος.
Inceste, incestueux, euse.	Αἰμομιξία, αἰμομικτης.
La licence.	Ἀκολασία, ἀναρχία. § ἀσωτία, ἐκδιαίτησις, παραλυσία.
Licencieux, euse.	Ἐκδεδηγητημένος. § ἀκόλαστος, ἄσεμνος.
Malintentionné, ée.	Κακόβουλος, κακούς σκοποῦς ἔχων.
La malveillance.	Δυσμενεία, κακοβουλία, κακή προαίρεσις.
Malveillant, e,	Κακόβουλος, δυσμενής.

67

L'âme.	Ἡ ψυχή.
L'esprit.	Ὁ νοῦς, τὸ πνεῦμα.
L'entendement.	Ἡ διάνοια, ἡ νόησις ὁ νοῦς.
La volonté.	Ἡ θέλησις, ἡ βούλησις.
La raison.	Ὁ λόγος, τὸ λογικόν, ὁ νοῦς.
Raisonnable, (être—).	Λογικός, (ὄν λογικόν).
Le sens.	Ἡ αἴσθησις.
La sensibilité.	Ἡ εὐαίσθησις, τὸ εὐαίσθητον.
Le jugement.	Τὸ κριτήριον (1).

(1) Ἡ δύναμις τοῦ λογικοῦ δι' ἧς κρίνομεν τὰ πράγματα.

Le génie, l'esprit.	Ἡ ἀγχίνοια, εὐφυΐα.
Ingénieux, euse. (homme—)	Εὐφυής, (ἄνθρωπος εὐφυής).
Spirituel, elle.	Ἀγχίνους (1)
La stupidité.	Ἡ ἀναισθησία, μωρία, εὐήθεια.
Stupide.	Εὐήθης, μωρός, ἀναίσθητος.
La vivacité.	Ἡ ζωηρότης, ὀξύτης, ζέσις, προθυμία.
Vif, ive.	Ζωηρός, ἐνεργός, ὀξύς, γοργός, πρόθυμος.
La mémoire.	Ἡ μνήμη, τὸ μνημονικόν.
L'oubli, oublieux, euse.	Ἡ λήθη, ἐπιλήσμων.
La science.	Ἡ γνῶσις (2), ἡ βεβαιότης.
La connaissance.	Ἡ ἰδέα, γνῶσις.
La méprise.	Ἀπάτη, λάθος.
Une erreur.	Λάθος, ἀμάρτημα, σφάλμα.
L'amour.	Ἡ ἀγάπη, ὁ ἔρως.
La foi, l'espérance.	Ἡ πίστις, ἡ ἐλπίς.
La crainte, la peur.	Ὁ φόβος.
Craintif, ive, peureux, euse.	Δειλός, φοφοδής, κ. φοβιτζιάρης.
La paix, la tranquillité.	Ἡ γαλήνη, ἀταραξία τῆς ψυχῆς.
Tranquille.	Ἀτάραχος (ἐπὶ ψυχῆς).
La joie, joyeux, euse.	Ἡ χαρὰ, περιχαρής.
La tristesse.	Ἡ λύπη, μελαγχολία, κατήφεια.
Triste.	λυπημένος, μελαγχολικός, κατηφής.
Le plaisir.	Ἡ ἡδονή, ἀρέσκεια, κ. εὐχαρίστησις.
La douleur.	Ἡ λύπη, τὸ ἄχθος.
Le déplaisir, la déplaisance.	Ἡ δυσἀρέσκεια.
Déplaisant, e.	Δυσἀρεστος.
Le dégoût.	Ἡ ἀηδία, ἀναρεξία, μεταφ. ἀποστροφή.
Dégoutant, e.	Ἀηδής, ἀνοστος, μεταφ. δυσἀρεστος, ἐνοχλητικός.
Le doute.	Ἡ ἀμφιβολία, ὁ δισταγμός.

(1) Il a l'air spirituel, la physionomie spirituelle. Φαίνεται ἀγχίνους εὐφυής.

(2) Ἀντίκειται τῷ doute· je sais cela de science certaine, γνωρίζω τοῦτο μετὰ βεβαιότητος.

Douteux, euse.
 Le soupçon.
 Soupçonneux, euse.
 Soupçonnable.
 Le désir, désirable.
 Le souhait.
 Souhaitable.
 La hardiesse.

 Hardi, ie.
 La timidité, timide.
 La confiance.
 Confiant, e.
 L'imbécillité.
 Imbecille.
 Affaissement du coeur.

Ἀμφίβολος.
 Ἡ ὑπόνοια, ὑποψία.
 Ὑπόπτης, κ. ὑποψιάρης.
 Ὑποπτος (1).
 Ἡ ἐπιθυμία, ἐπιθυμητός.
 Ἡ εὐχὴ, ἐπιθυμία.
 Εὐκτέος, ἐπιθυμητός.
 Τὸ θάρρος, ἡ εὐτολμία, ἡ θαρ-
 ραλεότης.
 Τολμηρὸς, θρασύς.
 Ἡ δειλία, δειλός.
 Ἡ πίστις, ἡ πεποίθησις.
 Πιστεύων. § εὐπιστος.
 Ἡ βλακία, εὐήθεια, ἀνοησία.
 Βλάξ, εὐήθης, ἀνόητος.
 Ἀθυμία, λύπη.

68

Maladies.

Une maladie.
 Une maladie grave.
 Maladif, ive.
 Un mal.
 Mal de tête.
 Mal de gorge.
 Mal aux dents.
 Mal d'estomac.

 Mal de ventre.
 Une incommodité.
 Une douleur lancinante.

La migraine, la fièvre.
 Une fièvre algide.
 Fièvre intermittente.
 Fièvre quotidienne.

Ἀσθενεῖαι.
 Νόσος, ἀσθένεια, πάθος.
 Βαρεία ἀσθένεια.
 Νοσηματικός, ἐμπαθής.
 Ἄλγος, πόνος.
 Κεφαλαλγία.
 Λαίμα, πόνος τοῦ λαιμοῦ.
 Ὄδονταλγία.
 Κακοστομαχία, κ. χάλασμα τοῦ
 στομαχοῦ.
 Κοιλίόπονος.
 Ἐνόχλησις, ἀσθένεια.
 Πόνος νυγματοῦ, ὅξυς, (ιδιαι-
 τέρως τοῦ στήθους), κ. κεντη-
 ματιὰ, σφάχτης.
 Ἡ ἡμικρανία (2), ὁ πυρετός.
 Πυρετὸς ῥιγώδης.
 Διαλείπων πυρετός.
 Καθημερινὸς πυρετός.

(1) Ὁ δυνάμενος νὰ ἐμπνεύσῃ ὑποψίαν.

(2) Πόνος κατὰ τὸ ἥμισυ μέρος τῆς κεφαλῆς.

Fièvre tierce.	Τριταῖος πυρετός.
Fièvre quartaine.	Τεταρταῖος πυρετός,
Fièvre continue.	Συνεχῆς πυρετός.
Fièvre maligne ἢ pernicious.	Κακοήθης πυρετός.
Fièvre hectique.	Ἐκτικὸς πυρετός.
Fièvre chaude.	Καυσώδης πυρετός.
Un accès de fièvre.	Καταβολή, περίοδος, παροξυσμὸς πυρετοῦ.
Un frisson.	Ῥίγος, φρικίσις (1).
La rage.	Ἡ λύσσα, ὑδροφοβία.
La toux.	Ὁ, ἡ βήξ, κ. βήχας.
Toux férine.	Βήξ τραχεῖα, δυσίατος, κακοήθης.
Le rhume.	Συνάγχη, ρεῦμα, καταίθασία.
Un vilain rhume.	Ἐπικίνδυνος καταρροή.
Un enrouement.	Τὸ βράγχος, κ. βραχνάδα.
Enrouer (ἐνερ. καὶ αὐτοπ.).	Βραγχιάζω, κ. βραχνιάζω.
La difficulté de respirer, la difficulté de respiration, la respiration gênée.	Ἡδύσπνοια.
La jaunisse.	Ὁ ἱκτερος, κ. χρυσῇ, κιτρινάδα.
Le haut-mal, le mal caduc.	Ἡ ἐπιληψία, ὁ σελήνιασμός.
La luette abattue.	Ἡ καταίθασμένη ἐπιγλωττίς.
Les pâles couleurs.	Ἡ χλώρωσις (πάθος τῶν γυναικῶν).
La défaillance, la pamoison, l'évanouissement.	Λειποθυμία, λειποφυχία, κ. λιγοθυμία.
Le scorbut.	Ἡ στομακάκη, βαρβαροῦτ. σκορβοῦτο.
La lèpre, lépreux, euse.	Ἡ λέπρα, λεπρώδης.
La peste.	Ὁ λοιμὸς, ἡ πανώλη.
Pestiféré, ée.	Λοιμόβληκτος, μεμολυσμένος, κ. πανουκλιασμένος.
Un flux de sang.	Αἱμόρροια, κίνησις μετ' αἵμα.
La petite vérole.	Ἡ φλογιά, κ. εὐλογιά.
La rougeole.	Ἡ ἵληρη, βέμπελη (2)
Une démangeaison.	Κνισμὸς, φαγούρα.

(1) Ἀνατριχίλα, τραμούλα πρὸ τοῦ παροξυσμοῦ.

(2) Ἡ κοκκίνα ὅπου ἐβγαίνει εἰς τὰ παῖδια.

La gale, galeux, euse.	Ἡ ψώρα, ψωραλέος, ψωριάρης.
Une pustule.	Φλύκτανα, κ. φουσκαλίδα τοῦ δέρματος.
La consommation, la phthisie.	Ὁ μαρασμός, ἡ φθίσις, κ. χτη- κίό.
Phthisique.	Φθισικός.
La colique.	Κωλικόν ἄλγημα, κωλικόπονος.
Des tranchées de ventre.	Στρόφοι, σφάκελοι, κ. κοψίματα τῆς κοιλίας, ἡ σφάκτης, σφαγ- μός.
Le vertige.	Ἰλιγξ, σκοτοδινίσις, ζάλη τῆς κεφαλῆς
Vertigineux, euse.	Ἰλιγγίων, σκοτοδινίων, ζαλιζό- μενος.
La goutte.	Ἡ ἄρθριτις (1).
Une atteinte de goutte.	Προσβολὴ ποδαλγίας.
La goutte aux pieds.	Ἡ ποδάγρα.
La goutte aux mains.	Ἡ χειράγρα.
Goutteux, euse.	Ἀρθρητικός, ποδαλγός.
La pierre.	Ἡ λιθίασις, κ. πέτρα (2).
La pleurésie.	Ἡ πλευριτις
Pleurésie latente.	Ἰπουλός πλευριτις.
Pleurétique.	Πλευριτικός.
L'hydropisie.	Ὁ ὕδρωψ, κ. ὕδروπικας.
Hydropique.	Ἰδροπικός.
La paralysie, paralytique.	Ἡ παραλυσία, παραλυτικός.
Une enflure, une tumeur.	Οἰδημα, φούσκωμα, πρήσμα.
Une tumeur variqueuse.	Ἰσχάς, συκοειδὲς πρήσμα.
Un apostème.	Ἀπόστημα.
La gangrène (τὸ ἀρκτ. γ πρόφ. ὡς κ).	Ἡ γάγγραινα, σήψις (3).
Gangréneux, euse.	Γαγγραινώδης.
Une blessure.	Πληγὴ.
Une cicatrice.	Οὐλή, σημεῖον τῆς πληγῆς.
Une cicatricule.	Μικρὰ οὐλή.
Un cor au pied.	Τύλος, κάλος τοῦ ποδός.

(1) Νόσος συμβαίνουσα εἰς τὰ ἄρθρα τοῦ σώματος.

(2) Ἡ γινομένη εἰς τὴν κύστιν.

(3) Ἀπόστημα κατατρῶγον τὰ πλησίον μέρη, τὰ ὅποια σήπονται καὶ πίπτουν.

La teigne.	Τὸ κνύος, κ. κασίδα.
Teigneux, euse.	Κνυώδης, κ. κασιδιάρης.
La dartre.	Ὁ λειχήν, ὁ ἔρπης, ητος (1).
Dartre écailleuse.	Λεπιδώδης ἔρπης, ψωρίασις.
Une dartre farineuse.	Πιτυρώδης ἔρπης, λέπρα.
Une dartre miliaire,	Κεγχρωτὸς ἔρπης, κ. δροτσίλα.
Une dartre ulcéreuse.	Ἐλκώδης ἔρπης.
Dartreux, euse.	Ἐρπητικὸς, λειχηνώδης.
Un bouton.	Φλύκταινα, σπυρίον.
Des rubis ἢ des bourgeons.	Ἄκμαι, ἴονθοι (2).
Une luxation.	Παράρθρησις, κ. στραγγούλισμα κοκκάλου.
Une coupure.	Τομή, έντομή, κ. κόψιμον (3).
Une contusion.	Θλάσις, σαρκίθλασμα, σύντριψις, ζούλιγμα.
Un orgeolet ἢ orgelet.	Κριθή, κριθαρίτζα (4).
L'accouchement.	Ὁ τοκετὸς, ἡ γέννα.
Une fausse-couche.	Ἐξάμβλωσις, ἀποβολή, ἀπόβαλμα.
Un enfant abortif.	Ἐξάμβλωμα, ἔκτρωμα, κ. ἀπόβαλμα.
Un accouchement pénible.	Δυστοκία, δύσκολος γέννα.
Un heureux accouchement.	Εὐτοκία, εὐτυχής γέννα,
Un bondissement de coeur ἢ un soulèvement de coeur.	Ναυτίασις, ἀηδία, κ. ἀναγούλα, ἀνακάτωμα.
Un effort de reins.	Πόνοι περὶ τὰ νεφρά.
Douleurs cutambules.	Πλανητικοὶ πόνοι.
Une éruption de tâches, de pustules.	Ἐκφυσις ἐξανθημάτων, φουσκαλίδων.
L'éruption des dents.	Ἡ ἔκφυσις τῶν ὀδόντων, ὀδοντοφυία.
La frigidity d'estomac.	Ἡ ἐκ τῆς καταχρήσεως τῶν σαρκικῶν ἡδονῶν ἀτονία τοῦ στομάχου.

(1) Γενικὸν ὄνομα διαφορῶν ἐξανθημάτων τοῦ δέρματος συνισταμένων ἀπὸ φλυκταίνας ἢ σπειρία.

(2) Σπειρία κόκκινα γινόμενα εἰς τὴν μύτην ἢ εἰς τὸ πρόσωπον ὅταν οἱ νέοι φθάσωσιν εἰς ἀνδρικήν ἡλικίαν.

(3) Ὡς ψαλιθιά, μαχαιριά κτλ.

(4) Πρῆσμα τῶν βλεφάρων.

Un enfant noué.	Ῥαχιτικὸν παιδίον.
Une dent cariée.	Σεσηπῶς ὀδοῦς, κούφιον ὀδόντιον.
Une crampe.	Νυγμός, κ. σουβλιά (1).
Une goutte-crampe.	Ποδάγρα (αἰφνίδιος καὶ ἀκαριαία).
Un élancement.	Νυγμός, κ. σουβλιά, (πόνος αἰφνίδιος).
Un spasme, spasmatique.	Σπασμός, σπασματικός.
La constipation, constipé.	Ἡ δυσκοιλιότης, δυσκοίλιος.
La convulsion.	Ὁ σπασμός (2).
Convulsionnaire.	Σπασμοδικός, πάσχων σπασμούς.
La descente, la hernie.	Ἡ ἐντεροκήλη, κ. σπάσιμον.
Qui a une descente, hernieux, euse.	Ἐντεροκηλῆτης, κ. σπασμένος.
La gravelle, graveleux, euse.	Ὁ νεφρίτης (3), νεφριτικός.
Un vomissement.	Ἐμετός, ξερατόν.
Vomitif, ive.	Ἐμετικός, ὑποκείμενος εἰς ἔμετόν.
La diarrhée.	Ἡ διάρροια.
Une diarrhée colliquative (πρόφ. κολλικουατίβ).	Φθισικὴ, θανατηφόρος διάρροια.
La lienterie, la dysenterie.	Ἡ λειεντερία (4), ἡ δυσεντερία.
L'apoplexie, apoplectique.	Ἡ ἀποπληξία, ἀποπληκτικός.
Une attaque d'apoplexie.	Προσβολὴ ἀποπληξίας.
Un érysipèle ἢ érysipèle.	Ἐρυσίπελας, ἀνεμοπύρωμα.
Un érysipèle ampulant.	Πλανητικόν, Ἐρυσίπελας.
Une fistule.	Σύριγξ, κ. φίστουλας (5).
La rogne.	Ψώρα (ρίζωμένη) χρονικὴ.
Les hémorroides (τὸ h ἄφ.).	Αἱ αἰμορροΐδες, κ. σωχάδες.
Hémorroïdal, e.	Αἰμορροϊδικός.
Une hémorragie.	Αἰμορροαγία.
La pulmonie, pulmonique.	Ἡ πνευμονία, πνευμονικός (6).
Une contagion, un épidémie.	Λοιμός, ἐπιδημία.
Contagié, ée.	Μεμολυσμένος ἀπὸ ἀρρώστIAN.

(1) Σπασμός μετ' ἀλγηδόνης.

(2) Συστολὴ καὶ διαστολὴ τῶν μυῶνων ἀκούσις καὶ ἀλληλεδιάδοχος.

(3) Ἀσθένεια δι' ἧς συσσωρεύεται ἄμμος εἰς τὰ νεφρά.

(4) Πάθος τι περὶ τὰ ἔντερα, ὅταν ἐκβάλλῃ ὑποκάτω τὴν τρεφὴν, τὸ ὅπεον ἀκολουθεῖ μετὰ τὴν δυσεντερίαν.

(5) Ἐλκος ἔχον στενὴν μὲν τὴν τρύπαν, πλατὺ δὲ τὸ βάθος.

(6) Ὁ πάσχων κατὰ τὸν πνεύμονα.

La manie, maniaque.	Ἡ μανία (1), μανιακός.
Hypocondrie, hypocondriaque.	Ἵποχονδρία, ὑποχονδριακός.
Un rhumatisme, rhumatique.	ῤευματισμός, ῤευματικός.
Une inflammation.	Φλόγωσις.
Inflammation des yeux.	Ὀφθαλμία.
Inflammation des poumons.	Περιπνευμονία.
Inflammation des entrailles.	Ἐντερίτις.
Les obstructions.	Αἱ ἐμφράξεις.
Des flatuosités ἢ ventosités.	Πνευματώσεις (φλάτα), (2).
Le flegme, flegmatique.	Τὸ φλέγμα, φλεγματικός (3).
Une indigestion.	Ἀχωνευσία, δυσπεψία.
Une nausée.	Ναυτία (διάθεσις εἰς ἐμετόν).
Le catarrhe.	Ἡ καταρροή.
Catarrheux, euse.	Καταρροϊκός (4).
Un refroidissement.	Περίψυξις, κ. κρυολόγημα.
Une fluxion.	Ῥεῦμα, πληθώρα ὑγρῶν (5).
Fluxionnaire.	Ῥευματικός, πάσχων ῤευματισμόν.
Maladies aiguës,	Ὄξεια πάθη (6).
Une plaie mal cicatrisée	Ἵπουλος πληγή.
Une plaie maligne.	Κακοήθης πληγή.
Une plaie béante.	Πληγή πλατεῖα, χαίνουσα.
Les bords de la plaie.	Τὰ χεῖλη τοῦ τραύματος.
Une affection carotique.	Ἀσθένεια καρωτική, ναρκωτική.
Le cataracte.	Τὸ ὑπόχυμα, κ. καταρράκτης
Des rhagades.	Ῥαγάδες (7).
Une maladie chronique.	Χρονικὸν πάθος.
Une maladie compliquée.	Ἀρρώστια συμπλεγμένη μετ' ἄλλην.
L'affluence des humeurs.	Ἡ συρροή τῶν ὑγρῶν.
Un débordement d'humeurs.	Ἐκχύμωσις.
Un abcès qui aboutit.	Ἀπόστημα ῤηγνύμενον.
La partie affectée ἢ la partie affligée.	Τὸ πάσχον, τὸ νοσοῦν μέρος τοῦ σώματος.

(1) Φρενῶν ἔκστασις, λύσσα.

(2) Φύσαι, φυσήματα, αἶρες τῆς κοιλίας, πορδαῖς.

(3) Ὁ γέμων φλέγματος.

(4) Ὁ ὑποκείμενος εἰς καταρροήν.

(5) Ῥοή κακοχυμίας εἰς τι μέρος τοῦ σώματος καὶ πῆγμα γινόμενον ἐκ τούτων.

(6) Πρὸς διαστολήν τῶν χρονικῶν. — (7) Σχαίσματα εἰς τὰ χεῖλη, χέρια, κτλ.

Un mal incurable.	Ἀνίατον, ἀθεράπευτον πάθος.
Le cochemar.	Ὁ ἐφιάλτης, κ. βραχνᾶς.
Un mal d'aventure.	Ἡ παρωνυχίς, παρωνυχία (1).
L'agacement.	Ἡ αἰμωδία, μούδιασμα τῶν ὀδόντων.
Agaçant, e (agacer, ῥῆμα).	Αἰμωδιαστικός.
Engourdissement.	Νάρκωσις, αἰμωδίασις (2).
Jambe endormie.	Αἰμωδιασμένη κνήμη.
Urine graveleuse.	Ἀμμῶδες οὖρος.
Un ulcère.	Ἔλκος, πληγὴ.
Le pus (πρόφ. τὸ s).	Τὸ πύον, κ. ἔμπυον.
La purulence, la suppuration.	Ἡ ἐμπύσις, καὶ ἐμπύασμα.
Purulent, e.	Ἐμπυϊκός, ὁ περιέχων ἔμπυον.
Suppurer, οὐδ.	Ἐμπτυσκῶ, κ. ὀμπυάζω.
Un débord de bile ἢ un débordement de bile.	Ἱπερβολὴ χολῆς, πληθώρα χολῆς.
Dureté de ventre.	Δυσκοιλίότης.
Liberté de ventre.	Εὐκοιλίότης.
Une pesanteur de tête.	Βάρος κεφαλῆς, καρηθραρία.
Pesanteur d'estomac.	Βάρος τοῦ στομάχου.
Une maladie violente.	Μεγάλη, βαρεῖα νόσος.
Une douleur violente.	Ὁξύς πόνος.
Un coup.	Πληγὴ κ. κτύπημα.
Un soufflet.	Ῥάπισμα, κ. μπάτσος.
Un coup de poing.	Πυγμὴ κ. γροθιά.
Un coup de pied.	Δάκτισμα, κ. κλοτσιά.
Une chiquenaude ἢ une nasarde.	Σκιμαλισμός, κ. ράσκελον (3).
Une purgation, un purgatif.	Καθάρσιον (ιατρικόν).
Une saignée, un onguent.	Φλεβοτομία, ἀλοιφή.
Un onguent suppuratif.	Ἀλοιφή ἐμπυητική (4).
Le clystère, le lavement.	Τὸ κλυστήριον, κ. κλυστήρι.
La seringue.	Ἡ σύριγξ, ὁ κλυστήρ.
La purgation.	Ἡ καθάρσις (ἐσωτερικὴ τοῦ σώματος).

(1) Ἀπόστημα γινόμενον πλησίον τοῦ ὄνυχος.

(2) Τὸ ῥῆμα engourdir, ναρκῶ αἰμωδιάζω· le froid engourdit le corps· τὸ ψύχος αἰμωδιάζει τὸ σῶμα.

(3) Τὸ διδόμενον κτύπημα εἰς τὴν μύτην διὰ συναρμογῆς τοῦ μεσαίου δακτύλου μετὰ τοῦ μεγάλου. — (4) Ἡ προξενούσα ἔμπυον ἀλοιφή.

La médecine, le remède.

Une potion.

Le petit-lait.

Un vomitif.

Une pilule.

Pilules agrégatives.

Les absorbants.

L'effet d'un remède.

Un remède agissant.

L'application d'un emplâtre
sur une plaie.

L'agglutination.

Agglutinant, e.

La cicatrisation.

Cicatrisant, e.

Une compresse.

La charpie.

Le pansement.

Un appareil.

Le vésicatoire.

La ventouse.

Ventouses sèches.

Ventouses humides.

Pois à cautère.

Un cautère.

La circulation du sang.

Le dégagement de la poitrine.

La dépravation du sang.

Τὸ φάρμακον, τὸ ἰατρικόν.

Πόμα, ρόφημα (1).

Ὁ ὀρρός, κ. τσίρος (γάλακτος).

Ἐμετικόν (ιατρικόν), κ. ξεραστικόν.

Κόκκος, καταπότιον, βαρβ. χάπι.

Πολύχρηστα καταπότια.

Τὰ ἀπορρόφητικὰ (φάρμακα).

Ἡ ἐνέργεια ἰατρικοῦ.

Ἰατρικόν δραστικόν.

Ἡ ἐπίθεσις ἐμπλάστρου εἰς τὴν πληγὴν.

Ἡ συγχόλλησις, τὸ κλείσιμον, σφάλισμα τῆς πληγῆς.

Συνουλωτικὸς, κολλητικὸς (2).

Ἡ ἀπούλωσις, τὸ κλείσιμον τῆς πληγῆς.

Ἀπουλωτικὸς, ὁ κλείων τὰς πληγὰς.

Πτύγμα (ράκου) (3).

Ὁ μοτὸς, κ. ξαντὸν (διὰ τὰς πληγὰς).

Ἡ θεραπεία, ἡ ἐπίδεσις, τὸ ἄλ-
λαγμα (τῆς πληγῆς).

Ἐπίθεμα, ἐμπλάστρον.

Τὸ ἐκδόριον, κ. βιζικατόρι.

Ἡ σικύα, κ. βεντούζα.

Σικύαι ξηραί (4).

Σικύαι χαρακταί.

Καυτήριον, κ. ῥεβίθι τῆς φουν-
τανέλας.

Καυτήριον, ἰταλ. φουντανέλλα.

Ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος.

Ἡ ἐλάφρωσις τοῦ στήθους.

Ἡ διαφθορὰ τοῦ αἵματος.

(1) Ἰατρικὸν ὑγρὸν λαμβανόμενον διὰ τῆς πόσεως.

(2) Αἰεγεται ἐπὶ τῶν γλοιωδῶν φαρμάκων ἐπιτηδεῶν εἰς συγχόλλησιν.

(3) Δίπλωμα πανίου λινεῦ ἐπιτιθέμενον εἰς τὰς πληγὰς.

(4) Εἰς τὰς ὁποίας τὸ δέρμα δὲν χαράσσεται.

Un sang dépravé.	Διεφθαρμένον αἷμα.
Un pouls fréquent.	Ταχὺς, γοργὸς σφυγμός.
Un pouls déréglé.	Ἄτακτος σφυγμός.
Une fomentation.	Πυρίαμα (1).
Fomentation sèches.	Σακκουλάκια (2).
L'intension de la maladie.	Ἡ δύναμις, ἡ δραστηριότης τῆς ἀσθενείας.
Une santé délicate.	Ἀσθενὴς ὑγεία.
Une santé délabrée.	Διεφθαρμένη, σαθρὰ ὑγεία.
Une santé languissante, ἢ santé mauvaise.	Ἀδύνατος ὑγεία, καχεξία.
La cure, la guérison.	Ἡ θεραπεία, ἡ ἰατρεία.
Une cure palliative.	Ἰατρεία ἐπιπόλαιος, πρόχειρος, (ἀλλ' ὅχι ριζικὴ).
Le dentiste, l'oculiste.	Ὁ ὀδοντοίατρος, ὁ ὀφθαλμιατρός.
Une pharmacie, une apothé- cairie.	Φαρμακοπωλεῖον.
Un inoculateur.	Ἐνοφθαλμιστὴς, ἐγκεντριστὴς, κ. ἐμβολιαστὴς τῆς εὐλογίας.
Le vaccin.	Ἡ δαμαλῖς, κ. βατσίνα.
Vacciner.	Ἐμβολιάζω μὲ βατσίναν.
Inoculer une personne.	Ἐγκεντριζῶ, ἐμβολιάζω τινά.
Il a le flux, le cours de ven- tre.	Πάσχει διάρροϊαν.
Ma le ventre libre, il a le ventre dur.	Εἶναι εὐκοίλιος, εἶναι δυσκοίλιος.
Purger.	Καθαρίζω, δίδω καθάρσιον.
Le médecin l'a purgé.	Ὁ ἰατρός τὸν ἔδωκε καθάρσιον.
Il a été purgé.	Ἐλαβε καθάρσιον.
Cette médecine l'a purgé.	Τὸ ἰατρικὸν τοῦτο τὸν ὑπήγαγε, κ. ἐνήργησε, τὸν ἐκίνησεν.
Je me suis remis de ma ma- ladie.	Ἀνέλαβα ἀπὸ τὴν ἀσθενεῖάν μου.
Revenir en santé.	Ἀναβρῶννύω, ἀναλαμβάνω, κ. γε- ρεύω.
Recouvrer la santé.	Ἀναλαμβάνω (τὴν ὑγείαν).
Il est en bonne santé.	Ἰγναινεῖ.

(1) Ζεστὸν πανίον βρεγμένον ἢ ξηρὸν ἐπιτιθέμενον εἰς τὸ πάσχον μέρος.

(2) Σακκουλάκια περιέχοντα χόρτα ζεστά τὰ ὅποια ἐπιτίθενται ὁμοίως.

Je vous aime de tout mon cœur. Σᾶς ἀγαπῶ ἐγκαρδίως.

Et moi aussi. Καὶ ἐγὼ ὡσαύτως.

Avez-vous quelque chose à me commander? Ἔχετε τίποτε νὰ με προστάξητε;

Commandez-moi. Προστάξετέ με.

Honorez-moi de vos commandemens. Τιμῆσατέ με με τὰς προσταγὰς σας.

Faites fond sur moi. Βάλετε θάσιν εἰς ἐμέ.

Disposez de votre serviteur. Διατάξατε τὸν δοῦλόν σας.

Je n'attends que vos commandemens. Τὰς προσταγὰς σας μόνον προσμένω.

Vous n'avez qu'à dire. Λόγον μόνον εἰπέτε.

Vous me faites trop d'honneur. Πολλὴν τιμὴν με κάμνετε.

Trêve de compliments, je vous prie. Φθάνει πλέον αἱ φιλοφρονήσεις (ἦ) ἄς μὴ κάμνωμεν φιλοφρονήσεις, παρακαλῶ.

Laissons les cérémonies. Ἄς ἀφήσωμεν τὰς φιλοφρονήσεις.

Faites mes baisemains à Monsieur L. Προσφέρετε τοὺς χειρασπασμούς μου εἰς τὸν κύριον Λ.

Assurez-le de mon amitié, de mes respects. Βεβαιώσατέ τον περὶ τῆς ἀγάπης μου, περὶ τῶν σεβασμάτων μου.

Passez devant, je suis prêt à vous suivre. Περάσατε ἔμπροσ, εἶμαι ἕτοιμος νὰ σᾶς ἀκολουθῶ.

Après vous, Monsieur. Κατόπιν σας, κύριε.

Je sais fort bien ce que je vous dois. Ἡξεύρω πολὺ καλὰ τὰ πρὸς ὑμᾶς χρὴν μου.

Je suis confus de vos civilités. Νένω ἄπορος ἀπὸ τὰς φιλοφροσύνας σας.

Voulez-vous donc que je commette une incivilité? Θέλετε λοιπὸν νὰ πράξω χωριατιάν, ἢ θέλετε λοιπὸν νὰ φερθῶ ἀγροίκως.

Je le ferai pour vous obéir. Θέλω τὸ κάμει διὰ νὰ σᾶς ὑπακούσω.

Pour vous faire plaisir. Διὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω.

Mes civilités à votre frère. Τοὺς προσκυνησμούς μου ἢ τοὺς ἀσπασμούς μου εἰς τὸν ἀδελφόν σας.

3

Consulter, douter, affirmer, nier.	συμβουλευόμαι, ἀμφιβάλλω, βεβαιῶ, ἀρνούμαι.
Que faut-il faire? ή qu' y a-t-il à faire?	τί πρέπει νά κάμῃ τις;
Que me conseillez-vous de faire?	τί με συμβουλευέτε νά κάμω;
Quel remède ya-t-il à cela?	ποία θεραπεία εἶναι εἰς τοῦτο;
Quel parti prendrons-nous?	πῶς θέλομεν ἀποφασίσει;
Faisons comme cela.	Ἄς κάμωμεν τοιοῦτοτρόπως.
Faisons une chose.	Ἄς κάμωμεν ἐν πράγμα.
Il vaudra mieux que. . .	καλήτερον θά ᾖ νά . . .
Arrêtez un peu.	σταθῇτε ὀλίγον.
Ne vaudrait-il pas mieux que. . . .	λέν ᾗτον καλήτερον νά . . .
J'aimerais mieux....	ἐπροτίμων ἢ ᾗθελα μᾶλλον...
Laissez-moi faire.	ἀφῆτέ με νά κάμω.
Vous feriez mieux si...	ἢ θέλετε κάμει καλήτερα ἐάν ..
Si j' étais à votre place, je...	ἂν ᾤμην εἰς τήν θέσιν σας, ἐγώ ..
Si j' étais que de vous, je..	ἂν ᾤμην ἀντί σοῦ, ἢ ἂν ᾤμην εἰς τὸν τόπον σου, ἐγώ
C'est tout un,	εἶναι τὸ αὐτὸ ἢ εἶναι ὅλο τὸ ἴδιον,
C'est la même chose.	τὸ αὐτὸ πρᾶγμα εἶναι.
Quel parti prendre ?	πῶς νά ἀποφασίσω, πῶς νά κάμω;
Qu'en pensez-vous ?	τί στοχάζεσθε περὶ τούτου;
Je ne sais que faire.	λέν ἡξεύρω τί νά κάμω (ἢ) ἀπορῶ τί νά κάμω.
Que feriez-vous à ma place ?	τί ᾗθέλετε κάμει ἐάν ᾗσθε εἰς τήν θέσιν μου;
Comment me tirer de là ?	πῶς νά ἐξεπερδευῶ;
Voilà le vrai moyen de sortir de l'embarras.	ἴδου ὁ μόνος τρόπος τοῦ νά ξεπερδεύσω.
C'est mon avis.	τοῦτο φρονῶ.
Cela demande de la réflexion	τοῦτο ἀπαιτεῖ σκέψιν

Est-il vrai ?	Εἶναι ἀληθινόν, ἀληθεύει ;
Serait-il possible ? ἢ est-il possible ?	Εἶναι δυνατόν ;
Est-il bien vrai ?	Εἶναι τῷ ὄντι ἀληθινόν ;
Oui, certainement.	Ναί, βεβαίως.
N'êtes-vous pas dans l'erreur ?	Μήπως ἀπατᾶσθε ;
Cela ne s'arrange pas avec ce que vous disiez hier.	Τοῦτο δὲν συμβιβάζεται μὲ ὅ,τι ἔλεγες χθές.
Je peux vous assurer que cela est.	Δύναμαι νὰ σᾶς βεβαιώσω ὅτι οὕτως ἔχει.
Qui l'eût dit ?	Τίς ἤθελε τὸ εἰπεῖ ; ἢ τίς ἤθελε τὸ πιστεύσει ;
Parlez-vous sérieusement ?	Ὁμιλεῖτε σπουδαίως, μὲ τὰ σωστά ;
Je doute s'il est vrai.	Ἀμφιβάλλω ἂν ᾖ ἀληθές.
En doutez-vous ?	Ἀμφιβάλλετε περὶ τούτου ;
J'en doute beaucoup.	Ἀμφιβάλλω πολύ.
Je n'en doute pas.	Δὲν ἀμφιβάλλω.
C'est très-douteux.	Εἶναι πολλὰ ἀμφίβολον.
Je l'ai entendu dire.	Τὸ ἤκουσα.
Je doute fort que cela soit.	Ἀμφιβάλλω ὅτι οὕτως ἔχει.
Qui vous l'a dit ?	Ποῖος σᾶς τὸ εἶπε ;
C'est une personne digne de foi.	Ἄνθρωπος ἀξιόπιστος.
Une personne qui est incapable de mentir.	Ἄνθρωπος ὅστις δὲν δύναται νὰ ψευσθῇ.
Il se repend quelquefois de faux bruits.	Εἰνότε διαδίδονται ψευδεῖς φήμαι.
Est-ce tout de bon ?	Μὲ τὰ σωστά σας ; σπουδαίως ;
J'ai de la peine à le croire.	Δυσκολεύομαι νὰ τὸ πιστεύσω.
Je n'en crois rien.	Δὲν πιστεύω τίποτε.
Cela me passe . . .	Τοῦτο δὲν τὸ ἐννοῶ.
Vous cherchez à m'en faire accroire.	Ζητεῖτε νὰ μὲ ἀπατήσητε.
C'est incroyable.	Εἶναι ἀπίστευτον.
Vous plaisantez, ἢ vous voulez rire.	Ἀστεϊεύεσθε.
Vous dites cela pour rire.	Τὸ λέγετε δι' ἀστεῖσμον, διὰ χωρατᾶν.

On vous en a imposé.	Σᾶς ὑπάτησαν.
Mettez-vous au dessus des propos.	Περιφρόνει τὰ λόγια τοῦ κόσμου.
C'est un fait.	Τοῦτο ἔγινε, ἢ τοῦτο εἶναι θέβαιον.
Cela est vrai ἢ cela est.	Τοῦτο εἶναι ἀληθές.
Cela n'est pas.	Δὲν εἶναι ἀληθές.
Cet homme ne dit pas tousjours vrai.	Ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν λέγει πάντοτε τὴν ἀλήθειαν.
Tenez cela pour fait.	Ἐχε το ὡς θέβαιον.
Il n'est pas fait pour mentir.	Δὲν εἶναι ἄνθρωπος διὰ ψεύματα, (ἢ) δὲν δύναται νὰ ψευσθῇ.
Cela a été fait au vu et au su de tout le monde.	Τοῦτο ἔγεινεν ἐν ὅφει καὶ ἐν γνώσει ὅλων τῶν ἀνθρώπων.
En est fait, il a perdu son procès.	Τετέλεσται (πάγει πλέον), ἔχασε τὴν δίκην του.
Il est tout-à-fait ruiné.	Ἡφανίσθη παντελῶς.
Mais cela n'est pas vrai.	Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀληθινόν.
C'est un mensonge.	Εἶναι ψεῦμα.
Il n'en est rien.	Πρᾶγμα ἀνύπαρκτον.
Cela n'est que trop vrai.	Τοῦτο εἶναι ἀληθέστατον.
Vous pouvez y ajouter foi.	Ἡμπορεῖτε νὰ τὸ πιστεύσητε, (ἢ) ἡμπορεῖτε νὰ δώσητε πίστιν εἰς τοῦτο.
Je puis vous le garantir.	Σᾶς ἐγγυῶμαι περὶ τούτου.
C'est bientôt dit, ἢ c'est facile à dire.	Μὲ τοὺς λόγους εἶναι εὐκολον.
Monsieur en est témoin.	Ὁ κύριος εἶναι μάρτυς τούτου.
Vous avez raison.	Ἐχστε δίκαιον.
J'ai tort.	Ἐχω ἄδικον.
Le quel de deux a tort ?	Τίς ἐκ τῶν δύο ἔχει ἄδικον;
C'est monsieur N. qui a un peu de tort.	Ὁ κύριος N. σφάλλει κατὰ τι.
Tout le monde lui donne le tort.	Ὁλος ὁ κόσμος τὸν κατακρίνει.
Cela ne se peut pas.	Τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν, (ἢ) δὲν εἶναι πιθανόν.
Vous soutenez donc que ce fait est faut ?	Διατείνεσαι λοιπὸν ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν ἀληθεύει;
Il n'y a pas de doute.	Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία.

Je vous le jure.	Σὰς κάμνω περὶ τούτου ὅρκον.
Sur mon honneur.	Εἰς τὴν τιμὴν μου.
Foi d'honnête homme.	Μὰ τὴν τιμὴν μου, (ἦ) ὡς τιμυμένος.
En homme d'honneur.	Τιμῶς, ὡς τίμιος ἄνθρωπος.
Aussi vrai que j'existe.	Καθὼς μὲ ἐλέπετε καὶ σὰς ἐλέπω.
Tout le monde vous le dira.	Ὅλοι θὰ σὰς τὸ εἰπωσι.
Cela n'est pas moins faux.	Τοῦτο οὐχ ἦπτον εἶναι ψευδές.
Je vous suis garant que cela est vrai.	Σὰς ἐγγυῶμαι ὅτι εἶναι ἀληθές.
Je parie le contraire.	Στοιχηματίζω ὅτι εἶναι τὸ ἐναντίον.
Je nie le fait.	Τὸ ἀρνοῦμαι, (ἦ) ἀρνοῦμαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο.
Je gage que oui.	Στοιχηματίζω ὅτι οὕτως ἔχει.
Je gage que non.	Βάλλω στοίχημα ὅτι δὲν εἶναι ἔτσι.
Je gage que cela est.	Βάλλω στοίχημα ὅτι τοῦτο οὕτως ἔχει.
Que voulez-vous gager ?	Τί βάλλεις στοίχημα ;
Voulez-vous gager avec moi ?	Θέλεις νὰ στοιχηματίσῃς μὲ ἐμέ ;

4

Faire, entendre.	Κάμνω, ἀκούω.
Que faites-vous ?	Τί κάμνετε ;
Je fais ma barbe.	Ευραφίζομαι.
Je ne fais rien.	Δὲν κάμνω τίποτε.
Je n'ai que faire.	Δὲν ἔχω τί νὰ κάμω.
Faites mon lit.	Σπρώσε τὸ κρεβάτι μου.
Qu'avez-vous fait ?	Τί ἐκάμετε ;
J'en ai rien fait.	Δὲν ἔκαμον τίποτε.
Avez-vous fait ?	Ἐκάμετε ; (ἦ) ἐτελειώσατε ;
N'avez-vous pas fait ?	Δὲν ἐκάμετε ;
Je n'ai que faire de me presser.	Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ βιασθῶ.
Que vous plait-il ?	Τί ὀρίζετε ;

Je n'ai que faire de vous pour le moment.	Δὲν σὲ χρειάζομαι κατὰ τὸ παρὸν, δὲν ἔχω τί νὰ σὲ κάμω.
Que fait-il?	Τί κάμνει (αὐτός).
Il écrit, il dine.	Γράφει, γευματίζει.
Que fait-elle?	Τί κάμνει (αὐτή);
Elle ne s'amuse qu'à des babioles.	Περναῖ τὸν καιρὸν της μὲ ἀσήμαντα πράγματα.
Elle achette tous les jours quelques babioles pour amuser ses enfans.	Πάντοτε ἀγοράζει ἀπὸ κἀνὲν παιγνιδάκι πρὸς διασκέδασιν τῶν τέκνων της.
Qu'est-ce qui vous manque?	Τί σῆς λείπει;
Il me manque de l'argent.	Μ' ἐλλείπουν χρήματα.
Que demandez-vous?	Τί ζητεῖτε;
N'est-ce pas ce que vous demandez?	Δὲν εἶναι τοῦτο ὅπου ζητεῖτε;
Tout juste.	Ἰσα ἴσα (δηλ. ἴσα ἴσα αὐτὸ θέλω, αὐτὸ ζητῶ).
Répondez-moi.	Ἀποκριθῆτέ μοι.
Que ne répondez-vous?	Διὰ τί δὲν ἀποκρίνεσθε;
Vous ne me donnez pas le loisir de répondre.	Δὲν μὲ δίδεται καιρὸν νὰ ἀποκριθῶ.
Que tardez-vous?	Τί ἀργοπορεῖτε;
Dépêchez-vous, (ἢ μόνον) dépêchez.	Σπεῦσον (κάμε ὀγλήγορα, βιάσου).
Dépêchez votre ouvrage.	Ἐπισπεύσατε, τελειώσατε ταχέως τὸ ἔργον σας.
Nous n'avons que faire de nous presser.	Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ βιασθῶμεν.
M'entendez-vous?	Μὲ ἀκούετε;
Je ne vous entends pas.	Δὲν σῆς ἀκούω.
Je vous entends, ἢ je vous écoute.	Σᾶς ἀκούω.
Je ne saurais vous entendre.	Δὲν δύναμαι νὰ σῆς ἀκούσω.
Parlez plus haut.	Ομιλεῖτε δυνατώτερα.
Écoutez, venez ici.	Ἀκούσατε, ἐλάτ' ἐδῶ.
Demeurez en repos.	Ἡσυχάσατε.
Ne faites pas de bruit.	Μὴ κάμνετε θόρυβον.
On ne saurait s'entendre parler.	Δὲν ἤμπορεῖ τις νὰ ἀκουσθῇ ὁμιλῶν.

Quel tintamarre faites vous là? (βαρβαροτ. πατιρδι).	Τί θόρυβον κάμνετε αὐτοῦ;
Vous me rompez la tête.	Μὲ παραζαλίζεται, (ἡ μοῦ σπά- νετε τὸ κεφάλι.
Vous m' étourdissez.	Μὲ ζαλίζετε.
Vous m' étourdissez les oreil- les.	Μοῦ ζαλίζεται τ' αὐτιά.
Vous êtes incommode.	Εἶσθε ὀχληρός.

5

Entendre ou compren- dre.	Ἐννοῶ ἢ καταλαμ- βάνω.
L'entendez-vous?	Τὸν καταλαμβάνετε;
Je l'entends assez bien; il a de vous des sentimens a- vantageux.	Τὸν καταλαμβάνω πολὺ καλὰ. φρονεῖ καλὰ περὶ σοῦ.
Avez-vous entendu ce qu'il a dit?	Ἐκαταλάβετε τί εἶπεν;
Je ne l'entends pas, je ne l' ai pas entendu.	Δὲν τὸν ἐννοῶ, δὲν τὸν ἐκατά- λαβα.
Je l'ai entendu; il ne de- meure pas en arrière.	Τὸν ἐκατάλαβα. δὲν μένει ὀπί- σω (ἐνα σου καὶ ἐνα μου).
Il ne veut pas se départir de cette opinion.	Δὲν θέλει νὰ ἀποσπαθῇ ἀπὸ αὐ- τὴν τὴν ιδέαν.
M'entendez-vous bien?	Μὲ καταλαμβάνετε καλὰ;
Je vous entends fort bien.	Σᾶς καταλαμβάνω πολὺ καλὰ.
Cela dépend de vous.	Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ σᾶς (εἶναι εἰς τὸ χέρι σας).
Entendez-vous l'Anglais?	Καταλαμβάνετε τὰ Ἀγγλικά;
Monsieur l'entend-il?	Ὁ κύριος τὰ καταλαμβάνει;
Il ne l'entend pas.	Δὲν τὰ καταλαμβάνει.
M'avez-vous entendu?	Μ' ἐκαταλάβετε;
Je ne vous ai pas entendu.	Δὲν σᾶς ἐκατάλαβον.
Je vous ai bien entendu; ces paroles sont une beaume à mes peines.	Σᾶς ἐκατάλαβα πολὺ καλὰ. αἱ λέξεις αὗται εἶναι ἐόλασμον εἰς τὴν θλίψιν μου.

a ne lesa jamais vas

Toutes les choses du monde ne sont que fumée.	<u>Ὅλα τὰ πράγματα τοῦ κόσμου</u> <u>εἶναι μάταια.</u>
Ne m'entendez-vous pas?	Δὲν μὲ καταλαμβάνετε ;
Ne l'entendez-vous pas?	Δὲν τὴν καταλαμβάνετε ;
L'avez-vous entendu;	Τὸν ἐκαταλάβετε ;
L'avez-vous entendue.	Τὴν ἐκαταλάβετε ;
Je l'ai bien entendue.	Τὴν ἐκατάλαβον πολλὰ καλά.
Elle dit qu'elle me dépasse de trois pouces.	<u>Λέγει ὅτι μὲ ὑπερβαίνει κατὰ</u> <u>τρεῖς δακτύλους.</u>
Les avez-vous entendus.	Τοὺς ἐκαταλάβετε ;
Je les ai bien entendus.	Τοὺς ἐκατάλαβα καλά.
Ces hommes le prennent sur un ton trop haut.	<u>Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι τὸ πιάνουν</u> <u>ὑψηλὰ (τουτέστιν ὀμιλοῦν ὑπε-</u> <u>ρηφάνως.</u>

6

Dire, savoir.

Λέγω, ἡξεύρω.

Que dites-vous ?	Τί λέγετε ;
Je ne dis rien.	Δὲν λέγω τίποτε.
Qu'avez-vous dit ?	Τί εἶπατε ;
Je n'ai rien dit.	Δὲν εἶπα τίποτε.
Taisez-vous.	Σιωπάτε.
Je me tais.	Σιωπῶ.
Je ne veux pas me taire.	Δὲν θέλω νὰ σιωπήσω.
Elle ne veut pas se taire.	Αὕτῃ δὲν θέλει νὰ σιωπήσῃ.
Elle ne fait que causer (ἢ caqueter).	Αὕτῃ δὲν κάμνει ἄλλο παρά νὰ λαλῇ (ἢ νὰ φλυαρῇ.)
Qu'est-ce que c'est ?	Τί εἶναι τοῦτο ;
Qu'est-ce qu'il y a ?	Τί εἶναι ;
Je ne sais pas.	Δὲν ἡξεύρω.
Je lui ai demandé ce que c' est que ce petit sifflement que j'entends à mes oreil- les, et il m'a dit que c'est le bruit que font les balles de fusil.	Τὸν ἠρώτησα τί πρᾶγμα εἶναι ὁ μικρὸς οὗτος συριγμὸς τὸν ὁποῖον ἀκούω, καὶ μὲ εἶπεν, ὅτι εἶναι ὁ ἦχος τῶν σφαιρῶν τῶν τουφεκιῶν.
Vous ne savez pas donc ce que c'est.	Δὲν ἡξεύρεις λοιπὸν τί εἶναι τοῦτο.

Monsieur sait bien ce que c'est.	Ὁ κύριος ἤξεύρει καλὰ τί εἶναι.
Ma soeur ne sait pas ce qu'il y a.	Ἡ ἀδελφή μου δὲν ἤξεύρει τί εἶναι ἢ τί τρέχει.
Elle ne sait ni ce qu'elle veut ni ce qu'elle doit faire.	Δὲν ἤξεύρει οὔτε τί θέλει οὔτε τί πρέπει νὰ κάμῃ.
Voilà ce que c'est.	Ἰδοὺ τί εἶναι.
J'ai entendu dire que cet homme se donne des peines inutiles.	Ἐκουσα ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος κοπιᾷ ματαίως (κ. τοῦ κἀκού).
Je savais cela d'hier.	Τὸ ἤξευρα ἀπὸ χθές.
Que dit-on?	Τί λέγουσι, (ἢ) τί φημίζεται;
On ne dit rien.	Δὲν λέγουσι τίποτε.
Tout le monde crie pour la liberté et la justice mais on ne sait point ce qu'est que d'être libre et sujet.	Ὅλος ὁ κόσμος φωνάζει ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης, ἀλλὰ δὲν ἤξεύρουν τί ἐστὶν ἐλευθεροῦ καὶ ὑπήκουος.
Que veut dire cela? ἢ qu'est-ce que cela veut dire?	Τί θὰ πῇ τοῦτο; (ἢ) τί σημαίνει τοῦτο;
Cela veut dire que c'est se donner de la tête contre les murs que d'entreprendre le persuader.	Τοῦτο σημαίνει ὅτι εἰς μάτην κτυπᾷς τὸ κεφάλι σου διὰ νὰ τὸν πείσης.
Qu'est-ce qu'il dit?	Τί λέγει;
Il ne sait ce qu'il dit.	Δὲν ἤξεύρει τί λέγει (δηλ. ὁμιλεῖ ἀνοήτως).
C'est un sot en trois lettres.	Εἶναι ἀνοητότατος.
J'ai de l'aversion pour lui.	Τὸν αποστρέφωμαι.
Il s'amuse à des bagatelles.	Περνᾷ τὸν καιρὸν του εἰς φλυαρίας.
Je l'ai traité de la belle manière ἢ je l'ai grondé de la belle manière.	Καλὰ τὸν ἐπέπληξα.
J'ai beau dire, c'est un chien d'homme!	Ὅσα λέγω εἰς μάτην, εἶναι ἄθλιος ἄνθρωπος!
Il est sans conduite.	Φέρεται ἀνοήτως.
Savez-vous cela?	Ἦξεύρετε τοῦτο;
Je ne le sais pas.	Δὲν τὸ ἤξεύρω.

Je le sais, cette affaire peut aller à me perdre.	Τὸ ἡξεύρω, τὸ πράγμα δύναται νὰ συντελέσῃ πρὸς ὀλεθρόν μου.
Mon inquiétude va croissant.	Ἡ ἀνησυχία μου αὐξάνει.
Comment cela se passa-t-il?	Πῶς τοῦτο συνέβη;
Sera-t-il dit que j'ai supporté un affront?	Θέλει ἀκουσθῇ ὅτι ὑπέμεινα ὕβριν;
Laissez dire.	Ἄφες, ἅς λέγουν.
Que dites-vous?	Τί λέγετε;
Il va venir incessamment.	Θέλει ἔλθαι ἀμέσως.
Défaites-moi de cet importun.	Γλύτωσέ με ἀπὸ τὸν ὀχληρὸν τοῦτον ἄνθρωπον.
Allez baisser la trappe.	Ἵπαγε νὰ καταιβάσῃς τὴν κλαβανὴν (ἢ τὸν καταρράκτην).
Il m'a assassiné de la lecture de ses vers.	Μὲ ἠφάνισε μὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν στίχων του.
C'est un zéro en chiffre (μεταφ.).	Εἶναι ἄνθρωπος ἀσήμαντος, τιποτένιος.
Il m'a assomé de ses questions.	Μ' ἐξάλισε μὲ τὰς ἐρωτήσεις του.
Qu'avez-vous dit?	Τί εἶπετε;
Prenez que je n'aie rien dit.	Ἵποθέσατε ὅτι δὲν εἶπον τι.
Il va partir.	Τώρα θὰ ἀναχωρήσῃ.
Il est indifférent s'il va ou s'il reste.	Εἶναι ἀδιάφορον ἂν πηγαίῃ ἢ ἂν μείνῃ.
Qui vous l'a dit?	Τί σᾶς τὸ εἶπε;
Différentes personnes me l'ont dit.	Διάφοροι (πολλοὶ) ἄνθρωποι μὲ τὸ εἶπον.
Laissez-les dire.	Ἄς πάνε νὰ λέγουν.
Ce que je vous ai dit est arrivé.	Ὅ,τι σᾶς προσείπον, ἐγένετο.
Que voulez-vous dire? ἢ qu'entendez-vous?	Τί ἐννοεῖτε; ἢ τί λέγετε;
Ce qu'il dit était à propos.	Ὅ,τι εἶπεν ἦτον ἐγκαιρον (πρέπον, πρὸς ἔπος).
Tout cela me lasse.	Ὅλα αὐτὰ μὲ ἀηδιάζουν.
Vous lassez ma patience.	Μὲ κάμνεις νὰ χάσω τὴν ὑπομονήν μου.
Cela est contre le sens commun.	Τοῦτο εἶναι παράλογον (ἢ ἀπίστευτον).

Ce sont des paroles qui n'ont pas le sens commun.	Εἶναι λόγια χωρὶς νόημα.
Que dit-elle ?	Τί λέγει αὐτή ;
Elle dit sans cesse des extravagances.	Πάντοτε λέγει παραξενιαίς.
Elle ne veut pas avoir de communication avec vous.	Δὲν θέλει νὰ ἔχη κοινωνίαν μὲ σᾶς.
Vous nous la donnez belle.	Εὐμορφα μᾶς τὰ πωλεῖς.
Le savez-vous ?	Τὸ ἤξεύρετε ;
Il y a deux jours que je le sais.	Εἶναι δύο ἡμέραι ἂν' οὗ τὸ ἤξεύρω.
Je n'en sais rien.	Δὲν ἤξεύρω τίποτε.
Vous semblez venir de l'autre monde.	Ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι καὶ δὲν ἤξεύρεις τί γίνεται ; (ἢ, φαίνεται ὅτι ἔρχεσαι ἀπὸ τὸν ἄλλον κόσμον. Ὑποθέσατε ὅτι τὸ ἤξευρα.
Supposez que je le susse.	Τὸ πᾶν παρέλυσε.
Tout va à la débandade.	Εἰς καπνὸν διελύθησαν τὰ πάντα.
Tout s'en est allé en fumée.	Πῶς λέγετε ;
Comment dites-vous ?	Δὲν γνωρίζω τὸ πῶς (τὸ διατῖ, τὴν αἰτίαν).
J'ignore le comment.	Δὲν ἤξεύρω τί νὰ εἶπω περὶ τούτου, ἢ δὲν ἤξεύρω πῶς νὰ κρίνω περὶ τούτου.
Je ne sais qu'en dire.	Τὸ ἔμαθετε ;
L'avez-vous su ?	Δὲν ἔμαθον τίποτε.
Je n'en ai rien su.	Θέλετε τὸ μάθει αὐριον.
Vous le saurez demain.	Τὸ ἤξευρα προτῆτερά σας.
Je le savais avant vous.	καὶ ὁ ἀδελφός μου τὸ ἤξευρε.
Mon frère le savait aussi.	Τὸ ἤξευρεν ἡ ἀδελφή σας ;
Votre soeur le savait-elle ?	Τὸ ἤξευρεν, τὸ ἔμαθεν.
Elle le savait, elle l'a su.	Δὲν τὸ ἤξευρεν αὐτός ;
Ne le savait-il pas ?	Τὸ ἔμαθεν ; τὸ ἔμαθαν ;
L'a-t-il su, l'ont-ils su ?	Ποτὲ δὲν ἔμαθε περὶ τούτου τίποτε.
Il n'en a jamais rien su.	Ποῦ ἤξεύρει τις ἐὰν θὰ θελήσῃ ;
Que sait-on s'il voudra ?	Ποῦ ἤξεύρω ἐὰν θὰ ἔλθῃ ;
Que sais-je s'il viendra ?	Ποῦ ἤξεύρεις ;
Que savez-vous ?	Δὲν λέγει ὅσα ἤξεύρει.
Il sait mieux qu'il ne dit.	

C'est un menteur, il a inventé cela.

Qui est cet homme-là ?

C'est un je ne sais qui.

Il disait je ne sais quoi.

Il a je ne sais quoi de gracieux, mais il ne dit que de sottises.

Il parlait de choses indifférentes.

Qui m'a amené cet ennuyeux ?

Il m'a brisé la tête.

Pour tout dire (ή pour dire en un mot) c'est un critique fâcheux.

Il est curieux des affaires d'autrui.

Il aime à jaser.

Mais que vous disait-il ?

Des propos de fou.

Je vous le donne à deviner.

Vous y êtes.

Vous n'y êtes pas.

Il m'a dit qu'avant hier il croqua un poulet rôti en deux minutes.

C'est un furieux mangeur.

Est-ce là tout ? C'est tout.

Avez-vous tout dit ? J'ai tout dit.

Vous m'avez assomé de vos questions.

Ma patience est à bout.

Nous parlons et cependant la nuit vient.

Εἶναι ψεύστης, τὸ ἐφθίασεν (ἀπὸ τὸ κεφάλι του).

Τίς εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος ; Δὲν ἤξεύρω ποῖος εἶναι (δηλ. ἄνθρωπος ἄγνωστος, ἄσημος).

Δὲν ἤξεύρω τί ἐλέγε· ἢ καὶ τί ἐλέγε. ἔχει χάριεν τι, ἀλλ' εἶναι ὅλος μωρολογία.

ὁμιλεῖ περὶ ἀδιαφόρων πραγμάτων.

Ποῦ εὐρέθη αὐτὸς ὁ ὀχληρὸς ;

Μοῦ κάτετζάκισε τὸ κεφάλι (ἤτοι μ' ἐπονοκεφάλησε).

὘ν ἐνὶ λόγῳ εἶναι ὀχληρὸς ἐπικριτής.

Ἐξετάζει τὰ ξένα πράγματα (ἀλλοτριοπραγεῖ).

Ἀγαπᾷ νὰ φλυαρῇ, νοστιμιεύεται τὴν ἀδολεσχίαν.

Ἀλλὰ τί σὰς ἔλεγε ;

Μωρολογίας.

Μαντευσέ το.

Τὸ ἤρρες.

Δὲν τὸ ἤρρες.

Μοὶ εἶπεν ὅτι προχθὲς ξεκοκκάλισεν ἓνα πουλὶ ψητὸν εἰς δύο λεπτά.

Εἶναι φοβερὸς φαγάς.

Αὐτὰ εἶναι ὅλα ; Αὐτὰ εἶναι

Τὰ εἶπες ὅλα ; Τὰ εἶπα.

Μ' ἐζάλισες μὲ τὰς ἐρωτήσεις σου.

Ἐξήντηλῃθῃ ἡ ὑπομονή μου.

Συνδιαλεγόμεθα καὶ ἐν τούτῳ ἡ νύξ φθάνει.

Brisons là.

Ἄς παύσωμεν τὸν λόγον τοῦτον·
ἢ φθάνει τόσον.

7

Connaître, oublier,
se souvenir.

Γνωρίζω, λησμονῶ, ἐνθυ-
μοῦμαι.

Le connaissez-vous ? il jouit
d'une mauvaise réputation.

Τὸν γνωρίζετε ; ἔχει κακὴν ὑπό-
ληψιν.

Je le connais ; il est chargé
de dettes.

Τὸν γνωρίζω, εἶναι κατὰχρεως.

Je ne le connais pas, on dit
que cet homme a bien de
l'amour propre.

Δέν τὸν γνωρίζω, λέγουν ὅτι εἶ-
ναι φίλαυτος ἄνθρωπος.

Nous nous connaissons.

Γνωρίζομεθα.

Nous ne nous connaissons
pas.

Δέν γνωρίζομεθα.

Ne le connaissez-vous pas ?
c'est une belle créature.

Δέν τὸν γνωρίζετε ; εἶναι εὖ-
μορφος ἄνθρωπος.

Je crois que je l'aie connu.

Στοχάζομαι ὅτι τὸν ἐγνώρισα.

Je ne l'ai pas connu.

Δέν τὸν ἐγνώρισα.

Je l'ai connue ; cette femme
est une méchante créature.

Τὴν ἐγνώρισα, ἡ γυνὴ αὕτη εἶ-
ναι κακὸς ἄνθρωπος.

Nous nous sommes connus.

Ἐγγνωρίσθημεν.

Je le connais de vue.

Τὸν γνωρίζω ἐξ ὄψεως.

Je le connais de réputation.

Τὸν γνωρίζω ἐκ φήμης.

Il me connaît bien ; je l'ai
servi pendant trois années
consécutives.

Μὲ γνωρίζει καλὰ τὸν ὑπηρε-
τησα τρεῖς κατὰ συνέχειαν
χρόνους.

Me connaissez-vous ?

Μὲ γνωρίζετε ;

Je vous connais, mais j'ai
oublié votre nom.

Σὰς γνωρίζω, ἀλλ' ἐλησμόνησα
τὸ ὄνομά σας.

Je ne vous connais pas.

Δέν σὰς γνωρίζω.

M'avez-vous oublié ?

Μ' ἐλησμόνησατε ;

Vous connaît-elle ?

Σὰς γνωρίζει αὕτη ;

Elle me connaît fort bien ;
elle jouit d'une bonne répu-
tation.

Μὲ γνωρίζει πολλὰ καλὰ ἔχει
καλὴν ὑπόληψιν.

Connaissez-vous ma voisine?	Γνωρίζετε τὴν γειτόνισσάν μου;
Je la connais; elle fatigue tout le monde parses criaileries.	Τὴν γνωρίζω. Ἐνοχλεῖ τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὰς κραυγὰς τῆς.
Monsieur vous connaît-il?	Ὁ κύριος σᾶς γνωρίζει;
Il me connaît; il ne me connaît pas.	Μὲ γνωρίζει· δὲν μὲ γνωρίζει.
Monsieur me connaît bien.	Ὁ κύριος μὲ γνωρίζει καλὰ.
Il ne me connaît plus.	Δὲν μὲ γνωρίζει πλέον.
Il m'a oublié; il oublie ses devoirs.	Μ' ἐλησμόνησε, παραμελεῖ τὰ χρέη του.
Il a oublié mes bienfaits.	Ἐλησμόνησε τὰς εὐεργεσίας μου.
J'ai l'honneur d'être connu de lui.	ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίζωμαι ἀπ' αὐτόν.
J'ai beaucoup de considération pour lui.	ἔχω μεγάλην ὑπόληψιν πρὸς αὐτόν.
Vous souvenez-vous de cela?	Ἐνθυμεῖσαι τοῦτο;
Je m'en souviens fort bien.	Τὸ ἐνθυμοῦμαι πολὺ καλὰ.
Je ne m'en souviens pas ἢ il ne m'en souvient pas.	Δὲν τὸ ἐνθυμοῦμαι.
Vous êtes court de mémoire.	Δὲν ἔχεις μνημονικόν.
Il a courte mémoire.	Δὲν ἔχει μνημονικόν.
Vous ne vous en souvenez pas.	Δὲν τὸ ἐνθυμεῖσθε.
Vous vous en souvenez fort bien.	Τὸ ἐνθυμεῖσθε πολὺ καλὰ.
Souvenez-vous de vos amis.	Ἐνθυμοῦ τοὺς φίλους σου.
Je m'en souviens fort bien.	Τοὺς ἐνθυμοῦμαι πολὺ καλὰ.
Il oublie ses parents.	ἱσμονεῖ ἢ παραμελεῖ τοὺς γονεῖς του.
Il ne connaît personne.	Δὲν ψηφᾷ κανένα.
Il ne se connaît pas.	Ἵπερηφανεύεται.
Souvenez-vous que vous êtes homme.	Ἐνθυμηθῆτε ὅτι εἶσθαι ἄνθρωπος.
Vous vous oubliez dans le bonheur.	Ἐπαίρεσθε εἰς τὴν εὐτυχίαν σας.
Il ne s'en souvient pas.	Δὲν τὸ ἐνθυμεῖται.
Je n'ai rien oublié pour le persuader.	Τίποτε δὲν παρημέλησα διὰ νὰ τὸν πείσω.
N'oubliez pas de qui vous descendez.	Μὴ λησμονῆτε τίνων εἶσθε ἀπὸ γονοί.

Vous en souvenez-vous ?	Τὸ ἐνθυμεῖσθε ;
Ne vous en souvenez-vous pas ?	Δὲν τὸ ἐνθυμεῖσθε ;
Nous nous en souvenons.	Τὸ ἐνθυμούμεθα.
Nous ne nous en souvenons pas.	Δὲν τὸ ἐνθυμούμεθα.
Souvenez-vous de moi, ne m'oubliez pas.	Νὰ μὲ ἐνθυμεῖσθε, μὴ μὲ λησμονῇτε.
Faites moi souvenir de cette affaire.	Ἐνθυμήσατέ μοι αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν.
Il me souvient de ce temps.	Ἐνθυμοῦμαι τὸν καιρὸν ἐκεῖνον.

8

Aller, venir, revenir.	Πορεύομαι, ἔρχομαι, ἐπιστρέφω.
Où allez-vous ?	Ποῦ ὑπάγετε ;
Je vais devant la porte, dans la cour, dans le jardin.	Ἵπάγω ἔξω εἰς τὴν θύραν, εἰς τὴν αὐλὴν, εἰς τὸν κήπον.
On m'attend au logis.	Μὲ περιμένουν εἰς τὸ σπήτι.
Je pars pour mon pays.	Ἀπέρχομαι εἰς τὴν πατρίδα μου.
Quand reviendrez-vous ? ἢ quand serez-vous de retour ?	Πότε θὰ ἐπιστρέψετε ;
Je reviendrai, ἢ je serai de retour à l'instant même, sur le soir, dans peu de temps, dans trois mois.	Θὰ ἐπιστρέψω ταύτην τὴν στιγμήν, πρὸς τὴν ἐσπέραν, ἐντὸς ὀλίγου, μετὰ τρεῖς μῆνας.
J'ai affaire de vous, ne sortez pas.	Σᾶς θέλω, μὴν ἐξέλθητε.
Où va-t-il ? dites-moi où il va.	Ποῦ πηγαίνει ; εἰπέ τέ μοι ποῦ πηγαίνει.
Il sort tous les soirs sans dire où il va ; il a des allures.	Ἐξέρχεται πᾶσαν ἐσπέραν χωρὶς νὰ εἴπῃ ποῦ πηγαίνει. ἔχει μέρη ὅπου πηγαίνει.
Il va à la promenade ἢ il va se promener.	Ἐξέρχεται εἰς περίπατον.
La servante va à l'eau.	Ἡ ὑπηρετρία ὑπάγει διὰ νερό.
Elle est de retour, ἢ elle est retournée.	Ἵπέστρεψεν.

Où allons-nous ?	Ποῦ ὑπάγομεν ;
Nous allons rendre visite à madame notre tante.	Ἑπάγομεν νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὴν κυρίαν θείαν μας.
Quand reviendrons-nous ? ἢ quand serons-nous de retour ?	Πότε θὰ ἐπιστρέψωμεν ;
Après midi.	Μετὰ τὴν μεσημβρίαν.
Où vont-elles ?	Ποῦ ὑπάγουν αὐταί ;
Elles vont travailler.	Ἑπάγουν πρὸς ἐργασίαν.
Va t-en informer.	Πήγαινε νὰ μάθῃς.
Je vais y aller.	Τώρα πηγαίνω.
J'irai, il ira le mois prochain.	Θὰ ὑπάγω, θὰ ὑπάγῃ τὸν προσεχῇ μῆνα.
Nous irons, vous irez, ils iront demain matin.	Θὰ ὑπάγωμεν, θὰ ὑπάγῃτε, θὰ ὑπάγωσιν αὔριον τὸ πρωῒ.
Il est allé au marché.	Ἑπῆγεν εἰς τὴν ἀγοράν.
J'ai été, nous avons été à la messe.	Ἑπῆγον, ὑπῆγομεν εἰς τὴν λειτουργίαν.
Vous avez été, ils ont été à Rome.	Σεῖς ὑπῆγετε, αὐτοὶ ὑπῆγον εἰς τὴν Ῥώμην.
J'y ai été cent fois.	Ἐγὼ ὑπῆγον ἀπειράκις.
Je ne puis aller dîner aujourd' hui chez vous, mais je retiens date pour lundi prochain.	Δὲν δύναμαι νὰ γευματίσω σήμερον εἰς τὴν οἰκίαν σας, ἀλλ' ὑπόσχομαι διὰ τὴν προσεχῇ δευτέρα.
Quel bon vent vous amène ?	Ποῖος ἄνεμος σὲ ἔρριψεν ;
D'où venez-vous ?	Πόθεν ἔρχεσαι ;
Je viens de mon pays.	Ἐρχομαι ἀπὸ τὴν πατρίδα μου.
D'où vient-il ?	Πόθεν ἔρχεται ;
Il vient de chez lui.	Ἐρχεται ἀπὸ τὴν οἰκίαν του.
Vient-il votre frère ?	Ἐρχεται ὁ ἀδελφός σας ;
Il va venir incessamment.	Θὰ ἔλθῃ ἀμέσως.
On l'attend incessamment.	Περιμένεται νὰ ἔλθῃ ἀμέσως.
Où avez-vous tant tardé ?	Ποῦ ἐστάθης τόσον ;
Une affaire m'a occupé deux heures.	Ἑπόθεσίς τις μὲ ἐνησχόλησε δύο ὥρας.
Il y a long-temps que vous n'êtes venu au logis.	Πρὸ πολλοῦ δὲν ἦλθετε εἰς τὴν οἰκίαν μου.
Venez dîner chez moi sans cérémonie.	Ἐλθὲ ἐλευθέρως νὰ γευματίσῃς εἰς τὸν οἶκόν μου.

Viendrez-vous aujourd' hui ?	Θὰ ἔλθητε σήμερον ;
Je viendrai demain.	Αὔριον θέλω ἔλθειν.
Nous ne viendrons pas.	Δὲν θὰ ἔλθωμεν.
Mes parens viendront voir cet après midi.	Οἱ γονεῖς μου θέλουν ἔλθεινὰ σᾶς ἰδῶσι σήμερον μετὰ τὸ μεση- μέρι.

9

V o i r.

B λ έ π ω.

Le voyez-vous ? Il a l'art de plaire.	Τὸν βλέπετε ; Ἐχει τὴν τέχνην τοῦ ἀρέσκειν.
L' avez-vous vu ?	Τὸν εἶδετε ;
Je l'ai vu.	Τὸν εἶδον.
Comment s'est passée votre entrevue ?	Πῶς ἀπέβη ἡ συνέντευξις σας ;
Il m'a fait beaucoup d' ama- bilités.	Μ' ἔκαμε πολλὰς φιλοφρονήσεις.
La voyez-vous ?	Τὴν βλέπετε ;
Je la vois bien ; elle est tout art : c' est une beauté qu éblouit.	Τὴν βλέπω, εἶναι πιλύτροπος, εἶναι ἐκπλήττουσα ὠραιότης.
Ne l' avez-vous pas vu ?	Δὲν τὸν εἶδετε ;
Il était là tout-à-l'heure , il est devenu invisible.	Τώρα ἦτον ἐδῶ καὶ χάθηκε.
Il y a beau temps, ἢ il y a beaux jours que je ne l'ai vu.	Εἶναι πολλὸς καιρὸς, ἢ εἶναι πολ- λαὶ ἡμέραι ἀφ' ὅτου δὲν τὸν εἶδον.
Je l'ai vue il y a une heure.	Τὸν εἶδον πρὸ μιᾶς ὥρας.
Il a toutes les façons d'un galant homme.	Ἐχει ὅλους τοὺς τρόπους ἀνδρὸς καλοκαγάθου.
Il n'y a pas long-temps que je l'ai vu ; cette personne a bonne façon.	Δὲν εἶναι πολλὸς καιρὸς ἀφ' ὅτου τὸν εἶδον· ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἔχει εὐαρέστους τρόπους.
M'avez-vous vu ?	Μὲ εἶδετε ;
Je vous ai vu passer depuis peu.	Σᾶς εἶδον διαβαίνοντα πρὸ ὀλί- γου.
Je ne vous ai pas vu.	Δὲν σᾶς εἶδον.
Je ne vous ai jamais vu.	Ποτὲ δὲν σᾶς εἶδον.

Est-ce que vous nous avez vus?	Μᾶς εἶδετε ;
Nous vous avons vus la semaine passée, à la pointe du jour.	Σᾶς εἶδομεν τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα, περὶ τὴν αὐγὴν.
Les avez-vous vus ? ἢ est-ce que vous les avez vus ?	Τοὺς εἶδετε ;
Oui monsieur, je les ai vus, nous les avons vus.	Μάλιστα, κύριε, τοὺς εἶδον, τοὺς εἶδομεν.
Je ne les ai pas vus, nous ne les avons pas vus.	Δὲν τοὺς εἶδον, δὲν τοὺς εἶδομεν.
Votre oncle l'a-t-il vu, les a-t-il vus ?	Ὁ θεὸς σας τὸν εἶδε, τοὺς εἶδε;
Il l'a vu, il les a vus.	Τὸν εἶδε, τοὺς εἶδε.
Il ne l'a pas vu, il ne les a jamais vus.	Δὲν τὸν εἶδε, δὲν τοὺς εἶδε ποτέ.
Quand l'avez-vous vue ?	Πότε τὴν εἶδετε ;
Il y a bien trois heures depuis cela ; elle a une façon de parler noble et élégante	Εἶναι σχεδὸν τρεῖς ὥραι ἔκτοτε. ἔχει εὐγενὴ καὶ χαρίεντα τρόπον τοῦ ομιλεῖν.
J'ai vu que l'éclat de sa beauté commence à s'en aller.	εἶδον, ὅτι ἡ λαμπρότης τῆς ὀψείας της ἀρχίζει νὰ μαραίνεται.
Je vous informerai de ce que j'aurai vu.	Θέλω σᾶς εἰδοποιήσαι περὶ ὧν ἴδω.
Je verrai une guerre cruelle.	Θὰ ἴδω πόλεμον δεινόν.
Il verra un habitation déplaisante.	Θὰ ἴδῃ κατοικίαν δυσάρεστον.
Nous verrons des marchandises de tout genre.	Θὰ ἴδωμεν ἐμπορεύματα παντὸς εἶδους.
Vous verrez un homme qui n'a point d'âme.	Θὰ ἴδητε ἄνθρωπον ἀνάλγητον.
Ils verront une jeune personne qui a de l'âme.	Θὰ ἴδωσι νεάνίδα εὐαίσθητον (συμπαθητικὴν).
Dieu sait si je le verrai jamais.	Ὁ θεὸς ἡξεύρει ἂν θὰ τὸν ἴδω ποτέ.
Dieu sait avec quelle joie je le verrai.	Ὁ θεὸς ἡξεύρει μὲ πόσῃν χαρὰν θὰ τὸν ἴδῶ (δηλ. μὲ πολλήν χαρὰν).

Cette maison voit sur un jardin.	Ἡ οἰκία αὕτη βλέπει εἰς κήπον.
Je lui ferai voir à qui il a affaire ἢ à qui il se joue.	Θὰ τὸν δείξω μὲ ποῖον ἔχει νὰ κάμῃ, μὲ ποῖον παίζει.
Je vois bien qu'il se perd.	Βλέπω ὅτι χάνεται.
Il voit de travers.	Παραβλέπει, κ. στραβοκυττάζει.

10

Parler.

Ὁμιλῶ.

Parlez-vous français, monsieur ?	Ὁμιλεῖτε γαλλικὰ, κύριε ;
Je parle un peu.	Ὁμιλῶ ὀλίγον.
Savez-vous parler français ?	Ἔξεύρετε νὰ ὁμιλῇτε γαλλικὰ ;
Plait-il ?	Ὁρίσκατε (1) ;
Je vous demande, monsieur, si vous parlez le français.	Ἐρωτῶ, κύριε, ἂν ὁμιλῇτε τὴν γαλλικὴν.
Oui, monsieur.	Μάλιστα, κύριε.
Parlez avec moi.	Ὁμιλήσατε μὲ ἐμέ.
Vous parlez français comme les français mêmes.	Ὁμιλεῖτε Γαλλικὰ ὡς αὐτοὶ οἱ Γάλλοι.
À qui parlez-vous, monsieur ?	Πρὸς ποῖον ὁμιλεῖτε, κύριε ;
Parlez-vous à moi ?	Ὁμιλεῖτε πρὸς ἐμέ ;
Parlez-lui.	Ὁμιλήσατε πρὸς αὐτόν.
Parlez haut, vous parlez trop bas.	Ὁμιλεῖτε δυνατὰ· πολὺ χαμηλὰ ὁμιλεῖτε.
Avec qui parlez-vous ?	Μετὰ τίνος συνδιαλέγεσθε ;
Avec mon cousin.	Μετὰ τοῦ ἐξαδέλφου μου.
J'ai rencontré votre soeur et je lui ai parlé.	Ἀπήντησα καθ' ὁδὸν τὴν ἀδελφὴν σας καὶ τὴν ὁμίλησα.
Elle m'a fait ce cadeau de bonne grâce.	Μοὶ ἐπρόσφερε τὸ δῶρον τοῦτο φιλοφρόνως.
Vous badinez, ce que vous dites là est incroyable.	Χωρατεύετε, δὲν σὰς πιστεύω.

(1) Plait-il ? τρόπος τοῦ ἀποκρίνεσθαι ὅταν δὲν ἤκουσέ τις καλῶς ἀντὶ τοῦ πῶς, τί εἶπατε ;

Lui avez-vous parlé de mon affaire ?	Τὴν ὠμιλήσατε περὶ τῆς ὑποθέσεώς μου ;
Je lui en ai parlé ; elle est en colère contre vous.	Τὴν ὠμίλησα· εἶναι ὠργισμένη κατὰ σοῦ.
Quand je recontre cet homme-là, je lui parle conséquemment à ses opinions.	Ὅταν ἀπαντῶ αὐτὸν τὸν ἀνθρώπον τὸν ὀμιλῶ κατὰ τὰ φρονήματά του.
Je lui ai parlé de vous.	Τὸν ὠμίλησα περὶ σοῦ.
Sa conduite donne lieu à bien des commentaires.	Ἡ διαγωγή του δίδει ἀφορμὴν εἰς διαφοροὺς παρατηρήσεις.
La ville en parle.	Ἡ πόλις ὀμιλεῖ περὶ τούτου.
On en parle & il en est parlé.	Γίνεται περὶ τούτου λόγος.
Laissons parler le monde.	Ἄς λέγῃ ὁ κόσμος.
N'en parlons plus.	Ἀρχεῖ περὶ τούτου.
Ne m'en parlez pas.	Μὴ μὲ τὸ ἐνθυμίζῃς (ἐκφρασις δυσαρρεσκείας).
Cet homme n'a pas fait parler de lui.	Ὁ ἀνθρώπος οὗτος δὲν ἔπραξε τίποτε ἀξιομνημόνευτον.
Ne me faites parler.	Μὴ μὲ ἀναγκάζῃς νὰ ὀμιλήσω.
Il parle de se marier.	Λέγει, (ἢ) προτίθεται νὰ νυμφευθῇ.
Il parle en maître.	Ἐπιτάττει (ὡς κύριος ὀμιλεῖ).
Lui avez-vous parlé ?	Τὸν ὠμιλήσατε ;
Je lui ai parlé ; c'est un beau prometteur.	Τὸν ὠμίλησα· ἤξεύρει μόνον νὰ ὑπόσχεται.
Je lui ai dit que nous voulons des choses non des mots.	Τὸν εἶπα ὅτι θέλομεν πράγματα καὶ ὄχι λέξεις.
Parlez leur, je leur ai parlé.	Ὅμιλήσατέ τους, τοὺς ὠμίλησα.
Je ne leur ai pas parlé.	Δὲν τοὺς ὠμίλησα.
Il parla de manière à me convaincre.	Ὅμιλησε μὲ τρόπον ὥστε μὲ ἔπεισε.

Joseph D. Lator

DIALOGUES FAMILIERS.

ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΟΙΚΙΑΚΟΙ.

Pour saluer et s'informer de la santé.

Διὰ τὴν χαιρετῆσιν καὶ
τὴν πληροφορηθῆ περὶ
τῆς ὑγείας.

Bonjour, monsieur.

Καλ' ἡμέρα σας, κύριε.

Bonjour, Madame.

Καλ' ἡμέρα σας, κυρία.

Bonsoir, Messieurs.

Καλὴ ἐσπέρα σας, κύριοι.

Bonsoir, Mesdames.

Καλὴ ἐσπέρα σας κυρίες.

Je vous souhaite le bonjour.

Σᾶς εὐχομαι καλὴν ἡμέραν. ✓

Comment vous portez-vous ?

Πῶς ἔχετε ;

Comment va votre santé ?

Πῶς ἔχει ἡ ὑγεία σας ;

Comment vous en va ?

Πῶς εχει τὰ σά ;

Fort bien, ἢ assez bien.

Πολλὰ καλά.

A votre service.

Εἰς τὰς διαταγὰς σας.

Prêt à vous rendre service.

Πρόθυμος εἰς τὰς διαταγὰς σας.

Et vous, Monsieur, comment vous portez-vous ?

Ὑμεῖς δὲ, κύριε, πῶς ἔχετε ;

Très-bien, Dieu merci.

Πολὺ καλά, δόξα τῷ Θεῷ.

La la.

Μετρίως, (ἢ) ἔτσι καὶ ἔτσι.

J'ai bien de la joie de vous voir.

Χαίρω πολὺ διότι σᾶς βλέπω.

Je suis bien aise de vous voir en bonne santé.

Χαίρω διότι σᾶς βλέπω εἰς καλὴν ὑγείαν.

Je vous remercie.

Σᾶς εὐχαριστῶ.

Je vous suis obligé.

Σᾶς εἶμαι ὑπόχρεως.

Comment se porte monsieur votre frère ?

Πῶς ἔχει εἰς τὴν ὑγείαν τοῦ ὁ κύριος ἀδελφός σας ;

Il se porte bien, Dieu merci.

Εἶναι καλά, χάρις τῷ Θεῷ.

Je crois qu'il se porte bien.

Νομίζω ὅτι εἶναι καλά.

Il se portait bien hier au soir.

Ἦτο καλά χθὲς τὸ ἐσπέρας.

Il se portait bien la dernière fois que je le vis.

Καλῶς εἶχε τὴν τελευταίαν φοράν καθ' ἣν τὸν εἶδον.

Je m'en réjouis.

Χαίρω.

Où est-il ?

Ποῦ εἶναι ;

A la campagne, au logis.	Εἰς τὴν ἐξοχὴν εἰς τὴν οἰκίαν.
En ville.	Εὐγῆκε (ἀπὸ σπῆτι εἰς τὴν πόλιν).
Il est sorti.	Ἐξῆλθε.
Il sera bien aise de vous voir.	Θὰ χαρῆ πολὺ ὅτι θὰ σᾶς ἴδῃ.
Je suis son serviteur.	Τοῦ εἶμαι δοῦλος.
Comment se porte madame?	Πῶς ἔχει ἡ κυρία;
Elle se porte bien.	Εἶναι καλὰ.
Je crois qu'elle se porte bien.	Νομίζω ὅτι εἶναι καλὰ.
Elle ne se porte pas bien.	Δὲν εἶναι καλὰ.
Elle est malade.	Εἶναι ἀρρώστος.
J'en suis fâché.	Λυποῦμαι.
Elle se portait mal hier au matin.	Κακῶς εἶχε χθὲς τὸ πρωτὶ (κ. ἢ το κακὰ).
La voici qui vient.	Ἰδοὺ ἔρχεται.
Madame, je suis votre serviteur très-humble.	Κυρία, εἶμαι δοῦλός σας ταπεινότατος.
Monsieur je suis votre servante.	Κύριε, εἶμαι δούλη σας.
Comment vous êtes-vous porté depuis que je ne vous ai vue?	Πῶς ἐπεράσατε ἀφ' ὅτου δὲν σᾶς εἶδον.
Toujours fort bien.	Πάντοτε πολὺ καλὰ.
Comment vous trouvez-vous?	Πῶς ἔχετε; ἢ πῶς εἴσθε;
Le mieux du monde.	Ὅσον ἔνεστι καλῆτερον.
Passablement bien.	Μετρίως, ἢ ὀποσοῦν καλῶς.
A l'accoutumée.	Κατὰ τὸ σὺνηθες.
J'en suis très-aise.	Χαίρω πολὺ.
Je vous remercie de tout mon coeur.	Σᾶς εὐχαριστῶ ἐξ ὅλης καρδίας.
J'ai été un peu indisposé la nuit passée.	Ἦμην ὀλίγον κακοδιάθετος τὴν παρελθούσαν νύκτα.
Vraiment, j'en suis fâché.	Ἀλθινὰ; λυποῦμαι.
Comment se porte-t-on chez vous?	Πῶς ἔχουσιν εἰς τὴν οἰκίαν σας;
Nos amis à la cour, à la campagne, à la ville, se portent-ils bien?	Οἱ εἰς τὴν αὐλήν, εἰς τὴν ἐξοχὴν, εἰς τὴν πόλιν φίλοι μας εἶναι καλὰ;

Ils se portent tous bien, excepté ma mère.	Ὅλοι εἶναι καλὰ ἐκτὸς τῆς μη- τρὸς μου.
Qu'a-t-elle ?	Τί ἔχει ;
Quelle maladie ? quel mal a-t-elle ?	Τί ἀσθένειαν ἔχει ;
Quelle est sa maladie.	Ποία εἶναι ἡ ἀσθένειά της ;
Elle a la fièvre, la colique, la toux.	ἔχει θερμὴν, κωλικόπονον, ὀήχα.
Elle a mal de tête.	ἔχει κεφαλαλγίαν (πονοκέφαλον).
J'en suis fort fâché.	Πολὺ λυποῦμαι.
Ya-t-il long-temps qu'elle se porte mal ?	Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφ' οὗτου ἀ- σθενεῖ ;
Pas fort long-temps.	Ὅχι πολὺς καιρὸς.
Je prie Dieu de lui redonner la santé.	Παρακαλῶ τὸν Θεὸν νὰ τῆς ἀ- ποδώσῃ τὴν υἱείαν.
Elle vous est obligée.	Σὰς εἶναι ὑπόχρεως.
Elle est votre servante.	Σὰς εἶναι δούλη.
Elle sera bien aise de vous voir.	Θὰ χαρῇ πολὺ ἂν σὰς ἴδῃ.
Je suis son très-humble ser- viteur.	Εἶμαι δοῦλός της ταπεινότητος.
Je suis fâché de ce que je n' ai pas le temps de la voir aujourd' hui.	Λυποῦμαι ὅτι δὲν ἔχω καιρὸν νὰ τὴν ἴδω σήμερον.
Asseyez-vous un peu.	Καθήσατε ὀλίγον.
En vérité je ne saurais.	Τῇ ἀληθείᾳ δὲν δύναμαι.
Vous êtes bien pressé.	Πολὺ βιάζεσθε.
Je reviendrai demain.	Θέλω ἐπιστρέφει αὔριον.
Attendez un peu, je vous prie.	Περιμένετε ὀλίγον, παρακαλῶ.
Vous en allez-vous si tôt ?	Τόσον ἐγλήγορα ἀναχωρεῖτε ;
J'ai des affaires pressantes.	ἔχω κατεπειγούσας ὑποθέσεις. (βιαστικάς δουλειάς).
Il faut que je m'en retour- ne au logis.	Πρέπει νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν οἰ- κίαν.
Je n'étais venu que pour sa- voir comment vous vous portiez.	Ἦλθον μόνον διὰ νὰ μάθω πῶς ῆσθε.
Faites mes complimens à vo- tre frère.	Προσφέρατε τοὺς ἀσπασμούς μου εἰς τὸν ἀδελφόν σας.

Dites à mademoiselle votre soeur que je me recom- mande à elle.	Εἰπέ τε εἰς τὴν κυρίαν ἀδελφὴν σας ὅτι συνιστῶμαι εἰς αὐτήν.
Assurez madame votre mère de mes respects.	Βεβαιώσατε τὴν κυρίαν μητέρα σας περὶ τῶν σεβασμάτων μου.
Dites-lui que je suis fâché d' apprendre qu'elle se porte mal.	Εἰπέ τέ την ὅτι λυποῦμαι μα- θὼν ὅτι ἀσθενεῖ.
Je ferai votre message.	Θέλω ἐκπληρῶσαι τὸ μήνυμά σας.
Je n'y manquerai pas.	Δὲν θέλω λείπει.
Adieu, monsieur.	Ἰγιαίνετε, κύριε.
Je vous remercie de votre visite.	Σας εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἐπί- σκεψίν σας.
Bon nuit, monsieur.	Καλὴ νύκτα σας, κύριε.
Votre serviteur.	Δοῦλός σας.

12

Avant de se coucher , et après qu'on s'est couché.	Πρὸ τοῦ νὰ πλαγιάσῃ τις καὶ ἀφοῦ πλαγιάσῃ.
La nuit approche.	Ἡ νύξ ἐγγίζει.
Il commence à faire obscur.	Ἀρχίζει νὰ νυκτόνη.
Il est fort tard.	Εἶναι πολὺ ἐξώρας.
Il est temps de s'aller cou- cher.	Εἶναι καιρὸς νὰ ὑπάγω νὰ πλα- γιάσω.
Vous vous retirez fort tard.	Ἀποχωρεῖτε πολὺ ἀργά.
Ils veillent jusqu'à minuit.	Αὐτοὶ ἀγρυπνοῦσιν ἕως τὸ με- σονύκτιον.
Je me couche de bonne heure.	Εἰγὼ πλαγιάζω ἐνωρίς.
Vous vous couchez avant le coucher du soleil.	Σεῖς κοιμᾶσθε πρὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου.
Je suis tout endormi.]	Εἶμαι κυριευμένος ἀπὸ τὸν ὕ- πνον.
Levez-vous et allez vous coucher.	Σηκωθῆτε καὶ πηγαίνετε νὰ πλαγιάσητε.
Allez avec moi.	Ἐλᾶτε με ἐμέ.

Pourquoi voulez-vous qu'il aille avec vous ?	Διὰ τί θέλετε νὰ ὑπάγῃ μαζί σας ;
Il couche avec moi.	Κοιμάται μὲ ἐμέ.
Avez vous peur des esprits ?	Φοβεῖσθε τὰ φαντάσματα ;
Non, c'est parceque le lit est froid.	Ὁχι, ἀλλὰ διότι τὸ κρεβάτι εἶναι ψυχρόν.
Faites le chauffer, & faites le bassiner.	Εἰπέτε νὰ τὸ θερμάνωσι.
Où est la bassinoire ?	Ποῦ εἶναι τὸ στρωματοπύραυλον ;
Je veux me coucher.	Θέλω νὰ πλαγιαίσω.
Veillez autant qu'il vous plaira.	Ἀγρυπνεῖτε σεῖς ὅσον θέλετε.
Vous êtes un dormeur.	Εἴσθε φίλυπνος (κ. ὑπνιάρης).
Pourquoi m'appelez-vous comme cela ?	Διὰ τί μὲ ὀνομάζετε οὕτω ;
Parceque ce nom vous convient.	Ἐπειδὴ τὸ ὄνομα τοῦτο σᾶς ἀρμόζει.
Bon soir, & bonne nuit.	Καλὴ ἐσπέρα σας (ἡ) καλὴ νύκτα σας.
Je vous souhaite une bonne nuit.	Σᾶς εὐχομαι καλὴν νύκτα.
Je vous souhaite un bon repos.	Σᾶς εὐχομαι ὕπνον ἐλαφρόν.
Avez-vous fait mon lit ?	Ἐκάμειτε ἢ ἐστρώσατε τὸ κρεβάτι μου ;
Mon lit est-il fait ?	Ἐγίνε τὸ κρεβάτι μου ;
Le lit est mal fait.	Τὸ κρεβάτι μου εἶναι κακοκαμωμένον.
Refaites-le.	Κάμειτέ το πάλιν.
Remuez le lit de plume.	Μετὰκινήσατε τὸ πτελωτὸν στρώμα (κ. πουπουλένιον στρώμα).
Faites la couverture.	Σιπλώσατε τὸ πάπλωμα. (1)
Tirez les rideaux.	Σύρατε τὰ παραπετάσματα. (τουρκ. μπερδέδες).
Ouvrez-les.	Ἀνοίξατέ τα.
Tournez la couverture.	Γυρίσατε τὸ πάπλωμα.
Donnez-moi mon bonnet de nuit.	Δότε με τὸν νυκτικόν μου σκούφον.
Mettez-le, je vous prie.	Ἐνέθεστέ μὲ τον, παρακαλῶ.

(1) Νὰ τὸ κάμῃ εἰς τὰ δύο διὰ νὰ εἰσέλθῃ ὁ ἄνθρωπος ἐν εὐκολίᾳ.

Déshabillez-vous.	Γδυθήτε.
Otez vos souliers et vos bas.	Βγάλτε τὰ παπούτσια σας καὶ τὰς κάλτσας σας.
Aidez-moi à tirer mon habit.	Βοηθήσατέ με νὰ βγάλω τὸ ἐνδυμά μου.
Mettez toutes vos hardes en ordre, afin de les trouver le matin.	Βάλτε ὅλα τὰ ἐνδύματά σας εἰς τάξιν διὰ νὰ τὰ εὑρητε τὸ πρωῒ.
Prenez ma culotte, et la mettez sous l'oreiller.	Πάρτε τὸ θρακίον μου καὶ βάλτε το ὑπὸ τὸ προσεφάλιον.
Venez tout à l'heure chercher la chandelle.	Ἐλᾶτε εὐθὺς νὰ πάρτε τὸ κηρί.
Emportez la chandelle.	Πάρτε τὸ κηρί (ἢ) τὸ κανδιλέριον.
Laissez la chandelle.	Ἀφήσατε τὸ κηρί.
J'aime à lire au lit.	Εὐχαριστοῦμαι ν' ἀναγινώσκω εἰς τὸ κραββάτι.
Éteignez la chandelle.	Σβέσατε τὸ κηρί.
Je l'éteindrai.	Θέλω τὸ σβέσει.
Appelez-moi demain de bon matin.	Φωνάξατέ με αὔριον πολλὰ πρωῒ.
Vous souviendrez-vous de m'éveiller ?	Θὰ ἐνθυμηθῇτε νὰ μὲ ἐξυπνίσετε ;
Oui, oui, je vous éveillerai.	Μάλιστα, μάλιστα, θὰ σᾶς ἐξυπνίσω.
Ne manquez pas.	Μὴ λείψετε ἢ μὴ ἀμελήσετε.
Il faut que je me lève à la pointe du jour.	Πρέπει νὰ σηκωθῶ τὴν αὐγὴν.
Allez à votre chambre.	Ἔπαγγετε εἰς τὸ δωμάτιόν σας.
Laissez-moi dormir.	Ἀφήτέ με νὰ κοιμηθῶ.
Je suis fort endormi.	Κυριεύομαι ἀπὸ ὕπνον.
Vous m'empêchez de dormir.	Σεῖς μὲ ἐμποδίζετε νὰ κοιμηθῶ.
Il dort comme un sabot.	Κοιμᾶται βαθέως. (1)
Il dort profondement.	Κοιμᾶται βαθέως.
Il dort d'un profond sommeil.	Κοιμᾶται βαθὺν ὕπνον.
Venez-vous vous coucher si tard que ça ?	Τόσον ἀργὰ ἔρχεσθε νὰ κοιμηθῇτε ;
J'ai veillé pour étudier.	Ἠγρύπνησα διὰ νὰ μελετήσω.

(1) Sabot, ῥίμβος (κ. στρόμβος ἢ φοῦρλα) ὁ ὅποιος περιστρεφόμενος φαίνεται, ὅρμος ἀπὸ τὴν ταχείαν κίνησιν διὰ τοῦτο λέγουσι, il dort comme un sabot.

Allumez une chandelle.	Ἀνάψατε ἓνα κηρί.
Avez-vous apporté la boîte à fusil ?	Ἐφέρετε τὸ κουτίον τῶν πυροβολικῶν ;
Il n'y a point d'amorce.	Δὲν εἶναι ὕσκα.
Je n'ai point d'allumettes.	Δὲν ἔχω θειαφοκέρια.
Ce fusil ne vaut rien.	Ὁ πυρεκβόλος οὗτος δὲν ἀξίζει τίποτε.
Les pierres à feu sont perdues.	Αἱ πυροβολόπετραι ἐχάθησαν.
Je vais vous apporter des allumettes chimiques.	Τώρα σῆς φέρω φωσφορικά πυρεῖα (σπίρτα).
Couchons-nous ensemble ?	Κοιμώμεθα μαζή ;
J'aime à coucher seul.	Εὐχαριστοῦμαι νὰ κοιμῶμαι μόνος.
J'aime à coucher de compagnie.	Εὐχαριστοῦμαι νὰ κοιμῶμαι μαζή με ἄλλον.
Vous êtes un méchant coucheur.	Εἴσθε κακὸς ὁμευνέτης. (1)
Vous ne faites que piétiner.	Ὅλο κινεῖτε τοὺς πόδας σας.
Vous tirez toute la couverture.	Σύρετε τὸ πάπλωμα ὅλον.
Je n'ai point de couverture.	Δὲν ἔχω διόλου πάπλωμα.
Vous avez mon oreiller.	Ἐχετε ἢ ἐπήρετε τὸ προσκεφάλαιόν μου.
Mettez la tête sur le chevet.	Βάλτε τὸ κεφάλι σας ἐπάνω εἰς τὴν προσκεφαλάδα.
Les puces me piquent.	Οἱ φύλλοι με δαγκάνουν.
Nous n'en avons point.	Δὲν ἔχομεν διόλου φύλλους.
Pourquoi sautez-vous du lit ?	Διὰ τί πηδάτε ἀπὸ τὸ κραββάτι ;
Mettez vos souliers de peur de vous enrhummer.	Φορέσατε τὰ σανδάλιά σας διὰ νὰ μὴ πάθητε καταρροήν.
Je ne saurais dormir.	Δὲν δύναμαι νὰ κοιμηθῶ.
Je ne saurais veiller plus long-temps.	Δὲν δύναμαι νὰ ἀγρυπνῶ περισσότεράν ὥραν.
Endormons-nous ensemble.	Ἄς ἀποκοιμηθῶμεν ὁμοῦ.
Mouchez la chandelle.	Ξερτιλίσατε ἢ κόψατε τὸ κηρί.
Vous avez mouché trop court la chandelle.	Ἐκόψατε πολλὰ βαθέα τὸ κηρί.
Éteignez-la.	Σβέσατέ το.

(1) Ὁμευνέτης, ὅστις πλαγιάζει με ἄλλον.

Quel bruit est ce que j'en-	Τί κρότον ἀκούω ;
tends ?	
Quelqu'un frappe à la porte.	Τὴν θύραν κτυπᾷ τις.
Il fait encore fort obscur.	Εἶναι πολὺ σκότος ἀκόμη.

13

En se levant le matin,	Ἐγειρόμενος τὸ πρωτ.
Qui frappe à la porte ?	Τίς κτυπᾷ εἰς τὴν θύραν ;
Qui est là ?	Τίς εἶναι αὐτοῦ ;
Etes-vous encore au lit ?	Εἴσθε ἀκόμη εἰς τὸ κραββάτι.
Dormez-vous ?	Κοιμᾶσθε ;
êtes-vous endormi ?	Εἴσθε ἀποκοιμισμένος ;
Éveillez-vous.	Ξυπνήσατε.
Je suis éveillé.	Εἶμαι ἐξυπνος.
Qui vous a éveillé ?	Τίς σᾶς ἐξύπνισε ;
Mon frère.	Ὁ ἀδελφός μου.
Levez-vous.	Σηκωθῆτε.
Débout, debout.	Σηκωθῆτε ἐπάνω, σηκωθῆτε.
Est-il temps de se lever ?	Εἶναι καιρὸς νὰ σηκωθῇ τις ;
Il fait jour.	Ἐξημέρωσεν.
Il est huit heures.	Εἶναι ὀκτὼ ὥραι.
Il fait déjà grand soleil.	Εἶναι ἤδη ἡμέρα (κ. εἶναι μέρα μεσημέρι).
Le jour commence à poin-	Ἡ ἡμέρα ἤρχισε νὰ ἀνατέλλῃ ἢ
dre.	νὰ χαράζῃ.
Ouvrez la porte.	Ἀνοίξατε τὴν θύραν.
Elle est fermée .	Εἶναι κλειδωμένη.
La clef est dans la serrure.	Τὸ κλειδίον εἶναι εἰς τὴν κλει-
	δαριάν.
Levez le loquet.	Σηκώσατε τὸν μάνδαλον (ἢ τὸν λύκον).
La porte est fermée au ver-	Ἡ θύρα εἶναι κλειστή μὲ τὸν
rou.	σύρτην (τουρκ. ζεμπερέκι).
Attendez un peu.	Περιμένετε ὀλίγον.
Je vais me lever.	Τώρα σηκόνομαι.
Je me lève.	Σηκόνομαι.
Qu'il lui fait de la peine de	Πόσον δυσκολεύεται νὰ σηκωθῇ !
se lever !	

Que ne vous levez-vous promptement ?	Διὰ τί δὲν σηκόνεσθε ὀγλήγορα ;
A quelle heure avez-vous accoutumé de vous lever ?	Ποίαν ὥραν συνειθίζεται νὰ σηκόνεσθε ;
A sept heures.	Εἰς τὰς ἑπτά.
Je dormais d'un profond sommeil.	Ἐκοιμώμην βαθὺν ὕπνον.
Je veillai fort tard la nuit passée.	Ἠγρύπνησα πολὺ ἐξώρας τὴν παρελθούσαν νύκτα.
Je me couchai fort tard.	Ἐπλάγιασα πολλὰ ἀργά.
J'ai mal dormi cette nuit.	Ἐκοιμήθην κακὰ ταύτην τὴν νύκτα.
Je n'ai pas fermé l'oeil de toute la nuit.	Δὲν ἔκλεισα τὸ μάτι ὅλην τὴν νύκτα.
Vous êtes un paresseux.	Εἰσθε ὀκνηρός.
Et vous, à quelle heure vous êtes-vous levé ?	Σεῖς δὲ ποίαν ὥραν ἐσηκώθητε ;
Je me suis levé à la petite pointe du jour.	Ἐσηκώθην τὰ γλυκοχαράγματα.
Au lever du soleil.	Περὶ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου.
Le soleil est-il déjà levé ?	Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ;
Je me lève avant que le soleil se lève· ἢ je me lève avant le soleil.	Ἐγὼ ἐγείρομαι πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου.
Pour moi, je crois que le sommeil du matin est le meilleur de tous.	Τὸ κατ' ἐμὲ νομίζω ὅτι ὁ πρωῒνος ὕπνος εἶναι ὁ καλλήτερος.
Si vous ne voulez pas vous lever, je vous ôterez les couvertures du lit.	Ἄν δὲν σηκωθῆτε, θὰ σᾶς πάρω τὰ σκεπάσματα ἀπὸ τὸ κραββάτι.
Vous voyez que je me lève.	Βλέπετε ὅτι σηκóνομαι.
Bon jour, bon jour.	Καλ' ἡμέρα σας, καλ' ἡμέρα σας.

14

Pour s'habiller.	Διὰ νὰ ἐνδυθῇ τις.
Habillez-vous.	Ἐνδυθῆτε.
Que ne vous habillez-vous promptement ?	Διὰ τί δὲν ἐνδύεσθε ταχέως ;

Garçon, allumez une chandelle.	Παιδί, ανάψε ένα κηρί.
Faites du feu.	Άναψε φωτιά.
Dites à la servante de m'apporter une chemise blanche.	Είπέτε την υπηρέτριαν νά μοι φέρη ένα καθαρόν υποκάμισον.
Je n'en ai pas affaire maintenant.	Δέν τὸ χρειάζομαι τώρα.
Celle-ci est assez blanche.	Τοῦτο εἶναι πολλὰ παστρικόν.
Je vous prie, donnez-moi ma culotte.	Δότε μοι, παρακαλῶ, τὸ βρακί μου.
Voulez-vous votre robe de chambre ?	Θέλετε τὸ κατοικίδιον φόρεμά σας. (ἰταλ. ρόμπα δι κάμερα).
Oui, et mes bas.	Ναι, καὶ τὰς κάλτσας μου.
Quels ? les bas de soie ou ceux de laine.	Ποίας ; τὰς μεταξωτὰς κάλτσας ἢ τὰς μαλλίνας ;
Donnez-moi les bas de fil parcequ'il fait chaud.	Δότε μοι τὰς λινὰς κάλτσας, διότι κάμνει ζέστη.
Donnez-moi mes chaussons.	Δότε μοι τὰ υποκάλτσουνα, (εἶδος πλεκτῶν ἐμβάδων).
Fi du paresseux ! vous habillez-vous dans le lit ?	Χοῦ, ὀκνηρέ ! εἰς τὸ κραββάτι ἐνδύεσαι ;
Donnez-moi mes jarretières.	Δότε μοι τὰς καλτοδέτας μου.
Attachez vos bas.	Δέσατε τὰς κάλτσας σας (ἢ κάλτσας).
Mes bas sont troués.	Αἱ κάλτσαί μου εἶναι τρυπήμέναι.
Il y a une maille rompue.	Ἐσπασεν ἓνα μάτι, (ἰταλοδωρβ. ποῦντος.
Reprenez-la.	Πιάσατέ το (ἢ) ἀναλάβετε το.
Faites un point à ces bas.	Βάλετε μίαν βελονίαν εἰς αὐτὰς τὰς κάλτσας.
Voilà vos souliers.	Ἰδοὺ τὰ παπούτζιά σας.
Décrottez mes souliers.	Καθαρίσατε τὰ πέδιλά μου.
Donnez-moi mes pantoufles	Δότε με τὰς συρτὰς ἐμβάδας μου. (συρτὰ παπούτζια).
Faites raccommoder mes souliers.	Δότε νά διορθώσουν τὰ σανδάλιά μου (τὰ παπούτσια μου).
Mettez vos souliers, ἢ chaussez-vous.	Βάλετε τὰ σανδάλιά σας, (ἢ) ποδεθῆτε.
Mettez vos bas (ἢ) chaussez-vous	Φορέσατε τὰς κάλτσας σας (ἢ) ποδεθῆτε.

Faites-le vous même.

Je ne saurais me baisser.

Peignez-moi.

Peignez ma perruque.

Les peignes ne sont pas nets.

Voulez-vous un peigne de corne ou un peigne de bois?

Prêtez-moi votre peigne d'ivoire.

Quelqu'un a rompu cinq ou six dents de mon peigne.

Mettez de l'essence à cette perruque.

Il faut que je me lave les mains, la bouche et le visage,

Cette méchante fille ne m'a pas apporté de l'eau.

Appelez-la tout-à-l'heure.

Je veux me raser ; car ma barbe est très-longue.

Apportez-moi le bassin, les rasoirs, du savon, l'essence et le miroir.

Où est votre savonnette.

Je l'ai perdue.

Essuyez vos mains à la serviette.

Mes mains étaient fort sales.

Où est ma chemise ?

La voici.

Elle n'est pas blanche.

Elle est sale.

Cette chemise n'est pas chaude.

Elle est encore toute froide.

Je la chaufferai, si vous le souhaitez.

Κάμετέ το ὁ ἴδιος.

Δὲν δύναμαι νὰ κύψω.

Κτενίσατέ με.

Κτενίσατε τὴν φενάκην μου*
(ἰταλοβαρβ. περρόυκα).

Γὰ κτένια δὲν εἶναι καθαρὰ.

Θέλετε κεράτινον κτένι ἢ ξύλινον;

Δανείσατέ μοι τὸ ἐλεφάντινον
κτένι σας.

Κάποιος ἔσπασε πέντε ἢ ἑξ ὀ-
δόντας τοῦ κτενίου μου.

Βάλετε ὀλίγον ἄρωμα εἰς αὐτὴν
τὴν φενάκην.

Πρέπει νὰ νύψω τὰς χεῖρας, τὸ
στόμα καὶ τὸ πρόσωπόν μου.

Αὐτὴ ἡ ἀχρεῖα κόρη δὲν μὲ ἔφε-
ρε νερόν.

Φωνάζατέ τὴν εὐθύς.

Θέλω νὰ ξυρισθῶ, διότι τὰ γέ-
νειά μου ἐμεγάλωσαν πολὺ.

Φέρετέ μοι τὴν λεκάνην τὰ ξυ-
ράφια, σαπῶνιον, τὰ μυρω-
δικὰ, καὶ τὸν καθρέπτην.

Ποῦ εἶναι τὸ σαπουνάκι σας;

Τὸ ἔχασα.

Σφουγγίσατε τὰς χεῖράς σας εἰς
τὸ χειρόμακτρον.

Αἱ χεῖρές μου ἦσαν πολλὰ ῥυ-
παραί.

Ποῦ εἶναι τὸ ὑποκάμισόν μου;
Ἰδού.

Δὲν εἶναι παστρικόν.

Εἶναι λερωμένον.

Τοῦτο τὸ ὑποκάμισον δὲν εἶναι
ζεστόν.

Εἶναι ἀκόμη κατὰψυχρον.

Τὸ ζεσταίνω, ἂν ἐπιθυμῇτε.

Non, non, il n'importe.
Je la mettrai comme elle est.
Donnez-moi un mouchoir.

En voilà uu blanc.
Parfumez ce mouchoir.

Donnez-moi le mouchoir
qui est dans la poche de ma
redingote.

Je l'ai donné à la blanchis-
seuse ; it était sale.

Vous avez bien fait.

A-t-elle apporté mon linge ?

Oui, monsieur, il n' y man-
que rien.

Quelle cravate mettez-vous
aujourd'hui ?

Une cravate unie & une cra-
vate sans dentelle.

Plissez cette gravate.

Vous la chiffonnez toute.

Donnez-moi mon habit et
mon pantalon.

Quel habit, Monsieur ?

Celui que j'avais hier.

Ne mettez-vous pas votre ha-
bit neuf ?

Pourquoi ?

Parceque c'est aujourd' hui
le jour de la naissance de
la reine.

J'ai tort.

Vous avez raison.

Vraiment, je l'avais oublié.

Vous avez bien fait de m'en
faire souvenir.

Όχι, όχι, αδιάφορον.

Τὸ φορῶ καθὼς εἶναι.

Δότε μοι ἐν ξινόμαχτρον (μαν-
δήλι τῆς μύτης).

Ἴδου ἓνα καθαρόν.

Άρωματίσατε αὐτὸ τὸ μανδή-
λιον.

Δότε μοι τὸ μανδήλι τὸ ὁποῖον
εἶναι εἰς τὸν κόρπον (τζέπη)
τοῦ ἐπενδύτου μου.

Τὸ ἔδωκα εἰς τὴν πλύστραν,
διότι ἦτο λερωμένον.

Καλὰ ἐκάμετε.

Ἔφερε τὰ ρούχα μου ;

Μάλιστα, κύριε, καὶ δὲν λείπει
τίποτε.

Ποῖον λαιμοδέτην θὰ φορέσετε
σήμερον ;

ἓνα λαιμοδέτην ἀπλοῦν ἢ λαι-
μοδέτην χωρὶς πλέγματα (δαν-
τέλλας).

Διπλώσατε αὐτὸν τὸν λαιμοδέ-
την.

Τὸν τσαλακόνεις ; (δηλ. τὸν δι-
πλόνει ἀτάκτως.)

Δότε μοι τὸ ἐνδυμά μου καὶ τὸ
βρακίον μου.

Ποῖον ἐνδυμα, κύριε ;

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐφόρουν χθές.

Δὲν φορεῖτε τὸ νέον ἐνδυμά σας ;

Διὰ τί ;

Διότι σήμερον εἶναι ἡ γενέθλιος
ἡμέρα τῆς βασιλίσσης.

Ἔσφαλον.

Ἔχετε δίκαιον.

Ἀληθῶς ἐλησμόνησα.

Ἐκάμετε καλὰ νὰ μὲ τὸ ἐνθυμή-
σητε.

Maintenant je suis prêt.	Τώρα εἶμαι ἑτοιμος.
Il ne me manque que mes gants, mon chapeau, et mon épée.	Μὲ λείπουν μόνον τὰ χειρόκτια μου, ὁ πῖλος μου (καπέλον), καὶ τὸ ξίφος μου.
Vergez-lez ἢ battez bien mon habit et le brossez.	Ραβδίσατε ἢ κτυπήσατε καλὰ τὸ ἐνδυμά μου· καὶ βουρτσίσατέ το.
Où sont les vergettes ?	Ποῦ εἶναι τὸ σάρωθρον (ἰταλ. σκούπα τῶν ἐνδυμάτων).
Elles sont égarées.	Ἐχάθησαν.
Que ne vous boutonnez-vous ?	Διὰ τί δὲν κομβόνησθε ;
J'aime à être débraillé.	Νοστιμεύομαι νὰ ἔχω τὸν λαίμον ἄσκειπῃ.
C'est la mode.	Αὕτῃ εἶναι ἡ συνήθεια, (συρμός).
Où est votre manteau ?	Ποῦ εἶναι ὁ μανδύας σας, (ἰταλ. μαντέλλον).
Le voici.	Ἐδῶ εἶναι.
Qui est là ?	Τίς εἶναι αὐτοῦ ;
Que vous plait-il, monsieur ?	Τί ἀγαπᾶτε, κύριε ;
Quelqu'un frappe à la porte, voyez qui c'est.	Τὴν θύραν κτυπᾷ τις· ἰδέτε τίς εἶναι.
C'est le tailleur.	Εἶναι ὁ ράπτης.
Faites-le monter.	Εἰπέτε τον ν' ἀναβῇ.
Faites-le entrer.	Εἰπέτε τον νὰ εἰσέλθῃ.

15

Entre une dame est sa femme de chambre.	Μεταξὺ κυρίας καὶ τῆς θαλαμηπόλου τῆς.
Qui est là ?	Τίς εἶναι αὐτοῦ ;
Appelez-vous, Madame ?	Κράζετε, κυρία ;
Oui, quelle heure est-il ?	Ναί, τί ὥρα εἶναι ;
Je ne sais pas, madame.	Δὲν ἠξεύρω, κυρία.
Voyez-la à ma montre.	Ἴδὲ εἰς τὸ ὥρολόγιόν μου.
Elle ne va pas.	Δὲν δουλεύει (ἢ) δὲν πηγαίνει.
Donnez-la-moi afin que je la monte.	Δός μέ το διὰ νὰ τὸ κορδίσω.
La voilà, Madame.	Ἴδου αὐτὸ, κυρία.

Allez-voir quelle heure il est à la pendule de la salle basse.	Πήγαινε νὰ ἰδῇς τί ὥρα εἶναι εἰς τὸ ἐκκρεμεῖς τῆς κάτω αἰ- θοῦσης.
Madame il s'en va dix heures et demie.	Κυρία, ἐγγίζουσι δέκα ὥραι καὶ ἡμίσεια.
Est-il si tard que cela ?	Τόσον ἐξώρας εἶναι ;
Oui, madame.	Μάλιστα κυρία.
Eh bien, donnez-moi ma chemise.	Λοιπὸν, δός μοι τὸ ὑποκάμι- σόν μου.
Elle n'est pas chaude.	Δὲν εἶναι ζεστόν.
Je m'en vais la chauffer.	Ἰπάγω νὰ τὸ θερμάνω.
Ya-t-il un bon feu dans mon cabinet ?	Ἰπάρχει καλὴ φωτιά εἰς τὸ δω- μάτιόν μου ;
Eort bon.	Πολλὰ καλὴ.
Prenez garde de ne pas brû- ler ma chemise.	Πρόσεξε μὴ καύσης τὸ ὑποκά- μισόν μου.
Donnez-moi mon jupon.	Δός μοι τὸ μεσοφούστανόν μου.
Donnez-moi ma robe de chambre.	Δός μοι τὸ κατοικίδιον ἐνδύμά μου (τὸ σπητικὸν ἐπανωφόρι).
La voici, madame.	Ἴδου αὐτὸ, κυρία.
Donnez-moi mes pantoufles, mes bas et mes jarretières.	Δός μοι τὰς συρτάς ἐμβάδας, (συρτὰ παπούτζια) τὰς κάλ- τσας καὶ τὰς καλτσοδέτας μου.
Je ne saurais trouver les jar- retières.	Δὲν δύναμαι νὰ εὑρῶ τὰς καλ- τσοδέτας.
Qu'en avez-vous fait ?	Τί τὰς ἔκαμες ;
Que sont-elles devenues ?	Τί ἐγιναν ;
Je ne saurais vous le dire.	Δὲν ἠξέύρω νὰ σᾶς εἶπω.
Cherchez-les.	Ζήτησέ τας.
Je les cherche partout.	Τὰς ζητῶ πανταχοῦ.
Vous laissez tout en désor- dre.	Λέφνεις ὅλα εἰς ἀταξίαν.
J'ai trouvé les jarretières.	Εὑρον τὰς καλτσοδέτας.
Étendez la toilette.	Ἀπλώσον (ῆ) ἀνοιξὸν τὴν τρά- πεζαν τοῦ καλλωπισμοῦ.
Frottez un peu la glace de ce miroir ; elle est toute sale.	Τρίψον (ῆ) σφύγγισον ὀλίγον τὸν ὕειλον τοῦ καθρέπτου τούτου· εἶναι κχταλερωμένος.
Donnez-moi une chaise.	Δός μοι μίαν καθέκλαν.
Remuez le feu.	Ἀνακάτωσε τὴν φωτιάν.

Faites-le brûler.

Donnez-moi le peignoir.

Nettoyez mes peignes.

Ils sont nets, madame.

Peignez-moi.

Doucement, comme vous y allez !

Je crois que vous m'avez écorché la tête.

Voulez-vous être aujourd'hui en battant-l'oeil ?

Non, donnez-moi ma coiffure.

Donnez-moi une épingle.

Voilà la pelote.

Donnez-moi de l'eau dans une cuvette et de la pâte d'amandes ou du savon pour me laver les mains.

Donnez-moi de l'eau pour me rincer la bouche.

Où est ma brosse ?

Donnez-moi de l'opiat ou de la poudre pour les dents, et le cure-dent.

Apportez les ciseaux et une aiguille à passer.

Donnez-moi mon corset.

Donnez-moi ma jupe de velours et ma robe grise.

Attendez, j'aime mieux mettre ma jupe à franges d'or et mon manteau jaune.

Κάμς την νά καίη.

Δός μοι τὴν ὀθόνην.

Κα'άρισον τὰ κτένιά μου.

Εἶναι παστρικά, κυρία.

Κτένισόν με.

Σιγά, πῶς φέρεσαι ! (πῶς κάμνεις !)

Νομίζω ὅτι μοῦ ἔγδαρες τὴν κεφαλὴν.

Θέλετε νά εἰσθε σήμερον μὲ τὸν νυκτικὸν κεκρύφαλον (σκούφωμα) ;

Ὅχι, δός μοι τὸν κεκρύφαλόν μου (τὴν ἀναδέσμην μου).

Δός μοι μίαν καρφίτσαν.

Ἴδου τὸ μαξιλαράκι.

Δός μοι νερόν εἰς μίαν λεκάνην, καὶ ἀμυγδαλόμαζαν ἢ σαπῶνιον διὰ νάνιψω τὰς χεῖράς μου.

Δός μοι νερόν διὰ νά ξεπλύνω τὸ στόμα μου.

Ποῦ εἶναι ἡ ψήκτρα μου ; (κ. βούρτζα.

Δός μοι μηκώνιον(1), ἢ κόνιν διὰ τοὺς ὀδόντας, καὶ τὸν ὀδοντοξέστην.

Φέρε τὸ ψαλίδι καὶ μίαν βελόνην διὰ θηλύκωμα.

Δός μοι τὸ στιθόδεσμον (στηθοπάνι).

Δός μοι τὸ βελουδένιον μου φουστάνι καὶ τὸ στακτερόν φόρεμά μου.

Στάσου· θέλω κάλλιον νά φορέσω τὸ φουστάνι μὲ τοὺς χρυσοὺς κροσσοὺς καὶ τὸν κίτρινον μανδύαν μου.

(1) Εἶδος ἱατρικοῦ διὰ τοὺς ὀδόντας.

Aidez-moi à mettre mon corps de jupe.	Βοήθησόν με νὰ φορέσω τὸν θώρακα (1).
Lacez-moi fort serré.	Θηλύκωσόν με πολὺ σφικτά.
Ne serrez pas si fort.	Μὴ σφίγγῃς τόσον δυνατά.
Ce lacet ne vaut rien, n'en avez-vous pas d'autres ?	Αὐτὴ ἡ ταργάνη δὲν ἀξίζει, δὲν ἔχεις ἄλλην; (2).
Cette aiguillette est rompue, il en faut mettre une autre.	Ὁ σφαιρωτὴρ οὗτος ἔσπασε· πρέπει νὰ βάλῃμεν ἄλλον (3).
Ne serrez pas si fort.	Μὴ σφίγγῃς τόσον δυνατά.
Donnez-moi mon écrin, mon sac à ouvrage, des épingles blanches, des épingles noires.	Δός μοι τὴν κειμηλιοθήκην μου, τὸ σκκκούλιον τῆς ἐργασίας, ἄσπρας, μαύρας καρφίτσας.
Où sont mes manchettes ?	Ποῦ εἶναι τὰ ἀκροπρεπιδιά μου; (4).
Retroussiez mes manches.	Ἀνακούμωσέ με, ἢ ἀνάσυρε τὰ μανίκιά μου.
Donnez-moi ma palatine et mes gants.	Δός μοι τὴν ἐπωμίδα (5), καὶ τὰ χειρόκτιά μου.
Où sont mes bracelets ?	Ποῦ εἶναι τὰ ψέλλιά μου (βραχιόλια);
Mon manchon et mon éventail ?	Τὸ περιχειρίον καὶ τὸ ριπίδιόν μου; (6)
Voyez si mon fichu est droit par derrière.	Κύτταξε ἂν τὸ μανδήλιον στέκεται καλὰ ἀπ' ὀπίσω (7).
Mettez-y une épingle.	Βάλε μίαν καρφίτσαν.
Vous me piquez.	Μὲ κεντᾷς.
Cela n'est pas bien attaché.	Αὐτὸ δὲν εἶναι καλὰ καρφωμένον.
Attachez ma ceinture par derrière.	Δέσε τὸ ζωνάρι μου ἀπ' ὀπίσω.

(1) Jupe καὶ corps de jupe, ὅρ. σελ. 60, 61.

(2) Lacet, ὅρ. σελ. 62.

(3) Σειρήτι πλατὺ, ἡ στρογγύλον πλέγμα σεσιδερωμένον περὶ τὰ δύο ἄκρα χρησιμεῦον εἰς κόσμον ἀπλῶς ἢ εἰς τὸ νὰ προσηλώσῃ τι.

(4) Ὅρ. σελ. 61.

(5) Εἶδος πέπλου γυναικείου· γούνα τὴν ὁποίαν φέρουσιν αἱ γυναῖκες εἰς τὸν λαϊμόν τὸν χειμῶνα.

(6) Manchon, ὅρ. σελ. 62.

-(7) Fichu, μανδήλιον περὶ τὸν λαϊμόν τῶν γυναικῶν, στηθέπαινον.

Faites un noeud simple, faites un noeud double.	Κάμε ἀπλοῦν κόμβον, κάμε διπλοῦν κόμβον.
Attachez mon collier.	Πρόσαψε τὸ περιδέραιον.
Donnez-moi mes boucles d'oreilles, et un mouchoir blanc.	Δός μοι τὰ ἐνώτια (σκουλαρίκια) καὶ ἓνα παστρικὸν μανδήλιον.
Donnez-moi ma pelisse et mon chapeau.	Δός μοι τὴν μηλωτὴν μου (γούνα μου), καὶ τὸν πέτασόν μου (1).
Comment me trouvez-vous?	Πῶς με βλέπεis; ἢ πῶς σοῦ φαίνομαι;
Fort bien, vous avez fort bon air.	Πολλὰ καλὰ, ἔχετε καλὸν σχῆμα.
Ma coiffure n'est-elle pas de travers?	Δὲν εἶναι πλάγια (στραβὰ) τὸ σκούφωμά μου;
Non, Madame.	Ὁχι, Κυρία.
Allez dire au cocher qu'il mette les chevaux au carrosse.	Πήγαινε νὰ εἴπῃς τὸν ἀμαξηλάτην νὰ ζεύξῃ τοὺς ἵππους.
Madame, le carrosse est prêt, il est devant la porte.	Κυρία, ἡ ἄμαξα εἶναι ἐτοίμη· εἶναι πρὸ τῆς θύρας.
Serrez toutes mes hardes (2), et mettez tout en ordre.	Μάζωξε ὅλα μου τὰ φορέματα, καὶ βάλε τὰ πάντα εἰς τάξιν.

16

Entre une gouvernante et une jeune demoiselle.	Μεταξὺ μιᾶς παιδαγωγοῦ καὶ μικρᾶς νεάνιδος.
Êtes-vous encore au lit.	Εἴσθε ἀκόμη εἰς τὸ κρεβάτι;
Êtes-vous encore couchée?	Εἴσθε ἀκόμη πλαγιασμένη;
Dormez-vous?	Κοιμᾶσθε;
Non, je ne fais que sommeiller.	Ὁχι, ἐλαφροκοιμῶμαι.
Eveillez-vous.	Ξυπνήσατε.
Vous dormez trop.	Πολὺ κοιμᾶσθε.

(1) Ἱταλ. καπέλον γυναικῶν.

(2) Hardes τὸ ἡ δασύνεται.

✓ N'êtes-vous pas encore éveillée ?

Levez-vous promptement.

✓ Est-il déjà temps de se lever ?

— Vraiment, en doutez-vous ?

— Il est près de neuf heures.

— Etes-vous levée ?

— Votre soeur est-elle levée ?

— Dépêchez-vous ή hâtez-vous.

— Que ne vous dépêchez-vous ?

— Prenez garde, vous tomberez.

Vous avez pensé tomber.

— Approchez-vous du feu.

Tenez-vous chaudement.

— Vous vous enrhumerez.

— Je suis enrhumée.

— Je ne fais que tousser et cracher.

Mouchez-vous.

Habillez-vous, habillez moi.

Coiffez-moi.

Mettez vos bas } ή chaus-

Mettez vos souliers } sez vous

Prenez cette chemise blanche.

— Lavez vos mains, votre bouche, votre visage.

— Nettoyez vos dents.

— Peignez moi, peignez-vous.

— Nettoyez vos peignes.

Lacez-moi.

Faites-vous lacer.

Aidez moi ; que ne m'aidez-vous ?

Δέν ἐξυπνήσατε ἀκόμη ;

Σηκωθῆτε ὀγλήγορα.

Εἶναι καιρὸς νὰ σηκωθῇ τις ;

Ἀληθινὰ, ἀμφιβάλλετε ;

Πλησιάζει ἡ ἐνάτη ὥρα.

Ἐσηκώθητε ;

Ἡ ἀδελφή σας ἐσηκώθη ;

Κάμετε γλήγωρα.

Διὰ τί δέν σπεύδετε ; (ή) διὰ τί

δεν κάμνετε γλήγωρα ;

Προσέχετε, θὰ πέσετε.

Ὀλίγον ἐλειψε νὰ πέσητε.

Πλησιάζετε εἰς τὴν φωτιάν.

Διατρεῖτε τὸν ἑαυτὸν σας ζεστό.

Θὰ πιθετε καταρροήν.

Εἶμαι καταρροϊσμένη, ἔχω συνάγχην.

Ὅλο βήχω καὶ πτύω.

Ἐκβάλετε τὴν μύξαν σας.

Ἐνδυθῆτε, ἐνδύσατέ με.

Κοσμίσατε τὴν κεφαλὴν μου, (σκομφώσατέ με).

Πορέσατε τὰς κάλ-

τσας σας.

Πορέσατε τὰ πέδι-

λά σας.

Πορέσατε τὸ καθαρὸν τοῦτο ὑποκάμισον.

Πλύνετε τὰ χεῖρας, τὸ στόμα, τὸ πρόσωπόν σας.

Καθαρίσατε τοὺς ὀδόντας σας.

Κτενίσσατέ με, κτενισθῆτε.

Καθαρίσατε τὰ κτενιά σας.

Θηλυκώσατέ με.

Εἰπάτε νὰ σᾶς θηλυκώσουν.

Βοηθήσατέ με· διὰ τί δέν με βοηθεῖτε ;

Avez-vous fait?	Ἐτελειώσατε;
Pas encore.	Ὅχι εἰσέτι.
Vous êtes bien longue.	Πολὺ βραδυκίνητος εἴσθε.
Dites vos prières.	Εἰπέτε τὴν προσευχὴν σας.
Parlez haut, commencez.	Λέγετε δυνατὰ, ἀρχίσατε.
Continuez.	Ἐξακολουθήσατε,
Achevez.	Τελειώσατε, (ἢ παύσατε).
Où est votre livre de prières?	Ποῦ εἶναι τὸ προσευχητάριόν σας;
Apportez votre bible.	Φέρετε τὴν βίβλον σας (τὴν ἁγίαν Γραφήν).
Lisez un chapitre.	Ἀναγνώσατε ἐν κεφάλαιον.
Où finîtes-vous hier?	Ποῦ ἐτελειώσατε χθές;
Je finis ici.	Ἐδῶ ἐτελειώσα.
Vous ne tenez pas bien votre livre.	Δὲν κρατεῖτε καλὰ τὸ βιβλίον σας.
Lisez doucement.	Ἀναγινώσκετε βραδέως.
Epelez ce mot-là.	Συλλαβίσατε αὐτὴν τὴν λέξιν.
Vous lisez trop vite.	Πολὺ ὀγλήγορα ἀναγινώσκετε.
Vous ne lisez pas bien.	Δὲν ἀναγινώσκετε καλά.
Vous lisez trop lentement.	Πολὺ βραδέως ἀναγινώσκετε.
Vous n'apprenez rien.	Τίποτε δὲν μαθαίνετε.
Vous n'observez rien.	Δὲν παρατηρεῖτε τίποτε.
Vous n'étudiez pas.	Δὲν μελετᾶτε.
Vous ne profitez pas.	Δὲν προοδεύετε, δὲν προκόπτετε.
Vous êtes paresseuse.	Εἶσθαι ὀκνηρά.
Que marmotez-vous là?	Τί ψιθυρίζετε (κρυφομουρμουρίζετε) αὐτοῦ;
Recommencez.	Ἐπαναλάβετε, ἢ ἀρχίσατε πάλιν.
Vous ne savez pas votre leçon.	Δὲν ἤξεύρετε τὸ μάθημά σας.
Voilà votre leçon.	Ἰδοὺ τὸ μάθημά σας.
Je vous prie, donnez-moi une autre leçon.	Δότε μοι, παρακαλῶ, ἄλλο μάθημα.
Pourquoi me parlez-vous anglais?	Διὰ τί με ὁμιλεῖτε ἀγγλικά;
Parlez toujours français.	Ὅμιλεῖτε πάντοτε γαλλικά.
Prenez votre ouvrage.	Πιάσατε τὸ ἔργον σας.
Montrez-moi votre ouvrage.	Δείξατέ μοι τὸ ἔργον σας.
Cela n'est pas bien.	Τοῦτο δὲν εἶναι καλά.

Refaites tout cela.	Ξανακάμετε τοῦτο ὅλον.
Vous faites des grimaces.	Μορφάζεις, (στραβομουτζουνιά- ζεις.
Voulez-vous travailler?	Θέλετε νὰ ἐργασθῆτε;
Voulez-vous coudre?	Θέλετε νὰ ῥάψετε;
Voulez-vous tricoter?	Θέλετε νὰ πλέξετε;
Avez-vous une bonne aiguille?	Ἔχετε καλὴν βελόνην.
Avez-vous du fil?	Ἔχετε κλωστήν;
Où est votre dé, votre ai- guille?	Ποῦ εἶναι ἡ δακτυλὴθρα σας, ἡ βελόνη σας;
Où sont vos ciseaux?	Ποῦ εἶναι τὸ ψαλίδι σας;
Prenez garde de vous cou- per.	Προσέχετε μὴ κοπῆτε;
Doucement.	Σιγά.
A merveille.	Θαυμάσια, ἐξαίσια.
Enfilez votre aiguille.	Περάσατε κλωστήν εἰς τὴν βε- λόνην σας.
Faites un noeud à votre fil, ἢ à votre soie.	Κάμετε κόμβον εἰς τὴν κλωστήν σας, ἢ εἰς τὸ μετὰξι σας.
Faites un ourlet, une cou- ture.	Κάμετε ἐν μπιμπίλωμα, μίαν ξαφήν.
Quittez votre ouvrage.	Ἀφῆτε τὸ ἔργον σας.
Serrez-le.	Περιμαζώξατέ το.
Aller jouer un peu.	Πηγαίνετε νὰ παίξετε ὀλίγον.
Revenez travailler quand vous aurez joué.	Ἐπιστρέψατε νὰ ἐργασθῆτε ἀφ' οὗ παίξετε.
Vous pouvez jouer à présent.	Ἦμπορεῖτε τώρα νὰ παίξετε.
Où est votre pupée?	Ποῦ εἶναι ἡ κούκλα σας;
Que cherchez-vous?	Τί ζητεῖτε;
Vous perdez toujours vos joujoux.	Χάνετε πάντοτε τὰ παίγνια σας (τὰ νινιά σας).
Si vous aviez plus de soin, vous ne passeriez pas une grande partie de la jour- née en recherches ennuyeu- ses.	Ἄν εἴχετε πλειοτέραν προσοχήν, δὲν ἐξωδεύετε μέγα μέρος τῆς ἡμέρας εἰς ζητήσεις δυσαρέ- στους.
Ne faites pas tant de bruit.	Μὴ κάμνετε τόσην ταραχήν.
Ne parlez pas si haut.	Μὴν ὁμιλεῖτε τόνον τρανά.

Ne contrariez pas votre	Μὴν ἀντιλέγετε εἰς τὴν ἀδελφὴν
soeur.	σας.
Point de disputes, je vous	Μὴ μαλώνητε, σῆς παρακαλῶ.
prie.	
Ayez donc plus de complai-	Νὰ ᾔσθε πολιτικώτεροι καὶ πρό-
sance et de douceur.	τεροι.
Embrassez votre soeur.	Ἐναγκαλισθῆτε τὴν ἀδελφὴν σας.
Venez ici, approchez-vous.	Ἐλτ' ἐδῶ, πλησιάσατε.
Le dîner est servi.	Τὸ γεῦμα παρετέθη.
Il est temps de dîner.	Εἶναι καιρὸς νὰ γευματίσετε.
Mettez-vous à table.	Καθίσητε εἰς τὴν τράπεζαν.
On ne met point les coudes	Δὲν ἀκουμβοῦν τοὺς ἀγκῶνας
sur la table.	εἰς τὴν τράπεζαν.
Mangez plus proprement.	Τρώγετε καθαρώτερα.
Asseyez-vous.	Καθίσητε.
Mettez votre serviette devant	Βάλετε τὸ περίζωμα (πετσέταν)
vous.	ἔμπροσθέν σας.
Où est votre couteau, votre	Ποῦ εἶναι τὸ μαχαίρι σας, τὸ
fourchette, et votre cuil-	περούνι σας καὶ τὸ κουτάλι σας;
lère ?	
Mangez de la soupe.	Τρώγετε σούπαν.
Mangez-en.	Τρώγετε.
Voulez-vous du mouton ?	Θέλετε κρέας πρόβειον ;
Voulez-vous du gras ou du	Παχὺ θέλετε ἢ λιγνὸν (ἄπαχον);
maigre ?	
Voulez-vous que je vous ser-	Θέλετε νὰ σᾶς δώσω παχὺ ἢ
ve du gras ou du maigre ?	λιγνόν ;
Aimez-vous le gras ?	Ἀγαπᾶτε τὸ παχύ ;
Voulez-vous de cela ?	Θέλετε ἀπὸ τοῦτο ;
Voulez-vous que je vous ser-	Θέλετε νὰ σᾶς δώσω ἀπὸ τοῦτο
ve de ce mets ?	τὸ φαγιτόν ;
Aimez-vous la sauce ?	Ἀγαπᾶτε τὸ περίχυμα; (ἄρτυμα,
	ιταλ. σάλτζα).
Dites-moi ce que vous ai-	Βιπέτε με τί ἀγαπᾶτε.
mez.	
Mangez, vous ne mangez pas.	Τρώγετε, δὲν τρώγετε.
Voulez-vous un os ?	Θέλετε ἓν κόκκαλον ;
Tenez, voilà une aile de pou-	Λάβετε, ἰδοὺ μίαν πτέρυγα ὀρ-
le.	νιθος.

Mangez du pain avec la viande.

Avez-vous bu ?

Demandez à boire.

Cette viande est-elle bonne ?

En voulez-vous davantage ?

Aimez-vous le fromage ?

Avez-vous assez mangé ?

Avez-vous bien diné ?

Rendez grâces.

Voici votre maître de danse.

Allez danser.

Exercez-vous.

Dancez un menuet.

Vous ne dansez pas bien.

Tenez-vous droite.

Haussez la tête, ή levez la tête.

Faites la révérence.

Regardez-moi

Que regardez-vous ?

Votre maître est-il parti ?

Avez-vous déjà fait ?

Allez chanter.

Portez votre livre avec vous.

Revenez travailler quand vous aurez fait.

Avez-vous chanté ?

Avez-vous une nouvelle leçon ?

Vous ne chantez pas bien.

Chantez un air,

Chantez une chanson,

Vous chantez assez bien.

Jouez de l'épinette.

Jouez du clavecin.

Allez jouer de la guitare.

Τρώγετε ψωμί με τὸ κρέας.

Ἦπτετε ;

Ζητήσατε νὰ πíteτε.

Εἶναι καλὸν τὸ κρέας τοῦτο ;

Θέλετε περισσότερον ;

Αγαπάτε τὸ τυρί ;

Ἐφάγετε ἀρκετά ;

Ἐγευματίσατε καλὰ ;

Εὐχαριστήσατε τὸν Θεόν.

Ἴδου ὁ χοροδιδάσκαλός σας.

Ἵπάγετε νὰ χορεύσητε.

Γυμνασθῆτε.

Χορεύσατε ἐν μενουέτον (εἶδος χοροῦ).

Δὲν χορεύετε καλὰ.

Σταθῆτε ὀρθή.

Σηκώσατε τὴν κεφαλὴν σας.

Κάμετε τὸ προσκύνημα.

Ἰδέτε με, κυττάξετέ με.

Τί κυττάξετε ;

Ἀνεχώρησεν ὁ διδάσκαλός σας ;

Ἐτελειώσατε κιόλας ;

Ἵπάγετε νὰ τραγουδήσατε.

Πάρετε μαζί τὸ βιβλίον σας.

Ἐπιστρέψατε νὰ ἐργασθῆτε ἀφ' οὗ τελειώσητε.

Ἐψάλατε, ἐτραγουδήσατε ;

Ἐπῆρατε ἄλλο μάθημα ;

Δὲν ψάλλετε καλὰ· δὲν τραγουδῆτε καλὰ.

Ψάλατε ἓνα σκοπόν.

Ψάλατε ἐν ᾄσμα, (κ. τραγουδίου).

Πολὺ καλὰ τραγουδεῖτε.

Παίξατε κλαβεσίγιον.

Παίξατε κύμβαλον (κλαβίρι).

Ἵπάγετε νὰ παίξητε κιθάραν.

Votre guitare est-elle accordée ?

Ἡ κιθάρα σας εἶναι ἡρμωσμένη;
(ἢ χορδισμένη).

Savez-vous accorder votre guitare ?

Ἡξεύρετε νὰ ἁρμώσετε τὴν κιθάραν σας;

Retournez à votre ouvrage

Ἐπιστρέψατε εἰς τὸ ἔργον σας.

Allez apprendre le français.

Πηγαίνετε νὰ μάθετε τὰ γαλλικά.

Où avez-vous mis votre grammairaire ?

Ποῦ ἐθέσατε τὴν γραμματικὴν σας ;

Cherchez votre livre.

Ζητήσατε τὸ βιβλίον σας.

J'espère que vous allez prendre votre leçon avec application.

Ἐλπίζω ὅτι θὰ λάβετε τὸ μάθημά σας μετ' ἐπιμελείας.

Me le promettez vous ?

Μὲ ὑπόσχεσθε τοῦτο ;

Appliquez-vous donc.

Ἐπιμεληθήτε λοιπόν.

Vous ne vous appliquez point du tout.

Δὲν ἐπιμελεῖσθε διόλου.

Quand on prend une leçon, on ne doit pas causer.

Ὅταν τις παραδίδεται μάθημα δὲν πρέπει νὰ λαλῇ.

Quelle leçon avez-vous ?

Τί μάθημα ἔχετε;

Quel dialogue avez-vous lu ?

Ποῖον διάλογον ἀνεγνώσατε ;

Répétez votre leçon.

Ἐπαναλάβετε τὸ μάθημά σας.

Vous ne la savez pas.

Δὲν τὸ ἠξεύρετε.

Vous ne savez rien.

Δὲν ἠξεύρετε τίποτε.

Lisez devant moi.

Ἀναγνώσατε ἔμπροσθέν μου.

Vous ne prononcez pas bien.

Δὲν προφέρετε καλά.

Écoutez-moi, c'est ainsi qu'il faut prononcer.

Ἀκούσατέ με, οὕτω πρέπει νὰ προφέρητε.

Vous lisez trop vite.

Πολλὰ ὀγλήγορα ἀναγινώσκετε.

Si vous lisez avec attention je vous donnerai une jolie recompense.

Ἄν ἀναγινώσκετε με προσοχὴν θὰ σας δώσω ἓν καλὸν βραβεῖον.

Savez-vous votre leçon par coeur ?

Ἡξεύρετε ἀπ' ἑξὼ τὸ μάθημά σας ;

Vous n'avez point de mémoire.

Δὲν ἔχετε διόλου μνημονικόν.

Vous ne prenez pas de peine.

Δὲν καταβάλλετε κόπον.

Fort bien, continuez.

Πολὺ καλά, ἐξακολουθεῖτε.

Allons, courage !

Ἐλα, γενναῖα ! καρδία !

En voilà assez pour aujourd'hui.	Ἄρκει τοῦτο διὰ σήμερον.
Allons nous promener dans le jardin.	Ὑπάγωμεν νὰ περιπατήσωμεν εἰς τὸν κήπον.
Ne vous échauffez pas.	Μὴ θερμανθῆτε.
Ne courez pas tant, vous vous échaufferez.	Μὴ τρέχετε τόσο, θὰ θερμανθῆτε.
Nous voilà dans la campagne.	Ἰδοὺ ἐφθάσαμεν εἰς τὴν πεδιάδα.
Vous pouvez courir si vous voulez.	Δύνασθε νὰ τρέξετε, ἂν θέλητε.
Faites une petite course.	Τρέξατε ὀλίγον.
Revenez, arrêtez.	Ἐπιστρέψατε, σταθῆτε.
Avez-vous chaud ?	Ἔχετε ζέστην ;
Amusez-vous à cueillir de fleurs.	Διασκεδάσατε συνάζουσαι ἄνθη.
Asseyons-nous.	Ἄς καθίσωμεν.
Êtes-vous fatiguée ?	Ἐκουράσθητε ;
Avez-vous froid ?	Κρυώνετε ;
Ne marchez pas dans ce chemin.	Μὴ περιπατῆτε εἰς αὐτὸν τὸν δρόμον.
Ne marchez pas sur le gazon.	Μὴ περιπατῆτε ἐπὶ τῆς χλόης (ἐπ' αὐτὸ εἰς τὰ χορτάρια).
Prenez garde de vous croter,	Προσέχετε μὴ λασπωθῆτε.
N'avez-vous pas les pieds humides ?	Δὲν εἶναι ὑγροὶ οἱ πόδες σας ;
Donnez moi la main.	Δότε μοι τὸ χέρι.
Retroussez votre robe, ἢ re- troussez-vous.	Ἀνασηκώσατε τὸ φουστάνι σας, ἢ σηκώσατε τὰ φορέματά σας.
Allons-nous-en.	Ἄς ἐπιστρέψωμεν.
Ne marchez pas si vite.	Μὴ περιπατῆτε τόσο ὀγλήγορα.
Mettez votre manteau, votre schall etc.	Βάλετε τὸν μανδύαν σας, τὸ σάλι σας κτλ.
Venez souper.	Ἐλᾶτε νὰ δειπνήσετε.
Prenez du lait.	Πάρτετε γάλα.
Ne mangez pas tant de fruit.	Μὴ τρώγετε τόσο ὀπωρικά.
Vous serez malade.	Θ' ἀρρώστησετε.
Le fruit ne vous vaut rien.	Τὰ ὀπωρικά δὲν σᾶς ὠφελοῦν.
Il est temps de vous coucher.	Εἶναι καιρὸς νὰ πλαγιάσετε.

Allez vous coucher.

Déshabillez-vous.

Priez Dieu.

Levez-vous demain de bon matin.

Ἑπάγετε νὰ πλαγιάσιτε.

Ἐκδυθῆτε.

Προσευχηθῆτε.

Σηκωθῆτε αὔριον πολλὰ πρωΐ.

17

De l'âge, de la vie, et
de la mort.

Περὶ ἡλικίας, ζωῆς, καὶ
θανάτου.

Quel âge avez-vous ?

Τί ἡλικίαν ἔχετε ;

Quel âge a votre frère ?

Τί ἡλικίαν ἔχει ὁ ἀδελφός σας ;

J'ai vingt cinq ans.

Ἐχω εἴκοσι πέντε χρόνους.

Il a vingt trois ans.

Εἶναι εἴκοσι τριῶν ἐτῶν.

Il a vingt ans passés.

Εἶναι εἰκοσαετῆς καὶ ἐπέκεινα.

Vous êtes plus vieux que moi.

Εἶσθε γεροντότερός μου.

Vous êtes plus âgé que moi.

Εἶσθε πλεόν ἡλικιωμένος ἀπὸ ἐμέ.

Il commence à tirer sur l'âge.

Ἀρχίζει νὰ κλίνη ἡ ἡλικία του.

Quel âge pouvez-vous avoir ?

Τί ἡλικίαν δύνασθε νὰ ἔχητε ;

Je me porte bien, c'est le principal.

Ἐγὼ εἶμαι καλὰ, τοῦτο εἶναι τὸ κυριώτερον.

êtes-vous marié ?

Εἶσθε ἐγγαμμος ;

Combien de fois avez-vous été marié ?

Πόσας φορές ἐνυμφεύθητε ;

Combien de femmes avez-vous eu ?

Πόσας γυναῖκας ἐλάβετε ;

Avez-vous encore père et mère.

ἔχετε εἰσέτι τοὺς γονεῖς σας ;

Votre père est-il en vie ? ἢ est-il vivant ?

Ζῇ ἀκόμη ὁ πατήρ σας ;

Mon père est mort.

Ὁ πατήρ μου ἀπέθανεν.

Ma mère est morte.

Ἡ μήτηρ μου ἀπέθανεν.

Son père et sa mère sont morts.

Ὁ πατήρ του καὶ ἡ μήτηρ του ἀπέθανον.

Il y a deux ans que mon père est mort.	Εἶναι δύο ἔτη ἀπ' οὗτου ὁ πατήρ μου ἀπέθανεν.
Ma mère est remariée.	Ἡ μήτηρ μου ὑπανδρεύθη πάλιν.
Combien d'enfants avez-vous?	Πόσα τέκνα ἔχετε ;
J'en ai quatre.	Ἐχὼ τέσσαρα.
Fils ou filles ?	Υἱὸς ἢ θυγατέρα ;
J'ai un fils et trois filles.	Ἐχὼ ἓνα υἱὸν καὶ τρεῖς θυγατέρας.
Combien de frères avez-vous?	Πόσους ἀδελφοὺς ἔχετε ;
Je n'en ai point qui soient en vie.	Δὲν ἔχω διόλου ζῶντας.
Ils sont tous morts.	Ὅλοι ἀπέθανον.
Nous sommes tous mortels.	Εἴμεθα ὅλοι θνητοί.

18

La cuisine.

Cuisinier, j'ai aujourd'hui compagnie à dîner.	Τὸ μαγειρεῖον. Μάγειρε, σήμερον ἔχω συντρόφους εἰς τὸ γεῦμα.
Combien de personnes serez-vous à table ?	Πόσοι ἄνθρωποι θὰ ἤσθῃς εἰς τὴν τράπεζαν ;
Je crois que nous serons neuf.	Νομίζω ὅτι θὰ εἴμεθα ἑννέα.
Eh bien, monsieur, que voulez-vous que j'apprête ?	Δοιπὸν, κύριε, τί θέλετε νὰ μαγειρεύσω ; (ἢ) νὰ ἐτοιμάσω.
Deux soupes ; l'une à la viande, et l'autre à l'écrévisse.	Δύω ῥοφήματα (σούπας), τὴν μίαν ἀπὸ κρέας, καὶ τὴν ἄλλην ἀπὸ καραβίδας.
Pour la première il faut un bon jarret de veau (1), une poularde farcie, du boeuf, du mouton, et du porc salé.	Διὰ τὴν πρώτην χρειάζεται μία κόξα μοσχάρου, μία πουλάδα παραγεμισμένη, βωδινὸν, πρόβειον, καὶ χοιρινὸν παστόν.
Pour le premier service, ou pour le bouilli, outre la soupe, il faudra deux poulardes avec de jeunes choux et du lard, et	Διὰ τὴν πρώτην παράθεσιν, ἢ διὰ τὸ βραστόν, ἐκτὸς τοῦ ῥοφήματος, χρειάζονται καὶ δύο πουλάδαι μὲ τρυφερά λάχανα καὶ χοίρειον πάχος, καὶ ἓνας

(1) Jarret, κόξα, τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ γόνατος ὅπου γίνεται ἡ καμπή.

un gigot de mouton avec une sauce aux capres.	μηρὸς πρόβειος με ἔμβαμμα (σάλτσα) καππάρεως.
Voulez-vous que j'y mette aussi des anchois ?	Θέλετε νὰ θάλω εἰς τὴν σάλτσαν καὶ χαψιά ;
Oui, cela aiguise l'appétit.	Ναί, αὐτὰ διεγείρουν τὴν ὄρεξιν.
Outre cela il faut un bon plat de poissons.	Ἐκτὸς τούτου χρειάζεται καὶ ἓνα καλὸ πιάτο ψάρια.
Un turbot, une raie, ou une morue fraîche bouillie, avec des huitres et des chevrettes.	Ἐνα σνάκι, εἰς βάτος, εἰς ἀντακάος νωπὸς θραστὸς, με στρεΐδια καὶ καρίδας.
Deux paires de soles, et deux douzaines d'éperlans bien frits et bien rissolés.	Δύω ζευγάρια γλῶσσαι, καὶ δύο δωδεκάδες ψάροι καλὰ τηγανισμένοι καὶ καλοτσιγαρισμένοι.
Il faudrait aussi une carpe au court-bouillon.	Ἐχρειάζεται καὶ ἓνας κυπρίνος μαρινάτος.
Que faut-il pour le second service, ou pour le rôti ?	Τί χρειάζεται διὰ τὴν δευτέραν παράθεσιν, ἢ διὰ τὸ ψητόν ;
Un dindonneau, quatre perdrix, avec un faisan.	Ἐνα κουρκάκι, τέσσαρες πέρδικες, με ἓνα φασιανόν.
Un cochon de lait et une douzaine d'alouettes.	Ἐνα γουρουνάκι καὶ μία δωδεκάς κορυδαλῶν.
Et pour les entrées et les ragouts ? (1).	Διὰ δὲ τὰς ἐντράδας καὶ τὰ καρυκεύματα ;
Une fricassée de poulets et une tourte de pigeonneaux.	Ἐν μύμα (φρικασάδα) κοττοπουλίων, καὶ ἓν στρέμμα (πλακοῦς) περιστεριδίων.
Un jambon, un ragoût de ris de veau avec des artichaux, et un autre avec des pois, des fèves, et du lard.	Ἐνα χοιρομέρι, ἓν καρύκευμα (ἢ ἄρτυμα) με θύμους μοσχάρου καὶ με ἀγκινάρας, καὶ ἄλλο ἓν με πῖσά (μπιζέλια), κοκκία, καὶ με χοίριον πάχος (λαρδί).
Et pour le fruit ἢ le dessert ?	Διὰ δὲ τὸ ἐπιδόρπιον ἢ διὰ δὲ τὰ τραγήματα ;
Dites à la femme de charge d'avoir de bons fromages, et une assiette de pommes, et de poires.	Εἰπὲ εἰς τὴν ἐπιστάτιν νὰ ἔχη καλὰ τυρία, καὶ ἓν πινάκιον μήλων καὶ ἀπιδίων.

(1) Entrées λέγονται τὰ φαγητὰ τὰ παρατιθέμενα μετὰ τὸ βραστόν καὶ πρὸ τοῦ ἔψητοῦ· τὸ δὲ ragoût εἶναι καρυκεύματα δηλ. φαγητὰ ἐτοιμασμένα διὰ νὰ παραινῇσῃ τὴν ὄρεξιν.

Une autre assiette d'abricots
et de pêches; des raisins
blancs et noirs; des noix
et des amandes.

Ne voulez-vous pas une sa-
lade.

Sans doute; Allez vite au
marché, chez le boucher,
le poulailier, le poissonnier
et l'herbier, cherchez tout
ce qu'il vous faut.

Fournissez l'argent, écrivez
ce que vous dépensez, et
je vous le rendrai au bout
de la semaine.

Janot, égorgez ce cochon de
lait tout présentement; fai-
tes-lui griller les pieds;
mettez-le dans l'eau bouil-
lante, et pendez-le au croc.

Et vous, Marie, écurez la
marmite, remplissez-la d'
eau bien nette, et la mettez
à la crémaillère.

Plumez ce dindonneau, et é-
ventrez-le.

Lardez bien proprement ces
perdrix.

Ecossez ces pois et ces fê-
ves et faites-les bouillir pen-
dant un quart d'heure.

Donnez-moi la broche.

Aidez-moi à embrocher ces
alouettes.

Montez la tourne-broche.

Remuez le feu.

Ἐν ἄλλο πινάχιον βερούκοκκα καὶ
ρόδάκινα, σταφύλια ἄσπρα καὶ
μαῦρα, καρύδια καὶ ἀμύγδαλα.

Δὲν θέλετε καὶ μίαν ὀξοφυλλάδα
(σαλάταν);

Ἀναμφιβόλως· ὕπαγε ὀγλήγορα
εἰς τὴν ἀγορὰν, εἰς τὸν κρεω-
πώλην, τὸν ἐρνηθοπώλην, τὸν
ἰχθυοπώλην, τὴν λαχανοπώλην,
λάβε ὅ,τι σοῦ χρειάζεταιται.

Χορήγησε τὰ χρήματα, γράψε
ὅσα ἐξοδεύσης καὶ θέλω σοὶ τὰ
δώσει εἰς τὸ τέλος τῆς ἐβδο-
μίδος.

Ἰωάννη, σφάζε αὐτὸ τὸ γουρου-
νάκι ἀμέσως, περὶκαυσε (καψά-
λισε) τὰ ποδάριά του, βάλε το εἰς
ἐραστὸν νερόν, καὶ κρέμασέ
το εἰς τὸ ἄγκιστρον (τσιγκέλι).
Καὶ σὺ, Μαρία, καθάρισε τὴν
χύτραν (τσουκάλι), γέμισέ την
καθαρόν νερόν καὶ βάλε την εἰς
τὴν κρεμάθραν.

Νιάδῃσε αὐτὸ τὸ κουρκάκι καὶ
ξεκοίλῃσε το.

Ἄρτυσε παστρικά αὐτὰς τὰς πέρ-
δικας.

Ἐκλέπισε, ἢ ξεφλούδισε αὐτὰ
τὰ πῖσα καὶ τὰ κοκκία, καὶ
βάλε τα νὰ ἐράσωσιν ἕως ἐν
τέταρτον τῆς ὥρας.

Δός μοι τὴν σούβλαν.

Βοήθησέ με νὰ περάσω εἰς τὴν
σούβλαν αὐτοῦ τοῦ κορυδα-
λοῦς.

Στῆσε τὴν μηχανὴν τοῦ ψητοῦ.
Ἀνακάτωσε ἢ κίνησε τὴν φω-
τιάν.

Mettez la lèchefrite sous la viande.	Βάλε τὴν λιποδόχην ὑπὸ τὸ κρέας.
Arrosez cette viande avec du beurre.	Ἄλειψε τοῦτο τὸ κρέας μὲ βούτυρον.
Mettez la soupe sur le potager (1) pour la faire mitonner.	Βάλτε τὸν ζωμὸν ἐπὶ τῆς ἐστίας διὰ νὰ σιγοβράζῃ.
Dressez le potage.	Ἐτοίμασε τὸν ζωμὸν.
Otez le boudin de la tourtière.	Εὐγκαλε τὸ λουκάνικον ἀπὸ τὴν ἐψάνην (τεψί).
La cloche sonne, servez à diner.	Ὁ κώδων ἤχηϊ, φέρετε νὰ φάγωμεν.

19

Le déjeuner.

Est-il temps de déjeuner ?

Il est pres de neuf heures.

Il est temps d'aller déjeuner.

On a retardé aujourd'hui le déjeuner jusqu'à neuf heures.

A quelle heure avez-vous accoutumé de déjeuner ?

A huit heures.

Voulez-vous déjeuner ?

Je vous prie de déjeuner aujourd'hui avec moi.

Très-volontiers.

Garçon, Mettez la nappe.

Couvrez la table, ἢ mettez le couvert.

La nappe est mise.

Mettez des assiettes et la salière sur la table.

Τὸ πρόγευμα.

Εἶναι καιρὸς νὰ προγευθῶμεν ;

Πλησιάζει ἡ ἐνάτη ὥρα.

Εἶναι καιρὸς νὰ ὑπάγωμεν νὰ προγευθῶμεν.

Σήμερον ἐδράδυναν τὸ πρόγευμα μέχρι τῆς ἐνάτης ὥρας.

Ποίαν ὥραν συνειθίζετε νὰ προγεύεσθε ;

Εἰς τὰς ὀκτώ.

Θέλετε νὰ προγευματίσετε ;

Σὰς παρακαλῶ νὰ προγευματίσετε μὲ ἐμὲ σήμερον.

Εὐχαρίστως.

Παιδί, βάλε τὸ τραπεζομάνδηλον.

Στρώσε τὴν τράπεζαν.

Τὸ τραπεζομάνδηλον ἐτέθη.

Βάλε πινάκια καὶ τὸ ἀλατοδοχεῖον ἐπὶ τῆς τραπέζης.

(1) Potager, ἐστία ὑψηλὴ εἰς τὰ μαγειρεῖα διὰ τοὺς ζωμούς· § κῆπος λαχάων. § χύτρα μεγάλη, εἰς τὴν ὁποῖαν δίδουν φαγὶ εἰς τοὺς ἐργάτας.

Donnez-nous des couteaux et des fourchettes.	Δός μας μαχαίρια καὶ πηρούνια.
Rincez les verres.	Ξέπλυνε τὰ ποτήρια.
Donnez un siège à Monsieur.	Δός εἰς τὸν κύριον ἐν σκαμνίον.
Prenez une chaise et asseyez-vous.	Λάβετε μίαν καθέκλαν καὶ καθήσατε.
Mettez-vous proche du feu.	Καθήσατε πλησίον εἰς τὴν φωτιάν.
Je serai fort bien ici, je n'ai pas froid.	Πολὺ καλὰ θὰ ᾔμαι ἐδῶ· δὲν κρυώνω.
Que voulez-vous pour votre déjeuner ?	Τί θέλετε διὰ τὸ πρόγευμά σας;
Du pain et du beurre.	Ψωμί καὶ βούτυρον.
De la soupe au lait.	Ῥόφημα ἀπὸ γάλα (σοῦπα μὲ γάλα).
Du café au lait.	Καφὲ μὲ γάλα.
J'aimerais mieux prendre une tasse de thé ou de chocolat.	Προτιμῶ νὰ πῶ ἐν φιάλιον (φλυζάνιον) τζαΐ ἢ σοκολάταν.
Garçon, apportez la boîte à thé, la théière, le sucre, le beurre et les rôties.	Νέε, φέρε τὸ κουτί τοῦ τζαίου, τὴν θερμορρόην, τὸ σάκχαρ, τὸ βούτυρον καὶ τὰς φρυγανιάς.
Jetez le thé dans la théière pour s'infuser.	Ῥίψε τὸ τῆς εἰς τὴν θερμορρόην διὰ νὰ ζεματισθῇ.
Le thé ne s'est pas encore infusé.	Τὸ τσάι δὲν (ἐβράχην) ἐζεματίσθη ἀκόμῃ.
Tout cela n'est que viande d'enfant ; apportez-nous quelqu' autre chose.	Αὐτὰ ὅλα εἶναι παιδαριώδεις τροφί· φέρε μας τίποτε ἄλλο.
Voilà des saucisses et des petits pâtés.	Ἰδοὺ λουκάνικα καὶ μικρὰ ἀρτοκρέατα (κ. καπασάνικα).
Voulez-vous que j'apporte le jambon ?	Θέλετε νὰ φέρω τὸ χοιρομέρι;
Oui, apportez-le, nous en couperons une tranche.	Ναί, φέρε το διὰ νὰ κόψωμεν μίαν φέταν (ἢ ἓνα φελλί).
Vous nous aviez promis des oeufs frits avec du lard.	Μᾶς ὑποσχέθητε αὐγὰ τηγανιστὰ μὲ χοίρειον πάχος (λαρδί).
En voici.	Ἰδοῦ.
Mangez des oeufs frais.	Φάγετε πρόσφατα αὐγὰ.

Voici des oeufs mollets à la coque.	ἰδοὺ μαλακὰ ῥοφητὰ αὐγά.
C'est un oeuf couvi.	τὸ αὐγὸν τοῦτο εἶναι οὔριον (κ. κλούβιον).
Pourvu qu'un oeuf soit frais, je ne me soucie point s'il est mollet ou dur.	ἄρκεῖ μόνον νὰ ᾔναι τὸ αὐγὸν πρόσφκτον, δὲν μὲ μέλει ἂν ᾔναι μαλακὸν ἢ σφιγκτόν.
Aimez-vous les oeufs pochés ou bouillis ?	ἰγαπᾶτε αὐγά μάτια (τηγανιστά), ἢ βραστά;
Cassez la coque de l'oeuf et humez-le.	Σπάσατε τὸ ἐξώφλοιον τοῦ αὐγοῦ καὶ ῥοφήσατέ το.
Otez ce plat.	ληκώσατε αὐτὸ τὸ πιάτον.
Mangez des saucisses.	φάγετε λουκάνικα (σαλτιτσότα).
Voilà une orange.	ἰδοὺ ἐνὶ πορτοκάλιον.
Étreignez-la ἢ pressez-la sur vos saucisses.	σφίζατέ το ἐπάνω εἰς τὰ λουκάνικά σας.
Goûtons le vin.	Ἄς δοκιμάσωμεν τὸν οἶνον.
Débouchez cette bouteille.	Ξεστομώσατε αὐτὸ τὸ βουκάλιον (μπουκάλι).
Je n'ai point de tire-bouchon.	δὲν ἔχω ἐλκυστήρα.
Donnez-moi à boire.	Δότε μοι νὰ πῶ.
Goûtez-ce vin je vous en prie.	γευθῆτε πικρακλῶ τὸ κρασί τοῦτο.
Comment le trouvez-vous ?	Πῶς σᾶς φαίνεται ;
Qu'en dites-vous ?	Πῶς τὸ νομίζετε ;
Il est bon, il n'est pas mauvais.	καλὸν εἶναι, δὲν εἶναι ἀχαμνόν.
Monsieur, je bois à votre santé.	Κύριε, προπίνω εἰς τὴν ὑγείαν σας.
À votre santé, monsieur.	Εἰς τὴν ὑγείαν σας, κύριε, (καλῶς νὰ σ' εὐρῶ).
Je vous remercie, Monsieur.	Σας εὐχαριστῶ, κύριε.
Donnez à boire à monsieur.	Δότε εἰς τὸν κύριον νὰ πῇ.
Je viens de boire.	Τώρα ἔπιον (ἢ πρὸ ὀλίγου ἔπιον).
Les petits pâtés étaient fort bons.	τὰ ἀρτοκρέατα ἦσαν κάλλιστα.
Ils étaient tant soit peu trop cuits.	ἦσαν ὀλίγον τι παραψημένα.
Cette bière est poussée, ἢ éventée.	Αὐτὸς ὁ ζύθος (μπύρα) εἶναι χαλασμένος.

Percez un autre tonneau.

Donnez une assiette nette à Monsieur.

Vous ne mangez pas.

J'ai très-bien déjeuné.

Je suis fâché de ce que nous n'avons rien de meilleur.

J'ai tant mangé que je ne pourrai pas dîner.

Vous vous moquez, vous n'avez rien mangé.

Je crois que tout le monde a fait.

Si tout le monde a assez mangé, levons-nous de table.

N'êtes-vous pas las d'être assis si long-temps ?

Desservez la table, et desservez.

Rendons grâces.

Allons faire un tour de jardin, et ensuite nous viendrons prendre le thé.

Άνοίξατε άλλο βαγέι.

Δότε καθαρόν πινάκιον εἰς τὸν κύριον.

Δὲν τρώγετε.

Προεγευματίσθε κάλλιστα.

Λυποῦμαι ὅτι δὲν ἔχομέν τι καλύτερον.

Ἐφαγα τόσον ὥστε δὲν θὰ δυνηθῶ νὰ γευματίσω.

Χωρατεύετε, δὲν ἐφάγετε τίποτα.

Νομίζω, ὅτι ὅλοι ἐτελείωσαν.

Ἄν ὅλοι ἔφαγαν καλὰ ἄς σηκωθῶμεν ἀπὸ τὴν τράπεζαν.

Δὲν ἐβαρύνθητε καθήμενοι τόσον ὥραν ;

Σηκώσατε τὸ τραπέζι.

Ἄς εὐχαριστήσωμεν τὸν Θεόν.

Ἄς ὑπάγωμεν νὰ περιδιαβάσωμεν εἰς τὸν κήπον, ἐπειτα θέλομεν ἔλθει νὰ πῶμεν τὸ τέχ

20

Pour inviter quelqu'un à dîner.

Monsieur, vous me ferez, s'il vous plait, l'honneur de dîner avec moi.

Il m'est impossible de profiter de cet honneur-là : je ne suis venu que pour savoir l'état de votre santé : je suis charmé qu'elle soit bonne. Vous me permettez, monsieur, de prendre congé de vous.

Πρόσκλησις εἰς γεῦμα

Κύριε, θὰ μοὶ κάμῃτε, ἂν ἀγαπάτε, τὴν τιμὴν νὰ γευματίσετε μὲ ἐμέ.

Μαὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀπολαύσω τὴν τιμὴν ταύτην· ἐγὼ ἤλθον μόνον νὰ μάθω τὰ περὶ τῆς υγείας σας· χαίρω δὲ ὅτι εἴσθε καλά. Ὅθεν, κύριε, θέλετε μὲ ἐπιτρέφει νὰ λάβω τὴν ἀδειάν σας νὰ ἀναχωρήσω.

Je ne suis point du tout content de visites si courtes; je vous vois trop rarement pour ne point prolonger le plaisir que j'en ressens; vous resterez, s'il vous plait, afin que nous puissions causer plus longtemps.

Je vous assure, monsieur, que j'accepterais l'honneur que vous me faites, si je n'avais des affaires indispensables; cependant je les quitterais volontiers, si je croyais vous être bon à quelque chose.

Je serais au désespoir de vous déranger; vos intérêts me sont plus chers que mon plaisir; ainsi, monsieur je n'insisterai point davantage, mais je ne vous laisse aller qu'à condition que vous me donniez un jour de la semaine prochaine.

Cela m'est trop agréable, monsieur, pour vous le refuser: et je vous assure que j'aurai cet honneur-là incessamment.

Δὲν εὐχαριστοῦμαι διόλου ἀπὸ ἐπισκέψεις τόσοι συντόμους· σὰς βλέπω πολλὰ σπανίως, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ παρατείνετε τὴν εὐχαρίστησιν τὴν ὁποίαν αἰσθάνομαι· μείνατε, παρακαλῶ, διὰ νὰ συνδιαλεχθῶμεν περισσότερο ἕως ἄν.

Σὰς βεβαιῶ, κύριε, ὅτι ἡδυνάμην νὰ δεχθῶ τὴν ὁποίαν με κάμνετε τιμὴν, ἐὰν δὲν εἶχον ἀπαραίτητα ἔργα· μ' ὅλα ταῦτα εὐχαρίστως ἤθελον τὰ ἀφῆσει, ἐὰν ἐνόμιζον ὅτι σὰς εἶμαι κατὰ τι χρήσιμος.

Μεγάλως ἐμελλον νὰ λυπηθῶ ἐὰν σὰς ἠνώχλουν, διότι τὰ συμφέροντά σας εἶναι εἰς ἐμὲ πολυτιμότερα τῆς εὐχαρίστησεώς μου· ὅθεν, κύριε, δὲν ἐπιμένω πλέον, ἀλλὰ δὲν σὰς ἀφίνω νὰ ἀναχωρήσετε, ἂν δὲν ὑποσχεθῆτε, ὅτι θὰ ἔλθῃτε ἡμέραν τινὰ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος.

Πολὺ εὐάρεστον εἶναι τοῦτο εἰς ἐμὲ, κύριε, διὸ καὶ δὲν δύναμαι νὰ σὰς τὸ ἀποποιηθῶ· σὰς βεβαιῶ δὲ, ὅτι θὰ λάβω τὴν τιμὴν ταύτην ὅσον οὐπώ.

21

Le dîner.

Bonjour, mon cher ami, je viens dîner chez vous, le dîner est-il prêt?

Τὸ γεῦμα.

Καλ' ἡμέρα φίλε μου ἀκριβέ· ἔρχομαι νὰ γευματίσω εἰς τὴν οἰκίαν σας· εἶναι ἔτοιμον τὸ γεῦμα;

Voilà qui me plaît, c'est ain-
si qu'on en use avec les a-
mis; je n'aime pas les com-
plimens.

Je ne mangeai pas hier au
soir, et je dînerai de bon
appétit.

Soyez le bien venu; je suis
fâché que nous n'avons
pas un grand diné; ainsi il
faudra s'accommoder à la
fortune du pot.

Y aura-t-il assez pour nous
deux ?

Je n'ai que mon ordinaire
accoutumé.

Je n'ai que deux plats dans
mon ordinaire.

C'est tout ce que l'on peut
souhaiter.

Vous aurez un bon bouilli,
des épinards, et du boeuf
rôti.

Dans ce cas-là, je ne saurais
manquer de satisfaire mon
goût, car j'aime le boeuf
rôti.

Si j'avais su que vous dus-
siez venir, j'aurais fait pré-
paré quelque chose davan-
tage.

De grâce ne vous excusez
pas; agissons en ami et
sans façons.

C'est mieux; faites donc
comme si vous étiez chez
vous, prenez une chaise et
asseyez-vous pres du feu.

Non, j'aime mieux me met-

Ιδοὺ τίς μὲ ἀρέσκει· οὕτω πρέ-
πει νὰ φέρεται τις πρὸς τοὺς
φίλους· ἐγὼ δὲν ἀγαπῶ τὰς πε-
ριποιήσεις.

Δὲν ἔφαγα χθὲς τὸ ἐσπέρας καὶ
θὰ γευματίσω μὲ ὄρεξιν.

Καλῶς ὠρίσαστε· λυποῦμαι ὅτι
δὲν ἔχομεν μέγα γεῦμα. ὁ-
θεν πρέπει νὰ εὐχαριστηθῆτε
εἰς ὅ,τι εὐρεθῇ (ἢ εἰς ὅ,τι δώσῃ
ὁ Θεός).

Θὰ ᾔναι ἀρκετὸν διὰ τοὺς δύο
μας;

ἔχω μόνον τὸ συνειθισμένον μου.

Τὸ συνειθισμένον μου φαγὶ εἶναι
δύω εἶδη.

Αὐτὸ εἶναι ὅ,τι δύναται τις νὰ
ἐπιθυμήσῃ.

Θέλετε ἔχει ἓνα καλὸν βραστὸν,
σπανάκια καὶ ψητὸν βωδινόν.

Δὲν θὰ λείψω λοιπὸν νὰ εὐχαρι-
στήσω τὴν ὄρεξίν μου, διότι
ἀγαπῶ τὸ βωδινὸν ψητόν.

Ἄν ᾔξευρον ὅτι ἐμέλλετε νὰ ἔλ-
θῃτε ἤθελα ἐτοιμάσει κατὶ πε-
ρισσότερον.

Μὴ δικαιολογῆσθε, παρακαλῶ·
ἂς φερθῶμεν φιλικὰ καὶ ἐλευ-
θερά.

Τοῦτο εἶναι καλῆτερον· κάμετε
λοιπὸν ὥς νὰ ᾔσθε εἰς τὴν οἰ-
κίαν σας· λάβετε καθέκλαν καὶ
καθίσαστε πλησίον εἰς τὴν φω-
τιάν.

Ὅχι, θέλω καλλήτερον νὰ κα-

tre à table, car j'ai bien faim.

Voulez-vous du potage au riz ou de la soupe grasse avec des légumes?

Donnez-moi, s'il vous plaît de la soupe aux herbes.

Cette soupe est excellente.

Voilà un bouilli délicieux et fort tendre.

Je suis bien aise qu'il soit de votre goût;

Voulez-vous que je vous serve du gras ou du maigre?

Du maigre, car je n'aime pas le gras.

Mangez-en, vous voyez que je ne le ménage pas.

Voulez-vous du vin de France ou du vin de Florence?

Non, je préfère boire maintenant du vin de Florence; gardons plutôt le vin de France pour le dessert, où nous boirons à la santé de votre famille.

Fort bien; mais pourquoi ne mangez-vous pas des épinards? je les ai fait cueillir dans mon jardin.

J'en ai mangé et je les ai trouvés délicieux.

Prenez au moins une tranche de rôti: je crains seulement qu'il ne soit pas assez cuit.

Au contraire, il ne saurait l'être mieux; il n'est ni trop, ni peu, et à ce point-

θήσω εἰς τὴν τράπεζαν, διότι πεινῶ πολὺ.

Θέλετε ῥόφημα μὲ ρύζι ἢ ῥόφημα παχὺ μὲ χόρτα;

Δότε μοι, ἂν ἀγαπᾶτε, ῥόφημα χόρτων.

Τὸ ῥόφημα τοῦτο εἶναι ἐξαιρετόν.

Ἰδοὺ βραστόν νόστιμον καὶ πολλὰ τρυφερόν.

Χαίρω ὅτι εἶναι τῆς ἐρέξεώς σας.

Θέλετε νὰ σῆς δώσω παχὺ ἢ λιγνόν;

Λιγνόν, διότι δὲν ἀγαπῶ τὸ παχύ.

Τρώγετε· ἐλέπετε ὅτι δὲν τὸ οἰκονομῶ.

Θέλετε κρασί τῆς Γαλλίας ἢ τῆς Φλωρεντίας;

Ὅχι προκρίνω νὰ πῶ κρασί τῆς Φλωρεντίας ἥδη· ἄς φυλάξωμεν καλῆτερα τὸ γαλλικὸν κρασί διὰ τὸ ἐπίδειπνον (φροῦτα), ὅτε θέλωμεν πῖει εἰς τὴν ὑγιάν τῆς οἰκογενείας σας.

Πολὺ καλὰ· ἀλλὰ διατὶ δὲν τρώγετε σπανάκια; τὰ εἰσναῖ ἀπὸ τὸν κῆπον μου.

Ἐφαγον καὶ μοι ἐφάνησαν πολὺ νόστιμα.

Πάρετε τοῦλάχιστον μίαν φέταν ψητοῦ· φοβοῦμαι ὅμως μήπως δὲν εἶναι καλὰ ἐψημένον.

Ἐξ ἐναντίας, δὲν ἡδύνατο νὰ ᾔῃ καλῆτερα· δὲν ᾔῃ οὔτε πολὺ οὔτε ὀλίγον ἐψημένον· εἰς

là il est de meilleure digestion.	αὐτὸν δὲ τὸν θαθμὸν εἶναι πλέον εὐκολοχώνευτον.
Voulez-vous que je vous serve du plus cuit ou du moins cuit ?	Θέλετε νὰ σᾶς δώσω ἀπὸ τὸ πλέον ἐψημένον ἢ ἀπὸ τὸ ὀλιγώτερον ἐψημένον ;
Du plus cuit, s'il vous plaît.	Ἀπὸ τὸ πλέον ἐψημένον, ἂν ἀγαπᾶτε.
Du moins cuit s' il vous plaît.	Ἀπὸ τὸ ὀλιγώτερον ἐψημένον, ἂν ὀρίζητε.
Nous n'avons pas assaisonné la salade.	Δὲν ἐκαρυκεύσαμεν τὴν σαλάταν.
Voici le sel, le poivre, le vinaigre et l'huile.	Ἴδοὺ τὸ ἄλας, τὸ ὀξύδιον καὶ τὸ ἐλαιον.
Prenez, monsieur, de la salade.	Λάβετε, κύριε ὀξοφυλλάδα.
Je vous remercie.	Σᾶς εὐχαριστῶ.
Je bois à votre santé et à celle de votre chère famille.	Πίνω εἰς ὑγείαν σας καὶ εἰς ὑγείαν τῆς ἀγαπητῆς σας οἰκογενείας.
Je vous remercie, monsieur.	Σᾶς εὐχαριστῶ, κύριε.
J'ai mangé beaucoup.	Ἐφαγα πολὺ.
Vous badinez, vous n' avez presque rien mangé.	Χωρατεύετε, δὲν ἐφάγετε σχεδὸν τίποτε.
Je vous demande pardon ; j' ai mangé sufisamment.	Μὲ συγχωρεῖτε· ἔφαγον ἀρκετά.
J'ai fait un excelent repas.	Ἐκαμα ἀξιόλογον γεῦμα.
Vous plaisantez ! toute fois c'est votre faute si vous n' avez pas assez mangé ; les mets étaient sur la table.	Ἀστειεῖσθε ! μ' ὅλον τοῦτο τὸ σφάλμα ἰδικόν σας εἶναι ἂν δὲν ἐφάγετε ἀρκετά, διότι τὰ φαγητά ἦσαν ἐπὶ τῆς τραπέζης.
Plaisanterie à part; je vous assure que j'ai mangé divinement, et je vous somme sur votre parole de venir un jour chez moi avec la même liberté.	Χωρὶς μέτωρα· σᾶς θεβαιῶ, ὅτι ἔφαγα ἐξαιρετά, καὶ ἀπαιτῶ νὰ φυλάξητε τὸν λόγον σας τοῦ νὰ ἔλθητε ἡμέραν τινὰ εἰς τὴν οἰκίαν μου μετὰ τὴν αὐτὴν ἐλευθερίαν.
Croyez que vous m' y verrez plutôt que vous ne pensez.	Πιστεύσατε ὅτι θὰ μὲ ἴδῃτε παρ' ὅσον στοχάζεσθε ὀγλιγωρότερα.

βηζουριον
Loyia
Καζου
19

(239)

Lixouri
Tophie
22
Calvo

La promenade.

Il fait fort beau temps.

Il fait un temps clair.

Il fait une nuit claire.

Ce jour clair et serein invite à la promenade.

Il n'y a point de nuages.

Allons nous promener.

Allons prendre l'air.

Voulez-vous aller faire un tour de promenade?

Voulez-vous venir avec moi?

Répondez - moi ; dites-moi oui, ou non.

Je le veux bien (ἤ) j'y consens.

Je veux bien vous accompagner.

J'en suis d'accord.

Je vous accompagnerai.

Où irons-nous?

Allons au parc (1).

Allons dans les prairies.

Irons-nous en carrosse?

Comme il vous plaira ἢ comme vous voudrez.

Allons y à pied.

Vous avez raison; cela est bon pour la santé.

Ὁ περίπατος.

Εἶναι πολλὰ ὥραϊος καιρός.

Εἶναι αἰθρία, ξαστερία.

Εἶναι αἰθρία, λαμπρὰ νύξ.

Ἡ αἰθρία καὶ γαλήνιος αὕτη ἡμέρα προσκαλεῖ τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν περίπατον.

Δὲν εἶναι διόλου σύννεφα.

Ἄς ὑπάγωμεν νὰ περιπατήσωμεν.

Ἄς ὑπάγωμεν νὰ ἀναπνεύσωμεν ἢ ἂς ὑπάγωμεν νὰ πάρωμεν τὸν ἀέρα μας.

Θέλετε νὰ ἐξέλθετε εἰς περίπατον;

Θέλετε νὰ ἐλθετε μὲ ἐμέ;

Ἀποκριθῆτέ με, εἰπέτε με ναὶ, ἢ ὄχι.

Συγκατανεύω (ἤ) συγκατατίθεμαι.

Στέργω νὰ σᾶς συνοδεύσω.

Εἶμαι σύμφωνος.

Θέλω σᾶς συνοδεύσει.

Ποῦ θὰ ὑπάγωμεν;

Πᾶμεν εἰς τὸν παράδεισον.

Ἄς ὑπάγωμεν εἰς τὰ λιβάδια.

Θὰ ὑπάγωμεν μὲ ἅμαξαν;

Ὅπως θελήσετε.

Ἄς ὑπάγωμεν πεζοί.

Ἐχετε δίκαιον, τοῦτο εἶναι ὠφέλιμον εἰς τὴν ὑγείαν.

(1) Parc, παράδεισος, κλειστὸν δάσος, ὅπου τρέφεται ἄγρα πρὸς θήραν.

§ μάνδρα, νομὴ περίφρακτος. § θηριοτροφεῖον, ἰχθυοτροφεῖον, ὄστρακιοτροφεῖον.

On gagne de l'appétit en marchant. Αποκτῇ τις ὄρεξιν περιπατῶν.

Courage! allons! marchons. Γενναῖα! ἄγωμεν! ἄς κινήσωμεν.

Par où irons nous? Πόθεν θὰ ὑπάγωμεν;

Par où il vous plaira. Ὅθεν θελήσετε,

Par où allez-vous? Πόθεν πηγαίνετε;

Par ici, ou par là? Ἦντε ὅθεν, ἢ ἐκεῖθεν.

Allons par ici. Ἄς ὑπάγωμεν ἀπ' ἐδῶ.

A main droite ἢ à droite. Πρὸς τὰ δεξιὰ.

A main gauche ἢ à gauche. Πρὸς τὰ ἀριστερά.

Voulez-vous aller par eau? Θέλετε νὰ ὑπάγητε διὰ τοῦ ποταμοῦ;

Où est le bateau? Ποῦ εἶναι τὸ πλοιάριον; (ἢ τὸ πορθμεῖον.)

Où sont les bateliers? Ποῦ εἶναι οἱ πορθμεῖς; (οἱ κωπιδόται).

Entrez dans le bateau. Ἐμβῆτε εἰς τὸ πορθμεῖον.

Prenez-vous un bateau avec un rameur ou avec deux rameurs? Πέρνετε πορθμεῖον μὲ ἓνα κωπιδότην ἢ μὲ δύο;

Nous ne voulons que traverser la rivière. Τὸν ποταμὸν μόνον θέλομεν νὰ διαπλεύσωμεν.

L'eau est fort calme. Ὁ ποταμὸς εἶναι γαληνιαῖος (ἡσυχος).

Elle commence à s'agiter. Ἀρχίζει νὰ ταρατταται.

Où voulez-vous débarquer? Ποῦ θέλετε νὰ ἀποβιβασθῆτε;

Nous sommes fort près du rivage ἢ du bord. Ἐμεθεὶς πολλὰ πλησίον εἰς τὴν ὄχθην.

Arretez le bateau. Σταματήσατε τὸ πλοιάριον.

Promenons notre vue sur ces prairies. Ἄς περιφέρωμεν τὰ βλέμματά μας ἐπ' αὐτὰ τὰ λιβάδια (ἢ ἐπ' αὐτοὺς τοὺς λειμῶνας).

Que cette verdure est belle! Πόσον ὠραία εἶναι αὐτὴ ἡ χλόη (κ. πρασινάδα).

Ces près sont émaillés de mille belles fleurs. Τὰ λιβάδια αὐτὰ εἶναι στολισμένα ἀπὸ ἄπειρα ὠραῖα ἀνθῆ.

Voilà un beau coup d'oeil. Ἴδου ὠραία θέα ἢ θεωρία.

Le coup d'oeil de ce lieu est charmant. Ἡ θέα τοῦ τόπου τούτου εἶναι τερπνοτάτη.

C'est un endroit fort gracieux.	Εἶναι πολὺ εὐάρεστος ὁ τόπος οὗτος.
Les arbres-sont en fleurs.	Τὰ δένδρα ἀνθοῦσι.
Les rosiers commencent à boutonner.	Αἱ τριανταφυλλιαὶ ἀρχίζουσι νὰ βλαστάνωσι (κ. νὰ μπουμπουκιάζωσι).
Ces roses ne sont pas encore épanouies.	Αὐτὰ τὰ ῥόδα δὲν ἤνοιξαν εἰσέτι (ἢ δὲν ἀνεπτύχθησαν).
Le bled pousse.	Ὁ σῖτος φυτρώνει (ἢ τινάζει).
La montre des bleds est belle.	Ὁ σῖτος δείχνει καλὰ (τουτέστι κατὰ τὸ φαινόμενον εἶναι καλός).
Les épis sont fort longs.	Τὰ στάχυα εἶναι πολὺ μακρά.
Le bled est mur.	Ὁ σῖτος εἶναι ὥριμος.
C'est une belle plaine.	Ὡραία πεδιάς εἶναι αὕτη.
Ces ombres sont fort agréables.	Αἱ σκιαὶ αὗται εἶναι πολλὰ εὐάρεστοι.
Que tout est beau ici !	Πόσον ὥραϊα εἶναι τὰ πάντα ἐδῶ !
Il me semble que je suis dans un paradis terrestre.	Μοὶ φαίνεται ὅτι εὐρίσκομαι εἰς ἐπίγειον παράδεισον.
N'entendez-vous pas la douce mélodie des oiseaux ?	Δὲν ἀκούετε τὴν γλυκεῖαν μελωδίαν τῶν πτηνῶν ;
Le doux chant ἢ le gazouillement du rossignol ?	Τὸ γλυκὺ κελάδημα τῆς ἀηδόνος ;
N'entends-je pas le coucou ?	Δὲν ἀκούω ἄρα γε τὸν κόκκυγα ; (κ. κοῦκκον).
Non, nous ne sommes pas encore au moi de mai.	Ὁχι, δὲν εἴμεθα εἰσέτι εἰς τὸν Μάϊον μῆνα.
Vous allez trop vite.	Πολὺ γλήγορα περιπατεῖτε.
Je ne saurais vous suivre.	Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς ἀκολουθῶ.
Je ne saurais aller si vite.	Δὲν δύναμαι νὰ περιπατῶ τόσον ὀγλήγορα.
N'allez pas si vite.	Μὴ περιπατῆτε τόσον ὀγλήγορα.
Je vous prie, allez un peu plus doucement.	Σᾶς παρακαλῶ, περιπατεῖτε ὀλίγον βραδύτερα.
Reposons-nous un peu.	Ἄς ἀναπαυθῶμεν ὀλίγον.
Ce ne vaut pas la peine.	Δὲν ἀξίζει τὸν κόπον.
Etes vous las ?	Ἀπεκάμετε ;

Je suis fort fatigué.	Πολὺ ἐκουράσθην.
Couchons-nous sur l' herbe.	Ἄς πλαγιάσωμεν ἐπὶ τῆς χλόης, (ἢ ἐπὶ τοῦ χόρτου).
Gardez-vous-en bien.	Προσέξτε πολὺ.
Cela est fort malsain.	Τοῦτο βλάπτει πολὺ.
L'herbe est humide.	Τὸ χόρτον εἶναι ὑγρόν.
Passons dans ce bois.	Ἄς εἰσέλθωμεν εἰς τοῦτο τὸ δά- σος.
Entrons dans ce bocage ἢ dans ce bosquet.	Ἄς ἐμβῶμεν εἰς τοῦτο τὸ δασάκι.
Que ce lieu est agréable !	Πόσον εὐάρεστος εἶναι ὁ τόπος οὗτος !
Qu'il est propre pour l'étu- de !	Πόσον εἶναι κατάλληλος πρὸς μελέτην !
Voici trois allées.	Ἴδου τρεῖς δενδροστοιχίαι.
Que ces arbres sont bien plantés !	Πόσον καλὰ εἶναι τὰ δένδρα ταῦτα φυτευμένα !
Ils semblent s'entrebaiser.	Φαίνεται ὡς νὰ φιλῶσιν ἄλληλα.
Ces arbres font un bel om- brage, ἢ une belle ombre.	Τὰ δένδρα ταῦτα κάμνουσιν ὡ- ραῖα ἐπισκιάσματα (κάμνουσιν ώραίαν σκιάν).
Que ces arbres sont touffus !	Πόσον πυκνόφυλλα (φουντωτὰ) εἶναι αὐτὰ τὰ δένδρα !
Les rayons du soleil ne sau- raient les percer.	Αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου δὲν δύναν- ται νὰ τὰ διαπεράσωσι.
Voici de beaux vergers.	Ἴδου ὡραῖοι κῆποι, ἢ ὡραῖα πε- ριβόλια.
Il y a beaucoup de fruits.	Πολλὰ ὁπῶραι ὑπάρχουν.
Je vois des pommes, des poires, des noisettes ἢ des avelines, des cerises.	Βλέπω μῆλα, ἀπίδια, λεπτοκά- ρυα (κ. φουντούκια), κεράσια.
J'aimerais mieux des noix et des châtaignes.	Ἰθὺλα καλῆτερα καρύδια καὶ κάσταννα.
Ces abricots et ces pêches me font venir l'eau à la bouche.	Αὐτὰ τὰ ἐρύκοκκα (τουρκ. καϊ- σιχ), καὶ αὐτὰ τὰ ροδά- κινα μοῦ κινοῦν τὴν ὄρεξιν (κάμνουν νὰ τρέχουν τὰ σάλια μου).
Je mangerais bien de ces prunes.	Ἰθὺλα νὰ φάγω ἀπὸ αὐτὰ τὰ δαμάσκηνα (κ. κορόμηλα).

J'aime assez les cerises, mais j'aime encore mieux les fraises.	Πολὺ ἀγαπῶ τὰ κεράσια, ἀλλ' ἔτι καλῆτερα τὰ χαμοκέρασα (κ. φράγουλα).
Je suis de votre goût.	Εἶμαι τῆς ὀρέξεώς σας.
Que coûte la livre des fraises.	Πόσον τιμᾶται ἡ πόσον πωλεῖται ἡ λίτρα τῶν χαμοκεράτων;
Deux sous.	Δύω σολδία.
Achetez-en ; nous les mangerons avec du sucre et du lait.	Ἄς ἀγοράσωμεν, νὰ τὰ φάγωμεν μὲ σάκχαρ καὶ μὲ γάλα.
Je les préfère avec du sucre et du vin.	Ὑγὼ τ' ἀγαπῶ καλῆτερα μὲ σάκχαρ καὶ κρασί.
N'aimez-vous pas les poires et les pommes ?	Δὲν ἀγαπᾶτε τὰ ἀπίδια καὶ τὰ μῆλα;
Oui, quand elles sont mures.	Μάλιστα, ὅταν ᾔναι ὠριμα.
Elles sont très - malsaines quand elles ne le sont pas.	Εἶναι πολὺ βλαπτικὰ, ὅταν δὲν ᾔναι ὠριμα.
La plupart des jeunes gens aiment le fruit vert.	Οἱ πλεῖστοι τῶν νέων ἀγαποῦσι τὰ ἄγουρα ὀπωρικά.
C'est qu'il ne savent pas ce qui leur est nuisible.	Διοτι δὲν ἤξεύρουν τί τοὺς βλάπτει.
Je crains que nous ne soyons mouillés.	Φοβοῦμαι μὴ βραχῶμεν.
Je vois que le temps commence à se couvrir.	Βλέπω ὅτι ὁ καιρὸς ἀρχίζει νὰ συννεφιάζῃ.
Retournons-nous-en.	Ἄς ἐπιστρέψωμεν.
Il se fait tard.	Ὁψία γίνεται, κ. βραδιάζει.
Le soleil se couche.	Ὁ ἥλιος δύει.
N'allez pas si vite.	Μὴ περιπατῆτε τόσον γρήγορα.
Attendez-moi.	Περιμένετε με.
Allons, allons, si vous êtes las, vous vous délasserez en soupant.	Ἄγωμεν, ἄγωμεν, ἂν εἴθε κουρασμένος, ξεκουράζεσθε εἰς τὸ δεῖπνον.

Pour se promener dans un parterre (1) ou jardin à fleurs.	Περίπατος εἰς πρασίαν ἢ εἰς κήπον ἀνθέων.
Voici un fort beau parterre.	Ἰδοὺ ὠραιότατη πρασιά.
Promenons-nous dans cette allée.	Ἄς περιπατήσωμεν εἰς ταύτην τὴν δενδροστοιχίαν.
Voilà de fort belles fleurs.	Ἰδοὺ ὠραιότατα ἄνθη.
Comment s'appelle cette fleur ?	Πῶς ὀνομάζεται τὸ ἄνθος τοῦτο;
Voilà de belles violettes et de beau jasmin.	Ἰδοὺ ὠραῖα ἴα (τουρκ. μενεξέδες), καὶ ὠραῖον ἰάσμινον (κ. για-σουμί).
Cueillons des oeillets et de roses.	Ἄς συλλέξωμεν γαρούφαλα καὶ ῥόδα.
Faisons-en un bouquet.	Ἄς κάμωμεν ἓνα δεματάκι ἀπ' αὐτά.
Faites-moi un bouquet.	Κάμετέ μοι μίαν ἀνθοδέσμην, ἢ ἓνα δεματάκι.
Ce bouquet sent bon.	Αὕτῃ ἢ ἀνθοδέσμη εὐωδιάζει.
Donnez-moi cette tulipe.	Δότε μοι αὐτὸ τὸ λείριον (τουρκ. λαλές).
Quel rosier est cela ?	Τί τριανταφυλλιά εἶναι αὕτῃ ;
Donnez-moi une rose.	Δότε μοι ἓν τριαντάφυλλον.
Prenez-en un.	Πάρετε ἓν.
Allons dans ce berceau.	Ἄς ὑπάγωμεν μέσα εἰς αὐτὴν τὴν ἀναδενδράδα (2).
Entrons dans ce cabinet de verdure ἢ dans cette salle verte.	Ἄς εἰσέλθωμεν εἰς αὐτὴν τὴν πράσινον αἴθουσαν. (3)
Allons à l'ombre.	Πάμεν εἰς τὸν ἴσκιον.
Voilà un beau tapis vert.	Ἰδοὺ ὠραία πρασινάδα.

(1) Πρασιά, ἀνθῶν κήπου, μέρος χωρὶς δένδρα φυτευμένον μὲ ἄνθη καὶ διαφόρως διηρημένον.

(2) Σκιὰς, μέρος εἰς τὸν κήπον, καλυπτόμενον ἀπὸ κλήματα καὶ ἄλλα φυτά· τουρκ. τσαρδάκι. — (3) Cabinet de verdure ἢ salle de verdure, τόπος κατὰ φύτον εἰς εἶδος σάλας.

24

Du temps.

Quel temps fait-il ?

Fait-il beau temps ?

Fait-il mauvais temps ?

Fait-il chaud ?

Fait-il froid ?

Le soleil luit-il ?

Il fait beau temps.

Il fait vilain temps.

Il fait un temps sec, humide, pluvieux.

Il fait un temps orageux, venteux, neigeux.

Un temps inconstant et variable.

Il fait chaud.

Il fait froid.

Nous touchons à l'hiver.

Il fait grand chaud, grand froid.

Il fait un temps clair et serain.

Le soleil luit.

Il fait un temps obscur et sombre.

Il fait un temps couvert, et il fait un temps plein de nuages.

Un temps calme.

Un temps d'été, un temps d'hiver.

Il fait un temps de demoiselle.

La pluie a refroidi l'air.

Les nuages sont fort épais.

Περὶ τοῦ καιροῦ.

Τί καιρὸς εἶναι ;

Εἶναι ὠραῖος καιρὸς ; ἢ κάμνει ὠραῖον καιρὸν ;

Κάμνει κακοκαιριάν ; χειμῶν εἶναι ;

Κάμνει ζέστην ;

Εἶναι ψυχὸς ;

Φέγγει ὁ ἥλιος ;

Εἶναι εὐδία, (ἢ) ὠραῖος καιρὸς.

Εἶναι ἀχρεῖος καιρὸς.

Κάμνει καιρὸν ξηρὸν, ὑγρὸν, βροχερόν.

Εἶναι καιρὸς χειμέριος, ἀνεμώδης, χιονώδης.

Καιρὸς ἀστατος καὶ εὐματάβλητος.

Κάμνει ζέστην.

Εἶναι ψυχρά (ἢ) κάμνει κρύος.

Εἴμεθα ἐγγὺς τοῦ χειμῶνος.

Κάμνει πολλὴν ζέστην, πολλὴν ψύχραν.

Εἶναι καιρὸς αἶθριος καὶ γαλήνιος· (ἢ) ἀστέρος καὶ ἥσυχος).

Ὁ ἥλιος φέγγει.

Εἶναι καιρὸς ζοφερός (ἢ) σκοτεινός.

Εἶναι καιρὸς συννεφιασμένος· (ἢ) εἶναι καιρὸς νεφελώδης.

Γαλήνη, νηνεμία.

Θερινὸς καιρὸς, χειμωνιάτικος καιρὸς.

Εἶναι συννεφία (καιρὸς χωρὶς ἥλιον καὶ σκόνιν).

Ἡ βροχὴ ἐψύχρανε τὸν ἀέρα.

Τὰ σύννεφα εἶναι πολὺ πυκνά.

Pleut-il?

Je ne le crois pas.

Il pleut. Il ne pleut pas.

Il bruine.

Il pleut à verse.

Ce n'est qu'une ondée.

Elle passera dans un moment.

J'appréhende que nous n'ayons de la pluie.

N'appréhendez pas, ñ ne craignez pas.

Ce n'est qu'une nuée qui passe.

Il commence à pleuvoir.

Il pleuvra tout aujourd'hui.

J'en doute.

La pluie passera bientôt.

Mettons-nous à couvert.

Ce n'est pas la peine.

Ce n'est que de l'eau.

Craignez-vous l'eau?

Point du tout.

J'appréhende seulement de gâter mes habits.

Il pleut déjà.

Il pleut bien fort.

Il ne faut pas sortir par ce temps.

Il grêle.

Il grêle d'une grande force.

Il neige.

Neige-t-il?

Il neige à gros flocons.

Il gèle.

Le canal est pris.

On y patine déjà.

Βρέχει ;

Δὲν πιστεύω.

Βρέχει· Δὲν ἑρέχει.

Ψεκάζει, κ. ψηχαλίζει.

Βρέχει βραγδαίως.

Δὲν εἶναι παρὰ βραγδαία βροχή(κ. μπόρα).

Θὰ περάσῃ εἰς μίαν στιγμὴν.

Φοβοῦμαι μήπως ἔχωμεν βροχήν.

Μὴ φοβῆσθε.

Εἶναι ἀπλοῦν σύννεφον τὸ ὁποῖον διαβαίνει.

Ἐρχισε νὰ ἑρέχῃ.

Θὰ ἑρέχῃ ὅλην τὴν σήμερον.

Ἀμφιβάλλω.

Ἡ βροχὴ θὰ περάσῃ μετ' ὀλίγον.

Ἄς προφυλαχθῶμεν.

Δὲν ἀξίζει τὸν κόπον.

Εἶναι νερόν.

Τὸ νερόν φοβεῖσθε ;

Οὐδὲν ὅλως.

Φοβοῦμαι μόνον μὴ χαλάσω τὰ φορέματά μου.

Βρέχει κιόλας.

Βρέχει πολὺ δυνατὰ.

Δὲν πρέπει νὰ ἐξέλθωμεν μετ' αὐτὸν τὸν καιρόν.

Πίπτει χάλαζα.

Πίπτει δυνατὴ χάλαζα.

Χιονίζει.

Χιονίζει ;

Χιονίζει κροκηδόν (ρίπτει παχείας νιφάδας).

Παγώνει, εἶναι παγωνιά.

Ἡ αὐλαξ ἐπάγωσε.

Παγοδρομῶσιν ἤδη.

Il dégèle.	Διαλύεται ὁ παγετός, ξεπαγιάζει.
Je crois qu'il gèle bien fort.	Νομίζω ὅτι εἶναι πολλὰ δυνατὴ παγωνιά.
Il a gelé la nuit.	Τὴν νύκτα ἐπά, ωσε, ἔγινε παγετός.
C'est une forte gelée.	Εἶναι μεγάλη παγωνιά.
Le dégel est venu.	Ἡ ἀνάλυσις τοῦ πάγου, κ. τὸ ξεπάγωμα ἔφθασε.
La neige se fond.	Ἡ χιών ἀναλύεται, τήκεται.
Il fait un grand orage.	Κάμνει μεγάλην ἀνεμοζάλην.
Il tonne.	Βροντᾷ.
Le tonnerre gronde.	Ἡ βροντὴ βομβεῖ.
Il éclaire, ἢ il fait des éclairs.	Ἀστράπτει.
On ne voit que la lueur des éclairs.	Δὲν βλέπει τις ἄλλο εἰμὴ τὴν λάμψιν τῶν ἀστραπῶν.
Il fait vent, ἢ il fait du vent.	Φυσᾷ, ἢ πνέει ἄνεμος.
Le vent est changé ἢ tourné.	Ὁ ἄνεμος μετεδλήθη (ἢ) ἐγύρισε.
Le vent tombe, ἢ le vent s'abbat.	Ὁ ἄνεμος κοπάζει (ἢ) πίπτει.
Le vent souffle.	Ὁ ἄνεμος φυσᾷ.
Il fait grand vent.	Εἶναι πολλὸς ἄνεμος.
Il fait un vent froid.	Κάμνει ψυχρὸν ἄνεμον.
L'orage est passé.	Ἡ ἀνεμοζάλη ἐπέρασε.
Le temps s'éclaircit.	Ὁ καιρὸς ἀνοίγει (ἢ) ξαστερόνει.
Le ciel commence à s'éclaircir.	Ὁ οὐρανὸς ἀρχίζει νὰ ξαστερόνη.
Le temps se remet au beau, ἢ il commence à faire beau.	Ὁ καιρὸς μεταβάλλεται ἐπὶ τὸ κρεῖττον· ἤρχισεν ὁ καιρὸς ν' ἀνοίγῃ (ἢ νὰ καλοσυνεύῃ).
Le temps se relâche.	Ὁ καιρὸς πραίνεται, γλυκαίνει.
Les nuages se séparent et disparaissent peu à peu.	Τὰ σύννεφα διασχίζονται καὶ ἀφαιρίζονται ὀλίγον κατ' ὀλίγον.
Le soleil commence à paraître, à luire.	Ὁ ἥλιος ἤρχισε νὰ φαίνεται, νὰ φέγγῃ.
Je vois l'arc-en-ciel.	Βλέπω τὸ οὐράνιον τόξον.
C'est signe de beau temps.	Τοῦτο εἶναι σημεῖον καλοῦ καιροῦ, (καλοκαιριᾶς).
Il fait un grand brouillard.	Κάμνει πολλὴν ὁμίχλην.
Il fait un brouillard fort épais.	Εἶναι πολὺ παχεῖα ὁμίχλη.

On ne saurait se voir.	Οἱ ἄνθρωποι δὲν δύνανται νὰ ἴδωσιν ἀλλήλους.
Voilà un brouillard qui se lève.	Ἴδου ἐκεῖ σηκώνεται ὁμίχλη.
Le soleil commence à le dissiper.	Ὁ ἥλιος ἀρχίζει νὰ τὴν διασκεδάσῃ.
C'est un brouillard puant.	Εἶναι δυσώδης ὁμίχλη, (ἡ βρωμερά.)
Nous touchons au printemps.	Εἵμεθα ἐγγὺς τοῦ ἔαρος.

25

De l'heure.	Περὶ τῆς ὥρας.
Quelle heure est-il ?	Τί ὥρα εἶναι ;
Dites-moi quelle heure il est.	Εἰπέ τε μοι τί ὥρα εἶναι.
Ne savez-vous pas quelle heure il est ?	Δὲν ἤξεύρετε τί ὥρα εἶναι ;
Il est de bonne heure.	Εἶναι ἐνωρίς.
Il est encore de bonne heure.	Εἶναι ἐνωρίς ἀκόμη.
Il n'est pas tard.	Δὲν εἶναι ἐξ ὥρας.
Retournerons-nous au logis ?	Ἐὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν οἰκίαν ;
Il fait encore grand soleil.	Εἶναι ἀκόμη ἥλιος, ἡμέρα.
Il y a assez de temps.	Εἶναι ἀρκετὸς καιρὸς.
Il n'est que midi.	Εἶναι μεσμέρι.
Voilà midi qui sonne.	Σημαίνει μεσημέριον.
Il est près d'une heure.	Πλησιάζει μία ὥρα.
Une heure vient de sonner.	Μία ὥρα ἤχησεν ἤδη.
Il est une heure et un quart.	Εἶναι μία ὥρα καὶ τέταρτον.
Il est une heure et demie.	Εἶναι μία καὶ ἡμισεῖα ὥρα.
Il est une heure et trois quarts.	Εἶναι μία ὥρα καὶ τρία τέταρτα.
Il est près de deux heures ἢ il s'en va deux heures.	Ἐγγίζουσι δύο ὥραι.
Une heure n'est pas encore sonnée.	Δὲν ἤχησεν ἀκόμη μία ὥρα.
Je n'ai pas oui l'horloge.	Δὲν ἤκουσα τὸ ὀρολόγιον.
Il est six heures passées.	Παρήλθεν ἡ ἕκτη ὥρα.

Sept heures viennent de sonner.	Ἑπτὰ ὥραι ἤχησαν ἤδη.
Huit heures sont sonnées.	Ὀκτὼ ὥραι ἤχησαν, ἐκτύπησαν.
Il s'en va minuit.	Πλησιάζει μεσονύκτιον.
Comment le savez-vous ?	Πῶς τὸ ἤξεύρετε ;
L'horloge sonne.	Τὸ ὠρολόγιον ἤχει, κτυπᾷ.
L'entendez-vous sonner ?	Τὸ ἀκούετε νὰ κτυπᾷ ;
Oui et je compte les heures.	Ναί, καὶ μετρῶ τὰς ὥρας.
Il a sonné cinq heures.	Ἐσήμανε πέντε ὥρας.
Je crois qu'il n'est pas si tard.	Νομίζω ὅτι δὲν εἶναι τόσον ἀργά.
Quelle heure est-il à votre montre ?	Τί ὥρα εἶναι εἰς τὸ ὠρολόγιόν σας ;
Je ne peux vous le dire au juste, parcequ'elle ne va pas bien.	Δὲν ἡμπορῶ νὰ σᾶς εἶπω σωστά, ἐπειδὴ δὲν πηγαίνει καλὰ.
Elle avance.	Ἰπάγει ἐμπρός.
Et la mienne retarde.	Καὶ τὸ ἰδικόν μου μένει ὀπίσω.
Elle ne va pas.	Δὲν πηγαίνει.
Montez-la.	Κορδίσατέ τὸ.
Voyez quelle heure il est au cadran.	Ἰδέτε εἰς τὸν σκιαθήραν (εἰς τὸ ἡλιακὸν ὠρολόγιον) τί ὥρα εἶναι.
Voyez au soleil.	Ἰδέτε εἰς τὴν ἥλιον.
Les cadrans ne s'accordent pas.	Οἱ σκιαθῆραι δὲν συμφωνοῦσι.
L'aiguille est rompue.	Ὁ γνώμων ἔσπασεν.
Quelle heure donc croyez-vous qu'il soit ?	Τί ὥρα λοιπὸν στοχάζεσθε ὅτι εἶναι ;
Je ne crois pas qu'il soit plus de quatre heures et demie.	Δὲν πιστεύω νὰ ᾔναι περισσότερον ἀπὸ τεσσαρασήμεισιν ὥρας.
Où est votre sablier ?	Ποῦ εἶναι τὸ ἀμμόμετρον σας ;

26

Des saisons.	Περὶ τῶν καιρῶν ἢ ὥρων τοῦ ἔτους.
Quelle saison vous plaît davantage ?	Ποῖος καιρὸς σᾶς ἀρέσει περισσότερον ;

Le printemps est le plus agréable de toutes les saisons.	Τὸ ἔαρ εἶναι ὁ εὐαρεστοτέρος πάντων τῶν καιρῶν.
Tout rit dans la nature.	Ὅλη ἡ φύσις μειδιᾷ.
Le temps est fort doux.	Ὁ καιρὸς εἶναι γλυκύτατος.
L'air est tempéré.	Ὁ ἀήρ εἶναι εὐκρατος.
Il ne fait ni trop chaud, ni trop froid.	Δὲν κάμνει οὔτε πολλὴν ζέστην οὔτε πολὺ ψύχος.
Nous n'avons point de printemps cette année.	Δὲν ἔχομεν διόλου ἔαρ αὐτὸ τὸ ἔτος.
Les saisons sont renversées.	Αἱ ὥραι ἀνετράπησαν.
Il n'a point fait de printemps.	Δὲν ἔκαμε διόλου ἔαρ.
C'est un petit hiver.	Εἶναι μικρὸς χειμῶν (1).
Rien n'est avancé.	Γίποτε δὲν ἐπροχώρησε. (2)
La saison est bien reculée.	Ἡ ὥρα ὠπισθοδρόμησε πολὺ.
Nous avons un été bien chaud.	Ἐχομεν θέρος (καλοκαίρι) πολὺ θερμὸν.
Ah ! qu'il fait chaud !	Ἄ ! πόση ζέστη εἶναι !
Il fait une chaleur étouffante.	Κάμνει πνιγερὸν θάλπος. (πνιγερὰν ζέστην),
Il fait un temps vain.	Εἶναι κουφόβρασις (καιρὸς ζεστός καὶ συννεφώδης).
Il fait un temps mou, lâche.	Εἶναι καιρὸς μαλακός, χαλαρός.
Il fait une chaleur excessive.	Εἶναι ὑπερβολικὴ ζέστη.
Je ne saurais endure la chaleur.	Δὲν δύναμαι νὰ ὑποφέρω τὴν ζέστην.
Je sue. Je suis tout en eau.	Ἰδρώνω. Στάζω ἰδρώτα· ἢ εἶμαι καθιδρωμένος.
Je meurs de chaud.	Σκάνω ἀπὸ τὴν ζέστην.
Je n'ai jamais senti une telle chaleur.	Ποτὲ δὲν ἡσθάνθην τοιαύτην ζέστην.
C'est un fort beau temps pour les biens de la terre.	Οὗτος ὁ καιρὸς εἶναι κάλλιστος διὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς.
Nous aurons beaucoup de foin, et de bon regain. (3)	Θὰ ἔχωμεν πολὺν χόρτον καὶ καλὸν δεύτερον.
La moisson sera fort abondante.	Ἡ συγκομιδὴ θὰ ᾖ πολὺ πλουσία.

(1) Ὁ καιρὸς δηλ. τὸν ὁποῖον κάμνει κατὰ τοῦτο τὸ ἔαρ εἶναι μικρὸς χειμῶν.

(2) Ἡ φύσις δηλ. ἡ ὥρα τοῦ ἔτους δὲν ἐπροχώρησεν.

(3) Foin, χέρτος, χορτάρι κοσσισμένον ἢ ὄχι· τὸ δὲ regain, ὁ δεύτερος φυόμενος χόρτος μετὰ τὴν θερισμὸν τοῦ πρώτου

Il y a une grande abondance de fruits.	Μεγάλη ἀφθονία καρπῶν εἶναι.
Tous les arbres ont bien donné.	Ὅλα τὰ δένδρα ἔδωσαν καλά.
Nous avons besoin d'un peu de pluie.	ἔχομεν ἀνάγκην ὀλίγης βροχῆς.
La moisson approche.	Τὸ θέρος ἐγγίζει. (ὁ καιρὸς τοῦ θέρους.)
On commence à couper les bleds.	ἤρχισαν νὰ θερίζωσι.
On a fauché les prés.	ἔκοσσισαν τὰ λιβάδια.
Il faut engranger le bled.	Πρέπει νὰ θάλωμεν τὸν σῖτον εἰς τὸν σιτοβολῶνα.
Nous sommes à la canicule.	Εἴμεθα εἰς τὸν καιρὸν τῶν κυνικῶν καυμάτων.
L'été est passé.	Τὸ θέρος (καλοκαίρι) παρῆλθε.
L'automne, ἢ la chute des feuilles a pris sa place.	Τὸ φθινόπωρον ἀντικατέστη εἰς τὴν θέσιν του.
Les vendanges approchent.	Ὁ τραγητὸς πλησιάζει.
La vendange est fort belle.	Ὁ τρύγος εἶναι ὡραιότατος.
Nous ferons vendange, ἢ nous vendangerons dans trois ou quatre jours.	Θὰ τραγήσωμεν ἐντὸς τριῶν ἢ τεσσάρων ἡμερῶν.
On vendange déjà partout.	Τρυγῶσιν ἤδη παντοῦ.
Les vins seront bons cette année.	Οἱ οἶνοι θὰ ᾔναι καλοὶ αὐτὸν τὸν χρόνον.
Les vignes ont bien donné.	Αἱ ἄμπελοι ἔδωκαν καλά. (ἐκαρποφόρησαν καλά).
Le vin sera à bon marché.	Ὁ οἶνος θὰ ᾔναι εὐθηνός.
Il faut cueillir les fruits de l'arrière-saison.	Πρέπει νὰ συλλέξωμεν τοὺς καρποὺς τοῦ φθινοπώρου.
Les pommes et les poires d'hiver.	Τὰ μῆλα καὶ τὰ ἀπίδια τοῦ χειμῶνος.
Les jours sont fort accourcis.	Αἱ ἡμέραι ἐσμικρύνθησαν πολὺ.
Les matinées sont froides.	Αἱ πρωταὶ εἶναι ψυχραί.
L'hiver vient ἢ s'approche.	Ὁ χειμὼν ἔρχεται ἢ ἐγγίζει.
Les soirées sont longues.	Αἱ ἐσπέραι (βραδεῖαι) εἶναι μακραί.

Le feu commence à être de 'Ο καιρός τῆς φωτιᾶς ἀρχίζει
saison.

Il fait bon auprès du feu. Εἶναι καλὰ πλησίον εἰς τὴν φω-
τιάν.

L'hiver ne me plaît pas. 'Ο χειμῶν δὲν μοὶ ἀρέσκει.

Il est bientôt nuit. 'Ο γλήγορα νυκτόνει.

Les jours son fort courts. Αἱ ἡμέραι εἶναι πολλὰ μικραί.

Il n'est plus jour à cinq heu- Δὲν εἶναι πλέον ἡμέρα εἰς τὰς
res. πέντε ὥρας· (δηλ. εἰς τὰς πέν-
τε ὥρας νυκτόνει.

On ne voit plus à cinq heu- Δὲν βλέπει τις πλέον εἰς τὰς
res. πέντε ὥρας.

Le crépuscule commence à Τὸ λυκαυγὲς ἀρχίζει εἰς τὰς τέσ-
quatre heures. σαρας ὥρας.

On ne sait à quoi passer le Δὲν ἡξέυρει τις πῶς νὰ περάσῃ
temps. τὸν καιρόν.

Voici un hiver bien froid, Ἰδοὺ χειμῶν πολλὰ ψυχρὸς, πο-
bien rude. λὺ σφοδρὸς.

Un hiver rigoureux. Δυσχείμερος χειμῶν.

Vous souvient-il du grand Ἐνθυμεῖσθε τὸν μέγαν χειμῶνα;

Je n'ai jamais vu un hiver Ποτὲ δὲν εἶδα χειμῶνα τόσον
si froid. ψυχρόν.

Les jours commencent à Ἦρχισαν αἱ ἡμέραι ν' αὐξάνουν.
croître.

Les jours sont un peu alon- Ἐμάκρυναν ὀλίγον αἱ ἡμέραι.

Nous n'avons presque point Δὲν εἶχομεν σχεδὸν διόλου χει-
eu d'hiver ἢ il n'y a point μῶνα.
eu d'hiver.

Le printemps va rejouer la Τὸ ἔαρ μέλλει νὰ χαροποιήσῃ
nature. τὴν φύσιν.

27

Allant à l'école.

Πορευόμενος εἰς τὸ σχο-
λεῖον.

D'où venez-vous?

Πόθεν ἔρχεσθε;

De chez moi, ἢ du logis.

Ἀπὸ τὴν οἰκίαν μου.

Où allez-vous si vite ?	Ποῦ πηγαίνετε τόσον ὀγλήγορα;	+
Je vais à l'école.	Ἰπάγω εἰς τὸ σχολεῖον.	-
Allez avec moi.	Πηγαίνετε μὲ ἐμέ.	-
Attendez un peu.	Περιμένετε ὀλίγον.	-
Allons, je vous prie.	Ἰπάγωμεν, παρακαλῶ.	-
Pourquoi jouez-vous en marchant ?	Διὰ τί παίζετε καθ' ὁδόν;	-
Ne vous amusez pas.	Μὴ χρονοτριβήτε.	-
Nous arriverons assez tôt,	Θὰ φθάσωμεν πολλὰ ὀγλήγορα,	+
ἢ assez à temps.	ἢ πολλὰ ἐνωρίς.	-
Il âtons-nous, ἢ dépêchons-nous.	Ἄς σπεύσωμεν, ἄς κάμωμεν ὀγλήγορα.	-
On n'a pas encore dit les prières.	Δὲν εἶπαν ἀκόμη τὴν προσευχὴν.	-
Qui vient là au devant de nous ?	Τίς ἔρχεται ἀπέναντί μας;	-
Un de nos compagnons d'école.	Εἷς τῶν συμμαθητῶν μας.	-
Où allez-vous ? à l'école.	Ποῦ πηγαίνετε ; εἰς τὸ σχολεῖον.	-
Allons ensemble.	Ἰπάγωμεν ὁμοῦ.	+

28

Dans l'école.	Ἐν τῷ τῆς σχολῆς.	-
Asseyez-vous à votre place.	Καθήσατε εἰς τὴν θέσιν σας.	-
Où est votre livre ?	Ποῦ εἶναι τὸ βιβλίον σας ;	-
Lisez votre leçon.	Ἀναγνώσατε τὸ μάθημά σας.	-
Étudiez votre leçon.	Μελετήσατε τὸ μάθημά σας.	-
Apprenez votre leçon par coeur.	Μάθετε τὸ μάθημά σας ἐκ στήθους.	-
Récitez votre leçon.	Εἰπάτε ἐκ στήθους, ἢ ἀπαγγεῖλατε τὸ μάθημά σας.	-
Vous ne faites que jouer, ἢ vous ne faites que badiner.	Ὅλο παίζετε, ὅλο ἀστεύεσθε.	+
Je vous marquerai.	Θὰ σᾶς σημειώσω.	-
Je le dirai au maître ἢ à monsieur.	Θὰ τὸ εἶπω εἰς τὸν διδάσκαλον, ἢ εἰς τὸν κύριον.	-
Ne me branlez pas.	Μὴ μὲ κινῆτε.	+

Faites-moi un peu de place.

Vous avez assez de place.

Reculez-vous un peu.

Un peu plus haut.

Un peu plus bas.

Je vous prie donnez-moi mon livre.

Où commençons-nous ?

Jusqu'où disons-nous ?

Jusqu'ici.

Quelle est votre tâche ?

A qui est ce livre ?

Savez-vous votre leçon par coeur ?

Pas encore.

Soufflez-moi.

Il faut que vous la lisiez trois fois.

Qui l'a dit ?

Monsieur, η le maître nous l'a commandé.

J'ai sur moi tout ce qu'il me faut.

Avez-vous une plume et de l'encre ?

Avez-vous fait ?

Je n'ai pas encore fait.

Qu'écrivez-vous ?

J'écris mon thème.

Écrivez-le bien.

Vous l'avez mal écrit.

Dites votre leçon.

Vous ne savez pas votre leçon.

Pourquoi venez-vous si tard ?

J'avais des affaires.

Quelle affaire vous a arrêté ?

A quelle heure vous êtes-vous levé ?

Κάμετέ με ὀλίγον τόπον.

Σεῖς ἔχετε ἀρκετὸν τόπον.

Τραβιχθῆτε ὀλίγον.

Ὀλίγον παρεπάνω.

Ὀλίγον παρακάτω.

Παρακαλῶ σας, δότε μοι τὸ βιβλίον μου.

Ποῦ ἀρχίζομεν ;

Ἔως ποῦ λέγομεν ;

Ἔως ἐδῶ.

Ποῖον εἶναι τὸ διωρισμένον ἔργον σας ;

Τίνος εἶναι τοῦτο τὸ βιβλίον ;

Ἡξεύρετε τὸ μάθημά σας ἀπ' ἐξῶ ;

Ὁχι ἀκόμη.

Ἰπαγόρευσόν με.

Πρέπει νὰ τὸ ἀναγνώσῃτε τρεῖς φορές.

Τίς τὸ εἶπεν ;

Ὁ κύριος, ἡ ὁ διδάσκαλος μᾶς τὸ ἐπρόσταξε.

Φέρω ἐπάνω μου ὅ,τι μοι χρειάζεται.

ἔχετε κονδύλι καὶ μελάνι.

Ἐκάμετε ; ἢ ἐτελειώσατε ;

Δὲν ἐτελειώσα εἰσέτι.

Τί γράφετε ;

Γράφω τὸ θέμα μου.

Γράφετέ το καλά.

Κακὰ τὸ ἐγράψατε.

Εἰπάτε τὸ μάθημά σας.

Δὲν ἡξεύρετε τὸ μάθημά σας.

Διὰ τί ἔρχεσθε τόσον ἀργά ;

Εἶχον ἀσχολίας.

Τί ἀσχολία σας ἐμπόδιεν ;

Τί ὥραν ἐσηκώθητε ;

A huit heures.	Εἰς τὰς ὀκτὼ.	
Pourquoi vous êtes-vous le- vez si tard ?	Διὰ τί ἐσηκώθητε τόσο ἀργά ;	—
Vous êtes un paresseux.	Εἴσθε ὀκνηρός.	
Demeurez dans vos places.	Μείνατε εἰς τὰς θέσεις σας.	
Otez-vous de ma place.	Φύγετε ἀπὸ τὸν τόπον μου.	
Otez-vous de là.	Φύγετε ἢ σηκωθῆτε ἀπὸ ἐκεῖ.	
Pourquoi me poussez-vous comme cela ?	Διὰ τί μὲ σπρόχνητε τοιουτοτρό- πως ;	—
Qui est-ce qui vous pousse ?	Πῶς σᾶς σπρόχνηι ;	+
Je vous prie, ne vous fâchez pas.	Σᾶς παρακαλῶ, μὴ κακιόνητε.	
Je le dirai au maître.	Θὰ τὸ εἶπω εἰς τὸν διδάσκαλον.	—
Je me plaindrai au maître.	Θὰ παραπονεθῶ εἰς τὸν διδά- σκαλον.	
Dites-lui, si vous voulez.	Εἰπέτε τον, ἂν θέλετε.	
Je ne m'en soucie point.	Δὲν μὲ μέλει διόλου.	+
Monsieur, il ne veut pas me laisser en repos.	Κύριε, δὲν θέλει νὰ μὲ ἀφήσῃ ἡσυχον.	—
Il m'a arraché mon livre des mains.	Ἠρπάσε τὸ βιβλίον μου ἀπὸ τὰς χεῖρας.	+
Il me rit au nez, ἢ il se mo- que de moi.	Μὲ περιπαίζει κατὰ πρόσωπον, μὲ περιγελά.	+
Le maître vous parle.	Ὁ διδάσκαλος σᾶς ὁμιλεῖ.	+
Il est fort en colère contre vous, ἢ il est fort fâché contre vous.	Εἶναι πολὺ ὠργισμένος κατὰ σαῦ, εἶναι πολὺ κακιωμένος ἐναντίον σας.	+
Je vous rendrai la pareille.	Θὰ σᾶς τὸ ἀνταποδώσω.	—
Dites si vous osez.	Εἰπέτε, ἂν τολμᾶτε.	+
Il fit hier l'école buissonniè- re (1).	Χθὲς ἐδραπέτευσεν αὐτὸς ἀπὸ τὸ σχολεῖον ἢ, αὐτὸς ἐλειφεν ἀπὸ τὸ σχολεῖον χθὲς.	#
Vous m'accusez fausement.	Μὲ κατηγορεῖτε ψευδῶς.	—
Comment pouvez-vous le nier ?	Πῶς δύνασθε νὰ τὸ ἀρνηθῆτε ;	+
D'où est venue cette querelle ?	Πόθεν προῆλθεν ἡ φιλονεικία αὕτη ;	—

(1) Buissonnier, ἑρ. θαμνοδύτης, τὰ φωλεύοντα εἰς θάμνους· ζῶα § un
écolier a fait l'école buissonnière, εἰς μαθητὴς ἐδραπέτευσεν, ἐφόρτωσε τὸ
σχολεῖον εἰς τὸν πετεινόν.

Je vous le dirai tout de bon.	Θὰ σᾶς τὸ εἶπω ἄνευ ἁστεῦσμοῦ.
Je vous le dirai à l'oreille.	Θὰ σᾶς τὸ εἶπω εἰς τὸ αὐτίον.
Il a craché sur mes habits.	Ἐπτυσεν ἐπάνω εἰς τὰ φορέματά μου.
Il m'a tiré les cheveux.	Μοῦ ἐτράβηξε τὰ μαλλία.
Il m'a tiré la langue.	Μοῦ ἔσυρε τὴν γλῶσσαν.
Il me donne de coups de pied.	Μὲ κλωτσᾷ.
Il me pousse hors de ma place.	Μὲ σπρόχνει ἔξω τῆς θέσεώς μου.
Je le nie.	Γὼ ἄρνούμαι.
Je vous en ferai repentir.	Θὰ σὲ κάμω νὰ τὸ μετανοήσῃς.
Il le fait exprès, ἢ il le fait à dessein.	Τὸ κάμνει ἐπίτηδες.
Il m'a donné un soufflet.	Μοὶ ἔδωκεν ἐν ῥάπισμα.
Il m'a égratigné le visage avec ses ongles.	Μοῦ ἐτζουγκράνισε τὸ πρόσωπον μὲ τοὺς ὄνυχάς του.
Il m'a frappé au visage.	Μὲ ἐκτύπησεν εἰς τὸ πρόσωπον.
Je vous prie, laissez-moi en repos, ἢ laissez-moi là.	Σᾶς παρακαλῶ, ἀφῆτέ με ἥσυχον.
Pourquoi me frappez-vous ?	Διατί μὲ κτυπᾶτε ;
Qui vous fait mal ?	Τίς σᾶς πειράζει ;
Ne déchirez pas mon livre.	Μὴ σχίζετε τὸ βιβλίον μου.
Pourquoi nous interrompez-vous ?	Διὰ τί μᾶς διακόπτετε ;
Ne m'empêchez pas d'apprendre ma leçon.	Μὴ μὲ ἐμποδίζετε νὰ μάθω τὸ μάθημά μου.
Mêlez-vous de vos affaires.	Κυττάζετε τὴν δουλειάν σας.
Songez à ce que vous faites.	Συλλογισθῆτε τί κάμνετε.
Qu'est-ce que c'est ?	Γί ἐῖναι τοῦτο ;
Qu' y a-t-il ?	Τί ἐῖναι ;
Avez vous perdu l'esprit ?	Ἐχάσατε τὸν νοῦν σας, (ἢ) ἐχάσατε τὰ μυαλά σας ;
Pourquoi m'avez-vous dénoncé au maître ?	Διατί μὲ κατεμηνύσατε εἰς τὸν διδάσκαλον ;
Je vous rosserai.	Θὰ σὲ ραβδίω, ἢ θὰ σὲ κοπνίσω.
Je vous battrai dos et ventre.	Θὰ σὲ ξυλοκοπήσω, (ἢ) θὰ σὲ σαπίσω ἀπὸ τὸ ξύλον.
Vous serez fouetté.	Θὰ μαστιγωθῇς (ἢ) θὰ δαρῇς.

Vous méritez le fouet.	Εἶσαι ἄξιος μαστιγώσεως (παιδείας, ποινῆς).
Otez-vous de mes yeux.	Φύγε ἀπ' ἐμπρός μου.
Otez-le de ma présence.	Ἐβγαλέ τον ἀπ' ἐμπρός μου.
Prenez ce garçon et fouettez-le d'importance.	Πάρετε αὐτὸν τὸν παῖδα καὶ τιμωρήσατέ τον πολύ.
Monsieur, je vous demande pardon.	Κύριε, σᾶς ζητῶ συγγνώμην.
Je vous prie, monsieur, pardonnez-moi pour cette seule fois.	Σᾶς παρακαλῶ, κύριε; συγχωρήσατέ μοι δι' αὐτὴν μόνην τὴν φοράν.
Soyez donc plus sage à l'avenir.	Νὰ ᾔσθε λοιπὸν εἰς τὸ ἐξῆς φρονιμώτερος.

29

Pour faire une visite le matin.	Διὰ νὰ κάμῃ τις τὸ πρωτὶ ἐπίσκεψιν.
Qui va là ?	Τίς εἶ;
Ami, ouvrez la porte.	Φίλε, ἀνοίξε τὴν θύραν.
Où est ton maître ?	Ποῦ εἶναι ὁ κύριός σου;
Il est couché, il est au lit.	Εἶναι πλαγιασμένος· εἶναι εἰς τὸ κρεβάτι;
Dort-il encore ?	Κοιμᾶται ἀκόμη;
Non, monsieur, il est éveillé.	Ὁχι, κύριε, εἶναι ἐξυπνος.
Est-il levé, ἢ est-il debout ?	Εἶναι σηκωμένος;
Se lève t-il ?	Σηκώνεται;
Pas encore · vous plait-il d'entrer dans sa chambre ?	Ὁχι εἰσέτι· θέλετε νὰ ἐμβῆτε εἰς τὸν θάλαμόν του;
Quoi ? êtes-vous encore au lit ?	Πῶς ! εἴσθε ἀκόμη εἰς τὸ κρεβάτι;
Je me couchai hier si tard, que je n'ai pu me levé de bonne heure (ἢ de bon matin).	Ἐπλάγιασα χθὲς τόσον ἀργά, ὥστε δὲν ἠδυνήθην νὰ σηκωθῶ ἐνωρίς (ἢ πολλὰ πρωτῶ).
Que faites-vous après soupé ?	Τί ἐκάμετε μετὰ τὸ δεῖπνον;
Comment passâtes-vous la soirée ?	Πῶς ἐπεράσατε τὴν ἐσπέραν (τὴν βραδεῖαν);
Nous jouâmes aux cartes.	Ἐπαιζάμεν τὰ χαρτιά.

A quel jeu jouâtes-vous ?	Τί παιχνίδιον ἐπαίξατε ;
Au piquet (1).	Τὸ πικέτον.
C'est un jeu fort à la mode.	Τὸ παιχνίδιον τοῦτο εἶναι τοῦ συρμού.
Après cela nous fûmes au bal.	Μετὰ ταῦτα ὑπήγαμεν εἰς τὸν χορόν.
Jusqu'à quelle heure y fûtes- vous ?	Ἔως ποίαν ὥραν ἐστάθητε ἐκεῖ ;
Jusques à minuit.	Ἔως τὸ μεσονύκτιον.
A quelle heure vous êtes- vous couché ?	Ποίαν ὥραν ἐκοιμήθητε ;
A une heure après minuit.	Τὴν μίαν μετὰ τὸ μεσονύκτιον.
Je ne m'étonne pas si vous vous levez si tard.	Δὲν θαυμάζω ἂν σηκόνεσθε τόσον ἐξώρως.
Quelle heure est-il bien ?	Πόῃ ὥρᾳ εἶναι ἀκριβῶς ;
Quelle heure croyez-vous qu' il soit ?	Τί ὥρα στοχάζεσθε ὅτι εἶναι ;
Il est dix heures sonnées.	Ἦχησεν ἡ δεκάτη.
Levez-vous au plus vite.	Σηκωθῆτε τ' ὀργηγωρότερον.
Nous irons faire un tour de parc quand vous serez ha- billé.	Θέλομεν ὑπάγει νὰ περιέλθωμεν τὸν παράδεισον, ἀφοῦ ἐνδυθῆτε.

30

D'un baptême, d'un mariage, et d'une sépulture.	Περὶ βαπτίσματος, γά- μου καὶ ἐνταφιασμοῦ.
Où allez-vous si vite ?	Ποῦ ὑπάγετε τόσον βιαστικά ;
Au logis, ἢ chez nous.	Εἰς τὴν οἰκίαν μας.
Quelle affaire avez-vous là ?	Τί δουλειάν ἔχετε ἐκεῖ ;
Nous avons un baptême au- jourd'hui.	Ἐχομεν βάπτισμα σήμερον.
Votre mère a-t-elle ac- couché ?	Ἐγέννησεν ἡ μήτηρ σας ;
Elle a accouché d'un garçon.	Ἐγέννησεν ἄρρεν (κ. ἀγόριον).

(1) Piquet, εἶδος παιχνιδίου χαρτιῶν ἰταλοθερε πικέτον.

Où sera-t-il baptisé ?	Ποῦ θὰ βαπτισθῇ.
Chez nous.	Εἰς τὴν οἰκίαν μας.
Qui sont le parrain et la marraine ?	Ποιοὶ εἶναι ὁ νοννὸς καὶ ἡ νοννά ;
Le compère et la commère sont-ils venus ?	Ὁ ἀνάδοχος, ἡ ὁ σύντεκνος καὶ ἡ συντέκνισσα ἦλθαν ; (οἱ κουμπάροι).
La nourrice et la sage femme sont-elles venues ?	Ἡ τροφὸς (βυζάστρα) καὶ ἡ μαῖα, ἦλθον ;
Oui, on n' attend que le ministre pour baptiser l'enfant.	Μάλιστα, τὸν ἱερέα μόνον προσμένουν διὰ νὰ βαπτίσῃ τὸ παιδίον.
Etes-vous parrain de cet enfant ?	Εἴσθε νοννὸς τοῦ παιδίου τούτου ;
Tenez-vous cet enfant sur les fonts de baptême ?	Σεῖς βαπτίζετε τὸ παιδίον τοῦτο ;
Votre soeur est-elle mariée ?	Ἡ ἀδελφὴ σας εἶναι ὑπανδρευμένη ;
Non, mais elle est fiancée.	Ὁχι, ἀλλ' εἶναι ἀρραβωνισμένη.
Quand est-ce qu'elle a été fiancée ?	Πότε ἀρραβωνίσθη ;
Il y a huit jours qu'elle a passé contrat de mariage.	Εἶναι ὀκτὼ ἡμέραι ἀφοῦ συνεβάλετο περὶ γάμου.
Avec qui se marie-t-elle ?	Μετὰ τίνος ὑπανδρεύεται.
Elle épouse monsieur A.	Ὑπανδρεύεται μετὰ τὸν Κύριον Α.
Voilà un beau mariage.	Ἰδοὺ ὠραῖον συνοικέσιον.
Voilà un mariage bien assorti.	Ἰδοὺ συνοικέσιον καλῶς συνδυασμένον (καλὰ ταιριασμένον).
Elle se marie en bon lieu.	Ὑπανδρεύεται μετὰ ἀνθρωπὸν ἀπὸ καλὸν οἶκον.
Quelle dot votre père lui donne-t-il ?	Τί προίκα τῆς δίδει ὁ πατὴρ σας ;
Combien est-ce que votre père lui donne en mariage ?	Πόσα τῆς δίδει προίκα ὁ πατὴρ σας ;
Dix mille livres sterlings.	Δέκα χιλιάδας λίρας στερλίνας.
C'est un bon mariage.	Καλὴ προίκα εἶναι.
Quand est-ce qu'on célébrera le mariage ?	Πότε θὰ τελέσωσι τὸν γάμον ;

Demain on fera les noccs, ἢ les épousailles.	Αὔριον θὰ τελέσωσι τοὺς γάμους.
Qui doit les marier ?	Τίς θὰ τοὺς στεφανώσῃ;
Notre chapelain.	Ὁ ἐφημέριός μας.
D'où vient que votre cousin est si affligé ?	Διατί ὁ ἐξάδελφός σας εἶναι τό- σον λυπημένος ;
Sa mère n'est plus en vie.	Ἡ μήτηρ του δὲν ζῇ πλέον.
Sa mère est morte.	Ἡ μήτηρ του ἀπέθανεν.
Quand est-ce qu'elle est mor- te ?	Πότε ἀπέθανεν ;
Elle mourut hier au matin.	Ἀπέθανε χθὲς τὸ πρωῒ.
Ainsi voilà son père veuf.	Ἰδοὺ λοιπὸν ὁ πατὴρ του μένει χῆρος.
Il ne le sera pas long-temps.	Δὲν θὰ μείνῃ πολὺν καιρὸν.
Il se mariera bientôt.	Θὰ νυμφευθῇ ἐντὸς ὀλίγου.
Qui aura soin de la sépulture, ἢ de l'enterrement ?	Τίς θὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ ἐντα- φιασμοῦ ;
Mon frère.	Ὁ ἀδελφός μου.
Qui portera le drap mortuai- re, ἢ le poêle ? (1),	Τίς θὰ κρατῇ τὸ ἐπικηδεῖον κά- λυμμα ;
Ou sera-t-elle enterrée ἢ en- sevelie ?	Ποῦ θὰ ἐνταφιασθῇ ;
Dans l'église de St. Jaques.	Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Ἰακώβου.
Les funérailles seront-elles magnifiques ?	Θὰ ᾖναι μεγαλοπρεπὲς ἡ κηδεῖα ;
Sans doute.	Ἀνμφιβόλως.
Y aura-t-il une oraison fu- nébre ?	Θὰ γίνῃ ἐπιτάφιος λόγος ;
Oui, Monsieur.	Μάλιστα, κύριε.
Le convoie funébre passe.	Ἡ κηδεῖα διαβαίνει.
Il y a trente carrosses de deuil.	Τριάκοντα πένθιμοι ἄμαζαι εἶναι.

(1) Drap mortuaire ἢ poêle σινδών νεκρικὴ, τιθεμένη ἐπὶ τοῦ νεκροκραββάτου εἰς τὰς ἐπικηδεῖους τελετάς.

Entre deux demoiselles.

Mademoiselle, votre très-humble servante.

Je suis la vôtre.

Comment vous portez-vous?

Vous portez-vous bien?

Oui, Dieu merci, mais je suis fort affligée.

Pourquoi?

Parceque mon frère ne se porte pas bien.

Qu'a-t-il?

Il a la fièvre.

Il a mal à la tête.

Depuis quand est-il malade?

Depuis hier matin.

Comment se porte votre tante?

Elle est un peu indisposée.

Ne puis-je pas la voir?

Je ne sais pas.

Garde-t-elle la chambre?

Oui, mademoiselle.

Est-elle couchée?

Dort-elle?

Je m'en vais voir.

Elle vous prie de l'excuser.

Elle ne saurait parler à personne.

Elle ne dort pas, elle repose.

Elle tâche de reposer.

Où est mademoiselle votre soeur?

Elle est dans sa chambre.

Est-elle occupée?

Μεταξὺ δὲ δύο κυριῶν

(ἀγαθῶν.)

Κυρία, δούλη σας ταπεινοτάτη.

Εἶμαι ὑμετέρα.

Πῶς ἔχετε;

Εἶσθε καλά;

Ναί, δόξα τῷ Θεῷ, ἀλλ' εἶμαι πολλὰ λυπημένη.

Διὰ τί;

Διότι ὁ ἀδελφός μου δὲν εἶναι καλά.

Τί ἔχει;

ἔχει πυρετόν.

ἔχει πονοκέφαλον.

Ἀπὸ πότε εἶναι ἀρρώστος;

Ἀπὸ χθὲς τὸ πρῶτον.

Πῶς ἔχει ἡ θεία σας;

Εἶναι ὀλίγον κακοδιάθετος.

Δὲν δύναμαι νὰ τὴν ἰδῶ;

Δὲν ἤξεύρω.

Μένει εἰς τὸν κοιτῶνά της;

Ναί, κυρία.

Εἶναι πλαγιασμένη;

Κοιμᾶται;

Ἔγπαῶ νὰ ἰδῶ.

Σᾶς παρακαλεῖ νὰ τὴν συγχωρήσετε.

Δὲν δύναται νὰ ὁμιλήσῃ κἀνένα.

Δὲν κοιμᾶται, ἡσυχάζει.

Προσπαθεῖ νὰ ἀναπαυθῇ.

Ποῦ εἶναι ἡ κυρία ἀδελφὴ σας;

Εἶναι εἰς τὸν θάλαμόν της.

Εἶναι ἐνησχολημένη; ἔχει δουλειάν;

Elle a compagnie avec elle.	Ἐχει συναναστροφὴν.
J'espère qu'elle se porte bien.	Ἐλπίζω ὅτι εἶναι καλά.
Pas trop bien.	Ὅχι πολὺ καλά.
Qu'a-t-elle ?	Τί ἔχει ;
Elle est un peu enrhumée.	Πάσχει εὐλίγον ἀπὸ καταρροῆν.
J'en suis fâchée.	Λυποῦμαι.
Votre cousine est-elle ici ?	Ἐδὼ εἶναι ἡ ἐξαδέλφη σας ;
Elle est allée au parc de Saint Jacques.	Ἐπῆγεν εἰς τὸν παράδεισον τοῦ ἁγίου Ἰακώβου.
Quand reviendra-t-elle ?	Πότε θὰ ἐπιστρέψῃ ;
Elle va retourner tout-à-l'heure.	Ἐὰν ἐπιστρέψῃ ὅσον οὔπω.
Je serais bien aise de la voir.	Πολὺ ἤθελα χαρῇ ἂν τὴν ἑξέλεπον.
Elle ne tardera pas.	Δὲν θὰ βραδύνῃ.
Il me tarde de la voir.	Δὲν βλέπω τὴν ὥραν νὰ τὴν ἴδω.
Que ferez-vous après diner ?	Τί θὰ κάμετε μετὰ τὸ γεῦμα ;
Ce qu'il vous plaira, si ma mère se porte mieux.	Ὅ,τι θέλετε, εἰάν ἡ μήτηρ μου ᾖ καλῆτερα.
Voulez-vous venir avec moi ?	Θέλετε νὰ ἔλθετε με ἐμέ ;
Où voulez-vous aller ?	Ποῦ θέλετε νὰ ὑπάγητε.
Faire un tour de jardin.	Νὰ περιέλθωμεν τὸν κήπον, ἢ τὸ περιβόλι.
Allons, je le veux bien.	Ἄς ὑπάγωμεν, εὐχαρίστως.
J'aime la promenade.	Ἀγαπῶ τὸν περίπατον.
Allez devant, je vous suis.	Πηγαίνετε ἐμπρὸς, ἐγὼ σὰς ἀκολουθῶ.
Attendons un peu.	Ἄς περιμενῶμεν εὐλίγον.
Quelle dame est cela ?	Ποία κυρία εἶναι ἐκείνη ;
C'est la Comtesse de —	Εἶναι ἡ Κόμισσα τοῦ . . .
La connaissez-vous particulièrement ?	Τὴν γνωρίζετε ἰδιαιτέρως ; ἢ ἔχετε ἰδιαιτέρας σχέσεις μετ' αὐτῆς ;
J'ai cet honneur-là.	Ἐχω τὴν τιμὴν ταύτην.
Vous avez bien des connaissances à la cour.	Πολλὰς σχέσεις ἔχετε εἰς τὴν αὐλὴν (εἰς τὸ ἀνακτόριον).
Faites-moi une grâce.	Κάμετέ μοι μίαν χάριν.
De tout mon cœur.	Ἐξ ὅλης μου καρδίας.
Commandez-moi.	Προστάξατέ με.
Que souhaitez-vous de moi ?	Τί ἐπιθυμεῖτε ἀπ' ἐμέ ;

De me mener chez cette dame.	Νὰ μὲ ἐδηγάτῃτε εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς τῇ κυρίας.
Je le ferai avec plaisir.	Θέλω τὸ κάμει εὐχαρίστως.
Elle aura bien de la joie de vous connaître.	Πολὺ θὰ χαρῇ διότι θὰ σᾶς γνωρίσῃ.
Ma chère, je vous suis infiniment obligée.	φιλιτάτη μου, σᾶς εἶμαι τὰ μέγιστα εὐγνώμων.

32

Des nouvelles.

Περὶ εἰδήσεων.

Que dit-on de bon ?	Τί καλὰ λέγουσι ;
Quelles nouvelles y a-t-il ?	Τί νέα εἶναι ;
Je ne sais pas.	Δὲν ἤξεύρω.
Que dit-on de nouveau ?	Τί νέον λέγουσι ;
Qu'y a-t-il de nouveau ?	Τί καινόν ; τί νέον ;
Savez-vous quelque chose de nouveaux ?	Ἢξεύρετε κανὲν νέον ;
Quelles nouvelles apprenez-vous ?	Τί εἰδήσεις ἀκούετε ;
Point du tout ἢ rien du tout.	Οὐδόλως.
Je n'ai rien appris de nouveau.	Δὲν ἔμαθον κανὲν νέον.
De quoi parle-t-on en ville ?	Περὶ τίνος γίνεται λόγος εἰς τὴν πόλιν ;
On ne parle de rien.	Δὲν ὁμιλοῦσι περὶ οὐδενός.
J'ai entendu dire que, ἢ j'ai appris que. . .	Ἰκονσα ὅτι, ἔμαθον ὅτι. . .
C'est une fort bonne nouvelle.	Καλὴ εἰδήσις εἶναι.
C'est une mauvaise nouvelle.	Εἶναι κακὴ εἰδήσις.
N'avez-vous rien qui dire de la guerre ?	Δὲν ἤκούσατέ τι περὶ πολέμου ;
Je n'en ai pas entendu parler.	Δὲν ἤκουσα νὰ γίνηται λόγος περὶ τούτου.
On parle d'un siège.	Περὶ πολιορκίας τινός γίνεται λόγος.
On dit que Barcelone est assiégée.	Λέγουσιν ὅτι ἡ Βαρκελόνα εἶναι πολιορκημένη.

On dit qu'il y a un combat sur mer, ἢ combat naval.	Λέγουσιν ὅτι γίνεται μάχη κατὰ θάλασσαν, ναυμαχία.
On le disait ; mais ce bruit s'est trouvé faux.	Τὸ ἐλεγον, ἀλλ' ἡ φήμη αὕτη εὐρέθη ψευδής.
Au contraire, on parle d'une bataille.	Ἐξ ἐναντίας, ὁμιλοῦσι περὶ μάχης.
Cette nouvelle mérite confirmation.	Ἡ εἰδησις αὕτη ἀπαιτεῖ ἐπιβεβαίωσιν.
De qui la tenez-vous ?	Ἀπὸ ποῖον τὴν ἐπληροφορήθητε ;
Je la sais, ἢ je la tiens de bonne part.	Τὴν ἔμαθον ἀπὸ καλὸν μέρος.
Monsieur N. me l' a dit.	Ὁ κύριος Ν. μοι τὴν εἶπεν.
Croyez-vous que nous aurons la paix ?	Στοχαζέσθε ὅτι θὰ ἔχωμεν εἰρήνην ;
Cela est hors d'apparence.	Εἶναι ἀπίθανον τοῦτο.
Il y a apparence.	Εἶναι πιθανόν.
Je crois qu'oui.	Νομίζω, ναί.
Pour moi, je crois que non.	Τὸ κατ' ἐμὲ νομίζω ὄχι.
Sur quoi vous fondez-vous ?	Βίς τί ἐπιστηρίζεσθε ; ἢ εἰς τί βασιζέσθε ;
Parceque les esprits de l'un et de l'autre parti n'y sont guère portés.	Διότι τὰ πνεύματα τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἑτέρου μέρους δὲν διάκεινται πρὸς ταύτην (ἢ δὲν κλίνοῦσι πρὸς τὴν εἰρήνην).
Cependant tout le monde a besoin de la paix.	Ἐν τούτοις ὅλος ὁ κόσμος ἔχει ἀνάγκην τῆς εἰρήνης.
Surtout les marchands et les négocians.	Πρὸ πάντων οἱπραγματευταὶ καὶ οἱ ἔμποροι.
La guerre fait beaucoup de tort au commerce.	Ὁ πόλεμος ἀδικεῖ πολὺ τὸ ἔμπόριον.
Sans doute, la paix est toujours avantageuse pour le commerce.	Ἀναμφιβόλως, ἡ εἰρήνη εἶναι πάντοτε ὠφέλιμος πρὸς τὸ ἔμπόριον.
Que dit-on à la cour ?	Τί λέγουσιν εἰς τὴν αὐλήν ;
On parle d'équiper une flotte de quatre vingts vaisseaux de guerre.	Λέγεται ὅτι θὰ ἐφοπλίσουν ἕνα στόλον ἐξ ὀγδοήκοντα πολεμικῶν πλοίων.
On parle d'un voyage.	Περὶ ὁδοιπορίας γίνεται λόγος.
Quand croit-on que le Roi partira ?	Πότε νομίζουν ὅτι θὰ ἀναχωρήσῃ ὁ βασιλεὺς ;

On ne sait pas.	Δὲν εἶναι γνωστόν.
Pour où dit-on que le prince de Gales partira ?	Ποῦ λέγουσιν ὅτι ὁ ἡγεμὼν τῆς Γάλλης θέλει ἀναχωρήσει ;
Les uns disent pour . . . les autres pour . . .	Οἱ μὲν λέγουσιν εἰς . . . οἱ δὲ εἰς . . .
Et la gazette que dit-elle ?	Ἡ δὲ ἐφημερίς τί λέγει ;
Je ne l'ai pas lue.	Δὲν τὴν ἀνέγνωσα.
Je ne lis jamais les journaux.	Δὲν ἀναγινώσκω ποτὲ τὰς ἐφημερίδας.
Le journal ne dit pas tous jours vrai.	Ἡ ἐφημερίς δὲν λέγει πάντοτε ἀλήθειαν.
Et pour vous parler franchement, on tient les dessins de la cour si secrets, que je crois que les nouvelistes n'en savent rien.	Καὶ διὰ τὰς ὁμιλήσω ἐλευθέρως τόσον μυστικὰ φυλάττονται τὰ σχέδια τῆς αὐλῆς, ὥστε νομίζω ὅτι οἱ νεολόγοι δὲν ἤξεύρουσι τίποτε περὶ αὐτῶν.
Et après tout, je ne m'embarrasse guère des affaires d'état.	Τέλος πάντων, δὲν φροντίζω περὶ πολιτικῶν πραγμάτων.
Je ne me mêle jamais de régler l'état.	Δὲν ἀνακατόνομαι ποτὲ εἰς τὴν διευθέτησιν τοῦ κράτους.
Et je ne parle jamais de rien d'un ton affirmatif.	Καὶ ποτὲ δὲν λέγω τι μετὰ θετικότητος.
Parlons des nouvelles particulières.	Ἄς ὁμιλήσωμεν περὶ ἰδιαιτέρων εἰδήσεων.
Comment se porte Monsieur ?	Πῶς ἔχει εἰς τὴν υἡγιάν του ὁ κύριος ;
Quand l'avez-vous vu ?	Πότε τὸν εἶδατε ;
Je le vis hier.	Χθὲς τὸν εἶδον.
Est-il vrai ce qu'on dit de lui ?	εἶναι ἀληθὲς ὅ,τι λέγουν περὶ αὐτοῦ ;
Qu'en dit-on ?	Τί λέγουσιν.
On dit qu'il a eu querelle au jeu.	Λέγουσιν ὅτι συνερίσθη (ἐμάλωσεν), εἰς τὸ παιγνίδιον.
Avec qui ?	Μετὰ τίνος ;
Avec un gentilhomme français.	Μετὰ τίνος εὐγενοῦς Γάλλου.
Se sont-ils batus ?	Ἐκτυπήθησαν ;
Oui, Monsieur.	Μάλιστα, κύριε.

Est-il blessé ?	Ἐπληρώθη ;
On dit qu'il est blessé à mort	Λέγουν ὅτι ἐπληρώθη θανάτου.
J'en suis fâché; c'est un honnête homme.	Λυποῦμαι, διότι εἶναι καλὸς ἄνθρωπος.
Sur quoi se sont-ils querelés ?	Διατί ἐμάλωσαν ;
Je n'en sais rien ; on dit qu'il lui a donné un démenti.	Δὲν ἤξεύρω τίποτε· λέγουν ὅτι τὸν ὠνείδισεν ὡς ψεύστην.
Je ne le crois pas.	Δὲν τὸ πιστεύω.
Ni moi non plus.	Οὔτε ἐγὼ περισσότερον.
Cela peut être.	Ἐνδέχεται τοῦτο νὰ ᾔῃναι.
Quoi qu'il en soit, on le sau- ra bientôt.	Ὅ,τι καὶ ἂν ᾔῃναι, μετ' οὗ πολὺ θελεῖ γίνεαι γνωστόν.
Je m'en informerai chez lui.	Θὰ τὸ μάθω εἰς τὴν οἰκίαν του.

35

Entre un malade, un médecin, et un chirurgien.	Μεταξὺ ἀσθενοῦς, ἰα- τροῦ, καὶ χειρουργοῦ.
Monsieur, je vous ai envoyé querir.	Κύριε, ἔστειλα καὶ σὰς προσε- κάλεσα.
Qu'avez-vous, monsieur ?	Τί ἔχετε, κύριε ;
Je me porte mal.	Ἰῶμαι κακὰ.
Vous en avez la mine.	φαίνεσθε ἀπὸ τὴν ὄψιν σας.
Vous avez mauvais visage.	Ἔχετε κακὴν ὄψιν.
Vous n'avez pas bon visage.	Δὲν ἔχετε καλὴν ὄψιν.
Qu'est-ce qui vous fait mal ?	Τί σας πονεῖ ;
J'ai mal à la tête.	Ἔχω κεφαλαλγίαν (πονοκέφαλον).
J'ai mal au coeur.	Ἔχω καρδιαλγίαν, ἢ μοῦ πονεῖ τὸ ἐπιγάστριον, ὁ στόμαχος.
Depuis quand ?	Ἀπὸ πότε ;
Depuis hier au soir.	Ἀπὸ χθὲς τὸ ἑσπέρας.
Avez-vous reposé cette nuit ?	Ἡσυχάσατε, (ἢ) ἐκοιμήθητε αὐτὴν τὴν νύκτα ;
Non, je n'ai point dormi.	Ὁχι, δὲν ἐκοιμήθην διόλου.
Je n'ai point fermé l'oeil de toute la nuit.	Δὲν ἔκλεισα τὰ ὀμμάτιά μου καθ' ὅλην τὴν νύκτα.

Avez-vous appétit ?

Point du tout.

Que je tâte votre pouls.

Votre pouls n'est pas égal.

Votre pouls est élevé.

Votre pouls est agité.

Il est fort vite.

Montrez-moi votre langue.

Elle est bien chargée.

Vous avez la fièvre.

Je sens une pesanteur en tout mon corps.

Il faut vous faire saigner ; il faut vous faire ouvrir la veine.

Je me fis saigner la semaine passée.

N'importe ; demain vous prendrez médecine.

Ne voulez-vous pas l'ordonner ?

Excusez-moi, faites-moi donner de l'encre et du papier.

Tenez, voilà mon ordonnance, envoyez-la chez l'apothicaire.

Ne sortez pas : gardez la chambre.

Tenez-vous au lit.

Quel régime faut-il que je tiennne ?

Prenez des oeufs frais et des bouillons de poulet.

On me demande ; il faut que j'aille voir un malade.

Prenez courage.

Ἔχετε ὄρεξιν ;

Παντάπασι.

Ἄς ἰδῶ, ἢ ἄς πιάσω τὸν σφυγμόν σας.

Ὁ σφυγμός σας εἶναι ἀνώμαλος.

Ὁ σφυγμός σας εἶναι δυνατὸς (ἢ γεμάτος).

Ὁ σφυγμός σας εἶναι τεταραγμένος.

Εἶναι πολὺ ταχύς, γοργός.

Δειξάτέ μοι τὴν γλῶσσάν σας.

Εἶναι πολὺ ἀκάθαρτος.

Ἔχετε πυρετόν.

Λιθάνομαι θάρος εἰς ὅλον μου τὸ σῶμα.

Πρέπει νὰ φλεβοτομηθῆτε.

Ἐφλεβοτομήθην τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα.

Ἀδιάφορον αὐρίον θέλετε πάρει ἱατρικόν.

Θέλετε νὰ τὸ διορίσητε ;

Συγχωρήσατέ μοι εἰπέτε νὰ μὲ δώσωσι μελάνι καὶ χαρτί.

Λάβετε, ἰδοὺ ἡ συνταγὴ (ρετσέτα), στείλατέ την εἰς τὸν φαρμακοποιόν.

Μὴν ἐξέλθετε· μείνατε εἰς τὸν κοιτῶνά σας.

Μείνατε εἰς τὴν κλίνην.

Τί διαίταν πρέπει νὰ κρατῶ ;

Τρώγετε αὐτὰ πρόσφατα καὶ ζωμὸν πουλιοῦ.

Μὲ ζητοῦσι, πρέπει νὰ ὑπάγω νὰ ἐπισκεφθῶ ἓνα ἀσθενῆ.

Λάβετε θάρρος.

J'espère que la saignée vous fera du bien.	Ἐλπίζω ὅτι ἡ φλεβοτομία θὰ σᾶς ὠφελήσῃ.
Vous en allez-vous ?	Ἀπέρχεσθε ;
Oui, je m'en vais.	Μάλιστα, ἀπέρχομαι.
Je vous prie de me revenir voir demain.	Σᾶς παρακαλῶ νὰ ἔλθητε νὰ μὲ ιδίτε πάλιν αὔριον.
Je n'y manquerai pas.	Δὲν θέλω λείπει.
Garde qu'on m'aille querir un chirurgien.	Ἐπιμελήσου, ἥ ἐννοιάσου νὰ ὑ- πάγουν νὰ μὲ κράζουν ἓνα χει- ροῦργον.
Qui voulez-vous avoir.	Ποῖον θέλετε ;
Le même qui me saigna l' autre jour.	Τὸν ἴδιον ὅστις μ' ἐφλεβοτόμη- σε τὴν ἄλλην ἡμέραν.
Comment s'appelle-t-il ?	Πῶς ὀνομάζεται ;
Je ne sais pas ; demandez-le en bas.	Δὲν ἤξεύρω, ἐρωτήσατε τοῦτο κάτω.
Monsieur, donnez-moi votre bras droit.	Κύριε, δότε μοι τὸν δεξιόν σας βραχίονα.
Avez-vous une bonne lan- cette ?	Ἔχετε καλὸν νυστήριον (νυστέρι).
Vous ne la sentirez pas.	Δὲν θὰ τὸ αἰσθανθῇτε.
Vous bandez mon bras trop serré.	Πολὺ σφιγκτὰ δένετε τὸν βρα- χίονά μου.
Faites un grand orifice.	Κάμτετε μεγάλην τρύπαν.
Le sang vient comme il faut.	Τὸ αἷμα ἔρχεται ὡς πρέπει.
Voilà la bande et la com- presse.	Ἰδοὺ ὁ ἐπίδεσμος καὶ τὸ πτύγμα (ἢ τὸ ἐπίθεμα).
Faites une bonne ligature.	Κάμτετε καλὴν ἐπίδεσιν· ἡ δέ- σατε το καλὰ.

54

Entre les mêmes.	Μεταξὺ τῶν αὐτῶν.
Vous êtes fort soigneux.	Εἰσθε πολλὰ ἐπιμελής.
Un médecin doit être fort soigneux et ponctuel.	Ὁ ἰατρός πρέπει νὰ ᾔναι πολλὰ ἐπιμελής καὶ ἀκριβής.

Comment vous trouvez vous aujourd'hui ?	Πῶς εἶσθε σήμερον ;
Je suis fort mal.	Εἶμαι πολὺ κακὰ.
Je n'en puis plus.	Ἀπηύδησα, ἀπέκαμα πλέον.
Je me meurs.	ἰποθνήκω, (ἤ) χάνομαι.
Je languis.	ἠθείρομαι, πάσχω ἀτονίαν.
Prenez courage, ne vous é- tonnez pas pour si peu de chose.	Θαρρεῖτε, ἢ λάβετε θάρρος, μὴ ξυπάζεσθε διὰ πρᾶγμα τόσον μικρόν.
Ah ! monsieur, vous ne con- naissez guère mon mal.	Ἄ, κύριε, δὲν γνωρίζετε τὴν ἀ- σθeneiάν μου.
J'ai déjà un pied dans la fos- se.	ἔχω ἤδη τὸν ἓνα πόδα εἰς τὸν λάκκον.
Je deviens tous les jours plus faible.	Καθ' ἑκάστην γίνομαι ἀδυνατώ- τερος.
Je suis pulmonique ; mon mal est sans ressource.	Εἶμαι πνευμονικός, τὸ πάθος μου δὲν ἔχει ἐλπίδα θεραπείας.
Vous faites votre mal plus grand qu'il n'est.	σεῖς κάμνετε τὴν ἀσθeneiάν σας μεγαλητέραν παρ' ὅσον εἶναι.
J'ose vous promettre que vous en releverez.	τολμῶ νὰ σας ὑποσχεθῶ ὅτι θὰ σηκωθῇτε ἀπὸ τὴν ἀσθeneiάν σας.
Il me faut mourir ; mon mal est trop invétéré.	ἀνάγκη νὰ ἀποθάνω, διότι τὸ πάθος μου ἐπαλαιώθη (ἐρρί- ζωσεν).
Croyez-moi, ce ne sera rien ; vous n'êtes pas en danger.	Πιστεύσατέ με, τίποτε δὲν εἶ- ναι. δὲν εἶσθε εἰς κίνδυνον.
Avez-vous été saigné ?	ἔφλεβοτομήθητε ;
Oui, monsieur, je fus saigné hier.	Μάλιστα, κύριε, ἐρλεβοτομήτην χθές.
Où est votre sang ?	Ποῦ εἶναι τὸ αἷμά σας.
Il est dans trois palettes sur la fenêtre (1).	Εἶναι εἰς τρεῖς λεκάνας ἐπὶ τοῦ παραθύρου.
Vous avez besoin d'une au- tre saignée.	ἔχετε ἀνάγκην καὶ ἄλλης φλε- βοτομίας.
Votre sang est échauffé et corrompu.	Τὸ αἷμά σας εἶναι ἐξημμένον καὶ διεφθαρμένον.
Le purgatif, ἢ la purgation a-t-elle bien opéré ?	ἐνήργησε καλὰ τὸ καθάρσιον ;

(1) Palette, λεκάνη γνωστῆ ἐμβλαστῆ εἰς τὴν ὁποίαν ῥέει τὸ αἷμα τῶν φλεβοτο-
μουμένων.

Fort bien.	Κάλλιστα.
Combien de selles avez-vous eues ?	Πόσας ὑπεκχωρήσεις ἐκάμετε, κ. πόσα χέρια σᾶς ἐκίνησεν ;
Combien de fois avez-vous été à la selle ?	Πόσας φορές ὑπῆγετε πρὸς χρείαν σας ;
Huit ou neuf.	Ὅκτὼ ἢ ἐννέα.
Comment vous trouvez-vous maintenant ?	Πῶς εἴσθε τώρα ;
Je me trouve un peu mieux.	Εἶμαι ὀλίγον καλῆτερα, δόξα τῷ Θεῷ.
Vous n'avez plus de fièvre.	Δὲν ἔχετε πλέον θέρμη.
La tête vous fait-elle encore mal ?	Σᾶς πονεῖ ἀκόμη τὸ κεφάλι ;
Non, monsieur.	Ὅχι, κύριε.
Tant mieux.	Τότον καλῆτερα.
Il faut que vous preniez un lavement pour tenir le ventre libre.	Πρέπει νὰ ἐλάτετε ἓνα κλυστήρι, διὰ νὰ διατηρεῖτε τὴν κοιλίαν ἐλευθέραν.
Vous prendrez après demain une autre médecine.	Πρέπει νὰ πάρετε μεθαύριον καὶ ἄλλο ἱατρικόν.
Je ferez tout ce que vous m'ordonnerez.	Θελω κάμει ὅ,τι μὲ διατάξῃτε.
Tenez-vous chaudement.	Διατηρεῖτε τὸν ἑαυτὸν σας ζεσά.
Votre appétit ne revient-il pas ?	Δὲν ἐπανέρχεται ἡ ὀρεξίς σας ;
Oui, monsieur, je mangerais bien un poulet.	Μάλιστα, κύριε, ἡδυνάμην νὰ φάγω κάλλιστα ἓνα πουλί.
Vous pouvez le manger.	Δύνασθε νὰ τὸ φάγετε.
Il n'y a point de danger.	Δὲν ὑπάρχει κίνδυνος.
Que faut-il que je boie ?	Τί πρέπει νὰ πίνω ;
De la petite bière avec une rôtie.	Ελαφρὸν ζύθον μὲ καυτὴν (φρυγανιά).
Ne puis-je pas boire une goutte de vin ?	Δὲν δύναμαι ἄρα νὰ πίνω μίαν σταλαγματιὰν οἴνου ;
Buvez-en, mais avec de l'eau.	Πίνετε, ἀλλὰ μὲ νερόν.
Tâchez de reposer, demain je repasserai par ici.	Προσπαθήσατε νὰ ἡσυχάσετε (ν' ἀναπαυθῆτε). αὐριον θέλω περάσει πάλιν ἀπ' ἐδῶ.
Tout va-t-il bien aujourd'hui ?	Εἶναι καλὰ σήμερον τὰ πάντα ;

Je me porte beaucoup mieux.	Εἶμαι πολὺ καλῆτερα.
Avez-vous bien dormi cette nuit?	Ἐκοιμήθητε καλὰ αὐτὴν τὴν νύκτα;
Parfaitement bien.	Ἐντελῶς καλὰ.
Vous n'avez plus de fièvre.	Δὲν ἔχετε πλέον θέρμην.
Dans deux ou trois jours vous pourrez sortir.	Εἰς δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας θὰ δυνηθῆτε νὰ ἐξέλθητε.
Avez-vous bon appétit à cette heure?	ἔχετε καλὴν ὀρεξιν τὴν ὥραν ταύτην;
J'ai grand faim.	Πολὺ πεινῶ.
Vous pouvez manger, mais modérément.	Δύνασθε νὰ φάγετε, ἀλλὰ μετρίως.
Prenez un peu de vin.	Πίνετε ὀλίγον κρασί.
De quel vin?	Ἀπὸ ποῖον κρασί;
De celui que vous voudrez.	Ἀπὸ ὅ,τι θελήσετε.
Du blanc ou du rouge il n'importe.	Ἄσπρον ἢ κόκκινον, ἀδιάφορον;
Ne voyez-vous pas Monsieur?	Δὲν ἐπισκέπτεσθε τὸν κύριον;
Je viens de chez lui.	Ἐρχομαι ἀπὸ τὴν οἰκίαν του.
Comment se porte-t-il?	Πῶς ἔχει εἰς τὴν υἰεῖαν του;
Il est fort mal.	εἶναι πολὺ κακὰ.
Est-il en danger?	εἶναι εἰς κίνδυνον;
N'y a-t-il d'espérance?	Δὲν ὑπάρχει ἐλπίς;
Il n'y en a point.	Δὲν εἶναι διόλου.
C'est un homme mort.	εἶναι ἀποθαμμένος ἄνθρωπος.
Y a-t-il long-temps qu'il est malade?	εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφ' ὅτου εἶναι ἀσθενής;
Il y a trois mois.	εἶναι τρεῖς μῆνες.
Quelle maladie a-t-il?	Τί ἀσθένειαν ἔχει;
Il est en consommation, il est pulmonique.	εἶναι εἰς φθισικὴν κατάστασιν, πάσχει κατὰ τὸν πνεύμονα.
C'est une maladie incurable.	εἶναι ἀνίατον πάθος τοῦτο.
Si le lait d'anesse ne le guérit, rien ne le guérira.	Ἄν τὸ γάλα τῆς ὄνου δὲν τὸν θεραπεύσῃ, τίποτε δὲν θέλει τὸν θεραπεύσει.
Mais il est temps que je m'en aille.	Ἀλλ' εἶναι καιρὸς ν' ἀναχωρήσω.
Monsieur, je vous remercie	Κύριε, σὰς εὐχαριστῶ διὰ τὴν

de vos soins et de votre peine. ἐπιμέλειάν σας; καὶ διὰ τὸν κόπον σας.
 Je suis tout à votre service; Εἶμαι ἀφοσιωμένος εἰς τὰς δια-
 mais je souhaite que vous ταγίς σας· ἀλλ' εὐχομαι νὰ
 n'ayez plus affaire de moi. μὴ λάβητε πλέον ἀνάγκην ἐμοῦ.
 Je vous suis infiniment ob- Σὰς εἶμαι εὐγνωμονέστατος.
 ligé.

35

Pour écrire une lettre. Διὰ νὰ γράψῃ τις ἐπι-
στολήν.
 N'est-il pas aujourd'hui jour Δὲν εἶναι σήμερον ἡμέρα τα-
 de poste ? χυδρομείου;
 Pourquoi ? Διὰτί;
 Parceque j'ai une lettre à é- Διότι πρέπει νὰ γράψω μίαν
 crire. ἐπιστολήν.
 A qui écrivez-vous ? Πρὸς ποῖον γράφετε;
 A mon frère. Πρὸς τὸν ἀδελφόν μου.
 N'est-il pas en ville ? Δὲν διατρίβει εἰς τὴν πόλιν;
 Non, Monsieur, il est en pro- Ὅχι, κύριε, εἶναι εἰς τὰς ἐπαρ-
 vince, à la campagne. χίας (ἐκτὸς τῆς πρωτευούσης),
εἰς τὴν ἐξοχήν.
 Il est allé aux eaux de... 'Υπῆγεν εἰς τὰ μεταλλικὰ νερὰ
τοῦ...
 Combien de temps restera- Πόσον καιρὸν θὰ μείνῃ ἐκεῖ;
 t-il là ?
 Quinze jours. Δεκαπέντε ἡμέρας.
 Donnez-moi une feuille de Δός μοι ἓν φύλλον χρυσωμένου
 papier doré, une plume et χαρτίου, ἓνα κονδύλι, καὶ ὀλί-
 un peu d'encre. γον μελάνι.
 Entrez dans mon cabinet, Ἐμβῆτε εἰς τὸ δωμάτιόν μου (τὴ
 vous trouverez sur la ta- σπουδαστήριόν μου), καὶ θέ-
 ble tout ce qu'il vous faut. λετε εὖρει ἐπὶ τῆς τραπέζης
ὅ,τι σὰς χρειάζεται.
 Il n'y a point de plumes. Δὲν ὑπάρχουν διόλου κονδύλια.
 En voilà dans l'écritoire. Ἰδοὺ μέσα εἰς τὸ μελανοδοχεῖον
(καλαμάριον).

Elles ne valent rien.	Δὲν ἀξίζουν τίποτε.
En voilà d'autres.	Ἰδοὺ ἄλλα.
Ces plumes ne sont pas taillées.	Αὐτὰ τὰ κονδύλια δὲν εἶναι κομμένα.
Où est votre canif ?	Ποῦ εἶναι τὸ κονδυλομάχαιρόν σας ;
Savez-vous tailler les plumes ?	Ἦξεύρετε νὰ κόπτετε τὰ κονδύλια ;
Je les taille à ma manière.	Ἐγὼ τὰ χωρίζω κατὰ τὸν ἰδικόν μου τρόπον.
Celle-ci n'est pas mauvaise.	Αὐτὸ δὲν εἶναι ἀχαμνόν.
Elle est assez bonne.	Εἶναι πολλὰ καλόν.
Pendant que j'acheverai cette lettre, faites-moi la grâce de faire un paquet de ces vers et de cette brochure.	Ἔως οὗ τελειώσω ταύτην τὴν ἐπιστολὴν, κάμετε, παρακαλῶ, ἓνα φάκελλον αὐτοὺς τοὺς στίχους καὶ αὐτὸ τὸ φυλλάδιον.
Quel cachet voulez-vous que j'y mette.	Τί σφραγίδα θέλετε νὰ θέσω.
Cachetez-le avec mes armes ou avec mon chiffre (1).	Σφραγίσατέ τον μὲ τὰ παράσημά μου, ἢ μὲ τὸ γραμματόπλεγμα μου.
Quelle cire y mettrai-je ?	Τί βουλοκέρι νὰ θάλω ;
Mettez-en de la rouge ou de la noire, il n'importe.	Βάλετε κόκκινον, ἢ μαῦρον, ἀδιάφορον.
Avez-vous mis la date ?	Ἐβάλετε τὴν ἡμερομηνίαν ;
Je crois qu'oui, mais je n'ai pas signé.	Νομίζω ναί, ἀλλὰ δὲν ὑπέγραψα.
Quel quantième du mois avons-nous ?	Ποστὴν ἡμέραν τοῦ μηνὸς ἔχομεν ; ἢ πόσας ἔχομεν τοῦ μηνός ;
Le dixième, le vingtième.	Τὴν δεκάτην, τὴν εἰκοστήν.
C'est aujourd'hui le huit, le quinze.	Σήμερον εἶναι ὀκτῶ, δεκαπέντε τοῦ μηνός.
Pliez cette lettre.	Διπλώσατε αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν.
Mettez-y l'adresse.	Βάλετε τὴν ἐπιγραφὴν.
Faites l'enveloppe et cachez-la.	Κάμετε τὸν φάκελλον καὶ σφραγίσατέ τον.

(1) Chiffre, ὀνομάζεται τὸ σύμπλεγμα τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων δύο ὀνομάτων (τσιφρα)

Où est la poudre ? où est le poudrier ?	Ποῦ εἶναι ἡ ἄμμος ; ποῦ εἶναι τὸ ἀρμυροδοχεῖον ;
Sèchez votre écriture avec du papier brouillard.	Στεγνώσχετε τὸ γράψιμόν σας μὲ στυπόχαρτον.
Comment faites-vous tenir vos lettres ?	Πῶς στέλλετε τὰς ἐπιστολάς σας ;
Je les envoie par le roulier (1) ou par la poste.	Τὰς στέλλω διὰ τοῦ ἀμαξῆ ἢ διὰ τοῦ ταχυδρομείου.
Mon valet les portera à la poste, si vous voulez les lui confier.	Ὁ ὑπηρετὴς μου τὰς πηγαίνει εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, ἂν θέλετε νὰ τὰς ἐμπιστευθῇτε εἰς αὐτόν.
Portez les lettres de monsieur à la poste, et n'oubliez pas de payer le port.	Κόμισον τὰς ἐπιστολάς τοῦ κυρίου εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, καὶ μὴ λησμονήσης νὰ πληρώσης τὰ ταχυδρομικά.
Je n'ai point d'argent.	Δὲν ἔχω χρήματα.
En voilà, allez vite, et revenez bientôt.	Ἴδου, πηγαίνε ὀγλήγορα καὶ ἐπίστρεψον εὐθύς.
Je serai de retour dans moins d'un demi quart d'heure.	Θὰ ἐπιστρέψω εἰς ὀλιγώτερον τοῦ ἡμίσεως τετάρτου τῆς ὥρας.
La poste est-elle arrivée ?	Ἐφθασε τὸ ταχυδρομεῖον ;
Oui, Monsieur.	Ναί, κύριε.
Y a-t-il des lettres pour moi ?	Εἶναι δι' ἐμὲ ἐπιστολαί ;
Je crois qu'oui.	Νομίζω ὅτι εἶναι.
Pourquoi ne les avez-vous pas apportées ?	Διὰ τί δὲν τὰς ἔφερες ;
On ne les distribue pas encore.	Δὲν τὰς διανέμουν ἀκόμη.

36

Entre un gentilhomme, un tailleur et un marchand drapier.	Μεταξὺ εὐγενοῦς, ῥάπτου καὶ ἐριουχοπώλου.
Maître Henri, j'ai un habit à faire.	Μάστορ Ἑρρίκε, πρέπει νὰ κάμω ἓν φόρεμα.

(1) Roulier, ἀμαξῆς δημόσιος τῆς μετακομιδῆς τῶν πραγματειῶν

- Monsieur, je suis toujours Κύριε, εἶμαι πάντοτε πρόθυμος
prêt à vous servir. νὰ σᾶς ὑπηρετῶ.
- De quoi voulez-vous le fai- Ἀπὸ τί θέλετε νὰ τὸ κάμετε ;
re ?
- De quelque beau drap d'An- Ἀπὸ ὥραϊαν τινὰ Ἀγγλικὴν τσώ-
gleterre. χαν.
- De quelle couleur ? Ποίου χρώματος ;
- De noir ; car je veux pren- Μαύρου· διότι θέλω νὰ πενθο-
dre le deuil avec la cour. φορήσω μετὰ τῆς αὐλῆς.
- Vous plait-il d'acheter le Θέλετε νὰ ἀγοράσητε τὴν τσώ-
drap, ou que je l'achète χαν, ἢ νὰ τὴν ἀγοράσω ἐγὼ
moi-même ? ὁ ἴδιος.
- Je m'en vais l'acheter tout Ὑπάγω ἀμέσως μαζὶ σας νὰ
de ce pas avec vous ; me- τὴν ἀγοράσω· ὁδηγήσατέ με
nez moi chez un marchand- εἰς τινὰ ἐριουχοπώλην. (τσω-
drapier). χατ(ζ)ην).
- Voulez-vous aller au Com- Θέλετε νὰ ὑπάγете εἰς τὸν Κοι-
mun-jardin, ou à St. Paul? νὸν κῆπον ἢ εἰς τὸν Ἅγιον
Παῦλον ;
- Allons au plus proche. Ὑπάγωμεν εἰς τὸ πλησιέστερον.
- Que souhaitez-vous, Mon- Τί ἐπιθυμεῖτε, Κύριε ;
- sieur ?
- J'ai affaire d'un bon et beau Χρειάζομαι καλὸν καὶ ὥραϊον
drap. ἐριούχον (τσώχαν).
- Prenez la peine d'entrer Ἀάβετε τὸν κόπον νὰ ἐμβῆτε
dans ma boutique ; je vous εἰς τὸ ἐργαστήριόν μου· θέλω
ferai voir les plus beaux σᾶς δεῖξει τὰ ὥραιότερα ἐρι-
draps de Londres. οὔχα τοῦ Λονδίνου.
- Montrez-moi le meilleur que Δεῖξατέ μοι τὸ καλῆτερον ὁποῦ
vous ayez. δύνασθε νὰ ἔχητε.
- En voilà un très-fin. Ἴδοῦ ἐν ἐξαίρετον.
- Mais il n'est pas moelleux. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μαλακόν.
- Voyez si celui-ci vous agré- Ἰδέτε ἂν τοῦτο σᾶς ἀρέσκη πε-
era plus. ρισσότερον.
- Il est bon, mais la couleur Καλὸν εἶναι, ἀλλὰ τὸ χρῶμα
ne me semble pas bonne. δὲν μοι φαίνεται καλόν.
- Regardez ce drap au jour, Ἰδέτε αὐτὴν τὴν τσώχαν εἰς τὸ
vous n'en avez jamais vu φῶς· ποτὲ δὲν εἶδετε μαύρην
d'un plus beau noir. ὥραιότεραν.
- J'aime bien cette couleur, Ἀγαπῶ πολὺ αὐτὸ τὸ χρῶμα,

mais le drap et trop mince ; il n'est pas assez fort (ή épais), il n' a pas assez de corps.

En voici une autre pièce.

Celui-ci fera mon affaire.

Combien le faites-vous ? ή combien le vendez-vous l' aune ?

Le plus juste prix est vingt chelins l' aune.

C'est trop.

Vous ne considérez pas la bonté et la finesse du drap.

Ce drap est d'un bon user, ή il vous fera un grand service.

Les marchands ne manquent jamais de louer leurs marchandises.

Sans vous surfaire un sou, je vous assure que ce drap vaut vingt chelins.

Je n'ai pas accoutumé de marchander ; dites-moi votre dernier mot.

Je vous l'ai dit, monsieur, il vaut tant.

Que m'en offrez-vous ?

Je vous en donnerai dix-huit.

C'est trop peu ; il n'y a pas un sou à rabattre de vingt chelins.

C'est trop cher.

Et à dix-huit chelins c'est trop bon marché.

ἀλλ' ή τσώχα είναι πολλά ψιλή· δὲν είναι ἀρκετὰ δυνατὴ (ή χονδρὴ), δὲν είναι γεμάτη.

Ἴδου ἄλλο κομμάτι.

Τοῦτο θὰ μοὶ κάμῃ δουλειάν.

Πόσον τὸ πωλεῖται τὸν πῆχυν ;

Ἡ πλέον σωστὴ τιμὴ εἶναι εἴκοσι σελίνια τὸν πῆχυν.

Πολὺ εἶναι.

Δὲν θεωρεῖτε τὴν καλὴν ποιότητα καὶ τὸ ἐξάριστον τῆς τσώχας.

Αὐτὴ ή τσώχα εἶναι εὐχρηστος (ήτοι θαστᾶ πολὺ)· ή, θέλει σᾶς θαστάζει πολὺ.

Οἱ ἔμποροι δὲν λείπουν ποτὲ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπαινῶσι τὰς πραγματείας των.

Χωρὶς νὰ σᾶς ζητήσω ἐν σολδίων περισσότερον, σᾶς βεβαιῶ ὅτι αὐτὴ ή τσώχα ἀξίζει εἴκοσι σελίνια (ή τιμᾶται εἴκοσι σελίνια).

Δὲν ἐσυνείθισα νὰ πραγματευώμαι (νὰ παζαρεύω), εἰπέτε μοι τὸν τελευταῖον λόγον σας.

Σᾶς τὸν εἶπον, Κύριε, τόσον τιμᾶται.

Τί μὲ δίδετε ;

Θέλω σᾶς δώσει δεκαοκτώ.

Εἶναι πολλὰ ὀλίγον· οὔτε ἐν σολδίων δὲν ἐκπίπτω ἀπὸ τὰ εἴκοσι σελίνια.

Εἶναι πολὺ ἀκριβὰ.

Καὶ δεκαοκτὼ σελίνια εἶναι πολὺ εὐθηνά.

Il faut donc partager le différend.

J'y consens ; et je vous assure que je vous le donne à prix d'achat.

Allons, allons, coupez m'en ce qu'il m'en faut ?

Combien vous en faut-il ?

Demandez-le à mon tailleur.

Il vous en faut à peu près...

Les tailleurs demandent toujours plus d'étoffe qu'il ne leur en faut ; n'en coupez que cinq aunes.

Les voilà, monsieur, et bonne mesure par dessus le marché.

A combien cela monte-t-il ?

A quatre pièces quinze che-lins.

Tenez, voilà votre argent ; voyez si j'ai mécompté, car je ne voudrais pas vous faire tort d'un sou.

Monsieur, l'argent est comme il faut, il est bon et bien compté.

Revenez chez moi pour prendre ma mesure.

Doublez mon habit d'une étoffe des Indes, le gilet de même, et la culotte de peaux bien passées.

Vous serez obei.

Prenez un soin tout particulier que mon habit soit bien fait, propre, et à la mode.

Πρέπει λοιπόν νά μοιράσωμεν τήν διαφοράν.

Συγκατατίθεμαι· σᾶς βεβαιῶ δέ ὅτι σᾶς τὸ δίδω εἰς τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς.

Ἐλα, ἔλα, κόψετε μοι ὅσον μοι χρειάζεται.

Πόσον σᾶς χρειάζεται ;

Ἐρωτήσατε τοῦτο τὸν ῥάπτην μου.

Σᾶς χρειάζονται περίπου. . .

Οἱ ῥάπται πάντοτε ζητοῦσι περισσότερον ὕφασμα παρ' ὅσον τοῖς χρειάζεται· κόψετε μόνον πέντε πήχεις.

Ἰδοῦ, κύριε, καὶ καλομετρημένον πρὸς τοῖς ἄλλοις.

Εἰς πόσον ἀναβαίνει τοῦτο ;

Εἰς τέσσαρας λίρας καὶ δεκαπέντε σελίνια.

Λάβετε, ἰδοῦ τὸ ἀργύριόν σας, παρατηρήσατε ἂν ἐλανθάσῃην, διότι δὲν ἐπιθυμῶ νά σᾶς ἀδικήσω οὐδὲ κατὰ ἓν σολδίων.

Κύριε, τὰ χρήματα εἶναι ὡς πρέπει, καλὰ καὶ καλομετρημένα.

Ἐπιστρέψατε εἰς τὴν οἰκίαν μου διὰ νά λάβῃτε τὸ μέτρον.

Ἰποβάψατε (καπλατίσατε) τὸ ἐνδυμά μου μὲ ἰνδικὸν ὕφασμα, τὸν ὑπενδύτην (γελέκι) ἐπίσης, καὶ τὸ βρακίον μὲ πετσιὰ τὰ ὅποια νά περασθῶσι καλὰ.

Ὅρισμός σας.

Φροντίσατε ἰδίως ὥστε τὸ ἐνδυμά μου νά γένη καλόν, εὐσχημον, καὶ τοῦ συρμοῦ.

Je ne manquerai pas.	Δὲν θέλω λείψει.
Souvenez-vous qu'il faut que j'aie mon habit pour Dimanche.	Ἐνθυμηθῆτε ὅτι πρέπει νὰ ἔχω τὸ ἔνδυμά μου τὴν Κυριακὴν.
Je vous promets que vous l'aurez sans manquer.	Σὰς ὑπόσχομαι ὅτι θέλετε τὸ ἔχει ἀφεύκτως.
Ne me manquez pas de parole.	Μὴ παραβῆτε τὸν λόγον σας.
Fiez-vous à moi pour une fois.	Ἐμπιστευθῆτε εἰς ἐμὲ διὰ μίαν φορὰν.

37

Entre un gentilhomme et un tailleur.	Μεταξὺ εὐγενοῦς καὶ ῥάπτου.
Où est mon habit ?	Ποῦ εἶναι τὸ φόρεμά μου;
Il n'est pas encore fait.	Δὲν ἔγινεν ἀκόμη.
Ne me l'aviez-vous pas promis pour aujourd'hui ?	Δὲν μοι τὸ ὑπεσχέθητε διὰ σήμερον;
Promettre et tenir sont deux choses.	Ὑπόσχεσις καὶ τήρησις τῆς ὑποσχέσεως εἶναι δύο πράγματα.
Pourquoi promettez-vous donc quand vous ne pouvez pas tenir votre parole ?	Διὰ τί ὑπόσχεσθε λοιπόν, ὅταν δὲν δύνασθε νὰ φυλάξῃτε τὸν λόγον σας;
Je ne m'attendais pas avoir tant d'ouvrage.	Δὲν ἤλπιζον νὰ ἔχω τόσην ἐργασίαν.
Monsieur, les autres veulent être servis aussi bien que vous.	Κύριε, οἱ ἄλλοι θέλουν νὰ δουλευθῶσιν, καθὼς καὶ ὑμεῖς.
Et moi aussi bien que les autres.	Καὶ ἐγὼ, καθὼς οἱ ἄλλοι.
Mon argent est aussi bon que le leur.	Τὰ χρήματά μου εἶναι ἐπίσης καλὰ ὡς τὰ ἰδικά των.
Monsieur, je ne saurais contenter tout le monde.	Κύριε, δὲν δύναμαι νὰ εὐχαριστήσω ὅλον τὸν κόσμον.
Il y a long-temps que vous avez mon drap.	Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφ' ὅτου ἔχετε τὴν τσώχαν μου.
Il est vrai; mais il y a en-	Εἶναι ἀληθινόν· ἀλλ' εἶναι ἔτι

core plus long-temps que j'ai celui de Monsieur —	περισσότερος καιρός ἀφ' ὅτου ἔχω τὴν τοῦ κυρίου. . .
Eh bien, quand aurai-je mon habit ?	λοιοπόν, πότε θὰ ἔχω τὸ ἐνδυ- μά μου
Après demain.	Μεθαύριον.
Ne puis-je l'avoir demain ?	Δὲν δύναμαι νὰ τὸ ἔχω αὐριον ;
Il m'est impossible.	Μοὶ εἶναι ἀδύνατον.
Ayez un peu de patience.	Ἐχετε ὀλίγην ὑπομονήν.
Attendez jusqu' après de- main.	Περιμείνατε ἕως μεθαύριον.
L'aurai-je sans manquer ?	Θὰ τὸ ἔχω ἀφεύκτως ;
Je vous le promets.	Σᾶς ὑπόσχομαι.
Je vous en réponds.	Σᾶς ἐγγυῶμαι περὶ τούτου.
Si vous me manquez, vous ne travaillerez plus pour moi.	Ἄν φερθῇτε πρὸς ἐμὲ ἄλλως, δὲν θέλετε μὲ δουλεύσει πλέον.

38

Entre les mêmes.	Μεταξὺ τῶν αὐτῶν.
Apportez-vous mon habit ?	Τὸ φόρεμά μου φέρετε ;
Oui, Monsieur, le voici.	Μάλιστα, κύριε, ἰδοὺ αὐτό.
Je vous attendais ; asseyez- le moi.	Σᾶς ἐπερίμενον, βάλετέ μέ το.
Vous plait-il d'essayer l'ha- bit ?	Ἀγαπᾶτε νὰ δοκιμάσετε τὸ ἐν- δυμα ;
Voyons s'il est bien fait.	Ἄς ἴδωμεν ἂν ἔγινε καλόν.
J'espère que vous en serez content.	Ἐλπίζω ὅτι θὰ εὐχαριστηθῇτε.
Il me semble bien long.	Μοὶ φαίνεται πολὺ μακρὺ.
On ne les porte plus si co- urts qu'on faisait aupara- vant.	Δὲν τὰ φοροῦσι τόσον κοντὰ ὡς πρότερον.
On les porte longs à présent.	Τώρα τὰ φοροῦσι μακρά.
Boutonnez-moi.	Κομβώσατέ με.
Il me serre trop.	Πολὺ μὲ σφίγγει.
Il est trop juste.	Εἶναι εὐάρμοστον (πηγαίνει κα- λά).

Pour être bien fait. il faut qu'il soit juste.	Διὰ τὰ ἥναι καλοκαμωμένον, πρέπει νὰ ἥναι εἰάρμοστον.
Cet habit vous fait fort bien la taille.	Τοῦτο τὸ ἔνδυμα σᾶς κάμνει πολὺ ὠραῖον τὸ ἀνάστημα.
Les manches ne sont-elles pas trop larges?	Αἱ χειρίδες (μανίκια) δὲν εἶναι πολλὰ πλατεῖαι;
Non Monsieur, elles vont fort bien.	Ὁχι, κύριε, πηγαίνουν πολὺ καλά.
On les porte fort larges et fort longues.	Τὰς φοροῦσι πλατεῖας καὶ πολὺ μακρὰς.
La culotte est bien étroite.	Τὸ βρακίον εἶναι πολὺ στενόν.
C'est la mode.	Αὐτὸς εἶναι ὁ συρμός.
Cet habit vous sied fort bien.	Τοῦτο τὸ ἔνδυμα σᾶς ταιριάζει πολὺ καλά.
Vous êtes fort bien mis, fort propre.	Εἴσθε πολὺ καλοφορεμένος, πολὺ κομψός.
Votre habit est fort galant.	Τὸ ἔνδυμά σας εἶναι πολὺ κομψόν.
Mais les bas n'assortissent pas mon drap.	Ἀλλ' αἱ κάλτσαι δὲν ταιριάζουν μὲ τὴν τσώχαν μου.
N'importe, on n'y regarde pas de si près.	Ἀδιάφορον, δὲν κυττάζουσι τόσον ἐκ τοῦ πλησίον.
Que dites-vous de mon chapeau?	Πῶς στοχάζεσθε τὸ καπέλον μου;
C'est un fort beau castor.	Εἶναι πολλὰ ὠραῖον καστόριον.
Quelle lesse y mettez-vous?	Τί τάργανον (γαϊτάνιον) θὰ ἐάλετε;
Un galon d'or avec un boucle de diamant.	Ἐνα γαλόνι χρυσοῦν μὲ πόρπη (κόπτσαν) ἀδαμαντίνην.
Cela est hors de mode.	Τοῦτο εἶναι ἐκτὸς τοῦ συρμοῦ.
Faites-y mettre un bord d'argent.	Διορίσατε νὰ σᾶς ἐάλωσι μίαν ταινίαν (κενάρι) ἀργυρᾶν (1).
Je crois que j'ai tout ce qu'il me faut.	Νομίζω, ὅτι ἔχω ὅσα μοι χρειάζονται.
Avez-vous fait le compte?	Ἐκάμετε τὸν λογαριασμόν;
Je n'ai pas eu le temps.	Δὲν ἔλαβον τὸν καιρόν.
Apportez-le demain, je vous paierai.	Φέρετέ τον αὔριον καὶ θέλω σᾶς πληρώσει.

(1) Bord, ταινία ραπτομένη εἰς τὸ χεῖλος τοῦ πύλου, εἰς τὸ κράσπεδον καὶ εἰς πᾶν ἄκρον τοῦ φορέματος.

Pour parler au cordonnier. Διὰ τὴν ὁμιλήσῃ τις πρὸς τὸν ὑποδηματᾶν.

Le cordonnier est-il venu?

Ἦλθεν ὁ ὑποδηματᾶς ;

Non, Monsieur, il n'est pas encore venu.

Ὁχι κύριε, δὲν ἦλθεν εἰσέτι.

Courez donc chez lui, et lui dites de m'apporter mes souliers.

Τρέξε λοιπὸν εἰς αὐτὸν καὶ εἰπέ τον νὰ φέρῃ τὰ πέδιλά μου.

Monsieur, le voici, je l'ai trouvé en chemin.

Κύριε, ἰδοὺ αὐτὸς, τὸν εὑρον καθ' ὁδόν.

Sont-ce me souliers ?

Αὐτὰ εἶναι τὰ πέδιλά μου ;

Oui, Monsieur.

Μάλιστα, κύριε.

Essayez-les-moi.

Δοκιμάσατέ μέ τα.

Mettes-les-moi.

Φορέσατέ μέ τα.

Ils sont trop étroits.

Εἶναι πολὺ στενά.

Ils me pressent un peu.

Μὲ σφίγγουν ὀλίγον.

Mettez-les à la forme pour les élargir.

Βάλετέ τα εἰς τὸ καλαπόδι διὰ νὰ τὰ πλατύνητε.

Ils s'élargiront assez en les portant.

Θὰ πλατυνθῶσιν ἄρκετὰ ὅταν τὰ φορῇτε.

Ce cuir prête comme un gant.

Τοῦτο τὸ δέρμα πλατύνεται (ἀνίγει) ὡς χειρόκτι.

Je sens fort bien qu'ils me blesseront.

Πολὺ καλὰ αἰσθάνομαι, ὅτι θὰ μὲ πληγώσωσι.

Mes cors en souffriront.

Οἱ κάλοι μου θὰ ὑποφέρωσι.

Mes pieds sont à la torture.

Οἱ πόδες μου εἶναι εἰς τὰ βασανιστήρια.

L'empeigne de ce soulier ne vaut rien.

Τὸ ψίδι τούτου τοῦ παπουζίου δὲν ἀξίζει τίποτε.

Le talon est trop bas.

Ἡ πτέρνα εἶναι πολλὰ χαμηλή.

Les semelles ne sont pas assez fortes, ἢ assez épaisses.

Τὰ πέλματα (τὰ χνάρια) δὲν εἶναι πολὺ δυνατά, πολὺ χονδρά.

Faites-m'en d'autres.

Κάμετέ μοι ἄλλα.

Vous êtes bien difficile.

Εἶσθε πολὺ δύσκολος.

Vous êtes difficile à conten-	Δυσκόλως εὐχαριστεῖσθε.
ter.	
Vous plait-il d'essayer une	Θέλετε νὰ δοκιμάσετε ἐν ἄλλο
autre paire que j'ai appor-	ζευγάρι τὸ ὁποῖον κατὰ τύχην
té par hasard?	ἔφερον;
Je le veux bien.	Εὐχαρίστως.
Je crois qu'ils vous seront	Νομίζω, ὅτι αὐτὰ θὰ σᾶς ᾔναι
propres.	κατάλληλα.
J'ai mes pieds plus à mon	Ἔχω τοὺς πόδας μου ἀναπαυ-
aise.	τικώτερον.
Que valent ces souliers?	Πόσον τιμῶνται αὐτὰ τὰ πέ-
	διλα;
Combien les vendez-vous?	Πόσον τὰ πωλεῖτε;
Cinq chelins.	Πέντε σελίνια.
C'est trop.	Πολὺ εἶναι.
C'est un prix fait, ἢ c'est un	Εἶναι τιμὴ ὠρισμένη (ξεκομ-
prix fixe.	μένη).
Faites-m'en une autre paire	Κάμετέ μοι ἄλλο ἐν ζευγος ὁ-
de semblables.	μοιον.
Prenez ma mesure.	Πάρετε τὸ μέτρον μου.
Voilà mon argent.	Ἴδου τὰ χρήματά μου.

40

Pour acheter des	Διὰ νὰ ἀγοράσῃ τις
livres.	βιβλία.
Monsieur, avez-vous quel-	Κύριε, ἔχετε βιβλία νέα;
ques livres nouveaux?	
Oui, Monsieur, quelle espè-	Μάλιστα, κύριε, τί εἶδος βιβλίων
ce de livres souhaitez-vous	ἐπιθυμεῖτε ν' ἀποκτήσετε;
avoir?	
Voulez-vous des livres d'hi-	Θέλετε βιβλία ἱστορικά, μαθη-
stoire, de mathématique,	ματικά, φιλοσοφικά, θεολογι-
de philosophie, de théologie,	κά, ἱατρικά, ἢ νομικά;
de médecine, ou de droit?	
Non je cherche des livres de	Ὁχι, ζητῶ ποιητικά βιβλία.
poésie.	
Je puis vous en fournir en	Δύναμαι νὰ σᾶς δώσω εἰς ὅλας
toutes sortes de langues.	τὰς γλώσσας.

Car j'ai tous les poètes, Grecs, Latins, Espagnols, Italiens, Français, et Anglais.

J'en ai aussi une grande partie.

Quels poètes avez-vous donc envie d'acheter ?

Virgile en latin, les poésies de boileau, et les ouvrages de Monsieur Dryden.

J'ai tous ces livres-là.

Faites-moi les voir, s'il vous plaît.

Les voulez-vous reliés en basane, en veau, ou en maroquin ?

En veau.

Les voulez-vous dorés sur le dos avec un titre ?

Oui, assurément.

Faut-il qu'ils soient dorés sur tranche ?

Il n'est pas nécessaire.

Les voilà comme vous les souhaitez.

Cette reliure n'est pas bonne.

Ce livre n'est pas bien cousu.

En voilà un autre pour celui-là.

Combien faites-vous ce livre ?

Il vous coûtera deux écus.

Διότι ἔχω ὅλους τοὺς ποιητὰς, Ἕλληνας, Λατίνους, Ἰσπανοὺς, Ἰταλοὺς, Γάλλους, καὶ Ἀγγλοὺς.

Ἐχω μάλιστα μεγάλην προμήθειαν ἐξ αὐτῶν.

Ποίους ποιητὰς λοιπὸν ἐπιθυμεῖτε νὰ ἀγοράσητε ;

Τὸν Βιργίλιον λατινιστὶ, τὰ ποιήματα τοῦ Βοαλῶ, καὶ τὰ συγγράμματα τοῦ Κυρίου Δρυδένου.

Ἐχω ὅλα τὰ βιβλία ταῦτα.

Δείξατέ μοί τα, ἂν θελετε.

Γὰ θέλετε δεμένα μὲ θύρσαν (1), μὲ δέρμα μοσχαρίου, ἢ μὲ αἰγόθυσσαν ;

Μὲ δέρμα μοσχαρίου.

Τὰ θέλετε χρυσωμένα εἰς τὴν ῥάχην μὲ ἐπιγραφὴν ;

Ναί, βεβαίως.

Πρέπει νὰ ᾔναι χρυσωμένα κατὰ τὸ ἀκρότομον ; (2)

Δὲν εἶναι ἀναγκαῖον.

Ἴδου αὐτὰ ὡς τὰ ἐπιθυμεῖτε.

Τοῦτο τὸ δέσιμον δὲν εἶναι καλόν.

Τοῦτο τὸ βιβλίον δὲν εἶναι καλὰ ῥαμμένον.

Ἴδου ἄλλο ἀντ' ἐκείνου.

Πόσον πωλεῖτε τὸ βιβλίον τοῦτο ;

Θὰ σῶς γίνῃ (θὰ σῶς κοστίσῃ) δύο σκουδά.

(1) Basane, θύρσα, δέρμα προβάτων κατεργασμένον,

(2) Tranche, ἀκρότομον, τὸ ἄκρον τοῦ φύλλου τοῦ βιβλίου, ἀπὸ τὸ ἑποῖον κόπτεται.

C'est trop.

C'est un prix fait.

Je vous en donnerai neuf chelins.

Il me revint à plus que vous m'en offrez.

J'ai de la peine à le croire.

Je vous assure qu'il me coûte trois demi écus en blanc, et deux chelins pour la reliure.

Vous ne voudriez pas que je vendisse mes livres à perte.

Bien loin de là ; je veux que vous gagniez quelque chose.

Il faut donc que vous me donniez dix chelins.

Les voilà ; je ne veux pas tenir à si peu de chose.

N'avez-vous point besoin d'autres livres ?

Non pas pour le présent.

Mais j'ai affaire de papier à écrire, de plumes, d'encre, de cire d'Espagne, et de pains à cacheter.

Je ne vends rien de tout cela ; mais vous en trouverez chez le papetier qui tient la boutique attenante.

Adieu, Monsieur.

Monsieur, je suis votre très-humble serviteur.

Je vous remercie de votre pratique.

Πολὺ εἶναι.

Εἶναι τιμὴ ὠρισμένη (ἑξομμένη).

Θὰ σὺς δώσω ἐννέα σελίνια.

Μοὶ ἐκόστισε περισσότερον παρ' ὅσον μοὶ προσφέρετε.

Δυσκολεύομαι νὰ τὸ πιστεύσω.

Σὰς ἐβεβαίω, ὅτι ἔχει τρία μισὰ σκοῦδα ἄδετον, καὶ δύο σελίνια διὰ τὸ δέσιμον.

Δὲν ἐπιθυμεῖτε νὰ πωλήσω τὰ βιβλία μου μὲ ζημίαν.

Ἄπαγε, θέλω νὰ κερδίσητε κάτι.

Πρέπει λοιπὸν νὰ μοὶ δώσητε δέκα σελίνια.

Ἰδοὺ· δὲν θέλω νὰ ἐπιμένω εἰς τόσῳ μικρὰ πράγματα.

Δὲν ἔχετε χρεῖαν ἄλλων βιβλίων;

Ὁχι κατὰ τὸ παρόν.

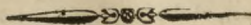
Ἀλλὰ χρειάζομαι χαρτὶ διὰ γράψιμον, κονδύλια, μελάνι, κηρὸν σημαντήρα (βουλοκέρι), καὶ σημαντρίδας (βουλλίνια).

Δὲν πωλῶ τίποτε ἀπὸ αὐτά· ἀλλὰ θέλετε τὰ εὔρει εἰς τὸν χαρτοπώλην, ὅστις ἔχει τὸ παρακείμενον ἐργαστήριον.

Χαίρετε, κύριε.

Κύριε, δοῦλός σας ταπεινότατος.

Σὰς εὐχαριστῶ διὰ τὴν πρᾶξίν σας.

Pour parler français.	Διὰ τὰ ὁμιλήσῃ τις γαλλικά.
Apprenez-vous le Français?	Μαθάνετε τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν ;
Oui, Monsieur, je l'apprends.	Μάλιστα, κύριε, τὴν μαθάνω.
Vous faites fort bien, car c'est une langue fort à la mode.	Πολὺ καλὰ κάμνετε. διότι εἶναι γλῶσσα ἐν πολλῇ χρήσει.
C'est aujourd'hui le langage universel.	Αὕτῃ εἶναι τὴν σήμερον ἡ γενικὴ διάλεκτος.
Tout le monde parle français.	Όλοι οἱ ἄνθρωποι ὁμιλοῦσι γαλλικά.
Toutes les personnes de qualité parlent français.	Όλοι οἱ εὐγενεῖς ὁμιλοῦσι γαλλικά.
On parle français dans toutes les cours de l'Europe.	Εἰς ὅλας τὰς αὐλὰς τῆς Εὐρώπης ὁμιλοῦσι Γαλλικά.
Je vous l'avoue ; mais c'est une langue bien difficile.	Τὸ ὁμολογῶ, ἀλλ' εἶναι πολλὰ δύσκολος γλῶσσα.
Je crois que l'Anglais n'est pas si difficile.	Νομίζω ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ δὲν εἶναι τόσῳ δύσκολος.
Pardonnez-moi, il est beaucoup plus difficile.	Μὲ συγχωρεῖτε, εἶναι πολλὰ πλεόν δυσκολωτέρα.
Outre cela, le français est plus doux que l'anglais.	Ἐκτὸς τούτου ἡ γαλλικὴ γλῶσσα εἶναι τερπνοτέρα τῆς Ἀγγλικῆς.
Mais il n'est ni si copieux, ni si emphatique.	Ἀλλὰ δὲν εἶναι τόσον πλουσία οὔτε τόσον ἐμφατικὴ.
Êtes-vous fort savant dans la langue française ?	Εἴσθε πολὺ πεπαιδευμένος εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν ;
Pas trop, je ne sais presque rien.	Όχι πολὺ. δὲν ἔξεύρω σχεδὸν τίποτε.
On dit pourtant que vous parlez fort bien.	Λέγουσι μ' ὅλον τοῦτο, ὅτι ὁμιλεῖτε πολὺ καλά.
Entendez-vous ce que vous lisez?	Καταλαμβάνετε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκετε ;
J'entends mieux que je ne parle.	Ἐννοῶ καλῆτερα παρ' ὅσον ὁμιλῶ.

Quels livres lisez-vous pour apprendre le français?	Ποῖα βιβλία ἀναγινώσκετε διὰ νὰ μάθητε τὰ γαλλικά;
Le Nouveau Testament, les communes prières, les fables d'Esopé par M. de la Fontain, les comédies de Molière, Télémaque, et l'histoire poétique.	Τὴν νέαν διαθήκην, τὰς συνήθεις προσευχὰς, τοὺς μύθους τοῦ Αἰσώπου ὑπὸ τοῦ Κ. Λαφονταίνου, τὰς κωμωδίας τοῦ Μολιέρου, Τηλέμαχον, καὶ τὴν ποιητικὴν ἱστορίαν.
Ce sont de très-bons livres; mais de quel dictionnaire vous servez-vous?	Πολὺ καλὰ βιβλία εἶναι· ἀλλὰ τί λεξικὸν μεταχειρίζεσθε;
Du dictionnaire Royal de Boyer qui, à ce qu'on dit, est le meilleur.	Τὸ Βασιλικὸν λεξικὸν τοῦ Βοαγέρου τὸ ὁποῖον, ὡς λέγουσιν, εἶναι τὸ καλλήτερον.
Je lis aussi les lettres et les contes du même auteur en français et en anglais.	Ἀναγινώσκω καὶ τὰς ἐπιστολάς καὶ τὰ διηγήματα τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως εἰς τὸ γαλλικὸν καὶ ἀγγλικόν.
Vous faites fort bien; car ce sont deux livres fort agréables et fort propres à apprendre ces deux langues.	Πολὺ καλὰ κάνετε· ἐπεὶδὴ αὐτὰ τὰ δύο βιβλία εἶναι πολὺ τερπνὰ καὶ ἐπιτήδεια πρὸς τὴν μάθησιν τῶν δύο τούτων γλωσσῶν.
Qu'apprenez-vous par coeur?	Τί μανθάνετε ἐκ στήθους;
J'apprends quelques mots dans le vocabulaire.	Μανθάνω τινὰς λέξεις εἰς τὸ ὀνομαστικόν.
Dites-moi un peu, comment appelez-vous cela?	Εἰπότε μοι, πῶς ὀνομάζετε τοῦτο;
Je crois qu'on l'appelle...	Νομίζω ὅτι ὀνομάζεται...
Fort bien; et ceci?	Πολὺ καλὰ· καὶ τοῦτο;
Vous apprenez fort bien.	Πολὺ καλὰ μανθάνετε.
Je vous remercie de ce que vous m'encouragez.	Σὰς εὐχαριστῶ, διότι μὲ ἐγκαρδιόνετε.
Prononcé-je bien?	Προφέρω καλὰ;
Assez bien; passablement bien.	Πολὺ καλὰ· ὅποσόν καλῶς.
Il ne vous manque qu'un peu d'exercice ἢ de pratique.	Ὀλίγη γύμνασις μόνον σὰς λείπει.

On n'a rien sans peine.

Si vous prenez de la peine, vous apprendrez le français.

Je suis convaincu de cette vérité.

On m'a dit que vous êtes fort savant dans la langue française.

Je souhaiterais que cela fût vrai : je saurais ce que je ne sais pas.

Il sera vrai si vous le voulez.

Qu'entendez-vous par là?

Je veux dire qu'il ne dépend que de vous d'apprendre le français.

Comment cela?

Je suppose que vous avez envie d'apprendre ce beau langage.

Vous devez le supposer, car en effet j'en brûle d'envie.

Eh bien je vais vous enseigner la manière d'apprendre bientôt le français.

Vous m'obligerez beaucoup. Vous me ferez un très-grand plaisir.

La méthode la plus facile pour apprendre le français est de le parler souvent.

Mais pour le parler il en faut savoir quelque chose.

Vous en savez déjà assez.

Je ne sais que vingt ou trente mots, et quelques peti-

τίποτε δὲ ἀποκτῇ τις ἄνευ κόπου.

Ἐὰν καταβάλλετε κόπον, θὰ μάθετε τὴν γαλλικὴν.

Εἶμαι πεπεισμένος περὶ τῆς ἀληθείας ταύτης.

Μοὶ εἶπον, ὅτι εἴθε πολὺ πεπαιδευμένος περὶ τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν.

Ἡχόμην νὰ ᾔτο ἰληθινόν, διότι θὰ ἤξευρον ὅ,τι δὲν ἤξεύρω.

ῥύνχται νὰ πράγματοποιηθῇ ἂν θέλητε.

Τί ἐννοεῖτε μὲ τοῦτο;

Ἐννοῶ, ὅτι εἶναι εἰς τὸ χέρι σας νὰ μάθῃτε τὴν γαλλικὴν.

Πῶς τοῦτο;

Ἵποθέτω ὅτι ἔχετε ἐπιθυμίαν νὰ μάθῃτε τὴν ὠραίαν ταύτην διάλεκτον.

Πρέπει νὰ τὸ ὑποθέσῃτε, διότι πραγματικῶς τὸ ὑπερεπιθυμῶ. Λοιπὸν, τώρα θὰ σᾶς δείξω τὸν τρόπον τοῦ νὰ μάθετε ἐντὸς ὀλίγου τὴν γαλλικὴν.

Πολὺ θέλετε μὲ ὑποχρεῶσαι.

Θέλετε μοὶ κάμει μεγάλην χάριν.

Ἡ εὐκολωτέρα πρὸς τὴν μάθησιν τῆς Γαλλικῆς μεθόδος εἶναι νὰ τὴν ὁμιλῇτε συχνά.

Ἀλλὰ διὰ νὰ τὴν ὁμιλῇ τις πρέπει νὰ ἤξεύρῃ κάτι τι.

Ἡξεύρετε ἤδη ἀρκετά.

Δὲν ἤξεύρω εἰμὴ εἰκοσιν ἢ τριάκοντα λέξεις, καὶ τινὰς φρά-

tes phrases que j'ai apprises par coeur.	σεις τὰς ὁποίας ἔμαθον ἐκ στήθους.
C'est assez, ἢ cela suffit pour commencer à parler.	Ἀρκεῖ τοῦτο διὰ νὰ ἀρχίσῃτε νὰ ὁμιλῆτε.
Si cela était, je deviendrais savant en peu de temps.	Ἄν τοῦτο ᾗτο, ἤθελα γείνη σοφὸς εἰς ὀλίγον καιρόν.
N'en doutez point.	Μὴ ἀμφιβάλλετε περὶ τούτου διόλου.
N'entendez-vous point ce que je vous dis?	Δὲν ἐννοεῖτε ὅ,τι σᾶς λέγω;
Je l'entends et je le comprends fort bien, mais j'ai de la peine à parler.	Τὸ ἐννοῶ καὶ τὸ καταλαμβάνω πολὺ καλὰ, ἀλλὰ δυσκολεύομαι νὰ ὁμιλήσω.
Je n'ai pas la facilité de parler.	Δὲν ἔχω τὴν εὐκολίαν τοῦ ὁμιλεῖν.
Cela viendra avec le temps.	Τοῦτο θὰ ἐλθῇ μὲ τὸν καιρόν.
Ne vous rebutez pas pour cela.	Μὴ ἀπελπιζέσθε διὰ τοῦτο.
Je suis un peu impatient.	Εἶμαι ὀλίγον ἀνυπόμονος.
Y a-t-il long-temps que vous apprenez?	Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφ' ὅτου διδάσσεσθε;
Il y a deux mois.	Εἶναι δύο μῆνες.
C'est fort peu de temps.	Εἶναι πολλὰ ὀλίγος καιρὸς.
Votre maître ne vous dit-il pas qu'il faut toujours parler français?	Ὁ διδάσκαλός σας δὲν σᾶς λέγει ὅτι πρέπει πάντοτε νὰ ὁμιλῆτε γαλλικὰ;
Oui, Monsieur, il me le dit souvent.	Μάλιστα, κύριε, μὲ τὸ λέγει πολλάκις.
Pourquoi donc ne parlez-vous pas?	Διατί λοιπὸν δὲν ὁμιλεῖτε;
Avec qui voulez-vous que je parle?	Μετὰ τίνος θέλετε νὰ ὁμιλῶ;
Avec tous ceux qui vous parleront.	Μὲ ὅλους ὅσοι σᾶς ὁμιλοῦσι.
Je voudrais parler mais je n'ose pas.	Ἐπεθύμουν νὰ ὁμιλῶ, ἀλλὰ δὲν τολμῶ.
Croyez-moi; soyez hardi, et parlez sans prendre garde si vous parlez bien ou mal.	Πιστεύσατέ με; νὰ ᾗσθε τολμηρὸς, καὶ νὰ ὁμιλῆτε χωρὶς νὰ προσέχῃτε ἂν ὁμιλῆτε καλὰ ἢ κακὰ.

Si je parle de cette manière, tout le monde se moquera de moi.	Ἄν ὁμιλῶ κατ' αὐτόν τὸν τρό- πον, θὰ μὲ περιγελῶσιν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι.
Ne craignez pas cela.	Μὴ φοβῆσθε τοῦτο.
Ne savez-vous pas que pour apprendre à bien parler on commence par parler mal?	Δὲν ἤξεύρετε, ὅτι διὰ νὰ μάθῃ τις νὰ ὁμιλῇ καλῶς, ἀρχίζει ἀπὸ τοῦ νὰ ὁμιλῇ κακῶς;
Je suivrai donc votre avis.	Θέλω λοιπὸν ἀκολουθήσει τὴν γνώμην σας.
Vous ferez fort bien.	Πολὺ καλὰ θέλετε κάμει.

42

Pour louer un loge- ment.	Διὰ νὰ ἐνοικιάσῃ τις ἐν οἴκῃ μα.
Monsieur, vous plait-il de me faire un plaisir?	Κύριε, θέλετε νὰ μὲ κάμετε μίαν χάριν;
De tout mon coeur ; que sou- haitez-vous de moi?	Ἐξ ὅλης μου καρδίας· τί ἐπιθυ- μεῖτε ἀπ' ἐμέ ;
Que vous veniez avec moi pour louer un logement.	Νὰ ἔλθῃτε μὲ ἐμὲ διὰ νὰ ἐνοι- κιάσω ἐν οἴκῃ μα.
Je vous accompagnerai par tout où vous voulez.	Θέλω σᾶς συνοδεύει ὅπου θέ- λετε.
Allons dans la rue de Saint Jacques.	Ἄς ὑπάγωμεν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου.
Je vous suis.	Σᾶς ἀκολουθῶ.
Arrêtez, voici un billet à cet- te porte qui marque qu'il y a des chambres à louer.	Σταθῆτε, ἰδοὺ ἐν γραμματίῳ εἰς αὐτὴν τὴν θύραν, τὸ ὅποιον σημειώνει ὅτι ἔχει θαλάμους δι' ἐνοικιάσιν.
Frappez à la porte.	Κτυπήσατε τὴν θύραν.
Qui est là?	Τίς εἶναι ;
Ami.	Φίλος.
A qui souhaitez-vous de par- ler?	Εἰς τίνα θέλετε νὰ ὁμιλήσετε ;
Au maître, (ᾧ) à la maîtresse du logis.	Εἰς τὸν κύριον, (ᾧ) εἰς τὴν κυ- ρίαν τοῦ ξενοδοχείου.
Voici ma maîtresse.	Ἰδοὺ ἡ κυρία μου.

Mademoiselle avez-vous des chambres à louer?	Κυρία, ἔχετε θαλάμους δι' ἐνοικίαν.
Oui, Monsieur, vous plait-il de les voir?	Μάλιστα, κύριε, ὀρίζετε νὰ τοὺς ἴδῃτε.
Je suis venu exprès pour cela.	Ἦλθον ἐπ' τήδε δια τοῦτο.
Combien vous en faut-il?	Πόσοι σὺς χρειάζονται.
Il me faut une chambre à manger, une chambre à coucher avec un cabinet pour moi, et un galetas pour mon valet.	Μοὶ χρειάζεται, ἐν ἐστιατόριον, εἰς κοιτὼν μὲ ἐν δωματίον δι' ἐμὲ, καὶ ἐν ὑπερῶν διὰ τὸν ὑπηρέτην μου.
Faut-il que vos chambres soient garnies, ou non garnies?	Πρέπει νὰ ᾔναι οἱ θάλαμοί σας διακεκοσμημένοι (ἐστρωμένοι), ἢ ὄχι.
Garnies.	Διασκευασμένοι (ἐστρωμένοι).
Ayez la bonté d'attendre un moment dans cette salle; j'irai querir les clefs,	Λάβετε τὴν καλωσύνην νὰ περιμενῇτε μίαν στιγμὴν εἰς αὐτὴν τὴν αἴθουσαν· ἐγὼ ὑπάγω νὰ ζητήσω τὰ κλειδιά.
Eh bien, mademoiselle, je vous attends.	Λοιπὸν, κυρία, σὺς περιμένω.
Voulez-vous prendre la peine de monter?	Θέλετε νὰ λάβῃτε τὸν κόπον νὰ ἀναβῇτε;
Nous vous suivons, mademoiselle.	Σὺς ἀκολουθοῦμεν, κυρία.
Voici l'appartement que vous souhaitez au premier étage.	Ἰδοὺ τὸ οἶκημα (ἢ κατάλυμα) τὸ ὅπου ἐπιθυμεῖτε εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα.
Voilà un très-bon lit.	Ἰδοὺ ἓνα καλὸν κραβδάτι.
Et vous voyez qu'il y a tout ce qui est nécessaire dans une chambre garnie.	Βλέπετε δὲ ὅτι ὑπάρχει πᾶν ὅτι εἶνε ἀναγκαῖον εἰς διασκευασμένον θάλαμον.
Comme table, tablette, miroir, guéridon, chaises, et belle tapisserie.	Ὡς τράπεζα, αἶθκιον, καθρέπτης, μονοπόδιον, καθέκλαι, καὶ ὡραία παραπετάσματα.
Mais où est le cabinet?	Ἀλλὰ ποῦ εἶναι τὸ δωματίον (ἢ σπουδαστήριον);
Le voici.	Ἰδοὺ αὐτό.
Ceci m'accorde assez bien.	Τοῦτο μὲ εὐχαριστεῖ πολὺ.

Cet appartement me revient fort.	Τοῦτο τὸ πάτωμα μὲ ἀρέσκει πολὺ.
J'en suis bien aise.	Χαίρω.
Combien en demandez-vous par semaine?	Πόσον ζητεῖτε τὴν ἐβδομάδα δι' αὐτὰ τὰ δωμάτια;
Je ne loue jamais mes chambres que par mois ou par quartier.	Δὲν ἐνοικιάζω ποτὲ τοὺς θαλάμους μου εἰμὴ κατὰ μῆνα καὶ κατὰ τριμηνίαν.
Eh bien, je les prendrai par mois; combien en voulez-vous?	Λοιπὸν, τοὺς πιάνω κατὰ μῆνα. πόσον θέλετε;
Je n'ai jamais eu moins de quatre guinées par mois de ces deux chambres.	Ποτὲ δὲν ἔλαβον ὀλιγώτερον ἀπὸ τέσσαρας γινέας κατὰ μῆνα ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς δύο θαλάμους.
C'est trop.	Πολὺ εἶναι.
Vous devez considérer que c'est ici le plus beau quartier de la ville, et que vous n'êtes qu'à un pas de la cour.	Πρέπει νὰ στοχασθῆτε, ὅτι ἐδῶ εἶναι ἡ καλὴτέρα συνοικία (γειτονιά) τῆς πόλεως, καὶ ὅτι καθ' ἓν μόνον βῆμα εἰσθε μακρὰν τῶν ἀνακτόρων.
Eh bien, pour vous montrer que je n'aime pas à marchander je vous en donnerai trois.	Λοιπὸν, διὰ νὰ δείξω ὅτι δὲν ἀγαπῶ νὰπραγματεύωμαι, θέλω σᾶς δώσει τρεῖς γινέας.
C'est trop peu; vous ne savez pas combien je paie de rente pour cette maison.	Εἶναι πολλὰ ὀλίγον· δὲν ἤξευρετε πόσον πληρόνω ἐτήσιον εἰσόδημα δι' αὐτὴν τὴν οἰκίαν.
Il ne m'importe pas de le savoir.	Δὲν μὲ διαφέρει νὰ τὸ ἤξεύρω.
Mais en un mot comme en mille, nous partagerons le différend.	Ἐν ἐνὶ λόγῳ, θέλομεν διανεῖμει τὴν διαφοράν.
Je vous assure que j'y perds, mais il me fâche de vous renvoyer.	Σᾶς βεβαιῶ, ὅτι ζημιουῖμαι, ἀλλὰ μοὶ κακοφαίνεται νὰ σᾶς ἀποπέμψω.
Mais à propos, ne puis-je pas être en pension chez vous?	Ἀλλ' εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, δὲν δύναμαι νὰ ἦμαι ὑπότροφος εἰς τὴν οἰκίαν σας;
Oui, vous le pouvez.	Μάλιστα, δύνασθε.

Combien prenez-vous de chaque personne par semaine?	Πόσον λαμβάνετε τὴν ἐβδομάδα ἀπὸ κάθε ἀνθρώπου;
A raison de trente pièces par an.	Ἀναλόγως τῶν τριάκοντα λιρῶν κατ' ἔτος.
A combien est-ce que cela revient?	Πρὸς πόσον ἀναλογεῖ;
A environ douze chelins par semaine.	Πρὸς δώδεκα περίπου σελίνια τὴν ἐβδομάδα.
Et que prenez-vous pour la chambre et pour la pension tout ensemble?	Καὶ τί λαμβάνετε διὰ τὸν θάλαμον καὶ διὰ τὴν διατροφήν ὁμοῦ;
Quinze pièces par quartier.	Δεκαπέντε λίρας κατὰ τριμηνίαν.
Eh bien, je commencerai demain.	Λοιπὸν, θέλω ἀρχίσει αὔριον.
Quand il vous plaira.	Ὅταν ὀρίζητε.
Bon soir, Mademoiselle.	Καλὴ ἐσπέρα σας, κυρία.
Bon soir, Monsieur.	Καλὴ σας ἐσπέρα, κύριε.

43

Pours'informez de quelqu'un.	Διὰ νὰ ἐξετάσῃ τις περὶ τίνος.
Qui est ce Monsieur-là?	Τίς εἶναι ὁ κύριος ἐκεῖνος;
C'est un Anglais.	Εἶναι Ἄγγλος τις.
Je le prenais pour Français.	Ἐγὼ τὸν ἐνόμιζα Γάλλον.
Vous vous êtes donc mépris.	Ἐλανθάσθητε λοιπὸν.
Où demeure-t-il?	Ποῦ κατοικεῖ;
Il demeure dans la rue de . .	Κατοικεῖ εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ . .
Tient-il maison?	Βαστᾷ σπῆτι;
Non, Monsieur, il demeure en chambre garnie.	Ὁχι, κύριε, κάθηται εἰς θάλαμον ριεσκευασμένον.
Chez qui loge-t-il?	Εἰς τίνος οἰκίαν κατοικεῖ;
Il loge chez monsieur tel, à l'enseigne de lion (1).	Κατοικεῖ εἰς τοῦ κυρίου δεῖνος εἰς τὸ παράσημον τοῦ λέοντος.

(1) Enseigne, τεχνόσημον, πῖναξ, ζωγραφία συμβολικὴ ἐπάνω τῆς θύρας ἐργαστηρίου, ξενοδοχείου· δυνάμεθα νὰ ἀποκριθῶμεν εἰς τὸ παράσημον ἢ εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ λέοντος, ἢ ἀπλῶς εἰς τὸν λέοντα.

Quel âge a-t-il ?	Τί ηλικίαν ἔχει ;
Je crois qu'il a vingt cinq ans.	Νομίζω ὅτι εἶναι εἰκοσιπέντε ἐτῶν.
Je ne le crois pas si âgé.	Δὲν τὸν στοχάζομαι τόσον ηλικιωμένον.
Il ne saurait être guère plus jeune.	Δὲν δύναται νὰ ᾔναι νεώτερος.
Est-il marié ?	Εἶναι ἔγγαμος ;
Non, monsieur, il est encore garçon.	Ὅχι, κύριε, ἄγαμος εἶναι ἀκόμη.
Son père et sa mère sont-ils en vie ?	Ὁ πατήρ του καὶ ἡ μήτηρ του ζῶσιν εἰσέτι ;
Sa mère vit encore, mais son père est mort depuis deux ans.	Ἡ μήτηρ του ζῇ εἰσέτι, ἀλλ' ὁ πατήρ του ἀπέθανε πρὸ δύο ἐτῶν.
A-t-il de frères et de soeurs ?	ἔχει ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφάς ;
Il a deux frères et une soeur.	ἔχει δύο ἀδελφοὺς καὶ μίαν ἀδελφήν.
Sa soeur est-elle mariée ?	Εἶναι ὑπανδρευμένη ἡ ἀδελφή του ;
Oui, Monsieur.	Μάλιστα κύριε.
Avec qui ?	Μὲ ποῖον ;
Avec le Comte de . . .	Μὲ τὸν κόμητα τοῦ . . .
Elle était donc un riche parti.	Ἦτο λοιπὸν πλουσία νύμφη.
Elle a eu quinze mille pièces en mariage.	ἔλαβε προῖκα δεκαπέντε χιλιάδας ταλήρων.
Est-elle belle ?	Εἶναι ὡραία ;
Elle n'est pas laide.	Δὲν εἶναι ἄσχημος.
Elle est assez jolie.	Εἶναι ἀρκετὰ εὐμορφος.
Elle est un peu marquée de la petite-vérole.	Εἶναι ὀλίγον σημειωμένη ἀπὸ τὴν βλογιάν.
Mais elle a infiniment d'esprit.	Ἀλλ' ἔχει ἄπειρον πνεῦμα.
Elle est fort spirituelle.	Εἶναι πολὺ ἀγχίνους, (ἡ) πνευματώδης.
Dites-moi je vous prie, le gentilhomme dont nous parlons parle-t-il français ?	Εἰπέτε μοι, παρακαλῶ, ὁ περὶ οὗ λόγος εὐγενὴς ὁμιλεῖ γαλλικά ;
Quoiqu'il soit Anglais, il	Μ' ὅλον ὅτι εἶναι Ἀγγλος, ὁμι-

- parle si bien français, Italien, Espagnol et allemand que parmi les Français on le croit Français.
- Il parle italien comme les Italiens mêmes.
- On le prend pour Espagnol parmi les Espagnols, et il passe pour Allemand parmi les Allemands.
- Comment peut-il posséder tant de langues différentes?
- Il a la mémoire heureuse, et il a beaucoup voyagé.
- Il a été deux ans à Paris, six mois à Madrid, un an et demi en Italie, et un an en Allemagne.
- Il a vu toutes les cours de l'Europe.
- Y a-t-il long-temps que vous le connaissez?
- Il y a environ trois ans que j'ai l'honneur de le connaître.
- Où avez-vous fait connaissance avec lui?
- Je fis connaissance avec lui à Rome.
- Il est de belle taille.
- Il n'est ni trop grand ni trop petit.
- Sa taille est libre et dégagée.
- On peut dire que c'est un bel homme.
- Il est toujours fort propre, et fort bien mis.
- Il se met fort bien.
- Il est bien tourné.
- λεί τόσον καλὰ γαλλικά, ἰταλικά, ἰσπανικά, καὶ γερμανικά, ὥστε μεταξὺ τῶν Γάλλων νομίζεται Γάλλος.
- Ὅμιλεῖ ἰταλικά ὡς αὐτοὶ οἱ Ἰταλοί.
- Ὑποτίθεται ὡς Ἰσπανὸς μεταξὺ τῶν Ἰσπανῶν, καὶ θεωρεῖται ὡς Γερμανὸς μεταξὺ τῶν Γερμανῶν.
- Πῶς δύναται νὰ ᾔηται κάτοχος τόσων γλωσσῶν διαφόρων; ἔχει μνημονικόν, καὶ περιηγήθη πολὺ.
- Ἐστάθη δύο ἔτη εἰς τὰ Παρίσια, ἕξ μῆνας εἰς τὴν Μαδρίτην, ἐν ἡμισυ ἔτος εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἓν ἔτος εἰς τὴν Γερμανίαν.
- Ἐπεσκέφθη ὅλας τὰς αὐλὰς τῆς Εὐρώπης.
- Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφ' ὅτου τὸν γνωρίζετε;
- Εἶναι περίπου τρία ἔτη ἀφ' ὅτου ἔχω τὴν τιμὴν τοῦ νὰ τὸν γνωρίζω.
- Ποῦ ἐσχετίσθητε μετ' αὐτοῦ;
- Ἐγνωρίσθη μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν Ρώμην.
- Εἶναι ὠραίου ἀναστήματος.
- Δέν εἶναι οὔτε πολὺ ὑψηλός, οὔτε πολὺ κοντός.
- Τὸ ἀνάστημά του εἶναι εὐδρομον.
- Δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι εἶναι ὠραῖος ἄνθρωπος.
- Εἶναι πάντοτε πολὺ κομψὸς καὶ καλοφορεμένος.
- Ἐνδύεται πολὺ καλά.
- Εἶναι εὐπρεπῆς (εὐειδής).

Il a bon air.	Ἕχει ὠραῖον σχῆμα (ἢ τρόπον, ἦθος, χαρακτήρα.)
Il a bonne mine, et le port noble (1).	Ἕχει καλὴν ὄψιν (ἢτοι ὑγιῆ), καὶ τὴν στάσιν εὐγενῆ.
Il n'a rien de dégoûtant dans ses manières.	Δὲν ἔχει τίποτε ἀηδὲς εἰς τὴν συμπεριφορὰν του.
Il est civil, affable, et complaisant avec tout le monde.	εἶναι πολιτικὸς, εὐπροσῆγορος, καὶ εὐάρεστος πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.
Il a beaucoup d'esprit, et il est fort enjoué en conversation.	Ἕχει πολὺ πνεῦμα, καὶ εἶναι εὐθυμος εἰς τὴν συναναστροφὴν.
Il danse proprement, il fait les armes, et monte fort bien à cheval.	Χορεύει κομψά, διαξιφίζεται (ἢ ὀπλομαχεῖ), καὶ ἵππεύει κάλλιστα.
Il joue de la flûte, de la guitare et des plusieurs autres instrumens.	Παίζει αὐλὸν, κιθάραν, καὶ πολλὰ ἄλλα ὄργανα.
En un mot c'est un gentil-homme accompli.	Ἐν ἐνὶ λόγῳ εἶναι εὐγενὲς τέλειος.
Vous en faites un portrait si avantageux que vous me faites naître l'envie de le connaître.	Τόσον ἔξοχον εἰκόνα κάμνετε αὐτοῦ, (ἢ) τόσον εὐπρεπῶς τὸν παριστάνετε, ὥστε μοῦ διεγείρετε τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ τὸν γνωρίσω.
Je vous en donnerai la connaissance.	Θέλω σᾶς σχετίσει μετ' αὐτοῦ.
Je vous en serai obligé.	Θὰ μὲ ὑποχρεώσετε.
Quand voulez-vous que nous allions le saluer ensemble?	Πότε θέλετε νὰ ὑπάγωμεν νὰ τὸν ἐπισκεφθῶμεν ὁμοῦ.
Quand il vous plaira.	Ὅταν θελήσῃτε.
A quelle heure peut-on le voir chez lui?	Ποίαν ὥραν δύναται τις νὰ τὸν ἴδῃ εἰς τὴν οἰκίαν του;
Je puis le voir à toute heure, car c'est mon ami intime.	Ἐγὼ δύναμαι νὰ τὸν ἴδω πᾶσαν ὥραν, διότι εἶναι φίλος μου στενός.
Allons donc le voir demain matin.	Ὑπάγωμεν λοιπὸν νὰ τὸν ἐπισκεφθῶμεν αὔριον τὸ πρωΐ.

(1) Port, στάσις, κ. στάσιμον, ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον κρατεῖ τις τὸ σῶμά του θαδίζων.

Je le veux bien.	Εὐχαρίστως.
A votre loisir.	Μὲ τὴν ὑπομονὴν σας.
A votre commodité.	Μὲ τὴν ἡσυχίαν σας.
Quand vous en aurez le temps.	Ὅταν λάβετε καιρόν.
Adieu, monsieur.	Ἰγίζινετε, κύριε.
Je suis votre serviteur.	Δοῦλός σας.
Je suis le vôtre.	Καὶ ἐγὼ ὑμέτερος.
Je vous souhaite le bon soir.	Σᾶς εὐχομαι καλὴν ἐσπέραν.
Je vous le souhaite pareillement.	Καὶ ἐγὼ ὁμοίως.

44

Pour prendre congé de quelqu'un.	Διὰ τὴν ἀποχαιρετήσῃ τις τινὰ (πρὶν τὴν ἀναχωρήσῃ).
Monsieur, je vais prendre congé de vous.	Κύριε, τώρα θέλω σᾶς ἀποχαιρετήσῃ.
Pourquoi voulez-vous vous en aller ?	Διὰ τί θέλετε τὴν ἀναχωρήσετε ;
Parceque le temps de dîner approche.	Διότι ὁ καιρὸς τοῦ γεύματος πλησιάζει.
Ne pouvez-vous pas dîner avec nous ?	Δὲν δύνασθε τὴν γευματίσετε με ἡμᾶς.
Je vous remercie, monsieur, je ne saurais rester aujourd'hui.	Σᾶς εὐχαριστῶ, κύριε; δὲν δύναμαι τὴν μείνω σήμερον.
Quelles affaires avez-vous donc ?	Τί ἀσχολίας ἔχετε λοιπόν ;
Je n'ai pas beaucoup d'affaire, mais il faut que j'aile diner chez nous ?	Δὲν ἔχω πολλὰς ἀσχολίας, ἀλλὰ πρέπει τὴν ὑπάγω τὴν γευματίσω εἰς τὴν οἰκίαν μας.
Avez-vous invité quelqu'un à dîner avec vous ?	Προσεκαλέσατε κανένα τὴν γευματίσῃ μαζὴ σας ;
Non ; mais j'ai promis à un gentilhomme français qui n'entends point l'anglais,	Ὅχι· ἀλλ' ὑπεσχέθην εἰς εὐγενῆ τινὰ Γάλλον, ὅστις δὲν ἐννοεῖ τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, τὴν

d'aller avec lui dans la ville, pour lui aider à faire des emplettes.	ὑπάγω μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν διὰ νὰ τὸν βοηθήσω νὰ ἀγοράσῃ πράγματα (νὰ κάμῃ ψωνίσματα).
A quelle heure l'attendez-vous ?	Ποίαν ὥραν τὸν περιμένετε ;
Je l'attends à deux heures. Êtes-vous assuré qu'il viendra ?	Τὸν περιμένω εἰς τὰς δύο ὥρας. Εἴσθε βέβαιος ὅτι θὰ ἔλθῃ ;
Je n'en suis pas assuré ; mais puisque je lui ai promis, il faut que je m'y trouve.	Δὲν εἶμαι βέβαιος, ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦ ὑπεσχέθην, πρέπει νὰ εὐρεθῶ ἐκεῖ.
Vous avez raison.	Ἔχετε δίκαιον.
Je ne veux donc pas vous retenir.	Δὲν θέλω λοιπὸν νὰ σᾶς ἐμποδίσω.
Adieu, votre serviteur.	Χαίρετε, δοῦλός σας.
Je suis le vôtre.	Καὶ ἐγὼ ἰδιὸς σας.
Garçon, allez ouvrir la porte à Monsieur.	Παιδί, ὕπαγε ν' ἀνοίξῃς τὴν θύραν εἰς τὸν κύριον.
Je l'ouvrirai bien moi-même.	Τὴν ἀνοίγω ἐγὼ ὁ ἴδιος.
Mais vous n'avez pas la clef.	Ἀλλὰ δὲν ἔχετε τὸ κλειδί.
Comment ! fermez-vous la porte à la clef ?	Πῶς ! κλειδώνετε τὴν θύραν ;
C'est notre coutume.	Οὕτω συνειθίζομεν.
Je vous prie, faites mes compliments à mademoiselle votre soeur.	εἰπέτε, σᾶς παρακαλῶ, τοὺς χαριετισμούς μου εἰς τὴν κυρίαν ἀδελφὴν σας.
Je ne manquerai pas.	Δὲν θέλω λείπει.
Quand nous reverrons-nous ?	Πότε θὰ ἐνταμωθῶμεν ;
Demain, s'il plaît à Dieu.	Αὔριον, ἂν θέλῃ ὁ Θεός.
Je vous irai voir.	Θὰ ἔλθω νὰ σᾶς ἴδω.
Je vous en prie.	Σᾶς παρακαλῶ.

45

Pour faire un troc.	Διὰ νὰ κάμῃ τις ἀνταλλάγήν.
Voulez-vous troquer votre montre ?	Θέλετε νὰ ἀνταλλάξῃτε τὸ ὥρολόγιόν σας ;

Contre quoi ? ἢ avec quoi ?	Μὲ τί ;
Contre mon épée.	Μὲ τὸ ξίφος μου.
De tout mon coeur.	Προθυμῶς.
Mais combien voulez-vous me donner de retour ? ἢ	Ἀλλὰ πόσα θέλετε μὲ δώσειν εἰς προσθήκην ; πόσα μὲ δίδετε
combien voulez-vous me rendre ?	περιπλέον ;
Deux guinées.	Δύω γινέας.
Combien estimez-vous votre montre ?	Πόσον ἐκτιμᾶτε τὸ ὀρολόγιον σας ;
Six guinées.	Ἐξ γινέας.
Elle ne vaut pas tant.	Δ' ἂν ἀξίζει τόσον.
C'est une vieille montre.	Εἶναι παλαιὸν ὀρολόγιον.
Je l'avoue; mais elle ne lais- se pas d'aller bien.	Τὸ ὁμολογῶ, ὅμως ἐξακολουθεῖ νὰ πηγαίνει καλὰ.
Je ne veux vous rendre rien.	Δὲν θέλω νὰ σᾶς δώσω τι ποτε περιπλέον.
Mon épée vaut bien votre montre.	Τὸ ξίφος μου ἀξίζει κάλλιστον τὸ ὀρολόγιόν σας.
Vraiment, vous vous moquez de moi.	Ἀληθινὰ ; μὲ γελαῖτε.
Il s'en faut beaucoup.	Πολλοῦ γε καὶ δεῖ.
Quelle épée est cela ?	Γί' σπαθίον εἶναι αὐτό ;
C'est une épée que je viens d'acheter chez le fourbis- seur.	Σπαθίον, τὸ ὁποῖον ἡγόρασα ἀπὸ τὸν ἀποσμηκτὴν.
La garde est-elle de cuivre doré ?	Εἶναι ἡ λαβὴ ἀπὸ χαλκὸν χρυ- σωμένον ;
Belle demande ! Ne voyez- vous pas qu'elle est de ver- meil ?	Ὡραία ἐρώτησις ! Δὲν βλέπετε ὅτι εἶναι ἀπὸ ἐπίχρυσον ἄρ- γυρον (ἀσήμε χρυσωμένον) ;
La poignée est-elle fine ? (1)	Εἶναι καλὴ ἡ κόπη ;
Sans doute.	Ἀναμφιβόλως.
Combien vous a coûté votre épée ?	Πόσον ἔχει (πόσον σᾶς ἐκόστισε) τὸ σπαθί σας ;
A combien vous revient-elle ?	Πόσον σᾶς κοστίζει ;
Elle me coûta cinq livres Sterlings.	Μοὶ ἐκόστισε πέντε λίρας στερ- λίνας.

(1) Poignée, κόπη, λαβὴ; κ. χειροῦλι, τὸ πιάσιμον τοῦ ξίφους.

Il faut donc que vous me donniez six écus de retour.	Πρέπει λοιπὸν νὰ μοὶ δώσετε ἕξ σκουῶδα εἰς προσθήκην.
Je n'en ferai rien.	Δὲν θὰ κάμω τίποτε.
Je n'ai garde de le faire.	Εἶμαι πολὺ μακρὰν τοῦ νὰ κά- μω τοῦτο.
Eh bien, laissez-le.	Λοιπὸν ἄφες το.
Voyez si vous voulez faire troc pour troc, ἢ changer but à but.	Σκεφθῆτε ἂν θέλετε νὰ ἀνταλλά- ξῃτε ἴσα κ' ἴσα.
Vraiment ? vous m'en com- ptez des belles !	Ἀληθινὰ ; ἀξιόλογα πράγματα μὲ λέγετε !
Il n'est pas si aisé que vous pensez de me duper.	Δὲν εἶναι ὥς νομίζετε τόσον εὐκολὸν νὰ ἀπατηθῶ.
Cherchez des dupes ailleurs.	Ζητήσατε ἄλλοῦ εὐαπατήτους.
Eh bien je troque avec vous but à but.	Λοιπὸν, ἀνταλλάσσω μαζί ἡ σας ἰσοφελῶς.
Tope (1).	Καλῶς.

46

Des divertissemens de la campagne, sur tout de la chasse et de la pêche.	Περὶ διασκέδασις εἰς τὴν ἐξοχὴν, πρὸ πάν- των περὶ θήρας καὶ ἀλιείας.
Monsieur, je suis ravi de vous voir ; où est-ce que vous avez été depuis si long-temps.	Χαίρω, Κύριε, μεγάλως ὅτι σᾶς ὀλέπω, ποῦ ἦσθε τόσον καιρόν ;
Il y a deux mois que nous sommes à une maison de campagne ἢ à une maison des champs.	Εἶναι δύο μῆνες ἀφ' ὅτου εἴμα- θα εἰς οἶκον ἐξοχῆς, (ἢ) εἰς ἀγροτικὴν οἰκίαν.
êtes-vous revenus à la ville?	Ἐπανήλθετε εἰς τὴν πόλιν ;
Non, monsieur, je m'en re- tourne demain matin.	Ὁχι, κύριε, αὐρίον τὸ πρῶτ' ἐπι- στρέφω.
Comment vous divertissez- vous à la campagne?	Πῶς διασκεδάζετε εἰς τὴν ἐξο- χὴν ;

(1) Tope, (παρένθεσις), εἶ, καλῶς, (ἐπὶ συναινέσεως).

Comment passez-vous le temps?	Πῶς περνᾶτε τὸν καιρὸν ;
J'en donne une partie à l'étude.	Δαπανῶ μέρος εἰς τὴν σπουδὴν.
Mais quels sont vos divertissemens après vos occupations sérieuses ?	Ἀλλ' ὅποια εἶναι αἱ διασκεδάσεις σας μετὰ τὰς σπουδαίας ἐνασχολήσεις σας ;
Je vais quelquefois à la chasse.	Ἵπάγω ἐνίστε εἰς τὸ κυνήγιον.
A quelle chasse ?	Εἰς ποῖον κυνήγιον ;
Tantôt nous courons le cerf, et tantôt le lièvre.	Ἄλλοτε κυνηγοῦμεν ἐλάφους καὶ ἄλλοτε λαγούς.
Avez-vous de bons chiens?	ἔχετε καλοὺς σκύλους ;
Nous avons une meute de chiens courans.	ἔχομεν μίαν σειρὰν δρομάδων σκύλων.
Deux lévriers, deux lévrettes, quatre bassets, et trois chiens couchans.	Δύω λαγωνικά, δύο λαγωνικάς, τέσσαρας βραχυκόλους, καὶ τρεῖς ὀρνιθοθήρας.
Ne chassez-vous jamais aux oiseaux?	Δὲν θηρεύετε ποτὲ πτηνά ;
Vous me pardonnerez.	Μὲ συγχωρεῖτε.
Chassez-vous quelquefois avec le fusil ?	Κυνηγεῖτε ἐνίστε μὲ τὸ τουφέκι ;
Oui, monsieur.	Μάλιστα, κύριε.
Sur quoi est-ce que vous tirez ?	Τί κτυπᾶτε ;
Sur toute sorte de gibier, comme perdrix, faisans, bécasses, gélinottes, grives, lapins etc.	Κτυπῶ πᾶν εἶδος κυνηγίου, ὡς πέρδικας, φασιανούς, ξυλοκότας, ἀγριοκότας (εἶδος πέρδικος), κίχλας, κουνέλια κτλ.
Tirez-vous en volant (ἢ au vol) ou à la course ?	Κτυπᾶτε εἰς τὸ πτερό, ἢ εἰς τὸ τρέξιμον ;
Je fais l'un et l'autre.	Κάμνω καὶ τὸ ἓν καὶ τὸ ἄλλο.
Comment prenez-vous les lapins ?	Πῶς θηρεύετε τὰ κουνέλια ;
Quelquefois avec des poches et le furet, quelquefois nous les tuons à coups de fusil.	Ἄλλοτε μὲ πόχας (1) καὶ μὲ τὸ κουνάδι, ἄλλοτε δὲ τὰ φονεύομεν μὲ τὸ τουφέκι.

(1) Poche, ὑποχή, κ. πόχη, δίκτυον διὰ τοὺς λαγούς. § Furet, ἰκτίς, κ. κουνάδι, ἀτσίδι, ἐχθρὸς τῶν δασυπόδων (κουνελίων).

Et les cailles ?	Τὰ δὲ ὀρτύκια ;
Nous les prenons la plupart du temps avec un filet et avec un chien couchant.	Τὰ ἀγρεύομεν (τὰ πιάνομεν) ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲ δίκτυον καὶ μὲ σκύλον ὀρνιθοθήραν.
Chassez-vous avec l'oiseau ?	Θηρεύετε μὲ τὸ ὄρνεον ;
De temps en temps.	Πότε καὶ πότε.
Avez vous de bons oiseaux de fauconnerie ?	Ἔχετε καλοὺς ἰέρακας ;
Nous avons des vols d'oiseaux pour toute sorte de gibier.	ἔχομεν θηρευτικὰ ὄρνεα διὰ πᾶν εἶδος ἄγγρας.
Aimez-vous la pêche ?	Ἀγαπᾶτε τὴν ἀλιείαν (ψάρευμα) ;
Extrêmement.	Καθ' ὑπερβολήν.
Pêchez-vous souvent avec le filet ?	Ψαρεύετε συχνὰ μὲ τὸ δίκτυον ;
Assez rarement.	Πολλὰ σπανίως.
Pourquoi ? ἢ d'où vient ?	Διατί ;
Parceque nous sommes éloignés de la rivière.	Διότι εἴμεθα μακρὰν ἀπὸ τὸν ποταμόν.
Mais nous avons un vivier, (1) ἢ un étang, où nous pêchons avec la ligne et l'hameçon.	Ἀλλ' ἔχομεν ἐν ἰχθυοτροφεῖον, μίαν λίμνην ὅπου ψαρεύομεν μὲ τὴν ὀρμιὰν καὶ μὲ τὸ ἄγκιστρον.
Votre étang est-il bien peuplé de poisson ?	Εἶναι πολὺνυχθὺς ἡ λίμνη σας ;
Fort bien.	Πολὺ μάλιστα.
Que faites-vous quand vous n'allez à la chasse ni à la pêche ?	Τί κάμνετε ὅτε δὲν πηγαίνετε εἰς τὸ κυνήγιον οὔτε εἰς τὸ ψάρευμα ;
Nous jouons à la boule, au billard, aux quilles etc.	Παίζομεν τὴν σφαῖραν, τὴν σφαίριστραν (μπιλλιάρδον), τοὺς κώνους κτλ. (2).
A ce que je vois, vous n'avez pas le temps de vous ennuyer de la campagne.	Καθὼς βλέπω, δὲν σᾶς μένει καιρὸς νὰ ἀηδιάσετε τὴν ἐξοχήν.
Il vous semble, cependant c'est tout autre chose.	Σᾶς φαίνεται, μ' ὅλα ταῦτα εἶναι ἄλλο παρ' ὅ, τι στοχάζεσθε.

(1) Vivier, ἰχθυοτροφεῖον, λίμνη, ὅπου τρέφονται καὶ πολλαπλασιάζονται αἱ ἰχθύς. Étang, λίμνη. § ἰχθυοτροφεῖον.

(2) Quilles, κῶνοι, ξυλάρικα κωνοειδῆ μὲ τὰ ὅποια παίζουνσι.

Je commence déjà à regret-	Ἀρχίζω πλέον νά ἐπιθυμῶ τήν
ter la ville: tant il est	πόλιν· τόσον εἶναι ἀληθές, ὅτι
vrai qu'on se dégoûte de	ἀηδιάζει τις τὰ πάντα !
tout !	

47

Le Saut et la course. Τὸ πῆδημα καὶ τὸ τρέξιμον.

Allons, voulez-vous aller	Ἐλα, θέλετε νά ὑπάγωμεν νά
sauter ?	πηδῆσωμεν ;

Il n'est pas bon de sauter d'	Δὲν εἶναι καλὸν νά πηδᾷ τις ἅμα
abord qu'on a diné.	φάγη.

Quelle espèce de saut aimez-	Τί ἅλμα ἀγαπᾶτε κάλλιον ;
vous mieux ?	

Le saut le plus ordinaire est	Τὸ συνηθέστερον ἅλμα εἶναι μὲ
à joints pieds.	ἡνωμένους πόδας.

Voulez-vous que nous sau-	Θέλετε νά πηδῶμεν μὲ ἓνα πό-
tions à cloche-pied ? (1)	δα ;

Comme il vous plaira.	Ὅπως θελήσητε.
-----------------------	----------------

Voilà un fort grand saut.	Ἰδοὺ πῆδημα πολὺ μεγάλον.
---------------------------	---------------------------

Combien de semelles avez-	Πόσα ἀχνάρια ἐπηδῆσατε ;
vous sauté ?	

Quinze.	Δεκαπέντε.
---------	------------

Je gage de franchir ce fossé	Στοιχηματίζω νά ὑπερπηδῶ
de plein saut.	αὐτὴν τὴν τάφρον διὰ μιᾶς.

Vous sautez avec un perche,	Σεῖς πηδᾶτε μὲ κοντόν, ἢ μὲ
ἢ avec un long bâton.	μακρὰν βακτηρίαν.

Vous sautez plus loin que	Σεῖς πηδᾶτε μακρύτερα ἀπὸ ἐμέ.
moi.	

Nous avons assez sauté.	Ἀρκετὰ ἐπηδῆσαμεν.
-------------------------	--------------------

Exerçons-nous à la course.	Ἀσχομεθα εἰς τὸ τρέξιμον.
----------------------------	---------------------------

Courons-nous à pied où à	Τρέχομεν πεζοὶ ἢ ἑφιπποὶ ;
cheval ?	

De l'une et de l'autre manière.	Κατ' ἀμφοτέρους τοὺς τρόπους.
---------------------------------	-------------------------------

Marquez la carrière.	Σημειώσατε τὸ στάδιον.
----------------------	------------------------

(1) Cloche-pied, ἀσκολιασμός, (κούτζα κούτζα).

Ceci sera la barrière.	Τοῦτο θέλει εἶσθαι ἡ βαλίδις (1).
Cet arbre sera le bout de la carrière.	Τοῦτο τὸ δένδρον θέλει εἶσθαι τὸ πέρας τοῦ σταδίου.
J'ai couru trois fois depuis la barrière jusqu'au bout de la carrière.	Ἐτρεξα τρεῖς φοραῖς ἀπὸ τὴν βαλίδις ἕως τὸ τέλος τοῦ σταδίου.
Vous n'avez pas attendu le signal pour partir.	Δὲν ἐπεριμείνατε τὸ σύνθημα τῆς ἀναχωρήσεως.
Ce cheval a bien fourni sa carrière, ἢ sa course.	Ὁ ἵππος οὗτος ἔκαμεν ἱκανὸν δρόμον.
Combien de courses a-t-il couru?	Πόσους δρόμους ἔτρεξεν;
Trois.	Τρεῖς.
Vous remportez le prix.	Σεῖς κερδίζετε τὸ βραβεῖον.

48

Pour nager.	Διὰ νὰ κολυμβήσῃ τις.
Il fait grand chaud.	Κάμνει πολλὴν ζέστην.
Il ne faut pas s'en étonner, nous sommes à la St. Jean.	Δὲν πρέπει νὰ θαυμάζῃς διὰ τοῦτο, διότι εἴμεθα εἰς τὴν ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου.
Allons nous baigner.	Ἐπάγωμεν νὰ λουσθῶμεν.
Allons nager.	Ἐπάγωμεν νὰ κολυμβήσωμεν.
J'aime mieux regarder les nageurs que nager moi-même.	Κάλλιον ἔχω νὰ θεωρῶ τοὺς κολυμβιστάς παρὰ νὰ κολυμβῶ ἐγὼ ὁ ἴδιος.
Nage-t-il bien ?	Κολυμβᾷ αὐτὸς καλὰ;
Il nage comme un poisson.	Κολυμβᾷ ὡς ἰχθύς.
Il nage sur le dos.	Κολυμβᾷ ὑπτίως (ἀνάσκελα).
J'apprends à nager avec des joncs.	Ἐγὼ μανθάνω νὰ κολυμβῶ μὲ βοῦρλα.
Et moi je nage sur du liège.	Καὶ ἐγὼ κολυμβῶ ἐπὶ φελλοῦ.
Il est dangereux de nager avec de vessies, parcequ'elles peuvent crever.	Εἶναι ἐπικίνδυνον νὰ κολυμβᾷ τις μὲ φύσκας, διότι ἐνδέχεται νὰ σπάσωσιν.

(1) Barrière, βαλίδις, ὅθεν οἱ ἀγωνισταὶ ἀναχωροῦσιν.

Hier je pensai me noyer.	Χθές ὀλίγον ἔλειψε νὰ πνιγῶ.
Je tremble quand j'y pense.	Τρέμω ὅταν τὸ συλλογίζομαι.
A peine en suis-je encore revenu.	Μόλις συνήλθον ἀκόμη.
Vous êtes fort peureux.	Εἴσθε πολὺ δειλός.
Vous avez peur de votre ombre.	Φοβεῖσθε καὶ τὴν σκιάν σας.

49

Pour aller à la co- médie.	Διὰ νὰ ὑπάγῃ τις εἰς τὴν κωμωδίαν.
On dit qu' on joue aujourd' hui une nouvelle pièce de théâtre.	Λέγουν ὅτι παριστάνουσι σή- μερον νέον θεατρικὸν δρᾶμα.
Est-ce une comédie, une tragédie, un opéra, ou une farce ?	Τί εἶναι, κωμωδία, τραγωδία, μελόδραμα, ἢ κωμωδία γελο- τοποιός ;
C' est une tragédie.	Εἶναι τραγωδία.
Comment s' appelle-t-elle ?	Πῶς ὀνομάζεται ;
L' épouse en deuil.	Ἡ πενθοφοροῦσα σύζυγος.
Qui en est l' auteur ?	Τίς εἶναι ὁ συγγραφεὺς αὐτῆς ;
Monsieur C.	Ὁ κύριος Κ.
Est-ce la première fois qu' on la joue ?	Πρώτην ἤδη φορὰν τὴν παριστά- νουσι ;
Non, monsieur, c' est la troi- sième fois.	Ὁχι, κύριε, εἶναι ἡ τρίτη φορὰ αὕτη.
Quel succès a-t-elle eu dans la première et dans la se- conde représentation ?	Ποίαν ἔκβασιν ἔλαβεν εἰς τὴν πρώτην καὶ δευτέραν παρά- στασιν ;
Elle a été jouée avec un applaudissement universel.	Παραστάθη μετὰ γενικῆς ἐπευ- φημίας.
Monsieur C. était déjà fame- ux par ses pièces comiques.	Ὁ κύριος Κ. ἦτον ἤδη περίφημος διὰ τὰ κωμικά του δρᾶματα.
Et cette dernière pièce lui acquiert la réputation d' un grand poète tragique.	Καὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο δρᾶμα περιποιεῖ εἰς αὐτὸν ὑπόληψιν ἐνδόξου τραγικοῦ ποιητοῦ.
Irons-nous la voir ?	Θὰ ὑπάγωμεν νὰ τὸ ἴδωμεν ;

De tout mon cœur.

Je m'en vais donner ordre au cocher d'apprêter le carrosse et nous y irons tout aussitôt.

Irons-nous dans une loge?

Je ferai ce qu'il vous plaira, mais j'aimerais mieux aller au parterre.

Pourquoi?

Parceque nous pourrions passer le temps à causer avec les masques avant qu'on lève la toile.

Que dites-vous de cette symphonie?

Comment trouvez-vous cette musique?

Je la trouve fort belle.

Ne remarquez-vous pas ce haut-boys et cette trompette?

Ils font un très-bel effet parmi les violons et les clavécins.

Les galeries sont déjà pleines.

Et, comme vous voyez, nous sommes fort serrés dans le parterre.

Et il y a dans les loges autant de dames qu'il en peut tenir.

Je n'ai jamais vu la comédie si pleine.

Il y a beaucoup de beau monde.

J'aime presque autant que la comédie la vu de ces

Εὐχαρίστως.

Πηγαίνω νὰ διατάξω τὸν ἀμά-
ξηλάτην νὰ ἐτοιμάσῃ τὴν ἀμα-
ξαν, καὶ παρευθὺς πηγαίνομεν.

Θὰ ὑπάγωμεν εἰς θεωρητήριον;

Θέλω κάμει ὅ,τι θελήσῃτε, ἀλλ'
ἐπιπροτίμων νὰ ὑπάγωμεν εἰς
τὴν κονίστραν (ἢ εἰς τὴν πλα-
τεῖαν).

Διατί;

Διοτι θὰ θυνηθῶμεν νὰ διασκε-
δάσωμεν διαλεγόμενοι μὲ τοὺς
προσωπιδόφρους πρὶν σηκώ-
σωσι τὸ παραπέτασμα.

Γί λέγετε περὶ αὐτῆς τῆς συμ-
φωνίας;

Πῶς σᾶς φαίνεται αὐτὴ ἡ μου-
σική;

Πολὺ ὠραία μὲ φαίνεται.

Δὲν παρατηρεῖτε τὸν βαρύαυλον
καὶ τὴν σάλπιγγα;

Μεγίστην ἐντύπωσιν κάμνουν
μεταξὺ τῶν βιολίων καὶ τῶν
κυμβάλων.

Τὰ θεωρεῖα εἶναι γεμάτα ἤδη.

Καί, ὡς βλέπετε, εἵμεθα πολλὰ
στενοχωρημένοι εἰς τὴν κονί-
στραν.

Εἰς δὲ τὰ θεωρητήρια ὑπάρχουν
τόσαι κυρίαί, ὅσαι δύνανται
νὰ χωρήσωσιν.

Ποτὲ δὲν εἶδον τὸ θέατρον τό-
σῳ γεμάτον.

Ὑπάρχουν πολλοὶ τῆς ἀνωτέ-
ρας κοινωνίας (εὐγενεῖς).

Ἀγαπῶ σχεδὸν ὅσον καὶ τὴν
κωμωδίαν τὴν θέαν αὐτῶν τῶν

belles dames qui sont l'ornement des loges.	ὡραίων κυριῶν, αἵτινες εἶναι ὁ στολισμὸς τῶν θεωρητηρίων.
C'est un beau coup d'oeil.	Εἶναι ὡραῖον θέαμα.
Elles sont fort bien mises, (ἢ ajustées).	Εἶναι πολὺ καλοφορεμέναι, (ἢ καλλωπισμέναι).
Elles joignent les beautés et les agrémens du corps à la richesse des ajustemens et à l'éclat de leurs pierres.	Μὲ τὰ κάλλη καὶ τὰς χάριτας τοῦ σώματος ἔχουσι καὶ τὸν πολυτελεῆ στολισμὸν καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν διαμαντικῶν τῶν.
Remarquez-vous cette dame qui est dans la loge du roi ?	Παρατηρεῖτε αὐτὴν τὴν κυρίαν, ἥτις εἶναι εἰς τὸ θεωρητήριον τοῦ βασιλέως ;
Oui, je la vois ; elle est jolie.	Μάλιστα, τὴν βλέπω, νόστιμος εἶναι.
Comment jolie ! il faut dire qu'elle est belle comme un ange.	Πῶς νόστιμος ! πρέπει νὰ εἴπητε ὅτι εἶναι ὡραία ὡς ἄγγελος.
Elle est parfaitement bien faite.	Εἶναι ἐντελῶς καλοκαμωμένη.
C'est une beauté parfaite.	Εἶναι κάλλος ἐντελές.
La connaissez-vous ?	Τὴν γνωρίζετε ;
J'ai cet honneur-là.	Ἔχω τὴν τιμὴν ταύτην.
Elle a la taille belle et dé- gagée.	ἔχει ὡραῖον καὶ ὑψηλὸν ἀνά- στημα.
Avez-vous pris garde à son teint ?	Ἐπροσέξατε εἰς τὴν ὄψιν της ; (ἢ χροιάν).
C'est le plus beau teint du monde.	Εἶναι ἡ ὡραιότερα χροιά τοῦ κόσμου.
Elle a les dents blanches comme la neige.	Οἱ ὀδόντες της εἶναι λευκοὶ ὡς ἡ χιών.
De quel côté qu'elle jette les yeux, ils sont le centre des lorgnades de tous les da- moiseaux (ἢ damerets).	Πρὸς ὁποῖον μέρος καὶ ἂν ρίψῃ τὰ βλέμματά της, εἶναι τὸ κέν- τρον τῶν ὑποβλεμμάτων ὅλων τῶν γυναικαρέσκων.
Je crois qu'elle a beaucoup d'esprit.	Νομίζω ὅτι αὐτὴ ἔχει πολὺ πνεῦμα.
On peut bien voir la beauté mais non pas l'esprit.	Δύναται τις κάλλιστα νὰ ἴδῃ τὴν ὡραιότητα ἀλλ' ὄχι καὶ τὸ πνεῦμα.

Si elle avait autant d'esprit que de beauté, on pourrait dire que c'est un abrégé de toutes les perfections. Mais on lève la toile, écou- tons. La comédie est achevée. La toile est abatuë. Retournons-nous-en chez nous.	Ἐὰν εἶχε τόσον πνεῦμα ὅσην ἔχει ὠραιότητα, ἡδύνατό τις νὰ εἴπῃ, ὅτι αὐτὴ ἡ γυνὴ εἶναι σύνοψις ἀρετῶν. Ἀλλὰ σηκόνουσι τὸ παραπέτα- σμα, ἄς ἀκούσωμεν. Ἐτελείωσεν ἡ κωμωδία. Τὸ παραπέτασμα κατεβιβάσθη. Ἄς ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν οἰκίαν μας.
---	---

50

Même sujet.

D'où venez-vous présente- ment ? Je vous le donne à deviner. Avez-vous été passer le soir au jeu ? Non, monsieur, j'ai été à la comédie. J'y ai été aussi, mais je ne vous ai point vu. Où étiez-vous ? J'étais au parterre. Et moi j'étais sur l'amphi- théâtre. Et moi je croyais que vous étiez dans les loges. Qu'en dites-vous ? Le théâtre est grand. La décoration en est belle. Il y a de beaux changemens. Les acteurs jouent très bien. Celui qui joue le rôle de prince me plaît beaucoup. Il joue à merveille.	Ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις. Πόθεν ἔρχεσθε κατὰ τὸ παρόν ; Μαντεύσατέ το. Ἵπῆγετε καὶ ἐπεράσατε τὴν ἐ- σπέραν εἰς τὸ παιγνίδιον ; Ὅχι, κύριε, ὑπῆγα εἰς τὴν κω- μωδίαν. Καὶ ἐγὼ ὑπῆγα, ἀλλὰ δὲν σᾶς εἶδον. Ποῦ ᾔσθε ; Ἢμην εἰς τὴν κονίστραν. Ἐγὼ δὲ ἡμην ἐπάνω εἰς τὸ ἀμ- φιθέατρον. Καὶ ἐγὼ ἐστοχαζόμην ὅτι ᾔσθε εἰς τὰ θεωρητήρια. Πῶς σᾶς φαίνεται ; Τὸ θέατρον εἶναι μέγαν. Ἡ σκηνογραφία τοῦ εἶναι ὠραία. Ὡραῖαι ἀλλαγαὶ ὑπάρχουν. Οἱ ὑποκριταὶ παριστάνουσι κάλ- λιστα. Ὁ παριστάνων τὸ πρόσωπον τοῦ ἡγεμόνος μοὶ ἀρέσκει πολὺ. Παριστάνει θαυμασίως.
--	---

Ce sont des jeunes gens qui ont de l'esprit.	Εἶναι νέοι μὲ πνεῦμα (οἱ ὑποκριταί).
Que vous semble-t-il du prologue ? (1).	Πῶς σᾶς φαίνεται ὁ πρόλογος ;
La musique est bonne (2).	Ἡ μουσικὴ εἶναι καλή.
Il y a de beaux airs.	ἔχει σκοποὺς (ἤχους) καλοὺς. ἢ ἔχει ὠραῖα ᾄσματα.
Je les trouve aussi fort à mon gré.	Καὶ εἰς ἐμὲ φαίνονται πολὺ εὐάρεστα.
Qui est-ce qui l'a composée?	Γίς τὴν ἐσύνθεσεν ;
C'est celui qui jouait du clavecin.	Ἐκεῖνος ὅστις ἔπαιζε τὸ κύμβαλον.
La symphonie ne me plaisait pas.	Ἡ συμφωνία δὲν μοι ἤρεσκεν.
Il y avait peu d'instrumens.	Ὀλίγα ὄργανα ἦσαν.
Irez-vous demain au soir voir l'autre que l'on joue?	Θὰ ὑπάγητε αὔριον τὸ ἐσπέρας νὰ ἰδῆτε τὴν ἄλλην τὴν ὁποίαν θα παραστήσουν ;
Peut-être qu'oui, peut-être que non.	Πιθανὸν νὰ ὑπάγω καὶ νὰ μὴν ὑπάγω.
Allez-y, vous ne vous en repentirez pas.	Πηγαίνετε καὶ δὲν θέλετε μετανοήσετε.
Vous serez bien aise de la voir.	Πολὺ θὰ εὐχαριστηθῆτε διότι θὰ τὴν ἴδῃτε.
Allons-y ensemble.	Ὑπάγωμεν ὁμοῦ.
J'en suis content, si vous voulez.	Εὐχαριστοῦμαι, εἰάν θέλητε.
Aurez-vous des billets ?	Θὰ ἔχετε γραμμάτια (εἰσητήρια) ;
J'en aurai pour le moins trois.	Θὰ ἔχω τοῦλάχιστον τρία.
Je serai ici à huit heures en vous attendant.	Περὶ τὰς ὀκτῶ ὥρας θὰ ἦμαι ἐδῶ περιμένων σας.
J'y viendrai. A nous revoir.	Θὰ ἔλθω· Καλὴ ἐντάμωσις.

(1) Ὁ τῶν δραμάτων πρόλογος (2) Musique, μελωδία, μουσικὴ, μέλος.

Pour prier quelqu'un de chanter.	Διὰ τὴν παρακαλέσῃ τίς τινὰ νὰ τραγουδήσῃ.
Monsieur, vous plait-il de nous chanter une petite chanson ?	Κύριε; θέλετε νὰ μᾶς εἴπητε ἕνα τραγουδάκι;
Madame je le ferais de tout mon coeur, si je savais chanter.	Κυρία ἤθελα κάμει τοῦτο προθύμως, ἐὰν ἤξευρον νὰ τραγουδῶ.
Pourquoi me dites-vous que vous ne savez pas chanter?	Διὰ τί λέγετε, ὅτι δὲν ἤξεύρετε νὰ τραγουδήτε;
Je ne vous dis que la vérité. Je sais que vous chantez fort bien.	Ἀπλῆν τὴν ἀλήθειαν σᾶς λέγω. Ἐγὼ ἤξεύρω ὅτι τραγουδεῖτε κάλλιστα.
Comment le savez-vous madame ?	Πῶς τὸ ἤξεύρετε, κυρία;
Votre maître à chanter me l'a dit.	Ὁ μουσικοδιδάσκαλός σας μοι τὸ εἶπεν.
Il dit cela pour se faire honneur.	Τὸ λέγει πρὸς καύχησίν του.
Il ne faut pas l'en croire.	Δὲν πρέπει νὰ τὸν πιστεύετε.
Vous avez beau vous en défendre. Je suis persuadée que vous chantez fort bien, et que vous avez la voix belle.	Εἰς μάτην ἀποφεύγετε, ἐγὼ εἶμαι πεπεισμένη ὅτι τραγουδεῖτε κάλλιστα καὶ ὅτι ἔχετε τὴν φωνὴν ὡραίαν.
Pourquoi en êtes vous persuadée?	Διὰ τί τὸ πιστεύετε;
Parceque tous les bons chanteurs aiment à se faire beaucoup prier pour chanter.	Διότι ὅλοι οἱ καλοὶ τραγωδισταὶ νοστιμεύονται νὰ τοὺς παρακαλῶσιν πολὺ διὰ νὰ τραγουδήσωσι.
Il n'y a point de règle sans exception.	Δὲν ὑπάρχει κανὼν χωρὶς ἐξαιρέσεων.
Vous me refusez donc le plaisir de vous entendre chanter?	Μοὶ ἀποποιεῖσθε λοιπὸν τὴν χάριν τοῦ νὰ σᾶς ἀκούσω τραγουδοῦντας;
Madame, je veux vous lais-	Κυρία, θέλω νὰ σᾶς ἀφήσω εἰς

ser dans la bonne opinion que vous avez de ma voix.	τὴν καλὴν περὶ τῆς φωνῆς μου ιδέαν σας.
Vous l'augmenterez s'il vous plaît de m'obliger.	Θὰ τὴν αὐξήσετε ἂν θέλητε νὰ μὲ ὑποχρεώσετε.
La certitude que j'ai du contraire me fera garder le silence.	Ἢ περὶ τοῦ ἐναντίου πεποίθησίς μου θὰ μὲ ἀναγκάσῃ νὰ σιωπήσω.
Vous me désobligez pour jamais si vous ne chantez pas.	Θὰ μὲ δυσχερεστήσετε ἢ θὰ μὲ λυπήσετε ἂν δὲν τραγουδήσετε.
Cette menace suffit pour m'obliger à chanter.	Ὁ φοβερισμὸς οὗτος ἀρκεῖ διὰ νὰ μὲ ἀναγκάσῃ νὰ φάλω.
Mais je suis enrôlé.	Ἀλλ' εἶμαι βραχνιασμένος.
Je vous écorcherai les oreilles.	Θὰ σᾶς ξεγδάρω τὰ αὐτιά.
Bon, bon, toutes ces excuses ne vous servent à rien.	Καλὰ, καλὰ, ὅλαι αὐταὶ αἱ προφάσεις εἰς οὐδὲν σᾶς ὠφελοῦσι.
He bien, madame, puisqu'il faut vous obéir quel air voulez-vous que je chante?	Λοιπὸν, κυρία, ἐπεὶ δὴ πρέπει νὰ ὑπακούσω εἰς ὑμᾶς, ποῖον σκοπὸν θέλετε νὰ τραγουδήσω;
Celui qui vous plaira.	Ὅποῖον θέλετε.
Monsieur, je vous remercie.	Κύριε, σᾶς εὐχαριστῶ.
Vous chantez fort bien.	Πολὺ καλὰ τραγουδεῖτε.
Je suis ravi de vous avoir entendu chanter.	Χαίρω μεγάλως διότι σᾶς ἤκουσα ψάλλοντας.
Madame, vous êtes fort obligeante d'excuser avec tant de bonté le défaut de ma voix et mon peu de méthode à chanter.	Κυρία, εἰσθε πολλὰ ὑποχρεωτικὴ, διότι συγχωρεῖτε μὲ τόσῃν ἐπείκειαν τὸ ἐλάττωμα τῆς φωνῆς μου καὶ τὸ πρὸς τὸ ἄδειν ἀμέθοδόν μου.

Pour parler à un valet d'écurie.	Διὰ νὰ ὁμιλήσῃ τις πρὸς ἱππωνοκόμον (ὑπηρέτην τοῦ ἱπποστασίου).
Étrillez mon cheval.	Ξύσε, ἢ πάστρεψε τὸν ἵππον μου.

Frottez-le avec un bouchon de paille (1).	Τρίψτε τον με ένα δέμα χόρτων.
Mon cheval est défermé.	Ὁ ἵππος μου εἶναι ξεπεταλωμέ- νος.
Il lui manque deux fers.	Τοῦ λείπουν δύο πέταλα.
Menez-le chez le maréchal.	Πήγαινέ τον εἰς τὸν πεταλωτήν.
Faites-le ferrer.	Διόρισε νὰ τὸν πεταλώσουν.
Menez-le à la rivière.	Πήγαινέ τον εἰς τὸν ποταμόν.
Lavez-le.	Πλύνε τον.
L'avez-vous fait boire?	Τὸν ἔβαλες νὰ πῇ;
Oui, monsieur.	Μάλιστα, κύριε.
Donnez-lui son avoine.	Δός του τὸ θρόμι.
Promenez-le.	Περιπάτησέ τον.
Donnez-lui du son.	Δός του πίτυρα.
A-t-il bu?	Ἐπιεν;
A-t-il mangé son avoine?	Ἐφαγε τὸ θρόμι του;
Donnez-lui de la paille.	Δός του ἄχυρα.
Donnez-lui du foin.	Δός του χόρτων.
Bridez-le.	Βάλε του τὸν χαλινόν.
Sellez-le.	Βάλε του τὸ ἐφίππιον (τὴν σέλ- λαν).
Amenez-le-moi.	Φέρε μέ τον.
Prenez-le par la bride.	Πιάσέ τον ἀπὸ τὸν χαλινόν.
Ne le faites pas courir.	Μὴ τὸν τρέχῃς.
Ne l'échauffez pas.	Μὴ τὸν θερμάνῃς.
Est-il las?	Εἶναι κουρασμένος;
Débridez-le.	Ἐξβαλε τὸν χαλινόν του.
Dessellez-le.	Ἐξβαλέ του τὸ ἐφίππιον (ξεσέλ- λωσέ τον).

55

Le voyage.	Ἡ ὁδοιπορία.
Où allez-vous, monsieur?	Ποῦ ὑπάγετε, Κύριε;
Je m'en vais à Douvres (2).	Ἀπέρχομαι εἰς Δούβρην.

(1) Buchon de paille ἢ de foin, δέμα χόρτων καὶ ἀχύρων χρησιμεῦον ἀντὶ ψήκτρας.

(2) Τόπος τῆς Ἀγγλίας ὅθεν διαβαίνουσιν εἰς τὸ Κάλαισον τῆς Γαλλίας.

Quand partez-vous ?	Πότε ἀναχωρεῖτε ;
Tout-à-l'heure.	Λύθωρεϊ, (ἢ) ἀμέσως.
Y allez-vous en carrosse ou à cheval ?	Ἐπὶ ἵππῳ ἢ ἐφ' ἵππου ;
A cheval.	Ἐφ' ἵππου.
Garçon, amenez-moi mon cheval.	Νέε, φέρε μοι τὸν ἵππον μου.
Le voici, monsieur,	Ἰδοὺ, κύριε, ὁ ἵππος.
Est-il bien étrillé ?	Εἶναι καλὰ παστρευμένος ;
Oui, monsieur.	Μάλιστα, κύριε.
Combien de milles y a-t-il d'ici à — ?	Πόσα μίλια εἶναι ἀπ' ἐδῶ ἕως — ;
Trente milles.	Τριάκοντα μίλια.
Sont-ce de longs milles ?	Εἶναι μακρὰ μίλια ;
Non, monsieur, ce sont les plus courts de l'Angleterre.	Ὁχι, κύριε, εἶναι τὰ μικρότερα τῆς ἀγγλίας.
Croyez-vous que nous puissions faire tant de chemin aujourd'hui ?	Στοχάζεσθε, ὅτι θὰ δυνηθῶμεν νὰ κάμωμεν τόσον δρόμον σήμερον ;
Sans doute ; il n'ies pastard.	Ἀναμφιδόλως, δὲν εἶναι ἀργά.
Midi va sonner.	Γώρα θὰ ἤχησῃ μεσημέρι.
Vous avez donc assez de temps pour y arriver avant que le soleil se couche.	ἔχετε λοιπὸν ἀρκετὸν καιρὸν διὰ νὰ φθάσητε προτοῦ νὰ δύσῃ ὁ ἥλιος.
Le chemin est-il beau ?	Εἶναι καλὸς ὁ δρόμος ;
Fort beau.	Πολὺ καλός.
C'est un chemin de velours.	Εἶναι δρόμος εὐκολος.
Vous ne rencontrez aucun borbier dans votre route.	Δὲν ἀπαντᾶτε κανένα βουλκότοπον εἰς τὸν δρόμον σας.
Vous avez des bois à traverser et des rivières à passer.	Μέλλετε νὰ διαβῇτε δάση καὶ νὰ περάσετε ποταμούς.
Y a-t-il du danger sur le grand chemin ?	Εἶναι κατὰ τὴν λεωφόρον (δημοσίαν) κίνδυνος ;
On n'en parle pas.	Δὲν γίνεται λόγος περὶ τούτου.
On n'en dit rien.	Δὲν φημίζεται περὶ τούτου τίποτε.
Ne dit on pas s'il y a des voleurs dans les bois ?	Δὲν ἄδεται ἂν ὑπάρχωσι λησταὶ εἰς τὰ δάση ;

Il n'y a rien à craindre ni de jour ni de nuit.	Οὔτε τὴν ἡμέραν οὔτε τὴν νύκτα ὑπάρχει φόβος.
C'est un grand chemin, où l'on trouve du monde à tout moment.	Εἰς αὐτὴν τὴν λεωφόρον ἀπαντῶνται ἄνθρωποι πᾶσαν στιγμήν.
Quel chemin faut-il prendre?	Ποίαν ὁδὸν πρέπει νὰ πάρωμεν;
Quand vous serez près du premier village, vous prendrez à main droite.	Ὅταν πλησιάσῃτε εἰς τὸ πρῶτον χωρίον, θέλετε διευθυνθῆ πρὸς τὰ δεξιὰ.
Ne faut-il pas monter la montagne?	Δὲν χρειάζεται νὰ ἀναβῶμεν τὸ ὄρος;
Non, monsieur, il la faut laisser à gauche.	Ὁχι, κύριε, πρέπει νὰ τὸ ἀφήσετε πρὸς τὰ ἀριστερά.
Le chemin est-il difficile dans le bois?	Εἶναι δύσκολος ἡ ὁδὸς εἰς τὸ δάσος;
Point du tout; allez tout droit, vous ne pouvez pas vous égarer.	Παντάπασι, ὑπάγετε κατ'εὐθείαν καὶ δὲν θέλετε ἀποπλανηθῆ, (ἢ, δὲν θέλετε χάσει τὸν δρόμον σας.
Où est-ce que nous rencontrons une rivière?	Ποῦ ἀπαντῶμεν ἓνα ποταμόν;
A la sortie du bois.	Ἐξερχόμενοι τοῦ δάσους.
Est-elle guéable?	Εἶναι διαβατός;
Non, monsieur, on le passe dans un bac.	Ὁχι Κύριε, τὸν διαβαίνουνσι διὰ σχεδίας (ἢ, διὰ πορθμείου).
Allons, messieurs, montons à cheval.	Ἄγωμεν, κύριοι, ἃς ἱππεύσωμεν
Mettons-nous en chemin.	Ἄς ἀναχωρήσωμεν, (ἢ ἃς κινήσωμεν).
Adieu, messieurs, adieu.	Ὑγιαίνετε, κύριοι, ὑγιαίνετε.
Je vous souhaite bon voyage.	Σᾶς εὐχομαι καλὸν κατευόδιον.
Je vous remercie de toute mon âme.	Σᾶς εὐχαριστῶ ἐκ ψυχῆς.
Ne voulez-vous pas prendre le vin de l'étrier? (1).	Δὲν θέλετε νὰ πῖετε τὸ κρασί τοῦ δρόμου;
Comme il vous plaira.	Ὅπως ὀρίζεστε.
Monsieur, à votre bon voyage, et à votre heureux retour.	Κύριε, καλὸν κατευόδιον καὶ καλὴ ἐπιστροφή.

(1) Vin de l'étrier, ποτήρι κρασίου πινόμενον ἐπὶ ποδὸς ἐπὶ τὸν ὁδοπόρου.

Dans une hôtellerie.	Ἐν τῷ τοῦ ξενοδοχείου.
Où est la meilleure hôtellerie de la ville ?	Ποῦ εἶναι τὸ καλὴτερον ξενοδοχεῖον τῆς πόλεως;
A l'enseigne du cheval blanc.	Εἰς τὸ παράσημον τοῦ λευκοῦ ἵππου (ἢ εἰς τὸν λευκὸν ἵππον).
En quelle endroit de la ville est-elle ?	Εἰς ποῖον μέρος τῆς πόλεως εἶναι;
Proche de la grande église.	Πλησίον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.
Pouvons-nous loger ici ?	Δυνάμεθα νὰ καταλύσωμεν ἐδῶ;
Oui, monsieur, nous avons de belles chambres et de bons lits.	Μάλιστα, κύριε, ἔχομεν καλοὺς θαλάμους καὶ καλὰς κλίνας.
Descendons, messieurs.	Ἄς καταβῶμεν, κύριοι.
Où est le valet d'écurie ?	Ποῦ εἶναι ὁ ἵππωνοκός;
Me voici, monsieur.	Ἴδου ἐγὼ, κύριε.
Prenez nos cheveux.	Λάβε τοὺς ἵππους μας.
Menez-les dans l'écurie.	Ὁδήγησέ τους εἰς τὸ ἵπποστάσιον.
Ayez-en soin.	Φρόντισε περὶ αὐτῶν.
Voyons maintenant, que nous donnerez-vous à souper ?	Ἄς ἴδωμεν τώρα, τί θὰ μᾶς δώσης νὰ δειπνήσωμεν;
Voyez vous-mêmes, messieurs, ce que vous souhaitez.	Σεῖς οἱ ἴδιοι, κύριοι, ἰδέτε τί ἐπιθυμεῖτε.
Donnez-nous une demi douzaine de pigeonneaux, deux perdrix, six cailles, un bon chapon et une grande salade.	Δός μας ἡμίσειαν δωδεκάδα περιστερῶν, δύο πέρδικας, ἑξ ὀρτύκια, ἓνα καπώνιον καλὸν καὶ μίαν μεγάλην ὀξοφυλλάδα (σαλάταν).
J'aurai soin de tout; ne vous mettez point en peine.	Θέλω φροντίσει περὶ ὅλων καὶ ἡσυχάσατε.
Ne voulez-vous rien autre chose ?	Δὲν θέλετε τίποτε ἄλλο;
Non, c'est assez; mais donnez-nous de bon vin et du fruit.	Ὁχι, ἀρκεῖ· ἀλλὰ δός μας καλὸ κρασί καὶ ὀπωρικά.
Je vous reponds que je vous contenterai.	Σᾶς βεβαιῶ, ὅτι θέλω σᾶς εὐχαριστήσῃ.

Voulez-vous aller voir vos chambres ?	Θέλετε νὰ ὑπάγητε νὰ ἴδῃτε τοὺς θαλάμους σας ;
Oui, appelez votre valet de chambre.	Μάλιστα, κράξε τὸν θαλαμηπόλον σου.
Éclairez ces messieurs à monter.	Φέξε τοὺς κυρίους νὰ ἀναβῶσι.
Faites-nous souper au plus vite.	Δός μας νὰ δειπνήσωμεν τ' ὀγρηγορώτερον.
Avant que vous soyez débotés, le souper sera prêt.	Πρὸ τοῦ νὰ ἐβγάλετε τὰ ὑποδήματα σας, τὸ δεῖπνον θὰ ᾔναι ἑτοιμον.
Où sont nos valets de pied ?	Ποῦ εἶναι οἱ ἀκόλουθοί μας (ἢ οἱ παραγιοί) ;
Les voilà qui montent avec vos valises.	Ἰδοὺ ἀναβαίνουν μὲ τὰ δισάκια.
Avez-vous apporté nos pistolets ?	Ἐφέρετε τὰ πιστόλιά μας ;
Oui, Monsieur, les voilà.	Μάλιστα, κύριε, ἰδοὺ αὐτά.
Débottez-moi, et allez ensuite prendre garde à nos chevaux.	Ἐβγαλέ μου τὰ ὑποδήματα καὶ ὕπαγε ἔπειτα νὰ φυλάξῃς τοὺς ἵππους μας.
Faites servir le souper.	Εἰπὲ νὰ φέρωσι τὸ δεῖπνον.
Messieurs, le soupé est prêt, on a servi.	Κύριοι, τὸ δεῖπνον εἶναι ἑτοιμον, ἔφερον φαγίον.
Allons souper, messieurs, afin que nous puissions nous coucher de bonheure.	Ἵπάγωμεν νὰ δειπνήσωμεν, κύριοι, διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ πλαγιάσωμεν ἑνωρίς.
Asseyons-nous, messieurs, mettons-nous à table.	Ἄς καθήσωμεν, κύριοι, ἄς καθήσωμεν εἰς τὴν τράπεζαν.
Vous ne mangez rien ; qu'avez-vous ?	Δὲν τρώγετε τίποτε, τί ἔχετε ;
Je n'ai point d'appétit, je suis fatigué.	Δὲν ἔχω διόλου ὄρεξιν, εἶμαι κουρασμένος.
Je suis tout moulu.	Εἶμαι κατὰκοπος (κατακομμένος).
Je serai mieux au lit qu'à table.	Θὰ ᾔμαι καλῆτερα εἰς τὴν κλίνην παρὰ εἰς τὴν τράπεζαν.
Il faut prendre courage.	Πρέπει νὰ λάβῃτε θάρρος.
Si vous vous sentez mal, al-	Ἐὰν αἰσθάνεσθε κακὰ τὸν ἑαυ-

liez vous coucher.

Faites bassiner votre lit.

Que je ne vous empêche pas de souper, je m'en vais tâcher de reposer.

N'avez-vous besoin de rien? Je n'ai besoin d'autre chose que de repos.

Je vous souhaite la bonne nuit.

Apportez le dessert, et allez dire à l'hôtesse qu'elle vienne nous parler.

La voici qui vient.

Messieurs, êtes-vous contents du soupé?

Oui, madame, mais il faut aussi vous satisfaire.

Combien avons-nous dépensé?

Qu'avons-nous à payer?

L'écot n'est pas grand (1).

Voyez-ce qu'il vous faut pour nous, pour nos valets et pour nos chevaux.

Pour le soupé, le lit et le déjeuner.

Il me faut dix écus.

Il me semble que vous demandez trop.

Au contraire je fais bon marché.

Comptez vous-mêmes, et vous trouverez que je ne

τόν σας πηγαίνετε να πλαγια-
σετε.

Ειπéτε να θερμάνωσι τὸ στρῶ-
μά σας.

Ἄς μὴ σᾶς ἐμποδίζω ἀπὸ τοῦ
νὰ δειπνήσητε, ὑπάγω νὰ προ-
σπαθήσω νὰ κοιμηθῶ· (ἦ, νὰ
ἀναπαυθῶ).

Δὲν χρειάζεσθε τίποτε;

Ἔχω μόνον χρειάν ἀναπαύσεως.
(ἦ, ἡσυχίας).

Σας εὐχομαι καλὴν νύκτα.

Φέρε τὸ ἐπίδειπνον (τὰ ὀπω-
ρικά), καὶ ὕπαγε νὰ εἴπῃς εἰς
τὴν ξενοδόχον νὰ ἔλθῃ νὰ μᾶς
ὁμιλήσῃ.

Ἰδοὺ ἔρχεται.

Κύριοι, εἰσθε εὐχαριστημένοι ἀπὸ
τὸ δεῖπνον;

Μάλιστα, κυρία, ἀλλὰ πρέπει
ἐπίσης νὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν.

Πόσα ἐξωδεύσαμεν;

Τί πρέπει νὰ πληρώσωμεν;

Ἡ δαπάνη δὲν εἶναι μεγάλη.

Ἰδέτε τί σᾶς χρεωστεῖται δι' ἡ-
μᾶς, διὰ τοὺς ὑπηρέτας μας,
καὶ διὰ τοὺς ἵππους μας.

Διὰ τὸ δεῖπνον, τὴν κλίνην καὶ
τὸ πρόγευμα.

Μοὶ χρεωστοῦνται δέκα σκοῦδα.

Μοὶ φαίνεται ὅτι ζητεῖτε πολὺ.

Ἐξ ἐναντίας ἐγὼ ζητῶ εὐθηνά.

Λογαριάσατε ὑμεῖς αὐτοὶ, καὶ
θέλετε εὔρει, ὅτι δὲν ζητῶ

(1) Écot, συμβολή, κ. ῥεφενές ἢ δαπάνη τοῦ ξενοδοχείου.

vous demande pas plus qu'il ne faut.	περισσότερον τοῦ δέοντος.
Nous n'aimons pas à marchander.	Δὲν ἀγαπῶμεν νὰ πραγματευώμεθα.
Nous vous paierons demain matin après le déjeûné.	Θέλομεν σᾶς πληρώσει αὔριον τὸ πρωτὶ μετὰ τὸ πρόγευμα.
Comme il vous plaira.	Ὅπως ὀρίζεστε.
A propos, donnez-nous des draps blancs.	Καλὰ ὑποῦ ἐνθυμήθημεν, δότε μας καθαρὰ σινδόνια.
Les draps que vous aurez sont blancs de lessive.	Τὰ σινδόνια τὰ ὁποῖα θὰ ἔχετε εἶναι πλυμένα μὲ ἀλυσίθαν (ἢ μὲ μπογάδαν).
Bonsoir, madame.	Καλὴ ἐσπέρα σας, κυρία.
Bon soir, messieurs, je suis votre servante.	Καλὴ ἐσπέρα σας, κύριοι, εἶμαι δούλη σας.

55

Pour s'embarquer sur le paquebot.	Διὰ νὰ ἐπιβῇ τις εἰς τὸ ταχύπλουν.
Mon ami, êtes-vous français?	Φίλε μου, εἰσθε Γάλλος;
Non, monsieur, je suis Anglais, à votre service.	Ὁχι, κύριε, εἶμαι Ἀγγλος, εἰς τὰς διαταγὰς σας.
Repassez-vous à Calais?	Μεταβαίνετε πάλιν εἰς τὸ Κάλαισον;
Oui, monsieur, quand le vent sera bon.	Μάλιστα, κύριε, ὅταν ὁ ἄνεμος γένη καλός.
Avez-vous beaucoup de passagers?	Ἔχετε πολλοὺς ἐπιβάτας;
J'en ai déjà dix ou douze.	Ἔχω ἤδη δέκα ἕως δώδεκα.
Avez-vous une bonne chaloupe?	Ἔχετε καλὸν πλοιάριον;
Voulez-vous la voir?	Θέλετε νὰ τὸ ἴδῃτε;
Quand partirez-vous?	Πότε θὰ ἀναχωρήσετε;
Demain, ou peut-être cette nuit.	Αὔριον, ἢ ἴσως ταύτην τὴν νύκτα.
Combien me demandez-vous pour mon passage?	Πόσον μὲ ζητεῖτε διὰ τὸν διάπλουν μου;

Monsieur, vous me donne-	Κύριε, θέλετε μὲ δώσει
rez . . . s'il vous plaît.	ἂν θέλητε.
Je vous donnerai autant	Θέλω σᾶς δώσει ὅσον σᾶς δώ-
que les autres.	σωσιν ὅλοι.
Où êtes-vous logé ?	Ποῦ κατοικεῖτε ;
A l'enseigne de . . .	Εἰς τὸ παράσημον τοῦ . . .
Je sais où c'est.	Ἡξεύρω ποῦ εἶναι.
Tenez-vous prêt, je vous ap-	Νὰ ᾔσθε ἑτοιμος, καὶ θέλω σᾶς
pellerai quand il en sera	φωνάξει ὅταν ᾔναι καιρὸς.
temps.	
Je vous en prie.	Πολὺ σᾶς παρακαλῶ.
Faut-il que je porte des vi-	Πρέπει νὰ φέρω ζωοτροφίας ;
vres ?	
Comme il vous plaira.	Ὅπως θελήσετε.
Monsieur, le vent est bon.	Κύριε, ὁ ἄνεμος εἶναι καλός.
Allons donc.	Πᾶμεν λοιπόν.
Entrez dans la chaloupe.	Ἐμβᾶτε εἰς τὸ πλοiάριον.
Je vous paierai à Calais.	Θέλω σᾶς πληρώσει εἰς τὸ Κά-
	λαισον.
C'est tout un.	Εἶναι ὅλο τὸ ἴδιον.
Où allez-vous loger ?	Ποῦ ὑπάγετε νὰ καταλύσετε ;
Je ne sais pas.	Δὲν ἠξεύρω.
Je n'ai point de connaissan-	Δὲν ἔχω διόλου γνωρίμους ἐδώ.
ce ici.	
Où est la meilleure hôtelle-	Ποῦ εἶναι τὸ καλῆτερον ξενοδο-
rie ?	χεῖον ;
A l'enseigne du lion d'ar-	Εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ ἀργυροῦ λέ-
gent.	φαιτος, (ἢ εἰς τὸν ἀργυροῦν λέ-
	οντα).
Portez-y donc mes hardes.	Μετακομίσατε λοιπὸν ἐκεῖ τὰ
	φορέματά μου.
Combien vous faut-il ?	Πόσα σᾶς χρεωστοῦνται ;
Il me faut . . .	Μὲ χρεωστοῦνται
Tenez, voilà votre argent.	Λάβετε, ἰδοὺ τὸ ἀργύριόν σας.
Monsieur, je vous remercie.	Σᾶς εὐχαριστῶ, κύριε.

La rencontre de deux Ἡ συνάντησις δύο ξένων.
étrangers.

êtes-vous Français, mon- Εἴσθε Γάλλος, κύριε ;
sieur ?

Oui, monsieur, pour vous Μάλιστα, κύριε, καὶ σᾶς προσ-
rendre service. φέρω τὰς ἐκδουλεύσεις μου.

Je vous rends grâces. Σᾶς εὐχαριστῶ.

De quel pays êtes-vous ? Ἀπὸ ποῖον τόπον εἴσθε ;

Je suis de Paris. Εἶμαι ἀπὸ τὰ Παρίσια.

D'où venez-vous présente- Πόθεν ἔρχεσθε κατὰ τὸ παρόν ;
ment ?

Je viens d'Allemagne. Ἐρχομαι ἀπὸ τὴν Γερμανίαν.

Vous avez fait apparemment Ἐκάμετε, ὡς φαίνεται, ὥραϊαν
un beau voyage. περιήγησιν.

J'ai déjà voyagé trois ans Περιηγήθητι ἤδη τρία ἔτη κατὰ
de suite. συνέχειαν.

Vous parlez bien Allemand Ὀμιλεῖτε καλὰ Γερμανικά.

Combien y a-t-il que vous Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφ' ὅτου εἴ-
êtes en Italie ? σθε εἰς τὴν Ἰταλίαν ;

Il n'y a pas long-temps. Δὲν εἶναι πολὺς καιρὸς.

Avez-vous appris l'Italien ? Ἐμάθετε τὴν Ἰταλικὴν ;

Pas encore, monsieur. Ὄχι ἀκόμῃ, κύριε.

De quel côté êtes-vous ve- Ἀπὸ ποῖον μέρος ἦλθετε ἐδῶ ;
nu ici ?

Du côté de Venise. Ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Βενετίας.

Par où continuerez-vous vo- Πόθεν θὰ ἐξακολουθήσετε τὸν
tre route ? δρόμον σας ;

Je veux aller voir le reste Θέλω νὰ ὑπάγω νὰ ἶδω τὴν λοι-
de la Lombardie. πὴν Λομβαρδίαν.

Quel chemin prendrez-vous ? Ποῖον δρόμον θὰ πιάσετε ;

J'ai envie d'aller à Livourne. Ἐπιθυμῶ νὰ ὑπάγω εἰς τὸ Λι-
βόρνον.

Je m'y embarquerai sur un Ἐκεῖ θέλω ἐπιβῆ εἰς πλοῖον.

Vous irez de là à Gènes. Ἐκεῖθεν θέλετε ὑπάγει εἰς τὴν
Γένουαν (Γένοβαν).

De Gènes vous vous rendrez Ἀπὸ τὴν Γένουαν θὰ ὑπάγετε
à Milan. εἰς Μιλάνον.

νὺν εἰς
" /
Τὴν
πρὸς
πρὸς

J'y demeurerai même quelque peu de temps.	Θὰ μείνω μάλιστα ἐκεῖ ὀλίγον καιρόν.
Vous y avez peut-être des affaires ?	Ἔχετε ἴσως ὑποθέσεις ;
C'est ce qui m'oblige de m'y arrêter.	Τοῦτο μὲ ἀναγκάζει νὰ διατρίψω ἐκεῖ.
Il faut que j'y attende aussi des lettres de mon pays.	Πρέπει νὰ περιμείνω ἐκεῖ προσέτι ἐπιστολὰς ἀπὸ τὸν τόπον μου.
Où irez-vous après ?	Ποῦ θὰ ὑπάγετε ἔπειτα ;
J'irai faire un tour de la Lombardie et je prendrai ensuite la route de Turin.	Θὰ ὑπάγω νὰ περιέλθω τὴν Λομβαρδίαν, ἔπειτα θὰ διευθυνθῶ πρὸς τὸ Τουρίνον.
Je passerai les Alpes et je me rendrai à Lyon, où je ferai quelque séjour.	Θὰ διαβῶ τὰς Ἀλπεις, καὶ θὰ ὑπάγω εἰς τὸ Λυὼν, ὅπου θὰ διαμείνω ὀλίγον.
Pendant que vous êtes ici, si je puis vous rendre quelque service, je vous prie de me commander.	Ἐν ὧσιν εἴσθε ἐδῶ, ἐὰν δύναμαι νὰ σᾶς ὑπηρετήσω, σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ προστάσετε.
Je vous rends très-humbles grâces.	Σᾶς εὐχαριστῶ ταπεινότατα.
Je vous offre de mon côté en même temps tout ce que je pourrai faire pour vous servir en France lorsque j'y serai.	Προσφέρω καὶ ἐγὼ ἑμαυτὸν συγχρόνως νὰ σᾶς ὑπηρετήσω εἰς πᾶν ὅ,τι δύναμαι, ὅταν ὑπάγω εἰς τὴν Γαλλίαν.
Vous êtes trop obligeant, monsieur, je vous remercie, et je vous souhaite un bon voyage.	Πολλὰ ὑποχρεωτικὸς εἴσθε, κύριε, σᾶς εὐχαριστῶ, καὶ σᾶς εὐχομαι καλὸν κατευόδιον.

Pour introduire un cavalier dans une compagnie.	Διὰ νὰ εἰσάξῃ τις κύριόν τινα εἰς ὁμήγυριν.
Messieurs, voilà un gentilhomme de mes amis que	Κύριοι ἰδοὺ εὐγένῆς τις φίλος μου τὸν ὁποῖον σᾶς παρδυσιά-

je vous présente ; je crois qu'il n'aura pas besoin d'autre recommandation que son propre mérite.

Monsieur, il suffit que monsieur soit de vos amis pour que nous l'estimions autant que nous le devons parce que votre discernement nous assure de son mérite.

Monsieur, je suis persuadé que je dois à monsieur N. l'agréable réception que vous me faites. Je ne saurais assez l'en remercier, ni lui témoigner suffisamment combien je lui suis obligé de m'avoir procuré votre connaissance, et celle de ces demoiselles. J'espère qu'elles voudront bien me faire la grâce de m'admettre dans leur société.

Monsieur, quand on a autant de mérite et autant de politesse que vous en avez, on doit être toujours bien reçu.

Mesdemoiselles, je ne sais en vérité comment répondre à toutes vos honnêtetés. J'aurais besoin pour cela d'un esprit aussi heureux que le vôtre.

Ainsi, mesdemoiselles, je n'ai que des offres de service à vous faire. Je vous supplie de me procurer l'occasion de vous prouver combien j'y suis sensible ;

ζω· νομίζω δὲ ὅτι μόνη ἡ ἰδία του ἀξία θὰ ἀρκέσῃ πρὸς σύστασίν του.

Ἀρκεῖ, κύριε, ὅτι εἶναι ἐκ τῶν φίλων σας ὁ κύριος, διὰ τὴν τὸν τιμῶμεν ὅσον ὀφείλομεν, ἐπειδὴ τὸ διακριτικόν σας μᾶς βεβαιοῖ περὶ τῆς ἀξίας του.

Κύριε, εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι ὀφείλω εἰς τὸν κύριον Ν. τὴν εὐάρεστον ὑποδοχὴν, τὴν ὁποίαν μὲ κάμνετε. Δὲν δύναμαι νὰ τὸν εὐχαριστήσω περὶ τούτου ἱκανῶς, οὐδὲ νὰ τοῦ δηλώσω ἀρκούντως πόσον τὸν εὐγνωμῶ, διότι μοὶ ἐπροξένησε τὴν σχέσιν σας καὶ τὴν τῶν κυριῶν τούτων. Ἐλπίζω ὅτι θὰ εὐαρεστηθῶσι νὰ μὲ δεχθῶσιν εἰς τὸν κύκλον των.

Κύριε, ὅταν τις ἔχῃ τόσῃν ἀξίαν καὶ τόσῃν εὐγένειαν ὅσῃν ὑμεῖς ἔχετε, τὸν ὑποδέχονται πάντοτε καλῶς.

Δὲν ἠξούρω, κυρίαι, τῇ ἀληθείᾳ πῶς νὰ ἀποκριθῶ εἰς ὅλας τὰς φιλοφροσύνας σας. Πρὸς τοῦτο εἶχον χρεῖαν πνεύματος τόσον δεξιοῦ ὥς τὸ ὑμέτερον.

Ὅθεν, κυρίαι, ὀφείλω μόνον νὰ σᾶς προσφέρω τὰς ὑπηρεσίας μου. παρακαλῶ δὲ θερμῶς νὰ μοὶ δώσητε ἀφορμὴν τοῦ νὰ ἀποδείξω εἰς ὑμᾶς πόσον εἶμαι εὐαίσθητος· Τότε θὰ ἴδῃτε, ὅτι

vous verrez alors que j'agirai avec plus d'activité que je ne parle.

Monsieur votre politesse nous suffit pour nous faire juger de vous trop avantageusement.

Si vous ne voulez pas, mesdemoiselles, me faire naître des occasions de vous témoigner à quel point je vous honore, je les chercherai avec tant d'empressement que je serai peut-être assez heureux d'en trouver.

Θὰ ἐνεργῶ προθυμότερον παρ' ὅσον ὁμιλῶ.

Κύριε, ἡ εὐγένειά σας ἀρκεῖ εἰς ἡμᾶς διὰ νὰ κρίνωμεν περὶ ὑμῶν πολὺ εὐπρεπῶς.

Ἐάν, κυρίαί, δὲν θέλετε νὰ μὲ δώσετε ἀφορμὴν τοῦ νὰ δηλώσω εἰς ὑμᾶς μέχρι τίνος σᾶς σέβομαι, θὰ ζητήσω αὐτὰς μὲ τόσῃ σπουδῇ ὥστε ἴσως θὰ ἦμαι πολλὰ εὐτυχὴς εἰς τὸ νὰ εὕρω τοιαύτας.

58

Poursaluer un seigneur en passant sur ses terres.

Monsieur, je me reprocherais toute ma vie d'avoir passé si près de votre château sans m'acquitter des devoirs, auxquels on est engagé par votre rang, votre naissance et votre mérite.

Monsieur, je suis charmé que le hasard m'ait procuré la satisfaction d'avoir chez moi une personne aussi polie que vous : faites-moi la grâce d'y demeurer longtemps, afin que je puisse vous recevoir comme vous le méritez.

Διὰ νὰ χαιρετήσῃ τις ἄρχοντα διαβαίνων ἀπὸ τὰ ὑποστατικά του.

Κύριε, ἔμελλον νὰ ἐλέγχω ἑμαυτὸν διὰ τοῦ, ἐάν διελθὼν τόσον πλησίον τοῦ πύργου σας δὲν ἐξεπλήρουν καθήκοντα εἰς τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ὁποίαν κατέχετε τάξιν, ἀπὸ τὴν καταγωγὴν σας καὶ τὴν ἀξίαν σας.

Χαίρω, κύριε, διότι ἡ τύχη μοι ἐπροξένησε τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ νὰ ἔχω εἰς τὴν οἰκίαν μου ἄνθρωπον τόσον πεπολιτισμένον ὥς ὑμεῖς· κάμετέ μοι τὴν χάριν νὰ διατρίψῃτε πολὺν καιρὸν, διὰ νὰ δυνηθῶ νὰ σᾶς ὑποδεχθῶ ἐπαξίως.

Monsieur, je n'aurais jamais osé me flatter d'une si agréable réception, n'ayant pas l'honneur d'être connu de vous : c'est une faveur dont je me souviendrai toute ma vie.

Κύριε, δὲν ἤθελα τολμήσει ποτὲ νὰ ἐλπίσω ὑποδοχὴν τόσον εὐ-
άρεστον μὴ ἔχων τὴν τιμὴν
νὰ γνωρίζωμαι ἀπὸ ὑμᾶς. Τοῦ-
το εἶναι χάρις τὴν ὁποίαν θὰ
ἐνθυμῶμαι εἰς ὅλην τὴν ζωὴν
μου.

59

Entretient avec le dit seigneur.

Monsieur, vous avez ici la plus charmante situation du monde et le château le plus commode que j'aie encore vu.

J'y serais assez bien, si j'avais souvent le plaisir de recevoir mes amis, et particulièrement des personnes de votre mérite.

Je suis persuadé, monsieur, que votre politesse vous doit attirer des fréquentes et nombreuses sociétés.

Monsieur, je n'en reçois point qui me fasse plus de plaisir que la vôtre. Tout ce qui me fâche c'est que vous ne soyez pas traité comme vous le méritez.

Et moi, monsieur, je suis confus de toutes vos honnêtetés; peut-être que quel-
que jour je serai assez heu-

συνομιλία μετὰ τοῦ εἰ-
ρημένου ἄρχοντος.

Κύριε, ὑμεῖς ἔχετε ἐδῶ τὴν τερ-
πνοτέραν θέσιν τοῦ κόσμου καὶ
πύργον τὸν καλῆτερον ὠκο-
δομημένον καὶ τὸν πλεόν
πρόσφορον τὸν ὁποῖον τοῦλάχιστον εἶδον.

Θὰ ἤμην πολὺ καλὰ, ἐὰν συχνά-
κις ἀπελάμβανον τὴν εὐχαρί-
στησιν νὰ δέχωμαι τοὺς φίλους
μου, καὶ πρὸ πάντων πρόσωπα
τῆς ὑμετέρας ἀξίας.

Εἶμαι πεπεισμένος, κύριε, ὅτι
οἱ εὐγενεῖς τρόποι σας πρέπει
νὰ ἐλκύωσι πρὸς ὑμᾶς συχνὰς
καὶ πολυαρίθμους συναναστρο-
φάς.

Κύριε, οὐδεμία ἀφ' ὅσας δέχο-
μαι μὲ προξενεῖ περισσοτέραν
εὐχαρίστησιν ἀπὸ τὴν ἰδικήν
σας. Λυποῦμαι δὲ μόνον, ὅτι
δὲν ξενίζεσθε ἀναλόγως τῆς
ἀξίας σας.

Ἐγὼ δὲ, κύριε, μένω ἄπορος ἀπὸ
τὰς φιλοφρονήσεις σας (περιποι-
ήσεις). Ἴσως ἡμέραν τινὰ θὰ εὐ-
τυχήσω εἰς τὸ νὰ εὕρω τὴν

reux pour trouver l'occasion de vous en témoigner ma reconnaissance.

Monsieur, il est temps que nous nous mettions à table : vous aurez besoin de vous rafraîchir.

εὐκαιρίαν τοῦ νὰ δηλώσω εἰς ἡμᾶς τὴν περὶ τούτων εὐγνωμοσύνην μου.

Κύριε, εἶναι καιρὸς νὰ καθήσωμεν εἰς τὴν τράπεζαν, διότι ἴσως ἔχετε χρεῖαν ν' ἀναπαυθῆτε ἢ χρεῖαν ἀναψυχῆς).

60

Pour prendre congé du même seigneur.

Monsieur, votre séjour est si charmant, et vous avez des manières si engageantes, que je ne penserais jamais à vous quitter, si mes affaires ne me pressaient absolument. Mais il est temps que je continue mon voyage, et que je vous remercie de l'honneur que vous m'avez fait, et dont je me souviendrai tant que je vivrai.

Je voudrais bien, monsieur, qu'il se trouvât ici quelque chose pour votre service pendant votre absence : je m'y emploierais avec toute l'activité possible, afin de vous dédommager du peu de satisfaction que vous avez eu de moi.

Je ne saurais, monsieur, assez vous en marquer ma reconnaissance. Je vous supplie de m'honorer de vos

Διὰ νὰ ἀποχαιρετήσῃ τις τὸν αὐτὸν ἄρχοντα.

Κύριε, ἡ διχτριβή σας εἶναι τόσον τερπνὴ, καὶ οἱ τρόποι σας εἶναι τόσο ἐλκυστικοί, ὥστε ποτὲ δὲν ἤθελα στοχασθῆ νὰ μακρυνθῶ ἀπὸ ὑμᾶς, ἐὰν αἱ ὑποθέσεις μου δὲν μὲ ἐβίαζον ἀπολύτως. Ἀλλὰ εἶναι καιρὸς νὰ ἐξακολουθήσω τὴν ὁδοιπορίαν μου, καὶ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω διὰ τὴν ὁποίαν μὲ ἐκάμετε τιμὴν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐνθυμῶμαι ἐν ὅσῳ ζῶ.

Ἐπεθύμουν, κύριε, νὰ εἶχετε ὑπηρεσίαν τινὰ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἀπουσίαν σας· ἤθελον ἐνασχοληθῆ εἰς αὐτὴν μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν προθυμίαν διὰ νὰ σᾶς ικανοποιήσω ὡς πρὸς τὴν ὀλίγην εὐχαρίστησιν τὴν ὁποίαν ἐλάβετε παρ' ἐμοῦ.

Δὲν δύναμαι, κύριε, νὰ σᾶς ἐκφράσω ἀρκούντως τὴν εὐγνωμοσύνην μου· Σᾶς παρακαλῶ θερμῶς νὰ μὲ τιμᾶτε μὲ τὰς

ordres, afin que je puisse m'acquitter de ce que je vous dois. Je ne puis le faire présentement que par des vœux sincères et ardens pour la conservation de votre santé.

Monsieur, je vous remercie de tout mon coeur, et je vous souhaite toutes sortes d'agrémens dans votre voyage.

διαταγὰς σας, διὰ τὴν δυνήθῃ
τὴν ἐκπληρώσω τὸ πρὸς ὑμᾶς
χρέος μου. Κατὰ τὸ παρὸν δὲν
δύναμαι ἄλλως τὴν κάμω τοῦ-
το εἰμὴ εὐχόμενος εἰλικρινῶς
καὶ θερμῶς πρὸς διατήρησιν
τῆς ὑγείας σας.

Κύριε, σὰς εὐχαριστῶ ἐκ ψυχῆς,
καὶ σὰς εὐχομαι παντὸς εὖδους
διασκεδάσεις κατὰ τὸ ταχέϊ-
διόν σας.

61

La promenade.

Je viens, monsieur, vous demander, si vous voulez venir faire un tour de promenade.

Très-volontiers, monsieur, où irons-nous?

Où il vous plaira, monsieur. Voulez-vous que nous allions au Valentin?

Il faut avouer que cette promenade est bien charmante.

Je m' imagine que je suis dans un paradis terrestre.

Rien ne délasse plus agréablement l'esprit qu'une belle promenade, surtout quand on a passé la journée à l'étude.

Je ne laisse pas de la trouver agréable quoique je ne me fatigue pas sur les livres.

Je suis surpris, monsieur,

Ὁ περίπατος.

Ἔρχομαι, κύριε, τὴν σὰς ἐρω-
τήσω, ἂν θέλητε τὴν ἐξέλθῃτε
εἰς περίπατον.

Εὐχαρίστως, κύριε ποῦ θέλομεν
ὑπάγει;

Ὅπου θελήσετε, κύριε.

Θέλετε τὴν ὑπάγωμεν εἰς τὸ Βα-
λεντίνον.

Πρέπει τὴν ὁμολογήσω ὅτι αὐτὸς
ὁ περίπατος εἶναι πολλὰ ὡ-
ραῖος.

Φαντάζομαι ὅτι εὐρίσκομαι εἰς
ἐπίγειον παράδεισον.

Τίποτε ἄλλο δὲν ἀναπαύει πλέον
εὐαρέστως τὸ πνεῦμα παρὰ
τὸν ὡραῖον περίπατον, μάλιστα
δὲ ὅταν διέλθῃ τις τὴν ἡμέ-
ραν σπουδάζων.

Καὶ ἐγὼ τὸν θεωρῶ εὐάρεστον
ἂν καὶ δὲν κοπιᾶζω ἀναγινώ-
σκων.

Θαυμάζω, κύριε, διότι ἀμελεῖτε

que vous négligiez la lecture; car rien ne convient mieux et n'est plus utile à un homme; je ne croirais pas avoir bien passé la journée, si je n'avais pas lu quelque chapitre d'un bon livre.

Et moi, monsieur, je préfère les exercices à l'étude. Je voudrais bien savoir quelle satisfaction on peut prendre d'avoir toujours les yeux sur les livres.

Je vous l'apprendrai, quand vous m'aurez dit l'utilité que vous tirez de vos exercices.

Ils conservent ma santé, ils me rendent le corps souple et léger, et ils m'apprennent à me bien présenter dans une compagnie, ce qui est un grand point; car vous savez, monsieur, que l'extérieur donne un grand avantage à la réputation.

J'en conviens: mais quand cette réputation n'est point soutenue par un esprit cultivé, en vérité, monsieur, elle est de bien peu de durée. Et peut-on cultiver l'esprit sans l'étude et sans la lecture?

L'esprit n'est-il pas la partie essentielle de l'homme? cela étant les plaisirs de l'

τὴν ἀνάγνωσιν· τίποτε ἄλλο δὲν συμφέρει οὐδὲ ὠφελεῖ περισσότερο τὸν ἄνθρωπον· ἐγὼ δὲν ἠθελοῦ νομίσαι ὅτι ἐπέρασά τὴν ἡμέραν καλῶς, ἂν δὲν ἀνέγνωσα κεφάλαιόν τι ἐνὸς καλοῦ βιβλίου.

Ἐγὼ δὲ, κύριε, προτιμῶ τὰ γυμνάσια ἀντὶ τῆς σπουδῆς. Ἐπεθύμουν νὰ μάθω ποῖαν εὐχαρίστησιν δύναται τις νὰ λαμβάνη ἔχων πάντοτε τὰ βιβλία ἐπὶ τῶν βιβλίων.

Θέλω σᾶς μάθει αὐτὴν, ἀροῦ μὲ εἶπητε τὴν ὠφέλειαν, τὴν ὁποῖαν ἀπολαμβάνετε ἀπὸ τὰ γυμνάσιά σας.

Διατηροῦσι τὴν ὑγίαν μου, καθιστῶσι τὸ σῶμά μου εὐκαμπτον καὶ εὐκίνητον, καὶ μὲ διδάσκουσι νὰ παρουσιάζωμαι πρεπόντως εἰς ὁμήγυριν, τὸ ὅποῖον εἶναι πολὺ οὐσιῶδες, διότι ἤξεύρετε, κύριε, ὅτι τὸ ἐξωτερικὸν ἐπαυξάνει τὴν ὑπόληψιν.

Τὸ ὁμολογῶ· ἀλλ' ὅταν ἡ ὑπόληψις δὲν ὑποστηρίζεται ὑπὸ πνεύματος καλλιεργημένου, τῇ ἀληθείᾳ, κύριε, εἶναι πολλὰ ὀλίγον διαρκές. Καὶ δύναται τις νὰ καλλιεργήσῃ τὸν νοῦν τοῦ χωρὶς τῆς σπουδῆς καὶ τῆς ἀναγνώσεως;

Δὲν εἶναι ὁ νοῦς τὸ οὐσιῶδες μέρος τοῦ ἀνθρώπου; τούτου οὕτως ἔχοντος, αἱ νοεραὶ τέρψεις

esprit sont bien plus solides que ceux du corps.

Monsieur, il me faut du détail pour me convaincre.

J'y consens. L'étude nous préserve des railleries, auxquelles l'ignorance nous expose pour peu qu'on soit répandu dans le monde ; elle nous apprend à modérer nos passions, et par-là nous rend capables d'entrer dans toutes les bonnes sociétés. Elle forme notre jugement, de manière que nous pouvons nous garantir du mal, et pratiquer la vertu.

C'est votre sentiment, mais on m'a toujours fait entendre que l'étude et le courage sont incompatibles.

On vous a trompé, monsieur. Que pensez-vous d'Alexandre, de César, de Charles Magne, et d'une infinité d'autres que je pourrais vous nommer ? Avez-vous quelque reproche à leur faire du côté du courage ? Je ne le crois pas. Cependant tous ces grands capitaines se sont trouvés honorés du titre de restaurateurs des sciences : ils les ont si heureusement alliées avec les armes qu'ils n'avaient pas moins de connaissance dans les lois, que

εἶναι διχρθέστεραι τῶν σωμάτων.

Κύριε, ἔχω χρεῖαν διασαφήσεων διὰ τὴν πείσθω.

Συγκατατίθεμαι ἡ σπουδὴ μᾶς προφυλάττει ἀπὸ τὸν περίγελον εἰς τὸν ὅποιον ἡ ἀμάθεια μᾶς ἐκθέτει, ὅσον ὀλίγας σχέσεις καὶ ἂν ἔχωμεν· μᾶς διδάσκει νὰ μετριάζωμεν τὰ πάθη μας καὶ ἐκ τούτου μᾶς καθιστᾷ ἀξιόους νὰ εἰσερχώμεθα εἰς ὅλας τὰς καλὰς συναναστροφάς. Ρυθμίζει τὸ κριτήριον ἡμῶν, εἰς τρόπον ὥστε δυνάμεθα νὰ προφυλαττώμεθα ἀπὸ τὸ κακόν, καὶ νὰ ἀσκῶμεν τὴν ἀρετὴν.

Τοῦτο εἶναι τὸ φρόνημά σας, ἀλλὰ πάντοτε μὲ ἐπληροφόρησαν, ὅτι ἡ σπουδὴ καὶ ἡ ἀνδρεία εἶναι ἀσυνδύαστα πράγματα.

Σὰς ἠπάτησαν, κύριε. Τίνα γνώμην ἔχετε περὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου, τοῦ Καίσαρος, τοῦ Μεγάλου Καρόλου, καὶ περὶ πολλῶν ἄλλων τοὺς ὁποίους ἡδυνάμην νὰ σὺς ἀναφέρω ; Δύνασθε νὰ τοὺς κατηγορήσητε ὡς πρὸς τὴν ἀνδρείαν ; Δὲν πιστεύω. Καὶ ὅμως ὅλοι οὗτοι οἱ ἔνδοξοι ἀρχιγοὶ ἐτιμήθησαν ὡς ἐπανορθωταὶ τῶν ἐπιστημῶν. διότι τόσον ἐπιτυχῶς συνῆψαν αὐτὰς μὲ τὰ ὅπλα, ὥστε δὲν εἶχον ὀλιγωτέρας περὶ τὰ νομικὰ γνώσεις ἢ πείραν περὶ τὰ πολεμικά· ἡ δὲ ἀνδρεία των δὲν ἤθελεν λαπρυνθῆ τοσον ἐὰν

d'expérience dans la guerre, et leur valeur aurait eu bien moins d'éclat, si elle n'avait été secondée de leur éloquence.

Je commence à me repentir d'avoir mal employer ma jeunesse.

Monsieur, il est encore temps, pourvu que vous vous appliquiez sérieusement.

S'il me faut du latin, je suis perdu ; car rien ne m'est plus insupportable qu'un pédant.

Le latin n'est pas absolument nécessaire, parcequ'il n'y a point de bons auteurs sur quelque langue que ce soit, qui n'aient été traduits en Français par de très-savans hommes.

Vous croyez, monsieur, que je pourrai venir à bout de lire une si grande quantité de livres ?

Non, monsieur, il ne faut point que vous les lisiez tous ; mais il faut en choisir un petit nombre, auxquelles vous donnerez toute votre attention, afin qu'ils vous deviennent familiers. Je ne vous demande point de spéculations de peur de vous rebuter ; mais vous auriez besoin de mathématiques, de politique et principalement d'histoi-

δὲν ἐδοθηθεῖτο ὑπὸ τῆς εὐγλωττίας των.

Ἦρχισα νὰ μεταμελῶμαι διότι μετεχειρίσθην κακῶς τὴν νεότητά μου.

Κύριε, εἶναι καιρὸς ἀκόμη, ἀρκεῖ νὰ καταγίνεσθε ἐπιμελῶς.

Ἐὰν μοὶ χρειάζονται λατινικά, ἐχάθην, διότι τίποτε δὲν μοὶ εἶναι πλέον ἀνυπόφορον ὅσον ἓνας σχολαστικός.

Τὰ Λατινικά δὲν εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχουν σύγγραφαι καλοὶ ἐφ' ὁποιοῦδήποτε ἀντικειμένου καὶ εἰς ὅποιανδὴποτε γλῶσσαν, οἱ ὅποιοι νὰ μὴ μετεφράσθησαν εἰς τὴν Γαλλικὴν ὑπὸ ἀνθρώπων πολλὰ πεπαιδευμένων.

Νομίζετε, κύριε, ὅτι θὰ κατορθώσω ν' ἀναγνώσω ποσότητα βιβλίων τόσῃ μεγάλῃ ;

Ὁχι, κύριε, δὲν εἶναι χρεῖα νὰ τὰ ἀναγνώσητε ὅλα· ἀλλὰ νὰ ἐκλέξῃτε μικρὸν τινα ἀριθμὸν, εἰς τὰ ὅποια νὰ καταβάλλετε ὅλην σας τὴν προσοχὴν, διὰ νὰ σὰς γίνωσι συνήθη. Δὲν ἀπαιτῶ νὰ κάμνετε σχεφείς διὰ νὰ μὴν ἀπαυδῆσετε· ἀλλ' ἔχετε ἀνάγκην μαθηματικῶν, πολιτικῆς, κυρίως δὲ τῆς ἱστορίας, ἡ ὁποία λαμπρύνει τὸ πνεῦμα, ὅσον ὀλίγον καὶ ἂν ᾖ.

re qui fournit beaucoup de matière aux conversations, et qui fait briller l'esprit pour peu qu'on en ait.

Je vous sais bon gré, monsieur, de m'avoir tenu tête; me voilà convaincu; je vais quitter toutes les compagnies, qui m'ont empêché de profiter des salutaires conseils qu'on m'a donnés, et qui me séduisaient par leurs flatteries.

Σᾶς εὐγνωμονῶ, κύριε, διότι μοι ἐναντιώθητε· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπέστην· θέλω ἤδη ἐγκαταλείψει ὅλας τὰς συναναστροφάς, αἵτινες μὲ ἐμπόδισαν νὰ ὠφεληθῶ ἀπὸ τὰς σωτηριῶδεις συμβουλὰς τὰς ὁποίας μοι ἔδωκαν, καὶ αἵτινες μὲ ἡπάτων διὰ τῶν κολακειῶν των.

62

Pour souhaiter le
nouvel an.

Monsieur je suis charmé de vous voir commencer cette année en parfaite santé : je souhaite que le Seigneur vous la conserve, et qu'il vous comble de toutes sortes de bénédictions.

Je vous suis infiniment obligé, monsieur ; je prie le Seigneur qu'il vous accorde autant de satisfaction que vous en méritez.

Monsieur, je vous remercie de tout mon coeur, quoique vous borniez vos souhaits à peu de choses, si vous les mesurez à mon mérite (1).

Monsieur, vous en devez é-

Διὰ νὰ εὐχηθῇ τις τὸ νέον
ἔτος.

Κύριε, χαίρω διότι βλέπω ὅτι ἤρχισατε τὸ ἔτος τοῦτο μὲ ἄκραν ὑγείαν. εὐχομαι νὰ διαφυλάττῃ αὐτὴν ὁ Κύριος, καὶ νὰ ἐπιδαψιλεύῃ εἰς ὑμᾶς παντοειδῆς τὰς εὐλογίας του.

Σᾶς εἶμαι καθυπόχρεως, κύριε. Παρακαλῶ δὲ τὸν Κύριον νὰ σᾶς χαρίξῃ τοσαύτην εὐφροσύνην, ὅσης εἴσθε ἄξιος.

Κύριε, σᾶς εὐχαριστῶ ἐκ ψυχῆς μὲ ὅλον ὅτι περιορίζετε τὰς εὐχάς σας εἰς μικρὰ πράγματα, ἐπιμετροῦντες αὐτάς πρὸς τὴν ἄξιάν μου.

Κύριε, πρέπει νὰ εὐχαρισθῆθε,

(1) Ὁ πρῶτος ἰδεώρῃσι τὴν ἄξιαν τοῦ δευτέρου μεγάλην· οὗτος δὲ ἠθέλησε νὰ παπεινωθῇ μετροφροσύνης χάριν ὡς φαίνεται εἰς τὴν ἀπάντησίν του.

tre content ; car s'ils sont exaucés, il n'y aura point de bonheur qui ne vous arrive. Je vous prie d'accepter ce présent comme un gage de mon amitié.

Monsieur, votre amitié m'est trop chère pour ne pas accepter le présent que vous me faites ; mais je vous prie d'être bien persuadé, que j'ai pour vous des sentimens tout-à-fait réciproques ; et afin que vous puissiez vous en souvenir, permettez-moi de vous offrir cette bague.

Je vous assure, monsieur, qu'elle me sera toujours très-chère, et que je la conserverai avec un grand soin.

ἀπὸ τὰς εὐχὰς μου, διότι ἐὰν εἰσακουσθῶσι, πᾶσα εὐτυχία θέλει ἐπέλθῃ εἰς ὑμᾶς. Παρακαλῶ δὲ νὰ δεχθῆτε τὸ δῶρον τοῦτο ὡς σημεῖον τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλίας μου.

Ἡ φιλία σας, κύριε, μοὶ εἶναι πολύτιμος καὶ διὰ τοῦτο δέχομαι τὸ δῶρον, τὸ ὁποῖον μοὶ προσφέρετε· ἀλλὰ παρακαλῶ νὰ ἦσθε πολλὰ πεπεισμένος, ὅτι ἔχω δι' ὑμᾶς αἰσθήματα ὅλως ἀμοιβαῖα. καὶ πρὸς ἐνθύμησιν αὐτῶν συγχωρήσατέ μοι νὰ σᾶς προσφέρω τοῦτο τὸ δακτυλίδιον.

Σᾶς βεβαιῶ, κύριε, ὅτι θέλει μοὶ εἶσθαι πάντοτε πολυτιμότεον καὶ θέλω τὸ διατηρεῖ μετὰ μεγάλης προσοχῆς.

63

Sur le même sujet.

Bonjour et bon an, mon père bien respecté et encore plus chéri. Puisse le ciel rendre vos années aussi nombreuses que l'ont été les soins infinis que vous avez pris de mon enfance.

Bonjour et bonne année, ma chère et bonne maman ; je vous souhaite la santé, je vous souhaite des jours heureux, je vous souhaite en-

Περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.

Καλ' ἡμέρα σας καὶ εἰς χρόνους πολλοὺς πολυσέβαστε καὶ προσφιλέστατέ μοι πάτερ. Εἴθε ὁ οὐρανὸς νὰ καταστήσῃ τὰ ἔτη σας τόσον πολυάριθμα ὅσαι ὑπῆρξαν αἱ περὶ τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας ἄπειροι φροντίδες σας.

Καλ' ἡμέρα σας καὶ εἰς χρόνους πολλοὺς, ἀγαπητὴ καὶ καλὴ μου μητὲρ· σᾶς εὐχομαι ὑγείαν, σᾶς εὐχομαι εἶον εὐτυχῆ, σᾶς εὐχομαι τέλος πάντων ὅ,τι δύ-

fin tout ce que vous pouvez désirer.

Je vous remercie, mon fils des souhaits que vous me faites au commencement de cette année. Je vous souhaite à mon tour toutes sortes de prospérités dans cette nouvelle année et dans celles qui la suivront.

Je vous souhaite une heureuse année, ma très-chère fille ; et dans ce souhait je comprends tant de choses que je n'aurais jamais fait si je voulais vous en faire le détail.

Bonjour, bon an, ma chère nièce. Je vous souhaite de tout mon coeur une augmentation de piété, de raison et de santé. Est-il de plus grands biens ?

Je vous remercie, ma chère tante, des souhaits que vous me faites à ce renouvellement d'année. les voeux que je fais pour vous sont les plus sincères et les plus étendus ; ils n'ont de terme que votre mérite et mon respect : l'un et l'autre sont infinis.

Bonjour, monsieur, bon an ; que cette année vous soit plus heureuse que celles qui sont passées ; que vos jours désormais soient filés d'or et de soie.

Il n'y a rien, monsieur, de si

νασθε νὰ ἐπιθυμῆτε.

Σᾶς εὐχαριστῶ, υἱέ μου, διὰ τὰς ὁποίας μοι κάμνετε εὐχὰς κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους τούτου. Σᾶς εὐχομαι δὲ καὶ ἐγὼ πανταῖα εἶδη εὐτυχημάτων κατὰ τὸ νέον τοῦτο ἔτος καὶ εἰς τὰ ἐπόμενα.

Σᾶς εὐχομαι, εὐτυχὲς ἔτος φιλάττη μου κόρη· εἰς ταύτην δὲ τὴν εὐχὴν περιλαμβάνω τόσα πράγματα, ὥστε δὲν ἡδυνάμην νὰ κάμω, ἐάν ἤθελον, λεπτομερῇ ἔκθεσιν αὐτῶν.

Καλ' ἡμέρα σας, ἔτος ἀγαθόν, φιλάττη μου ἀνεψιά· σᾶς εὐχομαι αὐξήσιν εὐσεβείας, ὀρθοῦ λόγου καὶ ὑγείας. Εἶναι ἄρα γε καλλίτερα παρὰ ταῦτα ἀγαθά ;

Σᾶς εὐχαριστῶ, ἀγαπητή μου θεία, διὰ τὰς ὁποίας μὲ κάμνετε εὐχὰς εἰς τὴν ἀνανέωσιν τοῦ ἔτους τούτου. αἱ εὐχαί, τὰς ὁποίας κάμνω ὑπὲρ ὑμῶν, εἶναι αἱ πλέον εἰλικρινεῖς καὶ ἐκτεταμέναι, ὥς ἔχουσαι μόνον τὴν ἀξίαν ὑμῶν καὶ τὸ σέβας μου ὅριον· ἀμφοτέρω δὲ ταῦτα εἶναι ἀπεριόριστα.

Καλ' ἡμέρα σας, κύριε, ἔτος ἀγαθόν· εὐχομαι νὰ εἶναι εἰς ὑμᾶς τὸ ἔτος τοῦτο εὐτυχέστερον τῶν παρελθόντων, αἱ δὲ ἡμέραι ὑμῶν εἰς τὸ ἐξῆς εὐδαίμονες (ὀλβιαί).

τίποτε, κύριε, δὲν εἶναι εἰς ἐμὲ

flatteur pour moi que les témoignages d'amitié dont vous m'honorez. J'aurai, je vous assure, toute l'attention possible pour me conserver des sentimens si avantageux. Je vous souhaite, monsieur, tout ce qui peut contribuer à votre satisfaction et à votre repos.

Bonjour, monsieur, et bonne année. je vous la souhaite aussi heureuse qu'à moi-même.

Je vous remercie. On n'a qu'à vous souhaiter des années, madame ; on est assuré qu'elles commencent, qu'elles finissent et qu'elles se passent heureusement.

Bonjour, Madame, et bonne année. Je vous souhaite la continuation durable de tout ce que la nature vous a prodigué, et des jours aussi longs qu'ils sont brillans.

Il n'y a personne, Mademoiselle, de qui je reçoive les souhaits avec plus de plaisir et pour qui j'en fasse plus volontiers que pour vous. Il me semble que le ciel vous doit écouter, et que ceux dont vous désirez le bonheur ne peuvent manquer d'être heureux.

Bonjour, bon an, monsieur, et tout ce qui s'ensuit.

εὐαρεστότερον παρὰ τὰ φιλικὰ τεκμήρια μὲ τὰ ὁποῖα μὲ τιμᾶτε. Σᾶς βεβαιῶ ὅτι θὰ προσέξω ὅσον δύναμαι εἰς τὸ νὰ διατηρήσω αἰσθήματα τόσον ἀγαθὰ. Ἐγὼ δὲ εὐχομαι εἰς ὑμᾶς, κύριε, πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς εὐφροσύνην καὶ ἡσυχίαν ὑμῶν.

Καλ' ἡμέρα σας, κύριε, καὶ ἔτος ἀγαθόν· σᾶς εὐχομαι αὐτὸ τόσον εὐτυχές, ὅσον καὶ δι' ἐμὲ αὐτόν.

Εὐχαριστῶ· εἰς ὑμᾶς δὲ, κυρία, εὐχομαι μόνον χρόνους πολλοὺς, διότι εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἀρχίζουν, τελειοῦν καὶ παρέρχονται εὐτυχῶς.

Καλ' ἡμέρα σας, κυρία, καὶ καλὸν ἔτος, σᾶς εὐχομαι διαρκῆ τὴν ἐξακολούθησιν ὅσων ἡ φύσις σᾶς ἐπεδαψίλευσε, καὶ εἶον τοσοῦτον μακρὸν ὅσον εἶναι λαμπρός.

Παρ' οὐδενὸς ἄλλου δέχομαι, κυρία, τὰς εὐχὰς μὲ περισσοτέραν ἡδονὴν, καὶ δι' οὐδένα ἄλλον εὐχομαι προθυμότερον ἢ δι' ὑμᾶς. Νομίζω ὅτι ὁ Θεὸς θέλει σᾶς ἐπακούσει, καὶ ὅτι ἀφεύκτως θέλουσιν εἶσθαι εὐτυχεῖς ἐκεῖνοι ὅσων τὴν εὐδαιμονίαν ἐπιθυμεῖτε.

Καλ' ἡμέρα σας, κύριε, ἔτος ἀγαθόν, καὶ ὅσα παρέπονται.

Je vous souhaite, monsieur, de bonnes années sans nombre, et tous les bonheurs que vous méritez.

On ne peut vous désirer, madame, plus de prospérités et de bénédictions que je vous désire, et le souhait que je forme pour moi dans cette nouvelle année, c'est que vous m'honoriez de la continuation de vos bontés.

Σᾶς εὐχομαι, κύριε, ἀναρίθμητα καλὰ ἔτη καὶ ὅλας τὰς εὐτυχίας, τῶν ὁποίων εἴσθε ἄξιος.

Δὲν εἶναι δυνατόν, κυρία, νὰ εὐχεται τις δι' ὑμᾶς τίσας εὐτυχίας καὶ εὐλογίας ὅσας ἐγώ· ἡ δὲ εὐχὴ τὴν ὁποίαν κάμνω δι' ἐμὲ εἰς τοῦτο τὸ νέον ἔτος εἶναι τὸ νὰ ἐξακολουθήτε τιμῶσά με μὲ τὰς εὐμενεῖς ἐνδείξεις σας.

64

Phrases.

Il a fâché tout le monde contre vous.

Il se fâche contre moi.

Il est fâché contre moi.

Il me fâche de voir que tout va mal.

Je suis fâché de son départ.

Cela m'a causé bien des fâcheries.

Vous ne lui sauriez parler de cela qu'il ne s'échauffe.

Il s'échauffe trop au jeu.

A la fin je m'échauffai.

La querelle, la conversation s'échauffe, elle est échauffée.

Il s'emporte.

Il est en colère contre quelqu'un.

Je me mets en colère aussitôt que je le vois.

Φράσεις.

Ἐκίνησεν ἢ παρώργισεν ὅλον τὸν κόσμον ἐναντίον σου.

Παροργίζεται ἐναντίον μου.

Εἶναι κακιωμένος ἐναντίον μου.

Λυποῦμαι βλέπων ὅτι ὅλα πηγαίνουν κακά.

Λυποῦμαι διότι ἀνεχώρησε.

Τοῦτο μοὶ ἐπροξένησε πολλοὺς περισπασμούς.

Ἄμα τὸν εἵπης περὶ τούτου ὀργίζεται, ἐξάπτεται.

Ἐξάπτεται εἰς τὸ παιγνίδι.

Τέλος ἄναψα ἀπὸ θυμόν.

Ἡ φιλονεικία, ἡ συνομιλία ἐξάπτεται, εἶναι ἐξημμένη.

Ὀργίζεται, παραφέρεται.

Εἶναι ὀργισμένος κατὰ τινος.

Ὀργίζομαι, θυμὸν ἄμα τὸν ἰδῶ.

Il fait l'agréable . .	Προσποιεῖται τὸν ἀστεῖον.
Agréez que je vous dise.	Ἄφες νὰ σὲ εἶπω.
Son service m'agréee.	Ἡ ἐργασία τοῦ μοὶ ἀρέσκει.
Il est désagréable de . . .	Εἶναι δυσάρεστον νὰ
Désagréable à voir.	Δυσάρεστος τὴν ὄψιν.
Il parle désagréablement.	Ὁμιλεῖ ἀκόμψως, δυσαρέστως.
Il est fort désagréablement en ce lieu.	Δυσαρεστεῖται εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον.
Si cela ne vous désagréee pas.	Ἄν τοῦτο δὲν σὲ δυσαρεστῇ.
Ses manières me désagrément.	Οἱ τρόποι τοῦ δὲν μοὶ ἀρέσκουν.
Il a eu des désagréemens.	Δυσηρεστῆθη, ἔλαβε δυσαρεσκείας.
C'est un désagrément que de l'entendre.	Εἶναι δυσάρεστον νὰ τὸν ἀκούη τις.
Ce son me déplaît.	Ὁ ἦχος οὗτος δὲν μοὶ ἀρέσκει.
Tout lui déplaît.	Τὰ πάντα τὸν δυσαρεστοῦν.
Il me déplaît de voir . . .	Δυσαρεστοῦμαι βλέπων κτλ.
Je le dirai, ne vous (en) dé- plaîse.	Μὲ τὴν ἀδειάν σας (ἢ) μὲ συγ- χωρεῖτε, θὰ τὸ εἶπω.
Je me déplais à la campagne.	Δὲν ἀρέσκομαι, εἰς τὴν ἐξοχὴν.
Prendre quelqu'un en dé- plaisance.	Θεωρῶ τινα δυσαρέστως, αἰσθά- νομαι ἀποστροφὴν πρὸς τινα.
Une habitation, un affaire déplaisante.	Κατοικία, ὑπόθεσις δυσάρεστος.
Avec déplaisir.	Δυσαρέστως.
Faire du déplaisir.	Δυσαρεστῶ.
C'est un déplaisir de . . .	Δυσάρεστον εἶναι νὰ . . .
Veillez bien me faire ce service.	Εὐδόκησον νὰ μοὶ κάμῃς τὴν χάριν ταύτην.
Dieu le veuille.	Γένοιτο, ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ.
Il veut tout ce qu'il voit.	Ἐπιθυμεῖ ὅ,τι βλέπει.
Il me veut du bien.	Θέλει τὸ καλὸν μου. εἶναι κα- λοθελητής μου.
Il me veut du mal.	Θέλει τὸ κακὸν μου, μὲ κατα- τρέχει.
J'en veux à quelqu'un.	ἔχω πάθος κατὰ τινος, ὀργίζο- μαι κατὰ τινος.
A qui en voulez-vous ?	Τίνα ζητεῖς ; ἢ ποῖον θέλεις νὰ πειράξῃς.
A qui en veut-il ?	Περὶ τίνος παραπεύεται ;

Il en a usé honnêtement avec moi.	Ἐφάρθη καλῶς πρὸς ἐμέ.
Les hommes s'usent par l'abus de leurs forces.	Οἱ ἄνθρωποι φθείρονται καταχρώμενοι τὰς δυνάμεις των.
Agir avec franchise.	Πολιτεύομαι, φέρομαι εἰλικρινῶς.
Vouloir du bien à quelqu'un.	Ἐπιθυμῶ τὸ ὄφελός τινος, τὸ καλόν τινος.
Dire du bien de quelqu'un.	Ἐπαινῶ τινα.
Penser du bien de quelqu'un.	Περὶ τινος ἀγαθὰ φρονῶ, ἔχω τινὰ εἰς ὑπόληψιν.
Je le dis pour votre bien.	Τὸ λέγω διὰ τὸ καλόν σου.
Je suis bien dans mes affaires.	Εὐπραγῶ.
Je le désire bien.	Τὸ ὑπερποθῶ.
Vous êtes bien près de lui.	Ἀπολαμβάνεις τὴν εὐνοϊάν του.
Je suis bien avec lui.	Εἶμαι φιλιωμένος μετ' αὐτοῦ.
Je me suis fait mal au pied.	Ἐκτύπησα τὸ ποδᾶρι μου.
Il ne faut point dire du mal de quelqu'un.	Δὲν πρέπει νὰ κακολογῇ τίς τινα.
C'était à qui me dirait le plus de mal de lui.	Ἐκύτταζε ποῖος νὰ μὲ τὸν κατηγορήσῃ περισσότερον.
Mal d'autrui n'est qu'un songe.	Εἰς ξένον κῶλον χίλιας ξυλίας.
C'est un grand mal qu'il se soit absenté.	Εἶναι κακὸν ὅτι ἔλειψε.
Tourner une chose en mal, l'expliquer en mal.	Ἐκλαμβάνω τι ἐπὶ κακοῦ, τὸ ἐξηγῶ στὸ κακόν.
Prendre quelque chose en mal.	Μὲ κακοφαίνεται, πειράζομαι.
Crainte mal fondée.	Φόβος ἀνύπαρκτος, ἐσφαλμένος.
J'ai mal entendu.	Παρήκουσα.
Parler mal de quelqu'un.	Κακολογῶ τινα.
Je suis mal avec lui.	Εἶμαι ψυχραμένος μετ' αὐτοῦ, τὰ ἔχω χαλασμένα μὲ αὐτόν.
Les mettre mal ensemble.	Τοὺς διαίρῶ, τοὺς χωρίζω, τοὺς κάμνω ἐχθρούς.
Il voyait avec dépit.	Ἀγανακτῶν ἔβλεπε.
Crever de dépit.	Διαρρήγνυμαι ἀπὸ θυμὸν, κ. σκά-

En dépit du bon sens.
En dépit qu'il en ait.
En dépit que tu en aie.
Vous rêvez.

Il ne rêve que musique.

J'ai rêvé de vous.
Il rêve à l'exécution de son
projet.
J'ai fait un songe.
J'ai vu cela en songe.

Il me semblait en songe que...
J' ai songé que j' étais ...

J'ai songé telle ou telle chose.

Cet homme ne songe que
combats.

Il songe de fêtes.
L'interprète des songes.

La vie n'est qu'un songe.
Il fait de beaux songes.

Je croyais que c'était un
songe.

Je songe à vous continuel-
lement.

A quoi songez-vous ?

Je songe à quelque chose.

Songez qu'il y va de votre
intérêt.

J'ai songé une chose.

Il songe à acheter une mai-
son.

Cet homme songe toujours à
malice, ή à la malice.

νω από τὸ πείσμά μου, ἀπὸ
τὸ κακὸν μου.

Παρά τὸν ὀρθὸν λόγον.

Εἰς τὸ πείσμά του.

Εἰς τὸ πείσμά σου.

Ὀνειρεύεσαι (δὲν ἠξεύρεις τί λέ-
γεις, τί φρονεῖς).

Καὶ εἰς τὸν ὕπνον του μουσικὴν
βλέπει.

Σὲ εἶδα εἰς τὸν ὕπνον μου.

Σκέπτεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ
σχεδίου του.

Εἶδον ὄνειρον.

Τὸ εἶδον εἰς τὸν ὕπνον μου, τὸ
ὠνειρεύθην.

Μ' ἐφάνη ὡσάν νὰ . . .

Εἶδον εἰς τὸν ὕπνον μου ὅτι
ἤμην . . .

Εἶδον τὸ δεῖνα ἢ δεῖνα.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὀνειροπολεῖ
πολέμους.

Ὀνειροπολεῖ ἐορτάς.

Ὁ ὀνειροκρίτης.

Ἡ ζωὴ εἶναι ὄνειρον.

Ὀνειροπολεῖ, ὀνειρεύεται.

Μοὶ ἐφάνετο ὄνειρον, δὲν ἠδυ-
νάμην νὰ πιστεύσω.

Σὲ ἐνθυμοῦμαι, σὲ ἔχω πάντοτε
εἰς τὸν νοῦν μου.

Τί σκέπτεσαι, τί συλλογίζεσαι ;
Συλλογίζομαι τι.

Στοχάσου ὅτι πρόκειται περὶ
τοῦ συμφέροντός σου.

Ἐστοχάσθην τι, διανοήθην τι.

Σκοπεῖ νὰ ἀγοράσῃ οἰκίαν.

Ὁ νοῦς του εἶναι εἰς τὸ κακὸν
πάντοτε.

Ce nom ne me revient pas.	Αὐτὸ τὸ ὄνομα δὲν μοὶ ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν.
Ces alimens reviennent.	Τὰ φαγητὰ αὐτὰ φέρουσι ῥεῦ- ξιμον.
Cet homme ne revient jamais quand on lui a manqué.	Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς τὸ φυλάττει διὰ πάντα ἂν τὸν πειράξῃ τις ἢ ἂν τὸν ἀπατήσῃ τις.
Il est revenu de ses égare- ments.	Διωρθώθη ἀπὸ τὰ σφάλματά του.
Si ce propos lui revient.	Ἄν ὁ λόγος οὗτος ἀκουσθῇ ἀπ' αὐτὸν, ἢ ἂν φθάσῃ εἰς τὰ αὐ- τία του.
S'il me revient !	Ἄν τὸ μάθω !
Il ne vous en reviendra rien.	Δὲν θέλεις ὥφελθῃ τίποτε ἀπ' αὐτό.
Il revient de ses erreurs, de ses opinions.	Εὐκόλα ἀφίνει τὸ σφάλμα του, τὴν δοξασίαν του.
En la voyant on la plaint.	Βλέπων τις αὐτὴν τὴν σπλαγχνί- ζεται.
Plaignons notre sort.	Ἄς κλαίωμεν τὴν τύχην μας.
Son état est à plaindre.	Ἡ στάσις του εἶναι ἀξιολύπητος.
Un homme à plaindre.	Ἄνθρωπος ἄξιος λύπης.
Je plains ma peine, mon temps, mes pas.	Λυποῦμαι τὸν κόπον μου, τὸν καιρὸν μου, τὸν δρόμον μου.
Cet homme ne plaint point l'argent.	Οὗτος ὁ ἄνθρωπος δὲν λυπεῖ- ται τὰ χρήματα.
Il plaint le pain à ses gens.	Λυπεῖται, φειδωλεύεται τὸ ψω- μί διὰ τοὺς ἀνθρώπους του.
Il plaint jusqu' aux habits qu'il donne à ses enfants.	Λυπεῖται, φυλαργυρεύεται ὡς καὶ τὰ ἐνδύματα τῶν τέκνων του.
Vous vous plaignez.	Παραπονεῖσσι.
Que vous êtes importun !	Πόσον εἶσαι ὀχληρὸς !
Qu'il me traite ainsi !	Ἄ μὲ φερθῇ τοιουτοτρόπως !
Qu'il dise un mot et je viens.	Ἄς εἰπῇ μίαν λέξιν καὶ ἔρχομαι.
Insensé que j'étais !	Ἀνόητος ὅπου ἦμουν !
Quelle faute qu' il commette.	Ὅ, τι σφάλμα καὶ ἂν πράξῃ.
Il était à peine sorti que l' autre entra.	Μόλις ἐξῆλθε καὶ ὁ ἄλλος ἐν- εῆκε.

Jene partirai pas que tout ne soit prêt.	Δὲν θὰ ἀναχωρήσω πρὶν ὅλα εἰτοιμασθῶν.
Qu' il reste ou qu'il parte je le verrai.	Εἴτε μείνει εἴτε ἀναχωρήσει θὰ τὸν ἰδῶ.
C'est se tromper que de croire.	Ἀπατάται ὁ νομίζων.
Cette femme plait à tout le monde.	Ἡ γυνὴ αὕτη ἀρέσκει εἰς ὅλους.
Il a plu à Dieu de l'affliger.	Ἡδόκησεν ὁ Θεὸς νὰ τὸν θλίψῃ.
Ce qui plaira au destin.	Ὅ,τι δόξῃ τῷ πεπρωμένῳ.
Il peut faire ce qui lui plaira.	Δύναται νὰ κάμνῃ ὅ,τι τὸν φανῇ, ὅ,τι θέλῃ.
Si cela lui plait.	Ἄν τοῦ φανῇ.
<u>Plût à Dieu !</u>	Εἴθε, κ. ἄμποτε.
A Dieu ne plaise !	Ἀπαγε, μὴ γένοιτο !
Il se plait à la ville.	Εὐχαριστεῖται νὰ κατοικεῖ εἰς τὴν πόλιν.
Je me plais avec elle.	Ἡδύνομαι μὲ αὐτὴν, εὐχαριστοῦμαι μὲ αὐτήν.
Il fait le mauvais plaisant.	Ἀστεύεται κακῶς.
Le plaisant de l'aventure fut que . . .	Τὸ νόστιμον τοῦ πράγματος ἦτον ὅτι . . .
Parlez-vous sérieusement ou pour plaisanter?	Ὁμιλεῖς σπουδάζων ἢ παίζων;
On l'a beaucoup plaisanté pour ses nouvelles amours.	Τὸν ἐπειράξαν πολὺ διὰ τοὺς νέους ἑρωτάς του.
Vous avez mauvaise grâce avec cet habit.	Εἴσαι ἄκορμπος μὲ τὸ φόρεμα τοῦτο. (τὸ φόρεμα δὲν σὲ πρέπει).
Faites-moi grâce de vos observations.	Μὴ μὲ παρενοχλῇς μὲ τὰς παρατηρήσεις σου.
<u>Grâce pour grâce.</u>	Χάριν ἀντὶ χάριτος.
être en grâce auprès de quelqu'un.	Ἀπολαμβάνω τῆς εὐνοίας τινος.
Posséder (être dans) les bonnes grâces de quelqu'un.	Εὐνοοῦμαι ὑπὸ τινος.
Gagner les bonnes grâces de quelqu'un.	Περιποιοῦμαι, προσκτῶμαί τινος τὴν εὐνοίαν.
Il a vaincu grâce à son courage.	Ἐνίκησε διὰ τῆς γενναιότητός του, ἐνίκησε χάρις εἰς τὴν γενναιότητά του.

D'une manière gracieuse.	Χαριέντως.
Il est long-temps à faire sa toilette.	Κατατρίβει πολὺν καιρὸν εἰς τὸν καλλωπισμὸν του.
Quand il l'aurait maltraité qu' en serait-il?	Καὶ ἂν τὸν μετεχειρίσθῃ κακῶς, τί ἤθελε γίνῃ;
Il en sera ce qu'il plaira à Dieu.	Θὰ γένη ὅ,τι θέλει ὁ Θεός.
Il est du devoir d'un homme.	Εἶναι χρέος ἀνθρώπινον.
Il est de la générosité, il est de la justice de faire telle chose.	Εἶναι ἔργον γενναιοῦτητος, ἔργον δικαιοσύνης τὸ νὰ κάμῃ τις τοῦτο.
Il est des complices.	Εἶναι ἐκ τῶν συναιτίων.
Il y a un grand marché à faire, en voulez-vous être?	Πρόκειται περὶ μεγάλου τινὸς συναλλάγματος, θέλεις νὰ λάβῃς μέρος;
Hé ! où en sommes-nous ? Attendez un moment, je suis à vous.	Ὡ δὰ, ποῦ νομίζεις ὅτι εἵμεθα; Περήμενον ὀλίγον, τῶρα ἔρχομαι.
Je suis pour un tel.	Εἶμαι ὑπὲρ τοῦ δεῖνος.
Je suis pour cette opinion.	Εἶμαι ὑπὲρ ταύτης τῆς γνώμης.
Je prends plaisir à le voir.	Ἡδομαι, τέρπομαι νὰ τὸν βλέπω· κ νοστιμεύομαι νὰ τὸν βλέπω.
Les plaisirs de la campagne.	Αἱ ἀγροτικαὶ ἡδοναί, κ. διασκεδάσεις.
Il aime les plaisirs.	Εἶναι φιλήδονος.
Cela fait plaisir à voir, ἢ cela donne du plaisir à voir.	Ἡδύνεται, νοστιμεύεται τις νὰ τὸ βλέπῃ.
Rien ne lui fait plaisir.	Τίποτε δὲν τὸν τέρπει, δὲν τὸν εὐχαριστεῖ.
Vous aurez du plaisir à l'entendre.	Θὰ εὐχαριστηθῇς ἂν τὸν ἀκούσῃς.
Je me fais un grand plaisir de vous aller voir.	Τὸ ἔχω ἡδονὴν μου νὰ ἔλθω νὰ σὲ ἰδῶ.
Quel plaisir prenez-vous à le fâcher.	Τί ἡδονὴν εὐρίσκεις νὰ τὸν λυπῇς.
C'est un homme de plaisir.	Ἄνθρωπος φιλήδονος, ἡδονικός.
Je me fais un plaisir de mon devoir.	Θεωρῶ, λογιζομαι ἡδονὴν τὸ χρέος μου.
Je joue pour le plaisir, ἢ je	Παίζω πρὸς τέρψιν μου, κ. πρὸς

joue pour mon plaisir.	διασκέδασίν μου (ὄχι διὰ κέρ- δος).
Si c'est votre plaisir j'irai là.	Ἄν ᾖ κατὰ τὴν ἀρέσκειάν σου, θὰ ὑπάγω ἐκεῖ.
Cela m'a choqué.	Τοῦτο μὲ δυσηρέστησε.
Cela choque le bon sens.	Τοῦτο ἀντιβαίνει εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον, εἶναι ἐναντίον τοῦ ὀρ- θοῦ λόγου.
Les soins du ménage.	Αἱ οἰκιακαὶ φροντίδες.
Avoir soin de quelqu'un.	Ἐπιμελοῦμαι τινα, προνοῶ δι' αὐτόν.
Rendre des soins à quelqu'un.	Θεραπεύω τινά, τὸν κολακεύω.
Plein de soins.	Πολυφρόντιστος.
Cet homme pense noble- ment, singulièrement.	Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἔχει εὐγενεῖς, παραδόξους ἐννοίας.
Pensez quelquefois à moi.	Ἐνθυμοῦ ἐνίστε ἐμέ.
Pensez-y mûrement.	Σκέψου περὶ αὐτοῦ ἐμβριθῶς.
Vous ne pensez pas à ce que vous dites.	Δὲν προσέχεις εἰς ὅ,τι λέγεις.
Il pense mal ἢ a mal.	ἔχει κακὸν σκοπὸν, φρονεῖ κακά.
Sans penser à mal.	Χωρὶς κακίαν, χωρὶς κακὸν σκο- πὸν.
Une pierre pensa le tuer.	Παρ' ὀλίγον τὸν ἐφόνευσεν ἡ πέτρα.
J'ai pensé une chose qui vous tirera d'affaire.	Ἐσυλλογίσθην τι τὸ ὁποῖον θὰ σὲ σώσῃ.
Il pense toujours mal de son prochain.	Νομίζει πάντοτε κακά περὶ τοῦ πλησίον του.
Pensez-vous que je me con- tente de vos excuses?	Νομίζεις ὅτι ἀρκοῦμαι εἰς τὰς προφάσεις σου;
Vous dites que j'ai fait telle chose, excusez-moi, je ne l'ai pas faite.	Λέγεις ὅτι ἔκαμον τὸ δεῖνα, συγχώρησόν μοι, δὲν τὸ ἔκα- μον.
Il m'a invité à dîner, mais je l'ai prié de m'en excuser.	Μὲ προσεκάλεσεν εἰς τὸ γεῦμα, ἀλλὰ τὸν παρεκάλεσα νὰ μὲ ἔχῃ παρητημένον.
Il voulait me retenir à di- ner mais je m'en suis ex- cusé.	Ἵθελε νὰ μὲ κρατήσῃ εἰς δεῖ- πνον ἀλλὰ παρητήθην.

Je vous prie de me tenir pour excusé.	Σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ ἔχῃς πα- ρητημένον.
J'ai du souci.	Μεριμνῶ, φροντίζω.
C'est un sans souci.	Ἀφρόντιστος ἄνθρωπος, ὅστις δὲν ταραττεται ἀπὸ τίποτε.
C'est là le moindre de mes soucis, ἢ c'est le cadet de mes soucis.	Ἄλλην ἔγνωσαν νὰ μὴν ἔχω.
Il ne se soucie guère d'un ami languissant.	Δὲν τὸν μέλει δι' ἓνα φίλον πά- σχοντα.
Je ne m'en soucie guère.	Δὲν ἐξετάζω, δὲν πολυπραγμονῶ.
Je suis saisi de joie.	Κυριεύομαι ἀπὸ χαράν.
Il est transporté de joie.	Ὑψουσιᾷ ἀπὸ χαράν.
Vous êtes ivre de joie.	Εἶσαι μεθυσμένος ἀπὸ τὴν χαράν.
Feux de joie.	Λυχνοκαΐα, πυρὰ (φωτιαῖς), ἀνα- πτόμενα ἐπὶ δημοσίων ἑορτῶν.
Une nouvelle joyeuse.	Εἶδης χαροποιά.
La musique charme les pei- nes.	Ἡ μουσικὴ πράυνει τὰς θλίψεις.
Cette nouvelle l'a charmé.	Ἡ εἶδης αὕτη τὴν ὑπερευχα- ρίστησε.
Ne désespérez pas.	Μὴ ἀπελπίζου.
Je désespère de lui.	Δὲν ἔχω δι' αὐτὸν ἐλπίδα.
Je désespère de sa guérison.	Δὲν ἔχω ἐλπίδα διὰ τὴν ἀνάρ- ρωσίν του.
Ne me désespérez pas.	Μὴ μὲ ἀπελπίζῃς.
C'est un homme désespéré.	Ἄνθρωπος ἀπονεινοημένος.
Il court, il crie comme un désespéré.	Τρέχει, φωνάζει ὡς ἔξω φρενῶν, μὲ ὅλας του τὰς δυνάμεις.
Il est désespéré des méde- cins.	Οἱ ἱατροὶ τὸν ἀπῆλπισαν.
Un état désespéré.	Κατάστασις ἀπογνώσεως.
Une résolution désespérée.	Ἀπόφασις ἀπονεινοημένη.
Il est désespéré de la mort de son frère.	Εἶναι κατατεθλιμμένος διὰ τοῦ ἀδελφοῦ του τὸν θάνατον.
Je suis désespéré de vous a- voir dérangé.	Λυποῦμαι μεγάλως ὅτι σᾶς ἐ- τάραξα.
Jeter, plonger dans le déses- poir.	Ρίπτω, βυθίζω εἰς ἀπελπισίαν.
Reduire au désespoir.	Φέρω εἰς ἀπελπισίαν.

Je suis dans le désespoir.	Εἶμαι ἀπελπισμένος, εἰς ἀπελπισίαν.
Il se livre au désespoir.	Παραδίδεται εἰς ἀπελπισίαν.
Acte de désespoir.	Ἀπόνοια, πράξις ἀπονενοημένη.
Je suis au désespoir de ne pouvoir vous obliger.	Λυποῦμαι μεγάλως ὅτι δὲν δύναμαι νὰ σᾶς ὑποχρεώσω.
Une chose me met au désespoir.	Ἐν τι μὲ θλίβει μεγάλως.
Cet travail est mon désespoir.	Ἡ ἐργασία αὕτη μὲ φέρει εἰς ἀπελπισίαν.
Cette nouvelle me réjouit.	Ἡ εἰδησις αὕτη μὲ χαροποιεῖ.
Cette couleur réjouit la vue.	Τὸ χρῶμα τοῦτο τέρπει τὴν ὄψιν.
Ceci réjouit le cœur.	Τοῦτο εὐφραίνει τὴν καρδίαν,
Il se réjouit des malheurs d'autrui.	Ἐπιχαίρει εἰς τῶν ἄλλων τὰς δυστυχίας.
Je me réjouis de l'aller voir.	Χαίρω ὅτι θὰ τὸν ἰδῶ.
Une figure réjouie.	Εὐθυμον πρόσωπον.
Il m'importe que vous le sachiez.	Ἐχω συμφέρον νὰ τὸ ἡξεύρης.
Cela ne lui importe.	Τοῦτο δὲν τὸν διαφέρει.
Que m'importe.	Τί μὲ μέλει.
Il n'importe, peu m'importe, n'importe.	Δὲν σημαίνει, δὲν μὲ μέλει, ἀδιάφορον.
Il est d'une humeur douce, d'une humeur traitable.	Εἶναι γλυκὺς, ἡμερος τὴν διάθεσιν.
Il n'est pas en humeur de vous entendre ἢ il n'est pas d'humeur à vous entendre.	Δὲν ἔχει διάθεσιν, δὲν εἶναι εὐδιάθετος νὰ σᾶς ἀκούσῃ.
Se mettre de bonne humeur.	Εὐθυμῶ, γίνομαι εὐθυμος.
Prendre de l'humeur.	Θυμῶνω, δυσχεραίνω,
Je lui ferai passer son humeur. (ἀπειλή).	Ἐγὼ τὸν ξεθυμῶνω.
Un homme d'humeur.	Ἄνθρωπος ἰδιότροπος.
Homme sans humeur.	Ἄνθρωπος ἱλαρός.
Homme d'humeur égale.	Ἄνθρωπος συνεπής τὴν διάθεσιν.
Il n'a ni humeur ni honneur.	Ἄνθρωπος ἀνάσθητος εἰς τὰς περιτροπήσεις (παροιμ.).
Il y a dans l'air de la disposition pour la pluie.	Ὁ ἀήρ κλίνει πρὸς ἐροχίν.

être en bonne disposition.	Εἶμι ὑγιής.
être en mauvaise disposition.	Εἶμαι ἀσθενής, κακοδιάθετος.
Il a beaucoup de disposition pour la musique.	ἔχει μεγάλην κλίσιν πρὸς τὴν μουσικὴν.
Il a des bonnes dispositions pour vous.	εἶναι εὐδιάθετος ὑπὲρ σοῦ, εὐμενής, εὖνους.
Une disposition louable.	Ἀξιέπαινος διάθεσις, σκοπός.
Je suis à votre disposition.	Εἶμαι εἰς τὴν διαθεσίν σου, δύνασαι νὰ μὲ διατάξης ὅ,τι θέλεις.
Il est bien disposé pour vous.	εἶναι εὐδιάθετος πρὸς σέ.
Il était dans la disposition de sortir.	Ἐμελέτα νὰ ἐξέλθῃ.
Je me dispose à sortir.	Μελετῶ νὰ ἐξέλθω.
C'est peu de chose que cela.	εἶναι μικρὸν τοῦτο, ἀσήμαντον.
C'est peu de chose que cet homme-là.	εἶναι μηδὲν ὁ ἄνθρωπος οὗτος.
C'est peu de chose que de nous.	Εἶμεθα μικροὶ ἄνθρωποι.
Il a encore de la fièvre mais si peu que rien.	ἔχει πυρετὸν εἰσέτι ἀλλὰ μικρὰ πράγματα.
Vous en donnerez si peu qu'il vous plaira.	Θέλετε δώσει ὅσον ὀλίγον θελήσετε.
Il suit ses caprices.	ἑρεταί κατὰ τὸ δοκοῦν, ἀκολουθεῖ τὴν φαντασίαν του.
Cela me fait de la peine.	Τοῦτο μὲ λυπεῖ.
Je me mets peu en peine de ta menace.	Ὅλιγον φροντίζω διὰ τὴν ἀπειλὴν σου.
Une seule chose me met en peine.	Ἐν τι μὲ ταράττει, μὲ κάμνει ἀνήσυχον.
Ne vous en mettez pas en peine.	Μὴ ταράττεσαι διὰ τοῦτο, μὴ συγχίζεσαι.
Je suis en peine pour vous.	Ἀνησυχῶ διὰ σέ.
Tirez-moi de peine.	Καθησύχασόν με.
Tu m'ôtes d'une grande peine en etc.	Μὲ ἀπαλλάττεis ἀπὸ μεγάλης ἀνησυχίας ἐὰν κτλ.
Me voilà hors de peine.	Ἰδοὺ εἶμαι ἡσυχος.
Il a perdu ses peines.	ἔχασε τοὺς κόπους του.
Nul bien sans peine.	Οὐδὲν καλὸν κακότητος ἄμικτον.

Je fais cela avec peine.	Δυσκόλως κάμνω τοῦτο.
Cela se fait sans peine.	Τοῦτο γίνεται εὐκόλως.
Il a de la peine à parler.	Εἶναι ἐραδύγλωσσος.
Prenez la peine de faire cela.	Λάβε τὸν κόπον νὰ κάμῃς αὐτό.
La chose en vaut bien la peine.	Τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀντάξιον.
Cela ne vaut pas la peine.	Εἶναι ἀνάξιον τὸ πρᾶγμα, κ. δὲν ἀξίζει τὸν κόπον.
Ce n'est pas la peine d'attendre si long-temps pour si peu de chose.	Δὲν ἀξίζει νὰ περιμένωμεν τὴν ὥραν διὰ τόσον μικρὸν πρᾶγμα.
Ce n'est pas la peine d'en parler.	Δὲν ἀξίζει μῆτε νὰ ὁμιλήσωμεν.
J'ai de la peine à lui annoncer une si méchante nouvelle.	Δυσκολεύομαι νὰ τοῦ ἀναγγείλω εἰδήσιν τόσῃ κακῇ.
Il fait cher vivre dans cette ville.	Ζῇ ἀκριθὰ τις εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν.
Combien faites-vous ces bottes ?	Πόσον πωλεῖς τὰ ὑποδήματα ταῦτα ;
Combien vous a-t-on fait cette étoffe ?	Πόσον σοὶ ἐπώλησαν αὐτὸ τὸ ὕφασμα ;
Il le fait cent drachmes.	Τὸ πωλεῖ (τὸ ξετιμᾷ) ἑκατὸν δραχμάς.
Il fait trop cher une marchandise.	Ζητεῖ ἀκριθὰ εἰς μίαν πραγματείαν
Je n'ai que faire de ses visites.	Ὀλίγον μὲ μέλει διὰ τὰς ἐπισκέψεις του.
J'ai bien à faire de tout ce que vous me dites.	Τὴν ἔννοιαν τῶν ὅσων μοὶ λέγεις ἔχω (δηλ. ὀλίγον φροντίζω περὶ αὐτῶν).
Je n'ai que faire à vous.	Πρὸς σὲ οὐδὲν ἔχω· δὲν ἔχω τίποτε μαζὴ σου.
Faire bonne mine à mauvais jeu.	Προσποιοῦμαι ὅτι εἶμαι εὐχαριστημένος ἐνῷ κυρίως συμβαίνει τὸ ἐναντίον.
Il en a été fait question par manière de dire, ἢ par manière de conversation.	Ἐγένετο λόγος περὶ τούτου εἰς τὴν σειρὰν τῆς ὁμιλίας, οὐχὶ ἐκ προθέσεως.

Ses manières sont bonnes.	Ἡ συμπεριφορά του εἶναι καλή.
Il a dit de vous tous les biens du monde.	Εἶπε διὰ σέ ὅλα τὰ καλὰ τοῦ κόσμου (τουτέστι ἄπειρα καλὰ).
Pardonnez-moi cette importunité.	Συγχωρήσατέ με διὰ τὴν ἐνόχλησιν.
Il ne faut point balancer à vous expliquer.	Δὲν πρέπει νὰ διστάζης νὰ ἐκφέρεις γνώμην (ἢ νὰ ἐξηγηθῇς).
Il fait des bassesses.	Φέρεται μικροπρεπῶς.
C'est un beau frippon.	Εἶναι μέγας ἀπαταιῶν.
Il me remercia à belles baïsemains.	Μὲ εὐχαρίστησε καταφιλῶν τὰς χεῖράς μου.
Il bouillonne de colère.	Διακαίεται ἀπὸ θυμόν, κ. εἶναι φουτιά.
Cette nouvelle m'a bouleversé.	Ἡ εἰδησις αὕτη μὲ κατετάραξε.
Cela m'a brisé le coeur.	Τοῦτο μὲ κατεσύντριψε τὴν καρδίαν.
Il dit des brutalités.	Ἰβριζεῖ.
Ça, répondez.	Λοιπὸν, ἀποκρίθητι.
J'en suis certain.	Εἶμαι βέβαιος, ἢ πέποιθα περὶ τούτου.
Je vous le certifie.	Σὰς βεβαιῶ περὶ τούτου.
J'ai la certitude.	Ἔχω τὴν βεβαιότητα.
Je ressens du chagrin.	Λυποῦμαι.
Cette nouvelle l'a charmé.	Ἡ εἰδησις αὕτη τὸν ὑπερευχαρίστησε.
C'est clair.	Τοῦτο εἶναι προφανές, ἐννοεῖται.
Faites cela à votre commodité.	Κάμε τοῦτο μὲ τὴν ἡσυχίαν σου.
Un homme qui a toutes les commodités.	Εὖπορος ἄνθρωπος.
Il a l'humeur (ἢ l'esprit) com- mode.	Εἶναι εὐχερής, εὐκόλος, εὐσυμβίβαστος.
Je ne veux pas qu'on sache ce qui se passe dans mon domestique.	Δὲν θέλω νὰ γίνωνται γνωστὰ τὰ διατρέχοντα ἐντὸς τοῦ οἴκου μου.
Quel dommage !	Τί ἄμαρτία, ἢ τί λυπηρόν !
Ne vous abandonnez pas.	Μὴ ἀπελπίζεσαι.
J'ai cela en abomination.	Ἀποστρέφομαι, βδελύττομαι τοῦτο.

Il est en abomination.	Εἶναι ἐδελυκτὸς, μισητός.
Il m'a abreuvé de chagrins.	Μ' ἐπότισε πικρίας.
Je suis sensiblement affligé.	Βαρέως φέρω, μοὶ κακοφαίνεται.
Il est ravi d'aise.	Ἐγίνε περιχαρής.
Il paraissait fort altéré.	Ἐφάνετο πολὺ τεταραγμένος.
C'est une chose que je vous prie de faire pour l'amour de moi.	Σὰς παρακαλῶ νὰ τὸ κάμετε διὰ χάριν μου.
Cette action annonce un mauvais coeur.	Ἡ πράξις αὕτη δεικνύει μοχθηρὰν καρδίαν.
C'est un homme mal appris (θελ. apprise).	Ἄνθρωπος χωρὶς ἀγωγὴν, ἢ χωρὶς ἀνατροφὴν.
Ils sont prêts à s'arracher les yeux.	Εἶναι ἑτοιμοὶ νὰ ἐκβάλωσι τὰ μᾶτια των (εὐρίσκονται εἰς σφονδράν διένεξιν).
Il n'a pas à manger.	Δὲν ἔχει νὰ φάγῃ.
A le voir on juge de son état.	Ἐὰν τὸν ἴδῃ τις, κρίνει εὐθὺς περὶ τῶν κατ' αὐτὸν (περὶ τῆς καταστάσεώς του).
Il est sujet à des absences.	Ὑπόκειται εἰς περισπασμοὺς νοός.
Son esprit est quelquefois absent.	Ὁ νοὺς του περιπλανᾶται ἐνίοτε.
Il est sujet à des abstractions continuelles.	Ὁ νοὺς του πλανᾶται πάντοτε (λείπει).
Il est abymé dans ses pensées.	Εἶναι βυθισμένος εἰς τοὺς διανοητισμούς του.
Les toits dégouttent.	Αἱ στέγαι στάζουν.
Ce tonneau dégoutte.	τὸ βιττίον (βουτσίον) τοῦτο τρέχει· (ἀφίνει τὸ ὑγρὸν νὰ ἐξέρχεται στάλα στάλα).
Cette conduite le dégrade.	Ἡ διαγωγὴ αὕτη τὸν ἀτιμάζει.
J'ai pris du café à déjeuner.	Προεγεύθην μὲ καφέν.
Il est dans un entier délaissement.	Εἶναι παντελῶς ἐγκαταλελειμένος.
Dieu ne vous délaissera pas.	Ὁ Θεὸς δὲν θέλει σὲ ἐγκαταλίπει.
C'est une chose délibérée.	Εἶναι πρᾶγμα ἀποφασισμένον, τελειωμένον.
Il a fait cela de propos délibéré.	Τὸ ἐπραξεν ἐξεπίτηδες, ἐκ προμελέτης, ἐκ προαιρέσεως.

Après moi le déluge.

On l'a bien accommodé.

Tout le monde s'accorde à le blâmer.

On l'a bien accoutré (μεταφ.).

Il est acharné contre moi.

Il s'acharne contre vous.

C'est un fou achevé.

C'est un scélérat achevé.

J'ai fait cela pour l'acquit de ma conscience.

Vous avez acquitté votre conscience.

Il s'est adonné à boire.

Il s'adonne à la cuisine.

Je vous prie de passer chez moi si votre chemin s'y adonne.

Cet homme nous a suscité des affaires.

Cet événement l'a affecté beaucoup.

C'est un homme sensible qui s'affecte de tout.

Il est affolé de sa femme.

Ce fruit agace les dents.

Il agit avec franchise.

Il ne trouve aucun agrement dans sa province.

Il y a quelque aigreur entre ces deux personnes.

Il dispute sur la pointe d'une aiguille.

Ἐμοῦ θανόντος, γαῖα μιχθήτω πυρί.

Τὸν διώρθωσαν (εἰρωνικῶς, ἀντὶ τοῦ, τὸν ὕβρισαν, ἢ κατηγόρησαν).

Ὅλοι ἐκ συμφώνου τὸν μέμφονται.

Καλὰ τὸν ἐστόλισαν (δηλ. τὸν κακομεταχειρίσθησαν).

Μαίνεται κατ' ἐμοῦ.

Φρυάττει ἐναντίον σου.

Εἶναι θεότρελλος.

Εἶναι τέλειος κακοῦργος.

Ἐκαμα τοῦτο πρὸς ἀνάπαυσιν τῆς συνειδήσεώς μου.

Ἀνέπαυσες τὴν συνειδήσίν σου.

Ἐπεσεν εἰς τὴν μέθην.

Κυλίσεται εἰς τὸ μαγειρεῖον.

Σᾶς παρακαλῶ νὰ περάσητε εἰς τὴν οἰκίαν μου ἐὰν σᾶς βολῇ.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος μάς ἤνοιξε δουλειὰς.

Ἐλυπήθη καιρίως διὰ τὸ συμβᾶν τοῦτο.

Ἄνθρωπος εὐαίσθητος, ὅστις πάσχει διὰ τὸ παραμικρόν.

Εἶναι τρελλὸς διὰ τὴν γυναῖκά του.

Ὁ καρπὸς οὗτος αἰμωδιᾷ (μουδιάζει) τοὺς ὀδόντας.

Πολιτεύεται, φέρεται εἰλικρινῶς.

Δὲν τοῦ φαίνεται τίποτε ἀρεστὸν εἰς τὴν ἐπαρχίαν του.

Ἐψυχράνθησαν οἱ δύο οὗτοι ἄνθρωποι μεταξὺ των.

Λογομαχεῖ περὶ ὄνου σκιᾶς.

Il a été bien ajusté ἢ on l'a ajusté de toutes pièces.	Τὸν πρόκοψαν, τὸν διώρθωσαν (εἰρωνικῶς καὶ παροϊμικῶς).
Si je vais là, je vous ajusterai comme il faut.	Ἐὰν ἐλθω ἐκεῖ, σὲ σιάνω, σὲ διορθώνω.
Voilà votre habit bien ajusté.	Τὸ ἐνδυμά σου διωρθώθη, εὖμορφος ἔγινες, (ὅταν κάνεις ἐλασπώθη ἢ ἄλλως πως).
Il a des airs penchés ἢ il se donne des airs.	Ἀκκίζεται, κάμνει τσακίσματα.
Il a beaucoup de votre air.	Ἕχει πολλὴν ὁμοιότητα μὲ σέ.
Il a des manières hautes qui aliènent l'esprit.	Εἶναι ὑπερήφανος καὶ γίνεται ἀπεχθής.
Il se donne des airs de grandeur.	Σεμνοποιεῖται, μεγαλοπιάνεται.
Il aime ses aises.	Ἀγαπᾷ τὴν τρυφήν, τὴν μαλθακότητα.
Son amour va jusqu'à l'excès, jusqu'à la folie.	Ὁ ἔρωσ του φθάνει εἰς ὑπερβολήν.
Toute son entreprise est allée en fumée (ἢ à rien).	Ὅλον τὸ ἔργον του διελύθη εἰς καπνόν, ἀπέβη εἰς μάτην.
Cela va comme il plaît à Dieu.	Πηγαίνει καθὼς θέλει ὁ Θεός.
Il attend que les allouettes lui tombent toutes rôties dans le bec.	Περιμένει τὸ φαγὶ νὰ πέσῃ στὸ στόμα του (κ. πέσε πῆτα νὰ σὲ φάγω).
Allons, nous en viendrons à bout.	Μὴ σὲ μέλη, θέλομεν ἐπιτύχει.
Au pis aller il en sera quitte pour une amende.	Τὸ πολὺ πολὺ θὰ γλυτώσῃ μὲ ἐν πρόστιμον.
Si vous ne trouvez pas mieux je serai votre pis aller.	Ἐὰν δὲν εὕρῃς καλῆτερα ἐλθὲ τοῦλάχιστον εἰς ἐμέ.
Il faut qu'il change d'allure.	Πρέπει νὰ μεταβάλλῃ τρόπον, διαγωγὴν.
Il a le visage alongé.	Τὰ ἔχει καταibasμένα.
La vie est une aternative de peines et de plaisirs.	Ὁ βίος εἶναι διαδοχὴ λύπης καὶ ἡδονῆς.
Je me trouve dans une dangereuse alternative.	Εὐρίσκομαι εἰς δεινὴν περιπέτειαν.
Je l'ai amené à mon avis.	Γὸν ἔφερα εἰς τὴν γνώμην μου.

C'est un homme indolent que rien n'anime.	Εἶναι νωθρὸς ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον τίποτε δὲν κινεῖ.
Il vous appartient bien de vous plaindre après tout ce que vous avez fait.	Τῷ ὄντι ἔχεις πρόσωπον νὰ παραπονῇσαι μεθ' ὅσα ἔκαμες.
Il est si soupçonneux, si défiant qu'il se fait l'application de tout ce qu'on dit.	Εἶναι τόσον ὑποπτος, ὥστε (παίρνει ἐπάνω του) ἀποδίδει εἰς ἑαυτὸν ὅλα τὰ λεγόμενα.
Il a l'applaudissement de tout le monde.	Εὐφημεῖται παρὰ πάντων.
C'est un homme qu'on ne saurait approcher.	Εἶναι ἄνθρωπος ἀπρόσιτος.
C'est un aspic (πρόφ. aspik).	Εἶναι ἔχιδνα, κακότροπος ἄνθρωπος.
Il assaisonne son discours des plaisanteries.	Ποικίλλει τὸν λόγον του με ἀστεϊότητας.
Les douleurs m'assiègent.	Αἱ θλίψεις με περιστοιχίζουσι.
Il a de l'attachement à ses devoirs.	Εἶναι ἀφωσιωμένος εἰς τὰ χρέη του.
Son zèle s'attiedit.	Ὁ ζήλος τοῦ ἐλαττοῦται, ψυχραίνεται.
Obéissez ! autrement je vous punis.	Ἵπάκουσον, εἰ δὲ μὴ σὲ παιδεύω.
Il a de vous une idée avantageuse.	Φρονεῖ καλὰ περὶ σοῦ.
J'ai à me plaindre de lui.	ἔχω παράπονα κατ' αὐτοῦ.
Vous vous êtes barbouillé les mains.	Κατελέρωσες τὰς χεῖράς σου.
Ce domestique est le bardot de la maison.	Ὁ ὑπηρέτης οὗτος εἶναι ὁ περίγελος τῆς οἰκίας (τουρκ. ἐγλεν-τζές).
Barbouiller une affaire.	Μπερδεύω τὴν ὑπόθεσιν.

Proverbes.

Le moine répond comme l'abbé chante.

De l'abondance du coeur la bouche parle.

Aiguiser ses couteaux.

Ajustez vos flûtes.

Tant va la cruche à l'eau qu'enfin elle se casse.

Tous chemins vont à Rome.

C'est le pont aux ânes.

Il y a quelque anguille sous roche.

Je ne m'en soucie non plus que des neiges d'antan.

Il a deux cordes à son arc.

Je lui ai arraché une dent.

C'est un balai neuf (1).

Vous ne savez pas où le bât le blesse (2).

Cela fleure comme baume.

Il a bien poussé son bidet (3).

Bridar la bécasse.

Aux calendes grecques.

Παροιμίες.

Ὁ εἷς ψάλλει καὶ ὁ ἄλλος κανονορχᾷ.

Ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα.

Ἀποδύομαι εἰς πόλεμον, παρασκευάζομαι, ἀνασκουμπόνομαι, ἀκονῶ τὸ μαχαίρι μου.

Ἐτοιμάζεσθε.

Ἡ λαγήνα ποῦ πηγαίνει στὸ νερὸ θὰ σπάσῃ μίαν ἡμέραν.

Διάφορα μέσα καταντῶσι πρὸς τὴν αὐτὸν σκοπὸν.

Τὸ κάμνει καὶ ἡ γάτα τοῦτο τὸ ξεύρει καὶ ἡ γάτα.

Σκορπίος εὐδῇ.

Δὲν φροντίζω περισσότερον παρὰ διὰ τὰ περυσινὰ χιόνια.

Ἐπαμφοτερίζει.

Τὸν ἀπέσπασα χρήματα, κ. τὸν ἐπιπίλισα. (ἐπὶ φυλαργύρου).

Καινούριον κροσκινάκι μου καὶ ποῦ νὰ σὲ κρεμάσω.

Δὲν ἤξεύρεις ποῦ τὸ σάγμα τὸν πληγώνει.

Τοῦτο μοσχομυρίζει· καὶ μεταφ. εἶναι πολλὰ συμφέρον, ἢ εἶναι πολλὰ καλόν.

Καλὰ ἐπροχώρησεν.

Ἐξαπατῶ τινα.

Τὴν κόκκινην πέμπτην, τὸν μὴ-

(1) Ἐπὶ ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι δεικνύουσι ζῆλον κατ' ἀρχὰς τοῦ ἔργου ἢ τῆς ὑπηρεσίας των, ἔπειτα δὲ ἐξαχρειοῦνται καὶ ἀμελοῦσι,

(2) Ὡς ἡμεῖς, δὲν ἤξεύρεις ποῦ τὸν σφίγγει τὸ ὑπόδημα, δὲν ἤξεύρεις τί τὸν ἐνοχλεῖ.

(3) Ἐπὶ ἀνθρώπου εὐδοκίμησαντος εἰς τὸ στάδιόν του.

Il a pris son pli comme le camelot.	να ποῦ δὲν ἔχει σάββατον (φράσις παροιμιακὴ ποτε).
Il n'y manque pas plus que mars en carême.	Εἶναι ἀδιόρθωτος.
Mettre la charrue devant les boeufs (1).	Λείπει ὁ Μάρτης ἀπὸ τὴν σαρακοστήν;
Leurs chiens ne chassent pas ensemble.	Ἡ ἄμαξα τὸν βοῦν ἐλαύνει.
La faim chasse le loup hors du bois.	Διχονοοῦσιν.
Un clou chasse l'autre.	Ἡ πενία τέχνης κατεργάζεται.
Chat échaudé craint l'eau froide.	Ἡλος τὸν ἥλον ἐκκρούει. Πάσχαλος πάσσαλον ἐκκρούει.
Prendre l'ombre pour le corps.	Ὅστις πάθη προφυλάττεται, κ. ὅποιος κατ' ἑτὰ λάχανα, φυσᾷ καὶ ἔς τὸ γιανούρτι.
Étendre, ἢ alonger la cour roie.	Δαμβάνω τὴν νεφέλην ἀντὶ τῆς Ἡρας.
Faire du cuir d'autrui large courroie.	Τεντώνω τὸ σχοινίον.
Deviner les fêtes quand elles sont venues.	Ξένο ψωμί, δικό μου μαχαίρι.
Le diable n'y perd rien (2).	Λέγω πράγματα γνωστά.
L'homme propose et dieu dispose.	Σκορπιὸς καθεύδει.
C'est une bague aux doigts.	Ἄλλαι μὲν βουλαι ἀνθρώπων, ἄλλα δὲ Θεὸς κελεύει.
A cheval donné on ne regarde point à la bouche.	Εἶναι θησαυρός.
Battre l'eau.	Ἄλογο χαρισμένο δὲν βλέπεται στὸ στόμα.
Pêcher en eau trouble (3).	Καθ' ὕδατος γράφω.
Juger de la pièce par l'échantillon.	Ὁ λύκος στὴν ἀνεμοζάλην χαίρεται.
	Ἐξ ὄνουχος τὸν λέοντα.

(1) Ἐπὶ πραγμάτων γινομένων ἀντιστρόφως καὶ παρὰ τάξιν.

(2) Ὅτι τὸ κακὸν γίνεται κρυφίως.

(3) Ὁφειλοῦμαι ἀπὸ τὰς δημοσίας ταραχάς.

Le lit est l'écharpe de la jambe.	Οὐτινος πάσχει ὁ ποῦς πρέπει νὰ ᾔναι κλινήρης.
Chat échaudé craint l'eau froide.	Ὅστις κατῇ εἰς τὴν ἀλευριὰν φύσῃ καὶ τὸ γιούρτι.
Écoute s'il pleut (1).	Περίμενε αὔριον.
Qui trop embrasse mal étreint.	Ὅστις κνηγῇ πολλοὺς λαγωὺς, δὲν πιάνει κανέναν.
Il est entre l'enclume et le marteau (2).	Εἶναι μετὰξὺ σφύρας καὶ ἀκμωνος· (ἐμπρὸς ἑαυτοῦ καὶ πίσω ῥέμα).
On lui a fait voir des étoiles en plein midi.	Τοῦ ἔδωκαν μίαν στὴν κεφαλὴν τοῦ τοῦ ἐφάνη ὁ οὐρανὸς σφονδύλι.
N'éveillez pas le chat qui dort.	Μὴ κίνει τὸν ἀνάγυρον, μὴ κίνει κακὸν εἰς καίμενον.
Moitié figue, moitié raisin.	Μὲ τὸ καλὸν καὶ μὲ τὸ κακὸν, τὸ μισὸν καλὸν, τὸ μισὸν κακόν.
La pelle se moque du fourgon.	Ὅτι δύο ἄνθρωποι ἀδύνατοι, πτωχοὶ καὶ γελοῖοι, περιπαίζονται ἀμοιβαίως.
Nous ne sommes pas ici pour enfiler des perles.	Δὲν εἴμεθα ἐδῶ διὰ νὰ πολυλογῶμεν.
Il n'y a point de fumée sans feu.	Δὲν διαδίδεται φήμη χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ τι ἀληθές.
Il n'y a point de feu sans fumée.	Δὲν δύναται τις ὅσον ἂν θέλῃ νὰ κρύψῃ τὸ εἶσιον πάθος.
Hardi comme le coq sur le fumier (3).	Τολμηρὸς ὡς ὁ κόκορος ἐπὶ τῆς κοπρίας.
Donner, ἢ vendre du galbanum.	Δίδω εἰς τίνα ματαιίας ἐλπίδας. τὸν ἀπατῶ μὲ ψευδεῖς ὑποσχέσεις.
Vogue la galère.	Ἄς γένῃ ὅ,τι γένῃ (ὅ,τι θέλει).
Qui se sent galeux se gratte.	Ὅποιος ἔχει τὴν μυρία μυγιάζεται.
Quand la fille est mariée, il y a assez de gendres.	Ἀφοῦ τελειώσῃ ἡ ὑπόθεσις παρυσιαζονται τὰ μέσα.

(1) Ἐπὶ μὴ ἐνδεχομένων πραγμάτων.

(2) Εὐρίσκομαι μετὰξὺ δυσκολιών, ἴσων κακῶν, ἀμικανῶ τίνα ἀποφασίσω.

(3) Λέγεται περὶ ἄνθρώπου ὠφελουμένου καὶ ὑβρίζοντος ἀπὸ τῆς θείας του.

Brebis qui bêle perd sa goulée.	Ὅστις λέγει πολλά καὶ ὀλίγα πράττει.
Faire le pied de grue.	Προσμένω ὄρθιος.
Médecin guéris-toi toi-même.	Ἰατρὲ, θεράπαισον σεαυτόν.
Mettre à la gueule du loup.	Βάλλω εἰς τὸ στόμα τοῦ λύκου.
L'habit ne fait pas le moine.	Ὅτι δὲν πρέπει νὰ κρίνηταις ἐκ τῆς ἐπιφανείας περὶ τοῦ προσώπου.
Dis-moi qui tu hante, et je te dirai qui tues.	Εἰπέ με μὲ ποῖον συναναστρέφουσαι γιὰ νὰ σὲ πῶ ποῖος εἶσαι.
C'est une vraie happelourde.	Θεωρία ἐπισκόπου καὶ καρδία μυλωνᾶ.
Maille à maille se fait le haubergeon.	Φασούλι στὸ φασούλι γεμίζει τὸ σακούλι.
Une hirondelle ne fait pas le printemps.	Μία χελιδὼν οὐ ποιεῖ ἔαρ.
Face d'homme porte vertu.	Πολλάκις ἐπιτυχάνει τις διὰ τῆς παρουσίας του.
Revenir avec sa courte honte.	Ἐπιστρέφω κατησχυμένος, (χωρὶς νὰ κάμω ὅ,τι ἤλπισα, ἢ ὑπεσχέθην.
Les plus huppés y sont pris.	Οἱ πονηρότεροι ἀπατῶνται.
Avec les loups on apprend à hurler.	Εἰ χωλῶ παροικήσης, ὑποσκάζειν μαθήσῃ.
Il a fait une étrange lessive.	Ἐπαθεν ἀλλόκοτον ζημίαν.
C'est là que gît le lièvre.	Ἐκεῖ ἴσταται τὸ πᾶν.
Qui court deux lièvres n'en prend point.	Ὅποιος κυνηγεῖ δύο λαγῶους δὲν πιάνει κανένα.
Comme on fait son lit on se couche.	Ὅπως στρώσῃ κἀνεῖς, οὕτω θὰ πλαγιάσῃ.
A brebis comptées le loup les manges.	Ὁ λύκος ἀπὸ τὰ μετρημένα πέρνει.
Vous avez fait là de belles manchettes.	Καλὰ διόρθωσες τὰ πράγματα. (εἰρωνικῶς).
Se sauver par les marais.	Διαφεύγω διὰ τῶν σοφισμάτων.
Se servir de la patte du chat pour tirer les marrons du feu.	ἄζω τὸν τρελὸν νὰ ἐγάλη τὸ φίδι ἀπὸ τὴν τρύπαν.
Comme mars en carême.	Λείπει ὁ Μάρτης ἀπὸ τὴν σαρακοστήν.

Qui a bon voisin a bon ma-
tin.

On prend plus de mouches
avec du miel qu'avec du
vinaigre.

C'est de la moutarde après
dîner. ἢ après la mort le
médecin.

Petit à petit l'oiseau fait son
nid.

C'est une autre paire de man-
ches.

Il n'y a que trois tondus et
un pelé (1).

Cela fait une pelote au bout
de quelque temps.

Aussitôt pris, aussitôt pen-
du.

Si vous n'avez rien de plus
chaud, vous n'avez que fai-
re de soufflet.

Jajer comme une pie, ἢ ja-
jer comme une pie borgne.

On ne l'assisterait pas quand
on lui verrait tirer la lan-
gue d'un pied de long.

Si vous lui donnez un pied,
il en prendra quatre.

Faire la planche aux au-
tres (2).

S'appuyer sur une planche
pourrie.

Il faut soulager le plancher.

Vienne qui plante, ἢ arrive
qui plante.

Μὲ καλὸν γείτονα κοιμᾶσαι ἤ-
συχα.

Καλύτερον μὲ τὸ καλὸν παρὰ
μὲ τὸ κακόν.

Κατόπιν ἐορτῆς ἤκω.

Μὲ τὴν ὑπομονὴν γίνεται ἡ ἄ-
γουρίδα μέλι· ἢ φασούλι στὸ
φασούλι γεμίζει τὸ σακκούλι.
Ἄλλο εἶδος ταραχῆς, ἄλλο πρᾶγ-
μα εἶναι τοῦτο.

Εἶναι τρεῖς καὶ ὁ κουτζογιάννης.

Φασούλι στὸ φασούλι γεμίζει
τὸ σακκούλι.

Ἀπὸ τ'αὐτοῦ καὶ στὸν δάσκαλον.

Ἄν αἱ ἐλπίδες σου περιορίζωνται
εἰς τοῦτο, εἶναι σάθραι.

Φλυαρῶ, πολυλογῶ.

Τόσῃν νὰ εὐγάλῃ τὴν γλῶσσαν
του ἔξω, δὲν θὰ τὸν συνδρά-
μουν.

Τοῦ δίδεις πρόσωπον, γυρεύει
καὶ ἀστάρει.

Ἀνοίγω τὴν ὁδὸν εἰς τοὺς ἄλ-
λους, γίνομαι γέφυρα.

Πατῶ εἰς σάπιον ξύλον.

Πρέπει νὰ ἐλαφρώσωμεν τὸ πά-
τωμα, (ἤτοι νὰ ἀποπέμψωμέν
τινα.)

Ἄς συμβῇ ὅ,τι θέλῃ.

(1) Ἀνάλογος χυδ. παροιμία ἐπὶ συνελεύσεων ἢ ἐμπηγύρεων συγκειμένων ἀπὸ
μυθιστομένων ὀλίγων ἀνθρώπων.

(2) Πτεὶ κάμνω τὴν ἀρχὴν εἰς δύσκολα καὶ ἐπικίνδυνα πράγματα.

Il ne chasse qu'au plat, ἢ il ne pêche qu'au plat.	Τὰ θίλει ἑτοιμα εἰς τὸ πινάκι.
C'est un roseau qui plie à tout vent.	Στρέφεται πρὸς πάντα ἄνεμον, γυρίζει μὲ ὅλους τοὺς καιρούς.
Tomber de la poêle dans la braise, ἢ de la poêle au feu. ἢ de la fièvre en chaud mal.	Πίπτω ἀπὸ τὴν σκύλλαν εἰς τὴν Χάρυβδιν.
Il ne lui promet pas poires molles.	Βεβαίως δὲν χωρατεύει· (ἐπὶ τῶν ἀπειλούντων δεινά).
C'est un pot de terre contre un pot de fer (1).	Εἶναι τὸ ἀρνὶ καὶ ὁ λύκος.
Si jeunesse savait et veillesse pouvait.	Ἄν οἱ νέοι ἤξευρον καὶ οἱ γέρον- ροντες εἶχον τὴν δύναμιν.
Promettre monts et mer- veilles.	Ἰπὸ σχομαι πολλά καὶ μεγάλα· κουβούκλια μὲ τὰ κλήματα.
Tout lui pue.	Ὅλα τὸν βρωμοῦν· δὲν εὐχαρι- στεῖται εἰς τίποτε.
Belle montre et peu de rap- port.	Θεωρία ἐπισκόπου καὶ καρδιά μυλωνᾶ.
Un barbier rase l'autre.	Ὁμοιος τὸν ὅμοιον (βοηθεῖ).

(1) Ἀνθρώπος ἀδύνατος κατ' ἀδυνατοῦ.

FIN.

ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΕΝΩΝ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ.

Σελ. 3. στίχ. 25. ἀνάγνωθι ἡ Μαύρη θάλασσα. — σελ. 5.
 στίχ. 20 La canicule. — σελ. 10 στίχ. 19 La récolte. —
 σελ. 21 στ. 4 ὁ μητριός. στ. 6 La belle-fille. — σελ. 24
 στ. 3 déesse. — σελ. 27 στ. 31 δὲν προφέρεται στ. 32 συμ-
 φώνου — σελ. 33 στ. 1 οἶνος, — σελ. 34 στ. 13 nourrissant.
 στ. 32 τηγανιστά, — σελ. 35 στ. 2 ἔγκαIRON αὐγόν. στ. 32
 ἑρίφειον κρέας, — σελ. 36 στ. 24 ὄσφυλλας, στ. 25 ὄσφυλ-
 λας σικύων — σελ. 37 στ. 24 Ἀμυγδαλόπηκτη, ἀμυγδαλόζυμα
 — σελ. 38 στ. 16 délicat — σελ. 40 στ. 1 Des clous de
 girofle. — σελ. 48 στ. 13 une basse cour. — σελ. 51 στ. 24
 Δέλτος, — σελ. 56 στ. 7 Χειρόμυλος. στ. 15 ἄπαστρον. — σελ.
 59 στ. 40 φοροῦσιν — σελ. 64 στ. 5 L'arrangement — σελ.
 67 στ. 31 scélérat — σελ. 68 στ. 3 d'amitié — σελ. 72 στ.
 28 δυσζύμβολος, — σελ. 78 στ. 43 Expressions στ. 27 ἐπιει-
 κείας, — σελ. 79 στ. 11 un homme — σελ. 80 στ. 36 Il
 vit petitement. — σελ. 88 στ. 2 Χαριεντισμός, — σελ. 92
 στ. 23 On lui a tiré un sort. — σελ. 97 στ. 8 λόγου. — σελ.
 103 στ. 4 Un manège. — σελ. 109 στ. 10 une nefle. —
 σελ. 116 στ. 38 Λειτουργίαν. — σελ. 117 στ. 35 τῶν ἐορτῶν.
 — σελ. 120 στ. 22 Αὐγουστίνος στ. 36 Αὐγουστίνου — σελ.
 136 στ. 12 Ἀνθοποικίλον μεταζόπτιλον. — σελ. 137 στ. 36
 τρέχοντος — σελ. 141 στ. 7 Une bellete. στ. 31 Οἱ σφαινοει-
 δεῖς — σελ. 143 στ. 12 στρουθοκάμηλος. — σελ. 158 στ. 37
 μὲ τὸν ὁποῖον — σελ. 160 στ. 9 Ocre. στ. 20 ἐλαγρόπετρα.
 — σελ. 164 στ. 13 ἡ ἀδιακρισία. — σελ. 169 στ. 30 spi-
 rituel, — 174 στ. 30 une épidémie. — σελ. 186 στ. 35
 faux? — σελ. 206 στ. 29 soleil. — σελ. 214 στ. 10 il é-
 tait sale. στ. 41 Vous avez bien fait στ. 19 cravate — σελ.
 250 στ. 22 endurer — σελ. 260 στ. 22 St. Jacques. —
 σελ. 264 στ. 1 On dit qu'il ya un — σελ. 265 στ. 36 Se
 sont-ils batus? — σελ. 266 στ. 11 μετ' οὐ ποῦ — σελ. 270
 στ. 21 Je ferai — σελ. 341 στ. 30 bouchon — σελ. 315 στ.
 25 de bonne heure. — σελ. 321 στ. 19 connaissance, —
 σελ. 347 στ. 28 agrément.

